

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gr. A.69 f. 1

Greco

80

R 163

-

Foreign Law

Gracia

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Μετὰ τῶν τροποποιούντων αὐτοὺς νεωτέρων
Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων,
οἷς προσετέθησαν

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὁρθώσεως τῶν ἐσφαλμένως μεταφρασμένων διατά-
ξεων αὐτῶν, διάφοροι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ
δηλωποιήσεις περὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῶν εὐχερηστοτέρων εἰς τὰ δικαστήρια νόμων ἢ Β. Διαταγμά-
των, τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος πρωτοκόλλων τῶν τριῶν εὐεργετί-
δων Δυνάμεων, καὶ ἀπασῶν τῶν δημοσίων Συνθηκῶν,

ΜΕΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ,

ἐπεξεργασθέντες ἐξ ὑπαρχῆς

ὑπὸ Γ. Α. ΠΑΛΛΗ,

Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ'. Ἐκδοσις μετὰ πλείστων βελτιώσεων καὶ
προσθηκῶν.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

1856.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου θεω-
ρεῖται κλεψύτυπον, καὶ καταδικάζεται κατὰ τὸν νόμον.

Γ. Παλαμάς

Πλείστοι νομοθετικαὶ πράξεις δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1841, ὅτε ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον οἱ Ἑλληνικοὶ Κώδικες, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἐπιζήτητον νέαν τῆς νομοθετικῆς ταύτης Συλλογῆς ἐπεξεργασίαν, ὥστε, ἀπέναντι τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς νομοθεσίαις, ν' ἀπαντᾷ προχείρως ὁ ἀναγνώστης τὴν μεταβάλλουσαν ἢ τροποποιούσαν τὸν ἀρχαῖον δρισμὸν νειωτέρῃ διατάξιν. Ἀνεξαρτήτως ὁμοίως τῶν σχετικῶν τούτων τροποποιήσεων τῶν προϋπαρχόντων νόμων, πόσοι νέοι θεσμοὶ εἰσῆχθησαν, πόσοι νόμοι ἢ ὀργανισμοὶ ἕκτοτε ἐδημοσιεύθησαν, σχεῖν ἔχοντες πρὸς τὰ δικαστικά, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐπ' ἀνέφερεν ἀναγκαίως τὸν λειτουργὸν τῆς Θέμιδος εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων δυσχερεῖς ἐρεῦναι!

Τέλος ἐν ταῖς δύο προλαβούσαις ἐκδόσεσι τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων, ἡ συλλογὴ τῶν Συνθηκῶν τοῦ Κράτους ἦτον ἀτελής, τὰ δὲ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δίκαιον ὑπὸ πλείετας ἐπόψεις βυθιζόμενα Πρωτόκολλα τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, ἐπ' τῶν διατάξεων τῶν ὁποίων στρέφονται καθημέραν αἱ σπουδαῖο-τάται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων συζητήσεις, δὲν περιελήφθησαν ἐντὸς αὐτῶν, καὶ, τὸ δεινότερον ὅλων, ἡ ἰδιαιτέρως ἐν Ναυπλίῳ γενομένη αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἐκδοσις ἐξέλιπε παντάπασι.

Ἀπάσας τὰς ἁλλείψεις ταύτας ἀναπληροῦ ἤδη ἡ σήμερον εἰς τὸ κοινὸν προσφερομένη τρίτη τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων ἐκδοσις, εἰς ἣν οὐκ ὀλίγοι κατεβλήθησαν κόποι διὰ τῆς καταστῆς περιεκτικωτέρα μὲν τῶν πρώτων ὥς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὀρθωτέρα δὲ καὶ ἀκριβεστέρα ὡς πρὸς τὰ κείμενα, καὶ τέλος ἐντελεστέρα ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς καλλονὴν καὶ τὴν τυπογραφικὴν ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὸ καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις δυσὶν ἐκδόσεσι παραδεγ- μένον σύστημα, α. σημειοῦται κάτωθεν ἐκάστου νόμου ἡ καταργουσα ἢ τροποποιούσα αὐτὸν μεταγενεστέρα νομοθετικὴ διάταξις· β'. κατόπιν τοῦ ἐπισήμου κειμένου τοῦ νόμου, σημειοῦται νέα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἢ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου κατὰ

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου θεωρεῖται κλεψίτυπον, καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

Γ. Μεταξάς

Πλείσται νομοθετικαὶ πράξεις δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844, ὅτε ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον οἱ Ἑλληνικοὶ Κώδικες, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἐπιζήτητον νέαν τῆς νομοθετικῆς ταύτης Συλλογῆς ἐπεξεργασίαν, ὥστε, ἀπέναντι τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς νομοθεσίας, ν' ἀπαντᾷ προχείρως ὁ ἀναγκώστης τὴν μεταβάλλουσαν ἢ τροποποιουσαν τὸν ἀρχαῖον δρισμὸν νειωτέρων διατάξιν. Ἀνεξαρτήτως ὁμοίως τῶν σχετικῶν τούτων τροποποιήσεων τῶν προϋπαρχόντων νόμων, πόσοι νέοι θεσμοὶ εἰσήχθησαν, πόσοι νόμοι ἢ ὀργανισμοὶ ἔκτοτε ἐδημοσιεύθησαν, σγῆσιν ἔχοντες πρὸς τὰ δικαστικά, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐπ' ἀνέφερεν ἀναγκαίως τὸν λειτουργὸν τῆς Θέμιδος εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων δυσχερεῖς ἐρεῦνας!

Τέλος ἐν ταῖς δύο προλαβούσαις ἐκδόσεσι τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων, ἡ συλλογὴ τῶν Συνθηκῶν τοῦ Κράτους ἦτον ἀτελής, τὰ δὲ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δίκαιον ὑπὸ πλείεστας ἐπόψεις ῥυθμίζοντα Πρωτόκολλα τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, ἐπ' τῶν διατάξεων τῶν ὁποίων στρέφονται καὶ ἡμέραν αἰ σπουδαίονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων συζητήσεις, δὲν περιελήφθησαν ἐντὸς αὐτῶν, καὶ τὸ δεινότερον ὅλων, ἡ ἰδιαιτέρως ἐν Ναυπλίῳ γενομένη αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἐκδοσις ἐξέλιπε παντάπασι.

Ἀπᾶσας τὰς ἑλλείψεις ταύτας ἀναπληροῖ ἤδη ἡ σήμερον εἰς τὸ κοινὸν προσφερομένη τρίτη τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων ἐκδοσις, εἰς ἣν οὐκ ὀλίγοι κατεβλήθησαν κόποι διὰ τὴν καταστῆναι περιεκτικωτέραν μὲν τῶν πρώτων ὥς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὀρθοτέρα δὲ καὶ ἀκριβεστέρα ὥς πρὸς τὰ κείμενα, καὶ τέλος ἐντελεστέρα ὥς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς καλλονὴν καὶ τὴν τυπογραφικὴν ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὸ καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις δυσὶν ἐκδόσεσι παραδεχόμενον σύστημα, ἀ. σημειοῦται κάτωθεν ἐκάστου νόμου ἡ καταργεῖσθαι ἢ τροποποιεῖσθαι αὐτὸν μεταγενεστέρα νομοθετικὴ διάταξις· β'. κατόπιν τοῦ ἐπισήμου κειμένου τοῦ νόμου, σημειοῦται νέα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἢ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου κατὰ

λέξιν μετάφρασις τῶν ἀπὸ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἀρισταμένων χωρίων ἢ ὅρων τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου. Σημειωτέον δ' ὅτι, γενομένης τῆς τελευταίας ταύτης ἐργασίας ἐξ ὑπαρχῆς, προσετέθησαν πλείσται νεώτεραι διορθώσεις παραλειφθεῖσαι ἄλλοτε.

Λεπτομερέστατος τέλος πίναξ τῆς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Κώδιξι περιλαμβανομένης νομοθετικῆς ὕλης, τελειοποιηθεὶς ἤδη διὰ νέας ἐπεξεργασίας, παρίστησι μεθοδικὴν ἀνάλυσιν ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, καὶ καθιστᾷ πρόχειρον τὴν ἀνέυρεσιν ὁποιασδήποτε αὐτῆς διατάξεως καὶ διὰ τὸν πάντη ἀλλότριον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἀναγνώστην.

Πέποιθα δὲ, ὅτι τὸ κοινόν, ἐκτιμῶν τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς βελτιώσεις τῆς νέας ταύτης ἐκδόσεως, θέλει κρίνει αὐτὴν ἀξίαν τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς του.

Ἐν Ἀθήναις 15 Νοεμβρίου 1855.

Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.

Σημασία τῶν συντετμημένων ὅρων.

Ἀ. Διάταγμα περὶ ἀρμοδιότητος	Γ. Γερμανιστί.
τῶν ἐμποροδικείων.	Γαλλ. Γαλλιστί.
γρ. γράφε.	Δ. Διάταγμα.
Δηλ. Δηλοποιήσις.	Διόρθ. Διόρθωσον.
Ἐ. ἐμπορικὸς νόμος.	ἐ. καὶ ἐπόμενα.
Ἐκκ. Διάταγμα περὶ ἐκκαθάρσεως, διαγραφῆς κτλ.	Ἐξ. Διάταγμα περὶ ἐξουθήσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.
Ἰσ. Ἰσως.	Κ. Χ. Κανονισμὸς τῆς χωροφυλακῆς.
Λ. λέξει.	Παρ. Παράρτημα.
Ν. νόμος.	Χ. Νόμος περὶ τοῦ χαρτοσήμου.
Ὁ. Ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων κτλ.	Π. Δ. Ποινικὴ διατίμησις.
Πολ. Πολιτικὴ δικονομία.	
Ποιν. Ποινικὴ δικονομία.	
Π. Ν. Ποινικὸς νόμος.	

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς Ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῆς·

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' Ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὑποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν·

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς Ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακοίνωσιν Ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχὰς·— Ἀφοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συνωμολογήθη μετὰ τῶν Ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ἀ; Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τὸ πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔπεται.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς Ἀνγκλικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ

ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαράλλακτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας, καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαίωματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων·

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.—Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαρασίστατος· οὐδεὶς κατεδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

5. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, αἰθεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προσφυλακίσεως.

6. Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

7. Ἐκαστός, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρονται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

8. Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἀσυλος· οὐδεμὴς κατ' οἶκον ἄρπυνα ἐνέργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ.

9. Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἀμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως, καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. — Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος, καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται. — Οἱ ὑπεύθυνοι συντάσσονται, ἐκδίδονται, καὶ τυπογράφῃ ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προσαποβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως. — Οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων θέλουσι εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

11. Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται ἐκπᾶνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων. — Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημοσίον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

13. Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

14. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας.

15. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν, καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἔξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

17. Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὅσαλος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

18. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορρίφθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

19. Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

20. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

21. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

22. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

23. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖται προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅς τις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. — Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς βλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὅρκον.

24. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

25. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας, καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. — Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμως συνθήκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ δεσθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

26. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

γενῇ ἄνευ νόμου. — Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθή-
τινός δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

27. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοῖς στρατιωτικοῖς καὶ ναυτικῇ
βηθμοῖς, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτι-
τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται
νὰ διορίσῃ ὑπάλληλων εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

28. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκ-
τέλεσιν τῶν νόμων· δὲν δύνανται δὲ ν' ἀναστειλῇ ποτὲ τὴν ἐνέρ-
γειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

29. Ὁ Βασιλεὺς κυρώνει καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους.

30. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν
Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ, δσάκις τὸ κρίνει εὐ-
λογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρ-
ξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δε-
κσίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διά-
ταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν
τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

31. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξιν,
ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐτησίας βουλευτικῆς συ-
νόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν
ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς
αὐτῆς βουλευτικῆς συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς
καὶ τῆς Γερουσίας.

32. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίζῃ, μεταβάλλῃ,
ἢ ἐλαττώνῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποι-
τι, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ
νὰ χορηγῇ ἀμνηστειὰν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ βλοκλήρου τοῦ ὑπουρ-
γου.

3. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα
ἰσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου· δὲν δύναται
νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀνα-
ξῇ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς πα-
ῖ Ἕλληνας.

34. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

35. Ἡ βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρχεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

36. Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων, μετὰ τὴν ὑπόγραφὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοσύτου καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος
 » νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων,
 » νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῶν Ἑλληνικοῦ
 » ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν,
 » καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ».

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

37. Τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα, καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά, καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

38. Ἐν ἀλλείψει γνηστοῦ καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας. — Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἄνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

39. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

40. Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἐπαιτεῖται νὰ πρᾶ-
δαίῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας.

41. Οὐδέποτε τὰ στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βασιλείας
δύνανται νὰ συνεκωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

42. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἀνὴρ κατὰ τὸ δέκατον ἔτος
ἐτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Ἡρὴν ἢ ἀναβῇ τὸν θρό-
νον, ὁμνῶει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν, καὶ τῶν ἄλλων
ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον.
Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν
καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν
βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν, συνηγμένων ἐπὶ ταῦτα.

43. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδο-
χος ᾖ ἀνὴρ, ἢ ἄπυν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἡδὴ
ὀρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἀνευ συγκαλέ-
σεως τὴν δεκάτην, τὸ βραδύτερον, ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν
τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται
παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι
τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

44. Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἴ-
ναι ἀνὴρ, ἢ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ
ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν
δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως,
ἢ ὅταν ὁ ἀνὴρ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χη-
ρεῖαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς
αὐτοδικαίως. — Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῆλικος Βασιλέως, εἴτε
διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας, ἐπαιτεῖται νὰ ᾖ ἀνὴρ τοῦ Ἀνατολικοῦ
δόγματος. — Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβα-
σιλείας.

45. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γε-
ρουσία, εἰς ἐν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς ἀντιβασιλέα.

πολίτην Ἑλληνα, τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς δρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως. — Ἐντὸς δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

46. Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖται συγχρόνως βουλευτῆς καὶ γερουσιαστής.

47. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖται βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

48. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύναται ὁμως νὰ διασκεπτῶνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἢ μὲν Βουλῇ, κατ' αἴτησιν δέκα, ἢ δὲ Γερουσίᾳ, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

49. Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν. — Ἐν περιπτώσει διχοφυΐας ἢ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

50. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὁμως παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ, ᾧ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα. — Ὅτε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστελλωσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, δσάκις ζητηθῶσιν.

51. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ αὐτῆς. — Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ὁσάκις τὸ Σύνταγμα ὀρίζει, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

52. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

53. Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουν τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἀποφασίζουν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. — Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν.

54. Οὐδεμία σύνταξις ἡ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ νόμου.

55. Βουλευτῆς ἡ γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὅπως-οἴποτε ἐξετάζεται ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

56. Βουλευτῆς ἡ γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, ἡ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει· τοιαύτη ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. — Προσωπικὴ κρᾶτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

57. Βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ὁμύνουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὄρχον·

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδαιρέτου Τριᾶδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν »
 » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ »
 » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότης τὰ καθήκοντά μου ».

Ὁ ὄρχος δίδεται παρὰ μὲν τῶν βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν γερουσιαστῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

58. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ, πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

59. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

60. Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος, καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

61. Ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε δμως ὁ ἀριθμὸς αὗτος δὲν δύναται νὰ ᾔναι ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

62. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

63. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται, — Νὰ ᾔναι πολῖτης Ἑλλήν, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακαστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἐπαιτούμενα προσόντα.

64. Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

65. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

66. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

67. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

68. Οἱ βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

69. Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

70. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς γερουσιαστὰς ἰσοδύναμους. — Τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των προσυπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

71. Ὁ ἑλάχιστος ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν ὁρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. — Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

72. Διὰ νὰ διορισθῇ τις γερουσιαστής πρέπει, — 1) νὰ ᾔηται πολίτης Ἑλλήν, — 2) νὰ ᾔηται ἐγκαταστημένος ἐν Ἑλλάδι, — 3) ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, — 4) νὰ συνεπλήρωσεν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ — 5) ν' ἀνεδέχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, — α) εἴτε μέλος, ἢ ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἔθνικων κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἑξαεὶς μέχρι τέλους τοῦ χιλιοσοῦ ὀκτακοσιοσοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους. — β) εἴτε πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δις εἰς Ἐθνικὰς συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ βουλευτὴς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἑξαεὶς πληρεξούσιος καὶ ἑξαεὶς βουλευτῆς· γ) εἴτε ἀρχηγὸς στρατοπέδου, ἢ στόλου, ἢ ναυτικῆς μοίρας, δηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς κολορικίας ἢ μάχας. — δ) εἴτε ἀνὴρ ἱστορικὸς διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθιμάτων, ἢ ἀδρότατων χρηματικῶν θυσιῶν. — ε) εἴτε πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς δύο βουλευτικὰς συνόδους, μετὰ τὴν δημασίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος. — ς) εἴτε ὑπουργός, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος. — ζ) εἴτε στρατηγός, ἀντιστράτηγος, ὑποστράτηγος, ναύαρχος, ἀντιναύαρχος, ἢ ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος. — η) εἴτε πρέσβης, μετὰ πενταετῆς ὑπηρεσίας ὡς τοιοῦτος. — θ) εἴτε πρόεδρος

85. Ὁ Βασιλεὺς δύνῃται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

86. Ἡ δικαιοσύνη πηγάζει ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

87. Οἱ δικασταί, καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ συνεδρίου, θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὀρισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος. — Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ δικασταί καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

88. Εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, καὶ εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

89. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑφ' ὁποιονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

90. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

91. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔναι αἰτιολογημένη, καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

92. Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

93. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὁσάκις καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

94. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἑμμέσθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

95. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων.

96. Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὀρισθῆναι ἐν τῷ εἰδικῷ νόμῳ.

Γενικαὶ διατάξεις.

97. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσαι τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων δικαστῶν, ἐνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

98. Ἄνευ νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτῶν.

99. Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ νόμος διατάσῃ, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν, καὶ τῶν συντάξεών των.

100. Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

101. Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀντιθένται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι. Νόμοι ἰδιαιτέροι, ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν. — Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Κανὼν δικαστηρίων, καμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ νόμου.

102. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁμόσῃ ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον· ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ σύνοδος.

103. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβήνουσιν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικὰ διατάξεις.

104. Ἡ πρώτη βουλευτικὴ σύνοδος θέλει συγκαταθῆ ἑνὸς τριῶν μετῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

105. Δι' ἐκτερέων νόμων, καὶ ὅσων ἐνεστὶ τεχνίτερον, πρέπει νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων· — α' περὶ τοῦ ἀρχιεπὶ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξουσιασίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοποσέπειν τοῦ χρισταπὶ τῶν, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων, ἢ μοναζόντων· — β' περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκποιήσεως· — γ' περὶ τῆς δικέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκλησιάζσεως καὶ ἀποστέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν· — δ', περὶ τοῦ τύπου· — εἰ 1) περὶ θεατιώσεως τοῦ ἐνοβλητικοῦ συντάγματος· — 2) περὶ ἀποσπορήσεως τῆς ὑπερλείας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐν γενεῇ· — στ' περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδικαστὴν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυτεπείτης· — ζ' περὶ ὀργάνου ἐθνολογικῆς· — η' περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας· — θ') περὶ ἐμφυλίσσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας, καὶ ναυτεπείτης· — ι') περὶ ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

106. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμφάνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὁρεῖται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν υπογραφήν.

107. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι. Α. Μαυροκορδάτος. Α. Μεταξῆς
Ι. Κωλέττης. Α. Λόντος.

Οἱ Γραμματεῖς. Δ. Ν. Δρόσος. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.
Γ. Αἰνάν. Γ. Δοκός.

Οἱ πληρεξούσιοι. 1. Ἁγίου Πέτρου. Μ. Πρωτοπαπᾶ. Α. Κονδόχης. 2. Ἀγράφων. Ν. Θέου. Κ. Γαλῆς. Α. Ζωρογιαννίδης. Δ. Ζῶτος. 3. Ἀθηνῶν. Ι. Μακρυγιάννης. Δ. Καλλιφορνῆς. Στ. Βλάχος. Κ. Βρυζάκης. 4. Αἰγίνης. Γ. Λογιωτατίδης. Α. Μαρκέλλος. 5. Αἰγίου. Ἀναστάσιος Λόντος. 6. Ἀμφίσσης. Ν. Πανουριᾶς. Γ. Παππᾶ Ἠλιοπούλου. Γ. Πετρόπουλος. 7. Ἀνατολικοῦ. Δ. Βούλης. Π. Σωτηρόπουλος. 8. Ἀνδριτζαίνης (Φαναρίου). Τζ. Χρηστόπουλος. Δ. Κανελλόπουλος. 9. Ἀνδρου. Α. Μπιρῖκος. Ν. Γούναρης. 10. Ἀνδρούσης. Κ. Α. Λιμπερόπουλος. Ζ. Πέτροβας. 11. Ἀνδρουβίστης. Γ. Πατριαρχέας. 12. Ἄργους. Χρ. Βλάσσης. Δ. Πεβρουχας. 13. Ἀποκοῦρου. Γ. Βασιλόπουλος. Δῆμ. Ταρχατζίκας. 14. Ἀρχαδίας. Ν. Πονηρόπουλος. Α. Γρηγοριάδης. Ι. Τομαρᾶς. Α. Παπατζώρης. 15. Ἀρτινῶν. Ι. Κομπότης. Ἀναγν. Α. Μόστρας. 16. Ἀσπροποταμιτῶν. Ι. Ἀντ. Σωμάκης. Χρ. Χ. Πέτρου. 17. Ἀταλάντης. Σ. Β. Τριχᾶς. Χρ. Δημητρίου. 18. Βλαγχού. Γ. Μεγαπάνου. Κ. Στάικου. 19. Βονίτζης. Θ. Γρίβας. 20. Βουλγάρων, Σέρβων, καὶ Θρακῶν. Χ. Χρήστος. 21. Βάλτου. Ἀνδρέας Ἴσχος. 22. Γαλαξειδίου. Μ. Πρίμας. Σπ. Λογοθετόπουλος. 23. Γαστούνης. Χρ. Σισίνης. Ι. Ἀναγνωστόπουλος. Ν. Ι. Σισίνης. Π. Χαλκιοπούλου. 24. Γυθείου. Τζ. Γρηγοράκης. Π. Α. Γρηγοράκης. 25. Ἐμπλακίων. Γ. Α. Πεβρωτῆς. Χρ. Οἰκονομίδης. 26. Ἐρμουπόλεως. Ι. Περίδης. Π. Γεραλόπουλος. 27. Ζητούνιου. Γ. Διοδουνιώτης. Δρ. Μανσόλας. 28. Ζυγοῦ. Αἰτωλίας. Ρ. Τζούρτζ. 29. Ζυγοῦ Σπάρτης. Π. Μαυρομιχάλης. Στ. Χριστίας. 30. Ἠπειρωτῶν. Κ. Μάκος. Χ. Κλονάρης. Α. Μελάς. Ε. Σῆμος. 31. Θετταλῶν. Χρ. Πεβραιβός. Ι. Βελντζας. Ε. Σχινᾶς. Κ. Ἀξελός. 32. Θηβῶν. Σ. Μήλιος. Β. Θεαγένης. 33. Ἰου. Στ. Βαλέτας. Δ. Γαβρᾶς. 34. Καλαβρύτων. Ι. Ζηήμες. Ν. Πετμεζᾶς. Κ. Ζωγράφος. Α. Χαλαμπής. Σ. Θεοχαρόπουλος. 35. Καλαμῶν. Α. Μαυρομιχάλης. Κ. Α. Κυριακός. 36. Καρπανησίου. Δ. Γουδέλλης. Μ. Ἱερομνήμων.

37. Καρυστίας. Σ. Καλογερόπουλος. Κ. Ζέρβας. Β. Νικολάδης. Α. Π. Ίωάννου. 38. Καρυταίνης. Δ. Ηλαπούτας. Γ. Α. Ἀντωνόπουλος. Β. Δημητρακόπουλος. Κ. Δελιγιάννης. Ν. Μπούκουρας. 39. Κασσίων. Ν. Γρηγοριάδης. Ν. Ίουλίου. 40. Κάτω Ναχαγέ (Κρανίδι κτλ.) Ἀγγ. Γουζούσσης. Α. Πέπας. 41. Κέας καὶ Κύθνου. Σπ. Πάγκαλος. Δ. Κυριακίδης. 42. Κορίνθου. Γ. Νοταρᾶς. Α. Ῥέντης. Α. Πρωτοπαπᾶς. Γ. Ίωάννου. Α. Ἐλευθερίου. 43. Κορώνης. Γ. Μπάστας. Μ. Χ. Σχινᾶς. 44. Κρεβάρων. Ι. Φαρμάκης. Μ. Ι. Μιχαλόπουλος. 45. Κρητῶν. Δ. Καλλέργης. Ν. Καλλέργης. Ν. Ῥενιέρης. Π. Ζερβουδάκης. Στ. Δελιγιαννάκης. Γ. Πεζανός. Ἰάκ. Κουμῆς. Δ. Χρυσάφοπουλος. 46. Λαγίας. Μ. Γουνελῆς. 47. Λεβυθίας. Ἐμ. Σπυρίδωνος. Α. Γεωργαντᾶς. Στ. Ι. Νάκος. Ι. Σωληναρίου. 48. Λεονταρίου. Νικήτας Σταματελόπουλος. Α. Ἀναγνωσταρᾶς. Χ. Μιλιάνης. Ι. Φλέσσας. 49. Λεωνιδίου. Ἐμμαν. Χ. Τσοῦγλος. 50. Λοιδωρικίου. Ἀν. Λοιδωρίκης Ι. Σιαφάκας. 51. Μάνης. Ν. Πιεράκος. Δ. Πουλικάκος. 52. Μακεδόνων. Α. Παῖκος. Δ. Ν. Ὀλύμπιος. Δ. Τ. Καρατάσος. Κ. Δόσιος. 53. Μαλανδρίνου. Χ. Παππαπολίτης. Α. Σταματόπουλος. 54. Μαλεβρίου. Η. Δημητρακαράκος. 55. Μεγαρίδος. Μ. Χ. Μελέτης. Γ. Οἰκονόμου. 56. Μεθώνης. Φ. Πουλόπουλος. 57. Μενδενίτσης. Γ. Τερνιτζιώτης. Α. Ἐγγολφόπουλος. 58. Μεσσολογγίου. Σπυρίδων Τρικούπης. 59. Μηλιάς. Βενετσάνος. Κυβέλος. 60. Μικρομάνης. Ε. Πακασταθόπουλος. 61. Μιστρᾶ. Π. Μπαρπιτζιώτης. Ν. Κορφιωτάκης. Ἐμμ. Μελετόπουλος. Σπ. Κοπανίτσας. 62. Μυκόνου. Μ. Σολωμός. Γ. Γρυπάρης. 63. Μονεμβασίας. Ι. Κρανίδης. Κ. Δ. Χαραμῆς. 64. Νάξου. Μανουὴλ Ζανετῆς. Μ. Μαρχοπολίτης. 65. Ναυπακτο-Βενετίκου. Α. Κίτζου. Π. Ἀλεξίου. Σπ. Πασαπόρτης. 66. Ναυπλίας (πόλεως). Σπ. Παππαλεξόπουλος. Π. Γ. Ῥόδιος. 67. Ναυπλίας (ἐπαρχίας). Μ. Ἰατρός. 68. Νεοκάστρου. Ν. Οἰκονομίδης. Α. Βάγκαλης. 69. Νησιού. Π. Καλαμαριώτης. Π. Δικρειώτης. 70. Ξηρομέρου. Ν. Μαυρομμάτης. Ν. Τσέλιος. 71.

Ξηροχωρίου. Βαππιστής Δρόσος. Δ. Βερβίλης. 72. Πάρου. Ζ. Μαυρογιάνης. Δ. Π. Δημητρακόπουλος. 73. Πατρών. Α. Λόντες. Κ. Τσερτίδης. Κ. Κωνσταντής. Α. Καλαμογδάρτης. 74. Πόρου. Κ. Λογοθέτης Δουζίνας. Γ. Σ. Κριεζής. 75. Πύργου. Δ. Αύγερινός. Α. Βιλάντης. 76. Σαλαμίνας. Άν. Καρνέσης. Α. Παπᾶ Νικολάου. 77. Σαμίων. Α. Λυκοῦργος. Στ. Γεωργιάδης. 78. Σαντορίνης. Ν. Γερασίου Ἰγγλέσης. Θ. Σ. Μαρκεζίνης. 79. Σίφνου. Ι. Πιτάρης. Ι. Βασιλείου. 80. Σκοπέλου, Σκιάθου κτλ. Α. Ἀποστολίδης. Δ. Φαλκίδης. 81. Σουλιωτῶν. Κίτζος Τζαβέλας. Κ. Μπότσαρης. 82. Σπετζῶν. Β. Ν. Ὁρλόφ. Α. Ἀνδρούτσος. Ἀ. Α. Σωτηρίου. Δ. Κυριακοῦ. 83. Σταυροπηγίου. Χρ. Καπετανάκης. ΙΙ. Καπετανάκης. 84. Σύρου. Ζ. Μαραγκός. Α. Ῥενουάρδος. 85. Τήνου. Ι. Παξιμαδής. ΙΙ. Ψάθης. Ν. Α. Βιτάλης. 86. Τριπόλεως. Β. Χρηστακόπουλος. Γ. Ῥεβελιώτης. Γ. Παπαδόπουλος. Ῥ. Παλαμήδης. 87. Ὑδρας. Γ. Κουντουριώτης. Γκίκας Γ. Γκιώνη. Δ. Στ. Μπουντούρης. Μ. Α. Τσαμαδός. Ι. Κ. Δαμιανός. 88. Ὑπάτης. Ε. Μ. Κοντογιάννης. 89. Φουκᾶ (Σπάρτης). Δ. Πετροπουλάκης. 90. Χαλκίδος. Ν. Κριεζιώτης. Ι. Οἰκονόμου. Α. Πετσάλης. 91. Χίων. Ν. Πρασακάκης. Γ. Γλαράκης. 92. Ψαριανῶν. Α. Μοναρχίδης. Κ. Κανάρης. Α. Γιαννίτζης. Δ. Παπανικολῆ.

6.) Παραγγέλλομεν ἀπάσας τὰς δικαστικάς, πολιτικάς, καὶ στρατιωτικάς τοῦ Κράτους ἀρχάς, καὶ πάντας, νὰ τηρῶσιν ἀπαρασλεύτως τὸ παρὸν πολιτικὸν Σύνταγμα. — Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργικὸν συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτεθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους μετὰ Χριστὸν, καὶ ὡδεκάτου τῆς Ἡμετέρας βασιλείας.

Ο Θ Ω Ν .

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ. ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Α. ΜΕΛΑΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Α'.

Ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ τῶν
Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ἐκκληροῦσα καθήκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλλη-
νας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τῆς ἀπο-
μνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου,
καὶ θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι
σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς πρεπούσης
εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμοιβῆς, ἀποῦ προηγουμένως, κλίναςα
γόνυ, θύσῃ πρὸς τὸν Ὑψίστον θυσίαν θαυμάτης εὐγνωμοσύνης
καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰωνίους πρὸς τὸν πιστὸν αὐ-
τοῦ λαὸν χάριτας, Ψηφίζει.

Α'. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ
ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνας πολιτικούς τε καὶ
στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας
συντελέσαντας εἰς προπαρασκευὴν, ἐκτέλεσιν, καὶ εὐόδωσιν τῆς
ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.

Β'. Ὡς ἰδιαιτέρον δεῖγμα τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν
φρουρὰν τῆς πρωτευούσης διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι
τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπιληπτον διαγωγὴν της ὑπὲρ τῆς
διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ ὡς ἀποδείξιν
τῆς πληρεστάτης πεποιοήσεως, ἣν ἔχει ἡ Συνέλευσις, ὅτι, καὶ ὡς
φρουρὰ αὐτῆς, ἡ φρουρὰ τῆς πρωτευούσης θέλει διατηρήσῃ μέ-
χρι τέλους τῶν ἐργασιῶν της ἀπαρσκαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξίε-
παινον διαγωγὴν, ἐξασφαλίζει διὰ θίου ὡς ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς
τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς αὐτῆς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ
μισθὸν τοῦ θαυμοῦ των, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθορμήτου αὐ-
τῶν παραιτήσεως, ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθαιρέσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ Β'.

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ

Συντάγματος νά σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας· — α' τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ, ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδοδεγμένους μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἤτοι μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας· — β' τοὺς μεταναστεύσαντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστάς τῶν μερῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1837, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου· καὶ τὰ τέκνα ὧν τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων· — γ' τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους, ἢ κυβερνήταις ὀφείλει νά μὴ διατηρήσῃ, οὐδὲ νά διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη. — Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διοριζόμενοι εἰς διεργηνευτικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὀρκίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς ἐιδικὰς θέσεις των. — Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐάν ᾗτο καταχωρημένον αὐτολεξεί εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ παράβασις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς παράβασις τῶν δρῶν τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Γ'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 44 τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ γίνεσθαι λόγος περὶ ἀντιβασιλείας, Ψηφίζει· — Ἡ Βασιλεὺς

Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν τῆς, καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ θρόνου.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δ'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὸν τέταρτον παράγραφον τοῦ 12'. νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τοῦ 1822, Ψηφίζει·

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὑδρας καὶ Πετρωῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν νόμου δριζύμενος ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ψαριανῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου. — Νόμος ἰδιαίτερος ἐκδοθῆσόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου θέλει προσδιορίσει τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησέμενων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ε'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρζ', ρη, καὶ ρθ', πς', πθ', καὶ ρ', τῶν προσωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἀστρεὶ Ἑθνικῶν Συνελεύσεων, καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζίνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπεβλήθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὐρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχήσαντας. — Λαβοῦσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1Α' ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὅποιον ὀφείλεται περιθάλψαι καὶ ἀνταμοιβῆ εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀλλήσαντας, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρ-

φρανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε΄. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ΄. συνεδριάσεως τῆς ἰδίης Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου· πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. 6. τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις· — 1) Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πητσῶν, καὶ Ψαρών. — 2) Τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου· — 3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰοδίου Καράϊσκου στρατιωτικὰ σώματα· — 4) Οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν, τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπικρατείας, ὅσαι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ. — Αἰσθανομένη ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὅσων αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθάρσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν, κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις, Ψηφίζει·

Α΄. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρῶτιστον χρεὸς τῆς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Ἑθνοσυνελεύσεων, καθ' ὅσον αὗται μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθάρσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β΄. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ κυβέρνησις θέλει διορίσῃ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827, τῆς ὁποίας καθήκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐξακριβώσις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημένας ἐθνικὰς διατά-

ξεις απαιτήσεις αποζημιώσεων μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληφθείσας εἰσέτι ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἐξέλεγχξις καὶ ἐκκαθαρίσις τῶν ἄχρι τοῦδε δοθεισῶν αποζημιώσεων.

Γ'. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικὸν βραβύον, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκείνων.

Δ'. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικοῦ πενίας διὰ τὴν βαθμολογίαν, ἡ ἀποζημίωσιν ὅποιουδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε'. Ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξακριβώσιν καὶ ἐκκαθάρισιν θέλει μὲν φροντίσει νὰ δρισθῶσι διὰ νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβῆς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

ΨΗΦΙΣΜΑ 5'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 101 τοῦ Συντάγματος, καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἕως οὗ διὰ νόμου ὑπαχθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, Ψηφίζει·

Α'. Ἀχρὺς οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία· κανονίσῃ διὰ νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν, καὶ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀρμόδια διοικητικὰ ἄρχαι θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ δικάζωσιν αὐτὰς, ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον. — Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικά.

Β'. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἡ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέ-

λει δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν ἐνίσχυϊ Πολιτικὴν δικονομίαν. — Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκασεν κατ' ἔρρεσιν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐφετειῶν τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν, εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ζ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ς'. §. τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει, τῇ εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Αὐλῆς τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἀρρῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθάρισεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔγγραφων πηγάζοντος.

Β'. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάσαντος χρέους τῆς Βασιλείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Η'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου συζητήσεως, Ψηφίζει· — Ἡ διορισθησομένη κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1834 βασιλικὸν διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις, — α) νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων· — β) τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας

δικαιώμα ἀπολαυῆς κατὰ τὸ διάταγμα. — γ) τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὧσων ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ ρηθέντος διατάγματος τὸ ἔλαβον. — Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὅπωςδῆποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829. — Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ φέρῃ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Θ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος, Ψηφίζει. — Μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου κανονίζοντος ὀριστικῶς τὸν ὅρον τοῦ πολίτου Ἕλληνας, τῶν δημοσίων ὑπάλληλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης θέλουν ὀρκίζεσθαι ὡς ἐφεξῆς.

Ὁρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνος.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

Ὁρκος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασάλευτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐσυνειδότης τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

Ὁρκος στρατιωτικῆς.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἀνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ροῆδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπὸ αὐτὰς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης. — Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως

ἄλλως ἐγκρίνη, τοὺς ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι περιεχομένους ὁρκους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ι'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῶν ὑποκίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρώα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν, δὲν ἐλαβόν τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμὸν, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ γραμματῖα τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς· — Θεωροῦσα, ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 νόμου περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ἐπαγορεύσαν τὸν νομοθέτην πνεῦμα, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσδιορισθέντα βαθμὸν ἑκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρώα, καθὼς καὶ τὰ γραμματῖα τῆς ἀνηκούσης μισθοδοσίας τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Υ. Β. διατάγματος, χωρὶς νὰ ᾖναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὰ πενίξ.

Β'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον, καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά τιν εἰς ὁποιονδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐννοουμένους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Φεβρουαρίου, τὸ γραμματῖον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν τῶν ἀπαρράλλακτως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ζώντων.

Γ'. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε γραμματῖα ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1834, νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Δ'. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

¶

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΑ'.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ πατρίς ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικά δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦ μακροχρόνιου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν νόμου, νὰ ἐγκριμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἐκάστου.

Β'. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὁρίζοντα τὰ καθ' ἕκαστα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΒ'.

Συναίσθανομένη ἐν ἑαυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταῖας τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην, δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὸ εὐεργετήματα ἐν τε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου, ἐκτείνασαι αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τοῦτον περιστάσεσι, ταρασσούσας αὐτῷ κραταίαν προστασίαν, καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσπνεγκοῦσα ἐν κατανύξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὑψίστον, Ψηφίζει· — Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστατίδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, καὶ Ῥωσσίας, διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετήματα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΓ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον πατριωτισμὸν, μεθ' ὧν ἤτε φρουρὰ τῆς πρωτεύουσας, καὶ ὁ φρουραρχος αὐτῆς Κ. Δ. Καλλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, Ψηφίζει· — Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γενναίαν τῆς πρωτεύουσας φρουρὰν, καὶ τὸν φρούραρχον αὐτῆς Κ. Δ. Καλλέργην, διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμμηττου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΔ'.

Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προπλάσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν γ'. Σεπτεμβρίου ὑπουργείου, ἵνα ἐνώσω-
σιν ἐνώπιον αὐτῆς λόγον ὄλων τῶν πράξεων των ἐν γένει, καὶ
ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
ὑπουργείας των χρηματικῆς διαχειρίσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 5'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ
Δ'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν
διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους. — Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς
τρόπον συμβιβάζοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν
διαφόρων ὀφειλετῶν κοινοτήτων, Ψηφίζει. — Ἡ νομοθετικὴ
ἐξουσία, τροποποιοῦσα ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὸ μνησθὲν ψή-
φισμα, θέλει ἐκδώσει ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατόν, βουλευ-
τικῆς συνόδου, νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως,
καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτιθεμένων χρεῶν, ἀφ' οὗ
προηγούμενως ἀποδειχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τοὺς
ῥους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προβεσιμῶν, τὴν ποσότητα τοῦ
χρέους, καὶ τὴν κατὰ τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ις'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐφ' ὄλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν
ἐργασιῶν τῆς ἀκάματον ζῆλον, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, καὶ τὴν
πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς προεδρίας καὶ τοῦ γραφείου, Ψηφίζει. —
Εὐλακροῦντες εὐχαριστῆσαι καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνη ἀπονέμονται
πρὸς τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς
ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον
πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμύχων
καθηκόντων αὐτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΖ'.

Ἐκπληροῦσα χρέος ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διακίονισιν τοῦ μεγάλου
(τόμ. Δ').

34 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝ. ΕΘΝ. ΣΥΝΕΛ.

λου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰοιδίου Ι. Α. Καποδίστρια, ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, Ψηφίζει. — Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατείαν τῶν τριῶν ναυάρχων ν' ἀνεγερθῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἀνδριάς τούτου, ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΗ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ ὑπουργεῖον τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὴν ἔμφρονα καὶ πατριωτικὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπεδείχτο εἰς τε τὴν συγκάλεισιν καὶ συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις, Ψηφίζει. — Ἀπονέμεται ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τε τὸν πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξῆν, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ἄπαντα τὰ παρόντα δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐνοουμένην κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου ἐπαρχικοῦ συμβουλίου, ἐκλέγεται ἀνάλογος ἀριθμὸς βουλευτῶν κατὰ τοὺς ἐξῆς ὁρους. — Ἐπαρχίαι ἔχουσαι πληθυσμὸν μέχρι τῶν 10,000 ψυχῶν ἐκλέγουσιν ἓνα βουλευτὴν· αἱ ἔχουσαι πλεον τῶν δέκα μέχρι τῶν εἴκοσι, δύο· αἱ ἔχουσαι πλεον τῶν εἴκοσι μέχρι τῶν τριάκοντα, τρεῖς· αἱ ὑπεράνω τῶν 30, τέσσαρας.

2. Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πέτσων, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ψαριανοὶ ἐκλέγουν βουλευτὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. φήψιμα τῆς Συνελεύσεως, ἥτοι ἡ μὲν Ὑδρα τρεῖς, αἱ Πέτσαι δύο, καὶ οἱ Ψαριανοὶ δύο. — Οἱ δῆμοι Κρανειδίου καὶ Ἐρμιόνης ἡνωμένοι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν πρὸς ἐκλογὴν βουλευτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ 1 ἄρθρον πληθυσμοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως μετανάσται ἐκλέγουσιν ἰδιαιτέρον βουλευτὴν, ἅμα, συνοικισθέντες πραγματικῶς, ἀποτελέσωσι δῆμον, πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν χωριστὴν, καὶ παρουσιάσωσι πληθυσμὸν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἐχούσης τὸν μικρότερον πληθυσμὸν περιφερείας ἐπαρχικοῦ συμβουλίου. — Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἰσχύουσιν, ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικισθησομένων ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας ἐπαρχικοῦ τινος συμβουλίου.

4. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γεννηθέντας Ἕλληνας, ἢ τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς καθεστώτας νόμους, συμπληρώσαντας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντας προσέτι ἰδιοκτη-

σίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ἔχουσι τὴν πολιτικὴν δια-
μονήν των, ἢ ἐξασκούντας ἐν αὐτῇ ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα, ἢ
ἀνεξάρτητον ἐπιτήδευμα. — Ἐξαιροῦνται α') οἱ διατελοῦντες
ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακουργήματι· β') οἱ προσκαίριως, ἢ διὰ
παντὸς στερηθέντες κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ
δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν· γ') οἱ στερούμενοι τῆς ἐλευθέρως
διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐκλεκτικῶν καταλόγων.

6. Ἄμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου οἱ δή-
μαρχοι παραλαμβάνοντες τοὺς δημοτικούς καὶ εἰδικούς παρέ-
δρους ἐκάστης κοινότητος, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν, ὀφείλουν
νὰ συντάξωσι κατάλογον τῶν ἔχοντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.
7. Ὁ κατάλογος περιέχει α') τὸν αὐξοντα ἀριθμόν· — β')
τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγραφομένου· — γ') τὴν ἡλικίαν·
— δ') ἂν ᾖ αὐτόχθων, ἢ ἀπὸ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν διαμο-
νήν του εἰς τὸν δῆμον· — ε') ἐὰν ἔχῃ ἰδιοκτησίαν· — ς') τὸ
ἐπάγγελμα, ἢ ἐπιτήδευμα· — ζ') τὰς τυχόν παρατηρήσεις ὡς
πρὸς τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῆς περιουσίας
του, ἢ τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν. — Ὁ κατάλογος συν-
τάττεται καθαρὸς, καὶ ἄνευ διαγραφῶν ἢ προσθηκῶν, καὶ ὅμοιον
τούτῳ ἀντίγραφον, καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μνησθέντων
δημάρχου, παρέδρων, καὶ ἱερέων, πέμπεται ἀμέσως μετὰ τὴν
σύνταξιν εἰς τὸν διοικητήν.

8. Ὁ κατάλογος θέλει ἔκτεθῇ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐκάστου
δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ
ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποσπάσματα
εἰς πᾶσαν παρεδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφοφόρους· διὰ
δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου. — Ἡ ἔκθεσις γνωστοποιεῖ-
ται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρ-
χου, ἐν ᾧ σπᾶμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία
διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον
δὲ τοῦ προγράμματος πέμπεται αὐθημερὸν εἰς τὸν διοικητήν.

9. Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παράπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ, μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις.

10. Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραπονουμένου. — Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν συμβούλων, καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγηθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μίᾳς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἰς τινὰς δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

11. Τὴν ἐνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. Συγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιβρῆσεις τῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. — Αἱ ἀντιβρῆσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἄρθρονδρίζει.

12. Τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίαν, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχιακῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων, καὶ ὀρκωτῶν· ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συσταίνεται δικαστήριον ὀρκωτικὸν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιβρῆσεων. — Συγχρόνως θέλουσι ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κάλπης ἕτερα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

13. Οἱ κληρωθέντες, εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ

τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατὰστημα τὸν διὰ τοὺς ἐνόρκους προσ-
 διωρισμένον ὄρκον, δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰ παράπονα, λαμ-
 βάνοντες ὑπ' ὄφιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιβήσεων,
 καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἐγγράφα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδικά-
 σεως ὧν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8
 ἡμερῶν.

14. Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων, ἐκάτερον τῶν
 μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσθ' ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα
 πέντε, ἔχοντα προιστάμενον τὸν πρῶτον κληρωθέντα, δικάζουσι
 συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ᾖται συντόμως αἰ-
 τιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον
 πρωτόκολλον. — Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητήσωσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέν-
 τε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξαχθεὶς προεδρεύει.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ κατάλογος
 διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει, ἐντὸς
 τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ σημειώσῃ
 τὴν διόρθωσιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δη-
 μαρχικὸν κατὰστημα, καὶ νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμέ-
 νον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διοικητήν.

ΤΙΤΑΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων.

16. Ὁ διοικητής, ἅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν
 ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημο-
 σίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν
 εὐρυσφωρότερον ναὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς
 ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν. Ἡ
 διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος. — Ὁ διοικη-
 τὴς θέλει ἀποστελεῖ ὁμοῦ μετὰ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην
 εἰς ἕκαστον δῆμον ἐσφραγισμένην μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς διοική-
 σεως ἐφ' ὧν τῶν γωνιῶν.

17. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσιν τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παρα-
 λαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουσιν αὐτὴν
 ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δῆμον.

18. Ἡ ψηφοφορία ἐφορεύεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων, καὶ ὀρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλῆρον. — Αὕτη ἐκλέγει τὸν γραμματέα της.

19. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. — Ὅεστος ψηφοφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἰσάριθμα ὀνόματα τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἢ ἐπαρχία, καὶ ῥίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην· τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον. — Ἐὰν ψηφοδελτίον τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιττεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

20. Πᾶσα παρατῆρησις, ἢ ἐνστασις, γινομένη ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων, σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

21. Ὅεστος ψηφοφορεῖ εἰς τὸν δῆμόν του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δῆμον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὁμῶς δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

22. Ἡ ἐνσφράγισις παρὰ τοῦ διοικητοῦ κάλπῃ σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὧν τῶν παρευρισκομένων τὸ ἀπαιτήσωσι. — Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισμένην ὥραν τῆς παύσεως τῆς ψηφοφορίας ἐκάστης ἡμέρας, ἢ ὅπῃ τῆς κάλπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν. — Ἡ δὲ ἀποσφράγισις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐκά-

ἢ παύση μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ διὰ δημόσιον χρέος φυλακισμένοι, ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν μετ' ἄδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των.

Γενικαὶ διατάξεις.

29. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος βουλευτοῦ, γίνεται νέα ἐκλογή περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενας διατυπώσεις. — Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται τὴν παραίτησιν τῶν μελῶν της.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

30. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ἐκλέγουσιν ἴδιον βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

31. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς καθέδρας τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Κράτους. — Ὁ μὲν Πρύτανης προεδρεῖ τὴν συνέλευσιν, ὃ δὲ γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον. — Ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. — Ὁ ὡς βουλευτὴς ἐκλεχθισόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 63 τοῦ Συντάγματος ιδιότητας.

32. Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογὴν.

33. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἀπλοῦν χάρτην.

34. Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεχθῶσι.

35. Πᾶσα ἐκλογή, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κῦρος.

36. Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάβλητος.

Ἐν Ἀθήναις 18 Μαρτίου 1844.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πολιτικά δικαστήρια.

Ἄρθρ. 1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς δικαστήρια· — 1) εἰρηνοδίκαι· — 2) πρωτοδίκαι· — 3) ἐμποροδίκαι· — 4) ἐφέται· — 5) ὁ Ἀρειος Πάγος. — Ὅλοι οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦ κλήρου α), ὑπόκεινται ἀνεξαίρετως εἰς αὐτά. Πολ. 1. 3. 13.

2. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν συσταίνεται τοῦλάχιστον ἓν εἰρηνοδικεῖον· εἰς πάντα νομὸν, τοῦλάχιστον ἓν δικαστήριον πρωτοδικῶν· εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν πόλιν, ἓν δικαστήριον ἐμποροδικῶν· εἰς ὅλον τὸ Κράτος, οὐδ' ὀλιγώτερα τῶν δύο, οὐδὲ ὑπὲρ

α' Βλέπε Τόμ. Β'. λίξι Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος· Νόμον Καταστατικὸν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλ. ἄρθρ. ΕΒ' καὶ Νόμον περὶ ἱεροποιῶν κτλ. ἄρθρ. Θ'. καὶ τοῦ Καταστ. Νόμου ἄρθρ. ΙΓ'. καὶ ΙΔ'.

τὰ τρία δικαστήρια ἐφετῶν α)· καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ἄρειος Πάγος.

3. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον. 1 ἀριθ. 1-4 διαλαμβανομένων δικαστηρίων θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου β).

α) Ν. 26 Ἀπριλίου 1843 περὶ συστάσεως ἐφετείου εἰς Πάτρας.

1. Συσταίνεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μισολογγίου, καὶ Καλαμῶν.

2. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας του τὸ δικαστήριον τοῦτο, θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἔλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μισολογγίου, καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις, ὅσαι εἶναι ἰκκρεμαῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ ἐφετῶν, χωρὶς νὰ ᾔναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Τὰ περὶ τῶν ἰκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν θύλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου νόμου.

Δ. 14 Μαΐου 1844 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπρ. 1843 νόμου.

1. Ὁ περὶ συστάσεως τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 νόμος, θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ διὰ τοῦ νόμου τούτου συσταίνόμενον δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῇ 1 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους.

3. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν Σύρου, Ναυπλίου, καὶ Πατρῶν μετασχηματίζονται, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 1 ἁρθρου τοῦ ἐιρημμένου ἀπὸ 24 Μαρτίου 1843 νόμου, εἰς τμήματα τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσι πρωτοδικῶν, παύοντα τοῦ νὰ ἔχῃσι τοῦ λοιποῦ εἰδικὸν πρόεδρον, γραφεῖον, καὶ κατὰστημα.

β) Δ. 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῶν καθηδρῶν, καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου.

1. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια θύλων διοργανισθῇ ἀνυπερθέτως καθ' ὅσον τὸ Βασίλειον.

2. Τούτων ἑνὲς συσταίνονται, — 1) Δύο πρωτοδικεῖα, ἀπὸ ἐν

4. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του. Δύναται δὲ ἡ

εἰς ἑαυτὸν νομόν — 2) τρία ἐμποροδικεῖα — 3) δύο ἐφετῶν δικαστήρια — 4) εἰς Ἄρειος Πάγος.

3. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δικαστηρίων τούτων καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. Ὁργανισμῷ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὠρισμένα. — Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀναλόγου προσωπικεῦ αὐτῶν θέλει γνωστοποιηθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

4. Αἱ ἐργασίαι τῶν δικαστηρίων τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν προμηθεύοντα ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. νόμον.

5. Τὰ πρωτοδικεῖα ἰδρεύουσιν, — 1) τὸ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Ναύπλιον — 2) τὸ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Τρίπολιν — 3) τὸ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος εἰς Πάτρας — 4) τὸ τῆς Λακωνίας εἰς Σπάρτην — 5) τὸ τῶν Κυκλάδων εἰς Σύρον — 6) τὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας — 7) τὸ τῆς Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα — 8) τὸ τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Ἄμφισσαν — 9) τὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Μεσολόγγιν — 10) τὸ τῆς Μεσσηνίας προσωρινῶς εἰς Πύλον.

6. Συσταίνονται ἐμποροδικεῖα εἰς Σύρον, εἰς Πάτρας, καὶ εἰς Ναύπλιον.

7. Τὰ τῶν ἐφετῶν δικαστήρια ἰδρεύουσιν, τὸ μὲν, εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ, εἰς Τρίπολιν.

8. Καθέδρα τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι αἱ Ἀθῆναι, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 ἀρθρ. 7. νόμον.

9. Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου πρωτοδικεῖου ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του.

10. Τὰ ἐμποροδικεῖα ἔχουσιν τὴν αὐτὴν μὲ τὰ πρωτοδικεῖα τοῦ τόπου, ὅπου ἰδρεύουσιν, δικαιοδοσίαν.

11. Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐφετῶν περιέχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομοὺς — 1) Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, — 2) Εὐβοίας, — 3) Φωκίδος καὶ Λοκρίδας, — 4) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, — 5) Κυκλάδων.

12. Τὸ ἐν Τρίπολει ἐφετῶν δικαστήριον ἐμπεριλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομοὺς — 1) Ἀρκαδίας, — 2) Ἀργολίδος

Κιόρρησις νά περιτείλῃ ἡ νά ἐκτείνῃ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀνάγκην, διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. — Ὁποῦ δὲν ὑπάρχει δικαστήριον ἐμποροδικῶν, οἱ πρωτοδίκαι δικάζουν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ὑπο-

καὶ Κορινθίας, — 3) Λακωνίας, — 4) Μεσσηνίας, — 5) Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

13. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπαν τὸ Βασίλειον.

14. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν συγκροτηθῇ καὶ κάμει ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεών των τὰ πρεσβευμένα δικαστήρια, θέλει μετ' ὀλίγον προσδιορισθῇ καὶ γνωστοποιηθῇ συγχρόνως μὲ τοὺς διορισμούς τοῦ προσωποῦ. — Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε δικαστήρια Ναυπλίας, Μεσολογγίου, καὶ Χαλκίδος.

15. Τὰ εἰρηνοδικεῖα μένουσι προσωρινῶς εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατὰστασιν. — Ὁ ἀριθμὸς, αἱ καθέδραι, καὶ ἡ δικαιοδοσία τούτων θέλει προσδιορισθῇ ὀριστικῶς δι' ἰδιαίτερου διατάγματος. — Ἄλλ' αἱ ἐργασίαι τῶν εἰρηνοδικεῶν θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. Ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων κτλ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν θέλουν κάμει ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν των τὰ λοιπὰ τοῦ Βασιλείου δικαστήρια.

Δ. 8. Ἰουνίου 1836. Ἡ ἰδρα τοῦ δικαστηρίου τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐφετῶν μετατίθεται ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Δ. 17 Ὀκτ. 1835. Τὸ νομαρχεῖον τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται ἀπὸ Ἀμφισσᾶν εἰς Δαμίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτου θέλουν διαταχθῇ τὰ περαιτέρω καὶ κοινοποιηθῇ.

Δ. 17 Ὀκτ. 1835. Τὸ νομαρχεῖον Μεσσηνίας, καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται εἰς Καλάμας. Κατὰ συνέπειαν τούτων θέλουν διαταχθῇ καὶ κοινοποιηθῇ τὰ περαιτέρω.

Η. 1 Αὐγούστου 1842, περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικεῶν Κάμπου καὶ Οἰτύλου.

1. Οἱ δῆμοι Ἀβίας, Δεύκτρου, Καρδαμύλης, Οἰτύλου, καὶ Μήσσης, καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα Κάμπου καὶ Οἰτύλου, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχοντα, ἀνήκοντες ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδι-

θέσεις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μὲ τοὺς τῶν ἐμποροδικῶν τύπους α).
 'Ο. 7. Πολ. 729 ε.

5. Πᾶν εἰρηνοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἐνὸς εἰρηνοδίκου, ἐνὸς γραμματέως, καὶ δύο παρέδρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικήῃ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ εἰρηνοδικείου. 'Ο. 10. 280. Πολ. 47. 489.

6. Πᾶν δικαστήριον πρωτοδικῶν σύγκειται ἐξ ἐνὸς προέδρου, τριῶν δικαστῶν τοῦλάχιστον, ἐνὸς εἰσαγγελέως, ἐνὸς ἀντεισαγγελέως, ἐνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων, ἐξ ὧν οἱ δύο τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. 'Ο. 10. 262. 280.

7. Πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν σύγκειται ἐξ ἐνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἐνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων β).—

κίου Σπάρτης, μεταβαίνουσιν ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν.

2. Διὰ τὰς ἐκ τῶν δήμων τούτων ἱκκρημῖς παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ Σπάρτης πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὰς μεταβαίνουσας ἤδη εἰς τὸ ἐν Καλαμίαις πρωτοδικεῖον, θέλει προστεθῇ εἰς τὰς δικασίμους ἡμέρας τοῦ τελευταίου τούτου δικαστηρίου μία νέα δικάσιμος καθ' ἑξῆς μᾶλλον πρὸς ἀποκλειστικὴν αὐτῶν ἐκδίκασιν.

α) Ν. 24 Μαρτ. 1843, περὶ τῶν ἐδικῶν ἐμποροδικείων.

1. Πᾶν εἰδικὸν δικαστήριον ἐμποροδικῶν δύναται, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ εὐρίσκει εὐλογον, νὰ μετασχηματισθῇ διὰ Διατάγματος εἰς τμήμα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐδρευόντων πρωτοδικῶν, προσδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἄλλου μέλους τοῦ πρωτοδικείου, καὶ ἔχον γραμματεῖα τὴν τοῦ δικαστηρίου τούτου γραμματεῖα, διατηροῦν ὅμως τὴν ἐξ ἐμπορῶν ἐκλογὴν τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων αὐτοῦ.

β) Δ. 6 Δεκεμ. 1837, περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδικαῖς δικαστῶν.

Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὅποια ἔχρι τοῦδε ἐσύγκειντο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογράφων νόμου, ἐκ δύο δικαστῶν, καὶ τεσσάρων παρέδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσάρων δικαστῶν, καὶ δύο παρέδρων. — Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάριδροι θέλουν συνεδριάζει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μύρωσιν τοῦ

Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ ᾔναι νομικός. οἱ δὲ δικαστὲς καὶ παρόντες ἐμποροὶ. Οἱ δὲ αὐτοὶ πρέπει νὰ ᾔναι κάτοικοι, ἢ νὰ κατοικήσωσι εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου κατ' ὅλην τῆς ὑπηρεσίας των τὴν διάρκεια. Ὁ. 4. 10. 12. 22-23-24. 280. 28. 287.

8. Πᾶς δικαστὴριον ἐφετῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε τολλέχριστων δικαστῶν, τριῶν παρόδρων, ἑνὸς εἰσπγγελέως, δύο τὸ πλεον ἀντεισπγγελέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως α'. Ὁ. 10.

9. Ὁ Ἀρείος Πάγος σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, πέντε δικαστῶν, ἑνὸς παρόδρου β', ἑνὸς εἰσπγγελέως, ἑνὸς ἀντεισπγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως γ'. — Ὁ ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου μὲν τοῦ προέδρου, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἄλλως δὲ, ἐνεργεῖ ὡς δικαστής. Ὁ. 10.

10. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 5-9 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὡς ἐφεξῆς: — 1. Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι μετὰ τῶν παρόδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσπγγελέως τοῦ

δικαστηρίου, λαμβανόμενοι εἰς ἐκάστην συνεδρίασιν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ των, ὥστε, κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρόδρων.

α) Ν. 21 Ἰουλίου 1848 περὶ μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

β) Δ. 25 Φεβρ. 1836, περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

γ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρόδρων, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου, περιορίζετο εἰς ἑνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

δ) Δ. 8 Δεκεμ. 1837, περὶ προσθήκης 6 μέλους εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρθρον. 9 §. 1. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πέντε δικαστάς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ 22 δικαστάς, φυλαττουμένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

τόπου, όπου κείνται τὰ δικαστήρια ταῦτα. — 2. Οἱ ἐφέται, ἢ οἱ ἀρεισπαγῖται 1) μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 3. Ὅλοι οἱ ἀντεισαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 4. Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐξέταις ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 5. Οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως. Ὁ. 5-14. 278.

1) Γ. τὰ μέλη τοῦ ἐφεταίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

11. Πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς, δικαστής, ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ἐπινοδικῆς διορίζεται ὅστις, ἀφοῦ 1) ὑπεβλήθῃ εἰς τὰς δικτατημῆνας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις, ὑπηρέτησεν 2) ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ὡς δικηγόρος, ἢ πάρεδρος. — Περιπλέον διὰ τοὺς προέδρους, εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς, καὶ εἰρηνοδίκας, ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς, ἡ τοῦ 22. — Γραμματεὺς δύναται νὰ διορισθῇ 3) ὅστις ὑπηρέτησεν τοῦλάχιστον ἐν δλόκληρον ἔτος ὡς ὑπογραμματεὺς. — Ὡς πρὸς τοὺς πρώτους διορισμοὺς, τοὺς γενησομένους κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ γενῇ ἐξίρσεις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

1) Γ. παρῶκει τὸ ἀφοῦ. 2) Γ. καὶ ὑπηρέτησεν. 3) Γ. μόνον.

12. Οἱ δικασταὶ καὶ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων τῶν ἐμποροδικῶν ἐκλέγονται 1) ἐκ τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 14-21 ἀναγερομένου καταλόγου. Ὁ. 7.

1) Γ. λαμβάνονται.

13. Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι, ἢ, κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 22 α) καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένους περιστάσεις, ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι, δικασταὶ, εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, πάρεδροι, ἢ εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. — Ὁ καταδικασθεὶς σθύνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων, ἢ τῶν παρέδρων. —

α) ἴδε τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ Π. Ν.

Ἐκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, ἅμα γενῇ ἑναρξίς τῆς ἀνακρίσεως, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 308, ἕνεκα κακουργήματος, ἡ τίνος τῶν εἰς τὰ ἀρθ. 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. νόμου διαλαμβανόμενων πλημμελημάτων. Ὁ. 294.

14. Πᾶς ἔμπορος καταστημένος καὶ κατοικῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, λογίζεται ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ. Ὁ. 10. Πολ. 717.

15. Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον παντὸς ἔτους συντάσσεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχου κατάλογος περιέχων ἐκείνους τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ εἶναι ἱκανοὶ ν' ἀναλάβουν ἔργα ἐμποροδίκου· τὴν δὲ πρώτην Μαρτίου τὸ βραδύτερον ἐκτίθεται ἡ τοιχοκολλᾶται, πρὸς γνῶσιν πάντων, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει ὁ ἐπαρχος· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅπου ὑπάρχει χρηματιστήριον, ἡ δικαστήριον ἐμποροδικῶν, ἐκτίθεται ἡ τοιχοκολλᾶται ὁ κατάλογος, παρὰ μὲν τοῦ δημάρχου εἰς τὸ χρηματιστήριον, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον α).

α) Δ. τῶν 16 Ὀκτωβ. 1836 περὶ τῶν ἐμποροδικεῶν.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἀρθ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συντακτοὶ κατάλογοι ὑποψηφίων ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμποροδικείου ὑπάγονται. Ἐκτιθένται δὲ εἰς τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα μέρη, καὶ εἰς πᾶσαν δρᾶν εἰρηνοδικείου τοιχοκολλώμενοι ἐν τῷ δημαρχεῖῳ.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι, 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκδοσιν ἡ τοιχοκολλῶσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχόν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητὴν· οὗτος δὲ, ἐξατάζων ἀμέσως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτάς, καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τὼς ὁποῦνς δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὁρισθέντα τρόπον,

16. Πᾶς ἔμπορος δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις διότι παρελήφθησαν ἱκανοί, ἢ ἐνεγράφησαν ἀνίκανοι εἰς τοὺς ἐκτεθειμένους ἢ τοιχοκολλημένους καταλόγους.

17. (ἡ κυρώθη.) Ἐκαστος κατάλογος, ἀφοῦ ἐκτεθῇ τοιoutopόπως δέκα ἡμέρας, στέλλεται πρὸς τὸν ἑπαρχὸν ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καί, ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικιῶν, ἀπὸ τὸν

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διερωτήσεων δύναται νὰ γερῇ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται πρῖν νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις ἐφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ τὰς στειλῇ εἰς τὴν γραμματεῖαν τῶν ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφάσεων τούτων ἀνεκκλήτως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφιοδητουμένου διοικητικοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρ. 47 καὶ 53 τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταί, παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὀριστικῶς αἱ δὲ ἐριττικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας δημοσιεύονται, διαρκεῦντος τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἀρθρῷ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα μέρη.

6. Ὅσοι τῶν ἐντὸς μὲν τῆς περιφέρειας τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ καταστημένων ἐμπόρων, ἐγγραφέντες εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρθρα ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκολιούνται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἐδραν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐργῶν ἐμποροδικίου, ἂν τυχὸν ἤθελον διορισθῇ, δύναται νὰ ἀναφερθῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους Ἰουνίου τὸ βραδύτερον· ὁ δὲ διοικητὴς, λαβὼν τὴν ἀναφορὰν, σημειοῖ τὴν θύλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰκείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἐκείνου τῶν αἰτούντων. Οἱ τοιαύτην δὴλωσιν προσενηκόντες πρὶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἐτος ἐκεῖνο, δι' ὃ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

7. Ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον, ἰδίως δὲ τὰ ἀρθρα 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου ἀκυρεῖνται.

γραμμὰ τῶν δικαστηρίων τούτων, ὁμοῦ μετὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις. — Ὁ ἐπαρχος ἐπικρίνει ἀμέσως τὰς παρατηρήσεις, καὶ υποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου τοῦς διορθωθέντας καταλόγους, μετὰ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπικρίσεως τῶν παρατηρήσεων προερχομένων τροποποιήσεων.

18. (ἡχυρώθη.) Μέχρι τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιτρέπεται ἔρεσις πρὸς τὸν νομάρχην, ὅστις, ἀπορραϊζῶν ἀνεκλήτους τὰς περὶ ἐκάστης παρατηρήσεως γενομένας ἐρέσεις, ὀφείδει νὰ διορθώσῃ κατ' αὐτὰς ὀριστικῶς μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τοῦς εἰρημένους καταλόγους.

19. Κατὰ τὴν α'. Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὸ βραδύτατον, συγκαλεῖται εἰς τὴν καθέραν τοῦ δικαστηρίου συνέλευσις, προῖσταμένη τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, διὰ νὰ ἐκλεγθῶσι κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψήφιοι δι' ἐκάστην τῶν εἰς τὸ ἄθρονον 7 ἐνδιαλαμβανομένων θέσεων δικαστῶν, ἢ παρόντων. — Οἱ ὑποψήφιοι ἐλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπόρων, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς τιμότητος, τοῦ πνεύματος τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν κατὰ τὸν οἶκόντων. — Ὅσοι οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ἐν τοῖς ἄθροις 14-18 ἀναγεγραμμένοι ἐγγεγραμμένοι ἔμποροι προσκαλοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν συνεδρίσιν ταύτην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου, ὁ νομάρχης προεδρεύει τῆς συνελεύσεως.

Ἀπλοποιήσεις τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμ. τῆς 4 Φεβρ. 1835.

1. Πίναξ τῶν ἱκανῶν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα μέλους, ἢ παρίδρου τοῦ ἐμποροδικείου.

ἀριθμὸς	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	κατοικία

ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφή τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ.

20. Ὁ καταλόγος τῶν υποψηφίων κοινοποιεῖται παρευθὺς πρὸς τὸν ἑρμόδιον εἰσαγγελέα παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνέλευσιν προέδρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου διορίζονται οἱ ἀναγκαιοὶ δικασταὶ καὶ πάρεδροι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθ' ἃ διατίττουσι τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12. 1).

1) Γ. πρόσθετος. Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ παρελθόντος ἔτους δύνανται νὰ διερισθῶσιν ἐκ νέου.

21. Μέχρις οὗτοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ τῶν καταλόγων, τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 15-20 ἀναφερομένων, αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ διορισμοὶ θέλουσιν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ὑπάρχοντας τύπους.

22. Οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεος νὰ δεχθῇ θέσιν ἐμποροδίκου, ἢ παρέρου ὑποιουδῆποτε δικαστηρίου· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ τὴν δεχθῇ, ὀφείλει, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. — Ἐκαστος ἐμποροδίκης καὶ πάρεδρος 1) ὀφείλει νὰ μετοικήσῃ παρευθὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 εἰς τὸν τόπον ὅπου καθεδρεύει τὸ δικαστήριον. Ὅσοι δὲ δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, δὲν ἔδωσαν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν των εἰς τὸν 2) εἰσαγγελέα, ὑποτίθενται ὅτι ἐδέχθησαν τὸν διορισμόν. Ὁ. 5. 6. 7. 22. 24. 280 ἐ. 287.

1) Γ. Ἐκαστον μίλος ἐμπορικοῦ δικαστηρίου. 2) Γ. παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ πρωτοδικαίς.

23. Ὅστις, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον, ἢ, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 22, δὲν μετοικεῖ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαζήριου, καταδικάζεται τὸ πρῶτον, κατὰ πρότασιν τοῦ 1) εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἀπὸ τὸ ἀνῆκον δικαστήριον, εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δέ, εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν· στερεῖται προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν παρέρου, ἢ ἐμποροδίκου. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἢ ἀπό-

1) Γ. παρὰ πρωτοδικαίς.

φασιν καταχωρίζεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος εἰς τινα τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἐγχώριον περιοδικὸν σύγγραμμα.
 'Ο: 7.22. 26. 41. 64.

24. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δριζομένη ποινὴ ἐπιβάλλεται, καὶ ὅταν ὁ ἐμποροδίκης, ἢ πάρεδρος ἐμφανισθῇ μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην πρόσκλησιν, ἀπομακρυνθῇ δὲ πάλιν ἄνευ νομίμου δικαιολογήματος πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας του. 'Ο: 7. 22. 26.

25. Νόμιμα δικαιολογήματα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐξῆς·—1. Ἡ δι' ἀποδείξεως ἱατροῦ πιστοποιουμένη νόσος, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν.—2. Λόγοι οἰκιακοί, ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλης 1) ἀστυκῆς ἀσχολίας, οἵτινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπατοῦσι τὴν εἰς ἄλλον τόπον μετάβασιν, ἢ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ἢ δὲν ἐπιτρέπουσι κάμμιαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προεινομένων δικαιολογημάτων κρίνει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.
 'Ο: 26.

1) Γ. τὸ ἄλλης παρέλκει.

26. Ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 23-25 θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλο, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐμποροδίκης, ἢ ὁ πάρεδρος.

27. Κωλυμένου τοῦ προέδρου, εἰς μὲν τὰ δικαστήρια ὅπου ὑπάρχει ἀντιπρόεδρος, προεδρεύει οὗτος, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δικαστήρια, ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν, ἥτοι τὰ πρεσβεῖα τοῦ διορισμοῦ ἀνώτερος δικαστῆς α)· ὅταν δὲ, κωλυμένου εἰρηνοδίκου τινὸς

α) Δηλοπ. 5 Ἰανουαρ. 1838 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσ. γραμματείας.

Τινὲς τῶν μετατιθεμένων πρωτοδικῶν ἰρώτησαν, ποίαν τάξιν θέλουν κατέχει εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς νέους συναδελφούς των· θέλει δηλαδὴ προσδιορίζει τὴν τάξιν ταύτην ἢ ἐπὶ ἡ. καθ' ἣν ἕκαστος διωρίσθη μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς ἐπιωνδῆκατος δικα-

ἡ δικαστοῦ, δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλος τοιοῦτος, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς πάρεδρος κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὑποβέβησαν τάξιν. Προσέτι, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως, ἀνακληροῦ τὴν θέσιν ὁ ἀντεισαγγελεύς· κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, ὁ νεώτερος δικαστής. Ὁ. 33. 37. 42. 261. 270. 278. Πολ. 47. 50. 489. Ποιν. 61.

28. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία. Πολ. 1. 3. 58 ε. 62. 92. 100.

εἰρήνην. ἢ ἡ αὐτὴ ἐνδὸς εἰς ἄλλο μεταθέσει ἐξαλείψει τὸ ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος, καὶ καθίστησι πάντοτε τὸν μετατιθέμενον δικαστὴν ἔσχατον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλως νεωτέρους κατὰ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν συναδελφούς των; — Ἐπειδὴ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία πρὸ οἰσθηκότες δικαστήριον, συνεχῶς ἐκτελεσμένη, εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, καὶ παρέχει, ὅταν ὁ βαθμὸς ᾗναι ὁ αὐτός, τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν τάξιν δικαιώματα, τὰ δὲ δικαίωματα αὐτὰ δὲν εἶναι δικαίον νὰ ἐλαττώνωνται ἐκ τῆς εἰς ἄλλο δικαστήριον ἀπλῶς μεταθέσεως ἐκρίναμεν καλὸν νὰ θέσωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἑξῆς διακρίσεις.

1. Ὅταν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ἡ ἐφεταῖον, ὅπου πρωτοδικῆς, ἢ ἐφέτης, ἢ ἄλλος οὗτος ὁμοβάθμιος μετετίθῃ ὡς δικαστής, ὑπάρχουσι δικασταί, τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὴ τὸν βαθμὸν τούτου διορισμὸς εἶναι μεταγενέστερος τοῦ τοῦ μετατιθέμενου, ὁ μετατιθεὶς θέλει προκχθεσθαι αὐτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

2. Ἄν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ μετατιθεμένου συναδελφῶν ὑπάρχῃ καὶ σύγχρονος ἔχων μὴ τὸν μετατιθέμενον τὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν βαθμολογίαν του, οὗτος θέλει προκχθεσθαι τοῦ μετατιθεμένου.

3. Οἱ εἰς θέσιν πρωτοδικῆς διοριζόμενοι γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰρηνοδίκαι, θέλουσι καθισθεσθαι τελευταῖοι πάντων τῶν συναδελφῶν των. χάριν τῆς ἐν τῷ νόμῳ λεπτῆς διακρίσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

4. Ὁ ἐπὶ ἀνωτέρου εἰς κατώτερον δικαστήριον καταβιβασθεὶς θέλει καθισθεσθαι τελευταῖος, διότι ὁ καταβιβασμὸς, ὡς εἶδος ποινῆς, ἀφαιρεῖ τὰ ἐκ τῆς προτέρας θέσεως κεκτημένα δικαιώματα, καὶ λογίζεται ὡς νέος εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμὸς.

103. 142. 146, 2 καὶ 3. 166. 169. 176. 191. 203. 205.
206. 207. 243. 281. 299. 314. 432. 448. 490 ε. 529 ε.
599. 630. 653. 718 ε. 737 ε. 806 ε. 882 ε. 896. 1001.
1016. 'Ο. 299. Π. Ν. 134. 149. 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποινικὴ δικαστήρια.

Α'. Ἐν γένει.

29. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν ἀπορριζομένης εἰδικῆς 1) δικαιοδοσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς δικτῆς, ὑπάρχει, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων ποινῶν, τὰ ἑξῆς δικαστήρια· — 1. πταισματοδικῶν· — 2. πλημμελειοδικῶν· — 3. κακουργολογικῶν α). — Ὅλων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων πρόκειται ὁ Ἄρειος Πάγος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβανόμενον σχηματισμὸν του. Ποιν. 36 ε. 330 ε. 363 ε. 409 ε. 511 ε.

1) Γ. Ὑπαζούσεως.

30. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία β). Ποιν. 333 ε. 350. 367. 370. 373 ε. 419 ε. 477 ε. 'Ο. 29 ε. 299.

α) Δ. 13 Ὀκτ. 1835 περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 κακουργ.

1. Αἱ πρὸς τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 πρὸςθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μείνασαι κολάσιμοι πράξεις θέλουσι δικάζεσθαι παρὰ τῶν κακουργολογικῶν μὲν, ἂν ἡ τὴν ὁρίαν ἐπάγονται ποινὴ εἴναι βαρυτέρα τῆς πενταετοῦς φυλακίσεως· παρὰ τῶν πλημμελειοδικῶν δὲ, ὅταν αὐτὴ ᾖ πενταετής τὸ πολὺ φυλάκισις, ἢ ζήτησις χρηματικῇ.

β) Δ. 25 Ὀκτωβρ. 1835.

1. Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι, ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτ.) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων, πρωτοκλήτως δικαιοθεῖσαι ἐξεκαλίσθησαν νομίμως, ἔμειναν δὲ καὶ μένουσι εἰσὶ ἐκπρεμεῖς, θέλουσι δικασθῇ ἀνεκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης Ἐγκληματικῆς διαδικασίας παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησμένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται καμμία παραίτησις προσφυγῇ.

Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια.

31. Πταισματοδικῶν δικαστήριον εἶναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 27 προσηκόντως σχηματισμένον εἰρηνοδικεῖον. — Δημόσιος κατηγορος παρ' αὐτῷ εἶναι συνήθως ὁ εἰς τὴν καλῆδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πταισματοδικῶν δήμαρχος, ὁ δημαρχικὸς πάμεδρος, ἢ ὁ ἐκεῖ, τυχόν, διωρισμένος ἀστυνόμος. — Δύναται δὲ καὶ κατηγορήσῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς διχονομίας, καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος 1) ἀστυνόμος, δήμαρχος, δημαρχικὸς πάμεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἢ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ἀδίκηθεις. Ποιν. 21. 292. 330. 331. 332.

1) Γ. καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποιν. δικ.

Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια.

32. Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν σύγκαιται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως. — Ἐκαστον κατὰ τὸ ἄρθρον 6 σχηματισμένον δικαστήριον πρωτοδικῶν, εἶναι συγχρόνως καὶ πλημμελειοδικῶν δικαστήριον. — Ὁ πρόεδρος ἀναπληροῖ τοὺς ἐλλείποντας δικαστὰς ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ὁ. 27. 278. Ποιν. 363.

33. Κωλυομένου τινὸς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἰσχύουσιν οἱ ἔροι τοῦ ἁρθρου 27. Μὴ ἐλθόντων δὲ τῶν παρέδρων, ἢ ἀναχωρησάντων ἀνευ ἀδείας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἁρθρων 22-26 ὁρισμένα. Ὁ. 278. Ποιν. 363.

Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια.

1) Συνέδρων δικαστήριον.

34. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων σύγκαιται ἐξ ἑνὸς προέδρου,

2. Ἡ κατ' ἐκκλησίαν δίκη θέλει εἰσαχθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἰντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὑποίου εἶχε τὴν ἔδραν τοῦ πρῶτοδικῶς δικάσαν δικαστήριον.

τεσσάρων δικαστῶν α), ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως. Ποιν. 410. 411. 415, 2.

35. Ὁ πρόεδρος, οἱ δικασταί, καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν παῦσιν τῆς προλαβούσης συνόδου τοῦ δικαστηρίου 1). — Τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων δημοσιεύονται δι' ἐπιμελείας τοῦ 2) εἰσαγγελέως εἰς τὴν αὐτὴν διαταγὴν, εἰς ἣν προσδιορίζεται καὶ ἡ ἑναρξίς. Ὁ 44. Ποιν. 411. 412.

1) Γ. τῶν κακουργιοδικῶν. 2) Γ. παρὰ τοῖς ἐφίταις.

36. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη δημοσίευσίς γίνεται διὰ τῆς εἰς ἐπίσημόν τινα ἑφημερίδα καταχωρίσεως, καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν καθέδραν ὧλων τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν ἐπαρχείων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Ὁ εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν ἑφημερίδα· ἡ δὲ καταχωρίσις γίνεται δωρεάν, ἐπὶ ποινῇ πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

37. Ὁ πρόεδρος λαμβάνεται συνήθως ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύναται ὅμως νὰ διορισθῇ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἢ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου θέλει συνεδριάσῃ τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν. Δι' ἐνδεχόμενον δὲ κώλυμα τοῦ προέδρου, διορίζεται καὶ ὁ ἀναπληρώσων αὐτόν. Κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προέδρου ἐκεῖνος τῶν συνέδρων, ὅστις προηγεῖται τῶν λοιπῶν κατὰ

α) Ν. 30 Ἰουν. 1839 περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, τὸ ὁποῖον συνέκειται μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστ. κατ. νόμου, ἐξ ἐνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως, θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἐνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως, λαμβανομένων, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, κατὰ ὅρισται ἐν τοῖς ἄρθροις 37, 38, 43, καὶ 44 τοῦ εἰρημίνου νόμου.

τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ διαλαμβανομένην τάξιν. — Ἡ θέσις τοῦ συνέδρου, τοῦ ἐπέχοντος οὕτω τὸν τόπον τοῦ προέδρου, ἀναπληροῦται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 42. Ὁ. 27.

38. Οἱ σύνεδροι λαμβάνονται ἐκ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καθέδραν συνεδριάζει τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐφετῶν· δύνανται δὲ νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τῶν ἐφετῶν. Ὁ. 6. 8. 32.

39. Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν προτοιμάζονται εὐσχημα κατοικήματα δι' ὅλους τοὺς ἔξωθεν ἐρχομένους συνέδρους. — Ὁ νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τοῦ νομοῦ, καὶ οἱ πρωτοδίκαι ἐπισκέπτονται πρῶτοι τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα εἰς τὰς δι' αὐτοὺς διορισθείσας κατοικίας ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ἄρξιν των. Π. Δ'. 63. Ὁ. 239.

40. Ὅλοι οἱ διορισθέντες σύνεδροι εἰδοποιοῦνται περὶ τοῦ διορισμοῦ των παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ προσκαλοῦνται ἐγγράφως νὰ ἐμφανισθῶσι.

41. Μὴ ἔλθόντων τῶν συνέδρων, ἢ ἀναχωρησάντων ἄνευ ἀδείας, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 23-26 ὥρισμένα.

42. Κωλυομένου τινὸς τῶν συνέδρων, ἀναπληροῦσι τὸν τόπον του οἱ λοιποὶ πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι αὐτῶν, οἵτινες δὲν διωρίσθησαν σύνεδροι, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε οἱ μὲν δικασταὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας των, οἱ δὲ πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ὁ. 27. 37.

43. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς δικαστηρίου τινὸς πλημμελειοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα δημοσίου κατηγοροῦ.

44. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου συγκροτεῖται τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως, ὅν, κατὰ τὰς

άρθρον 35, δὲν διατάττει ἄλλως πως ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία.

2) Ἑνόρκων δικαστήριον.

45. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου λογίζονται ἱκανοί, καθ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων, — 1. ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, γυμνασίων, καὶ πανδιδακτηρίων 1). — 2. ὅλα τὰ ἡμεδαπὰ μέλη τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. — 3. ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ πρόλῦται — 4. ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ, ὅσων τὰ ἀκίνητα κτήματα τιμῶνται τοῦλάχιστον πεντακισχιλίων δραχμῶν, ἢ ὅσοι ἔχουσιν εἰσόδημα τοῦλάχιστον χιλίων δραχμῶν α). — 5. Οἱ Συμβολαιογράφοι. Ὁ. 46 47. 48 49. 59.

1) Γ. τοῦ πανεπιστημίου.

46. Ἑνορκοὶ δὲν δύνανται νὰ ᾖναι — 1. γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, νομάρχαι, διευθυνταὶ νομοῦ, ἑπαρχοὶ, δήμαρχοι, δημορχικοὶ πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι — 2. ὅλοι οἱ δικασταί, ἐκτὸς τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρέδρων ὄλων τῶν δικαστηρίων — 3. οἱ εἰσπγγελεῖς καὶ ἀντεἰσπγγελεῖς — 4. ὅσοι διέπουσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἢ ἄλλως ἐκπληροῦσιν ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα — 5. ὅστις δὲν ὑπερέβη εἰσέτι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

α) Δ. 22. Ἰαν. 1837, περὶ συμπληρ. τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

1. Ὅσαις ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεώς τινος, δὲν εὑρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῇ κατὰ τὸν νόμον καταλόγος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικ. σεως, ὅσοι, μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἔχουσιν ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων, ἢ ἀνωτέρω τῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα ἑξαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλύτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἐὰν πρὸς ἀπάρτισιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὑρεθῶσιν ἐκείνοι οἱ πολῖται, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηοούμενον ἄρθρον τίμημα, ὁ καταλόγος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων καὶ ἄλλων αἰρεσίμων πολιτῶν.

47. Ἀποκλείεται τῆς θέσεως ἐνόρκου — 1. διὰ εἰού μὲν, ὅστις κατεδικάσθη ἕνεκα κακουργήματος, ἢ ἕνεκά τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων α) — 2. ἐπὶ ῥητὸν δὲ χρόνον, ὅστις, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας περιπτώσεις, κατεδικάσθη εἰς πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος. Ποιν. 564.

48. Κάνεις δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐνόρκος εἰς εἰδικὰς ἀξιοποιῶν καὶ πράξεις, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς ὑπηρεσίας του συνέπραξεν 1) εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰσαγθεῖσαν ὁκνην, ἢ ὡς μάρτυς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν του, ἢ ὡς πραγματογνῶμων ἐγνωμοδότησεν, ἢ παρίσταται 2) ὡς ἀδίκηθεις ἢ ζημιωθεῖς.

1) Γ. ἀμέσως ἢ ἐμμέσως. 2) Γ. φαίνεται ἔχων συμφέρον.

49. Μόνον δι' ἡλικίαν 70 ἐτῶν δύναται τις ν' ἀποποιηθῇ διὰ πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου.

50. (ἡχυρώθη). Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους σχεδιάζεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχοῦ κατάλογος β) περιέχων ἐκείνους ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 45, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ, κατὰ τὴν α'. Μαρτίου τὸ πολὺ, ἐκτίθεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων γ).

α) Δ. 20 Μαΐου 1836. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 22. Π. Ν.

β) Ὑπόδειγμα τοῦ πίνακος.

Πίναξ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ... ἱκανῶν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἐνόρκου πολιτῶν.

ἀριθμ.	ὄνομα καὶ ἐπών.	κατοικ.	ἡλικ.	ιδιότης ἀπαιτουμ.

ἡμερ. καὶ ὑπογρ. τοῦ διοικητοῦ

γ) Ν. 9 Ἰουλίου 1848 περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐλογῶν τῶν ἐνόρκων.

51. (ήκυρώθη.) Πᾶς πολίτης δύναται, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, νὰ κάμῃ παρατηρήσεις. — Αἱ γενομέναι παρατηρήσεις ἐπι-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων.

1. Ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἔχουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, καταγράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ εἰς ἕκαστον δῆμον. — Οἱ ἰδιαιτέροι οὗτοι κατάλογοι στέλλονται εἰς τὸν ἐπαρχον, ὅστις τοὺς καταστρώνει εἰς ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

2. Οἱ οὕτω συνταχθέντες κατάλογοι τῶν ἐνόρκων εἶναι διαρκεῖς, καὶ δὲν μεταβάλλονται· ἀποσβέσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ γένωσι μόνον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

3. Πᾶς δήμαρχος χρεωστεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1 ἕως τῆς 15 Φεβρουαρίου ν' ἀναθεωρῇ τὸ μέρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ καταλόγου, τὸ περιέχον τοὺς ἔχοντας προσόντα ἐνόρκου δημότας του, σημειῶν εἰς ἑκάστην ὄσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀποσβεσεως αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου ὑποβάλλει τὸ ἔργον του εἰς τὸν ἐπαρχον.

4. Ὁ ἐπαρχος, λαβὼν τὰ ἔργα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, τὰ συνδιδύει μὲ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ, τὴν 10 Μαρτίου, τὰ στέλλει εἰς τὸν νομάρχην.

5. Ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγγράφει καὶ αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὅσοι ἀπέκτησαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ εἶχον παραλειφθῇ κατὰ τὸ παρελθόν. — Ἀποσβένει δὲ — 1. τοὺς ἀποσιώσαντας — 2. ἐκείνους, ὅσων ἡ ἐγγραφὴ ἀπεδείχθη ἄκυρος παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν — καὶ σημειώνει ὡς ἀποσβεστέους — 1. τοὺς ἀπολείσαντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα· — 2. ὄσους νομίζει μὴ προσηκόντως ἐγγραφέντας, καὶ ἂν ἡ ἐγγραφὴ τῶν δὲν προσεβλήθη ὑπὸ τινος. — Κρατεῖ βιβλίον βλῶν τούτων τῶν ἀποφάσεών του, ὅπου γίνονται μνεία τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

6. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι, διορθωθέντες οὕτω παρὰ τοῦ νομάρχου, ἐκτίθενται τὴν 1 Μαΐου εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἑκάστου δήμου, ἀνagινώσκονται τὴν ἐπομένην πρῶτην Κυριακὴν εἰς τὰς ἐκ-

κρίνονται κατὰ τὰ άρθρα 17 καὶ 18, καὶ ἐπιδιορθοῦνται ὀριστικῶς οἱ καταλόγοι.

κλισῆς τῶν δῆμων, καὶ παρακατατίθενται — 1) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημοarchίας, καὶ εἰς τὰς κατοικίας τῶν παρίδρων — 2) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς νομαρχίας. — Πᾶς δὲ πολίτης δύναται νὰ λαβῇ ἀκωλυτως γνῶσιν τοῦ καταλόγου, ἢ καὶ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ.

7. Πᾶσα ἀπόδοσις ἐκ τοῦ καταλόγου κοινοποιεῖται ἀπὸ τὸν νομαρχὸν διὰ τοῦ ἀρχιεπίου δημάρχου ἐντός δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν ἐπιδιορθοῦντα.

8. Οἱ καταλόγοι θέλουσιν περιέχει ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἐκάστου ἡγεγεμεμένου πολίτου σημειώσιν τῆς κατοικίας του, τῆς ἡλικίας του, τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, τοῦ εἴους, τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ τῆς ιδιότητος, τῆς παρεχούσης αὐτῷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

9. Ἄν ἐλαττωμένους ἀριθμοὺς τῶν ἐνόρκων δὲν συμπληρωθῇ ἐκ τοῦ συντεθέντος καταλόγου, ἀναπληροῦται ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1887 Β. Διάταγμα περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐνόρκων, συμφῶνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

10. Τὴν 15 Σεπτεμβρίου οἱ καταλόγοι ἀποπερατοῦνται· ὁ νομαρχὸς δημοσιεύει, ἐκδίδων εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκάστης ἐπαρχίας τὰς διορθώσεις τῶν καταλόγων, ὅσαι ἤθελον γενῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπικείμενου κεφαλαίου· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ ὁ νομαρχὸς ἐκλέγουσιν τοὺς ἐνόρκους ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τοὺς καταλόγους προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων.

11. Ὅστις τῶν δημοτῶν, ἀπολαύων τὰ πολιτικὰ καὶ δημοτικά δικαιώματα, καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νομίσει, εἴτε ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ παρελείφθη, ἢ ἀπιστεύσθῃ ἀπ' αὐτῶν μὴ προσπεκόντως, εἴτε ὅτι ἄλλοι ἐνεγράφησαν, ἢ παρελείφθησαν, ἢ ἀπιστεύσθησαν μὴ προσπεκόντως, δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἄγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρχιεπίον πρωτοδικεῖον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου, τὴν διόρθωσιν τῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων σφαλμάτων.

52. Οἱ κατὰ τὰ άρθρα 18 καὶ 51 διορθωθέντες καταλόγοι κοινοποιῶνται εἰς τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτη-

12. Ἡ ἀγωγή ἐπιδίδεται εἰς τὴν νομάρχην, καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον, ἐπὶ πικρῇ ἀκούσει.

13. Πᾶσα δίκη περὶ τῶν ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτιμᾶται ἀπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν, καὶ ἡ διαδικασία τῆς εἶναι συνοπτικῇ. — Ἡ ἐν τῷ ἀκραταρίῳ συζήτησις ἀρχεται, ἀναγνωσχομένη· ἐκείτωρ ὑπὸ τινος τῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διοριζόμενου· μετὰ δὲ ταῦτα, τὸ δικαστήριον, ἀφ’ οὗ ἀκούσῃ τοὺς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελεῖα, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. — Οἱ διέδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὴν δίκην καὶ διὰ πληρεξουσίου, εἴτε δικηγόρου, εἴτε μὴ, ὁ δὲ νομάρχης δύναται νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ εἰσαγγελεῖως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὑπόμνημα ἔγγραφον, τὸ ὅποιον ἀναγνωσκαται ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ πικρῇ ἀκούσει τῇ διαδικασίᾳ.

14. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὰ ἀρμόδια ἐφετεῖα, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως. — Ἡ παρὰ ταῖς ἐφέσεις διαδικασία γίνεται, ἐν τῷ ὅσον καὶ ἡ παρὰ ταῖς πρωτοδικαίαις.

15. Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἐφεσις ἔχουν δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ ἐμποδίζουν τὴν τε διαγραφὴν τῶν κατὰ τὸ δεκοῦν τοῦ νομάρχου διαγραφτικῶν πολιτῶν, ὥς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν κατ’ αὐτὸν ἐγγραφτικῶν.

16. Εἰς τὰς δίκας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, δὲν γίνεται χρῆσις ἐνόμιου χάρτου.

17. Ὁ νομάρχης, ὅμα λαμβάνων τελεσίδικον ἀπόφασιν, ἐκδικάζουσαν τὰ κατὰ τῶν καταλόγων παράπονα, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταλόγου τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν, συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἀφ’ οὗ ἀποπερατωθῶσι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον οἱ καταλόγοι, ὁ νομάρχης, ἂν ἐπιθῶσιν ἀποφάσεις τελεσίδικοι, διορθώνει παραχρῆμα κατ’ αὐτὰς τὸν οἰκεῖον καταλόγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ’.

Περὶ ἐλεσχῆς τῶν ἐνόρκων.

18. Ὁ κατάλογος ἐκίστης ἐπαρχίας, διορθωθείς κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις, κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτῆς συμβού-

εἶαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τρῦτο δὲ συντάττει ἐξ αὐτῶν τὸν καταλόγον τῶν εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων διοριστέων πολιτῶν, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ'

λιν κατὰ τὴν ἱησιᾶν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δ' ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν χρησιμεύσει κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος πρὸς συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὅσιν τὰς ἀπαιτουμένας ἡθικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας, καὶ κεινοποιεῖ τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸν νομάρχην.

19. Δικαπέντε ἡμέρας τεύλαχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δημοσιεύονται οἱ κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, ἢ διὰ τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ φύλλου, διοριζομένου παρὰ τοῦ νομάρχου. — Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ άρθ. 36 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικ. ὠρισμένην χρηματικῇ ποινῇ.

20. Ἄπαντα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐκαστοῦ νομοῦ ἐκλέγουσι τριάκοντα ἐνόρκους· ἕκαστον δ' ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἀνήκοντα ἀριθμὸν, ἀναλογίας γινομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὅλου νομοῦ· ἡ ἀναλογία αὕτη κανονίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. διατάγματος. — Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ κατατάξωσι μεταξὺ τῶν ἐνόρκων τὰ ἴδια αὐτῶν μέλη.

21. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τοὺς παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ ἐκλεγέντας ἐνόρκους, ἐτίρους τριάκοντα ἐκ τῶν διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὅσιν εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερόμενας ἰδιότητας.

22. Ὅσαι διατάξεις ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖνται.

Ἄρθρον παραπληρωματικόν.

23. Μετὰ τὴν δημοσίωσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἕκαστος δήμαρχος διὰ τὸ παρὸν μόνον ἔτος θέλει συντάξει κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ἀναγνωρισμένων ἐνόρκων τοῦ οικείου του δήμου. — Ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει σημειοῦσι κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ἔτους νομίζει ἐγγραπτίους, ἢ ἀποσπασίμους. — Ἡ πρὸς σύνταξιν καὶ σημειώσιν τοῦ καταλόγου προθεσμία δύναται, κατὰ τὴν χρείαν, νὰ συντηρῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρις ἐξ ἡμερῶν· ἢ δὲ διὰ τὰς

(ΤΟΜ Α')

Α

ἔφην τὰς ἀπαιτούμενας ἠθικὰς καὶ δικηνοητικὰς ιδιότητας, καὶ τὸν καθυποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην. Ὁ. 55.

53. (ἡχυρώθη.) Δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συνλεύσεως τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται οἱ διορθωθέντες κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐξ ημερίδος, διοριζομένης παρὰ τοῦ νομάρχου, ἢ δι' ἄλλου τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.— Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐκ τῆ διὰ τοῦ άρθρου 36 ὀρισμένη χρηματικῇ ποσῇ.

54. (ἡχυρώθη.) Ὁ παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθεὶς κατάλογος θέλει περιέχει 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων.— Τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον ὀνόματα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν.

55. (ἡχυρώθη.) Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τὸν παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθέντα κατάλογον ἄλλα 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων.— Περὶ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναγερομένης ιδιότητος.

56 (ἡχυρώθη.) Ὁ αὐτῷ συμπληρωθεὶς κατάλογος κοινοποιεῖται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ εἰς τὸν παρὰ τῶ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

57. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τέσσαραις ἐβδομάδας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, βάλλει εἰς τὴν κληρωτίδα δια τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν, ὅσα εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένα εἰς τοὺς

παρατηρήσεις τοῦ ἐπάρχου, μέχρι πέντε, καὶ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ νομάρχου, μέχρι δέκα.

Ἡ ἐκθεσις τῶν παρὰ τοῦ νομάρχου ἀναθεωρηθέντων καταλόγων δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, ἢ δὲ ἀποπεράτωσις αὐτῶν, καλοῦσης ἀνάγκης, μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου.

Ἡ ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόψεις θέλει κοινοποιθῆ παρὰ τοῦ νομάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 συντεταγμένους διαφόρους καταλόγους τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου περιλαμβανομένων νομῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξάγει τριάκοντα.

58. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς κληρώσεως γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ πρὸς διορισμὸν τεσσάρων ἀναπληρωτῶν ἐνόρκων ἰδιαιτέρα κλήρωσις. — Κατ' αὐτὴν βάλλονται εἰς τὴν κληρωτίδα τὰ ὀνόματα μόνων τῶν πολιτῶν, ὅσοι, κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον. 'Ο. 63.

59. Ἐάν, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, εἷς ἢ καὶ πλείονες τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος, ἢ ἀπέθανον, ἢ δὲν ἔχουν πλέον τὰς ἀπαιτούμενας ἰδιότητας, δι' ὧν ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ 1) πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, ἀναπληροῦνται διὰ νέας κληρώσεως οἱ ἐλλείποντες ἐνόρκοι, ἀφοῦ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἀκούσαν τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφασίσῃ. 'Ο. 45.

1) Γ. ἀποκαθίσταται τις ἱκανός.

60. Μέχρις οὗ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων τούτων, ὁ νομάρχης μόνος θελεῖ ἐγγράφει εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 50-55 σχεδιασθησομένους καταλόγους ἐξήκοντα ὀνόματα, τῶν ὁποίων κοινοποιηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56, ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν διὰ κληρώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 57-59 ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων. 'Ο. 66.

61. Ὁ κατάλογος τῶν πολιτῶν, ὅτινες κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν δι' ἡμεδαπῆς τιнос ἐφημερίδος, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. — Ἡ δημοσίευσις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὥρισμένη χρηματικῇ ποινῇ. — Ἐκτὸς τούτου, ὁ κατάλογος κοινοποιεῖται ἀνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ εἰδοποιεῖται ἑκατοστοῖς ἐγγράφως περὶ τῆς κλήσεώς του, περὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ

τόπου, ἔνθα μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ, σημειουμένων ῥητῶς καὶ τῷ ποιῶν, αἵτινες ἐπικεῖνται εἰς αὐτὸν, ἐὰν δὲν ἔλθῃ. Ὁ. 25. 61

62. Τὸ προσκλητήριον ἔγγραφον παραδίδεται 1) διὰ τὴ ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὁκτὲ ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων, ἢ εἰς τὰς ἰδίας χεῖρας τοῦ ἐνόρκου, ἢ, ἐν ἀποσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὐρισκομένους συγγενεῖς ὑπηρέτας του, ἢ τέλος, ἐὰν κανεῖς δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του, εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις, παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνευ ἀναβολῆς ἐγχειρίσεως του εἰς τὸν ἐνορκον. — Ἡ ἐγχειρίσις 2) πιστοποιεῖται ἐκ ἀποδεικτικοῦ, καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν πέμπεται ἀμέσως πρὸς τὴν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ποιν. 146. 191 Πολ. 140.

1) Γ. ἐπιδίδεται. 2) Γ. ἐπίδοσις.

63. Ἄν κατὰ τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνόδου διωρισμένην ἡμῶν δὲν ἐμφανισθῶσι τοῦλάχιστον 24 ἐκ τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, καταλαμβάνουν τὸν τόπον τῶν ἐλλειπόντων οἱ καὶ τὸ ἄρθρον 58 ἐπιλαχόντες, κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν διὰ τῆς κληρώσεως ὁρισθεῖσαν τάξιν. — Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν δευτέρων τῶν τῶν δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναπληροῖ ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδρῶν διὰ νέας κληρώσεως τοὺς ἐλλείποντας, καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 συνταχθέντος ἰδιαιτέρου καταλόγου, ἔξω τληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων 1), καὶ δυναμένων νὰ ἐλεγχθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 45-48.

1) Γ. τῆς συνόδου.

64. Ὅστις τῶν ἐνόρκων, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, οὐκ ἐμφανίζεται, οὔτε δικαιολογεῖ ἀποχρώντως τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, παρεκτὸς χρηματικῆς ποινῆς ἕως ἐκαστὴν μὲχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποστερεῖται καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἐκπληροῦ τοῦ λοιποῦ καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ ἡ κατὰ

δικαστικῇ ἀπόφασιν δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέν-
τακατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 23 ὁρισθέντα τρόπον. Ὁ. 25. 61. 65.

65. Περὶ τῆς ἀνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως ἐνόρκου τῆς, καὶ
πρὶ τῶν κατὰ τοῦτο δικαιολογημάτων, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρ-
θρων 24 καὶ 25 ὁρισμένα. — Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προβαλλο-
μένων δικαιολογημάτων ἀποφασίζει ἀμέσως τὸ δικαστήριον τῶν
συνέδρων, καὶ, ἂν δὲν τὰ εὖρη εὐλογα, ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῷ
ἄρθρῳ 64 ὁρισμένην ποινήν. Ὁ. 41.

66. Ὅστις, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ἐμφανισθῇ καὶ ἐκ-
πληρώσῃ πρεπόντως τὰ χρέη τοῦ ἐνόρκου, δὲν ἐγγράφεται πλέον
οὔτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, οὔτε κατὰ τὸ προσεχές, εἰς τὸν κατά-
λογον τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου διωρισμέ-
νων πολιτῶν, εἰμὴ ἐὰν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκαμε βῆτην παραί-
τησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὰ ὀνόματα
ἐκείνων, ὅσοι δικαιολογημένως ἢ ἀδικαιολογήτως δὲν ἐμφανί-
στησαν, ἢ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τῶν πάλιν ἀπα-
μαρτυρήθησαν, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 64 §. 2 διαλαμβανομέ-
νης περιπτώσεως, κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικα-
στηρίου τῶν ἐφετῶν, ὅστις τοὺς καταχωρεῖ πάλιν ἀμέσως εἰς τὸν
κατὰ τὰ ἄρθρα 52-56 καὶ ἄρθρον 60 κατάλογον.

67. Ὅστις τῶν ὀρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ
δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αὐτῶν
εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του κατ' ὅλην τὴν διάρ-
κειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας ἀνὰ δύο δραχμὰς
τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ
πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριά-
σεων, λαμβάνει πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριάμε-
τρον 1) τῆς μὲν κατὰ ξηρὰν πορείας ἀνὰ ἡμίσειαν δραχμὴν, τῆς
δὲ κατὰ θάλασσαν, ἀνὰ ἓν τέταρτον δραχμῆς.

1) Γ. διαρῶσα κατὰ δηλ. τῆς γραμμ. τῆς Διαι. 9 Νοεμβ. 1835.

68. Τὸ ἐνόρκον δικαστήριον σύγκαιται διὰ πᾶσαν συνεδρία-
σιν ἐκ δώδεκα ἐνόρκων. Ὁ. 70. 75. Ποιν. 415, 1.

69. Κατὰ τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως 1) προσ-

διωρισμένην ἡμέραν, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως ἐκάστης νέας ποινικῆς δίκης, καλοῦνται κατ' ὄνομα ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἐκεῖνοι τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, ὅσοι δὲν ἐδικαιολογήθησαν, καὶ ὅσων τὰ δικαιολογήματα δὲν ἐκρίθησαν ἀποχρῶντα· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν παρόντων ῥίπτονται εἰς κληρωτίδα. Ποιν. 417.

1) Γ. τῆς συνόδου.

70. Ὅσάκις προσδοκᾶται μακρὰ διάρκεια τῆς συζητήσεως, χάριν τῆς ὁποίας συνέστη 1) τὸ ἐνορκον δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύναται, πρὶν ἢ ἐξαχθοῦν τὰ ὀνόματα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγήν ἐνὸς ἢ δύο εἰσέτι ὀνομάτων, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων δώδεκα ἐνόρκων, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐκεῖνον τῶν ἐνόρκων, ὅστις τυχὸν ᾔθελεν ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ διαμείνῃ μέχρι τῆς διασκέψεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως 2).— Οἱ ἐπιλαχόντες οὗτοι προσχωροῦσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ὁ. 68. 76. Ποιν. 415, 1.

1) Γ. μέλλει νὰ συστηθῇ. 2) Γ. ἐτυμγορίας.

71. Ἐὰν, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκφωνήσις, ὑπάρχῃ ὁ παρὰ τοῦ 63 ἄρθρου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς, ἐξάγει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐκ τῆς κληρωτίδος τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων ἀνὰ ἓν, τὰ ἐκφωνεῖ, καὶ τὰ γνωστοποιεῖ ἰδιαίτερώς εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τὸν κατηγορούμενον.

72. Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς δύνανται νὰ ἐξαιρέσουν ἐκάτερος ἴσον ἀριθμὸν ἐνόρκων. Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων ᾔναι περισσὺς, ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρῃσθαι ἓνα περισσότερον.— Ὅταν ἐμφανισθῇ ἰδιώτης κατήγορος, καὶ δὲν περιορισθῇ ἀπλῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων του, ἐνεργεῖ τὸ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκον δικαίωμα τῆς ἐξαίρέσεως συνεννοούμενος μετ' αὐτοῦ. Ποιν. 300. 418. Ὁ. 48. 73. 74.

73. Ὅσάκις ἡ συζήτησις ἀφορᾷ πολλοὺς κατηγορουμένους,

ες ἐνέχονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ρωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἐξαίρεσεως τοῦ εἰς αὐτὸ ἀναλογοῦντος ἀριθμοῦ. — Ἄν δὲ τυχὸν δὲν συμφωνήσουν, καθορίζεται διὰ κλήρου ἢ τάξις, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως. Εἰς περίπτωσιν ταύτην ἢ παρ' ἐνὸς ἑκάστου δηλωθεῖσα ἐξαίρεσις εἶναι δι' ὅλους υποχρεωτική. Ὁ. 72.

14. Περὶ ἑκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτον ὁ εἰσαγγελλόμενος, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλεύθερος, ἂν θέλῃ νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν ἐνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔσται. — Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελλόμενος ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως. Ὁ. 72. 73.

5. Ἡ κληρώσις θεωρεῖται τελειωμένη, ἅμα ἐξαχθοῦν ἐκ κληρωτίδος δώδεκα ὀνόματα, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἔγενετο τοῦ δικαίωματος τῆς ἐξαίρεσεως. Ποιν. 415. Ὁ. 68. 76.

6. Ἄν ἔμειναν εἰς τὴν κληρωτίδα μόνον τόσα ὀνόματα, ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δὲν γὰρ πλέον νὰ γίνῃ ἄλλη ἐξαίρεσις. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ἄρθρου 70, ὁ πρὸς σύστασιν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξακτέων ὀνομάτων γίνεται μέχρι τῶν 13, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μέχρι τῶν 15. Ὁ. 68. 70. 75.

7. Ἄμα συσταθῇ τὸ ἐνορκὸν δικαστήριον, οἱ ἀπαρτίζοντες, καὶ, εἰς περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 70, ἐνταυτῷ, διὰ τὸ ἐννοημένον, καὶ οἱ ἐπιλαχόντες ὀρκίζονται 1) ἐνώπιον τοῦ ἐλεῖως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Γ. ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

3. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ὀρκισθησομένους 1) τὸν ἐξῆς ὅρκον — μὴ σέβετε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσετε μὲ ἀτενῆ προσηνῆ, καὶ θὰ ἐξετάσετε εὐσυνειδότως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ δεῖνος κατηγορίαν,

»καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του· ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῆτε μὲ κανένα
 »περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες
 »τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, δὲν θὰ πρά-
 »ξετε κατὰ φιλίαν, ἔχθραν, φόβον, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέ-
 »ραν τινὰ ὠφέλειαν, ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχετε
 »πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἀλή-
 »θειαν, καὶ θὰ δώσετε τὴν ψῆφόν σας κατὰ τὴν συνείδησιν καὶ
 »κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προελθοῦσαν ἐλευθέραν πεποι-
 »θησὶν σας, προσφερόμενοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ
 »νὰ ἔχετε βοηθὸν τὸν Θεόν, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.—
 Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου
 τῶν συνέδρων καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις,
 ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προφέρει τὴν λέξιν « ὁμνῶ ». Ποιν. 417.

1) Γ. ἐνόρκους.

79. Ὁ ἐνόρκος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρῶτον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
 κληρωτίδος, θεωρεῖται ὡς πρόεδρος 3) τοῦ ἐνόρκου δικαστη-
 ρίου, ἂν δὲν διορίσθῃ ἄλλος συναινέσει αὐτοῦ, καὶ δι' ἐλευθέ-
 ρας ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

1) Γ. προϊστάμενος.

80. Τούτου γενομένου, ἀρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικασθη-
 σομένης ὑποθέσεως.— Ἄν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀναβληθῇ ἡ συζή-
 τησις· εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουρ-
 γιοδικῶν, γίνεται τότε κατὰ τοὺς προηγουμένους κανόνας νέα
 σύστασις τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου. Ποιν. 444.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πρόεδροι.

81. Ὁ πρόεδρος προτίσεται τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου. Προ-
 κειμένης διακρίσεως περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, διαφε-
 ρόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας 1), ἔχει τὸ δικαίωμα
 νὰ συγκαλῇ ὁλομέλεις τὸ δικαστήριον εἰς συμβούλιον, καὶ ὑπο-

γρεῦται μάλιστα εἰς τοῦτο, αἰτοῦντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ. 27. 100.

1) Γ. γενικοῦ ἢ ειδικοῦ συμφέροντος.

82. Ἄνευ τῆς προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ὁ δικαστικὸς ὠλλογος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πρὸς διάσκεψιν. — Εἰς διασκέψιν, ἀφορώσας τὰ εἰς τὸ προσηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα γινὰ ἀντικείμενα, παρειαίρεται ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἀκοῦσῃ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ 2). Ὁ. 27. 100.

1) Γ. αὐτόν.

83. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διευθύνει τὴν συζήτησιν· διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὰς πρὸς συζήτησιν προκειμένας ὑποθέσεις, ἀκροᾷται τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, ἀποπεραίνει τὴν συζήτησιν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἀνακρίθῃ προσηκόντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εὐταξίας τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 164 ἐ. 172. Ποιν. 364. 365. 417.

84. Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν πρόκειται νὰ γενῇ ἀπόφασις περὶ τινος ὑποθέσεως 1), ὁ πρόεδρος διορίζει τὸν εἰσηγητὴν, διευθύνει 2) τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους, εἶναι ἰσόψηφος μὲ τοὺς λοιποὺς δικαστάς, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. Ποιν. 396. Πολ. 581. 611. ἐ.

1) Γ. ἀναβλεπῇ ἢ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως. 2) Γ. αὐτὸς διευθύνει.

85. Ὁ εἰσηγητὴς ψηφοφορεῖ 1) πρῶτος· μετ' αὐτὸν ἔπονται κατὰ τάξιν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐσχάτως μέχρι τοῦ κατὰ πρῶτον διορισθέντος. Ὁ πρόεδρος ψηφοφορεῖ τελευταῖος. Ποιν. 396.

1) Γ. δικαιεῖται νὰ ψηφοφορῇ.

86. Περὶ τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσεται ἐκθεσις πρακτικῶν, εἰς τὴν ὅποian ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ ψήφος ἐνὸς ἐκάστου, ἢ σημειῖται ἡ ὁμοψychία, καὶ καταχωρεῖται

ζεται ἡ γενομένη ἀπόφασις. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. — Πᾶς ψηφοφόρων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν διαφέρουσαν γνώμην του, ὁμοῦ μὲ τοὺς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη στηρίζεται. Πολ. 177.

87. Τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἄλλα κατὰστιχα καὶ βιβλία τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ μονογραφῶνται, πρὶν καταχωρισθῇτι εἰς αὐτά· καὶ — 1. τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐδρεύουσιν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των· — 2. τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ κατὰστιχα τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ προέδρου 1), παρὰ τοῖς ὁποίοις 2) εἶναι διωρισμένοι. Ὁ. 128. 150. 164. 200.

1) Γ. τοῦ δικαστηρίου 2) Γ. παρ' ᾧ

88. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἡρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπικυρῶνῃ τὰ ὑπογραφὰς, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τινος, ἢ ὁσάκις κατὰ νόμον εἶναι ἀναγκαῖον α). Ὁ. 199.

89. Πᾶς πρόεδρος καὶ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπι-

α) Δηλ. 23 Ἰουνίου 1886 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ Ἐξωτερικῶν ἡραγματείας.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α'. καὶ Β'. τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεώς της περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρξηγῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἰναντίον τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα, καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας ἐγγράφα, δύνανται νὰ φέρωσι τεῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἡρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὴν αὐτὸν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης

κλήτη τὸς εἰς τὸ δικαστήριόν του ὑπαγομένους γραμματεῖς, δικηγόρους, κλητῆρας, καὶ γραφεῖς. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους· εἰς τοὺς δικαστάς δὲ, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ κάμῃ εἰμὴ ἀπλᾶς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀπρεπῶν πράξεων τῶν. Ὁ. 97. 116. 293. 298.

90. Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ προσδιρίζονται εἰδικώτερον τὰ δικαίωματα καὶ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων εἰς τὴν πολιτικὴν, καὶ ποινικὴν δικονομίαν, καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους. Πολ. 41. 164. 221. 621. 634. 694. 945. 722. 844. ἔ. 877. 1008. 1028. 1030. 1035. 1045. 1060. 1066. 1076. 1083. Ποιν. 48. 51. 59. 210. 364. ἔ. 366. ἔ. 375. ἔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰσαγγελεῖς.

91. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὀποίῳ εἶναι διωρισμένος, τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις. — Δύναται δὲ ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσίν του, μέρος τῶν ὑποθέσεων, ἥ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ παντὸς εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινὰ κλάδον. Παρεκτὸς τούτου, οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἀναπληροῦν αὐτεπαγγέλτως τὸν τόπον τῶν εἰσαγγελέων κωλυομένων, ἀπόντων, ἀσθενούντων, ἢ ὅταν χηρεύῃ ἡ θέσις τῶν (ἄρθρον 27 καὶ 43).

νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν, καὶ ἀπεφυγὴν ἰνδιχομένων δυσκολιῶν, ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῆς γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπειθύνωνται καὶ πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅπως τότε νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἐγγραφα τῶν προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἰσωτερικῶν, ἢ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἑτέρας ἀρχαίου γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

92. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 51. 1) ὑποκατα-
σταθεὶς εἰσαγγελεὺς, ἐνεργεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
πεποιθήσιν· ὅταν δὲ λάβῃ ὠρσιμένην τινὰ παραγγελίαν ἐκ μέ-
ρους τοῦ εἰσαγγελέως, χρεωστεῖ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Ὁ. 94-97.

1) Γ. 43.

93. Μεταξὺ ὄλων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἱεραρ-
χικὴ ὑπαλληλία καὶ ἐξάρτησις. — Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου ὄλου
πρόισταται ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγι εἰσαγγελεὺς. Οὗτος λαμ-
βάνει ὁδηγίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, δί-
δει ἐκ μέρους τοῦ ὁδηγίος εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς,
καὶ δέχεται ἀναφοράς παρ' αὐτῶν. — Μολαταῦτα καὶ οἱ παρὰ
τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς
δικαιοσύνης γραμματεῖαν, λαμβάνουσιν ἀμέσους διαταγὰς παρ'
αὐτῆς, καὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτήν. — Οἱ παρὰ τοῖς
ἐφέταις εἰσαγγελεῖς δίδουν ὁδηγίαν εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδί-
καις, καὶ δέχονται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας ἀναφοράς. Ὁ.
94. 97.

94. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πά-
σης ἐλευθερίας καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθήσιν· ὅταν δὲ
λαμβάνῃ ῥητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του, ὀφείλει νὰ
τὴν ἐκτελῇ ταχέως καὶ ἀκριβῶς Ὁ. 92. 93. 97.

95. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεκδικεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸν
νόμον καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν 1), οὐχὶ δὲ τὸ δημόσιον. Διὰ
τοῦτο χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ
διαταγμάτων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν
καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, καὶ, ὡσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαι-
τεῖ, νὰ λαμβάνῃ πρόσφορα μέτρα. Ὁ. 100. Ποιν. 405. 459.
Πολ. 589.

1) Γ. δημοσίαν τάξιν.

96. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν υπερτάτην ἐπιτήρησιν ὄλων
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς περιφερείας του,
ὡς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ὄλων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν

γραμματέων, συνηγόρων, συμβολαιογράφων, και κλητῆρων, νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ κατὰστημά των, και νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὑρετηρίων και ἄλλων βιβλίων των, ὅταν τοῦτο ᾖ ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτηρήσεως. Πολ. 192. Ποιν. 89. Ό. 211.

97. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τὸν αὐτῷ ἀντισταγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, δικαστικούς γραμματεῖς, συνηγόρους, συμβολαιογράφους, και κλητῆρας τῆς περιφερείας του, ἔχει κατ' ἐξοχὴν τὸ δικαίωμα — 1. νὰ δῇ ὁ δὴ δηγίας·—2. νὰ προσδιορίζῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς δεδομένων ὁδηγιῶν και ἄλλων διαταγῶν.— 3. νὰ τοὺς διατάσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἐργοντων, ἀνὸλιγύτως ἔχῃσι περὶ τοῦτο, ἢ ἂν ἄλλως τὸ ἀποποιῶνται·— 4. νὰ τοὺς ἐπιπλήτῃ, και νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πειθαρχικῶς πρόστιμα μέχρι τῶν τριάκοντα δραχμῶν.— Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν οἱ τε παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, και ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἕκαστος πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντισταγγελέα, πρὸς τοὺς ὑφ' ἐαυτὸν εἰσαγγελεῖς, και πρὸς τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ γραμματεῖς, συνηγόρους, και τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.— Εἰς βαρύτερα πειθαρχικὰ πταίσματα ἢ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ό. 89. 94. 98. 141. 293. 298.

98. Ἐάν τις πρωτοδικῆς, πλημμελειοδικῆς, σύνεδρος, ἐφέτης, ἀρειοπαγίτης, ἢ δικαστῆς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἐπράξῃ σφάλμα πειθαρχικόν, ὑποχρεοῦται ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς ἀρμοδίος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἀποδείξιν τῶν ἀταξιῶν και παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν, και νὰ πέμψῃ παρευθὺς δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀνώτερόν του τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ἔχθεσιν. Ό εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῶν πειθαρχικῶν σφαλμάτων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας του εἰρηνοδικῶν, ἢ πταισματοδικῶν. Ό. 97. 116. 299.

99. Τὴν περαιτέρω τιμωρίαν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἀφθρ.

καὶ καθ' ἑαυτὴν δικαστὴν πολιτικῶν τῶν ἡ γενικῶ δικαστηρίων. ἔχουντο δικαιοῦσαι καὶ τὸ γένος νὰ ἐπισπεύδων.— 1. α) 1 ἐπικριτεῖς ὡς πρὸς τὰς ἐπικριτικὰς ἢ πεισματοδοτικὰς.— 2. α) πάλιν τὰς ἐπικριτεῖς ἐπικριτεῖς, ὡς πρὸς τὰς πρωτοδικὰς, ἐπικριτικὰς, ἢ ἀπομαλυντικὰς.— 3. ε) πάλιν τῷ Ἀρείῳ Πάτῳ ἐπικριτεῖς, ὡς πρὸς τὰς συνεδρῶν, τὰς ἐπικριτεῖς, ἢ τὰς δικαστὰς ἐπὶ τῷ στατιστικῷ δικαστηρίῳ.— Ὡς πρὸς τὰς ἀνωμαλίας θέλει ἐνεργήσῃ 2 τὰ περὶ τῶν ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γνησιότητος. Ὁ. 300. 301.

1) Γ. πρὸς πρωτοδικὰς. 2 Γ. ἐνεργεῖ.

100. Ὁ ἐπικριτεῖς, ὡς καὶ οἱ πρὸς τὰς πεισματοδοτικὰς διηγήσονται κατὰ τὴν ἐνδεῶν νὰ παρενδύσκωνται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις ἐν ἀπουσίᾳ τῶν δὲ δύναται νὰ γενῇ καμμία συζήτηση εἰς τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 6, 8, 9, 31, 32, 34, καὶ 43 ἀνωμαλίας δικαστήρια. ὅλαι δὲ αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γινόμεναι ἀπομαλίες λογίζονται ἄκυροι καὶ μὴ εὔσαι ἀποκλείονται διὰ τὸ τῆς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀπορρίψεων διασκέψεις, διαβληματομένῳ τῶν δικαστῶν τοῦ ἀρθροῦ 82 ὡς πρὸς τὰς περὶ ἄλλων πραγμάτων διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοῦς ἰδιώτας 1, γινόμενης διασκέψεις.— Πρὸς τὸ δικαστήριον δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀγορεύουσιν ἰστάμενοι. Ὁ. 50. 82. Πολ. 201. 728. 807. Πον. 330. 360. 407. 458.

1) Γ. γενικῶ ἢ ἐδικῶ συμφέροντος.

101. Ἡ πολιτικὴ δικονομία προσδιορίζει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον ἀκροᾷται τοὺς εἰσαγγελεῖς εἰς πολιτικὰς ἐπικρίσεις, καὶ καθ' ἃς οὗτοι παρίστανται ὡς ἐνάγοντες. Πολ. 37. 588. 606. 643. 646. 658. 670. 671. 690. 743. 771. 773. 784. 815. 826.

102. Εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τῆς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας· αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προνοῇ, καθὼς εἰδικώτερον ἐρίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ νὰ συμ-

βουλήν κατὰ τοῦτο τοὺς ἐπιτρόπους, κηδεμόνας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῆς διαχειρίσεώς των.— Περὶ πάυσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων, καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων ὑπὲρ ἀνθρώπων διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, ὀφείλει νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστηρίον. Πολ. 74. 452, 4. 646-649. 658. ε. 671. 1025. ε.

103. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ ἀνακριτικοῦ μέρους· ἰδίως δέ,— 1. τὴν διεύθυνσιν τῆς προκαταρκτικῆς δίκης 1), προτείνοντες καὶ αἰτοῦντες, φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργοῦντες ὅλας τὰς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν σημειωμένας πράξεις.— Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμεναι προσκλήσεις, καὶ ἐντάλματα συλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.— 2. τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορίαν.— 3. τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. Ποιν. 13. 16. 21. 144. 153. 155. 156. 160. 161. 216. 219. 229. 371. 405. 418. 459. 521. 544.

1) Γ. προδικασίας.

104 Οἱ χωροφύλακες α) καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ὑπὸ τῆς διατάγας τῶν εἰσαγγελέων· δύναται δὲ νὰ προσκληθῇ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη ἐνοπλος δύναμις.— Περὶλήψεις τῶν περὶ χρηματικῶν ποινῶν ἀποφάσεων πέμπονται παρ' αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν ἀρχάς. Ἐκκ. 19. Ποιν. 19. 190.

105. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον — 1. τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην ὅλα τὰ καταμνησθέντα, ἢ ἄλλως εἰς ἀνακρίσιν ὑποβληθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα.—

α) Κ. Χ. ἀρθρ. 11 ε. ἴδι ἐπὶ τὸ ἀρθρ. 19 Ποιν.

2. τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὀρισμοὺς τῆς π νικτῆς δικονομίας.— Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σ διάσασα ἀνά ἐν ὑπόδειγμα δι' ἐκάτερον τῶν δύο τούτων βιβλίῳ θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως π μίμησιν α). Ποιν. 546.

106. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα βιβ θέλουν κρατεῖ,— 1. ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ ὡς ἀνακριτῆς ἐνεργ δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἀστυνόμος, δι' ὅλα τὰ καταμνηνθέν παταίσματα, ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ἐπὶ παταίσμασι π νάς.— 2. ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, δι' ὅλας τὰς εἰς τὸν πρὸς κατηγορίαν διευθυνθείσας, καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρ τῶν κακουργιοδικῶν δικασθείσας ποινικὰς ὑποθέσεις. Ποιν. 54

107. Κατὰ πᾶσαν ὀγδόην ἡμέραν οἱ δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀ κριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι, πέμπο κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, πρὸς τοὺς πε τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς, οὗτοι δὲ πρὸς τὸν προϊστάμε πύτων εἰσαγγελέα, ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων. ὁποῖον ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 105. 106. Πκ 15. 16.

(α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖ
Ἑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων.

ἀρ.	ἡμέρα τῆς καταμνην. ἢ καθ' ἣν ἤρχισαν ἡ ἀνάκρισις	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ καταμνη- νουτοῦ.	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ κατηγο- ρουμένου.	σύντομος περιγρα- φὴ τῆς καταμνη- νυθείας πράξεως	τόπος ὅπου αὕτη ἐπρά- χθη.	ἐποχὴ καὶ ἡ ἐπράχ- θη.
-----	---	---	--	---	----------------------------	------------------------

Ἑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν ἐκτελέσεων.

ἀρ.	ὄνομα ἐπών. τοῦ καταδι- κασθέντος.	ἡμερομ. τῆς ἀποφάσεως.	εἶδος καὶ διάρκεια τῆς ποι- νῆς.	ἡμέρα τῆς εἰς τὴν φυ- λακὴν εἰσό- δου.	ἡμέρα τῆς ἐκ τῆς φυ- λακῆς ἐξό- δου.
-----	------------------------------------	------------------------	----------------------------------	--	--------------------------------------

108. Αἱ περὶ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεις θέλουσιν περιέχει — 1. πίνακα περιεκτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἐνὸς ἐκάστου εἵδους καταμνησθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κακουργημάτων, τῶν καταδικῶν, τῶν ἀθωώσεων, καὶ τῶν εἰσέτι ἀνακρινομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων α). — 2. τὰς αἰτίας τῆς αὐξήσεως, ἥ

αἱ ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρ' ἅπασιν τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγεληῖς, καὶ τοὺς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημοσίου κατηγόρους. — Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας εἰ εἰσαγγεληῖς μᾶς ἐδίδον ἄχρι τοῦδε, κατὰ τὰ ἀρθρ. 108 καὶ 109 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρέχουσαι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου πληρότητα καὶ λεπτομέρειαν. Ἡ σύνταξις τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τριμηνιαίων καταστάσεων, καὶ ἡ ἐκ τούτων κατάρτισις γενικῆς ἐτησίως καταστάσεως, ἀποβλέπει εἰς δύο τινά· πρῶτον, εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἡλικίαν καταστάσιν τοῦ τόπου, καθ' ὅσον αὐτὴ ὑποπίπτει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ βεβαιώσῃ εἰς τίνα τοῦ κράτους μέλη, εἰς τίνας τῆς κοινωνίας τάξεις, καὶ τίνος αἰτίας ἔνακα τὸ κακὸν περὶσσεύει, διατηρεῖται, ἢ ἰλαττοῦται, καὶ, ἀνάγουσα τὴν πίστιν τῶν περὶ τούτου πληροφοριῶν μέχρι τῆς δυνατῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὀργανισμὸν ἀπὸ κοιμένων βεβίαιων καὶ σταθερῶν, εἰς τὴν εὐρυσιν τῶν πρὸς θεραπεῖαν ἀναγκαίων προνοητικῶν μέτρων· δεύτερον, νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίλξιν πάντων τῶν ποινικῶν νόμων, νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνος εἶναι ἀρκούντες καὶ κατάλληλοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας, καὶ μέχρι τίνος ἐξασφαλίζουν τὴν ἀπαιτούμεν πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνομημάτων ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν· ὅστε ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν περὶ τούτου διδομένων νὰ ἐξαχθῶσι τ' ἐκπεσόμενα πρὸς τροπολογίαν καὶ τελειοποίησιν τῶν περὶ οὐλομένων πορίσματα ἄλλα διὰ νὰ παρασκευασθῶσι τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἀποτελέσματα, πρόδηλον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῶσιν ἀπλῶς τὰ καταμνησθέντα ἀνομήματα, καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι καταδικαὶ καὶ ἀθωώσεις. Ἀνάγκη, μάλιστα, ὡς πρὸς τὰ βαρύτερα αὐτῶν, νὰ δια-

μειώσεως ὄλων ἡτικῶν πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κακουργημάτων, μετὰ τὴν σημείωσιν τῶν περὶ τούτων τυχόντων ἀναγκαιῶν μέτρων· — 3. παρατηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν

πριθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι καὶ κατὰδικοι κατὰ φύλον, ἡλικίαν, πολιτικὴν τάξιν, καταγωγὴν, βαθμὸν ἐκπαιδεύσεως, ἐπάγγελμα πτλ., γινομένης συμπαραθέσεως τῶν διαφορῶν τούτων πληροφοριῶν, σημειομένης τῆς σχέσεως τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν πληθυσμὸν, καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ γινομένων καταδικῶν καὶ ἀθώωσεων· ἡ παρατηρηθῶσι τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους· πραττόμενα, τὰ φαινόμενα αἷτια τῶν κυριωτέρων αὐτῶν, τὰ μέσα καὶ ὄργανα τῆς ἀποτελέσεώς των· νὰ ἐξηγισθῶσιν αἱ ὑποτροπαὶ εἰς τὴν γενικωτέραν σκμασίαν τῆς λείψας ταύτης, ἡ ἡλικία τῶν ὑποτρόπων, καὶ ὁ τῆς ἐκπαιδεύσεώς των βαθμὸς· νὰ διαγραφῶσιν εἰς πίνακας ἀκριβεῖς καὶ διακεκρυμένους ἡ κατὰστάσεις τῶν περιελθουσῶν εἰς γυνῶσιν τῆς εἰσαγγελίας ὑποθέσεων, ἡ πρώτη διευθύνσις, τὴν ὁποίαν ἐλαβον αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν συμβουλίων τῶν ἐφετῶν, πτλ.—διὰ νὰ λάβωμεν ἐπομένως ἀπασαν τὴν ἀπαιτούμενην ὕλην πρὸς σύνταξιν γενικῆς τριαυτοῦς καταστάσεως περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐνομίσαμεν δεῖν νὰ ἐκδῶσωμεν τὰς ἀκλεύτους ἐδηγίας, εἰς τῶν ἡποίων τὴν ἀκρίβειαν ἐκτέλειον προσκαλοῦμεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Β'. Ἀρειος Πάγος.

Ὁ παρὰ τῆς ἀνωτάτης τούτης δικαστηρίου εἰσαγγελεὺς θέλει συντάττει, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας, δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, πίνακα ὄλων τῶν πρὸς ἀνδρείσιν, περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος, περὶ παραπομπῆς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτήσεων, τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας γινομένων, ἡ ἐκ τῆς προλαβούσης σωζομένων, ὡς μήπω δικασθειῶν, καὶ ὄλων τῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐκδοθειῶν ἀποφάσεων. Ὁ πίναξ εὗτος θέλει περιέχει 1. τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως· 2. τὴν διάκρισιν, ἂν ἐγείναι ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἡ οὐ· 3. τὸ ὄνομα τοῦ αἰτούντος εἰσαγγελεως, ἡ διαδίκου· 4. ἂν τὰ περὶ οὗ ζητῆται ἀνδρείσις, δαύλεμα ἡ ἀπόφασις· 5. τὸ δικαστήριον τὸ δικάσαν· 6.

ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ὑπαλλήλων, τῶν κλητῶν, δεσμοφυλάκων, χωροφυλάκων, κτλ. ὡς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσιν

τοῦς λόγους τῆς αἰτήσεως ἐν συνόψει· 7. τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πατρὸς Ἀρείου Πάτος εἰσαγγεῖλαι· 8. τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάτος, ἂν παρεδίχθη, ἢ ἀπέρριψε τὴν αἵτησιν· καὶ 9. τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἐν συνόψει. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις δὲν ἰδικάσθῃ ἐντὸς τῆς τριμηνίας, θέλει σημειοῦται τοῦτο εἰς τὴν ἐτήλειαν τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Κακουργιοδικεῖα, καὶ κακουργημάτων ἀναιρέσεις.

Ἐκαστος παρ' ἐφίταις εἰσαγγελεὺς ὁρεῖται νὰ συντάτῃ, καὶ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, ἕνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης τριμηνίας,

4. Γενικὴν κατ' ἄστασιν πάντων τῶν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τῆς τριμηνίας εἰσαχθέντων κακουργημάτων, διηρημένην εἰς πέντε μέρη, ὧν ἕκαστον θέλει περιλαμβάνει τὰ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πέντε τῆς περιφέρειας του νομῶν ἀναγόμενα κακουργήματα, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ δικασθέντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν καὶ πατρικίαν, τὴν πολιτικὴν τάξιν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ καταμενευθὲν κακούργημα, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, καὶ, ἂν δὲν συνελήφθῃ, τὴν συμπίπτειν· ἐπὶ κατεδικάσθῃ ἐτήμην, τὸ κατηγορηθὲν κακούργημα, τὸ ἐτυμηγορηθὲν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἢ τὴν ἀθωωτικὴν ἐτυμηγορίαν, τὸν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, τὴν ποινὴν, τὴν αἵτησιν ἀναιρέσεως, ἂν ἔγνηται, τὴν διαγνωσθεῖσαν αἰτίαν τοῦ κακουργήματος· ἰδίως, ἂν ᾖναι ληστεία, φόνος, ἀναιρέσεις, ἐμπρησμός, φαρμακεία, καὶ ἄπατα, ἢ ὑπεξαίρεσις ἀφορώσα ὀδὸν ναυάγισι, τέλοσι, τὰ ὄργανα καὶ μέσα, δι' ὧν ἐξετελέσθησαν τὰ κακουργήματα τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Εἰς τὴν στήλην τῆς καταγωγῆς καὶ πατρικίας θέλει σημειῶται ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας· ἂν δὲ πατρικίαν ὁ δικασθεὶς δὲν ἔχῃ, ὁ τῆς διαμονῆς. Ἡ στήλη τῆς πολιτικῆς τάξεως θέλει ἀναφέρει, ἂν ὁ κατηγορούμενος ᾖναι ἀγῆμος, ἱεραγῆμος, ἢ χῆρος, καὶ, εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις, ἂν ἔχῃ τίτλον ἢ οὐ. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλει ἀναφέρεται, ἂν δὲν ᾖναι παντάπασιν νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν ᾖναι ἢ ἔλαττον νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν γινώσκῃ τοῦτο καλῶς, ἢ.

πειθαρχικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν αποφάσεων·— 4. τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων·—5.

τῆλος ἔχῃ ἀνωτέραν τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ ἐκπαιδεύσιν. Εἰς τὴν στήλην τοῦ ἐπαγγέλματος θέλει ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ἐκάστου κατηγορουμένου, καὶ ἂν πραγματικῶς μετῆρχετο τὸ ὅποιον ἀποδίδει ἐαυτῷ ἐπάγγελμα· ἰδίως, ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου πληροφορίας, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν θέλει περιορίζεται εἰς μόνην τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' ὀφείλει, πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας, ν' ἀποτείνεται πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ ἐιρηνοδίκας τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν ὑποδίκων.

2. Πίνακα εἰδικὸν ἐμφαίνοντα ὀνομαστί τοὺς ἐρήμην καταδίκους, ὅσοι, ἐντὸς τῆς τριμηνίας, τῆς ὁποίας πέμπεται ἡ κατὰστασις, συλληφθέντες καὶ παραδοθέντες, ἐδικασθῶσιν κατ' ἀντιμωλίαν, σημαυμένον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης καὶ τῆς νέας δίκης, καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διελθόντος ἀπὸ τῆς ἐρήμην καταδίκης ἄχρι τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως καὶ παραπομπῆς, γενομένης εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 1 κατὰστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ ἐρήμην καταδική.

3. Κατὰστασιν εἰδικὴν ἐκείνων τῶν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον δικασθέντων ὑποδίκων, ὅσοι εἶχον καὶ ἄλλοτε δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὑπὸ τινος τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ἡ κατὰστασις αὕτη θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμόν των, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὥσων ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου κακουργήματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικώσεων, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης καταδίκης, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας, καὶ, ἂν τὸ προηγούμενον ἀνόμημα ἦτο κακούργημα, τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα πίνακα, ὅπου διδόνται αἱ περὶ αὐτοῦ πληροφορίες.— Ἐννοῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὅχι τοὺς ἐποτρόπους κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, τούτου ἔνεκα οὐδὲ τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρισθέντες, ἀλλὰ τοὺς τιμωρηθέντας ἀπαξ δι' ὅποιανδήποτε παράθεσιν, καὶ γενομένους πάλιν ἀνόχους ὁποιοῦδήποτε κακουργήματος.

4. Κατὰστασιν κατὰ νομὸς τῶν ἐγκλήσεων, καταμηνύσεων, καὶ ἐμβάσεων, ὅσαι διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, διατακτάντων τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἀναπομπήν, ἢ ἐπὶ πλημμελήμασιν ἀνακοπέντων, ἐφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ. ἐκ τῆς προλαβούσης ἀγενέργηται

παρηγήσεις περί τῆς καταστάσεως τῶν διὰ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους φυλακῶν.— 6. παρατηρήσεις περί τῶν ἑλλεί-

ῃ κατὰστασις αὕτη θέλει διακρίνει τὰς ἀπ' εὐθείας ληφθείσας ἡκλήσεις κτλ. ἀπὸ τὰς διαβιβασθείσας εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰρηνοδικῶν, δημάρχων, δημ. παρῖδρων, ἡ ἀστυνομῶν, ἢ ἄλλως πω: θέλει δὲ πρὸς τούτοις ἀναφέρει τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐκάστη εἴγινε, τὴν ἐκτελέσῃ, καθ' ἣν εἰσῆχθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἢ εἰς τινὰ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐφθάσαν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῶν ἐφετῶν, τέλος, τὴν ἐνέργειαν τῶν εἰσαγγελείων τῶν ἐφετῶν περί τῶν ἀναπεμφθεισῶν ὑποθέσεων, ἂν δηλαδὴ συντάξιν ἐγκλητήριον, ἢ εἰσῆγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἢ ἐκ τῆς προκηγυμένης ἐμείναν ἀνενέργητοι, καὶ περιέχοντα τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ διατακτικὸν τοῦ βουλεύματος, ἂν δηλαδὴ διατάσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἂν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἂν τὴν περαιτέρω καταδίωξιν, ἂν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. Ὁ πίναξ εὗτος θέλει ἀναφέρει πρὸς τοὺς τὰς ὑποθέσεις, περί ὧν δύνειχαν ἀποφασίσαι κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τὸ τῶν ἐφετῶν συμβούλιον, καὶ παραπέμπει ἐκάστην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 4. κατὰστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ εἰσαγωγὴ τῆς εἰς τὸ συμβούλιον. — Μετὰ τὰς κακουργήματα ἀφορώσας ὑποθέσεις, θίλουν δίδονται καὶ αἱ περί τῶν ἀνακοπῶν, ὅσαι ἀφορῶσι πλημμελήματα, πληροφορίαι, κατὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερείας.

6. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν γενεμένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν κακουργητικῶν. Ὁ πίναξ εὗτος θέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πλημμέλημα, ἢ κακούρημα, δι' ὃ κατηγορεῖται, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸ διατακτικὸν, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ βουλεύματος, τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποφάσεως, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν συνόψει.

ψαλον καὶ ἑλευμαμάτων τῆς πικρῆς νοσηθείας. — 7. Περὶ τῶν ἐκτελέσεων τῶν πικρῶν ἀποφάσεων, ὡς οὐ

7. Κατίστασαν ὁικρατικὴν τὴν καὶ ἐπικραθέντων ἐνίκων, ἐμφαίνουσιν καὶ τὴς αἰτίας, δι' ἧς ἐκλήθησαν νὰ ἐκκληρώσωνται ἐργασιῶν, πρὶς δὲ, δαλύσκει τὴν χειρολογίαν ὧν τῶν συνδράσκων τοῦ παροργισθείου, τὸ ἀντικείμενον ἐκείνης, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκείτην ἐκτελούντων μετῴρων.

Γ'. Πλημμελειοδοτικὴ καὶ πλημμελημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελὸς ὀφείλει νὰ συντάτῃ καὶ νὰ πεσάλλῃ διὰ τὸ προϊσταμένου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ὁικρατικῆς, ἐντὶς ἐνὶς τὸ πλεὺ μὲνός μετὰ παρόντων πάντες τριμηρίας,

1. Γενικὴν κατάστασιν πάντων τῶν πλημμελημάτων (κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν) τῶν καταδικωθέντων, καὶ πάντων τῶν ὑποδίκων τῶν δικασθέντων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικαίου ἐνὶς τῆς τριμηρίας, ἐμφαίνουσιν τὸ φῶλον αὐτῶν, τὸν μέτρον ὧν τῆς ἡλικίας καὶ τὴς τέσερας ἐποχῆς λαμβανόμενον (ἀπὸ τὸ εἶρος 10-14, ἀπὸ τὸ 14-21, ἀπὸ τὸ 21-30, καὶ ἀπὸ τὸ 30 καὶ ἐπείνεον), τὴς ὑποθέσεως, ὅσαι διεδικήθησαν κατ' αἶτησιν τοῦ ιδιώτου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, φέρουσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, ὅσοι ἀπελύθησαν προσωρινῶς ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ὅσοι ἐκκατέστησαν μέχρι τῆς δίκης, τέλος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, ὅσοι ἀθωώθησαν, καὶ ὅσοι ἐκαταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ὧς καὶ ἐπέκεινα ἐτοῦ, ἢ ὀλιγωτέρων τοῦ ἐνὶς ἐτοῦς, ἢ εἰς χρηματικὸν μόνον ποινὴν κατὰ τῆς στήλης τῶν ἀθωωθέντων θάλει σημειοῦσθαι, πόσον χρόνον προφυλακίσεως ἕκαστος αὐτῶν ὑπέστη.

2. Κατίστασαν αἰλικίαν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικαίου δικασθέντων ὑποδίκων, ὅσοι εἴρον ἤδη δικασθῆ καὶ καταδικασθῆ ὑπὸ τινος δικαστηρίου τοῦ Κράτους, καὶ φέρουσιν τ' ὄνομα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧν ἦδ' ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ νόου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νείας δίκης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νόμων καταδικώσεως. (Ὁ δὲ καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γινομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ παρὰ τῶν ἐργασιῶν παραγρ. 3).

3. Κατίστασαν ἐμφαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος ὧν ἐπὶ

περί τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσκομιμάτων καὶ δυσχερειῶν,
ἢ περί τῆς αἰτίας τῆς παραλειφθείσης τυχὸν ἐκτελέσεως ἄλλων

κατακινήσεων, ἐγκλήσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι ἐφθάσαν ἐντὸς τῆς
τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὰ ἀνενέργητοι ἀπὸ
τῆς παραλείψεως τριμηνίας, τὴν διακρίσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐλήφθησαν
ἐκ' εὐθείας, καὶ ἐκείνων, ὅσαι διεβιβάσθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν
παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνόμων, τῶν εἰρηνοδικῶν κατ-
ἐμφαίνουσαν δηλαδὴ, πόσαι παρεπέμφθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν
πόσαι εἰσήχθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, πόσαι παρι-
πέμφθησαν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, πόσαι ἔμειναν ἄνευ καταδιώ-
ξεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας, καὶ περί πόσων δὲν ἐνηργήθη
ἴσται κατὰ τὸ τῆς τριμηνίας τέλος.

4. Κατάστασιν ἐμφαίνουσαν 1. τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν
ἐκθέσεων, ὅσαι ἐντὸς τῆς τριμηνίας διεβιβάσθησαν εἰς τὸν ἀνα-
κριτὴν, ἢ ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προηγουμένης τρι-
μηνίας, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσήχθησαν
ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ 2.
τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσήχθησαν
ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὅσων ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προλε-
γούσης, καὶ τέλος, τῶν ὅσων ἐξ αὐτῶν ἐπεραιώθησαν διὰ βουλευ-
μάτων διαπραττόντων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν
κατ' οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων, ὅσων διὰ βουλευμάτων διαπρατ-
τόντων περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἢ τὴν παρακαμπτήν εἰς τὸ κακούργιο-
δικεῖον, τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ πταισματοδικεῖον, ἢ εἰς ἄλλην δι-
καιοδοσίαν, καὶ ὅσων ἔμειναν ἀνενέργητοι ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ
τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιᾶζουσαν δικαιοδοσίαν γενο-
μένην ἀνέκρισιν καὶ ἐκδίκεσιν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀνα-
φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πταίσμα δι'
ὃ κατηγορεῖται, τὴν ἀπόφασιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. — Σημειω-
τέον, ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 4 πίνακες τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδί-
και· εἰσαγγελίων δὲν θέλουν ἐμφαίνει τὰς περὶ ὧν πραγματεύον-
ται ὑποθέσεις ἀνά μίαν, ὡς οἱ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 5, καὶ ὡς πάντες οἱ
πίνακες τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελίων, ἀλλὰ περιληπτικῶς, μέντοι

ποινικῶν ἀποφάσεων· — 8. σημείωσιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δοθεισῶν ἀδείων. Ὁ. 121.

109. Τοιαύτας τριμηνιαίας ἐκθέσεις θέλουν πέμπει — 1. οἱ

κατ' εἶδος τῶν πλημμελημάτων, ἢ κακουργημάτων, γενομένης τῆς διακρίσεως (ἤτοι αἰκίαι ἐκ προμελέτης τόσαι, δωροδοκίαι κτλ.).

Δ'. Πταισματοδικεῖα.

Πᾶς παρὰ πταισματοδικεῖω δημόσιος κατήγορος ὀφείλει: νὰ συντάτῃ ὁπῶς ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας, καὶ νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, διὰ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελέως, πῖνακα περιέχοντα τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ πταισματοδικεῖου δικασθέντων πταισμάτων, διακρίνοντα τὰς κατ' αἰτησιν τοῦ δημόσιου κατηγόρου καὶ τὰς κατ' αἰτησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις· πρὸς δὲ τούτοις, ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι ἀπελύθησαν, ὅσοι καταδικάσθησαν εἰς πρόστιμον, ἢ κράτησιν, καὶ ἐκείνων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκείους τὸ δικαστήριον ἀπεφάνετο ἑαυτὸ ἀναρμόδιον. — Πρὶν ὑπεβληθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα ὁ πῖναξ οὗτος, θίβει ἐξελέγχεται καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν πταισματοδικὴν αὐτὸν, ὃ δὲ εἰσαγγελεὺς πάλιν, παραλαβὼν τὸν πῖνακα, ὀφείλει νὰ τὸν ἐπεξεργάζεται, παρατηρῶν, ἂν ᾖ συντεταγμένος κατὰ τὰ διαταχθέντα, προκαλῶν, χρειᾶς καλούσης, ἀπὸ τὸν συντάκτην διασαφύσεις, καὶ διαβιβάζων τὸ ἔργον εἰς τὴν γραμματεῖαν, ὅσον ἐνεσθὶ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν.

Τοιαύτη εἶναι ἅπασα ἡ ὕλη τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ Κράτους εἰσαγγελεῖς καὶ τοῦς δημοσίους κατηγόρους. Ἄν καὶ ἔχωμεν πλήρη τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ᾧ καὶ τὴν προθυμίαν των, διὰ νὰ τοῖς εὐκολύνωμεν ἔμως ἐτι μᾶλλον τὴν ἐπέβλυσιν τῶν ὀφειζόμενων, ἐνομίσμεν καλὸν, ὅχι μόνον ὑποδείγματι περὶ ἐνὸς ἐκαστοῦ πῖνακος νὰ συντάξωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκαστοῦ ὑποδείγματος νὰ τοῖς ἀποστείλωμεν ἱκανὰ ἀντίτυπα, ὥστε νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὸν κόπον τῆς παρασκευῆς ταύτης. — Ἐπὶ τέλεις παραινέσεις, ὅτι ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω πινάκων καὶ καταστάσεων δὲν ἀπαλλάττει τοὺς ἀρμοδίους δικαστικῶς ὑπαλλήλους τῆς ὑποχρέσεως τοῦ νὰ ὑπεβάλλωσι κατὰ τριμηνίαν τὰς ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν διαλαμβανουσιν εἰς διάφοροι τοῦ ἔργου

δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακρίται ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι, ἢ οἱ ἀστυνόμοι, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, περὶ τῶν πταισμάτων. —

108 τοῦ δικαστικοῦ ὄργανισμοῦ παράγραφοι, τοῦ πρώτου ἐξαιρουμένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1838.

Νεωτέρα ἐγκύκλιος τοῦ Ἰανουαρίου 1839.

Πρὸς τοὺς παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελεῖς.

Ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι τρία ἐκ τῶν ὑποδημάτων, τὰ ὅποια διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23,389 ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1838 ἐγκυκλίου ἡμῶν σὰς διευθύναμεν, πρὶς κατεστρωσιν τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πληροφοριῶν, τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3, καὶ 4, δὲν ἦσαν, ὅσον ἔπρεπε, πῆληρη, καὶ δὲν διέκριναν ἱκανὰ τὰς ἐργασίας. Συνεπληρώσαμεν ἐπομένως κατὰ τὸ δέον τὰ ὑποδείγματα ταῦτα, καὶ ἤδη στέλλοντες εἰς ὑμᾶς ἱκανὰ ἐκάστου αὐτῶν ἀντίτυπα, δὲν νομίζομεν ἀπο σκοποῦ νὰ σᾶς δώσωμεν συγχρόνως περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁπίων ἀφορῶσι πινάκων τὰς ἐξῆς λεπτομερεστέρας τῶν προλαβουσῶν ὁδηγίας.

Α'. Κατάστασις ἐμφαίνουσα ὅλας τὰς καταμπνύσεις, ἐγκλήσεις, καὶ ἐκθέσεις, τὰς εἰς γνῶσιν τοῦ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελίως περιελθούσας, καὶ τὴν γενεμένην ἐπ' αὐτῶν πρώτην ἐνέργειαν. — Εἰς τὴν στήλην 1 τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 2 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἵδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι, κατὰ πρῶτον, διὰ τινος τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10 ὑπεδεικνυσμένων τρόπων, εἰσάγονται εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον· οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ὑποθέσεις αἰτίνας μετὰ τὴν γενομένην καθ' αἰνδήποτε τρόπον ἐνέργειαν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἢ διὰ νὰ υποδικηθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀφροατήριον. Περὶ τούτου ἔγινε πρόνοια εἰς ἄλλον πινάκα. — Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἵδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, καθ' ὅποιανδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηνιῶν εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἔμειναν μέχρι τῆς ἀνάρξεως ἐκείνης, περὶ ἧς δίδεται λόγος. ἀνενέργητος. Ἐνεαίται, ὅτι ἐνταῦθα ἐπίσης πρόκειται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας εἰσαχθεῖσῶν εἰς τὸν εἰσαγγελέαν. — Περὶ τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10 ζητουμένων πληροφοριῶν δὲν ἔχμεν νὰ

2. πᾶς εισαγγελεύς πρὸς τὸν προϋστάμενον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐφετάαις εισαγγελέα, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κα-

παρατηρήσωμέντι, ἀλλὰ συσταίνεσθαι μόνον τὴν ὅσον ἐνεστὶ μαγνητῆραν εἰς τὰς ἐκεί διαλαμβάνουσιν διακρίσεις ἀκριβεῖαν. — Δι τῆς γενεμένης ἐνεργείας στήλαι συνεπληρώθησαν ἡδὴ διὰ τῆς προσθήκης εἰδικῆς στήλης διὰ τὰς ὑποθέσεις ὅσαι ἀνακρίθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως αὐτοῦ, ἢ παρεπλήρωθησαν εἰς ἀνακριτικὰς ὑπαλλήλους. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκρατῆριον εἰσαχθεῖσων ὑποθέσεων πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται ἐκεῖναι μόνον αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ἀκρατῆριον χωρὶς νὰ γένῃ περὶ αὐτῶν ὁδμήσια προεισαγωγικὴ ἀνέκρισις, ὅσα συνοπτικὴ κ' ἐὰν ᾖ καθύτι ἐκεῖναι, ὅσαι εἰσῆχθησαν μὲν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκρατῆριον, ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην προεισαγωγικὴν ἀνέκρισιν, θέλουσιν σημειοῦσθαι εἰς ἄλλο μέρος, ὥς κατωτέρω ῥηθήσεται. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν παραπεμπμένων ὑποθέσεων πρέπει νὰ σημειῶνται αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι διευθύνονται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτε εἰς τὴν δικαιοδικήν, εἴτε εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, εἴτε εἰς ἄλλον εἰσαγγελέα ἀρμόδιον, εἴτε εἰς δημόσιον κατήγορον, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ πταισματοδικεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ πταισματοδικεῖον παραπεμπόμεναι, ὥς τινες τῶν εἰσαγγελέων ἐπραξάν οὕτως. Περὶ τῶν τοιούτων παραπομπῶν γίνεται μνῆα εἰς ἄλλον πίνακα. — Σημειωτέον, ὅτι τὸ σύνολον τῶν 6 στήλῶν τῆς γενεμένης ἐνεργείας, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ σύνολον τῆς 5 στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος, καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς 6 στήλης τῆς αὐτῆς γενεμένης ἐνεργείας μὲς τριμηνίας, πρέπει νὰ συμφωνοῦν ἐντελῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στήλῶν 3-4 τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐν τῇ ἐπομένῃ τριμηνίᾳ.

Β'. Κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στήλῶν 1-2 ἐξάγεται σαφῶς, τί πρέπει νὰ περιέχωσι. Τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 13 τῆς καταστάσεως τῶν κατὰ μνησίων καὶ λπ. — Εἰς τὰς στήλας 3-4 θέλουσιν περιλαμβάνεσθαι αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι εἰς ἀνακριτὴν καθ' εἰζυγήν τοῦ προλαβούσων τριμηνιῶν, ὅν εἶχον διεκπεριωθῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐπαύσης, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐκεῖναι, δηλαδὴ, ὅσαι κατὰ τὴν ἐπο-

κουρημάτων.—3. πᾶς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσπαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ πταισμάτων, πλημ-

χὴν ταύτην δὲν εἶχον εἶτι ὑποδλεθῇ εἰς τὸ συμβούλιον. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς στήλης ταύτης ἐν μιᾷ τινι τριμηνίᾳ πρέπει νὰ ᾔηται ἀκριβῶς τὸ ὑπολειπούμενον μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 5 τοῦ πίνακος τῆς προλαβούσης τριμηνίας ἀφαίρεσιν τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 6 τῆς αὐτῆς προλαβούσης τριμηνίας. — Εἰς τὴν στήλην 6 δὲν εἴρεται νὰ περιλαμβανῶνται εἰμὴ ἐκείναι μόναι αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι ἐπιστράφησαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα εἰς τσαυτὴν κατέστασιν, ὥστε ὁ τελευταῖος κύτος τὰς ἐθιώρησιν ὑπεδλητίας εἰς τὸ συμβούλιον· Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι, ἐπιστραφεῖσαι ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν, ἀνταπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως πρὸς αὐτὸν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, διὰ τὰ γένη πληριστέρα ἀνάκρισις, αὗται πρέπει νὰ περιλαμβανῶνται εἰς τὴν στήλην ταύτην, ἀλλὰ νὰ θεωρῶνται ὡς εἶτι μὴ ὑποδληθεῖσαι παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Εἰς τὴν διάκρισιν ταύτην ἰδίως προσκαλοῦμαι τὴν προσοχὴν τοῦ εἰσαγγελεως. — Ἀπλῇ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν τῶν στηλῶν 7 καὶ 8 ἐξηγεῖ σαφῶς τὸ περιεχόμενον τῶν. Εἰς τὴν στήλην 9, πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 10 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον ἀνακριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως, ἢ ὑπὸ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων· εἰς τὴν στήλην 11 τὸ εἶδος, ὡσαύτως· καὶ 12 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐκ προλαβουσῶν τριμηνιῶν ἔμειναν ἀνενέργητοι παρὰ τῇ συμβουλίῳ. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν στηλῶν τούτων 11 καὶ 12, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 21 τοῦ τῆς προηγουμένης τριμηνίας πίνακος. — Αἱ στήλαι αἱ ἐμφαίνουσιν τὸ διατακτικὸν τῶν βουλευμάτων συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προθέτης εἰδικῆς στήλης διὰ τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ἀνακρίσεως. — Αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου, διατάττοντο τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, πρέπει νὰ περιλαμβανῶνται αὐθις μετὰ τῶν εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ὑποθέσεων [στήλη 1 καὶ 2], ἀλλὰ συγχρόνως νὰ γίνονται εἰς τὰς παρατηρήσεις ῥητὰ σημείωσις, ὅτι αὗται ἐπιστράφησαν διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου, καὶ ἡ σημείωσις αὕτη νὰ ἐκπληρωθῇ ἀκριβῶς ὡς ὑποδληθῶσιν αὐθις εἰς τὸ συμβούλιον. — Εἰς τὰς παρατηρήσεις

μελτημάτων, καὶ κακουρημάτων.— 4. ὁ πρὸς τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰσαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ

οἱ εἰς ἐπίσης πρέπει νὰ γίνεται μνεία τῆς ἡμερομηνίας δλων τῶν βουλευμάτων τῶν διαταξάντων τὴν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον παραπομπῶν. — Τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 12-14, πρέπει νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸν ἐλικὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 13.

Γ'. Κατάστασις τῶν ἐργασίων τοῦ πλημμελειοδικαίου.

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι τὸ πρῶτον τῶν δύο προλαβομένων. Μετὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐμφανιζόμενας πράξεις προκύπτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως ἀριθμὸς τις ὑποθέσεων ὠρίμων διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀνευ ἐνδιαιδῆς πρεισχωγικῆς ἀνακρίσεως, εἴτε ἀπ' εὐθείας μετὰ πρεισχωγικὴν τινα ἀνάκρισιν, εἴτε τέλος διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῶν τοιουτοτρόπως ὄθεν ὠρίμων καταστασῶν ὑποθέσεων, ὅσας εἰσάγει ὁ εἰσαγγελεὺς ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἧ: δίδεται λόγος, πρέπει νὰ σημειοῖ εἰς τὴν στήλην 1-2, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτῃν στήλην, τὴν αἰδὸς, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου εἴδους. Εἰς δὲ τὰς παρατηρήσεις νὰ γίνεται ῥητὴ σημείωσις, ποῖαι ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων εἰσῆχθησαν ἀπ' εὐθείας μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ τινα πρεισχωγικὴν ἀνάκρισιν. Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὰς προλαβομένας τριμηνίας, ἔμειναν ἀδίκαστοι ἕως τὴν ἐναρξιν τῆς τριμηνίας. Ἡ στήλη αὕτη πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν στήλην 23 τοῦ πίνακος τῆς προηγούμενης τριμηνίας. — Αἱ εἰς τὰς στήλας 9-16 πληροφoρίαι, δὲν πρέπει νὰ δίδονται εἰμὴ παρὶ τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας δικασθέντων ὑποδίκων, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 9-16 πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύνολον τῆς στήλης 8, ὡς καὶ τὸ σύνολο τῶν στηλῶν 11-14. Ἐπίσης δὲ πρὸς τὴν στήλην 8, πρέπει νὰ συμφωνῶσι τὰ σύνολα τῶν στηλῶν 15-16, καὶ 17-20. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῆς στήλης 23, νὰ ᾖται τὸ ἀκριβὲς ὑπολειπόμενον τῆς ἀφαίρεσεως τοῦ ἀριθμῶν τῆς στήλης 7 ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς στήλης 5. — Καταῦτα παρὶ τῶν τρεπολογηθέντων τούτων τριῶν πινάκων κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δοθείσας ὁδηγίας θέλουσιν συνταχθῆναι αἱ καταστάσεις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους

ἔν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τοῦ Ἀρείου
 λόγου δικαστέων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

110. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὑπο-
 ἠγματα τῶν εἰς τὸ ἀρθρ. 108 ἀριθ. 1 διαλαμβανομένων πε-
 ισιτικῶν πινάκων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος
 τῆς Κυβερνήσεως. — Περιλήψεις τῶν πινάκων τούτων θέλει
 παχωρίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
 γραμματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

111. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλουν πέμπει ἔχθισιν
 ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης — 1. ὅλοι οἱ
 ῥηνοδίκαι πρὸς τὸν προΐσάμενον αὐτῶν εἰσαγγελεᾶ. — 2. ὅλοι
 παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγ-

γρατρουμένοι δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι κάτωθι πάσης στήλης, ἀριθμοὺς
 ψευθοῦσης, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ἑλικὸς ἀριθμὸς, καὶ ὅτι, ἐσάκις
 φύλλον δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ὑπεθέσεις μιᾶς τριμηνίας, ὁ εἰσαγ-
 γελὴς ὑπογράφων τοῦτο, καὶ σημειῶν, ὅτι ὑπάρχει συνέχεια, θέλει
 ἐκπεσεῖν τὴν καταγραφὴν εἰς ἄλλο φύλλον, τὸ ἐπὶ αὐτῷ δὲν εἶναι
 εἰς νὰ προσαρτῇ κάτωθι τοῦ πρώτου, ὡς τινες ἐπραξαν. Εἰς τὴν
 γραφὴν τοῦ 2 τοῦτου φύλλου θέλει σημειοῦται, ὅτι εἶναι συνέχεια,
 εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης στήλης θέλει τίθεται ὁ τοῦ πρώτου φύλλου
 καὶ ἀριθμὸς, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ καταφαίνεται ὁ τῆς ὅλης τρι-
 μνίας ἑλικός. — Εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πίνακας, ἥτοι τῶν ὑποτροπῶν,
 ἢ τῶν κατ' ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν γανομένων ἀνακρίσεων καὶ ἐλ-
 κήσεων ἐπὶ τῶν πλημμελειοδικῶν, δὲν ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐνερ-
 γώμεν τροπολογίαν τινὰ κτλ.

Ἐτέρᾳ ἐγκύκλ. τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσ. τῆς 21 Φεβρ. 1883.

Πρὸς τοὺς παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς.

Ἡ ὑπέρμετρος ἐπιθυμία τοῦ νὰ γνωσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέ-
 πον ἡ κατάστασις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης τοῦ Κράτους, ἡνάγκα-
 πον ὅλους τοὺς κατὰ καιρὸν προκατόχους ἡμῶν νὰ ἐκδώσωσι πρὸς
 μαρτυρίαν τῶν ἀρθρῶν 108, 109, καὶ ἐπομ. τοῦ δικαστικοῦ ὅρ-
 γανοῦ διαφόρους τύπους περὶ συντάξεως καὶ καταρτίσεως τῶν
 νίκων καὶ ἐκθέσεων, περὶ ὧν πραγματεύονται αἱ διατάξεις τοῦ
 παρόντος νόμου.

Επὶ τέλους ὡσαύτως ἐκάστου ἔτους ὁ πρόεδρος παντὸς ἐμπο-
κυ δικαστηρίου κοινοποιεῖ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστη-
ριου πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ καθεδρεῖται
τῶν ἐμποροδικῶν, τὰς παρατηρήσεις του περὶ ὧν διαλαμ-
βάνει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

112. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι ἐκθέσεις
αὐ παρατηρήσεις θέλουν περιέχει ἐν εἴδει πίνακος τὸν ἀριθ-

μὸς ὑπὸ στοιχ. Α'. Β'. Γ'. Ε'. ΣΤ'. πίνακας· καὶ τέλος τοὺς πταισ-
ματοδικας, νὰ ὑπεβάλλωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, ἀπὸ
τοῦ ἔτους τοῦτου ἀρχόμενοι, πίνακα τῆς πταισματικῆς δικαιοσύνης,
νυτεταγμένον ἐκείνης κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ'. ὑποδείγμα.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ ἐπινοηθεὶς ἤδη νῖος ἐστὶς τύπος, καὶ συνοπι-
ώτερος καὶ ἀκριβέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ κρίνεται, σὰς παρακαλεῖ-
ται διὰ ταῦτα νὰ συμμορφωθῇ πάντες περὶ τὴν τήρησιν καὶ σύν-
ταξιν αὐτοῦ, καταβάλλοντες πρὸς πραγματοποίησιν του τὴν προ-
έλευσαν δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν, καθόσον, μὴ ἀπαιτοῦντες
ἐπ' ὅμων εἰς τὸ μᾶλλον εὐδὲ ἐκείνους, περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου
1852 ὑπ' ἀριθ. 12125 ἐγκυκλίς μας, εὐδὲ μηνιαίους, τοὺς ὁποίους
ἐπαρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεῖς συνίστασσαν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν
κινήσεων, καὶ ὑπέβαλλον ἡμῖν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς, ἄλ-
λους πίνακας, ἀλλὰ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τοὺς περὶ ὧν ἡ παρούσα,
ἐκαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν, ὥπως καταβληθῇ ἐπὶ τούτων ἡ θυνα-
τὴ ἐκρίβεια, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλων προσπαθειῶν μας ἐπηρεό-
μεν.

Θεωροῦμεν ἐπὶ τέλους ἀναγκαῖον νὰ σὰς παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰ
πῶ παραβλόντες ἔτους 1852 πίνακας θίλουν συνταχθῇ κατὰ τὸ ὑπό-
δειγμα, τὸ ὅποιον ἡ ἀνωτέρω ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1851 ὑπ' ἀριθ.
12125 ἐγκυκλίς μας διέγραφεν.

Ἀντίτυπον τῆς τε παρούσης ἐγκυκλίου, καὶ τῶν προσηκόντων πι-
νῶν θέλουν κοινοποιηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελιῶν τῶν πρω-
τοδικῶν εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν περιφέρειάν των εἰρηνοδικῶν, διὰ
νὰ συμμορφωθῶσι.

(ἔγινε τοὺς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ πίνακας ἐν ἀρ. 38 τῆς ἑφημερίδος
τῆς ἐνδερνήσεως τοῦ 1853.)

φεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν νόμων τῶν χρηματιστηρίων, καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν συστημάτων.—8 τὰς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετας κατὰ τὴν τελευταίαν ἐτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

1) Γ. τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπικῶν καὶ καθημονικῶν.

2) Γ. ὑπερχουσῶν διαταξίων 3). Γ. κλητήρων,

114. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὡσὺ πωρ ὑποδείγματα καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 112 ἀναφερομένους πίνακας, θέλει ὀφρονίσει περὶ τῆς εἰς τὴν ἐξημερίδα τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν τε ὑποδειγμάτων, καὶ περιλήψεων τῶν κατ' ἐτος πρὸς αὐτὴν διευθυνομένων πινάκων.

115. Οἱ εἰσπγγελεῖς θέλουν κρατεῖ εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς α'. — Λόγια τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν 1) καὶ ἐμποροδικῶν ἀνταπιστέλλουν διὰ τῶν προέδρων των 2). — Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἔχῃ βιβλίον ἀλληλογραφίας, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρίζει αὐτοῦ ξεῖ ὑπὸ αὐξόντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγρη

α) Ἐγκ. τοῦ Ὑπουργ. τῆς δικ. 3 Δεκ. 1852, πρὸς τοὺς Εἰσπγγελεῖς

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπὸ 21 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 1101 ἔγκυκλίου μας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν λαμβάνετε ἀμολιδως ὁδηγίας ἢ διαταγὰς παρὰ τινος ὑπουργείου πρὸς ἐπιτέλεσιν παραγγελίας τινός, καὶ τότε προσίτι ὀφείλετε ν' ἀνταποκρίνησθε δι' ἡμῶν, ἐκτὸς μόνον εἰς καὶ παρὰ τοὺς περιπτώσεις, ὅτε, ἀναφερόμενοι εἰς αὐτὸ ἀπ' αὐθείας, θλίβονται καὶ ἡμᾶς συγχρόνως περὶ τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 115 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ οἱ εἰσπγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀλληλογραφῶσιν ἀπ' αὐθείας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς καὶ μὲ τὰς ἐξωτερικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀξιοῦμεν, δασαίς ἢ λαμβάνετε ὁδηγίαν ἢ ἐξαιτήσθε τὴν ἐπιτέλεσιν αἰτήσεώς τινος παρὰ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, νὰ μᾶς εἰδοποιῆτε τόσον περὶ τοῦ γεγονότος, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ λαμβάνωμεν τούτων γνώσιν.

φῶν καὶ αἰτήσεων, θέλει σημειώνει δὲ ἐν συνόψει τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα, καὶ τὰς κλήσεις. — Ἐπὶ παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

1) Γ. εἰρηνεδικῶν. 2) Γ. προϊσταμένων.

116. Τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελίων παράπονα ἀναφέρονται πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν· τὰ δὲ κατὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας παράπονα ἰδιαιτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ δλοκλήρου δικαστηρίου, εἰσαγγέλλονται εἰς δικαστήριον πταισματοδικῶν, ἢ ἄλλο ποινικὸν, ἢ πολιτικὸν δικαστήριον 1). — Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπλήξωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργοῦντας δημάρχους, δημαρχικοὺς παρέδρους, ἀστυνόμους, ἢ εἰσαγγελεῖς, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι κατ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰς πράξεις των. — Αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τούτων τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ βαρύτερας ἐτιμωρίας. Ὁ. 97. 292.

1) Γ. ὡς αὐτῶς καὶ τὰ παράπονα δικαστικοῦ πινος ὑπαλλήλου ἢ δικλέρου δικαστηρίου κατὰ τινος μίλους τῆς παρὰ πταισματοδικείῃ, ἢ ἄλλῃ ποινικῇ ἢ πολιτικῇ δικαστηρίῳ· εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

117. Διὰ νὰ ἐπαρκῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδά των, προσδιορίζεται κατ' ἔτος προσεπιγορήγησις πληρωτέα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἀποδεικνυομένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ποσότητος α). Ὁ. 238.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀνακριταί.

118. Εἰς πᾶν δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἷς, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλείότεροι ἐκ τῶν δικαστῶν διορίζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς ἀνακριταί, εἰς προανάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. — Ἄν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν

α) Ὡρα τὴν ἐπὶ τὸ ἀρθρ. 116 ὄργ. ἐγκύκλιον.

διατάξει ἄλλως περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὁ διορισμὸς τῶν ἀντή-
χει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις, κωλυομένου τοῦ
ἡδὴ διορισθέντος, διορίζει ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ α).

119. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ
προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία· ἰδίως δὲ ἔχει οὗτος, καθὸ
δικαστικὸς ἀστυνόμος 1), τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ ἀπ'
εὐθείας τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, τὴν χωροφυλακὴν β), καὶ
ἐν γένει τὴν ἐνοπλον δύναμιν (ἄρθρ. 103 καὶ 104). Ποιν. 138 ἔ.

1) Γ. μόνον καθὸ ἀξιωματικὸς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας

120. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον, — 1.
τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται
αἱ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραδοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἀνακρίσεις,
καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου, σχεδιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δι-
χαιρσύνης γραμματείας, θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς κυβερνήσεως γ). — 2. τῆς ἀλληλογραφίας, εἰς τὸ ὁποῖον
καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται μὲν αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθ-
μὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς ἢ εἰρηνοδίκας γε-
νομένων αἰτήσεων, σημειοῦνται δὲ περιληπτικῶς αἱ ἐκδιδόμε-
ναι κλήσεις, καὶ τὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλμα-
τα. — Πᾶν ἔγγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῆς ἀλλη-
λογραφίας. Ποιν. 201. 202.

α) Νόμος 14 Ὀκτ. 1838 περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐργῶν τῶν ἀνα-
κριτῶν.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. 1834 περὶ ὀργα-
νισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβουλευτῶν νόμου ἐπὶ ἑνα ἰνιαυ-
τὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἐργῶν τῶν ἀνακριτῶν ἐπεκτείνεται
ἐπὶ τρία ἔτη.

2. Οἱ ἡδὴ διὰ τὸ ἑνεσὼς ἔτος διορισμένοι ἀνακριταὶ θέλουν δια-
μείνει τριετίαν ὡσαύτως, ἀν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐλευ-
σομένου ἔτους ὁ βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους κατὰ τὸ β' ἐδάφιον τῆς
ἐρημνίου ἁρθροῦ 118.

β) Ὅρα ἄρθ. 11 ἑ. Κ. Χ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 19 Ποιν.

γ) Ὅρα τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 105 ἑ. ὑπόδειγμα.

121. Ἐπὶ τέλος ἐκάστης τριμηνίας παραδίδει ὁ ἀνακριτὴς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων περὶ τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατηγορουμένων, καὶ προσθέτει εἰς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνακρίσεων, περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς, τυχόν, καθυστέρησάν τινες ἐξ αὐτῶν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἄλλας ἀξίας λόγου παρατηρήσεις, ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις προσθέτει καὶ τὰς περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις του. Ὅ. 108. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γραμματεῖς.

122. Πᾶς γραμματεὺς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόδον τῶν υποθέσεων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ ἐν περιπτώσει κωλύματος τὸν ἀναπληροῦντα, ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἓνα τοῦλάχιστον ὑπογραμμάτα· ὁ δὲ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς γραμματεὺς προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο, τὸν μὲν διὰ τὰς πολιτικὰς υποθέσεις, τὸν δὲ διὰ τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν, ὑπηρετοῦντα ἐπομένως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ, καὶ, χρείας καλούσης, παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ, παρειαρισκόμενον δὲ καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου 1) τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου 2). Ποιν. 72. 183.

1) Γ. παρὰ τῷ δικαστηρίῳ. 2) Γ. τῶν κακουργητικῶν.

123. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ, καὶ νὰ ἀποπέμπῃ ἐλευθέρως τοὺς ὑπογραμματοεῖς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τοὺς παριστᾷ εἰς τὸ δικαστήριον, ὥστε νὰ ἐπικυρῶνται παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πρὸ τῆς ἀνάρξεως τῶν ἔργων των α). — Κωλυομένου τοῦ γραμματέως,

α) Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. 6 ἰουλ. 1854, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς. Ἐξετάσαντες τὰς ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1850 καὶ 6 Αὐγ. 1852 ἐν ἀριθ. 3271 καὶ 7419 ἐγκυκλίους τοῦ ὑπουργοῦ τοῦτο ἐπὶ α

καὶ τῶν υπογραμματοέων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματεώσ, καὶ ὁρκίζει τὸν προσληφθέντα. Ὁ. 214. 215. 261. 286.

ἑρμηνείαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὰς ἀντικειμένας πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἀναγνωρίζεται ἀπόλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματοέων ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικὸν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφαίνεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδιζομένης ἐν τοῦτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάνσεως, ἐξ ἀναλογίας δῆθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγμένου ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἐγκύκλιοι δὲν ἐπέτυχον τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔθεν ἀνακαλύψαν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 124 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις τῶν υπογραμματοέων, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνεόντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδῶσῃ εἰς προσωποληψίαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἀρθρ. 123, πρὶν ἐκισθῶσιν οἱ υπογραμματοεῖς, ἀπαιτεῖ νὰ παριστῶνται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς ἀυθαιρεσίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἡττονος ἱκανότητος, πρὸς τὸ ὁ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, συγχρόνως καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιεῖ, καὶ τὴν ἀυθαιρεσίαν τῶν χαριζομένων περιστέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐννοιαν αὐτοῦ, οἱ γραμματεῖς ἔχουσιν ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐκωφελεῖς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφορῶσι τὸ δικα-

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν υπο-
γραμμάτων τὰς υποθέσεις· εἶναι δὲ συνυπεύθυνος 1) δι'
ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀνυγόμενα εἰς τὴν ὑπη-
ρεσίαν των, καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα
των, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις 2), ἀπο-
δόσεις, καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν
τοῦ δακτυλώματος νὰ ἐνᾶξῃ τὸν πταίσαντα 3). Ὁ. 129.

1) Γ. μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος 2) Γ. ζημίας·

3) Γ. τῆς κατὰ τοῦ ὑπαίτιου ἀναγωγῆς.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσαν ἐργάσιμον
ἡμέραν μένουσι τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτὰ, κατὰ δὲ τὰς
Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ
εἰσοδος εἶναι ἐλευθέρη εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ
γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου,
καὶ δημοσιεύονται α). Ὁ. 250.

στέρουν δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἀφ' ἑτέρου τὸ δικαστή-
ριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως
ἐκτελεσμένου, διότι ἐνδέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾖναι κατάλλη-
λος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοιουτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν
προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματέως ἀπολαμβάνοντες.

Οἱ Κ.Κ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιῆσαι τοῦτο εἰς τοὺς γραμ-
ματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πέμπει πρὸς
τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐκάστοτε ἀντίγραφον τῆς ἀνω μνημονευθείσης
ἐκθέσεως, περιεχούσης τὸν λόγον τῆς ἀποκομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ
εἰς ἐκάστου διαιρημαῦ ὑπογραμματοῦ καὶ γραφείως, πίνακα τῆς
καύτητος αὐτοῦ.

α) Δ. 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων
ὥρων εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὧων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προ-
σδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὥραι καθ' ἐκάστην ἡμέραν. — Ἀνοίγουσι δὲ
τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωτὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου
εἰς ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωτὶ κατὰ τὸ λοι-
πὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται

καὶ τῶν ὑπογραμμάτων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρὸνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματεῖος, καὶ ὀρκίζει τὸν προσληφθέντα. Ὁ. 214. 215. 261. 286.

Ἑρμηνείαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὰς ἀντικειμέναις πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἀναγνωρίζεται ἀπώλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματέων ὡς πρὸς τὸ βουλευτικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικόν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφάνεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδιζομένης ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάνσεως, ἐξ ἀναλογίας δῆθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγμένου ἀπαιτουμένης ἐπὶ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐγκύκλιοι δὲν ἐπέτυχον τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔθεν ἀνακαλύμειν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 124 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις τῶν ὑπογραμμάτων, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνέοντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδῶτη εἰς προσωποληψίαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἀρθ. 123. πρὶν ἐγκισθῶσιν οἱ ὑπογραμματαῖς, ἀπαιτᾷ νὰ παριστῶνται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς αὐθαιρεσίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἡττονος ἰκανότητος, πρὸς τὸ ὃ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, συγχρόνως καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιῖ, καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν χαριζομένων περιστέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐννοιαν αὐτοῦ, οἱ γραμματεῖς ἔχουσιν ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βουλευτικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐπιωφελεῖς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφορώσι τὸ δικασ-

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν υπο-
γραμμάτων τὰς ὑποθέσεις· εἶναι δὲ συνυπεύθυνος 1) δι'
ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπε-
ρεσίαν των, καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα
των, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις 2), ἀπο-
δόσεις, καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν
τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνάξῃ τὸν πταίσαντα 3). Ὁ. 129.

1) Γ. μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγώς ὑπεύθυνος 2) Γ. ζημία·

3) Γ. τῆς κατὰ τοῦ ὑπαιτίου ἀναγωγῆς.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσαν ἐργάσιμον
ἡμέραν μένουσι τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτὰ, κατὰ δὲ τὰς
Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ
εἰσὸς εἶναι ἐλευθέρη εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ
γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου,
καὶ δημοσιεύονται α). Ὁ. 250.

στέριον δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἀφ' ἑτέρου τὸ δικαστή-
ριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως
ἐμαρμένου, διότι ἐνδέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾖ κατὰλλη-
λος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοιουτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν
προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματέως ἀπολαμβάνοντες.

Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιῆται τοῦτο εἰς τοὺς γραμ-
ματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πέμπει πρὸς
τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐκάστῳ ἀντίγραφον τῆς ἑνὸς μνημονευθείσης
ἐκθέσεως, περιεχούσης τὸν λόγον τῆς ἀποκομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ
εἰς ἐκάστου διορισμοῦ ὑπογραμματαίως καὶ γραφείως, πίνακα τῆς
καὶ αὐτοῦ.

α) Δ. 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων
ὥρων εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὧρων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προ-
διορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὥραι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Ἀνοίγουσι δὲ
τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωτὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου
ἕως ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωτὶ κατὰ τὸ λοι-
πὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται

126. Τὰ δικαίωματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματικῶς ἐμπεριέχονται ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν·

κατακλιῶς κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρεῖα του ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ὥραι δὲν ἀρκῶσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὲς προσωρινῶς κατεπίγειας ὑποθέσεως, εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλάδου μιᾶς ἀρχῆς, ὑποχρεούνται ἡ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν διωρισμένα ἄτομα, ἡ καὶ μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης κατασταθησμένους ὁρισμούς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῇ γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημνίων ὥρῶν εἰς τοῦτο ὑποχρεούνται πρὸ πάντων οἱ τῶν λιμεναρχιῶν καὶ τῶν ἀστυνομιῶν, ἔπειτα τῶν ὁγμονομιῶν καὶ τελωνείων· ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰς ἀστυνομίας θέλει κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον ὥστε, καὶ ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ γραφεῖον, καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ ᾔηται ἐν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἑτοιμὸν εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὁ διευθυντὴς, πῶς εὐρίσκειται, νὰ γνωγκηται, εἰς τὸ γραφεῖον, ἡ εἰς τὴν οἰκίαν του. — Τῶν ταχυδρομείων ἡ ὑπηρεσία κατανεμεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων.

3. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐξῆς ἑορτασμούς ἡμέρας, εἶον — 1) τὸ νέν Ἰντε, — 2) τὰ Θεοφάνεια, — 3) τὴν 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρουαρ.) ὡς ἡμέραν τῆς ἀπεβάσεως τοῦ βασιλέως, — 4) τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, — 5) τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μέγα Σάββατον, — 6) τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτ. τῆς Πεντηκοστῆς, — 7) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, — 8) τὴν ἑορτὴν τῆς ἀναλήψεως, — 9) τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, — 10) τὴν ἑορτὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, — 11) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, — 12) τὰς δύο ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, — περιορίζονται αἱ ἐργασίαι εἰς τὰ γραφεῖα ὥραι εἰς 4 καὶ κατὰ μὴν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν 9-1, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα, ἀπὸ τὰς 10-2. Ἐξαιρεῖται ὅμως ἡ περίπτωσις, ὅπου διὰ κατεπίγειουσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῶν ἀσχυλιῶν. — Εἰς τὰς ἀστυνομίας καὶ ὁγμονομίαι θέλει γενῇ φροντίς, ὥστε καὶ κατὰ τὰς εἰρημνίας ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπορῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν κατεπιγόντων.

ὡς ἐὰν ὀφείλῃ οὗτος — 1. νὰ συνάττη κατὰ τὰς συνεδριάσεις, καὶ, ἐκτὸς τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς διασχέψεις, κατὰ

4. Εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως διακόπτονται αἱ ἀσχολίαι μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένεμεν πεποιθώς, ὅτι οἱ αἱ ἄρχαι καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται θέλουσι ἐπιτελεῖν μὲ τὸν προσήκοντα ζῆλον τὰ χρεῖα τῶν, καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ παρόντος διατάγματος. — Κατὰ τῶν τούτων ἀμελούντων θέλουσι ἐφαρμολογεῖσθαι παιδαγωγικαὶ ποιναί, κατὰ μὲν ὑπαλλήλων μισθὸς ἀρχῆς παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τούτων, παρὰ τῆς ἀμείσεως ἐφορώσεως ἀρχῆς. — Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν ἐπιπλήξεις· δεύτερον δὲ ὑστέρησις τῶν μισθῶν ἕως ἐνὸς μηνός· ἀποφασιζονται δὲ ἀφ' οὗ ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἂν δὲν ἀποληγθῇ κατὰ τὴν προσδιορισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνεισιν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειονόμονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐξακολουθήσεως τῆς ἀμείσεως, θέλει μὲν καθυποβληθῇ ἀναφορὰ περὶ τούτου, καὶ θέλμεν ἀποφασίσαι ἐπειτα περὶ καταβιβασμοῦ, ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ διευθύνται, καὶ αἱ ἐφορῶσαι ἄρχαι, αἵτινες ἀμειλοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὥρων τοῦ γραφείου, καταδικάζονται διὰ τὴν ἀμείλειαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποινάς.

Δ. τῆς 4 Ἀπριλ. 1848 περὶ τῶν κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐργασίμων ὥρων εἰς τὰ γραφεῖα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου (4. Δεκ.) 1833 διάταγμα, τὸ προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ θέλοντες νὰ παρίξωμεν καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν εὐκλείαν νὰ ἐκτελοῦσι τὰ ὁρκασευτικά αὐτῶν χρεῖα, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν Ἑβδομάδα τῶν ἁγίων καὶ κοσμοσωτηρίων παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς αἱ ἐργασίμοι ὥραι εἰς τὰ γραφεῖα περιορίζονται εἰς τέσσαρας, ἐξαίρεται μόνον τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν διὰ κατεπείγουσάν τινα ἐπὶθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παράτασις τῆς ἐργασίας.

τὰς ἐκ παραγγελίας 1) ἐργασίας, ἢ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικά, καὶ τὰ ἄλλα διατεταγμένα βιβλία, καὶ νὰ φροντίζη ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων 2). — 2. νὰ φυλάττῃ τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ τὰ ἄλλα δικαστικά ἐγγράφα· — 3. νὰ φυλάττῃ τὰ εἰς τὸ δικαστήριον ἀνήκοντα πράγματα, κυρίως τὰ βιβλία τῶν νόμων, τὰς ἐφημερίδας τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἄλλα βιβλία· — 4. νὰ διαχειρίζῃ τὰ διὰ τὴν ἀναγκαίαν γραφικὴν δαπάνην εἰς τὸ δικαστήριον δοθέντα χρήματα, περὶ τῶν ὁποίων θέλει δίδει λόγον κατ' ἔτος εἰς τὸ δικαστήριον α). τὰ χρήματα δὲ ταῦτα δὲν

2 Οἱ ἑμέτεροι γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουσιν κανονίσει τὴν τετράωρον ἐργασίαν εὐτως, ὥστε αἱ ὥραι τῆς ἑρᾶς ἀκολουθίας νὰ μὴ συμπίπτωσι μὴ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

α) Ἐγκύκλ. 22 Μαΐου 1836 τῇ: ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἄρειῳ Πάγῳ καὶ παρ' ἐφίταις εἰσαγγελεῖς — Ἡ κυδιόρνησις ἐπερίνασα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5549 Β. διατάγ. τὸν ἐτήσιον ὑπολογισμὸν τῆς γραμμ. τῆς δικ. ἔθετο συγγενῶς καὶ ὅρους, καθ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ τακτικαὶ μισθοδοτήσεις, καὶ αἱ διὰ τὴν τοῦ γραφείου δαπάνην μηνιαῖαι δόσεις. Περὶ τῶν τελευταίων τούτων διὰ τοῦ 2 άρθρου τοῦ εἰρημένου Β. διατάγμ. ῥητῶς ἀπεσφηνότο· « Ἀπὸ τῶν ὀλικῶς καὶ κατ' ἀποκοπὴν διωρισμένα γραφικὰ ἐξόδα πρέπει ν' ἀπαντηθῶσιν αἱ ὕλαι τοῦ γραψύματος, τὰ ἐξόδα τύπου καὶ λογογραφίας, ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων, τὰ σκεύη, τὸ πύρωμα, φώτισμα, καθάρισμα, καὶ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου, καὶ τὰ κτλ ἐκτάκτου συμβουθείας εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς «διδόμενα» ἀπὸ αὐτὰ θέλουσιν πληροῦναι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ῥητῶς τοὺς «γραμματεῖς των.» — Περὶ τῆς χρήσεως δὲ τῆς ἐπιχειρητήσεως ταύτης διατάχθησαν τὰ ἑξῆς· » (ἄρθρ 3.) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα γραφικὰ ἐξόδα τῶν ὑποταλούντων (εἰς τὴν γραμματείαν) «δικαστηρίων καὶ δημοσίων ἀρχῶν, αὐτὰ σχηματίζουν νόμιμον ἐπιχορηγήσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 καὶ 238 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικ. κατὰ τῆς ἐποικίας δὲν δίδεται ποσῶς λογαριασμοὺς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν «δικαστήριον. Ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου διορίζει κατ' ἔτος δι' ἑξῆς ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστηρίου ἓνα λογιστὴν, καὶ ἐπιχωρῶν τὴν υπογραφὴν του πάντοτε τὰ ἀποδεικτικά διὰ τὰς λαμβ-

θέλουν χρησιμεύει οὔτε διὰ τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου. — 5. νὰ τοιχοκολλᾷ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ ἐκθέματα, καὶ νὰ βεβαιοῖ τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν. — 6. εἰς αὐτὸν παραδίδεται πᾶν ὅ,τι πρέπει νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον 6). Ὁ. 80. 220. 128. 238.

Ἰσομένους ἀπὸ τὸ Β. ταμεῖον δόσεις τῆς προεπιχορηγήσεως, ὥστε ἡ ῥηθὶς λογιστὴς χρεωστῇ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς μόνον τὸ δικαστήριον, εἴτε εἰς τὸν προεστᾶμενον αὐτοῦ. Πλὴν οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὴν ἑλευθερίαν χρῶσιν τῆς ἐγκριθείσης προεπιχορηγήσεως οὐτὰρ τὰ γραφικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἐπομένως δύνανται νὰ λάβουν αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ ἐκδώσουν ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀντικείμενας εἰς αὐτοὺς μνησκιαίας δόσεις. Ἀπὸ τὰς προεπιχορηγήσεις αὐτὰς πρέπει νὰ προμηθεύωνται τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα συγγραμματα κατὰ τὴν πραγματικὴν χρείαν, τὸ ποῖον πρέπει ν' ἀποδίδεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, εἴτινες ὑπόκεινται κατ' ἑτέρας εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλιγνέτου συνεδρίου διὰ νὰ γνωστῇ καὶ εἴγενη προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις αὐτῶν.»

Πρὶς τούτῳ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς.

(Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσετέθησαν καὶ τὰ ἐξῆς.)

Ἐνταῦθα δὲ κρίνομεν ἀναγκασίον νὰ προσθέσωμεν συμφώνως μὲ τὴν §. 6'. τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ εἰςκλήνου Β. Διατ. ὅτι εἰς τὴν ἐπιχειρήσασιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν διὰ τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων, συμπεριλαμβάνονται καὶ 200 δραχμαὶ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἀπάντισιν τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης διὰ τὴν περιοδείαν των, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν νόμον χρεωτεῖται χάριν παρατηρήσεως νὰ κάμουν.»

6) Δ. 16 Ὀκτ. 1835 περὶ δικαστικῶν παρακαταθεκῶν εἰς τὰ δημοτὰ ταμεῖα.

1. Τὰ κατὰ νομοὺς ταμεῖα ὑποχρεῦνται νὰ παραδέχωνται, κατὰ διαταγὴν τῶν δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητὰ, πονεῖμα πράγματα, ἢ παραστατικὰ χρημᾶτων χρεῖα, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις, καὶ τὰ καταγράφουσιν, ὡς ἀνήκει, εἰς τὰς καταστάσεις. Αἱ διαταγαὶ τῶν δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ νομοὺς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀπὸρραφὰ χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διατάχθησαν νὰ διχῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Πολ. 42. 66. 67. 174. 573. 667. 670-672. 677. 680.
683, 1. 685. 686. 692 ε. Πον. 88.

1) Γ. τῶν αἰσθητικῶν 2) Γ. ἀπογέρσεων.

127. Ἐκποτακτοὶ ἀποβιβάζονται ἐπὶ πενταρχικῶν προ-

3. Τὰ κατὰ ταμοὺς ταμιαὶ ὀφείλουσι νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθέσεις κατὰ τὴν διακριτέαν προθεσμίαν ὡς δεκτικὰ εἰσδηλώματα εἰς τὸ γεν. ταμίον πρὸς φύλαξιν, τὸ ὅποιον τὰς καταθέτει εἰς τὸ ἀκριβοτατὸν ταμίον, καὶ τὰς περὶ ταπεινῶς καὶ διακεκριμένως εἰς τὸ κατάστημα, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1935 ἀρθ. 27764.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθετῶν γίνεται διὰ ταπεινῶν ἐντολμάτων ἐκδοτέων παρὰ τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, τὸ ὅποιον διέταξε τὴν παράδοσιν εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδείξεων τῆς παραδόσεως. — Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθήκας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθῆναι αὐτὰς ταμίον τοῦ νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δεκτικὰ εἰσδηλώματα, ἢ καὶ παρουσίασι τις τὸ ἐντάλμα τοῦ δικαστηρίου· περὶ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ ματρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ γενικοῦ ταμίου. Ἄνωσις ὅμως ἡ παρακαταθήκη συνίσταται εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια μένουσι διόλου ἀμετάβλητα, καὶ ὁποῖον-ὅπως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβεστάτα εἰς τὸ μνημονεύθην ἐν τῇ 1 ἀρθρῷ ἀπογραφῇ τοῦ δικαστηρίου, τότε, διὰ νὰ γὰ λάβῃ τι πρὸς νὰ διευθυνῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ γενικὸν ταμίον.

4. Τὸ Ἡμέτερον ἐλογητικὸν συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείρῃ τι περικῶς εἰς τὸ τέλος ἐλάστου ἔτους παρὰ τῷ γεν. ταμίῳ τὰ καὶ συνελθόντων διὰ τὰς παρακαταθήκας κρατούμενα εἰσδήλια, νὰ τὰ ἔλθῃ τῇ ἀκριβείᾳ, ἐπὶ τῇ θέσει τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδιδῇ ἀνηκόντως τὴν κατάστασιν ἐκάστης παρακαταθήκης. Θίλει ἐστὶν λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὸ γεν. ταμίον εἰς λογισθῆναι, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς ἀρχῆς τὰς δὲ τυχὸν παρατηρήσεις τευ θέλει τὰς ἀποκρίσθαι ἐπὶ τῷ ἐλογητικῷ συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον ταμίον δὲν ὀφείλει ὡς τόσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαιτέρον λογισμὸν περὶ τῶν παρακαταθετῶν.

εἴμῃ, ἢ ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ σημειόνη εἰς τὸ τέλος παντὸς πρωτοτύπου ἔγγραφου συντεταγμένου παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος παντὸς διδομένου ἀντιγράφου, ἢ απογράφου, ἢ εἰς τὸ τέλος παντὸς παρακατατεθέντος ἔγγραφου, ἵνα καὶ τῶν ὑποίων πρέπει νὰ εἰσπραχθῶσι δικαστικά τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ αὕτη πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς δικαστικῆς διατιμῆσεως, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παραβάσει ποινικοῦ τινος νόμου καταδικάσεως. Ὁ. 244. 248. X. I.

128. Ὁ γραμματεὺς θέλει συντάττει διάφορα βιβλία ἢ κατὰστρα προσηκόντως μονογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον 87 α). — 1. εὐρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 200, ἔπου ση-

α) Δηλ. γραμμ. δικ. 4 Φεβρ. 1835. ὑπόδειγμα τῶν βιβλίων.

1) Περὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ δικαστήριον ἔγγραφων.

ἡμερᾶς	ἡμερομηνία τῆς εἰσπραχθῆς	ὄνομα τοῦ διδόντος τὸ ἔγγραφον.	ποῖον το διδόν ἔγγραφον.
--------	------------------------------	------------------------------------	--------------------------

2) Περὶ τῶν διδομένων ἀπογραφῶν.

ἡμερᾶς	ἡμερομηνία τοῦ ἀπο- γράφου.	ποῖον το ἀπόγρα- φον.	δικαίωμα.	ιδιόχειρος ὑπογραφή τοῦ λαβόντος.
--------	-----------------------------------	-----------------------------	-----------	--------------------------------------

3) Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν δικ. ὑπαλλήλων καὶ υπηρετῶν.

ἡμερᾶς	ἡμερομηνία τῆς ὁρκοδοσίας.	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὁρκισθέντος.	πρὸς τί ὁρκισθῇ.
--------	-------------------------------	--	------------------

4) Περὶ τῶν παρὰ τῷ δικαστ. γινομένων παρακαταθηκῶν.

ἡμερᾶς	ἡμερομηνία τῆς παρα- καταθήκης.	ἀντικατά- στασις τῆς παρακατα- θήκης.	ὄνομα ἐπὶ κατοικ. τοῦ παρακαταθέ- του.	σκοπὸς τῆς πα- ρακατα- θήκης.	δικαι- ώμα.	ὑπογραφή τοῦ παρα- καταθέντος.
--------	---------------------------------------	--	---	--	----------------	--------------------------------------

μεινόντων αὐ καὶ ἐλάττω γινόμενα δικαστικὰ ἢ πρὸς
 ξεις. — 2. δοθέντι τῷ παρὰ τῶν δικαστικῶν ἐπαλλὰλων κ
 θερητῶν ἐλάττω τοῦ δικαστηρίου δοθέντων ἔρχων. — 3. κα
 τάστῳ/ον τῶν παρὰ τῶν δικαστικῶν προκατακτεθειμένων. —
 4. ἰδιαιτέρως δοθέντι ἑκαστῷ τῶν εἰς τὸ γρηγορεῖν τοῦ δικαστηρίου
 γινόμενων παραπτώσεων, ἢ ἀλλοῦ ἐξυποτάξεων. — 5. ἰδιαι
 ρα δοθέντι κατὰ τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην ὁρισμένης περ
 πτώσεως. 10. 126, 6. 214 216. 220. Πολ. 408, 3. 596
 601. 676. 1074.

1) Γ. παρὰ αὐτὸν, διασφραγίσ.

129). Οἱ γραμματεῖς, κατ' αἰτήσιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσπληρώ
 θέουσι νὰ ὑφίστανται, γρηγορήσει, ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν
 ἐγγύσεων, προσδοκῶμεν κατὰ τῆς περιστάσεως παρὰ τοῦ δ
 καστηρίου. — Ἡ ποσότης τῆς ἐργασίας εἶναι, διὰ μὲν το
 γραμματεῖς τῶν ἀργουμένων, ὅτε ἑκάστων τῶν 100 οὔτε μι
 λων τῶν 200 ἀργουμένων· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς, 2
 -500 α). 10 124.

5) Περὶ τῶν παρὰ τῷ δικαστικῷ γινόμενων παραπτώσεων

ἀριθ.	ἡμερημίαν	ἐγγύσει, τῆς παρακλήσεως. ἀκριβῶς σημειου
τῆς παραι	της τῆς φουσεως, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς.	
π.τιως.		

Πᾶσα παραίτησις θέλει ὑπογράφεσθαι παρὰ τοῦ παραιτουμέν
 ἢ τοῦ εἰδικῷ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ τοῦ γραμματέως.

α) Δ. 24 Αὐγ. 1836 περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ τῶν ὑπ
 λῶν.

1. ἕκαστος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ νὰ ἰ
 λατῇ μέρος τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, καθ' αὐτὸ λοιπὸν, ἕκασ
 ἀμπιστευόμενος παρὰ τοῦ Κράτους, εἰσπρατίν, ταμεῖον, ἢ ἐπιστας
 τοῦ, ὑποκρίνεται νὰ δώσῃ ἐγγύειν δια τῶν ὑπηρεσιῶν του π
 ὑλλῶν τοῦ δημοσίου.

2. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ἀναλογεῖ μὲν τὴν ἔκτασιν τῆς εὐ
 τοῦ ὑπαλλήλου, ἕκαστῃ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ θέλει δίδεσθαι. Ἡ ἐγγύ
 ἀναλογεῖται δὲ τοῖς διαφορῶν κλάδου, δι' ἰδιαιτέρων διαταγῇ

130. Ἡ διαφυλάξις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει, διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τοὺς ἄρμοδιους πρωτοδικάς, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγε-

των καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, εἰσίνες, ἀναλόγως τῶν ὁδηγῶν των, χρεωστούσι καθὰ 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐτῶν ταμεία τὸ περισσεύον τῶν ταμείων των, ἢ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ ᾖ καὶ ὀλιγωτέρα τοῦ 20 μέρους τοῦ μὴ καθαρῶ ἐτησίῳ εἰσδήματός τῶν ταμείων των.

3. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ χρήματα, ἢ τοκίζμενα ἑλληνικὰ ἢ ἐθνικὰ γραμματεία, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόληψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς. Ἐπιφυλαττέμεθα μολοντούτο νὰ συγχωρησωμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαιρέσειν ἢ ἐγγύησις καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

4. Ἡ εἰς μετρητὰ κατατεθείσα ἐγγύησις τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημοσίον μὲ 5/100 κατ' ἔτος, τοῦ δὲ τόκου δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος τοῦ ἄρμοδιος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν περαιομίαν των, ἐκ τῶν ἀνὰ χιρὰς τοῦ δημοσίου χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ ὅποια θελεῖ λογαρμίζεισθαι ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ Ἡμέτερον γινικὸν ταμεῖον.

5. Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθόντων ἰδνικῶν γραμματείων, καὶ γραμματείων τῆς τραπεζῆς οἱ τόκοι, ἔπαιτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ ἐγγύησις δὲν ᾔθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀσχεπάζωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁκσίαν ᾔθελεν ἐκτελεῖν.

6. Ἡ δοθείσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέτρον εὐθύνης δι' ἑλπὴν τὴν διαχείρισιν τοῦ ἄρμοδιου ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ἕλπον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ἐπεὶν ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ᾔθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει εἰς φαρμαζοῦται προστίει οἱ ὅρισμοί τῆς πολ. δικονομίας· ἀρθρ. 910 ἀριθ. 2 ὡς πρὸς τὴν κατάσχισιν, ἐνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάρταξιν. Ἄν ὁ ἔργωμένος ᾖ καὶ ἐγγυητής, τότε ἡ ἐγγυήσις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγος του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμφωνήσῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀληθευγώς μετὰ τοῦ συζύγου τῆς καὶ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομί-

λαῖς δι' ἑαυτοῦ τοὺς ἄλλους γνησιότητας. εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὑποκόμις εἶναι θεωρούμενοι. —

μου ὑποθέτας, καθὼς καὶ ἐπ' ἑλῶν τῶν ἀνασάντων εἰς αὐτὴν διακρίσεων, τὰ ὑποκείμενα ἐπιστρέφονται εἰς τὸ δεδομένον εἰς ἑγγύτησιν κτήματα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύτησιν διὰ τὴν ἐκπλήκτον, τὸ ἐπίπλον εἰς αὐτὸν συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ἐχρεώσεων τὴν ἐγγύτησιν εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύτης θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς πῶσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν ἀπραγμοῦ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ἐκπλήκτος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δικασίον, καὶ ἐπομένως διαλύθῃ ἡ ὑπεχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως. *

8. Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συγχωρῶμεν τὴν δύσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρως πῶσις ὑποθέτας. Μέχρις οὗ δὲ εἰσπαύσῃ νομίμως τὰ εἰδικὰ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν θέλει ἐνεργήσῃ παρὰ τῶ πρωτοδικαίῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίτται τὸ ἀκίνητον κτήμα, ὥστε νὰ προσελκθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ πῶσωσιν ἀπαιτήταις ἰδιοκτησίας, ἡ ὑποθέτας τυχὼν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύσθαι διότιως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν τῶν ποιότητα, θέσιν, καὶ ὅρια, ἐκτετακὰ κατὰ τὸ ἀληθές ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειωθῆναι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ἑοσίον παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὴν κατάστασιν.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐκκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ἐκταί δὲν εἶναι ἀσφαλισμένα ἐπὶ πυρκαϊάς, καὶ ἀκίνητα καθὲς εἴδους, τῶν ἐκείνων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διαλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται καὶ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύτησιν.

10. Οἱ ἐκτιμηταί, δύο τὸν ἀριθμὸν, διαρίζονται συνεργίᾳ τοῦ ἀρ-

Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὁρισμένα. Ὁ. 124. Πολ. 840.

μοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκεύτης δημορχίας, ἥτις θέλει καίμαι χρεὶς τας, νὰ διορίῃ πρὸς τοῦτοις ἀνθρώπου: ἕλως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ἤθελε συμπίσση, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δῆμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. — Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσῃ καὶ ἔχειοῖται εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐρωμοσεύς των, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περίληψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἑλλείψιν δὲ τούτου, θέλει εἶναι ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρ. 8 διοριζόμενας εἰσδομαίας, περίληψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χοήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ εἰνότητα κτήματα, χρεωστῇ νὰ καύρ μὲ ἰδιά του ἐξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περὶχεῖ τὰ εἰς τὸ δαμόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ ἐσάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δελαθῇ ταῦτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἐκρίτως τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο ἐκδιδόμενον θέλου προσεβῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὁρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περίληψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγήται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρ. 11 σημειωθὲν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναρθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀποδείξις, ὅταν ἡ ἐγγύησις κατατίθῃ εἰς μιστητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευδύνει τότε

λαῖς δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμμικαῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι θεωρισμένοι. —

μου υποθήκας, καθὼς καὶ ἐφ' ὧν τῶν ἀνελόντων εἰς αὐτὴν διακωμῶν, τὰ ὅποια ἤθελον ἐπισταρτίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγυήσιν κτῆμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐπὶ ἀλλήλων, τὸ ἐποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς, καθὼς ὁ χρεωστὴς τὴν ἐγγύησιν, εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως θάλλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύησις θάλλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀτραλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ ἀλλήλους δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δεικνύειν, καὶ ἐπὶ αὐτῶν διαλύθαι ἢ ὑπεχρῶσθαι τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξίρεσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτῆματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀνεξέτης ἰδιοκτησίας του, καὶ ἐλευθέρως πᾶσι ὑποθήκας. Μέχρις ἐν δὲ εἰσπαρῶσι νομίμως τὰ ἐκτὸς τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θάλλει ἐνεργῶς παρὰ τῷ πρωτοδικεῖ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κίενται τὰ ἀκίνητα κτῆματα, ὥστε νὰ προσαλειθῶσι δεικνύοντες εἰς τὸν δυνάμενον νὰ κἀμωσιν ἀπαιτήταις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθέκας τυχὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θάλλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτῆματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν τῶν ποιότητων, θέσιν, καὶ ὅρια, ἐπειτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἢ περιῖπου ἐμῶν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκονομικῶς θάλλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὴν κατάστασιν.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐκκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐπιμέλειας. Οἰκονομικῶς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρασφαισεως, καὶ ἀκίνητα καθὼς εἰδώς, τῶν ἐποίων ἢ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἡμιόλους πρὸς τὸ δικαίειν τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐγγύησιν.

10. Ὅταν κατὰ τὴν ἀξίαν, διακρίνεται συναρμῆς τοῦ ἀρ-

Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὁρισμένα. Ὁ. 124. Πολ. 840.

ῥοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούτης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρεὶς τῆς, νὰ διορίζῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπου· ὅπως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ᾔθελε συμπέσει, ὥστε οἱ δύοπραγαπτογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δῆμαρχος θέλει διορίξῃ καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου. — Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμῆσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγγειοῖζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ἐ ἀιρηνοδικίας, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐρκωμοσίας τῶν, καὶ θέλει ἐμπιέχει περιλήψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἐλλείψιν δὲ τούτου, θέλει εἶναι ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρ. 8 διοριζόμενας εἰκοδομάς, περιλήψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χορήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ εἰνῆτα κτήματα, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ μὲ ἰδιότητος ἐξοδα συμβολογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει παραθεῖαι τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν ὕλατῃ ταῦτα ἵνα ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο ἐκδιδόμενον θέλουσιν προστεθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκολλοῦ τῆς ἐκτιμῆσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὁρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περιλήψιν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1884 περὶ ὀργανοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προσηγῇται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρ. 11 σημειωλὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἑκατέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις, ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετίθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διανοῦναι τὰτα

(ΤΟΜΟΣ Δ΄.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικηγόροι.

131. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ ἐ προσωπῶς ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐκθέτῃ ε

ὁ ἐγγυώμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν γραμματεῖαν, εἰς ἣν ὑπάγεται πρέπει νὰ ἐπιθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα καὶ παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς, καὶ δὲν θάβῃ εἰς τοὺς τυπωθέντας ἑρισμοὺς, καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μου, εἰς τὴν ὑπείαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μὴν πεφυμένον.

13. Ἀνίσως ὑπάλληλος, ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν, μετατεταροδοθεὶς εἰς ὑπηρεσίαν πλείον ἐκτεταμένον, τότε μόνον ἡμεῖς οὗτος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβοῦσάν του ἐγγύησιν διὰ τὸν πὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου· πρέπει ὁμοῦς νὰ κάμῃ τὸν νέον ἐγγραφον ἐγγυήσεως, φυλακτεμένον ἐν τούτοις τῶν διχθέντων ἐν §. 24 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀβρίου) 1833, τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

14. Ἄμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῇ ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεώς τινος διὰ τὴν διαχείρισιν ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἡμπορεῖ νὰ ἐξακολουτῇ τὴν χρῆν τῆς ὑπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν γύνησιν.

15. Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια τατεθείσα ἐγγύησις λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοχωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστικῇ τις πράξις, διὰ νὰ ἀποδοθῇ ἢ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχλῇ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπάλληλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις νίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγύησις τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ἑρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

16. Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθείσαι ἐγγυήσεις τότε μόνον ποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἡ ἀπὸ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέβηκε τοὺς λόγους τοῦ, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελής ἀκρίβεια κα

καστήριον τὴν ὑπόθεσιν προφορικῶς. — Ὅταν δὲ θέλῃ, ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ὀφεί-
ῃ νὰ παρασταθῇ δι' ἀντιπροσώπου, ἢ νὰ προσλάβῃ συνήγορον,
ἀντιπρόσωπος, ἢ ὁ συνήγορος οὗτος, πρέπει, ἐὰν δὲν ᾔναι εἰς
τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὀνομαστικῶς ἀναφερομένων, νὰ
αμφιδέχεται ἐκ τῶν δικηγόρων α). Ὁ. 132. Πολ. 91 Ποιν.
15. 26.

ἀπὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. — Τόσον δὲ περὶ τοῦτου, ὅσον καὶ περὶ
λαττώσεως, μεταθέσεως, ἀξήσεως, καὶ μεταβίβης τῆς ἐγγυήσεως
ἐλαί ἀποφαρίζει τὸ ἑμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρ-
κοντα διατάγματα.

17. Τὸ ἑμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κα-
τάλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἐγγραφα τῶν ἐγγυησέων.
ἐλὼν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς μετρητὰ ἢ
εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ δριζύμενα περὶ
τῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἀπαντα τὰ
ὑπουργεῖα τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, νὰ
ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὀφείλει ἀγρυ-
πνεῖ κατὰ τοῦτο.

Δ. 11 Μαρτ. 1852 περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματίων τῶν
πολυμελῶν δικαστηρίων.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ὡς ὑπόλογοι εἰς τὸ
δημόσιον διὰ τὴν τετρακοσιόδραχμον πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν δια-
χειρομένου χαρτοσήμου, ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγυήσιν, εἴτε
κτηματικὴν, εἴτε χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν μὲν ἀξίας ἴσης μὲ τὴν
εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα ἐκ τῆς πιστώσεως, πλείον τοῦ ἐνὸς
τρίτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 18 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου,
χρηματικὴν δὲ ἴσην μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα.

α) Δ. 10 Νοεμ. 1836 περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικη-
γόμων.

1. Παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὥσαύτως δὲ καὶ
παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ὀφειτῶν, ἱσάκις ταῦτα
δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικᾶς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς

132. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενής τις ἢ ὁμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν

ὑπεράσκειν ἄλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικ. ἀρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχη πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτῆμονες δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ πεπραγμένων αὐτῶν, καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἐν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ εἰ ὑπεκκλήσιν οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω δύο ἀδαφίαις τοῦ παρόντος ἀρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 74 §. 1 τῆς Πολ. Δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττεῖται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίαις καὶ παρὰ ταῖς ἀνωτέρας δικαστηρίαις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται θυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, ἢ ἑμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ἑποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλα προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θίλουν ἔχει καμμίαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνουν ἐν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς θυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Μ. 27 Φεβρουαρίου 1842 περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσσεως τῶν δικηγόρων ἐνόμιον τῶν εἰρηνοδικαίων, τῶν ἑμποροδικαίων, τῶν ἑμπορικῶν ὑποδείσεως δικαζόντων πρωτοδικαίων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν δικαστικῶν δικαστηρίων.

1. Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 νόμου, καὶ τοῦ ἀρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰου-

ἔρθρων 146-148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει ὅρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. 91. 166-168. 205. Ποιν. 350. 367. 370.

133. Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται κατ' ἃ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Π. Ν. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναιται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. 169. 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησόμενων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.— Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὅποιουδήποτε ἄλλου δικαστηρίου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διακασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτήδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Ὁ. 138.

136. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγου-

μένη 1838 καταργεῖνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιῶν ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφεσίων, ὡς αὐτοὶ οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημαίνουσιν δικαστερίοις εἰδικὸς διαρισμὸς των.

μένην γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἢ ἐμποροδίκαις δικηγόρων λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτῶν δικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ εἰρημμένα δικαστήρια Ὁ. 131.

137. Κάνει δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος, — 1. ἂν δι' ὑπερέβῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 2. ἂν δὲν ὑπεβλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις α)· — 3. καὶ ἂν δὲν ἐγυμνάσθῃ τοῦλάχιστον

α) Δ. 27 Ἰουλ. 1836, περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Ὁ ὅλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν, ὀφείλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 127 §. 2. τοῦ δικαστικοῦ ὅργανισμοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξετάσεις.

2. Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συσταίνεται εἰς τὴν καθέδραν τῆς βασιλείου ἐπιτροπῆς πενταμελὲς, συγκειμένη παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦ παρὰ τῇ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν τριῦσιν ἀρχαῖς κῶν. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προέσταται ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπέχει τὸν ἰκον τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπέχει τὸν μόνον μέλος αὐτῆς· ἐν ἑλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τινὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ παραγραφῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων προσώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀντικαταστάτης του.

3. Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται περιοδικῶς, καὶ τοῦλάχιστον μία εἰς πᾶσαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐτῶν νὰ θεσπίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς τὰς ἐκτάσεων ἐκδομαζῶν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν. — Δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, χάριν καλοῦς, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθεσμένου, νὰ καὶ ἐπὶ τοῦτῳ ἰδιαιτέρως συνενδριάσῃ.

4. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἑνὸς, ἢ καὶ πλείοσι τῶν ζυγῶν, λαμβανομένων ἐξ ἐκείνου κλάδου τῆς ἐν τῇ ἡμετέρῃ βασιλείᾳ ἰσχύουσας νομοθεσίας, κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ ἐκδοθέντι, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ.

διόκληρον ἔτος παρά τινι δικηγόρῳ. — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένους πρώτους διορισμοὺς δύναται νὰ

5. Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἀν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυτοῦ τοῦλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἰγγραφεὺς· οὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ καταστάματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ. — Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω υποχρεώσεως πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἐνιαυτοῦ πράξεως, μέχρι μεταγενεστερας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζοντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς των.

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγκαλεῖται ἡ εἴσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους. περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὅμως ὀφείλουν ἀπαντᾶν νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλητέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγγραφα θέματα προεπιβιβάζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθησμένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ἡμῶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωσιν, ἀνθέλωσιν, ἐρωτήτας ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθίντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἔκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος, ἀποκρίνεται ἀριστα, καλῶς, κακῶς, ἢ, ἐν παντὶ αἰ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχία, κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ περιέχοντα τὰ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὅποια ὑποβάλλονται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἀν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία περὶ ἀρίστης ἢ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγόρῳ ἀδικεῖν, ἐν ζήτησιν διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον δι' ἐν μόνον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἀν δὲν ὑπάρχῃ, ἀπλᾶς,

λαῖς δι' ὧν δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωριζόμενοι. —

μου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὧν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτήμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ἐποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστὴς τὴν ἐγγύησιν εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστιθεῖ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δέμασιον, καὶ ἐπομένως διαλύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρᾳ πάσῃς ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσχωθῶσι νομίμως τὰ εἰδικὰ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργῶς παρὰ τῶν πρωτοδικείων, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ πᾶντων ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἡ ὑποθήκης τυχὼν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δούτως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσι ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν των ποιότητα, θέσιν, καὶ ὄρια, ἐπειτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἡ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ὁποῖον παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάρτημα.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐγκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμῆσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἐπὶ πυρκαϊᾶς, καὶ ἀκίνητα καθ' εἶδος, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διαλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

10. Οἱ ἐκτιμηταί, δὺς τὸν ἀριθμὸν, διαρίζονται συνεργῶς τοῦ ἀρ-

ζητήσεως ἀνάγκασαν τὸν πελάτην των νὰ δώσει ἢ νὰ ὑποσχεθῇ ἐπιμυσθίαν. Ὅ. 293, 4. Πολ. 219. Π. Ν. 461. 491.

1) Γ. ὁτίαις αὐτοῖς ἐκτός.

Δ'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μεταξύ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ ἥς ἀντιμιοθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ τιασότη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν ἥς παρόσης διατιμῆσεως.

Ἄρθρ. 7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ ἐτήσει τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύναται ν' ἀπαιτηθῶσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρήσῃσι περιττοῦ διαπραξέως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσιν συμβιβασμὸν τινα, ἢ ἐὰν ἐξελήψωσιν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ, ἢ μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος, τὰ ἐν τῇ ἐφαρ. 1 ἐδαφ. 2., εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, τὰ ἐν τοῖς ἐφαρ. 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν, καὶ ἢ ἐν δικαστήριον ἐνεργῇ κατὰ περίκτασιν δικαιοδοσίας ἀντ' ἑκτῆς ἀνωτέρου δικαστηρίου, δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου ἡλικίας προσδιορισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 9. Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλίσας τὴν πληρωσιότητα, ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διάδικος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὧσιν ἐφαρξεν ἢ ἔγραψε, καὶ τὰ ὅσα ἔλαβεν ἐξ ἐδᾶ· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐσπῆρῃ ἤδη ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς πόσιν καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 10. Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένας καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξ ὧδα, ἢ ἐκείνα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἐν τῇ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα ἔστιν νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαταρίσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπραξέως διελθεῖν ἤδη ὁ ἡμῶν. ὁργανισμὸς καὶ ἡ πολιτ. δικονομ. — Παρατηροῦμεν μόνον νὰ πᾶν, ὅτι εἰς ἕλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων, καὶ εἰς τοὺς πίντακας

γενῇ παράβλεψις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

138. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρά τινι δικαστηρίῳ διωρισμέ-

νοθ ὑπαίτια· προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀρίστης ψήφου λαχόντες παρά τοὺς καλῶς ἀποκριθέντας. — Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς ἀποκρίσεως, ἡ αἴτησις ἀπερρίπτεται ἐξάπαντος· εἰς δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις ἀπόκειται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀποδεχθῇ, ἢ ν' ἀπερρίψῃ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἴτησιν. — Εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπόκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν' ἀπαρτίσῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξαιρέσειν ἀδείας τοῦ παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις δικηγορεῖν.

Α. 4 Σεπτ. 1836 περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταχθείσας ἐξετάσεις διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) τ. 8. οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν, καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τούτοις ἰσοβάθμοι ἢ ἀνώτατοι, ἔταν, παύοντες ἐκ τῆς θίσεως τῶν ταύτης, ζητήσωσι νὰ ὑπαρτεήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ὅρισμοι οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετάων, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελεῖς.

2. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ ἐρημένου διατάγματος ὀριζομένης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑπεβαλλόμενοι ἐν τοσούτῳ εἰς ἐξέτασιν, ὅσοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τὸν βαθμὲν κατώτεροι τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅσοι, ἐκπληροῦντες ἔργα δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν δικαστηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν. Οἱ ὅρισμοι οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν.

3. Ἡ ἐγκρίσις τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξήρτηται μολοντοῦτο κατ' ὅλας τὰς δηλωθείσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν πάντοτε.

4. Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1836 διατάγματος διωρισμένων δικηγόρων θαλήτωσι νὰ μετατεθῶσιν ἀπὸ μικρότερον εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ὑποβάλλονται παραγουμένως εἰς τὴν διατεταγμένην ἐξέτασιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον ἀρτῆσαι εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ §. 1 σημειωθείσαν κατηγορίαν.

ων δικηγόρων νὰ συνηγορῇ 1) εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικά δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύνεται δὲ νὰ γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαίρεσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινή παύσις. Ὁ. 221. 292.

1) Γ. νὰ ἐνεργῇ τὰ καθήκοντά του.

139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν προσκαλούμενοι νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νὰ ὑπερασπίζουσι τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τινος δαδίκου ᾖναι ἐντελῶς ἀδίκος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ᾖναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου ὑπερασπίσεως. Ὁ. 140. 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινὰ ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διαδίκος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρισκῃ δικηγόρον, ὁ πρόεδρος, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ, εἰς ἕνεκα κακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ. 139. 216. Ποιν. 26. 423.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἀνευ ἀπογρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ

Α. 15 Νοεμβρίου 1847 περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων Ἡμετέρου διατάγματος μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ, ἰὰν δὲν ἐπισυναπτόνται αὐτῇ, 1. δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἡμετέρῃ ἢ ἄλλοῳ ἀπὸ τινι Πανεπιστημίῳ· 2. ἀποδεικτικὰ τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τευλάχιστον πράξεως.

Ἡ αἰτήσις αὕτη δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ κριταστάματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ.

132. "Όταν ἡ διάδικος παρίσταται ὁ Βίος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμούς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενή τις ἢ οὐμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραδίδασαι τῶν δικαζέμενων τῶν

ὑπερέσπου ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐπεὶ τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικ. ἀρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐκ τινι δέμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχῃ πρὸς τεύτε τακτικὴν κατὰ τὴν ἀρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ὅμοιοι καὶ οἱ γμικτόμενοι δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστάων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, καθιστώντας αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἐν καὶ εἰ ἐπιστᾷται ἢ εἰ ὑπαλλήλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινι δέμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω δύο ἰθαφείας τοῦ παρόντος ἀρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῇ ἀρθρῳ 74 §. 1 τῆς Πολ. Δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττεύεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίς καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουσι ἡμπορεῖ εὐτοὶ νὰ παρίστανται δι' ὀνόματι τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξουσίου εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, ἢ ἡμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουσι ἔχει καμμίαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνειν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμοζεσθαι καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Μ. 27 Φεβρουαρίου 1842 περὶ ἐλευθέρας ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνὸς ποιν. ἐπὶ εἰρηνοδικαίων, τῶν ἡμποροδικαίων, τῶν ἐμπορικῶν ὑποδίκων δικαζόντων πρωτοδικαίων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν δικηγητῶν δικαστηρίων.

1. Διὰ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1838 νόμου, καὶ τοῦ ἀρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰου-

ἄρθρων 146-148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦνται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει θρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. 91. 166-168. 205. Ποιν. 350. 367. 370.

133. Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔναι κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται κατὰ τὸ διατάττει δ ποινικὸς νόμος. Π. Ν. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναιται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. 169. 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησόμενων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.— Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὑποψηφίῳτε ἄλλῳ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διακασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτῆδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Ὁ. 138.

136. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγου-

μέν 1838 καταργοῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζονται πρὸς ὑπεράσπισιν ἁλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὡς οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τούτα ἡ παρὰ τοῖς εἰρημένους δικαστηρίοις εἰδικὸς διαρισμὸς τῶν,

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα των ἐλευθέρως καὶ ἀνεμπόδιστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουσι δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπόρκτων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ κατεπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθὲς μέσου, καὶ ἀπὸ περιπτῶν καὶ ἀρχήτων λόγων. Ποιν. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρρωῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς ὁμολογίους ὑπελλήλους ὀφειλόμενον εἶδος, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσιν σεμνότητα καὶ μετρούνητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις, καὶ νὰ κηρύττουντι προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ᾔθελον εἶσθαι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ᾔθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον περὶ πηγέλιον παρὰ τοῦ πελάτου των. Ὁ. 216. Πελ. 205. Ποιν. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγράφος προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ δικτάγματα, καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ῥήθη. Ὁ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρι 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἀνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐισαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπεγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνει τῆς ὑποθέσεως, μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βαρυτέραν, κατὰ τοὺς ἐιδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. — Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὁρισμένα. Πολ. 166-169. 205. 206. Ποιν. 350. 367. 368. 370. Ὁ. 292. 293.

τῶν δικαιωμάτων των, πρέπει παρ' ἑκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

ολόκληρον ἔτος παρά τινι δικηγόρῳ. — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ
πρόντος νόμου γενησομένους πρώτους διορισμούς δύναται νὰ

5. Ἡ κατὰ ἐξέτασις αἰτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν πε-
ρίηρ ἀποδεικτικὸν τῆς κατὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τοῦλάχιστον
πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἑγγράφως· οὗτος
δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ κατα-
στάσει τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦν-
τα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἰμφανισθῇ. — Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω ὑπο-
χρέσεως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνιαυσίου πράξεως, μέχρι μεταγενε-
στέρως διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζσαντες τὴν νομικὴν ἐπιστή-
μην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς τῶν.

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἰσοδος εἰς μόνους
τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγό-
ρων, οἵτινες ὁμῶς ὀφείλουν ἅπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς ταῦτο
ἐξίαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλεπόμενα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἑγγραφα θέματα
προσδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθη-
σομένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν
ὁμῶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτεινῶσιν,
ἀνθέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ, εἰς τὰ
ὅποια πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθεν-
ται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἑκα-
στον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ'
ἐκάστου ζητήματος, ἀποκρίνεται ἀριστα, καλῶς, κατὰ μέτριον, καὶ
ἐν παντελεί τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίᾳ, κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφο-
ρίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρα-
κτικὰ περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἐκάστου ζητήματος ψηφοφο-
ριῶν, καὶ τὰ ὅποια υποβάλλονται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς δικαιο-
σύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἄν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία
κατὰ ἀρίστης ἢ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγόρῳν εἶδεν, ἐὰν
ζήτησιν διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον
δὲ ἐν μόνον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ, ὁμοῦ.

φθὲν ἐπιστρέφεται μετὰ τόκου, καὶ ὁ παραβάτης δικηγόρος παύεται πρὸς καιρὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του. — Μὲ παρομοίαν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συ-

δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις, δίδεται μόνον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἑγγράφῳ δικδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἑγγράφον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθρ. 3.) ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἑγγραφῇ, ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ χιὰ προστίμου, ἑγγράφων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 λεπ.

Ἀρθρ. 3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τριῶν παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πράξιν εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀποσάσαι μαρτύρων, ἀπογραφεῖ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτελεσιν ἀποφάσεως, ἡ ἑγγράφου ἐκτελιστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐπιδέσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ. 2 δραχ.

Ἐννοεῖται δὲ ἅψ' ἐαυτοῦ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἰσπερεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν ἡδὴ ἐν τῷ ἄρθρ. 2 ἰδ. αφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια πῶλε καίμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἑκαστον μνημάμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προσελιύσεως καὶ ἐπανόδου $1\frac{1}{2}$ δρ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἀνὲν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἀρθρ. 4. Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἑκάστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὅποια αὐτοῦ ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ λεπ. 15

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀρθρ. 5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἰδ. αφ. 2. προσδιοζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἑγγραφάτων, τὰς πράξεις, καὶ ἐργασίας των, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νονομισμένων, διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας, καὶ τὰ ἀντίγραφα.

ων δικηγόρων νά συνηγορή 1) εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικά δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύναται δὲ νά γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαιρέσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινή παύσις. Ὁ. 221. 292.

1) Γ. νά ἐνεργῇ τὰ καθήκοντά του.

139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν προσκαλούμενοι νά συνηγοροῦν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νά ὑπερασπίζουσι τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος τοῦ νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τινος δαδίκου ᾖ ἡντιμεῶς ἀδίκος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ᾖ διὰ δικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου ὑπερασπίσεως. Ὁ. 140. 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινα ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διάδικος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρισκῃ δικηγόρον, ὁ πρόεδρος, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ, εἰς ἕνεκα κακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπεργάλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ. 139. 216. Ποιν. 26. 423.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ

Α. 15 Νοεμβρίου 1847 περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων ἡμετέρου διατάγματος μεταβάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις δὲν θέλει εἶσθαι δεκταὶ, ἐὰν δὲν ἵσχυονάπωνται ἐν αὐτῇ, 1. δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἢ ἄλλοῳ πᾶσι τινι Πανεπιστημίῳ· 2. ἀποδεικτικὴν τῆς περὶ δικηγόρου τινὶ ἐνταυσίῳ τοῦλάχιστον πράξεως.

Ἡ αἴτησις αὕτη δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν. ἐν τῷ κριστατάγματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτεῦντα τὴν ἐξέτασιν νά ἐμφανισθῇ.

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα των ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπάρχων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθέως μέσου, καὶ ἐπὶ περιττῶν καὶ ἀχρήστων λόγων. Ποιν. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον εἶδος, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις, καὶ νὰ κατὰπτωνται προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ᾔθελον εἶσθαι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ᾔθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸν παραγγελίαν παρὰ τοῦ πελάτου των. Ὁ. 216. Πολ. 205. Ποιν. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγραφὸς προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ διατάγματα, καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη. Ὁ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρι 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως, μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βαρυτέραν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. — Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὠρισμένα. Πολ. 166-169. 205. 206. Ποιν. 350. 367. 368. 370. Ὁ. 292. 293.

τῶν δικαιωμάτων των, πρέπει παρ' ἑκάστης ἀρχῆς ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἰδίῳ φρον.

150. Οἱ δικηγόροι θέλουν ἔχει διάφορα, κατὰ τὸ ἄρθρον 60 1), προσηκόντως μονογραφημένα βιβλία α). — 1. εὐρετήριον κατατεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 163, 2), δι' ὅλας τὰς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρουμένας πράξεις. — 2. βιβλίον ταμείου διὰ τὰς μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν λογαριασμοὺς, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζουν καθ' ἡμέραν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἐκάστου πελάτου προκαταβολάς, ὅσα ἐσύναξαν, καὶ ὅσα ἐξώδευσαν δι' αὐτοὺς, ὥς καὶ τὸν τελειωτικὸν λογαριασμόν. Ὁ. 87. Πολ. 408, 3.

1) Γ. διόρθ. 87. 2) Γ. διόρθ. 164.

151. Πᾶς δικηγόρος, ὡς δημόσιος ὑπάλληλος, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ δίδῃ τῶν εἰς χεῖράς του εὐρισκομένων ἐγγράφων ἀντίγραφα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφα 1). — Τοιαῦτα ἀντίγραφα ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ, καὶ

α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματείας.

Ἰσχύει γὰρ διὰ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ ἄρθρ. 150 καὶ 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀφείλει νὰ κρατῇ πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ. — Διὰ πᾶσιν νέαν δίκην θέλει ἀνοίγει ὁ δικηγόρος ἡ ὁ κλητὴρ ἓνα ἰδιαιτέρον λογαριασμόν ἐπὶ νέας σελίδος, καὶ γράφει εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτῆς ἔκρον τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Πέτρος κατὰ Παύλου.

Διὰ χρέος δραχμῶν 1000. — Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐμίσως ἢ κλησθεὶς σημειώνει τὰ ἐξόδα κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν πίνακα.

ἀ. Διὰ τὸ εὐρετήριον περὶ τῶν καθ' ἐκάστην γινομένων πράξεων.

ἐκδόμας	ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως.	σύντομος σημείωσις τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως.	δικαίωμα.
---------	--	--	-----------

β) Διὰ τὸ βιβλίον ταμείου.

ἐκδόμας	ποῖα τὰ ἐσοδα ἢ ἐξόδα	ἔκρον τῶν ἐσόδων	ἔκρον τῶν ἐξόδων.
---------	-----------------------	------------------	-------------------

εἶναι ὁ ὕψιος ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβοείας των. Πολ. 426. 427. Ό. 193. 244. 247 ε.

1) Γ. ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιῶνται ἀντίγραφα.

152. Δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς ἐργὰς τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπικειμένης εὐθύνης. — Περὶ τούτου δὲ σιν οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρων 129 καὶ 130. Πολ. 840 ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Κλητῆρες.

153. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων τῶν ἀναγκαίων διὰ ριφέρειαν ἐκάστου δικαστηρίου πρωτοδικῶν προσδιορίζεται τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ δικα καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος 1). — Ὁ διορι νεται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δ νης γραμματείας, ἀφοῦ αὕτη ἀκούσῃ πρῶτον τὴν γνώ εἰσαγγελέως.

1) Γ. τῆς κυβερνήσεως.

154. Κλητῆρ δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις — 1 πεδλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἔργα κλητῆρος ε μένας δημοσίους ἐξετάσεις· καὶ — 2. ἐγυμνάσθῃ ἐν ὄλ ἔτος παρὰ δικηγόρῳ ἢ κλητῆρι. — Εἰς τοὺς δυνάμει ρόντος νόμου γενησομένους πρῶτους διορισμοὺς δὲν ὑπο ἢ κυβερνήσεις νὰ φυλάξῃ τὰς παρούσας διατάξεις.

155. Ἐκ τῶν κλητῆρων τῆς τοῦ δικαστηρίου τῶν π κῶν περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν καθεδρεύει τὸ πολιτικὸ νικὸν δικαστήριον, ἐκλέγει πᾶν δικαστήριον εἰρηνοδικί ποροδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, πταισματοδικῶν, π λειοδικῶν, κακουργοδικῶν, καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ τούμενον τῶν κλητῆρων ἀριθμὸν, ὅστινες ὀφείλουσι νὰ π εωσιν ἀμέσως εἰς τὴν καθέδραν τῶν δικαστηρίων τούτε 157. 160.

156. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐκλεχθέντε τινος δικαστηρίου κλητῆρες ὀνομαζονται κλητῆρες τοῦ

τηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου. — Πᾶν δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπῃ πάλιν τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ νὰ παραλαμβάνῃ ἄλλους κατὰ τὸν προβλεπόμενον τρόπον. Ὁ. 160.

157. Ἡ κατοικία τῶν λοιπῶν κλητῶν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶναι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πάλιν μεταβάλλεται, ἂν ἄλλως πως δὲν διαταχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ. 155.

158. Πᾶς κλητὴρ δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὅπου καὶ ἀνῆλθει διαρισμένος κατὰ τοὺς δρους τῶν προηγουμένων τριῶν άρθρων 155-157, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε μέρος κατοικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχεται τὰ ἔργα του καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Μόνον αἱ ἀπὸ δικηγόρου εἰς δικηγόρον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κοινοποιήσεις γίνονται 1) διὰ τῶν κλητῶν τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

1) Γ. ἀποκλειστικῶς.

159. Πᾶσα πρᾶξις γενομένη παρὰ κλητῆρος ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὅποιῳ διατελεῖ, λογίζεται ἀκυρος καὶ μὴ οὔσα, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἐξόδα, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, παύεται πρὸς καιρὸν τῆς υπηρεσίας του. Πολ. 140. 201. 203. Ὁ. 292. 293.

160. Οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, οἵτινες θέλουν νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὅχι μὲν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου 1), ἂν καὶ δι' ἔργα τῆς υπηρεσίας, ὀφείλουν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ εἰδοποιήσωσι προηγουμένως τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ἔτι καὶ ἐκ τούτου βλάπτεται ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ. 155. 156.

1) Γ. τοῦ τύπου τῆς κατοικίας των.

(Τύμ. Α'.)

161. Ὅταν ἀρνῶνται ἢ βραδύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 141 ὠρισμένα. — Ὡς ἀποχρῶν λόγος 1) θεωρεῖται καὶ ἡ συγγένεια κατὰ τὸ ἀρθρον 177. Ὁ. 97. 141. 279. Πολ. 56. Π. Ν. 487. Ποιν. 65.

1) Γ. δικαιολόγημα.

162. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς δικαστικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς κλήσεις, κοινοποιήσεις, καὶ ἐκτελέσεις, καὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου διαταγὰς τοῦ προέδρου, ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐτι μείζονα. Ὁ. 292. 293. Ποιν. 19.

163. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, ἢ ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῳ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν ἐν περιπτώσει πλαστογραφίας καὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Ὁ. 292. 293. Π. Ν. 247 ἔ..

164. Πᾶς κλητῆρ ἔχει εὐρετήριον καὶ βιβλίον ταμείου κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 150 ὠρισμένα. Ὁ. 87. Πολ. 408, 3.

165. Πᾶς κλητῆρ σημειώνει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐφ' ἐκάστου ἀντιγράφου τῶν πρὸς κοινοποίησιν ἐγγράφων, τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ 3 μέχρι 50 δραχμῶν, ἢ προσκαίρου παύσεως τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τὰ ἀρθρα 144 καὶ 145 α). Ὁ. 235. 244. 248.

α) Ὁρα Τόμ. Β'. Ν. Σχετ. 1.

**ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.**

131

Συμβολαιογράφοι.

166. Συμβολαιογράφοι καλοῦνται οἱ δημόσιοι ἀξιωματικοί, οἵτινες διορίζονται — 1. νὰ συντάττωσιν ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς δηλώσεις θελήσεων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσουν κύρος ἐπισήμου ἐγγράφου, νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα αὐτῶν, καὶ νὰ θεβαινόνουν τὴν χρονολογίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων· — 2. νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλας νομικὰς πράξεις, ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων. Πολ. 93. 413. 414. 1065. 1066. 1071. 1072. 1077. 1081. 1086. 1092. X. 42.

167. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησόμενων συμβολαιογράφων, καὶ ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος κα-
θ' ἑδρ. 1) ἐκάστου αὐτῶν, προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου 2), καὶ κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος 3).

1) Γ. ἡ καθέδρα τῆς ὑπηρεσίας. 2) Γ. τῶν πρωτοδικῶν.

3) Γ. τῆς κυβερνήσεως.

168. Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου εἰρηνοδικοῦ καθεδρεύει τοῦλάχιστον εἷς συμβολαιογράφος. — Εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν διωρίσθη εἰσέτι συμβολαιογράφος, ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου α). — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου. Ὁ. 174. Πολ. 492.

α) Δ. 21 Μαρτ. 1836 περὶ συμβολαιογράφων κτλ.

1. Ὃπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἷς καὶ μόνος συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως, ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῦ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου οἱ εἰρηνοδικοὶ ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι, ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἑλλείψιν τούτων δύναται, κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 διάταγμα, νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θέσέων των, θέλοντες εκπληροῦν τὰ χρεῖα τῶν εἰρηνοδικῶν (ὅταν αὐτοὶ ᾖναι ἀπόντες ἢ κα-

169. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς συμβολαιογράφους κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ἄρμοδιῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέως, καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

170. Συμβολαιογράφος δύναται νὰ διορισθῇ μόνον, ὅστις — 1) συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του. — 2. ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἀπαιτούμενας δημοσίας ἐξετάσεις. — 3. ἐγυμνάσθη τοῦλάχιστον ἐν ἔτος παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ. — Κατὰ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένης πρώτας ἐκλογὰς δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

171. Πᾶς συμβολαιογράφος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθεδρεύει, ἂν καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἦθε-

λῶνται) τὸσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖν, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖν.

3. Ὅσάκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 2 ἄρθρα διαλαμβανόμενα ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαίωματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενούντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαιρέσεις, τὰ δικαίωματα ἀνήκουν ἐλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαπλούμενον.

4. Οἱ εἰρηνοδικοὶ καὶ οἱ πάρεδροι, εἰ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 §. 1. τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ· τὰ δὲ καταγγενοσόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἑξέδω λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς δικονομίας.

Ν. 24 Ἰουλίου 1848. — Οἱ εἰρηνοδικοὶ θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου, καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφέρειας των ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ συμβολαιογράφοι, μὴ διωρισμένοι ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ καθίδρᾳ των.

λον εἶσθαι διωριζέμενοι· πλείότεροι. — Πᾶσα πράξις γινομένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς ἐνὶ ἀκροῦ καὶ μὴ οὖσα, καὶ ἐκ παραβάτης 1) καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν 14 ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Πολ. 201. 202.

1) Γ. συμβολαιογράφος.

172. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ συντάττουν πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον, ἀναγόμενον 1) εἰς τὰ κατήκοντά των, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ τῶν αἰτῶν. — Εἰς μόνας τὰς παρονόμους καὶ τὰς εἰς τὰ χρῆστα ᾗθη ἀντιβαίνουσας αἰτήσεις δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομὴν των· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἰδοποιῶσι παρὰ τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἂν ἀρνηθῶσιν ἢ βραδύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 141 ὁρισμένα. Πολ. 56. 1001. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Ὁ. 161. 279. 292. 293.

1) Γ. νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ἐπίσημον πρᾶξιν ἀναγκαζομένην.

173. Οἱ συμβολαιογράφοι χρεωστοῦν, ἐκπληροῦντες τὰ κατήκοντά των, νὰ πληροφοροῦνται ἐντελῶς περὶ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ βεβαιῶνται κατὰ τὸ δέον, ἂν οὗτοι γνωρίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὀφείλων ἀναδέχονται ὑποχρεώσεις, νὰ τοὺς διδάσκωσι, γρῆας τυγχούσης, περὶ αὐτῶν, νὰ συντάττωσι τὰ ἔγγραφα εὐσυνειδότης καὶ ἀπροσωπολήπτως, καὶ ἐν γένει νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

174. Πᾶς συμβολαιογράφος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, καὶ ἐκισθῇ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει — 1. νὰ δώσῃ ἐγγήσιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμου ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐν τάξει γενομένην παρκατάθεσιν αὐτῆς α). — 2. νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνο-

α) Ὅρα τὸ Δ. ἐπὶ τὸ ἀρθρον 168 Ὁργ.

δικείου, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει, τὴν ὑπογραφήν καὶ μονογραφήν του. — Ὁ παραδαινῶν τὰυτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ, ἂν ἐξ μηνὸς μετὰ τὸν διορισμὸν του δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς υπηρεσίας. Ὁ. 175.

175. Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἐξοδα ἀφαιρῶνται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως. — Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως, παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του μέχρις οὗ δώσῃ νέαν ἐγγύησιν, ἢ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον. — Ἄν παρέλθωσιν ἐξ μηνὸς χωρὶς τὰ γενῇ συμπλήρωσις, ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγύησις, ἢ θέσις θεωρεῖται ὡς κενή, καὶ ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ δι' ἄλλου α). Ὁ. 174.

176. Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσπγγελέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι. — Ἡ ἐγγύησις δὲν εἶναι οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, δίδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πολ. 840 εἰ. Ὁ. 174.

α) Δελ. 9 Φεβρ. 1836 περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μίρῃ ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδοτοῦ, νὰ γενῇ — 1. διὰ μετρητῶν — 2. δι' ἐνεχυροῦ — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδοτοῦ αὐτοῦ, ἢ παρ' ἑγγοντοῦ.

Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνηδίκας, ὅταν αὐτοὶ, ἀναπληροῦντες ἔργα συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐγγυοδοσίαν τοῦ συμβολαιογράφου, ἀποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

177. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συντάξωσιν ἐπὶ σῆμα ἔγγραφα εἰς τὰ ὑποῖα εἶναι συμβαλλόμενοι αὐτοὶ οὗτοι, ἢ οἱ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ αὐτῶν, κατὰ μὲν εὐθεΐαν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ εἰς τὰ ὑποῖα περιέχεται τι ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ τῶν εἰρημέων συγγενῶν των. Ὁ. 161. 179. 180.

178. Διὰ νὰ ἔχη κύρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐνώπιον δύο συμβολαιογράφων, ἢ ἐνὸς συμβολαιογράφου, συμπαραλαμβάνοντος δύο μάρτυρας. — Ἄν ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφον αὐτοπροσώπως, πῦεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος. Ὁ. 179. 180. 292. 293. Π. Ν. 247 ε.

179. Οἱ δύο συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ ᾔναι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ άρθρου 177 ἀπαγορευομένων βαθμῶν. — Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ᾔναι πολῖται Ἕλληνες, νὰ μὴν ἔχουν μῆτε μὲ τοὺς συμβαλλομένους μῆτε μὲ τὸν συμβολαιογράφον συγγένειαν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας κατὰ βαθμὸν ἀπαγορευόμενον παρὰ τοῦ άρθρου 177, νὰ μὴ ᾔναι ὑπηρέται ἢ γραμματεῖς τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ εἰμποροῦν νὰ ὑπογράφωνται. Ὁ. 178. 180. 185. Π. Ν. 253.

180. Ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα 177-179 διατεταγμένα, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον εἶναι ἄκυρον.

181. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον θάλει φανερόναι, ἐπὶ ποιτῇ ἀκυρώσεως, — 1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὴν κατοικίαν (αὐτοῦ 1). — 2. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων. — 3. τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸν τόπον, καὶ τὴν κατοικίαν, ὅπου συνετάχθη τὸ ἔγγραφο. — Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ πρόσκαιρον παῦσιν, καὶ, κατὰ τὰς πε-

μιστάσεις, καταδικάζεται ὡς πλαστογράφος. 'Ο. 292. 293. Π. Ν. 247 ε. 255.

1) Γ. τὸν τόπον ὅπου ἰδρεῖται.

182. Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων δὲν ᾔναι ἀπ' εὐθείας γνωστὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεοῦται, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀρισμένη ποινῇ, νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας ἱκανοὺς διὰ νὰ δεβαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφο τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ ἡ κατοικία τῶν δύο τούτων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀρισμένη ποινῇ. 'Ο. 292. 293. Π. Ν. 253.

183. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ἐπιδεικνύει οὗτος τὰ ἐπιτροπικὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πενήκοντα δραχμῶν, τὰ παραρτᾷ εἰς τὸ συνταχθεσόμενον ἔγγραφο. 'Ο. 292. 293.

184. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, κυρίως δὲ πᾶσα διαθήκη, συνταττομένη παρὰ συμβολαιογράφου, γράφεται χωριστὰ εἰς ἓν ἢ πλείονα φύλλα, καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ ἔγγραφου γίνεται μνεῖα τῆς ἀναγνώσεως ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πενήκοντα δραχμῶν. 'Ο. 292. 293.

185. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ὑπογράφονται, ἐπὶ τρινῇ ἀκυρώσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, παρὰ πάντων τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, ἢ, ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἡ περὶ τούτου δημολογία τῶν ἰδίων. — Παρεκτός τούτου ὁ συμβολαιογράφος ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος 1). 'Ο. 189.

Γ. 1) Γ. ὁφείλει νὰ μονογραφήσῃ ἐκάστην σελίδα.

86. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται κατὰ συνέ-
κν, εὐκρινῶς, χωρὶς παρειαγραφάς, συγκοπὰς, γράσματα, ἢ
τήματα, καὶ ὅλοι αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ποσότητες, χρόνοι
ται, καὶ ἄλλαι ἀριθμοὶ γράφονται ὁλοκλήρως μὲ ἀλφαριθμητικὰ
εἶα. — Αἱ παρειαγραφαὶ θεωροῦνται ὡς μὴ οὔσαι· ἀνδὲ ἀφο-
ιν οὐσιώδη μέρος τοῦ συναλλάγματος, ἢ τῆς θελήσεως τῶν
βαλλομένων, ὅλη ἡ πράξις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.

87. Τὰ ξύσματα, καὶ αἱ ὅλως ἀκατάληπτοι διαγραφαὶ ἀπα-
εῶνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ ὅλου ἔγγραφου. — Πᾶσα
γκαία διαγραφή μιᾶς ἢ πλειοτέρων λέξεων γίνεται εἰς τρόπον
, ὥστε αἱ διαγεγραμμέναι λέξεις νὰ φαίνωνται εὐκρινῶς·
γρόνως δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον, καὶ ἡ
εἰώσις αὕτη θεβαλοῦται ῥητῶς· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθα-
ῇ ποιῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. Ὁ. 292. 293.

88. Αἱ προσθήκαι, μεταβολαὶ, καὶ διορθώσεις γίνονται, ἐπὶ
ῇ ἀκυρώσεως, μόνον εἰς τὸ περιθώριον, ἢ, ὅταν τὸ μέγε-
τούτων δὲν τὸ ἐπιτρέπη, εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως. Κατ'
ιοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ῥητὴ θεβαίσις. —
μεσότηχα, ἢ ἄλλαι προσθήκαι, ἢ μεταβολαὶ, γενόμεναι εἰς
ἔγγραφο, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι. — Ἐκτός
; ἀκυρώσεως τιμωρεῖται ὁ παραβάτης καὶ μὲ πειθαρχικὸν
ίστιμον. Ὁ. 292. 293.

189. Ἡ εἰς ἀμφοτέρα τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανο-
η θεβαίσις τῶν εἰς τὸ περιθώριον σημειώσεων καὶ τὰ
τ ε ρ ό γ ρ α φ α 1), καθὼς καὶ ὅλον τὸ ἔγγραφο, υπογρά-
ται παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συν-
στοντος συμβολαιογράφου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 185.
1) Γ. τῶν ὑστερογραφῶν.

190. Ἄκυρον καὶ μὴ υπογεγραμμένον παρὰ τῶν συμβαλλο-
ῶν ἔγγραφο δὲν ἔχει νόμιμα ἀποτελέσματα. Ὅταν δὲ φέ-
ῃ τὴν υπογραφὴν ὅλων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται μὲν
κῶντικὸν ἔγγραφο, ἔχον πλήρες τὸ κύρος, λογίζεται δὲ
ῶν μόνον καθὼ συμβολαιογραφικόν, ἐπιβαλλομένων ἐν

τοσούτῳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου ὠρισμένων. Πολ. 402.

191. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ἐκδοθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, παρέχει πλήρη πίστιν ἐν δικαστηρίῳ περὶ ὧν τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων, καὶ ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἂν φέρῃ τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενους τύπους. — Τότε μόνον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις, καὶ τὸ ἔγγραφο παύει τοῦ νὰ παρέχῃ πίστιν, ὅταν κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἢ ὡς νενοθευμένον, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὠρισμένα. Πολ. 385. 398. 400. 403. 455.

192. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ παρ' ἐαυτοῦ, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ πειθαρχικοῦ προστίμου, τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων, ὅσα αὐτὸς συντάξεν, ἢ παρέλαβε πρὸς φύλαξιν. — Ἐξαίρεσις τότε μόνον γίνεται, ὅταν συγχωρῇται παρὰ ρητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ἢ διετάχθῃ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τῆς εξαίρεσεως τὴν περίπτωσιν, πρὶν παραδοθῇ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ γράμμα ἀντίγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει ὁ συμβολαιογράφος, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, καὶ ὡς τοιοῦτο φυλάττεται, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ τὸ πρωτότυπον. Ὁ. 292. 293. Πολ. 426. 430, 4.

193. Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἀ π ό γ ρ α φ α 1) ἐγγράφων συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων, ἅτινα παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ, ἀνήκει μόνον εἰς τὸν διακατέχοντα τὰ πρωτότυπα συμβολαιογράφον. — Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν ἄνευ ρητῆς διαταγῆς τοῦ προέδρου τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἀντίγραφα εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἢ ἄλλους ἔχοντας συμφέρον, νὰ κοινοποιῶσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα.

— Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῆς ζημίας, πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου παύσεως τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, καὶ ἐπὶ ποινῇ ἔτι μείζονι ἐν παραβάσει τῶν διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου διατεταγμένων. Π. Ν. 447. 452. Ὁ. 291.—293. Πολ. 424.—427.

1) Γ. ἐκτελεστὰ ἀπόγραφα.

194. Τῶν διαθηκῶν οὔτε ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ, οὔτε τὸ περιεχόμενον νὰ κοινοποιηθῇ, ζῶντος τοῦ διαθέτου, εἰς ἄλλον παρ' αὐτὸν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ποινῇ. Ὁ. 211. 292. 293.

195. Ἀποβιώνσαντος τοῦ διαθέτου, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος, ἅμα λάβῃ γνώσιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς διαθήκης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις δημοσιεύει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἡ παραμέλησις τῆς γνωστοποιήσεως τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

196. Παντὸς εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου τινὸς εὐρισκομένου πρωτοτύπου ἐγγράφου, ἢ ἄλλου ἔχοντος πρωτοτύπου κύρος, δίδεται, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου, ἐν καὶ μόνον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ, παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου, σημειοῦται ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὅτι ἐγένεν ἡ παράδοσις. Πολ. 1058. Ὁ. 292. 293.

197. Μόνον κατὰ ῥητὴν ἀδειαν τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ δοθῇ δεῦτερον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διαταγὴ παραρτᾶται εἰς τὸ πρωτοτυπὸν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ. Ὁ. 292. 293.

198. Τὰ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα ἐκδίδονται, καθὼς αἱ δικαστικαὶ αποφάσεις, κατὰ τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὠρισμένους τύπους. — Τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων δὲν θέλει δοθῇ, ἐπὶ ποινικῇ πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου

καύσεως, κἀνὲν ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον ἐπιφέρων τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ὡρισμένα. Πολ. 857. Ὁ. 292. 293.

199. Πᾶν ἀντίγραφον, ἡ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον, παρὰ συμβολαιογράφου ἐκδιδόμενον, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου, — 1) νὰ ἐπικυροῦται κατὰ τὸ ἄρθρ. 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· καὶ — 2) νὰ σφραγίζεται μὲ τὴν συμβολαιογραφικὴν σφραγίδα. — Πρὸς τοῦτο πᾶς συμβολαιογράφος κρατεῖ ἰδιαίτεραν σφραγίδα φέρουσαν περιγεγραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὸ παρωνύμιον τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ιδιότητα τῶν καθηκόντων του, καὶ τὴν κατοικίαν του. Ὁ. 88. 292. 293.

200. Πᾶς συμβολαιογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ εὐρετήριον μονογραφημένον κατὰ τὸ ἄρθρ. 88, 1) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην, ὑπὸ αὐξοῦντα ἀριθμὸν, σημειούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅλα τὰ παντὸς εἶδους ἔγγραφα, τὰ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένα, ἡ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένα, ἡ ἔχοντα 2) βεβηχίαν χρονολογίαν· προσέτι δὲ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπαγγέλμα τῶν συμβαλλομένων μετὰ τῆς χρονολογίας, καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐγγράφων. — Εἰς χωριστὴν στήλην σημειοῦται ἡ ποσότης τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου ἀπογράφου, ἡ ἄλλου ἐγγράφου, ἡ ἄλλης συμβολαιογραφικῆς πράξεως α). — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ παραδόντου συμβολαιογράφου. — Περὶ τοῦ τύπου τῶν εὐρετηρίων τούτων, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει σχεδιάσει ὑποδείγματα, καὶ θέλει τὰ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως β). Ὁ. 292. 293. Πολ. 408, 3. 414.

1) Γ. 87. 2) Γ. λαβόντα.

α) Ὁρμ. Ν. χρητοσήμου ἄρθρ. 1.

β) Δηλ. γραμμ. δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1885.

201. Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἀντιγράφων, ἀπογράφων, ἢ ἄλλου παρακαταθέντος ἔγγραφου 3) γινομένης σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς διατιμῆσεως, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 127 ὡρισμένα. — Εἰς δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους καὶ δικαιώματος δοθείσας ἢ καθομολογηθείσας ἀντιμισθίας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 διατεταγμένα.

1) Γ. τῶν παρακαταθεμένων ἐγγράφων.

202. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν ζημιῶν, νὰ κάμνῃ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τόπον ἐπίτηδες διωρισμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του, τὰς πρὸς τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζομένης κοινοποιήσεις τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀποφάσεων, ἅμα διευθυνθῶσιν εἰς αὐτόν. Πολ. 667. 670. 671. 672. 677. 680. 683, 1. 685. 686. 692. Ἐ. 44. 66. 67. 68. Ὁ. 292. 293.

203. Τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ πρωτότυπα φυλάττονται παρὰ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου. — Ὅταν καταργηθῇ ἡ θέσις του, ἢ δοθῇ εἰς ἄλλον, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια παραδίδονται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρὰ τῶν κληρονόμων, ἢ ἄλλων νομίμων διαδόχων του 1), πρὸς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικοῦ, καὶ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος. — Εἰς τὴν πε-

Ἑπίδειγμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον χρεωστῇ νὰ κρατῇ πᾶς συμβολαιογράφος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 200 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ἀριθμὸς	ἡμερομ.	ὄνομα ἐπὶ ν. κα- τοικίας κατὰ στα- σις τῶν μερῶν.	ποιῶν τὸ ἔγγραφον ἢ ἡ πρᾶ- ξις.	δικαίωμα	ὑπογραφή τῶν μερῶν.
---------	---------	---	--	----------	------------------------

ρίπτωσιν ταύτην ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγὶς ἀφανίζεται. Ὁ. 168. 204 ε. 209 ε. 292. 293.

1) Γ. τῶν δικαιοδόχων του.

204. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου, ἡ ἄλλου κατέχοντος συμβολαιογράφου ἔγγραφα (ἄρθρ. 168), τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ εὐρετήρια σφραγίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ, μέχρις οὗ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν φύλαξιν αὐτῶν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικοῦ. — Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, παραδίδονται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην. — Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀφανίζεται ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγίς. Πολ. 1049 ε. Ὁ. 168. 205. 206. 209. 210.

205. Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀμφοτέρων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἔγινεν ἡ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὴν ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ὁ εἰσαγγελεὺς. Ὁ. 203. 204. 206.

206. Συμπεσοῦσης βαρέας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας ἀποκαθιστώσης τὸν συμβολαιογράφον ἀνίκανον τοῦ νὰ συντάττῃ ἔγγραφα, νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα, πᾶς ὁ ἔχων συμφέρον δύναται, μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 204 ἄλλος συμβολαιογράφος, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, διὰ νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παράδοσις τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν προσδιορισθέντα συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν δικαιοματίων λαμβάνει ὁ ἀσθενής, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Τὰς τοιαύτας προσωρινὰς ἀντικαταστάσεις δύναται προσέτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προσημειωθείσης προθεσμίας νὰ ἐνεργήσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως α). Ὁ. 205. 210.

α) Ἰδὲ τὸ ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 168 Δ.

207. Τὰ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ συμβολαιογράφου διαταττόμενα ἐφαρμόζονται, καὶ ὅταν ὁ συμβολαιογράφος καταδικασθῇ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ὑπερβαίνουσιν τὸν μῆνα· ἀλλὰ τότε ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου εἰσπράττει δι' ἰδίον του λογαριασμὸν ὅλα τὰ δικαιώματα. Ὁ. 209. 293, 4. 294.

208. Ὅσακις τὰ εἰρημένα ἔγγραφα παραδοθῶσιν εἰς εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον, ἂν καὶ προσωρινῶς, ὁ διακάτοχος αὐτῶν ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα. Ὁ. 166. ε. 193. 204. 206. 209 ε.

209. Ὅσακις πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην πρωτότυπα καὶ εὐρετήρια, συντάσσεται προηγουμένως συνοπτικὸς αὐτῶν κατάλογος. — Ἐπὶ τέλους τοῦ καταλόγου τούτου πιστοποιεῖ ὁ νέος διακάτοχος, ὅτι παρέλαβε οἷα τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου πέμπεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ φυλάττεται παρ' αὐτοῦ. Ὁ. 203 ε.

210. Ἡ εἰσπραξίς τῶν εἰσέτι ἀπληρώτων ἀντιμισθιῶν καὶ δικαιωμάτων, τῶν ἕνεκα τῆς συντάξεως ἔγγραφων, ἢ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικῶν ἀπογράφων, ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον διακάτοχον αὐτῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους του. Δύναται δὲ νὰ ἀφεθῇ ἡ εἰσπραξίς καὶ εἰς τὸν νέον διακάτοχον διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ διακατόχου. Χ. I.

211. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσιν, ὅσακις θέλουν, εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν διαθηκῶν, ζώντος τοῦ διαθέτου. — Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζουιν τακτικῶς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας των συμβολαιογράφων, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεως πᾶσαν παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς

» τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, καὶ εὐσυνείδητον διαχειρίσασθαι τῆς
 » διαπιστευθείσης μοι ὑπηρεσίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ
 » κοινὸν καλὸν, νὰ ἀπέχω ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκέ-
 » ψην, καὶ νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρε-
 » σίας μου» α).

246. Οἱ δικηγόροι ὁρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας·
 — « Ὅρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑπακοὴν
 » εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστη-
 » ρίου ἐναντίον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἢ ἀντι-
 » βαῖνον εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη· νὰ
 » μὴ ἀπομακρύνωμαι ποτε ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς
 » δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω
 » κάμμιαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλὴν, ἢ νὰ
 » πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὡς δικηγόρος, ἂν δὲν ᾔμαι ἐντελὼς
 » πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει, ὅτι εἶναι δίκαια» β).

γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει συνάξει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ
 ἐφοδοσίας πρωτόκολλα ὧν τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ
 ἡ ἐγκαθίδρυσις. — Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας
 γίνεταί μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πομπήν· πρὸ πάντων δὲ, παρου-
 σία ὧν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, δοσι
 διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἐνὸς παρρητημένου ὑπαλλήλου, ἡ δημοσίᾳ ὑπερέτου
 παύει, ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παραιτήσεώς του ἔγγραφο, ἂν
 δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐπεσεως
 τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἕως τῆς
 ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα του.

7. Ὑπηρέται καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες παραιτοῦσι τὰς
 θέσεις των ἀνευ ἀδείας, χάνουν τὸν μισθὸν των ἀφ' ἧς ἡμέρας
 αὐθαίρετως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲ τὰς
 ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τῶν καθιστώσας νόμους διὰ πᾶσαν
 τῶν δημοσίων καθηκόντων παράθεσιν.

α) β) Σημ. Τὸν σήμερον ἱσχύοντα ὅρκον ζητεῖ ἐν ψηφίσματι Θ'.
 σελ. 30.

217. Ὁ ἔρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριά-
σει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, — 1. τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν δικη-
γόρων καὶ τῶν υπογραμμάτων τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2.
τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ διωρισμέ-
νων δικηγόρων καὶ υπογραμμάτων, ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περι-
φερείας τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ
γραμμάτων αὐτῶν, τῶν ἀ ν α κ ρ ι τ ῶ ν 4), συμβολαιογράφων,
καὶ κλητῆρων α). — 3. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, ὑπὸ

α) Κ. Χ. 17. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοί, καὶ ἀπλοῖ στρα-
τιῶται τῆς χωρεφυλακῆς δίδουν, κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρη-
σκείας τὴν ἐποίαν προσεύχουν, τὴν ἐφεξῆς ἔρκον, εἰς χεῖρας τοῦ
προέδρου τοῦ κατὰ τὸν νόμον δικαστηρίου. — «Ὁρκίζομαι καὶ ὑπό-
σχομαι νὰ ὑπερατήσω τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζή-
λον, νὰ φέρω τὸ ἀνήκον σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσα
ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς διουσίης
μου ἐξουσίας εἰμὶ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας
καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων». — Τὸ περὶ τῆς ἔρκο-
δοσίας πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστε-
ρίου εἰς τὸν ἄρμόδιον μοίραρχον, καὶ, ἂν ὁ ὀρκισθεὶς ᾔστων μοίραρ-
χος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται
ἡγεῖται διὰ τῆς ἰδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν
γραμμάτων. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν ῥηθέντα ὄραν εἰς
χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείως.

Ν. 13 Ὀκτωβρίου 1841.— Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρ. 217. §. 1. 2 καὶ
4, τοῦ ὄργαν. τῶν δικ. τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς.— Ὁ ἔρκος τῆς
ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμμάτων,
τῶν υπογραμμάτων, καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέ-
δρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖ
διωρισμένων δικηγόρων καὶ υπογραμμάτων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέ-
δρων, καὶ ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτι-
κῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ
ὑπογραμμάτων, καὶ παρ' ὧν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου, ἔξαι-

» τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, καὶ εὐσυνείδητον διαχειρίσασθαι
 » διαπιστευθείσης μοι ὑπηρεσίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὴν
 » κοινὸν καλὸν, νὰ ἀπέχω ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκοπὴν
 » ψιν, καὶ νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρε-
 » σίας μου» α).

216. Οἱ δικηγόροι ὁρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας
 — « Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑπακοήν
 » εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστη-
 » ρίου ἐναντίον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἢ ἀντι-
 » θεῖναι εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη· νὰ
 » μὴ ἀπομακρύνωμαι ποτε ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοῦ
 » δημοσίου ὑπαλλήλου ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω
 » καμμίαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλὴν, ἢ νὰ
 » πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὥς δικηγόρος, ἂν δὲν ᾔμαι ἐντελῶ
 » πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει, ὅτι εἶναι δίκαια» β).

γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει συνάξει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ
 ὁροδοσίας πρωτόκολλα ὧν τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγχομένων ὑπαλλήλων·

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίν-
 ῃ ἐγκαθίδρυσις. — Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας
 γίνεται μὲν ὅταν τὴν ἐνδεχομένην πεμπήν· πρὸ πάντων δὲ, παρού-
 σία ὧν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, ὅσο
 διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἐνὸς παρητημένου ὑπαλλήλου, ἢ δημοσίου ὑπέρτερου
 παύει, ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παρατηρήσεώς του ἔγγραφο, καὶ
 δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐλεύσεως
 τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἕως τῆς
 ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα του.

7. Ὑπηρετῶν καὶ δημόσιων ὑπαλλήλων, οἵτινες παραιτοῦσι τὰ
 θέσεις των ἀνεὺ ἀδείας, χάνουν τὸν μισθὸν των ἀφ' ἧς ἡμέρας
 αὐθαίρετως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲ τὰ
 πᾶντας τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τῆς καθιστώσας νόμους διὰ πᾶσαν
 τῶν δημοσίων καθηκόντων παράθεσιν.

α) 6) Σημ. Τὸν σήμερον ἰσχύοντα ὅρκον ζητεῖ ἐν ψηφίσματι
 σελ. 30.

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδρίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, — 1. τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπογραμματέων τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2. τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῶν διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ γραμματέων αὐτῶν, τῶν ἀνακριτῶν 4), συμβολαιογράφων, καὶ κλητῶν α). — 3. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, ὑπὸ

α) Κ. Χ. 17. Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς δίδουν, κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρησκείας τὴν ἰστίαν προσέουσιν, τὸν ἐπιτελεῖν ὅρκον, εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν νόμον δικαστηρίου. — «Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐπηρεάσω τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζήλον, νὰ φέρω τὸ ἀντικὸν σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσον ἀφαιρῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς δεξιότητος μου ἐξουσίας εἰμὴ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἐξουσίας καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων». — Τὸ περὶ τῆς ὅρκου εἰς τὸν ἀρμόδιον μοίραρχον, καὶ, ἐν ὅρκουθεῖς ἦτον μοίραρχος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται εἰς τὴν διὰ τῆς ἐδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν βιβλὸν ὅρκου εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματέων.

Ν. 13 Ὀκτωβρίου 1841. — Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρ. 217. §. 1. 2 καὶ 4, τοῦ ὅργαν. τῶν δικ. τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς. — Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ,

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων, καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικῷ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων, καὶ ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῶν.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, καὶ παρ' ὧν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου, ἔξ

τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων.—4. τοῦ δικαίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων, καὶ παρ' ὧν τῶν πρῶτοδικῶν καὶ ἐμπορικῶν 2) μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν.—5. τοῦ Ἀρχεπιάγου, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων ἐφετῶν 3), καὶ τῶν παρέδρων αὐτῶν.

1) Γ. ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων 2) Γ. τῶν μελῶν τῶν πρῶτων καί τῶν ἐμπορικῶν. 3) Γ. τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἐφετῶν.

218. Οἱ ἀρειοπαῖται ὀρκίζονται τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη, κατὰ τὸν πρῶτον τῶν δικαστηρίων ὀργανισμόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 2 διαλαμβάνομένους ὑπαλλήλους, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἐπίτηδες ἀπεσταλμένους. 'Ο. 217.

219. Οἱ πάρεδροι ὀρκίζονται ἐφάπαξ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ δὲν εἶναι ὑπὸ ὄφειλον νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνωσιν, ὡσάκις παραλαμβάνονται διὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς πολιτικὸν ποινικὸν δικαστήριον. 'Ο. 232. 287.

220. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου συντάττει περὶ ἐκαστῆς ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον καθυποβάλλεται πρὸς τὸν ἐρμολογίον εἰσαγγελέως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. 'Ο. 126. 128, 2.

221. Δικηγόρος, διωρισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 238 πλείοσι δικαστηρίοις, ὀρκίζεται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων. 'Ο. 138. 216.

222. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρχεπιάγου ἔχουσιν ἀμφοτέρου βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας· ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν· οἱ ἀρειοπαῖται

ρῶν τῶν παρέδρων, ὡσάυτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμπορικῶν.

καὶ δάντειςαγγελεὺς, τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου. Ὁ. 223, 310.

223. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν ἔχουν βαθμὸν νομάρχου, καὶ προηγούμενοι αὐτοῦ· οἱ ἐφέται καὶ οἱ ἀντειςαγγελεῖς, βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας, προηγούμενοι τούτου ὡσαύτως. Ὁ. 310.

224. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἔχουσι βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας. — Οἱ πρωτοδίκαι, οἱ ἐμποροδίκαι, καὶ οἱ ἀντειςαγγελεῖς ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, προηγούμενοι αὐτοῦ. Ὁ. 310.

225. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἔπονται δὲ αὐτοῦ.

226. Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἐπόμενοι αὐτοῦ. — Τούτων ἀπάντων προηγεῖται ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου· μετ' αὐτὸν ἔπονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν, καὶ τελευταῖον οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἐκάστου δικαστηρίου παρακολουθοῦσι τὸν γραμματέα, οἱ δὲ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ὁ. 310.

227. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχικοῦ γραμματέως, ἐπόμενοι αὐτοῦ· παρακολουθοῦσι δὲ αὐτοὶ μὲν τὸν εἰρηνοδίκην, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς τοὺς γραμματεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ὁ. 310.

228. Οἱ κλητῆρες, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες ἔργα κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου, παρακολουθοῦσιν εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς πρὸς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.

229. Εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς, οἱ μὲν δικηγόροι παρακολουθοῦσι τοὺς δικαστὰς τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῇ ὑποφω διατελοῦσιν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι, τοὺς πρωτοδίκας.

230. Οἱ εἰς τὰ άρθρα 222-227 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, οὕτως ὡς ἐξ ἐξέως.

χρώματος κυανῷ κατακορύς, καὶ ἔχουσιν κεντήματα καὶ ἐπωμίδας ἐκ χρυσοῦ α). 'Ο. 340.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, οἱ υπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς υπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει, ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, καὶ κατὰ τὰς δημοσίους πομπάς. — Οἱ κλητῆρες, ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των, φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερὸν ἐρχοῖονα ταυῖαν γλαυκὴν καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾔναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν. — Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαίτεραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις ἀπαρallάχτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. Ποιν. 36, 5. 40 ε. 'Ο. 23. 24. 26. 300.

233. 'Ο ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς — 1. 'Ο μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου, εἰς 5,400. — 2. 'Ο μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, εἰς 6,000 δραχμὰς. — 3. 'Ο μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως, εἰς 2,400. — 'Ο μισθὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντει-

(α) Ἐγκύκλιος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐπικρατείας πρὸς ἑκαστὰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους.

Κατὰ συνήθειαν βασιλικῆ διατάγματ. $\frac{1}{13}$ Ἰανουαρ. 1835, ἐπειδὴ ἀρκεῖται νὰ γινῇ μεταβρόμβις τῶν πολιτικῶν στολῶν, θέλει διαταχθῆναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν τῇ περὶ δικαστηρίων συμβολαιογραφῶν νέμῃ προκειμένης στολῆς.

εισαγγελέων, καθὼς καὶ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων, εἰς δραχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δραχμὰς 2,100. — 5. Ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων εἰς δραχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, εἰς δραχμὰς 1,800 α). Ὁ 310.

234. Οἱ ἀνακρίται λαμβάνουσι γὰρ ῥηναιμοιδίης κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 δρ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καὶ μόνον ὅταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των.

235. Οἱ εἰρηνοδίκαι α), οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

1) Γ. τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικιῶν.

α) Ν. 25 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 1 Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θάλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀκλουθοῦν μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	500
Ὁ ἀντιπρόεδρος,	»	400
Ὁ ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	350
Ὁ γραμματεὺς,	»	200

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	400
Ὁ ἐφέτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	300
Ὁ γραμματεὺς,	»	170

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	200
Ὁ πρωτοδικὴς καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	200
Ὁ γραμματεὺς,	»	150

2. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

α) Ν. 79 ἰαν. 1849 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι, ὡς καὶ οἱ πάρεδροι ὄλων τῶν δικαστηρίων, δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθὸν, οὔτε τέλος, καὶ δικαίωματα.

237. Πᾶς γραμματεὺς πληρόνει ἐξ ἰδίων τούς ὑπογραμμα-

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικῶν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργεῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπισυνεκμείνον κατὰλογον, ὃ δὲ μηνιαίος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν α.	τάξεως, ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	180
» τῆς . . . β'.	» ὁμοίως »	130
» » . . . γ'.	» » »	100
» » . . . δ'.	» » »	70

Τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων.

Τῶν τῆς α.	τάξεως, ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	100
» » β'.	» ὁμοίως »	80
» γ'.	» » »	60
» δ'.	» » »	50

3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίκαι τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμείσεως ἐπομένης, πρὸς δὲ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν· αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικας, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικιακῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὑλὴν τῶν ὁμοίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ υπερβαίνουσα τὸν ἕρπον τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικεῖον γραφεῖον.

Τὰ ἐνοίκια ὅμως τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουσι πληρόνεσθαι ἐξ ἴσου ἀπὸ τούς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

τάς καὶ γραφεῖς του, καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὴ τέλη

5. Τὰ προσγιγνόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμίον χρήματα ἐκ τῆς κρα-
τисως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδικίου τινος, ἢ γραμμα-
τίως εἰρηνοδικίου, μὴ ἀπαρχόντων, ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδονται εἰς
τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικιακὸν πάριδρον, ἢ
ὑπεγραμματαίᾳ.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μαλανῆς σφραγίδος, τὴν
ὁποιάν μεταχειρίζονται, ἢ ὑπολογίζουσιν εἰ εἰρηνοδικίαι καὶ γραμμα-
τίαι των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμίον, εἰ δὲ παρ'
αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκο-
μένου χαρτοστίμου.

Διαιρέσεις τῶν εἰρηνοδικίων τοῦ Κράτους, εἰς τέσσαρες τάξεις κατὰ
τὸ ἀριθρ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικίων καὶ τῶν
γραμματῶν των νόμου.

Αὐξ. ἀριθ.

Τάξις Α'.

Εἰρηνοδικία.

- 1 Ἑρμοπολως.
- 2 Ναυπλίας.
- 3 Πατρῶν.
- 4 Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.
- 5 Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.

Τάξις Β'.

- 1 Χαλκίδος.
- 2 Ἄνω Σύρου.
- 3 Ἀργους.
- 4 Σκάρτης.
- 5 Καλαμῶν.
- 6 Θουρίας.
- 7 Παμίσου.
- 8 Τριπολιως.
- 9 Αἰγίου.
- 10 Μισσηλογγίου.
- 11 Λαμίας.
- 12 Ἰδρας.
- 13 Σπετσῶν.
- 14 Κορινθίας.
- 15 Καλαβρύτων.

- 16 Πύργου.
- 17 Κυπαρισσίας.
- 18 Ἀνδριτζαίνης.
- 19 Ἐράνης.
- 20 Βονίτσας.
- 21 Λεβαδίας.
- 22 Ἀμφίσσης.
- 23 Πειραιῶς.
- 24 Θήρας.
- 25 Ἰψοῦντος.
- 26 Εὐρυτανίας.
- 27 Θηβῶν.

Τάξις Γ'.

- 1 Νεμίας.
- 2 Τρικάλων.
- 3 Φενεῶ.
- 4 Καλαυρίας.
- 5 Μάσσηςτος.
- 6 Καλτεζῶντος.
- 7 Ὀρχομενῶ.
- 8 Παρῶος.
- 9 Ἄστρους.
- 10 Μεγαλοπολως.
- 11 Ψαφίδος.

χρώματος κυανοῦ κατακοροῦς, καὶ ἔχουσιν κεντήματα καὶ ἐπωμίδας ἐκ χρυσοῦ α). 'Ο. 340.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει, ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, καὶ κατὰ τὰς δημοσίους πομπάς. — Οἱ κλητῆρες, ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των, φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ταινίαν γλαυκὴν καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾔναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν. — Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. Ποιν. 36, 5. 40 ε. 'Ο. 23. 24. 26. 300.

233. 'Ο ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἑφεξῆς: — 1. 'Ο μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δεῦτερου προέδρου, εἰς 5,400. — 2. 'Ο μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, εἰς 6,000 δραχμὰς. — 3. 'Ο μισθὸς τῶν ἀρειοπαγيتῶν, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως, εἰς 2,400. — 'Ο μισθὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντε-

(α) Ἐγκύκλιος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐκτετακτικῆς πρὸς ἑκαστὸν τοῦς δικαστικούς ὑπαλλήλους.

Κατὰ συνένεικον βασιλικῆς διατάγματ. $\frac{1}{13}$ Ἰανουαρ. 1835, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ γένῃ μεταβῆθις τῶν πολιτικῶν στολῶν, θέλγει ἀναβῆναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν τῇ περὶ δικαιοδοσίας καὶ συμβολαιογραφῶν νέμῃ προκειμένης στολῆς.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

παγγελίων, καθώς και τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν ἐμποροδικίων, καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖ δρχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δρχμὰς 2,100. — 5. Ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' ἀντισταγγελέων εἰς δρχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, εἰς δρχμὰς 1,800 α). Ὁ 3

234. Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπὶ σθιον 300 δρ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καὶ νονδταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των

235. Οἱ εἰρηνοδ(καί) α), οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

1) Γ. τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων.

α) Ν. 475 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωποῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 1 Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν ἀπὸλυθον μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά	δρχμ.	500
Ὁ ἀντιπρόεδρος,	»	400
Ὁ ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	350
Ὁ γραμματεὺς,	»	200

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά	δρχμ.	400
Ὁ ἐφέτης καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	300
Ὁ γραμματεὺς,	»	170

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνά	δρχμ.	200
Ὁ πρωτοδίκης καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	200
Ὁ γραμματεὺς,	»	150

2. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

α) Ν. 79 Ἰαν. 1849 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι, ὥς καὶ οἱ πάρεδροι ὄλων τῶν δικαστηρίων, δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθὸν, οὔτε τέλος, καὶ δικαιοματά.

237. Πᾶς γραμματεὺς κληρόναι ἐξ ἰδίων τοῦς ὑπογραμμα-

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιομάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργεῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπισυνεκμεινὸν κἀρῶλον, ὃ δὲ μηνιαῖος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν	α. τάξεως,	ἐκαστου	ἀνὰ δραχ.	180
» τῆς . . .	β'.	»	ὁμοίως	» 130
» »	γ'.	»	»	» 100
» »	δ'.	»	»	» 70

Τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικῶν.

Τῶν τῆς	α. τάξεως,	ἐκαστου	ἀνὰ δραχ.	100
» »	β'.	»	ὁμοίως	» 80
»	γ'.	»	»	» 60
»	δ'.	»	»	» 50

3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίκαι τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμείσεως ἐπομένης, πρὸς δὲ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπερσιάν· αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσιν καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικας, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικακῆς ὑπερσιείας τῶν, καὶ διὰ ῥαφικὴν ὕλην τῶν ὁκείων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ υπερβαίνουσα τὸν ἕρὸν τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκαστον εἰρηνοδικεῖον γραφεῖον.

Τὰ ἐνόμια ὅμως τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουν πληρόνεσθαι Ἰσου ἀπὸ τοῦς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκαστου αὐτῶν ὑπαγομένους τοῦς.

ΤΩΝ ΜΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ταῖς καὶ γραφεῖς του, καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ

5. Τὰ προσγιγνώμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς τέσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδικίου τινος, ἢ γρητίως εἰρηνοδικίου, μὴ ἀπαρχόντων, ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδοντο τοῖς νομίμοις ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικιακὸν πᾶρεδρον ὑπεγραμματαίᾳ.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, ὅποιαν μεταχειρίζονται, ἢ ὑπολογίζουσιν εἰ εἰρηνοδικία καὶ γραμταῖς των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, εἰ δὲ αὐταῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκόμενου χαρτοσκόμου.

Διαιρέσεις τῶν εἰρηνοδικίων τοῦ Κράτους εἰς τέσσαρες τάξεις καὶ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικίων καὶ τῶν γραμματέων των νόμου.

Αὐτ. ἀριθ.

Τάξις Α'.

Εἰρηνοδικία.

- 1 Ἐρμουπόλεως.
- 2 Ναυπλίας.
- 3 Πατρῶν.
- 4 Νοταίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.
- 5 Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.

Τάξις Β'.

- 1 Χαλκίδος.
- 2 Ἄνω Σύρου.
- 3 Ἀργους.
- 4 Σκάρτης.
- 5 Καλαμών.
- 6 Θουρίας.
- 7 Παμίσου.
- 8 Τριπολείας.
- 9 Αἰγίου.
- 10 Μεσσελογγίου.
- 11 Λαμίας.
- 12 Ἰδρας.
- 13 Σπετσῶν.
- 14 Κορινθίας.
- 15 Καλαβρύτων.

16 Πύργου.

17 Κυπαρισσίας.

18 Ἀνδριτζαίνης.

19 Ἐράνης.

20 Βονίτσας.

21 Λεβαδίας.

22 Ἀμφίσσης.

23 Πειραιῶς.

24 Θήρας.

25 Ἰψοῦντος.

26 Εὐρυτανίας.

27 Θηέων.

Τάξις Γ'.

1 Νεμίας.

2 Τρικάλων.

3 Φινεῦς.

4 Καλαυρίας.

5 Μάσσηςτος.

6 Καταζοῦντος.

7 Ὀρχομενῶς.

8 Πάρνωνος.

9 Ἀστρους.

10 Μεγαλοπολίας.

11 Ψαφιδος.

καὶ τὰ δικαιώματά του α). — Μόνον εἰς τοὺς γραμμα

Τάξις Γ'.		Τάξις Δ'.	
Εἰρηνοδικαίαι.		Τάξις Δ'.	
12	Νυμφασίας.	46	Ναυπακτίας.
13	Ἐλευσίνος.	47	Υπάτης.
14	Κροκεῶν.	48	Ἀγκλιουπόλεως.
15	Χρυσάφης.	49	Ἀταλάντης.
16	Ἐπιδάφρου Αἰμυράς.	50	Δωριέων.
17	Γυθείου.	51	Γαλαξειδίου.
18	Πρασιῶν.	52	Δωρίδος.
19	Πύλου.	53	Ποτιδανείας.
20	Κορώνης.	54	Αἰγίνης.
21	Οἰχαλίας.	55	Χαιρωνείας.
22	Βώλακας.	56	Μεγάρων.
23	Οἰτύλου.		
24	Κάμπου.	1	Ἐπιδάφρου Ἀργολί.
25	Φαβρῶν.	2	Πανόρμου.
26	Ἀρσανείας.	3	Μυκόνου.
27	Νεωσφιδος.	4	Κυθνου.
28	Ἡλίδας.	5	Κίας.
29	Μυρτουντίου.	6	Σερίφου.
30	Λαμπίας.	7	Κορθίου.
31	Τήνου.	8	Γαυρίου.
32	Ἄνδρου.	9	Κιμώλου.
33	Μήλου.	10	Σίφνου.
34	Νάξου.	11	Φολεγάνδρου.
35	Επροχωρίου.	12	Σικύνου.
36	Κύμης.	13	Τραγαίας.
37	Καρόστου.	14	Πάρου.
38	Σκοπέλου.	15	Καλλίστης.
39	Αἰτωλικού.	16	ΐου.
40	Επρομέρου.	17	Ἀνάφης.
41	Βάλτου.	18	Ἀμοργού.
42	Ἀγρινίου.	19	Αἰμυνης.
43	Κουρήτιδος.	20	Σειθέου.
44	Ἀγραίων.	21	Σκύρου.
45	Κραββάρων.	22	Σαλαμίνος.
		23	Ἐλευσίνος.
		24	Εἰδυλλίας.

α) Δ. 6 Δεκ. 1837 περὶ τῆς μεθοδολογίας τῶν δικαστικῶν γραμματικῶν καὶ γραφείων.

πρωτοδικῶν, πιστοποιήσεως τῆς ἀνάγκης, δίδεται προσεπι-
χορήγησις διὰ τοὺς ὑπογραμματαίς τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ
κακουργιοδικῶν.

238. Εἰς πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον, πιστοποιήσε-
σις τῆς ἀνάγκης, δίδεται 1) προσεπιχορήγησις ἐνε-
κα τῆς γραφικῆς δαπάνης (ἄρθρον 126 ἀριθμὸς 4) α). — Ἐπί-
σης καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰσγγελεῖς (ἄρθρον 117).

1) Γ. δίδεται, κατὰ τὴν πιστοποιηθεῖσαν ἀνάγκην, ἐπείσα

239. Οἱ πρόεδροί καὶ εἰσγγελεῖς τῶν κακουργιοδικῶν λαμ-
βάνουν διὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ἀντιμισθίαν προσδιοριζομένην
κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὁ. 37. 38. 39. Π. Δ. 63.

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματαίς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικα-
στηρίων θέλει ἀφιερεῦσθαι ἐπείσατις ἐπιχορήγησις, ὅτεία ἐκ τοῦ
δικαίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματίων κατὰ
δωδεκατημόρια, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν
ἐπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικά τέλη, τὰ ἡμίση τῶν ὁ-
ποιῶν ἐχρησίμευται μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ
γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὁλόκληρα
εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματαῖς ὑποχρεῶνται,
εἰ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἀπαιτῶσι καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προ-
καταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτο-
σήμου νόμου, καθιστάμενοι ἑνικὰ τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ ἐλεγκτι-
κὸν συνέδριον.

3. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἑγγίζον-
τος Ἰανουαρίου.

α, Ὁ, α τὴν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 126 Ὁ. Ἐγκ. τῆς 22 Μαΐου 1836.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξεις τῶν υποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τάξεις τῶν υποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

240. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, καὶ κλητῆρες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν τὰς εἰς χεῖράς των πράξεις, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀπόγραφα, καὶ ἄλλα ἔγγραφα, μέχρι τῆς ἀποτίσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων α). Πολ. 290. 532, 7. Ὁ. 241 ε. 248. Χ. 37.

241. Ἄν δὲ εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ περίπτωσιν παραδοθῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ, ἂν ἡ παράδοσις ᾖ κατὰ νόμον ἀναγκαία, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τούτων κηρύττονται εἰσπράξιμα, καὶ δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς πληρωμὴν ὁ χρεώστης παρευθὺς διὰ τῆς βίας. Ὁ. 240. 242 ε.

242. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ἐπισημείωσις, δι' ἧς κηρύττονται τὰ τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράξιμα, γίνεται — 1. παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ τοὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖν διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 2. παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν, διὰ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δικηγόρους καὶ γραμματεῖς, καὶ δι' ὅλους τοὺς συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειας των. — 3. παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 4) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν κακουργιοδικῶν, δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 5. παρὰ τοῦ

α) Ὁρα ἀρθρ. 2, Δ. 6 Δελ., 1837 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 237 Ὁ.

προέδρου τῶν ἐφετῶν, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ. 241. 243.

243. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πρᾶξις ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποστηριζομένης διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐποδείξεων. — Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διάταξις μὲ τὰς λέξεις « Ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχμ. . . » — Ἡ ποσότης γράφεται μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα· ἡ δὲ πρᾶξις χρονολογεῖται προσηκόντως, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ. 242. 248. Πολ. 856.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀπογράφων.

244. Ὅστις λάβῃ παρὰ τινος γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον μὲ τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ᾧ χρεωστεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν. Πολ. 199. Ὁ. 246. 292. 293.

245. Ὅταν τὸ παρὰ τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ πρωτότυπον, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς καθυποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἐν δὲ ὑποτροπῇ παύσται προσωρινῶς, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, διαφυλαττομένης τῆς ἐνεκα πλαστογραφίας καταδιώξεως, ἂν τοιαῦτα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρεκτροπαὶ ἔγιναν ἐκ προθέσεως. Ὁ. 292 ἐ. Π. Ν. 247 ἐ.

246. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ὁφείλου, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖράς των πρωτοτύ-

παν ἢ ἄλλων ἐγγράφων; τὰ ὁποῖα παρακατετέθησαν παρ' αὐτοῖς ὡς πρωτότυπα. — Περὶ ὧν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ ἄρθρα 192-197 ὥρισμένα. — Ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμβοῦν ἀμφιβολαίαι καὶ φιλονεικίαι, ἡ περὶ τούτων συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται συνοπτικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ὁ. 292 ἔ. Πολ. 190. 648.

247. Πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 244 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσκλησις καὶ κοινοποίησις 1), πρέπει νὰ γράφεται εὐκρινῶς· ἄλλως ὑποβάλλεται ὁ παραβάτης εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον τριῶν μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. Ὁ. 292 ἔ.

1) Γ. ἐπίδοσις.

248. Ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὥρισμένης ποινῆς, δὲν πληρόνεται οὐδὲ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὰ δυσανάγνωστα ἔγγραφα, καὶ, ἂν τυχὸν πληρωθῶσιν, ἐπιστρέφονται. — Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται ἐπισημείωσις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 241 μέχρι 243 ὥρισμένα. Πολ. 856.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ 1) δικαστηρίων παντὸς εἶδους.

1) Γ. ἔπι

249. Πᾶν δικαστήριον διορίζει ἐφάπαξ καὶ κοινοποιεῖ δὲ δημοσίῳ προκηρύξεων τὰς συνήθεις δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. — Ἐκτὸς τούτων τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν διορίζουν, πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ἰδιαιτέρας δικασίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κοινοποιοῦν δημοσίως. Ὁ. 265. Πολ. 161.

250. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτὰς δὲν γίνεται συνε-

δράσεις εἰμὴ δόσεις προκύπτει κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς α). — Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον, ἐκτὸς ἐὰν διὰ βητοῦ νόμου ἢ δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διετάχθῃ ἄλλως πως. Πολ. 161. 'Ο. 125. Ποιν. 71.

251. 'Ενὸςμ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τοῦλάχιστον τέσσαρας ὥρας, καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ἔμπορεῖ νὰ δαπανηθῇ πρὸς ἄλλο τι. 'Ο. 268.

252. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰσαγγελεὺς, εἰρηνοδίκης, δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, γραμματεὺς, καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται αὐτογνωμόνως πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. 'Ο. 23. 25. 33. 41. 64. 292. 293.

253. Ἄν συμβῇ ζημία ἕνεκα βραδείας ἐλεύσεως, παντελοῦς ἀπουσίας, ἢ προώρου ἀναχωρήσεως δικηγόρου τινός, καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις 1); καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. 'Ο 292 ε.

1) Γ εἰς τὰ ἔξοδα.

254. Κωλυομένου τινός τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 252 καὶ 253 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἀναγγέλλεται 1) ἡ αἰτία τῆς κωλύσεως πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ 2) τὸν εἰσαγγελέα, εἰ δυνατὸν, πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

1) Γ. καὶ βεβαιεῦται 2) Γ. ἢ

255. 'Ο τόπος τῶν συνεδριάσεων θέλει διακοσμηθῇ ὁμοιόμορφως καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ βασιλείου. — Εἰς τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ ἀθήνται εἰς ἔδρας ὑψηλάς, καὶ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκροωμένους διὰ δρυφάκτων. 'Ο. 257. Πολ. 265.

256. 'Ο πρόεδρος κάθεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δικαστῶν ἐκ

α) ὅρα Δ. 22 Νοεμβρ. 1888 καὶ 4 Ἀπρ. 1848 ὑπὸ τὸ ἀ:θρ. 125 ὅ.

δεξιῶν ὁ εἰσαγγελεύς, ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ γραμματεὺς.

257. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουν μονήμους ἑδρας εἰς τὸ ἑδραριον μὲν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' εἰς τόπον ἀπρόσιτον εἰς τὸ κοινόν. Ὁ. 255. Πολ. 165.

258. Διὰ τοὺς δικόδικους καὶ τοὺς μάρτυρας, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοὺς ιδιώτας κατηγόρους, καὶ τοὺς κατηγορουμένους, διορίζεται εἰς ἕκαστον δικαστήριον ἰδίᾳ θέσις, χωρισμένη ἀπὸ τοῦ κοινόν διὰ διαφράγματος. Ὁ. 255. 257. Ποιν. 374. 422.

259. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ιδιώται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι, καὶ οἱ μάρτυρες ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ δικαστήριον ἰστάμενοι, ἐκτὸς ἐάν, θέλοντες νὰ καθίσουν, ζητήσουν καὶ λάβουν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου. Ὁ. 100.

260. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων α), καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων γράφονται ἐπὶ χαρτίου τοῦ αὐτοῦ σχήματος, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συρράπτονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, εἰς δὲ τὸ τέλος

α) Ὑπόδειγμα τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 260 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαίᾳ γράφων νόμου ἀναφερομένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

1) Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Συνεδρίσεις τῆς Ἰανουαρίου 1855.

ὀνόματα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως. καὶ τοῦ γραμματέως.	ὀνομα καὶ ἐπὶ τῶν διαδίκων. συνηγ. ἢ πληροῦς. παρατήρησις ἂν εἰ διὰ δικοὶ δὲν ἐνεφανίσθησαν.	πόσις ἢ λιαφισμένη ὑποθέσις.	Συνοπτικὴ ἐκθεσις τῶν εὐσιωδισίων καὶ τῆς συζητήσεως, τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, τῶν ἐξομ. μαρτύρων.	συνοπτικὴ μνεία πάντων ἀξιολόγου συμβάντων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.
--	--	------------------------------	---	--

2) Εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

Ἀπαρτάσσεται κατὰ τὸ προηγούμενον ὑπ' ἀριθ. 1) ὑπόδειγμα. Ἡ τρίτη στήλη θέλει ἀναφέρει πῶς τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα, ἢ δὲ τετάρτη, καὶ τὰς προτάσεις τοῦ εἰσαγγελέως.—Τὸ

ἐκείνου βίβλιοδετοῦνται α). — Θέλουσι δὲ διαστῆλαισθαι ἀκριβῶς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις· ἐπίσης δὲ θέλουσι διεκρίνεσθαι αἱ κατὰ τὰς πολιτικὰς θύκας ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων· καὶ πάλιν αἱ τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀπὸ τὰς τῶν κακουργιοδικῶν. — Πᾶσαι παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως, γενομένη παρὰ τοῦ γραμματέως, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ὅχι κατωτέρην τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολ. 189. Ποιν. 91. Ὁ. 292. 293.

261. Ἄν ὁ γραμματεὺς, κωλυθεὶς ἔκ τινος περιστάσεως, ἔν ὑπογράφῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀρκεῖ νὰ γενῇ μεία τούτου εἰς μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των. Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κωλύεται τις τῶν δικαστῶν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρ. 270. Πολ. 174. Ποιν. 88. Ὁ. 27. 123. 270.

262. Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῇται, ὡς αἰς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ

πρακτικὰ τῶν δι' ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὧν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἡ ὑπογραφή τοῦ προέδρου

» τοῦ γραμματέως.

α) Δ. 41 Δεκ. 1836. Σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀνεκστάσασιν τοῦ ἐμοιμόρφου εἰς τὸ σχῆμα τῶν πρακτικῶν, καί τινος παραιτήρου ἐξοικονομήσεως, θέλομεν, ὥστε ἀπὸ 1 (18) Ἰανουαρίου 1837, εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταχειρίζονται τὸ χαρτίον τοῦ αὐτοῦ σχήματος μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἰδ. 2 ἀρ. 5 τοῦ νόμου τῶν 14 (26) Αὐγ. Τ. Ε. διὰ τὸν σφραγιστὴν χαρτῶν. — Εἰς ὅλας τὰς ἀρχὰς εἶναι συγχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ προηγουμένως ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦτο τοῦ χαρτίου.

(ΤΟΜ. Α΄.)

συγχωρεῖ, δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ διατάτῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν παρ' αὐτῶ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις δὲν ἔθελον ἐξαρκῆ, κατὰ τοῦτο. — Τοιοῦτοι κανονισμοὶ, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

263. Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου συντάσσεται 1) παρὰ τοῦ γραμματέως πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Τὰ ἔνεκα τούτου πληροῦμενα δικαιώματα θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως· πληρόνονται δὲ ἄνευ ἀναβολῆς. Πολ. 570. 571.

1) Γ. τηρεῖται.

264. Ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δικηγόρων, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος, εἰς ὥραν παρὰ τοῦ προέδρου προσδιοριζομένην. Οἱ δικηγόροι ὁμοῦ δὲν προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἡ ἀπουσία των δὲν φέρει ἄλλην ζημίαν εἰμὴ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ κάμουν παρατηρήσεις περὶ τῆς προσδιορισθείσης τάξεως τῶν ὑποθέσεων. Πολ. 576.

265. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τάξεως εἶναι περιττὸς δι' ἐκείνας τὰς κατεπείγουσας καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 249, διωρισμένην δικάσιμον ἡμέραν. — Ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι δὲν ἀνετέθησαν εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Πολ. 576.

α) Διωρθώθη διὰ τοῦ Ν. τῆς 9 (31) Ὀκτωβρίου 1841.

266. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ὁ κλητὴρ τῆς ἀκροάσεως συνάττει δελτίον διὰ τὴν προκειμένην συνεδρίαν. — Εἰς τὸ δελτίον τοῦτο καταγράφονται πρῶτον ὅλαι αἱ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν μὲν εἰς τὸ πινάκιον, ὁ δὲ γράφουσι δὲ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προσδιορισμοῦ. — Μετ' αὐτὰς ἑπονται αἱ ἄλλαι συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον μετὰ τὸν τελευταῖον προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῶν ὑποθέσεων. — Ἐπὶ τέλους καταγράφονται αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, καὶ πρῶτον μὲν αἱ συνοπτικαὶ, ἔπειτα δὲ αἱ συνήθεις. Πολ. 577.

267. Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητορος τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ δελτίον ὀρισθεῖσαν τάξιν, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐάν τις τῶν διαδίκων νομίζῃ, ὅτι ἀνέκει ἡ προτίμησις εἰς αὐτὸν, ἢ ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του παρὰ τὸ δίκαιον δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸ δελτίον, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου νὰ ἐκφωνηθῇ πρώτη ἡ ὑπόθεσίς του, τὸ δὲ δικαστήριον, ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, ἀποφασίζει περὶ τούτου. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες κατεπείγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 577. 578. 579. 711.

268. Ἄν δι' ἑλλειψιν καιροῦ δὲν ᾖναι δυνατὸν νὰ συζητηθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὑποθέσεις, αἱ ὑπολιπόμεναι συζητοῦνται ἀφεύκτως πρὸ τῶν ἄλλων συνήθων ὑποθέσεων, κατὰ τὴν προσεχῆ δικάσιμον. Ὅ. 251.

269. Ὅταν γίνῃ εἰς τὴν συνεδρίαν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἡ κατ' ἐρήμην συζήτησις τινος ὑποθέσεως, ἢ ὅταν κάνεις τῶν διαφερομένων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τὸ πινάκιον κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τότε μόνον ἐπιτρέπεται πάλιν ἡ συζήτησίς της, ὅταν ἐκ νέου ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον. — Ἄν ἡ διαγραφή προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ δικηγόρου, τότε πράττονται τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 253 διατεταγμένα. Πολ. 572. 590.

270. Ἄν ἐκ τινος περιστάσεως ὁ πρόεδρος γράψῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ μίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῶν ἀπ' ὑπογράφονται κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρὰ τοῦ ἀ εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν παρευρεθέντων λυομένου εἰρηνοδίκου τινός, ὑπογράφει εἰς τῶν τε τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς δίκας. Ὁ. 174. 175. 489. Ποιν. 88.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

271. Πᾶν δικαστήριον, πᾶς εἰσαγγελεὺς, πᾶς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιος κατ' ἐφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας σφραγὶς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρὰ τῶν δικαστικῶν ἐταπτόμενα ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ παρὰ δόμεναι διατάξεις, καὶ τὰ ἐντάλματα. — Οἱ πρόεδροι, καὶ ὅλοι οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τοῦ δικαστηρίου.

272. Ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μὲν τῶν δικαστῆς ὄνομα καὶ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ ὑπαλλήλων, τὴν ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των (εἰ κριτῆς, κτλ.), καὶ τὴν κατοικίαν των.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

273. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, θεῖαν γραμμὴν, ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου τρίτου, οἵτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ α

πρόεδροι, δικασταί, εισαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι, ἢ κλητῆρες, παρεισδύσαντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειάν των, καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ εἰς προσωρινὴν παῦσιν, καὶ συγχρόνως μετατίθενται. Ὁ. 274. 275. 292. 293.

274. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν, ἀπεσιώπησε τὸ πρᾶγμα. Ὁ. 273. 275. 292. 293.

275. Ἐξαίρεσίς τῶν δικτάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ῥητῆς βασιλικῆς ἀδείας, καὶ τοῦτο, ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Ὁ. 273. 274.

276. Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἰδίως δὲ τὰ τοῦ γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος, δὲν συμβιβάζονται μὲ κάμμιαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν, ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συστάσεως τῶν ἡμῶν διατάγματος, εἰμὴ ὅτε οἱ νόμοι ἐπιτρέπουνσι ῥητῶς ἑξαίρεσιν τινα (ἀρθρ. 168, 278). — Ὅστις ἀναδέχεται ἢ κατέχει δύο ἢ πλείονας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιμένῃ κατέχων αὐτάς, ἀποβάλλεται ὅλων τούτων τῶν θέσεων α). Ὁ. 292. 293.

α) Δ. 16 Ὁκτ. 1836 περὶ ἑρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 276 τοῦ περὶ ὄργ. τῶν δικ. νόμου.

1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εισαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρ.) 1834 περὶ ὄργ. τῶν δικ. κτλ. νόμου διατεταγμένων, νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικὰ καὶ περ' ὀποιδήποτε ἄλλου τακτικῷ, στρατιωτικῷ, διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ᾖσαν ἀντεθεῖ εἰς ἀντὶς παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

277. Αἱ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ὅταν δικαστικὸς τις ὑπαλλήλος, ἢ ὑπηρέτης, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἶδους παρέδρων, μετέρχηται τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον συγγράνως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του α). Π. Ν. 464. Ὁ. 292 ε.

278. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται κατ' ἐξαιρέσιν, παρὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 276 διατεταγμένα, νὰ διορισθῶσι παρέδροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ. — Τὰ δικαστήρια ἔχουν μάλιστα

2. Τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα εἰσδηποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

(Σημ. Ὁρα μολαταῦτα ἀρθρ. 94 τοῦ Συντάγματος.)

Α. 1 Ὁκτ. 1839 περὶ ἐπιδιαιτητῶν παρὰ τῇ Μικτῇ ἐπιτροπῇ.

1. Παρεκτὸς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἐξ ὧν, κατὰ τὸ ἀρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 νόμου, λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς ἐφ' ἑαυτὴ διοριζόμενος, ὁ πρὸς διαλύσιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς συμπεσεύσεως διχοφυσίης ἐπιδιαιτητῆς, δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ἑαυτὴ δηλαδὴ, καὶ πᾶς τῶν ἀνωτέρων δικαιοδικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀνατεθῶσι καὶ ἔργα ἀναπληρωτικοῦ μέλους τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον διορισμὸν δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου τροπολογεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὸ ἀρθρ. 276 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

α) Α. 6 Ἰουλίου 1835 περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

1. Ὅσοι εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἱατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἱατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἀδειαν. — Τὸ ἀρθρον 277 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ.) 1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ῥηθέντας εἰρηνοδίκας. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν, ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικάτων καθήκοντα, τὰ ἐπεὶ ὁρρολογεῖται νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

λιστα τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουν τοὺς τοιαύτους, καὶ μὴ ὄντας ἐπίτιδες διορισμένους, εἰς τὴν συνεδρίαν κατ' ἐπικουρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὁσάκις δὲν ὑπάρχει κανεὶς πάρεδρος, ἢ δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. — Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ προσκληθεὶς, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, ὀρκίζεται τὸν διὰ τοῦ άρθρου 215 διατεταγμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν τυχὸν δὲν εἶχεν ὀρκισθῇ εἰσέτι. Ὁ. 27. 215.

279. Ὅσοι διὰ τῶν άρθρων 141, 161 καὶ 172 διατάχθησαν περὶ τῶν ἀνομιμῶν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ βραδυνόντων περὶ ταύτην, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 διαλαμβανομένους δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας. Πολ. 56 ἔ. 213. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Ὁ. 292 ἔ.

280. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς, γραμματεὺς, καὶ ὑπογραμματεὺς, προσέτι πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατοικήῃ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ εἶναι διορισμένος· πᾶς δὲ συμβολαιογράφος καὶ κλητὴρ, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του. — Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καὶ, ἐπιμένων εἰς τὴν παράβασιν, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ. 5 ἔ. 22. 292 ἔ.

281. Ἐκαστος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἢ, ἂν μετετέθῃ, εἰς τὴν νέαν θέσιν του. — Ὅταν δὲ, ἄνευ ἀπουσίας ἀδείας, ἢ ἀποχρώντων δικαιολογημάτων, γίνῃ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καὶ, ἂν βραδύνῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διορίζεται ἄλλος ἐντ' αὐτοῦ. Ὁ. 7. 22. 288. 290. 292 ἔ.

282. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς δύνανται, ἄνευ ἀδείας, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τρεῖς μόνον ἡμέρας ἀπὸ τὴν θέσιν των. — Περὶ δὲ μακροτέρας ἀπουσίας χρήζουν ἀνωτέρας ἀδείας — 1.

υπηρεσίαν ἀπαιτούμενης ἐχευμβίας τιμωροῦνται μετ' πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ μετ' πρόσκαιρον παῦσιν Ὁ. 292. 293. Π. Ν. 455.

292. Ἐκτὸς τῶν ῥητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι ἀκόμη καὶ τότε τιμωροῦνται μετ' πειθαρχικὴν ποινὴν, ὅταν διὰ βραθυμίαν, ὀκνηρίαν, ἢ κουφότητα παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἔκ τ' ἐτούτου καὶ 1) διὰ κακοήθους διαγωγῆς καθίστανται ἠνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των. Ὁ. 116. 138. 141 ἔ. 149. 159 ἔ. 171—174. 178. 181—184. 187. 188. 203. 211. 244. 247. 252 ἔ. 260. 273—281. 288. 291. 296 ἔ. Πολ. 192. 200. 204. Π. Ν. 488 ἔ. Ποιν. 49. 56. 59. 74. 88. 91. 223. 235. 370. 499. 530. 559 ἔ.

1) Γ. παύλκει τὸ ἔκ τ' ἐτούτου καὶ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Πειθαρχικαὶ ποιναί, καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

293. Αἱ ἐπιβληθησόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι — 1. ἐπίπληξις — 2. πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχ. — 3. υποχρέωσις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας των προξενηθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, ἂν καὶ δὲν ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος. — 4. προσωρινὴ παῦσις τῆς ὑπηρεσίας ὀκτὸς ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν α). Ὁ. 89. 97, 4. 143. 145. 294 ἔ. Πολ. 213 ἔ.

294. Ἡ προσωρινὴ παῦσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ὥς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὠφελείας. Ὁ. 13. 207. 293, 4. 295. 308.

α) Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ τοῦ άρθρου 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου περὶ ὀργ. τῶν δικαστηρίων.

Ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χαρακτῆρα ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστασιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληρῇ παρ' οἰσδήποτε ἀρχῇ τὰ ἐκ τοῦ δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

295. Πᾶσα πρᾶξις, γενομένη παρὰ τινος πεπαυμένου προσωρινῶς ἢ ἀποβεβλημένου τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἰδίως δὲ παρὰ δικηγόρου, γραμματέως, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς κοινοποίησιν, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. Ὁ. 293, 4. Πολ. 201. 202.

296. Ὅσαίς, κατὰ τοὺς ἐρσιμοὺς τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου τινὸς νόμου, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἄκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἰδίως δὲ οἱ γραμματεῖς, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, ἢ οἱ κλητῆρες, οἵτινες ἔγινυν αἴτιοι τούτου, καταδικάζονται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, βλάβπτωσιν ὅπωςδῆποτέ τινα ἐκ προθέσεως, ἢ ἐξ ἀμελείας, ἂν καὶ ἡ πρᾶξις, ἢ ἡ ἔλλειψις δὲν ἐπιφέρῃ ἀκύρωσιν. — Κατ' ἀμοτέρας τὰς περιπτώσεις καταγιώσκεται ποινὴ πειθαρχικὴ· ἐν δὲ παρὰβάσει διατάξεώς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπιβάλλεται καὶ ἔτι βαρύτερα. Πολ. 201 ἔ. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

297. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημιώσεις καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεξιράσει παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, κατ' αἵτησιν τῶν ζημιωθέντων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς διοικουίας, τὰς ἀφορώσας τὰς ἐναντίον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πολιτικὰς ἀγωγὰς. Πολ. 56. 203. Ποιν. 65. Ὁ. 292 ἔ.

298. Πότε καὶ πῶς ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς, προσδιωρίσθη ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον 89. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ διωρισμένους γραμματεῖς, δικηγόρους, καὶ κλητῆρας (ἄρθρον 62) 1). — Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τῶν εἰσχηγγελέων προσδιορίζεται εἰδικώτερον εἰς τὰ ἄρθρα 97, 141, 161, 172, καὶ 179. — Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μόνον τὰ πολυμελῆ δικαστήρια καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύ-

ναι να ἐπιβάλλουν πειθαρχικάς ποινάς. Ὁ.
309. Ποιν. 539.

1) Ισ. 89.

299. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν δημόσιον συνεδρίον ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικά παραπτώματα κρίν ἀναβολῆς. — Ὅλα τὰ παρὰ τῶν διαδίκων ἢ παρὰ τῶν εἰσγγελέων εἰσαχθέντα πειθαρχικὰ ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 98 καὶ σγγελέως, καὶ κρίνονται κατὰ πρότασιν αὐτοκτοντος δικαστικοῦ συμβουλίου. Πολ. 169. Ποιν. 370. 499.

300. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται τοῦ συμβουλίου — 1) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοῦς εἰρηνοδίκας καὶ πταισματοδίκας μετὰ τῶν καὶ τῶν γραμματέων, ὡς πρὸς τοὺς συμβούλους τοὺς παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις, πρωτοδίκαις ἢ πλημμελειοδίκαις διωρισμένους δικηγόροι ὑπογραμματεῖς — 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδίκας, ἐμποροδίκας, καὶ πλημμελεῖ παρ' αὐτοῖς εἰσγγελέων, ἀντεισγγελέων, παρέδρων, καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφεῖ δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς, καὶ κλητῆρας το 3) τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, παρέδρων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀ γόρους, ὑπογραμματεῖς, καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκ 98. 99. 116. 299. 302. 303. 305. 306.

301. Κατὰ τῶν ἀρειοπαγιδῶν, τοῦ παρὰ τῇ σγγελέως, ἀντεισαγγελέως, γραμματέως, καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μόνον π δικαιοσύνης γραμματείας. Ὁ. 99.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν

302. Ὄταν τὸ δικαστήριον τῶν μελῶν, ἢ ὁλῶς παραλείπῃ τὴν καταδίκασιν, τὸ προϊστάμενον αὐτοῦ δικαστήριον τοῦ παρ' αὐτῶν εἰσαγγελέως, γράς νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτ' ἐκεῖνον τὴν συγχρόνως νὰ παραινῇ τοὺς ἀμελοῦν δεικνύουσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμερῶσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. — Τὸ αὐτὸ Ἄρειος Πάγος ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ὄρων, καὶ τὰ ἔκτακτα στρατιωτικὰ, ἢ δὲ γραμματεία, ὡς πρὸς ὅλα τὰ δικαστήρια τῶν ὄρων.

303. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου δημοσίως, οὐδ' ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ ἀπολογηθῆ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν προσκληθῇ ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καὶ ἂν δὲν ληφθῶσιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. Ὁ. 299.

304. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δὲν δύναται νὰ αἰετίζονται οὐδενὸς ἐνόμιμου μέσου. Ὁ. 307.

305. Ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, καταδικαστικαὶ, ἐκτὸς ἐκεῖνων, ὅσαι καταψηφίζουσι στέλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὴν ἐπὶ τῆς γραμματείας. — Ὄταν δὲ καταγνωσθῇ κατὰ τινος πύσης, ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἀπέχει ἐν τοσούτῳ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ποινικῇ νόμῳ νῦν ποινῇ. Ὁ. 307. Π. Ν. 450.

306. Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα δριζομένη ἀποσπαστικὴ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς δικογραφίας γίνεται κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 300 ἀριθ. 1, ὑπὸ τῶν πρῶτοδίκων εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν.

κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἂρ
τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἡ τῶ Ἀρε
σαγγελέως 1) πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
πάντοτε δὲ ὁ ἀποστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει
τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις.

1) Γ. ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγέλων.

307. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα
ἀποσελλομένων ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων, ἡ καὶ
298, 301, καὶ 302, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμα
τέλως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ἡ
στον νὰ ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον ὑπάλλῃ
ρέτην. — Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύναται
τὼς 1) νὰ ἐπιτείνῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν
κὴν ποινὴν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τὸν καταδι
ῆ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, ἀλωτικῆς οὐσῆς τῆς ἀποφ
Κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται συγχρόνως καὶ πρότασις περὶ
βολῆς. Ὁ. 298. 302 ἐ.

1) Γ. παρέλκει τὸ ὡσαύτως.

308. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλλῃλος ἡ ὑπηρετῆς, κατὰ τοῦ δι
ἐνεκα κακουργήματος ἡ τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ
ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐξεδόθη ἐν
ταλμα συλλήψεως ἡ φυλακίσεως, ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς δίκην
εἰσχωγῆς του, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ
ἐπομένως κατὰ τὸ ἄρθρον 294 στερεῖται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο
καὶ τοῦ μισθοῦ του. Ὁ. 13.

309. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐκάστης ἀνακρίσεως, γενομένης κατὰ
πινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἡ ὑπηρετοῦ, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
γραμματεία εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 396, 1) διαλαμ
βανόμενον τρόπον, καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν πᾶσα καταδικα
στικὴ ἀπόφασις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐνεκα πταισμάτων
ἐκδοθεισῶν. — Καὶ κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἔχει τὸ
δικαίωμα ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία νὰ κάμῃ χρῆσιν

τῆς εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 30
σίας, καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὰς
πρὸς τὸν καταδικασθέντος ἡ δὴ
1, διορθ. 306.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τιμὰ καὶ διορθ.

310. Ὅστις, ὑπηρετήσας τεσσαρὰ
ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, εὐαρέστη
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ φυλάτ-
τον βαθμὸν, καὶ τὴν στολὴν του. —
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ
ζώσης εὐμενείας.

311. Εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐκάστου δικα-
στοῦ καὶ εἰκόνας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλή-
λων διὰ βαθυτάτων γνώσεων, διὰ τῆς πολ-
λῶν ἀρετῶν, καὶ τοῦ χαρακτήρος των. —
καὶ, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς
ματείας καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,
τοιαύτης διακρίσεως δικαστικὸν τινα ὑπάλληλον
ἔτι μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

312. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν
ἡμέρας ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσι κατὰ συνέπειαν αὐ-
τοῦ ἐξημερίδος τῆς κυβερνήσεως οἱ δικαστικοὶ διορισμοί.

(α) Ὡς ἄρθρ. 14 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 3 Ὁ.

Δ. 1 Ἰαν. 1835 περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικ-
τῶν ἐπικρατείας.

1. Τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 16(28) Ὀκτ. Π. Ε. δια-
ταγμένα, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ σήμερον ἀποφάσεώς μας συ-
δικαστήρια τοῦ βασιλείου θέλουσι ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των,
ἡμετέρου (6 Φεβ.) Τ. Ε.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυροῦνται ὅσα τῶν καὶ προνομοθετημένων ἀντιβαίνουν εἰς τ

313. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΑ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΑΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑ
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΜΑ
Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ν. Γ. ΘΕΟ
ΛΕΤΗΣ. ΣΜΑΛΤΣ.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τ
Ναυπλίου, Χαλκίδος, Μεσολογγίου, καὶ τὸ ἔμπ
Δ. 1 Ἰαν. 1835 περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμὶ
ἡ νέα νομοθεσία.

1. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμῆ
91 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου), ὁ περὶ ποινικῇ
ἐκτὸς 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ πολ
ἐκτὸς 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντες ἔτους λα
ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι
καὶ ὅλα τὰ διατάγματα καὶ ἐθίμα, τὰ ἀντιβαίν
τας νόμους.

3. Αἱ ἀνακρίσεις, αἱ μὴ τελειωθεῖσαι μέχρι
θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν ποινικὴν δικονο
λιτικαὶ δίκαι, αἱ μὴ ὄριμαι πρὸς ἀπόφασιν μι
γης, θέλουν συζητηθῆσαι καὶ ἀποφασίζεσθαι καὶ
ἐκτὸς 2 (14) Ἀπριλίου πολιτικῆς δικονομίας.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὸ
κυβερνήσεως, καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας
τουργίαν. Δύο συνεχεῖς κυριακάς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙ

ΠΟΛ ΔΙΚΟΝ

Ο

ΕΛΕΩ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ
βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττειν

ΒΙΒΛΙΟΝ Π

Ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς

Α'. Ἰδιωτικαὶ ἀπαι

Ἄρθρ. 1. Ἄπανα ἰδιωτικῇ ἀπαίτησι
ἢ δικαίων, γινομένη εἴτε παρ' ἑνὸς εἰ
τῶν, εἴτε παρὰ τινος σωματείου, ἢ κοινότη
δημοσίου, εἴτε κατ' αὐτῶν, ὑπάγεται συνήθ
τητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

2. Ἀγωγή κατὰ τοῦ δημοσίου εἶναι τότε
ὅταν ὁ ἐνάγων ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀμέσως
πικὴν ἀρχήν, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων
δὲν ἀπόφασιν ἀρνητικὴν, ἢ, ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων,
τῆς παραδόσεως τῆς ἀναφορᾶς του, δὲν ἔλαβε
ρατὶν α).

3. Ὅποια ἀντικείμενα δὲν πρέπει νὰ ἀποφ
τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχ
ρίστη δι' ἰδιαυτέρων νόμων· καὶ πᾶσα ἐπέμβασις

α) Ὅρα Δ. 12 Μαΐου 1835 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 75 Πολ.
β. ἄρθρ. γ'. τοῦ Δ. 1 Ἰουλ. 1838 περὶ τῶν γενομένων
καὶ ἄλλας φυγῆς φθορῶν, καὶ ἄρθρον 10 τοῦ Δ. 10
1838, περὶ εὐθύνης τῶν βλήτων κτλ. λέγει, Δημοτικοὶ γὰρ

στηρίων εἰς διοικητικὰ ἀντικείμενα, καὶ τ' ἀνάπλιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικὰς διαφοράς 1), ἀπαγορεύεται α). II. N. 476. 479.

1) Γ. εἰς διαφορὰς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου

α) Δ. 7 Μαΐου 1837 περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄθροον 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπὸ τὰς δικαιοδικαῖς ἀρχαῖς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν καμμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.— 1) πᾶσα ἐνοικιαστικὴ πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προερχομένη ἀπὸ δημοσίων ἀμίσους φόρους, ὡσαύτως δὲ, καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτῶρων, τοιαύτης φύσεως διαφορὰ.— 2) πᾶσα περὶ ἐμίσων δημοσίων φόρων διαφορὰ, ἐν ὅσῃ αἱ κείμεναι ἢ ἐκδοθησόμεναι νόμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παρακρίπτει αὐτὰς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.— Τὰ εἰς τοὺς προηγούμενους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμίσους καὶ ἐμίσους δημοσικοὺς φόρους.— 3) πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κάθαρσιν, καὶ διατήρησιν δημοσίων ἐδῶν, ἀγρῶν, γεφυρῶν, διорύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων, καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορὰ.— 4) πᾶσα διαφορὰ ἐνεκὰ ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀπεζημιώσεως διαφορᾶς, ἣτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.— 5) πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορὰ.— 6) πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἰδνικῶν χρεῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαίτερους.— 7) πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα.— 8) ὅσαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων, μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐξαπρακτηρίσθησαν καὶ ἀντιτίθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

Β'. Σύγκρουσις δικαιοδοσίας.

4. Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένων, διοικητικῇ ὑπόθεσις εἰσέλθῃ εἰς δικαστήριον, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ 1) ὀφείλουν, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις 2) εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀποφαίνωνται ἐαυτὰς ἀναρμοδίας, καὶ, τούτου μὴ γινομένου, οἱ νομάρχαι αἴρουν τὴν σύγκρουσιν ταύτην 3'. Πολ. 25.

1) Γ. τὰ δικαστήρια. 2) Γ. περίλευ. 3) Γ. περίλευ τὸ ταύτην.

5. Ἡ σύγκρουσις εἶναι κατ' ἐκτετακτικὴν, ἢ ἀποφατικὴν, καὶ ἔσυν ἀμφοτέραι αἱ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται ἐαυτὰς ἀρμοδίας ἢ ἀναρμοδίας.

6. Ἡ ἀρεὶς τῆς συγκρούσεως συνίσταται εἰς τὴν ἐγγραφὴν δικηρῶν τοῦ νομάρχου, ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκχευμένης ὑπόθεσις δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὸ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀπόφασις.

7. Ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου ἀρθεῖσα σύγκρουσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις 1) εἰσαγγελέα, καὶ παρ' αὐτοῦ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γ. περίλευ.

2. Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μὴτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 § 8 ῥηθέντων νόμων καὶ διατάξεων, μὴτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν, ὑπάγονται ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια· ἰδίως δὲ—α'. ὅλαι ἀνεξαίρετως αἱ περὶ κυριότητος, ιδιότητος προσώπων, ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ—β'. αἱ περὶ ἐρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιοῦματος τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀπεζημιώσεως· διατεταγμένων ἐν τοσούτοις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 §. 1, 2, καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαίρεσεων.

Ὅρα ψήφισμα γ'. τῆς ἐν Ἀθήναις ἑθν. Συνελ. σελ. 28 τοῦ περ. τόμου.

8. Ἀποτέλεσμα τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἀρσεως τῆς συγκρούσεως εἶναι, ὅτι τάτε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπέχουν πάσης ἀποφάσεως, μέχρι τοῦ διευκρινηθῇ τὸ περὶ τούτου ζήτημα. Π. Ν. 476. 477. 479.

9. Περὶ τῆς ἀρθείσης καταφατικῆς ἢ ἀποφατικῆς συγκρούσεως ἀποφασίζει πάντοτε, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ (ἀρθρ. 476) 2) ὁρισθέντων, τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. — Ἐὰν τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κρίνῃ βάσιμον τὴν ἀρθεῖσαν σύγκρουσιν, καταργεῖται ἡ ἀναρμόδιος ἀπόφασις, καὶ ἡ δίκη παραπέμπεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχήν α).

2) ἴσως 477, 2.

Γ'. Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

10. Πότε αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαὶ δύνανται νὰ εἰσάχθωσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὥρισθῇ ἤδη ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ. — Συνήθως ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ τέλους τῆς ποινικῆς. Ποιν. 6. 7. 8. Πολ. 445. 463, 4. 588. 589. 808. 832.

11. Μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ δίκη περιέχῃ προδικαστικὸν ζήτημα, ἀφορῶν τὴν ποινικὴν διαδικασίαν 1), ἀποφαίνονται κατ' ἐξαίρεσιν πρῶτα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ποιν. 8.

1) Γ. τῆς ποινικῆς διαδικασίας,

12. Ἀποφασισθέντος ἀπαξ τοῦ προκαταρκτικοῦ 2) ζητήματος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον τὸ ἄλλο δικαστήριον, εἴτε πολιτικόν, εἴτε ποινικόν, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάκρισιν 1) τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ποιν. 8.

4) Γ. προδικασικοῦ 2) Γ. ἐξέτασιν

α) Ὑποκαὶ Τόμ. Β'. λ. Διοικ. δικαστήρια, καὶ ψήφισμα ς' τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως, σελ. 28 τοῦ παρόντος τόμου.

ΒΙΒΑΙ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν παλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Γενικ.

Α'. Ὅτι δύο μόν

13. Πρὸς ἀπόφασιν τῶν
δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, πρὸς
τῶν, ἀλλὰ πάντοτε δύο μόνον ἐ-
πολιτικὴν ἀγωγὴν. — Δὲν συ-
τι εἰς δικαστήριον κρίνον κατ'
ἐρμοδίου κατωτέρου δικαστηρίου
Πολ. 234. 239. 240. 740. 741. 7

Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ το
— ὅθεν ἀνευ συναίνεσεως τῶν δικα-
κὸν δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν δίκης τι
κατῆς δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπ-
σὴν. Πολ. 106. 108. Ἐ. 51.

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγε

15. Μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδι-
κατοικῶν πράξεων, καὶ ἰδίως πρὸς χ
ἐξέτασιν μαρτύρων α), πρὸς ὅρ
λας ὁμοίας πράξεις, ἀνατίθετο

α. Ἐγκ. ὑπουργ. δικ. τῆς 22 Ὀκτ. 1852 πρὸς

Παρατηρήσαντες ἐκ τῆς γενομένης ἐπιχειρήσεως
τῶν εἰρηνοδικῶν, ὅτι πολλοὶ τούτων, ἐπιφορτισμένοι μ
λας προσθέτους ἐργασίας, ἀναγκάζονται νὰ παραμελ
αὐτῶν ὑπηρεσίαν, σπεύδοντες, ἐκ τοῦ συμφέροντος αὐτ
ρισίας ὁρμώμενοι, νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
ἐπὶ τῶν ὑμῶν καὶ δι' ὑμῶν τὴν τῶν παρ' οἷς δικα-

καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ παρὼν νόμος τὸ συγχωρεῖ ῥητῶς, εἰς ἄλλα μὲν ἰσόθαγμα δικαστήρια, δι' αἰτήσεως, εἰς ὑποδεέστερα δὲ, διὰ παραγγελίας. — Τοιαῦται αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τάχιστα. Πολ. 309. 377. 382. 425.

1) Γ. ἡ ἐπιχείρησις μερικῶν 2) Γ. χωρεψίας, ἐξετάσεως μαρτύρων, ὀρκίσεως, καὶ ἄλλων ἐμοίων πράξεων, δύναται νὰ ἀναταθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαιοδοσία.

Δ'. Γενικὴ δικαιοδοσία.

16. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δίδεται συνήθως, εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ ἐναχόμενος. — Πᾶς ἡμεδαπὸς ὑπάγεται λόγῳ γενικῆς ἢ προσωπικῆς δικαιοδοσίας εἰς τὸ δικαστήριον 1) τῆς μονίμου κατοικίας, τὴν ὑποίαν εἶχε καθ' ὃν καιρὸν ἔγενεν

εἰς μὲν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ πρωτοδικείου ἔδρᾳ ἰδρυόντας εἰρηνοδίκας νὰ μὴν ἀνατίθενται πράξεις εἰς τὸ ἄρθρ. 15 τῆς Πολιτ. δικονομίας διαλαμβάνει, εἰμὴ ὁσῆς ἀνυπέβλητα ἐμπόδια, προσκόντως ἐξαιωμένα, κωλύουσιν τὴν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν τῶν νομίμων δικαστῶν, σπανίως δὲ προεισπραγικαὶ ἀνακρίσεις, καὶ κυρίως μόνον αἱ περὶ πταισμάτων, δίδει ὡς πρὸς τὰς πρώτας, τοιαύτη παραγγελία δύναται νὰ δοθῇ μόνον καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ νόμος τὸ συγχωρεῖ ῥητῶς. ἄρθρ. 15 Πολιτ. Δικονομίας. Συγχωρεῖται δὲ ῥητῶς μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ μάρτυρες κατοικοῦν μακρὰν τῆς ἔδρας τοῦ διατάξαντος τὴν ἀπόδειξιν δικαστηρίου (ἄρθρ. 309 Πολιτ. Δικονομίας), ἡ δὲ διάταξις αὕτη τοῦ ἄρθρ. 309 δύναται, φρονούμεν, νὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς ἄλλα τὰ εἶδη τῶν εἰσπηγέσεων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 15 ἀριθμομενίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμεῖται καὶ ἡ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων εἰσήγησις, ὡς πρὸς δὲ τὰς δευτέρας, εἶναι λίαν ἀτοκον, ὑπαρχόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ τακτικῶν ἀνακριτῶν, νὰ διεξάγονται αὗται ἀπὸ τοῦς εἰρηνοδίκας, μὲ βλάβην τῆς υπηρεσίας αὐτῶν· εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοδικείου διατελοῦντας εἰρηνοδίκας ν' ἀνατίθενται τόσαι, ὅσαι δύνανται ἀνεῦ βλάβης τῆς κυρίας αὐτῶν υπηρεσίας νὰ περαιωσώσιν.

ἡ ἀγωγή, ἥ, ἐὰν δὲν εἴχεν ἀποκτήσει ἀκόμη καὶ μὲν (α ν 2) κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του.

1) Γ. ἡ γενικὴ ἢ προσωπικὴ δικαιοδοσία παντός ἡμετέροῦ εἶναι εἰς τὸ δικαστήριον 2) Γ. τοιαύτου.

17. Λόγῳ γενικῆς δικαιοδοσίας ὑπάγονται, — 1. οἱ παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι πρέσβεις, ἢ ἄλλοι διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντες πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι 1), ὡσαύτως καὶ οἱ πράξοντες, ὅπου οὗτοι ἀπολαύουσι τῆς ἑτεροδικίας, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κατῴκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς των, καὶ τοῦτο, μέχρις ὅτου ἀποκτήσουν ἄλλην κατοικίαν· ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἴχον κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. — 2. τὸ δημόσιον, εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους. — 3. αἱ κοινότητες καὶ τὰ σωματεῖα, εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὅπου ὑπάρχουσιν τὰ κατὰ στήματα 2) αὐτῶν. — 4. αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα εἶναι αὐταὶ καθιδρυμέναι. — 5. πρὸ τῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας ὅλαι αἱ μεταξὺ κληρονόμων διαφοραὶ, ἢ αἱ ἀγωγαὶ τρίτων, αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις τινὰς κατὰ τοῦ δικαίου 3), εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου ἔκκειται ἡ κληρονομία. — Εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα ὑπάγονται καὶ αἱ ἀγωγαὶ, αἱ περὶ κληρονομικοῦ δικαίωματος, περὶ κληροδοσιῶν, ἢ ἐν γένει περὶ ἐκτελέσεως τῶν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος διατεθειμένων, ἢ περὶ τῆς διακατοχῆς μὴ ἤδη παραδοθείσης κληρονομίας.

1) Γ. τὸ παρ' αὐτοῖς ὑπαρτεῖν προσωπικὴν τῆς πρεσβείας 2) Γ. ὑπάρχει ἡ διεύθυνσις 3) Γ. κληρονομούμενον.

18. Τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τρίτου τινὸς παρακολουθοῦσιν ὡς ἐφεξῆς. — 1. αἱ σύζυγοι, τὴν τοῦ συζύγου των καὶ μετὰ τὴν διάζευξιν αὐτῶν. — 2. αἱ γῆραι, ἐνόσω δὲν μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τῆς γηρείας των, τὴν τοῦ ἀποθανόντος συζύ-

α) ὅρα Τόμ. Β'. Συνθήκαι τοῦ Κράτους.

των των — 3. τὰ νόμιμα 1) καὶ τὰ πούτως ὀνομαζόμενα τέκνα, ὅπου δὲ ἀπατήσων ὑπεκρίνοντο δοκιμοδοσίαν. τὴν τοῦ πατρὸς των καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ — 4. νόθα τέκνα, τὴν τῆς μητρὸς. — Ἐκ δὲ μεταβαλόντων αὐτοῦ (2). πύχνηται, ἢ τὰ τέκνα τὴν ἀποκαίναν των, καθίσταται ἀρμόδιον τὸ δοκιμηθῆσθαι τῆς νέας αὐτῶν ἀποκαίνης.

1) Γ. γένεια 2) Γ. αἱ διακωθέναι εὐζυναι,

Β'. Ἐκπράξεις.

19. Τῆς γενικῆς δοκιμοδοσίης τοῦ ἐνταρμένου ἐξαρτῶνται, — 1. ὅπως ἀπορῶσθαι τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴς συναλλαγματοποιίας, ὡς ὑπεκρίναντο εἰς τοὺς ἀποκαυδοὺς τῆς ἀποκαίνης τοῦ ἐνταρμένου. — 2. διακροῦν περὶ διακωθέντος διακωθέντος κατὰ περιστάσεις δοκιμηθῆσθαι πῶς ἔστι, καθὼς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι λογιστικαὶ δοκίμ. ὑπεκρίνοντο εἰς τὴν ἀρμόδιότητα τοῦ περιστάσεως δοκιμηθῆσθαι. — 3. ἐνταρμέν. ἐκ τῆς ἡνικα ἐκτὴ καὶ εἰσπύχθηται κατὰ τοὺς νόμους τοῦτους, γίνονται περὶ τῶν δοκιμηθῶν, ὅπου εἶναι ἐκπράξεις ἢ ἀποκαίνης, καὶ τότε προσέτι, ὅτι οὗ ἐνταρμέν. περιστάς. — 4. αἱ κατὰ τὴν ἀποκαίναν πρᾶγματός τινος, καὶ 1) κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσωπικῆς κατῆσεως ἐνταρμέν. ἀποκαίνης πρὸς τὸν δοκιμηθῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν εὐρίσκαται τὸ κατὰσχέον ἢ 2) κατὰσχέον πρᾶγμα. ἢ ἐκτελέσθαι, ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ προσωπικῆς κατῆσεως. — 3. τὸ δοκιμηθῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐκτελέσθαι ἢ προσωπικῆς κατῆσεως, ἢ ἢ πρὸς ἐκτελέσθαι ἀποκαίνης τινος ἐπὶ χεῖρ ἢ εἰς 3) κατὰσχέον ὁποιαδήποτε πρᾶγματος, ἀποκαίνης περὶ τῆς ἀποκαίνης αὐτῆς τότε μόνον, ὅταν διετάχθῃ προσωπικῆς κατῆσεως ἢ κατὰσχέον 4) — 4. κατὰ συντάξιν ὁφειλέτου, μὴ ἐργοντος μόνον κατῆσεως — 5. κατ' ἀλλοδαποῦ, ὅστις ἐξουλοῦ τοῦ ὁποίου τὰ πρᾶγματα κατῆσεως τῆς ἢ μεθ' αὐτῶν 5). — Κατὰ πᾶσαν αὐτὴν πε-

ρίπτωσιν, τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, ἀποφαίνεται τὴν εἰς τὴν συνήθη δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου παραπομπὴν τῆς δίκης 6). Πολ. 22. 564. 871. 873. 949. 925. 932. 1017. 1044 ε. 1048.

1) Γ. ἡ 2) Γ. παρέλκουν 3) Γ. γενομένη 4) Γ. ὅταν ἡ προσω-
πικὴ κράτησις ἢ ἡ κατάσχσις διατάχῃ 5) Γ. κατ' ἄλλοδαπῶν,
εἴτις δύνανται νὰ φυλακισθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ τῶν ὁπίων
τὰ πράγματα δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. 6) Γ.
κυρίας ἀπαιτήσεως.

20. Πραγματικαὶ ἀγωγαὶ ἀφορῶσαι ἀκίνητα κτήματα, ὡσαύ-
τως ἀγωγαὶ μικταὶ ἀ π ε υ θ υ ν ό μ ε ν α ι 1) κατὰ παντὸς δια-
κτόχου, καθὼς καὶ αἱ περὶ τῆς διακατοχῆς τοιούτων ἀντικει-
μένων, δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ
ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα.

1) Γ καὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι

24. Δίκαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας τοιαύτῃ συνάφειαν,
ὥστε δὲν ἡμποροῦν νὰ χωρισθῶν χωρὶς ἐπιβλαβοῦς ἐπιβρότης
εἰς τὴν διαδικασίαν, ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς υποθέσεως, καθὼς
καὶ 1) ὅλαι αἱ προπαρχασκευστικαὶ καὶ ἀφορῶσαι προδικα-
στικὸν, παροδικὸν, ἢ παρεμπύπτον τι ζήτημα, εἰσάγονται εἰς τὸ
κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμόδιον δικαστήριον. — Εἰς τὸν κα-
νὼνα τοῦτον ὑπάγονται ἰδίως ὅλαι αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγαὶ
καὶ αἱ περὶ ἀ σ φ α λ ε ί α ς 2), ὡσπύτως καὶ ὅλαι αἱ δια-
φοραὶ αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δικαιωμάτων
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ. 209. 248. 240. Πολ. 90.
248. 249. 229. 230. 463. 553. 648.

1) Γ. παρέλκει ὁ καὶ 2) Γ. περὶ ἐγγυήσεως.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος.

22. Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ — 1) ἢ τὸ
κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀρμόδιον δικαστήριον, ἢ τὸ δικαστήριον
τῆς κατοικίας 1) τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπομεμακρυ-
σμένα τῆς πατρικῆς τῶν οἰκίας ὡς μαθητεύοντες, τεχνῖται,

χειροτέχναι, στρατιῶται, ἢ ὑπηρεταί· — 2. ἐὰν πρόκειται νὰ ἐνταχθῶσιν ἐνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως πολλοὶ ὀφειλῆται, ὑπαγόμενοι ἕκαστος εἰς διάφορον δικαιοδοσίαν, — ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων· — 3. κατὰ ξένας ὑποθέσεις, διεξαγομένας κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ παραγγελίας, καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν προερχομένας λογιστικὰς δίκας, ἐὰν αἱ τοιαῦται διχειρίσεις δὲν διεξήχθησαν κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινός, — ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ ὁπαίου διαχειρίζεται ἡ ὑπόθεσις· — 4. εἰς ὅλας τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐκ τινος συμβολαίου προελθούσας καὶ γινομένας ἐνεκα μὴ ἐκτελέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ πρὸς ἀκύρωσιν ἢ κατάργησιν τοῦ συμβολαίου (οὐ 2), ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κατὰ τὴν ῥητὴν συνομολογίαν τῶν διαδίκων ἐπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ συμβόλαιον· — 5. εἰς προσωπικὰς 3) ἀγωγὰς, προερχομένας ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐὰν αὗται ἀφορῶσι πλεῖονα εἰς τὴν περιφέρειαν διαφόρων δικαστηρίων κείμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, — ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων· — 6. εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις, προερχομένας ἐκ τινος κολασίμου πράξεως, καὶ ἐὰν αὗται δὲν προβάλλωνται ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου, ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ πράξις· — 7. εἰς δίκας ἀφορῶσας τὴν ἐμπορίαν, ἢ τὰς συναλλαγματικὰς, — τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον ἥτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ τοῦ τόπου τοῦ συμβολαίου, ἢ τῆς πληρωμῆς. Πολ. 49.

1) Γ. διαμονῆς 2) Γ. συναλλάγματος 3) Γ. πραγματικῆς.

Δ'. Τεκμήριον 1).

23. Μεταξὺ πολλῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων προτιμᾶται ἐχεῖνο, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὁ ἐνάγων ἔφερε 2) τὴν δίκην εἰς τὸ πινάκιον. — Ἐὰν ἡ αὐτὴ

ἐγγράφως, ἐγγχε ρίετο
καὶ ἐπισυνάπτεται
ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη
Πον. 47.

1) Γ. βεβαίως.

31. Κατ' ἐκθεσιν
τῶν ἐν δημοσίᾳ συνε-
'Αρείῳ Πάγῳ εἰσαγγε-
νῇ τὴν περίπτωσιν ἄρμο-
κα τοῦ κανονισμοῦ κλητεῖ
περιτέρῳ διαδικασίαν παρὸ
θέσεως δικαστηρίοις. Πον.

32. Ἡ περὶ παραδοχῆς αὐ-
τῶν ἀνυπερθέτως εἰς ἐλ-
σὺς δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου
ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κλ-
δικος κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους
Πολ. 34. 138. 195. 196. 540.

33. Ἐὰν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐπι-
τα εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγούμε-
τῆς περιτέρῳ διαδικασίας, καταδικα-
τῶθεν προκυψάσας ζημίας καὶ δαπα-
προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 60
Πον. 49.

34. Ἐὰν ὁ ἐνεκα κανονισμοῦ τῆς ἄρμο-
ριμελήσῃ τὴν ἐν τῷ άρθρῳ 32 ὥρισμέν-
προθεσίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τ-
δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αὐ-
περιτέρῳ ἀποφάσεως ἄρμόδιον. Πολ. 273,

1) Γ. του

35. Ἐὰν ἀμφοτέρω οἱ διάδικοι, κλητευθέντες

σι, γίνεται ἐν τῷ ἀπροαηρέει κατ' ἀντικει-
 τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται
 ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρο-
 ὕμνον ὁ ἐνάγων ἡττηθῆ, δύναται νὰ κα-
 καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 209 ε. 849.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἐξαιρέσεις 1) δικαστῶν

Α'. Λόγοι ἐξαιρέσεων

36. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, πάρεδρος
 σαγγελεὺς, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς,
 ἐκπύον, ἢ νὰ ἐξαίρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων
 ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐμμεσον ἢ ἄμεσον,
 — 2. ἐὰν ᾖναι συγγενὴς κατ' ἐν-
 κληδεότητος, ἢ 3) συνδεδεμένος δι' υἱο-
 γεννῆς ἐκ πληγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ
 ἢ δευτέρου· ἐὰν ᾖναι ἡδὴ ἢ ἡτ-
 4) ἢ μνηστήρ. — 3. ἐὰν ἔχη πρὸς τινὰ τί-
 φιλίαν, οἰκιακὴν σχέσηιν 5), ἰδιαιτέρα
 σχέσηιν 6) ἐξαχρήσεως, ἔριν, ἢ ἔλθρα
 αὐτὴν ὑπόθεσιν παρυστάθῃ ἢ μέλλῃ νὰ πα-
 ὤς πραγματοποιήσων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν
 διδρισιμοῦ του συνετέλεσεν, ἢ ἐδωκεσι-
 σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής. — 5)
 τε χαρακτηρηται δι' ἐξήγαγον 8) ἢ ἐξέπε-
 ἐκ τῆς ὁποίας προήλθεν ἡ διαφορά, ἢ συν-
 ἔγγραφον, ἢ ἀπεφάνητο τὴν ἀπόφασιν,
 σις. — 6) ἐὰν, διαρκούσης τῆς διαφο-
 ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν
 δύνας ἀθεμίτως; ἢ ἄλλοτι πράξας. Ποιν.

1) Γ. τῶν κατὰ μέρος 2) Γ. εἰς τὴν ἐκ-
 μετά τινας τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γρα-

α) Ὁρα Ν. 8 ἰουλ. 1838 ἐπὶ τὸ ἀρθρ. 49

ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις 1), ὅτι ἡ αὐτῇ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς εἰς διάφορα δικαστήρια. Ποιν. 47.

1) Γ. 66αῖωσις.

31. Κατ' ἐκθεσιν γενομένην παρὰ τινος τῶν Ἀρειοπαγίων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἐκδίδει ὁ Ἀρειος Πάγος, ἐὰν κρίνῃ τὴν περίπτωσιν ἀρμοδίαν πρὸς τοῦτο, τὴν ἀδειαν τῆς ἐνεκα τοῦ κανονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ ἀναβάλλει συγχρόνως τὴν περαιτέρω διαδικασίαν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐπιλαβομένοις τῆς υποθέσεως δικαστηρίοις. Ποιν. 47.

32. Ἡ περὶ παραδοχῆς ἀπόφασις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀνυπερθέτως εἰς ὅλα τὰ ἐπιλαβόμενα τῆς υποθέσεως δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν, καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κλητεύεται συγχρόνως ὁ ἀντίδικος κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τὰς συνήθεις προθεσμίας. Πολ. 34. 138. 195. 196. 540—542. 820. Ποιν. 48.

33. Ἐὰν τὰ τῆς υποθέσεως ἐπιλαβόμενα δικαστήρια, καίτοι εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν ἀπέχῃσι τῆς περαιτέρω διαδικασίας, καταδικάζονται εἰς ὅλας τὰς ἐντεῦθεν προκυψάσας ζημίας καὶ δαπάνας, καὶ ὑποβάλλονται προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 66. Ὁ. 293, ε. 302 ε. Ποιν. 49.

34. Ἐὰν ὁ ἐνεκα κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος ἐνάγων παραμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 ὥρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦτου 1), τὸ δὲ δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἀρμόδιον. Πολ. 273, 1.

1) Γ. του

35. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, κλητευθέντες, ἐμφανισθῶ-

σι, γίνεται ἐν τῷ ἀπροκτηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.— Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ κατὰδικασθῇ συγγράνων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 209 ε. 849—851. Ποιν. 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐξαίρεσις 1) δικαστῶν.

Α'. Λόγοι ἐξαίρεσεως.

36. Πᾶς πρόεδρος, δικαστῆς, πάρεδρος, ἐσχαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, δύναται νὰ ἐξαίρεσθῃ ἐαυτὸν, ἢ νὰ ἐξαίρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων α), — 1. ἐὰν ἔχῃ ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐμμεστον ἢ ἄμεσον, εἰ καὶ πόρρωθεν 2). — 2. ἐὰν ᾖναι συγγενὴς κατ' ἐὺθεῖαν γράμμην, καὶ δεσπότης, ἢ 3) συνδεδεμένος δι' υἱοθεσίας· ἐὰν ᾖναι συγγενὴς ἐκ πλαγίου μέγρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου· ἐὰν ᾖναι ἡδεῖα ἢ τὸ ποτε σύζυγος 4) ἢ μνηστήρ· — 3. ἐὰν ἔχῃ πρὸς τινα τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, οἰκιακὴν σχέσηειν 5), ἰδιαιτέρας ὑποχρεώσεις, σχέσειν 6) ἐξερτήσεως, ἔριν, ἢ ἔλθραν· — 4) ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθῃ ἢ μέλλῃ νὰ παρασταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡςπραγματογνώμων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του συνετέλεσεν, ἢ ἔδωκε συμβουλὴν 7), ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής· — 5) ἐὰν, ὑπ' ὁποιοδὴποτε χαρακτηρὰ διεξήγαγεν 8) ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ προσβλήτεον ἔγγραφο, ἢ ἀπεφάνετο τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἧς ἐγένετο ἔφεσις· — 6) ἐὰν, διαρκούσης τῆς διαφορᾶς 9), διήγειρε κατ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν, λαβὼν δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως, ἢ ἄλλοτι πράξας. Ποιν. 51. Πολ. 113.

1) Γ. τῶν κατὰ μέρος 2) Γ. εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς δίκης 3) Γ. μετὰ τινος τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενὴς, κηδε-

α) Ὁρα Ν. 8 ἰουλ. 1838 ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 49 Πολ. δικ.

σας ἢ 4) Γ. ἂν ᾖ οὐκ ὁμόλογος ἂν καὶ διαζευγμένος 5) Γ. κοινωνίαν, 6) Γ. σχέσεις καθυπάρχοντων ἢ 7) Γ. μεταθετόν τὸ, ἢ ἔδωκε συμβουλὴν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδαφίου. 8) Γ. ἐνήργησιν 9) Γ. τῆς δίκης.

Β'. Πρότασις τῆς ἐξαίρεσεως.

37. Ἐκαστος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ φανερώσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ, ἂν γνωρίζῃ περὶ ἐκτοῦ λόγον τινὰ ἐξαίρεσεως. Τὸ δὲ συμβούλιον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα, ἀποφασίζει ἂν ὁ εἰρημέως πρέπει νὰ κάμῃ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀποχῇ τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθυπάρχοντων. Ἐὰν εἰρηνοδίκης τις εὐρίσκεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν, κάμνει περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ περιμένει κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου. Ποιν. 53. Πολ. 227.

38. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 ἀριθ. 3-6 ἀναφερόμενοι ἐξαίρεσεως λόγοι εἰμποροῦν νὰ προταθοῦν μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποὶ, παρ' ὄλων τῶν διαδίκων.

39. Τὴν ἐξαίρεσιν πρέπει νὰ προβάλλῃ τις πάντοτε, πρὶν ἐκουσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων, πρὶν τῆς παραδύσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος, πρὶν ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν ἐνδικὸν πρᾶξιν· κατὰ πᾶσαν δὲ περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐνστάσεως, καὶ πρὸ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος. — Ὅστις ἐπομένως θέλει νὰ μεταχειρισθῇ δι κ α σ τ ῆ ν τ ι ν α 1) ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα, κατὰ τινὰ ὑπόθεσιν εἰσαχθεῖσιν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δι κ α σ τ ῆ ς 2) οὗτος ἀνήκει, ἀναγγέλλει τοῦτο κατὰ τὴν ἤδη ὀρισμένην ἐποχὴν· ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαίου ματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα τούτον. Πολ. 24. 582. Ποιν. 52.

1) Γ. δικαστικὸν τινὰ ὑπάλληλον 2) Γ. παρίκει.

40. Τότε μόνον γίνεται ἐξαίρεσις δικαστοῦ καὶ
(ΤΟΜΗ Α΄.)

1) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως προῆλθον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως.— Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ, δύνανται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξαίρουντος, νὰ κηρυχθοῦν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἐγείναν, ἀφοῦ προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαίρουμένος δικαστής. Ποιν. 52.

4) Γ. ἐξαίρεσις καὶ βραδύτερον εἶτι

41. Εἰς τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν πρέπει νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι, καὶ νὰ ᾔηται 1) βεβαιωμένοι.— Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐξαίρεθῇ τῆς τῶν εἰρηνοδικῶν 2), παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν· ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἐξαίρεθῇ πρῶτοδίκης, ἐμποροδίκης, ἐφέτης, ἢ ἀρειοπαγίτης 3), παρὰ τοῖς προέδροις τῶν δικαστηρίων τούτων. Ποιν. 54. 55.

1) Γ. τούτῳχιστον 2) Γ. μέλος τι τοῦ εἰρηνοδικίου 3) Γ. μέλος τι πρωτοδικίου, ἐμποροδικίου, ἐφεταίου, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

42. Ἐὰν δὲν ἐδηλώθησαν οὐδὲ πρὸς ἡρόντως ἐβεβαιώθησαν 1) οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 δὲν ἐγίνεν οὔτε παρὰ τοῦ προσήκοντος διαδίκου, οὔτε κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, ἀπορρίπτεται αἴτη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, κατ' ἐκθεσὶν τινος τῶν δικαστῶν γενομένην ἐν τῷ ἀκροτηρίῳ, καὶ ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 54.

1) Γ. καὶ δὲν ἐβεβαιώθησαν προσηκόντως·

Γ'. Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασίας.

43. Ἐὰν ἐνεχειρίσθῃ ἐγκαίρως καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα 1) τύπον ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις, κοινοποιεῖται αὕτη πρῶτον εἰς τὸν ἐξαίρουμένον δικαστικὸν ὑπάλληλον, διὰ τὴν ἐκφραστῇ περὶ τούτου, φέρεται ξπεῖτα, ἐπιμελεία

τοῦ ἐξαιρουέντος, εἰς τὸ ἀχροατήριον, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 56. 588.

1) Γ. κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ

44. Ὁ ἐξαιρούμενος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει ν' ἀπέχη τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπερσεσίας τοῦ καθ' ἡκόντων 1). ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων. Ποιν. 56. Πολ. 66.

1) Γ. κατὰ τὴν δικὴν ταύτην πάσης πράξεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ.

45. Βεβαιωθέντων τῶν περὶ ἐξαίρεσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν, καὶ διατάττει τὸν ἐξηρημένον νὰ ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθ' ἡκόντων. ἄλλως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις, ἢ ἐπιβάλλεται κρείττων ἀπόδειξις. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ ἐξαιρῶν πληρώνει τὰ ἐξόδα, καὶ, ἐὰν οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι ἀποδειχθοῦν ψευδεῖς, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν· ἐν δὲ παραλόγῳ ἐξαίρεσει, προσέτι καὶ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Ποιν. 57.

Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

46. Τὸ πολυμελὲς δικαστήριον, παρὰ τῷ ὑποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐξαιρούμενος, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου, περὶ τῆς αἰτήσεως· ὅθεν προσλαμβάνει τὸ δικαστήριον, πρὸς ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως 1), ἀνκληροῦντα δικαστὴν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος ἐκ τῶν καὶ 0' αὐτὸ δικαστῶν 2). Ποιν. 58.

4) Γ. διὰ ν' ἀπεφασίσῃ 2) Γ. τακτικῶν δικαστῶν.

47. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγινε κατὰ τινος εἰρηνοδίκου 1), ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ παραπέμπει συγχρόνως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως

τήσεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος δι-
λειν. Πολ. 53. 54. 489. 528. 717. 7

50. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ
ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλέον,
σοι δικασταὶ, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτι-
ριον ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων, ἢ ἄλλ
προσειλημμένων ὑπαλλήλων. Ὁ. 278. Π

1) Γ. ἀναγκᾶς.

51. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως
σεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθροι

καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀπ' ἑ-
τα, ἂν ᾖναι συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων
λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξιρίσεως τῶν ἁρ-
ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λά-
τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑπεθέσεως, ἂν, ἰ-
ρίσει,ν, πρόκειται ἢ δὴ νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικ-
ρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς

4. Ἐὰν ἀμφοτέραι εἰς διαδίκου κἀμὸν αἵτη-
ἁρεσπαγιτῶν, εἰ δὲ ἐξαιρούμενοι ᾖναι πλείο-
κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρεθῶσι,
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσθαι ἴσον ἀριθμὸν ἰ-
μὸς τῶν ἐξαρεθισμένων ᾖναι ἄρτις· ἔαν
πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαιρ-

5 Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων, ἢ ἀμφοτέραι ἐμοὶ
τῶν δυνάμενων κατὰ νόμον νὰ ἐξαίρεθῶσι δι-
δικαστήριον, συγκαίμενον ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων
δικαστῶν, ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ το-
ἑνός, ἢ παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαίρεθῆσ-
δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ
ὁποίας πρέπει νὰ γένη ἡ περὶ ἐξαίρεσεως νῆ-
λήσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χά-
ἐξαίρεσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει
ἀντιδίκον του, ἂν αὐτὸς κἀμὴ ἐγκαίρως τὴν τ-
σιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι δικασταὶ δυνάμ-

ἄλλου τινὸς λόγου, ὁ κατὰ νόμους ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν δὲν ὑπάρχει· — 3. ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ῥητῇ τόπω συζή-

2. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκληρὸν ἢ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἢ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τῶν δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς νὰ μὴν εἴμπορῃ νὰ ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τεταυται τυχὸν προκληθεῖσαι ἐξαίρεσις θάλουσι θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὧν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων ἄρειοπαγитῶν, ἐξαίρεθ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινές, ὁ Ἄρειος Πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, διακρίνει πρῶτον τὰς ἐξαίρεσις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδὲν ληθισμένον ὑπ' οὖν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 49 § 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 § 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατεταγμένων, καὶ ἂν αὗται ἐγκριθῶσι, προσκαλεῖνται οἱ ἐξαίρουντες διάδικοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ὁρισμῖνα. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλείον δικασταὶ θυνάμενοι νὰ ἐξακριβώσιν, ἵνα καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἢ περὶ ἐξαίρεσις αἰτήσεις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος. —Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεται, καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαίρεσις, μὲλη τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξακριβώσιν ἀφ' ἑαυτῶν. —Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδικασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κολλεῖται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξακριβέντων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελῆος, ἢ ἀντεισαγγελῆος, προσκαλεσθέντες παρέδροι, ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταί, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξακριβώσιν ἀφ' ἑαυτῶν, κατὰ τὸ ἀρθρ. 37 τῆς πολιτ. δικονομίας· ἄλλ' ἕκαστος διάδικος θύναται, εἰς τοὺς οὕτως προσληφθέντας ἀναπληρωτικούς δικαστάς νὰ κἀμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαίρεσεως,

τήσεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν. Πολ. 53. 54. 489. 528. 717. 736. Ποιν. 60.

50. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενος Ι) ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλέον, ἐὰν ἐξηρήθησαν τόσοι δικασταί, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ δικαστήριον ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων, ἢ ἄλλων κατ' ἐπικουρίαν προσειλημμένων ὑπαλλήλων. Ὁ. 278. Πολ. 480. Ποιν. 61.

1) Γ. ἀνακαῖος.

51. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως ζητηθῇ δι' ἐξαίρεσεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθρον 41 καὶ 47), ἀπο-

καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀρ' ἐαυτῶν τὴν ἐξαίρεσιν τῶν, ἀν ἦναι συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαίρεσεως. — Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαίρεσεως τῶν ἁραιοπαγιδῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικῶς δικατταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἀν, ἐγκριθεῖσάν τῶν ἐξαίρεσιων, πρόκειται ἡδὴ νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

4. Ἐὰν ἀμφοτέραι εἰ διαδίκου κάμουν αἰτήσεις περὶ ἐξαίρεσεως ἁραιοπαγιδῶν, εἰ δὲ ἐξαιρούμενοι ἦναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαίρεθῶσι, τότε ἐκότερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαίρεθησάντων ἦναι ἄρτιος· ἐὰν δὲ ἦναι περιττός, ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαίρεσῃ ἕνα περισσότερον.

5. Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων, ἡ ἀμφοτέραι ἐμοῦ ἐξαίρεσιν πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαίρεθῶσι δικαστῶν, ὑλοκλήρον τὸ δικαστήριον, συγκρίμειν ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων καὶ μὴ ἐξαίρεθέντων δικαστῶν, ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐνός, ἢ παρ' ἐκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαίρεθησάντων δικαστῶν, ἐο δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντός τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως νέα αἴτησις. — Ὁ παραμαλῆσας τὴν προθεσίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτῶν μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἐπιδίκον του, ἀν αὐτὸς κάμῃ ἐγκρίως τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχει δικασταὶ δύναμει νὰ ἐξαίρεθῶσι.

φασίζει περί τούτου ὁ Ἄρειος Πάγος. — Ὡς λόγοι τῆς παραπομπῆς θεωροῦνται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1 οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 σημειούμενοι. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2 καὶ 3, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ παραπομπῆς λόγων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ποιν. 63. Πολ. 806.

52. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1, τὸ δικαστήριον παραδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν περὶ παραπομπῆς αἵτησιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 38-42 ὠρισμένα. Ἡ δὲ περαιτέρω διαδικασία κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 43-48. Ποιν. 64.

53. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2, δύναται ὅλοι οἱ διάδικοι νὰ ζητήσουν τὴν παραπομπήν. Ἡ αἵτησις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ πρέπει νὰ ᾖαι βεβαιωμένη. Περὶ τούτου γίνεται συζήτησις καὶ ἀποφασίς, ἀφ’ οὗ ἀναγνώση ἔχθῃσιν εἰς τῶν Ἀρειοπαγιδῶν, καὶ ἀκουσθῶσιν οἱ τε διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ὠρισμένα. Πολ. 588, 4. Ποιν. 64.

54. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 3, ἡ παραπομπὴ δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ, εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως ὅθεν πέμπουν οἱ εἰσαγγελεῖς τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ὑποστηρίζόντων αὐτοὺς ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, ἥτις διατάσσει τὰ περαιτέρω. — Ἡ συζήτησις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ πρότασιν τοῦ παρ’ αὐτῷ εἰσαγγελέως. Ποιν. 62.

55. Ἐὰν ἡ περὶ παραπομπῆς αἵτησις ἀπερρίφθῃ, δύναται, ἐὰν ὑπάρχουν νέοι λόγοι, νὰ γενῇ νέα αἵτησις. Ποιν. 64.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Α'. Ἀγωγὰι κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

56. Ὅστις, ἐνεκὲν ὁποιασδήποτε δολιότητος ἢ ἀπάτης, ἐνεκὲν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἐνεκὲν ἀρνήσεως δικαίωμα τὸς τινος 1) ἢ ὑπηρεσίας, φρονεῖ ἑαυτὸν ἡδι-

κλιμένον παρά τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, δικηγόρου, εἰσαγγελέως, δικαστοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ ὁλοκληρίου τινὸς δικαστηρίου, ἐκ π λ η ρ ο ὕ ν τ ο ς δ ι κ α σ τ ι κ ᾶ 2), δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργα, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἀνευ τούτου δὲν ᾔθελεν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἢ τὴν στέρησιν ταύτην, νὰ κάμῃ κατὰ τῶν εἰρημένων πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς καταδιώξεως α). Ὁ. 141. 161. 172. 297. Π. Ν. 48. Ἰον. 65. Πολ. 126.

1) Γ. δικαιούνης 2) Γ. κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν δικαστικῶν..... ἔργων

α) Δ. 8 Ἰουλ. 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου.

1. Ὁ βλῶν νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικίου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὁλοκληρίου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπείας διαταγόμενα, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν εἰρήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὥρισμένα, ἔθελεν εἶσθαι ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκαίμενην ἀγωγὴν κακοδικίου.

2. Ἡ περὶ τούτου αἵτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης ἥτοι παρὰ τοῦ νομιζόντος ἑαυτὸν ἡδικημένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον κληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας. — Ὅσακις δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, εἰ λόγοι τῆς αἰτήσεως, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητας, νὰ ᾔναι τοῦλάχιστον βεβαιωμένοι.

3. Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἀνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἥτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἀπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ἑκὼς περιπτώσει ἂν,

57. Ἄρνησις δικαιώματος 4) ἐκ μέρους δικαστοῦ πρὸς τὴν δικαστηρίου ὑπάρχει, — 1. ὅταν παραλείπωσι δικα-

ιστήριον τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημέ-
νης ἀποφάσεως, περιεχομένης δια τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183
τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἔσθωσιν
συνοπτικὴν ὧν τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως. — Κατὰ τῶν
τοιούτων ἀποφάσεων ἐφισκίς δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικα-
στήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς τοιαύτην περί-
πτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἀδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐν-
τός ἐνός μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, ἐπι-
μολίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι
εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὅποιον θέλει διακρί-
νει κατὰ τὸν ἄνω βηθέντα τρόπον, καὶ τοιοῦτου δικαστηρίου μὴ
ὑπάρχει, ἡ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὁριστικῇ. — Αἰ-τήσεις ἀναρρέ-
σεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς
τὰς περὶ κακοδικίου δίκας.

4. Ἐάν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτη, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος κα-
ταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν,
φολαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητή-
σῃ καὶ ἀποζημίωσιν ἕκαστα τῶν ἐκ τούτου προσβλεψαμένων ζημιῶν
καὶ ἐξόδων.

5. Ἄν ἡ αἴτησις γενῇ δεκτὴ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς
τοῦ κακοδικίου ἀγωγῆς ἀδεια, πρᾶττονται τὰ ἐν τῇ περὶ δικονομίας
(ἄρθρ. 61-64) ὁρισμῖνα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγω-
γὴν τοῦ ἐντός ἐνός μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμι-
λίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγω-
γῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγή
ἀπερρίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, καὶ
αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόσ-
τιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ πληρωμὴν
ἐξόδων.

6. Εἰς πᾶν ἐγγράφον ἀγωγῆς κακοδικίου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτει-
ται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἀδεια, ἄλλως ἡ ἀγωγή θεωρεῖται
αὐτοδικαίως ἀκυρὸς.

7. Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικίου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος
ἐξαίρεσεως καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαίρεσις προβλεθῇ, δὲν ἀναβάλλει

καστηρίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς π
ἢ ποινικῆς καταδιώξεως. Πολ. 206. 20

1) Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς.

63. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως
τῆς περὶ αὐτῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, π
ἐναγόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ τὰ
καστικῆς πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἥτι
εἰς τὴν ἔγκλησιν 1). ἄλλως, θεωρεῖται
σία, καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς π
καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξό
1) Γ. τὸ παραπενο.

64. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον
βάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πλη
ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς
ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο. — Ἐὰν
καθυποβάλλεται εἰς τε τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 62 ὥρ
εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων δραχμῶν, κα
ρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 66.

Ε'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσε

65. Ἡ εἰς τὴν ἔγκλησιν 1) ἀφορμὴν δο
συνήθων ἐνδίκων μέσων μὴ προσβληθεῖσα ἀπόφ
κῆρὸς τῆς ὥς πρὸς τοὺς διαδίκους, καθὼς καὶ
τοσοῦτω ὁ ἐνοχὸς ὑπάλληλος, ἢ τὸ ἐνοχὸν δικασ
χρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ 2) τὴν ἐντεῦθεν
νὴν εἰς τὸν ἀδικηθέντα διάδικον ζημίαν.

1) Γ. τὸ παραπενο 2) Γ. ν' ἀπαιτήσῃ.

ς'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία, καὶ ὅταν ὁ νόμος
εὐθύνῃν.

66. Ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 58-65 ἀναφερομένη διαδι
νεται, καὶ ὅταν νόμος τις ἀποφαίνεται τινα τῶν ἐν
56 ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ τὸ δι
αὐτὸ, ὑπεύθυνον, καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας δίκης

θῆ ἢ κατ' αὐτοῦ προσωπικῇ κατάλήφεισις. Πολ. 33.
64. 92. 135. 142. 203. 896. 897. 939. 945.
52. Ποιν. 68.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἰ κ ο ι 4), καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνις
αὐτῶν.

'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
διέδικαι.

Εκείνος μόνον, ὅστις προτείνει ἢ υπερασπίζεται ἀμει-
πλὸν αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ἐνά-
γαγόμενος εἰς πολιτικὴν δίκην. Πολ. 1025.

Β'. Νομιμοποίησις πρὸς τὴν δίκην.

Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ
ἰκῶσι τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐνα-
γόμενοι τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ
ἁμαρτος κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν· καὶ ἡ
του ἀπόφασις δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὸν
ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ὑποχρέωσιν. Πολ. 533,3.

Γ'. Προσεπίκλησις.

Ενάγοντες καὶ ἐναγόμενοι, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δύνα-
μιφισθηθῇ, ἢ ἀμφισβητεῖται τῷ ὄντι τὸ δικαίωμα
ἰασπίζειν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὴν δικαζομένην
, ἢ ὅσοι, καταδιωκόμενοι διὰ πραγματικῆς ἀγωγῆς,
ουσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα ὑπὸ ξένον ὄνομα 4)
δικαίωμα νὰ προσκαλέσων πρὸς συζήτησιν τῆς ὑπο-
χείνου, παρὰ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς αὐτοὺς τὸ δι-
ἡ ἢ ὑποχρέωσις, ἢ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν
ἡν. Πολ. 544. 608. 609.
ἡν ὀνόματι ἄλλου.

Δ'. Ὀμόδικοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης.

Δείοντες ἄνθρωποι δύνανται, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ

σκοποῦ, τότε μόνον νὰ ἐνάξωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσι κοινῶς, ἐὰ κοινωνῶσι δικαιώματος ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἢ ἐὰν ἄλλω ἔχωσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς δίκης ἴδιον ἄμεσον συμφέρον, προκύπτον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου αἰτίας.

71. Ἐὰν ἐκ πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος μόνον εἷς ἢ τινες ἐνάγωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουσι μετ' αὐτῶν, δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσων τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ἡ διεξαγωγή τῆς δίκης ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν. Πολ. 496. 539. 553. 562. 602. 603.

72. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὃ πὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμφωνίαν 1), ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος, ἐὰν μόνον εἷς ἢ τινες τῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος παρίστανται κατ' αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἓνα ἥτινα, ἀλλ' ὄχι ὅλους τοὺς κοινωνοὺς τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως. Πολ. 504. 553. 562. 602. 603.

1) Γ. κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποτιθέμενα.

73. Ἐπίσης δύνανται ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος νὰ ἀποκοινώσῃ τὴν δίκην εἰς ἐκεῖνον ἢ εἰς ἐκείνους, παρὰ τῶν ὁποίων θέλουν ἀπαιτήσῃ ἐγγύησιν ἢ ἀποζημιώσιν 1) ἕνεκα τοῦ διαφιλονεικουμένου πράγματος. Πολ. 553. 564. 562. 604. 607.

1) Γ. ἔχουν ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

Ε'. Ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

74. Πᾶς ἔχων τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἔχει καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμφανίζεται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ νὰ ὑπερασπίζῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ δίκαιά του. — Ὅθεν ὅσοι διατελοῦσιν ὑπ' ὁποιαδήποτε ἐπιμελείαν, γυναῖκες ὑπανδροὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα, τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ διαθέσων ἐλευθέρως, παῖδες οἰκογενείας ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς περιουσίας των, τοῦ ὁποίου ἡ δια-

καὶ ἐὰν ἡ διεξαγωγή
ταῦτα ἐκ τῆς παρ.
362. 602. 603.
ἐν τῷ προσηλω-
τῷ ἐνταγόμενα
τοῦ δικαστηρίου
πρὸς μόνον ἐναγ-
γῆς ὑποχρεώσεως.

ὅπως ὑποτιθέντα.
ὁ ἐνταγόμενος νὰ
ἴσους, παρὰ τῶν
ἡ ἀποζημιώ-
τος. Παρ. 363.
πεζημιώσεως.
δικαστηρίου ἐν-
ταγόμενα πρὸς τῶν

δικαστῶν
παρίστα
στήματι
ταῦτα πότε
ἀπὸ τοῦ δικαστῆρος

1) Γ καθιερῶ

1) Ὑπα Τόμ. Β'.
στάσεως τῶν δόμων
Δ. 12 Μαΐου 183
μυῖα, τῶν δόμων, ὡ-
σαν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν
πρὸς τῷ ἐκκλησιαστικῷ
μυῖα, διὰ τοῦ προῖ-
μυῖα.—δ') τὰ ἀγ-
τὰ σώματα, διὰ τοῦ
τῆς δικησιμῶς των.—
αὐτῶν ἀντιπρόσωποι
τημένῃν εἰς αὐτοὺς
ἐν τῷ δικαστηρίῳ

ς'. Ὡστόσο τῶν δικτυωμάτων τῶν δικαίων.

76. Οἱ δικαίωται ἔχουσιν ἐν γένει τὰ πρὸς δικαίωματα καὶ τὰς ἀπὸς ὑποχρεώσεις.—Ἐν μέρει δὲ 1) ἔχουσιν ἀμεσότεροι τὸ δικαίωμα τοῦ προσέρχεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γενομένας συζητήσεις 2), καὶ ἐν αὐτῇ γίνωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἔχουσιν προσέτι τὴν ὑποχρεώσιν τοῦ παρίσταναι ἐπὶ δικαστηρίου, ὅταν προσκαλῶνται 3) πρὸς τινὰ ἐξήγησιν, ἥτοι κατ' αἰτησίν τινος δικαίου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.—Ἐκτὸς τούτου ἔχουσιν τὸ δικαίωμα νὰ αἰδῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφους αἰτήσεις περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν υποθέσεων, νὰ συζητῶσιν ἐγγράφως καὶ πρᾶξικῶς, ἢ νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίων. Πολ. 94. 429. 439. 462. 472. 737.

1) Γ. ἰδίως δὲ 2) Γ. γινόμενας δικαστ. πράξεις, 3) Γ. αὐτοπροσώπως.

8. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς εἰσνομίας γραμματεὺς δύναται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλον τοῦ κλάδου τοῦ ἐπιτήδειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτεύουσας νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἡ δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπὶ χεὶ τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπειτουμένης νομίμου πληρεξουσίουτος.

4. Ἐάν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἰδῶσιν β', γ', δ', ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχήν, ὅταν ζητήται ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἐγκρίσις· αὕτη θέλει ἀναφέρει βεβαίως τοῦτο, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσίουτος κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

5. Ἐν τὸ δημοσίον, δημὸς, φιλόθροπα καὶ ἄλλα δημόσια κατεστήματα καὶ σωματεῖα ἦναι ἐνάγοντες, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος διατάγματος.

(Ὅρα καὶ Τόμ. Β'. ἄρθρ. 1. §. 4. τοῦ Ν. 16 Μαΐου 1845 περὶ τῶν καθυπόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφώρων.)

Ζ'. Ὅτι κρείττων ἢ θέσις τοῦ ἐναγομένου.

77. Ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου εἶναι εἰς πολλὰ κρείττων τῆς τοῦ ἀνάγοντος· ἰδίως δὲ — 1. ὁ ἐναγόμενος ἀπαλλάττεται, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τοὺς λόγους 1) τῆς ἀγωγῆς του, ἂν καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται τὸ κατ' αὐτὸν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐνστάσεις του· — 2. ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἐνίοτε νὰ δίδῃ ἐγγύησιν· καὶ — 3. δύναται εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ 2) ἀγωγὴν. Πολ. 78. 84.

1) Γ. τὴν ἐστίν 2) Γ. κινήσῃ.

Η'. Ἐγγύσις ἐνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

78. Ἀλλοδαποί, οἵτινες ἀνάγουν ἡμεδαποὺς, δίδουν 1) εἰς τὸν ἐναγόμενον, κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, ἀσφάλειαν ἐνεκα τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων· καὶ μέχρις οὗτο δοθῇ αὕτη, δὲν ὑποχρεοῦται ὁ ἡμεδαπὸς νὰ ἀπολογηθῇ 2) εἰς τὴν ἀγωγὴν. — Ἡ ἀπόφασις, ἡ διατάπτουσα τὴν ἐγγύησιν, προσδιορίζει συγχρόνως καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς. Πολ. 77. 553, 3. 582, 4. 840. 992, 2.

1) Γ. ὀφείλουσιν νὰ δώσωσιν 2) Γ. ν' ἀπαντήσῃ

79. Ὑποχρέωσις πρὸς ἐγγύησιν δὲν ὑπάρχει, — 1. ὅταν ὁ ξένος ᾗ ναικαθημένον ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἔχων ἐναύτῃ 1) ἀποχρῶντα ἀκίνητα κτήματα· — 2. ἐὰν τοσοῦτο μέρος τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ ᾗναι ἀδιαφιλονέκητον, ὅσον ἀποτελοῦν τὰ ἐξόδα καὶ ἡ ἐνδεχομένη ζημία· — 3. εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον ἢ τὰς συναλλαγματικάς. — Ἐπιφυλάττονται δὲ αἱ ἰδιαιτέρας συνθήκαι τοῦ Κράτους 2) α). Πολ. 999, 2.

1) Γ. ὁ ἀλλοδαπὸς ἔχῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι 2) Γ. ταῦτα διὰ καθέσσαν ἰδιαιτέρας συνθήκαι τοῦ Κράτους δὲν ὀρίζουν ἄλλως πως.

80. Κατὰ τὰς μεταξὺ ἡμεδαπῶν διαφοράς, τότε μόνον δύναται νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐγγυήσεις, ὅταν τοῦτο διατάσσεται ρητῶς

α) Ὁρα Τόμ. Β'. Δ. περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀρθρον 27, καὶ λ. Συνθήκαι τοῦ Κράτους.

(ΤΟΜ. Α')

παρὰ τοῦ παρόντος νόμου. Πολ. 186. 624. 723. 733. 734. 4005. 4030. 4034. 4032. 4033. 4036. 4047.

Θ'. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν.

84. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν τότε μόνον γίνεται, — 1. όταν ὁ προκαλούμενος, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν διακατοχὴν, καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀξίωσιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐναχθῇ ἄλλος· — 2. όταν ὑπάρχη κίνδυνος, ὅτι ἐνστασίς τις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς δύναται νὰ ματαιωθῇ ἐντελῶς, παρερχομένου τοῦ χρόνου. Πολ. 77.

82. Ἡ πρόκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 1, ἀκριθεῖς σημείωσιν τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως, περὶ τῆς ὁποίας καυχᾶται ὁ προκαλούμενος· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 2, ἀκριθεῖς σημείωσιν τῆς ἐνστάσεως· — 2. προθεσμίαν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς, ἥτις ὅμως δὲν εἴμπορεῖ νὰ ᾔηται β ρ α δ υ τ ε ρ α 4) τῶν τριάκοντα ἡμερῶν. Πολ. 193-197.

1) Γ. βραχυτέρα.

83. Ὁ προκαλούμενος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ εἰδούς τῆς ἀγωγῆς κτλ. — Ὁ αὐτὸς δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ παραδεκτὸν τῆς προκλήσεως, τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐγένεν αὕτη κτλ. Πολ. 16, ε.

84. Ἡ πρόκλησις γίνεται παρὰ τῷ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ· καὶ ἐὰν πρόκειται κατὰ τὸ ἀρθρον 22 ἐκλογὴ μεταξὺ διαφόρων δικαστηρίων, παρ' ἐνὶ τῶν ἀρμοδίων τούτων δικαστηρίων. — Εἰς τὴν παράδοσιν 1) τῆς προκλήσεως καὶ τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν γένει περὶ παραδόσεων 2) καὶ δικαστικῶν συζητήσεων ὠρισμένα. Πολ. 438. 445. ε. 565 ε.

1) Γ. ἐπίδοσι 2) Γ. ἐπιδόσειων

85. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 2, ἡ πρόκλησις σ τη ρ ί ζ ει τ ῇ ν ἐ ξ α κ ο λ ο ύ θ η σ ι ν τ ῆς ἐ ν

τάς τας 4), ἂν καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὃν πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ παρῇ ἡ ἔνστασις, παρῇληθεν ἤδη πρὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἐποφαινομένης τὸ παραδεκτὸν ἢ ἀπαράδεκτον 2) τῆς προκλήσεως. — Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὁμῶς παύει, ἂν ἡ πρόκλησις ἀπορρίφθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, ἢ ὁ προκαλὼν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν περὶ παραδοχῆς τῆς προκλήσεως συζήτησιν. Πολ. 86 εἰ.

1) Γ. καθιστᾷ τὴν ἔνστασιν διαρκῆ 2) Γ. περὶ τοῦ παραδεκτοῦ.

86. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, καταδικάζεται ὁ προκαλὼν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ὁ προκαλούμενός ἔχει, ἐκτὸς τούτου, τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπὶ τῇ προκλήσει δοθεῖσαν τυχὸν ἀγωγὴν του. Πολ. 85.

87. Ἐὰν ὁ προκαλούμενος, ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης αὐτῷ προθεσμίας, δὲν κάμῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προκλήσεως, καὶ δὲν δώσῃ ἀγωγὴν, τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ προκαλοῦντος, ἀποφασίζει, ὅτι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 84 ἀριθ. 1, ἡ ἀγωγή παρ' ἐγράφῃ 1), ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 84 ἀριθ. 2, ἡ ἔνστασις φυλάττει ἐν παντὶ καιρῷ διαρκῆ τὴν ἐνέργειάν της.

1) Γ. ἀπετίθει.

88. Ὅταν ἡ περὶ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ ἔνστασις, ἀντιταχθεῖσά εἰς τὴν πρόκλησιν, ἀπερρίφθῃ, πρέπει, ἐὰν ὁ ἐνάγων παρ' ἐστῇ σεν 1) ἤδη τὴν ἀγωγὴν, νὰ ἐξακολουθῇ ἡ διαδικασία τῆς κυρίας ὑποθέσεως· ἄλλως, δίδεται εἰς αὐτὸν προσέτι προθεσμία δέκα ἡμερῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του, τῆς ὁποίας παρελθούσης ἀνωφελῶς, πράττονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα. Πολ. 87.

1) Γ. ἐμήνησεν.

Ι'. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτου.

89. Πᾶς τρίτος, ὅστις κατὰ τινα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων ἐκρεμῇ ἡ ἤδη ἀποφασισμένην δίκην ἔχει ἐγδικοῦν 1) συμφέρον,

δύνανται, ἂν καὶ δὲν προσεκληθῇ ἐπὶ τούτου, νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκκρεμοῦς ἔτι ὑποθέσεως, ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἤδη ἀπαγγελομένην ἀπόφασιν. Πολ. 234. 238. 645. 684.

1) Γ. ἔνομον.

90. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρ έμβασις 1) δύναται νὰ γένη ὡς κυρία ἢ παρεμπιπτούσα ἀγωγή. — Περὶ τῆς πρώτης ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ ἀγωγῶν ἀρχαί, περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἰδιαιτέρως αἱ περὶ παρεμπιπτούσων ἀγωγῶν. — Ἀμφότεραι γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία δίκη, ἢ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν. Πολ. 24. 228. 233. 234. 239. 240.

1) Γ. ἀντίρρησης τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Πληρεξουσιότητες, ἔγγραφα 1), καὶ δικηγόροι.

Α'. Πληρεξούσιοι.

α. Τίνες δύνανται νὰ γίνουν πληρεξούσιοι.

1) Γ. πληρεξούσιοι, ἔγγραφα πληρεξουσιότητος.

91. Ὁ ἅπας διάδικος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχει, κατὰ τὰ ἄρθρα 74-76, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὰς διὰ πληρεξουσίου, δύναται νὰ διορίσῃ πρὸς τοῦτο, μόνον— 1. τὸν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς ἀνευ διακρίσεως βαθμοῦ, τοὺς ἀδελφούς καὶ κηδεστὰς 1), ἢ— 2. τοὺς ἑταίρους, ἢ— 3. δικηγόρους α). Ο. 434. 433. Π. Ν. 230.

1) Γ. κηδεστὰς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

α) Ν. 22 Φεβρουαρίου 1847 περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν.

1. Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικῶν, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 91 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας δριζύμενα πρόσωπα· ὅταν

6'. Νομιμοποίησις πρὸς τὸ δικάζεσθαι.

2. Ἐν ὅσῳ πρόκειται λόγος περὶ τῶν προπαρ-
ουαστικῶν 1) πράξεων καὶ κλήσεων μέχρι τῆς εἰς τὸ
ἰσον ἔγγραφης, προϋποτίθεται, ὅτι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον
ἢ ἀναφερόμενοι ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα· πρὸς δὲ τὴν
ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἀπαιτεῖται ῥητὴ πληρεξουσιότης,
ποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύττονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πρά-
και αὐταὶ αἱ πρότερον ἤδη ἐπιχειρηθεῖσαι, ὁ δὲ ἐπιχει-
αὐτὰς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρω-
τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα
μῶν· οἱ δὲ δικηγόροι καταδιώκονται, ἐκτὸς τούτου, καὶ
ῥυκτικῶς.—Τὸ περὶ νομιμοποιήσεως δύναται καὶ ἐξ ἐπαγ-
κτος νὰ προταθῇ καὶ νὰ κανονισθῇ κατὰ πᾶσαν τῆς διαδι-
ε ράσιν. Ὁ. 297. Πολ. 66. 207. 463, 6. 466. 807, 5.
Γ. μόνον περὶ προδικαστικῶν.

καί τῳσι πταισματοικας ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται
υνήγοροι, κατὰ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 336 τῆς ποινικῆς δικονο-
εὶμῃ δικηγόροι.

ἡ διατάξις τούτων γίνεται ἐξαίρεσις, ὁσάκις παρά τινι τῶν
δικαίων δὲν ὑπάρχεισι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον δικη-
τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἑνὸς αὐτοῦ, ὡς τοι-
ῇ ὡς πταισματοδικεῖου, καὶ πᾶς Ἕλλην ἀποκαταστημένος
εὐ δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1
ολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται
πρεξέουσι ἢ συνήγοροι ἑνὸς αὐτοῦ τῶν εἰρηνοδικαίων, ἢ πταισμα-
κῶν, ὅταν ἔχωντι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανο-
εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων βαθμῶν μὲ
τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα πρόσσωπα· ὁ παραβάτης
αὐτάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—50.
Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νομβρίου 1836 νόμου ἐξα-
θεύουσιν ἰσχύουσαι, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα

ρῆ Α. 10 Νομβρ. 1836 ὑπὸ τὰ ἄρθρα 124. 24.

Β'. Πληρεξουσιότης.

α. Ἐγγραφός ἢ προφορικῇ.

93. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἤτοι ἐγγράφως διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γενομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.— Ἡ ἔγγραφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχῃ—1. τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τινὸς δι' ἐνδεχομένην ἡνσημείωσιν 1)·—2. τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ δίκην ἀντικειμένων καὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης·—3. τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ συζητεῖται 2) ἡ ὑπόθεσις·—4. τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ πληρεξουσιότης, μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δόντος αὐτήν. Ὁ. 183.

1) Γ. δ' ἐνδεχόμενον κώλυμα. 2) Γ. μέλλει νὰ συζητηθῇ.

94. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα, καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πληρεξουσίου ἐγγράφου, ἔχουσα παραγγελία ἀρχῆς τινος εἰς τινα δικηγόρον, πρὸς διεξαγωγὴν ὅποιασδήποτε διαφορᾶς, ἐπέχει δι' αὐτὸν τὸν πληρεξουσίου ἐγγράφου α).

β'. Συνέπεια τῆς πληρεξουσιότητος.

95. Πληρεξουσιότης, δεδομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ 94 ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, παρέχει εἰς τὸν δικηγόρον, ἢ ἄλλον πληρεξούσιον, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρίσταῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ ἐν παρῶν πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν πρωτοδίκως γινομένην διεξαγωγὴν τῆς δίκης, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως, καὶ τὴν περὶ ἐφέσεως αἴτησιν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνταγωγὴν· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐξομολογῇται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ ἐπάγῃ, δέχεται, καὶ ἀντεπάγῃ ὅρκους, καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ ἐγγράφα. Διὰ νὰ ἔχουν δὲ τὰ πληρεξούσια ἐγγράφα ἀποτελέσματα μᾶλλον περιωρισμένα, πρέπει

α) Ὅρα Δ. περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δῆμων κλπ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 75 Πολ.

τοῦτο νὰ ᾔηται ἐκπεπρασμένον ῥητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ, καθότι τοιαύτη ἐξαίρεσις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ μόνον διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δι' ἐπαγωγῆς ὁρκου. Πολ. 264. 269. 354 ε. 412. 740. 767. 870.

γ'. Γενικὴ πληρεξουσιότης.

96. Γενικὴ πληρεξουσιότης δι' ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ δίδοντος τὴν πληρεξουσιότητα παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρίστανται ταχτικῶς τὸν ἐντολέα του, ὡς ἐνάγοντα, ἢ ἐναγόμενον, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένας πράξεις. — Τότε δὲ ἀρκεῖ καὶ ἑκάστην διαφορὰν ἢ ἐπίδοσις ἐπικυρωμένου ἀντιγράφου τῆς γενικῆς ταύτης πληρεξουσιότητος, ἢ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπίδειξις αὐτοῦ.

δ'. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης.

97. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης εἶναι πάντοτε ἀναγκαῖα, — 1. διὰ νὰ γίνωνται συμβιβασμοί, καὶ περὶ διαιτητῶν καὶ συγκατατάσεως συμφωνίαι. — 2. διὰ νὰ γίνηται ῥητὴ παραίτησις ἀπὸ ἐνδίκου τινὸς μέσου, ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ μαρτύρων. — 3. διὰ νὰ ἐνεργῇται τὸ ἐκτακτὸν μέσον τῆς ἀναιρέσεως, ἢ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας. — 4. διὰ νὰ γίνηται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ δικαστηρίων ἀγωγή. — 5. διὰ νὰ παραλαμβάνωνται ἢ νὰ δίδωνται χρήματα, ἔγγραφα, καὶ ἄλλα πράγματα. — 6. διὰ νὰ γίνηται ἐκποίησης. — Ἡ εἰδικὴ αὕτη πληρεξουσιότης προαπαιτεῖ ῥητὴν μνείαν τῶν πράξεων τούτων ἐν τῷ διὰ τῶν ἄρθρων 93, 94, καὶ 96 ἀναφερομένῳ ἢ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ. Πολ. 105 ε. 124. 477 ε. 485 ε. 521. 731. 750. 785. 807.

ι. Πληρεξουσιότης δεδομένη παρ' ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

98. Ἐπίτροποι, κηδεμόνες, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοτρίῳ ὀνόματι πληρεξουσιότητα δίδοντες ἄνθρωποι, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὸ πληρεξούσιον τὴν δι' ἐ π ι σ ῆ μ ο υ 1) ἐγγράφου ἀπόδειξιν

τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὸ δὲν ἦναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικαίωμα.

1) Γ. παρίλκει.

ς'. Δικαιώματα καὶ ὑπο

99. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑπὸ πληρεξουσίου, εἶναι τὰ αὐτὰ μὲν ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὡρισμένα διεσάχθη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ.— Ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτων πρὸς διεξαγωγὴν τῆς υποθέσεως πληρωμῶν.— 2. καὶ παραδίδη εἰς 4), ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ὅλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μᾶς, ἀμελείας, καὶ υπερβάσεις 101. 188. 469.

1) Γ. καὶ χρήματα.

400. Κατὰ τὴν περίπτωσιν παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2 πληρεξούσιος 1) εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι περὶ τῆς περαιτέρω πειθοῦ διχηγόρων, ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι

1) Γ. προσωπικῶς

401. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει σέως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν καὶ, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 παρὰ ἐγγράφων.— Μόνον οἱ διχηγόροι ρώνονται τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν λαμβάνουσι, μέχρι τῆς πληρωμῆς δικαίωμα.

α) Ὅρα σελ. 122 Δ. 8 Μαΐου 1

τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα, ἐὰν τοῦτο δὲν ᾖναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γ. παρίκει.

ς'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξουσίου.

99. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις δικηγόρου, ἢ ἄλλου πληρεξουσίου, εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοῦ ἐντολοδόχου, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα, καθ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὰ δὲν διετάχθη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἢ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ.— Ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος, — 1. νὰ δίδῃ λόγον περὶ τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως γενομένων πρὸς αὐτὸν πληρωμῶν. — 2. νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐντολέα ὅλα τὰ ἔγγραφα 4), ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν. — 3. νὰ ἐνέχεται δι' ὅλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενομένης παραδρομῆς, ἀμελείας, καὶ υπερβάσεις τῆς πληρεξουσιότητος. Πολιτ. 101. 188. 469.

1) Γ. καὶ χρήματα.

400. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 99 ἀριθ. 3, καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2 ὠρισμένων, καταδικάζεται ὁ πληρεξούσιος 1) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν δικηγόρων, ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι ᾖσαν δικηγόροι. Πολ. 466.

1) Γ. προσωπικῶς

401. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει δικαίωμα ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν γενομένα παρ' αὐτοῦ ἐξόδα, καὶ, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 παραδοθησομένων χρημάτων καὶ ἐγγράφων. — Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρώνονται τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα α), καὶ ἀπολαμβάνουσι, μέχρι τῆς πληρωμῆς, τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχέσεως δικαίωμα.

α) Ὅρα σελ. 122 Δ. 8 Μαΐου 1835 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 144. Ὁ.

ζ'. Παῦσις τῆς πληρεξουσιότητος.

402. Ἡ πληρεξουσιότης παύει, — 1. μετὸν θάνατον τοῦ λαβόντος καὶ τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα· — 2. ὅταν κατὰ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 153 τελειώσῃ πρωτοδικῶς ἡ δίκη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῇ ἡ πληρεξουσιότης, καὶ, ἐπὶ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος, ὅταν τελειώσῃ ἡ ἐπιτραπεῖσα πράξις· — 3. ὅταν ὁ δικηγόρος παραιτηθῇ, παυθῇ ἐπὶ πλεόν τῶν τριῶν μηνῶν, ἡ καθαιρεθῇ· — 4. παραιτηθέντος τοῦ πληρεξουσίου· — 5. ἀνακληθείσης τῆς πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐντολέως· ἐὰν δὲ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου τινὸς ᾔναι κατὰ νόμον ἀναγκᾶς (ἄρθρ. 148), τότε μόνον παύει ἡ πληρεξουσιότης δι' ἀνακλήσεως, ὅταν συγχρόνως διορισθῇ νέος πληρεξύσιος.

403. Ἐὰν ἐκ τοιαύτης παραιτήσεως, ἡ ἀνακλήσεως, προέκυψε διὰ τὸν ἀντίδικον, ἢ διὰ τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὅποιάδήποτε νόμιμος βλάβη, εἴτε διὰ τῆς ἐπελθούσης θραδύτητος, εἴτε διὰ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινὸς, εἴτε διὰ τῆς στερήσεως ἐνδίκου τινὸς μέσου, καταδικάζεται ὁ παραιτούμενος ἢ ὁ ἀνακαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν.

Γ'. Δικηγόροι.

404. Εἰς τοὺς δικηγόρους ἐφαρμόζεται ὅ,τι διεγρᾶφει περὶ τῶν πληρεξουσίων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ ὄργανισμῷ περὶ αὐτῶν ἰδίως ὁρισθέντων. Ὁ. 134 ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Διαιτηταί.

Α'. Ἀποφασίζοντες διαιτηταί.

α'. Ἐν γένει.

405. Τὸ συνυποσχετικὸν εἶναι εἶδος συμβολαίου 1), καὶ κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἀρχάς· — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 108 εἰς ὑποθέσεις ἀπορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς. Ε. 51.

1) Γ. συμβεβημένου.

6'. Εἶδη.

1. Ἐκουσίως.

106. Οἱ διαδικαζόμενοι 1) ἔχουν τότε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς διαιτητάς, ὅταν δύναται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὸ δικαζόμενον πρᾶγμα, εἴτε ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων. — Ἐξαιροῦνται ἐπομένως ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθρ. 74 καὶ 75 ἀναφερόμενοι ἀνθρώποι καὶ τὰ σωματεῖα 2).

1) Γ. διαφερόμενοι. 2) Γ. ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ σωματεῖα.

107. Εἰς ὅλας τὰς διαφοράς, εἰς τὰς ὁποίας ἐῖναι παραδεκτὸς 1) ὁ συμβιβασμὸς, ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ συνυποσχετικὸν περὶ διαιτητῶν· ἐπομένως ἐπίσης καὶ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων, προερχομένων ἐκ πράξεως ἀξιοποιήτου. — Ὅθεν συνυποσχετικὸν εἶναι ἰδίως ἀπαραδέκτον κατὰ τὰς γαμικὰς διαφοράς, καὶ τὰς περὶ διατροφῆς αἰτήσεις 2), καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διαφοράς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθοῦν, πρὶν ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 588.

1) Γ. ἐπιτρέπεται. 2) Γ. καὶ τὰς περὶ διατροφῆς,

2. Κατ' ἀνάγκην.

108. Εἰς ὑποθέσεις ἀφωρώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἔχει ὁ ἐνάγων τὸ δικαίωμα, ἐγγεῖρῃ τὴν ἀγωγὴν 1), νὰ ζητήσῃ διαιτητάς, καὶ νὰ ἐκδιᾷσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν σύστασιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου. — Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσιν οἱ ἄλλοδαποὶ καθὼς καὶ οἱ ἡμεδαποί. Ε. 51.

1) Γ. κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς.

109. Ἐὰν γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ ἀναφερομένου δικαιώματος, διορίζει ἕκαστος διάδικος ἓνα ἢ πλείονας διαιτητάς. — Ὁ ἐνάγων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων διαιτητῶν· ἕκαστος διάδικος ὁμοῦς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ἴσον ἀριθμὸν.

110. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας διορίζει ὁ πρόεδρος

τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ἐπιδικαιτητὴν, ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, δὲν λαμβάνει παντάπασι μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. — Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν περὶ ἐκτελέσεως ἐπισημειώσιν 1) πράττονται τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ περὶ δικαιτητῶν 2) ὁρισμένα.

1) Γ. ἀπόφασιν 2) Γ. ἐν γένει.

γ'. Συνυπόσχσεις.

441. Συνυποσχετικὸν δύναται, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 παρεκτάσεως δικαιοδοσίας τινὸς δικαστηρίου καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 408, νὰ γίνῃ μόνον δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἢ δι' ἐκθέσεως 4). — Ἐνταῦθα 2) σημειοῦνται ἀκριβῶς οἱ τε δικαιτηταὶ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς. — Καὶ ἡ διάρκεια τῆς συνυποσχέσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ 3) παρὰ τῶν διαδίκων· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν γίνῃ, ἡ συνυπόσχσεις δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν. Πολ. 445. 422. 425. 759.

1) Γ. διὰ δηλώσεως σημειουμένης εἰς τὰ πρακτικὰ 2) Γ. ἐν αὐτῇ 3) Γ. προηγουμένως

442. Ἐκαστος ἡμεδαπὸς, μὴ ἐξαίρουμένων τῶν δικαστῶν καὶ ὁλοκληρῶν δικαστηρίων, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς δικαιτητής. — Ἀνέικανοι πρὸς δικαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι γυναῖκες, ἀνήλικες, καὶ οἱ τοῦ τοῦτος 8 μ. ο. ι. ο. 4). Πολ. 422. 494. 529, 3.

1) Γ. μὲ τούτους ἱσομοιούμεναι.

443. Ἐκαστος δικαιτητής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῇ τὴν θέσιν τοῦ δικαιτητοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους· ἐὰν ὅμως ἀνεδέχθῃ αὐτὴν, δὲν δύναται οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τις τῶν διαδίκων νὰ παραιτηθῇ 1) χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν λοιπῶν. Μόνον ἐνεκα νέων μετὰ τὴν συνυπόσχσεις προκυψάντων λόγων δύναται νὰ ἐξαιρεθῶσι δικαιτηταί, καθὼς καὶ ἄλλοι δικασταί, κατὰ τὸ ἀρθρον 36.

1) Γ. τοῦ συνυποσχετικῶς,

δ'. Διαδικασία.

114. Ἐάν οἱ διάδικοι ἐν τῷ συνυποσχετικῷ δὲν ἀπεφάσαν ἄλλως, ἢ μὲν ἀπόφασις γίνεται κατὰ τοὺς ὑφεστῶτας πολιτικούς νόμους, ἢ δὲ διαδικασία κατὰ τοὺς περὶ εἰρηνοδικῶν διαγεγραμμένους τύπους. — Κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δύναται 1) οἱ διαιτηταὶ νὰ ἐπιβάλουν ποινάς, ἢ νὰ ἐνεργήσουν δικαίωμα βίας κατ' ἄλλων, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσουν ὡς μάρτυρας, πραγματοποιώμενας κτλ., ἐκτὸς ἔάν οἱ διαιτηταὶ ᾖναι συγχρόνως οἱ ταχτικοὶ ἀρμόδιοι δικασταί.

1) Γ. δὲν δύναται

115. Μεταξὺ πολλῶν διαιτητῶν ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειονῶν. — Ἰσοψηφίας οὐσης, παύει, ἔκτος τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 110, ἡ συνυπόσχεσις, ἔάν οἱ διάδικοι δὲν διώρισαν ἤδη ἐπιδιαιτητὴν, ἢ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν συμφωνήσουν περὶ διορισμοῦ τοῦ τοιούτου. Πολ. 125.

ε. Ἐνδίκαια μέσα.

116. Κατὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται, ἔάν, γενομένης τῆς συνυπόσχεσεως 1), δὲν συνεφωνήθῃ ἄλλο τι, νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως μέσον, κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. — Ἡ ἔφεσις, εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες, ἔάν δὲν εἶχε γίνεῖ συνυπόσχεσις, ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν· κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. — Ἡ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις διαδικασία εἶναι ἡ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένη συνήθης διαδικασία. Πολ. 545 ε. 529, 2. 530. 749. 735 ε.

1) Γ. ἐν τῇ συνυπόσχεσει.

117. Καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας 1) γίνεται εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις, κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς τύπους τῶν συνήθων δικαστηρίων. — Τὰ ἐνδίκαια μέσα

125. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται 1) εἰς τοὺς τοιοῦτους συμβιβαστὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 105-107, 414-413, 424, 422 ἀριθ. 1-3, 423, 426, 524-527 ὠρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 525 περὶ τοῦ μὴ γενομένου συμβιβασμοῦ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις, καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 526 ἀναγκαῖαι βεβαιώσεις περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, λαμβάνουν τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 527 ὠρισμένας συνεπείας τότε μόνον, ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ εἰρημἐναι ἐκθέσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις ἐθεωρήθησαν παράτινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ ἔλαβον 2) βεβαίαν χρονολογίαν. Πολ. 413. 477. 478. 534. 806.

1) Γ. καὶ 2) Γ. εἰς:ω.

Γ'. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν διαιτητῶν.

126. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τῶν διαιτητῶν τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου εἶδους μόνον ἐπὶ ἀσυνώστῳ ἀμείλειᾳ ἢ παραδρομῇ 1), ἐπὶ δόλῳ, ἢ ἀπάτῃ, ἐὰν ἐν τῷ περὶ διαιτητῶν συμβολίῳ δὲν ὠρίσθῃ ἄλλο τι. Πολ. 56.

1) Γ. μεγάλη ἀμελεία, ἢ μεγάλη παραδρομῇ.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ἐνικοὶ ὀρισμοὶ ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

δικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

Α'. Μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις.

27. Ὑποθέσεις κληρονομικαὶ μεταξὺ ἐνηλίκων, δανεισμὸς λαΐων, καὶ ἀφάρισσις τῶν ἡδη κατατεθειμένων 1), καὶ ἄλλαι μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις, διεξάγει, ἄνευ τῆς συμπράξεως δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, παρὰ τῶν

ἐνεχομένων 2) αὐτῶν. — Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ με-
ταξὺ τῶν ἐνεχομένων 3), γίνονται ἀρμόδια τὰ δικαστήρια;
ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσῃ ῥητῶς τὸ ἐναντίον. Πολ. 640.
1080 ἔ.

1) Γ. ἀναγγελία περὶ ἀποδόσεως 2) 3) Γ. μερῶν.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α. Ἐν γένει.

128. Καὶ ἐκεῖνα προσέτι, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ᾔναι δι-
φοραὶ 1), χρήζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ῥητῶς διατε-
ταγμένα, τῆς ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως,
συζητοῦνται 2) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. — Μόνον ὅταν
συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη 3), ἐπιμελεῖα ἐνὸς τῶν
διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ παρεπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ
τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ
ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν. Πολ. 263. 705. 708.

1) Γ. ἀμφισβητούμενα, 2) Γ. τῆς δικαστικῆς διεξαγωγῆς, δι-
εξάγονται 3) Γ. ἡ ὑπόθεσις.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129. Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου 1) διαδικασία, καὶ
ἰδιαιτέρως ὅλη ἡ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως
διαδικασία, δὲν εἶναι δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς
διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίου των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας συ-
ζητήσεις 2) προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδο-
ποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων 3).
Πολ. 76. 462. 264 ἔ.

1) Γ. ἀκροατηρίου 2) Γ. πράξεις 3) Γ. αὐτῶν.

γ'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130. Ἐὰν ἐν τινι τόπῳ, ἐνθα δικαστῆς, ἢ εἰσαγγελεύς τις
ἐπιχειρεῖ ἑπίσημόν τινα πράξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἢ
πλείονες ἄνθρωποι ταραττοῦν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν
ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατά-
ξεις, ἔχει ὁ δικαστῆς, ἢ ὁ εἰσαγγελεύς τὸ δικαίωμα καὶ ἐκδόσεως

ἐπὶ τοῦ θορυβοῦντος, ἢ τοῦ παραδύτου, ἔνταλμα συλλήψεως, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ.—Περὶ τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 165. 876. Ποιν. 184. 209 ε. 366 ε.

134. Ἐὰν ἐκτὸς τοῦ θορύβου, ἢ τῆς ἀντισημασίας, συνέβησαν συγχρόνως καὶ ἄλλαι βίαιοπραγαί, φέρουσαι 1) χαρακτηρὰ πταισματος, πλημμελήματος, ἢ κακουργήματος, βεβαιοῦνται αὗται δι' ἐκθέσεως, ἢ ὅποια παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, ἐὰν ᾗ νὰ φυλακισμένος 2), εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, ἢ πλημμελειοδικῶν δημόσιον κατηγοροῦν. Πολ. 466. Ποιν. 182. 250. 367. 368. 417.

1) Γ. ἐὰν ὁ θύρος ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύονται καὶ μὴ ἄλλας πράξεις φερούσας 2) συνελήφθη.

δ'. Ὅτι ἔγγραφος ἡ διαδικασία.

132. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίου συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἔγγραφος.—Ὅθεν πρέπει νὰ συντάττωνται περὶ ὅλων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινόμενων δικαστικῶν πράξεων ἢ δικόγραφα, ἢ ἐκθέσεις. Πολιτ. 433. 436. 458. 473. 580.

Γ'. Ἐκθέσεις.

433. Οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πάσης ἐκθέσεως εἶναι, — 1. νὰ ἀντάσσεται ἐπὶ παρούσῃ τῶν πραττόντων καὶ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν. — 2. νὰ ἀναγιγνώσκεται εἰς τοὺς πελάτας, δικαίους, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦται 4) παρ' αὐτῶν. — 3. νὰ ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως, καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν κεραιτοκόμενων. — 4. νὰ ᾗ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπραττόντων ἀνθρώπων, ἢ, ἀν ὅσοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, νὰ γίνεται μνεῖα τούτου. Πολ. 432. 475. 204. 339. 807. 876. Ποιν. 72 ε.

(ΤΟΜ. Α')

ἐνεχομένων 2) αὐτῶν. — Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ με-
ταξὺ τῶν ἐνεχομένων 3), γίνονται ἀρμόδια τὰ δικαστήρια;
ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσῃ ῥητῶς τὸ ἐναντίον. Πολ. 640.
4080 ἔ.

1) Γ. ἀναγγελία περὶ ἀποδόσεως 2) 3) Γ. μερῶν.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α. Ἐν γένει.

128. Καὶ ἐκεῖνα προσέτι, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ᾔναι δι-
φοραὶ 1), χρήζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ῥητῶς διατε-
ταγμένα, τῆς ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως,
συζητοῦνται 2) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. — Μόνον ὅταν
συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη 3), ἐπιμελεία ἐνὸς τῶν
διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ παρεπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ
τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ
ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν. Πολ. 263. 705. 708.

1) Γ. ἀμφισβητούμενα, 2) Γ. τῆς δικαστικῆς διεξαγωγῆς, δι-
εργάζονται 3) Γ. ἡ ὑπόθεσις.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129. Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου 1) διαδικασία, καὶ
ἰδιαιτέρως ὅλη ἡ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως
διαδικασία, δὲν εἶναι δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς
διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίου των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας συ-
ζητήσεις 2) προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδο-
ποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων 3).
Πολ. 76. 462. 264 ἔ.

1) Γ. ἀκροατηρίου 2) Γ. πράξεις 3) Γ. αὐτῶν.

γ'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130. Ἐὰν ἐν τινι τόπῳ, ἐνθα δικαστῆς, ἢ εἰσαγγελεύς τις
ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πρᾶξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἢ
πλείονες ἄνθρωποι ταραττοῦν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν
ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατά-
ξεις, ἔχει ὁ δικαστῆς, ἢ ὁ εἰσαγγελεύς τὸ δικαίωμα καὶ ἐκδύσθαι

καὶ διὰ μὴ διαφορουμένων ἐκφράσεων. Νομικοὶ κανόνες δὲν πρέπει μὲν ἀναγκαιῶς, δύνανται ὅμως νὰ ἀναφέρονται ρητῶς ἢ διὰ παραπομπῆς πρὸς τινὰ νόμον· τέλος, ἡ αἴτησις ὀρίζεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ιδιότητά της.

Ε'. Ἐπιδόσεις.

138. Κλήσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδίδονται πάντοτε εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντικλήτους αὐτῶν· δικαστικαὶ δὲ ἀποφάσεις καὶ ἐπιταγαὶ τότε μόνον, ὅταν οἱ εἰρημένοι δὲν ᾔσαν παρόντες εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίᾳσιν, καθ' ἣν αὐταὶ ἐξεδόθησαν. Πολ. 139. 148 150. ε. 261. 513. 578. 624. 862. 863.

139. Μόνον ὅταν ἡ ἐμφάνισις διαδίκου τινὸς ᾔναι οὐσιωδῶς ἀναγκαιὰ πρὸς ἐξέτασιν 1) αὐτοῦ, καλεῖται ἐπὶ τούτῳ αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 152). Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου διαταγῆς ᾔτον παρῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἡ δημοσίευσις αὕτη ἐπέχει τὸν τόπον τῆς κλητεύσεως, καὶ ἐπομένως ὁ διάδικος δὲν καλεῖται αὐτοπροσώπως (ἄρθρον 312). Πολ. 76. 129. 138. 152. 264. 311. 513. 862 ε. 1) Γ. ἀκρόασιν.

140. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ τοῦ κλητῆρος ἐκεῖνου τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ διάδικος, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνη ἡ παράδοσις 1). — Ὁ κλητὴρ δίδει περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικὸν, περιγράφον ἀκριβῶς — 1. τὸ ἐπιδοθὲν δικόγραφον, ἢ τὴν ἐπιδιοθεῖσαν κλῆσιν ἢ ἀπόφασιν. — 2. τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπίδσεως. — 3. τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον, ἐνθα ἐτοίχοιο λήθη τὸ ἐγγράφον 2). — Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο χρονολογεῖται, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος α). Πολ. 142. 146. 151. 201. 204. Ποιν. 145 ε. 162 ε. 190 ε. 207. Ὁ. 159 ε.

1) Γ. ἐπίδοσις. 2) Γ. τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχακαλλήσεως καὶ ἐγγράφου.

α) Ἐγμ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματ. τῆς 13 Μαΐου 1840.

β) κλητῆρας εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαδίκους ἐπιδόσεις αὐτῶν παρὰ

1) Γ. εἰς τὰ παρόντα μέρη καὶ λοιπὸς συμπράττοντας, καὶ νὰ ἀποδοῦνται.

134. Ἐκθεσίς, συντεταγμένη κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, ἔχει, μέχρις οὗτοι ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι πλαστογραφημένη ἢ νενοθευμένη, πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν περὶ πάντων, ὅσα θεβαιῶνται ἐν αὐτῇ ὡς κατὰ τοῦ δικαστηρίου αὐτῆς αἰσθήσεσι κατακοιθέντα. Πολ. 398. 400. 436. Ποιν. 434.

135. Ἐὰν λείπῃ ἐν τῶν οὐσιωδῶν τούτων ἀπαιτουμένων ἐκθέσεώς τινος, αὕτη θεωρεῖται, καθὼς δημόσιον ἔγγραφον, ὡς ἄκυρος καὶ μὴ ὤσα. — Ἐὰν ὁμῶς ἡ ἐκθεσίς ὑπεγράψῃ παρ' ὧν τῶν δ ι α δ (ι χ ω ν 1), δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύριος ἔχων ἰδιωτικὸν ἔγγραφον (ἀρθρ. 402). — Κατὰ πᾶσιν ἁ λ λ η 2) περὶ πτωσιν, ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ, ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ περὶ ἑαυτοῦ, ἐκτὸς τούτου, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν πᾶς δὲ ἄλλος κατηγορίας ὑπάλληλος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. — Ἡ αὕτη ποινὴ ἐφαρμόζεται, καὶ ὅταν δὲν συνετάχθῃ παντάπασιν ἐκθεσίς. Πολ. 166. 201. Ποιν. 74.

1) Γ. μάρων 2) Γ. ἁ λ λ η ν παρίλαει.

Δ'. Δικόγραφα.

136. Τὰ παρὰ διαδίκου εἰς διάδικον ἐγχειριζόμενα, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον διδόμενα δικόγραφα, πρέπει νὰ διαλαμβάνουν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐνεγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συ ζ η τ ε ῖ τ α ι 1) ἢ ὑπόθεσις, τοῦ ὑπὸ δίκην ἀντικειμένου, ἰδίως δὲ τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ δικόγραφον, (ἐὰν δηλ. ᾖ αἰ ἀγωγὴ ἢ ἐνστάσις κτλ.). — Ἐκτὸς τούτου πρέπει ἕκαστον δικόγραφον νὰ ᾖ χ ρ ο ν ο λ ο γ η μ ἔ ν ο ν π ρ ο σ η κ ὄ ν τ ω ς καὶ 2) ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 533. 598. 644.

1) Γ. διεξάγεται 2) Γ. νὰ περιέχῃ τὴν προσήκουσαν τοῦ τόπου καὶ χρόνου σημείωσιν, καὶ νὰ ᾖ

137. Τὰ γεγονότα ἀναφέρονται εἰς τὰ δικόγραφα ὡρισμένως

ἢ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται νὰ γίνη μόνον ἐγγράφως. — Γράφεται

τὴν ἐπίδοσιν ἀποδεικτικὸν, φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρὸς ὃν ἐναρτήθη ἡ ἐπίδοσις· αὐτὸ δὲ, ὡς νομίζομεν, εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ᾖ τὸ πρωτότυπον, ἄλλως ἡ δύνασις ῥητῶς ὁ νομοθέτης νὰ μεταχειρισθῇ τὴν φράσιν, ἀντὶ τῆς φράσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ οὗτου δι' ὁδοῦ κτλ., τὰ δὲ ἀποτήματα, τὰ ὅποια δύνανται ἐκ τούτου νὰ προκύψωσι, παραλαμβάνονται διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἑρετιῶν τῶν κλητῆρων διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 150 καὶ 164 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἔτους ἐγκυκλίου τοῦ ὑπερργίου τούτου.

Τὰ εὑρετήρια τῶν κλητῆρων, ἀν. ᾗναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς ἐπίμοιους τύπους (ἀρθρ. 407—419), ἀποδεικνύουν τὴν ἐπίδοσιν, ἵνα ἡ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως ᾖ ἄλλως ἀποδεικνυμένη, ἡ δὲ κάτωθεν τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου ἀντιγραφὴ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐξασφαλίζει καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις διὰ δίκον ἀπὸ πάσαν νόθευσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς πληροφоруμένα, τινὲς τῶν δικαστικῶν κλητῶν δὲν συμμορφοῦνται μὲ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἄλλοι μὲν μὴ κρατοῦντες εὑρετήρια, ἄλλοι δὲ μὴ ἀντιγράφοντες το ἐπιδοτήριον ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδομένου δικεγράφου, νομίζομεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ σῶς ἀνακινώσωμεν τὰ ἐξῆς, μὲ τὰ ὅποια ἀπαιτεῦμεν νὰ συμμορφωθῇτε.

α. Ὁ παραβαίνων κλητὴρ τὴν ἀπὸ 13 Μαΐου 1840 ἐγκυκλίον μας θέλει θεωρεῖσθαι διαγωγῆς ἐπιληψίμου.

β. Δίδεται προθεσμία εἰς τοὺς κλητῆρας ἡμερῶν 40, ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνώσιν τῆς παρούσης, πρὸς τακτοποίησιν τῶν εὑρετηρίων των, εἰ δὲ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς θέλουσιν μᾶς ἀναφέρειν ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, πῶς ἐξ αὐτῶν συνεμρφώθησαν μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ νὰ προτείνουν τὴν παῦσιν τῶν παραδοτῶν.

γ. Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελεῖς νὰ μᾶς ἀναφέρουν ἐκάστοτε τοὺς παραβαίνοντας τὴν ἐγκυκλίον τῆς 13 Μαΐου, καὶ, παρευρισκόμενοι εἰς τὰς συζητήσεις, νὰ ἐξετάζωσι τὰς δικεγράφους, διὰ νὰ παρατηρῶν κατὰ πόσον ἐκτελεῖται ἡ ἐγκυκλίος.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσιν κοινοποιηθῆ εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν κλητῶν.

141. Ἡ περὶ ἐπιδόσεως παρaxyελία δύναται νὰ γίνη ἀμέσως παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ, καὶ κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ

ρίζονται, ὡς μανθάνομεν, ν' ἀφίνουν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἀπλῶν τὸ ἐπιδότην ἐγγραφον, χωρὶς νὰ σημειῶσι παρὰ πόδας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιδότηριου ἀντίγραφον, ἐκ δὲ τούτου συμβαίνουσιν ἀτοπήματα, διότι πᾶσι κλητῆρες, μάστιστα δσάκις οἱ διάδικοι εἶναι ἀγράμματοι, βραδύνοντες νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπίδοσιν, κρύπτουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀμέλειαν, προχρονολογεῦντες τὸ ἐπιδότηριον, ὃ δὲ διάδικος, μὴ ἔχων ἀνὰ χεῖρας κἀμμίαν ἀπόδειξιν, βεβαιῶσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως, ἀναπαύεται πᾶσι αὐτὸς τε καὶ ὁ συνήγορός του, θεωρεῦντες ἐκτελῆς ἐμπροθέσμους καὶ αἰφνιδῶς βλεπούσιν ἐκτελῆς ὑπερημέρους ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάζει, διὰ τὴν προχρονολόγησιν τοῦ προσαγομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιδότηριου. Τὸ αὐτόπημα τοῦτο ἤθελεν ἐκλίπη, ἂν οἱ κλητῆρες διατάσσοντο νὰ γράφωσι πάντοτε ὑπὸ τὸ ἐπιδιδόμενον ἐγγραφον, ἀντίγραφον τοῦ ἐπιδότηριου, καὶ νὰ τὸ χρονολογῶσι καὶ τὸ ὑπογράψωσι· διὰ τοῦ μέσου τούτου ὁ διάδικος, καὶ ἀγράμματος ἂν ᾖ, παρέχων εἰς τὸν συνήγορόν του ἐγγραφον τὴν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως ἀπόδειξιν, θέλει τίθεσθαι πάντοτε εἰς κατὰστασιν νὰ οὐδετερώσῃ τὰς ἐπινοίας τὰς αὐτὰς τῶν κλητῆρων, τὰς ὁποίας ῥαθυμία τυγχόν, ἢ καὶ κακοήθεια ὑπεγόρευσεν, ἐκτὸς δὲ τούτου, θέλει προλαμβάνεται καὶ ὁ κίνδυνος τῆς πλαστογραφήσεως τοῦ εἰς μόνας τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιδίδοντος εὐρισκομένου ἐπιδότηριου. — Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κλητῆρας παρὰ τῶν διατάξεων τῆς Πρωτ. Δικονομίας· ἐπειδὴ ὁμως ἡ παρaxyελία αὕτη δὲν ἔχει τι προσβάλλον κατεστῶσας διατάξεις, ἐκρίναμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος προτιμωτέραν, ὡς προχειροτέραν, τὴν παρaxyελίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσῃτε πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν κλητῆρας, εἰδοποιούντας αὐτοὺς, ὅτι, ἐν περιπτώσει παραβάσεως, θέλουν καταδικάζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπειλῆς ταύτης, ἐν περιπτώσει παρακοῆς.

Ἐγκ. ὑπουργικὴ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Κατὰ τὰ συνδυασμένα ἀρθρα 140 τῆς πολ. δικονομίας καὶ 247 πρῶν δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ κλητὴρ δίδει εἰς τὸν παρaxyεῖλанта

ἡ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται νὰ γίνη μόνον ἐγγράφως. — Γράζεται

τὴν ἐπίδοσιν ἀποδεικτικὴν, φέρειν τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρὸς ὃν ἐνεργήσῃ ἡ ἐπίδοσις· αὐτὸ δὲ, ὡς νομίζομεν, εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι τὸ πρῶτότυπον, ἄλλως ἡ δύνασις βλητῶς ὁ νομοθέτης νὰ μεταχειρισθῇ τὴν φράσιν, ἀντὶ τῆς φράσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ τοῦ δίδει κατλ., τὰ δὲ ἀτοπήματα, τὰ ἐπεὶ δύνανται ἐκ τούτου νὰ προκύψωσι, προλαμβάνονται διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὑρετηρίων τῶν κλητῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 150 καὶ 164 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἐτους ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Τὰ εὐρετήρια τῶν κλητῶν, ἀνῆλθαι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους (ἀρθρ. 407—419), ἀποδεικνύουσιν τὴν ἐπίδοσιν, ἵπεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως ᾗναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη, ἡ δὲ κάτωθεν τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου ἀντιγραφή τοῦ ἐπιδότηρίου ἐξασφαλίζει καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις διαδίδεται ἀπὸ πᾶσαν νόθευσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς πληροφоруόμεθα, τινὲς τῶν δικαστικῶν κλητῶν δὲν συμμορφοῦνται μὲ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἄλλοι μὲν μὴ κρατοῦντες εὐρετήρια, ἄλλοι δὲ μὴ ἀντιγράφοντες το ἐπιδότηριον ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου δικεγράφου, νομίζομεν ἐπ' ἀναγκῆς νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὰ ἐξῆς, μὲ τὰ ἐπεὶ ἀπαιτεῦμεν νὰ συμμορφωθῇτε.

α. Ὁ παραβαίνων κλητὴρ τὴν ἀπὸ 13 Μαΐου 1840 ἐγκύκλιον μας θέλει θεωρεῖσθαι διαγωγῆς ἐπιληψίμου.

β. Δίδεται προθεσμία εἰς τοὺς κλητῆρας ἡμερῶν 40, ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνῶσιν τῆς περιουσίας, πρὸς τακτοποίησιν τῶν εὐρετηρίων των, εἰ δὲ ἀρμόδιοι εἰσαγγελιῆς θέλουσι μᾶς ἀναφέρειν ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, περὶ ἐξ αὐτῶν συνεμφωδῆσαν μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ νὰ προτείνουσιν τὴν παῦσιν τῶν παραδωτῶν.

γ. Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελιῆς νὰ μᾶς ἀναφέρουν ἐκάστοτε τοὺς παραβαίνοντας τὴν ἐγκύκλιον τῆς 13 Μαΐου, καὶ, παραυρισκόμενοι εἰς τὰς συζητήσεις, νὰ ἐξετάζωσι τὰς δικογραφίας, διὰ νὰ παρατηροῦν κατὰ πόσον ἐκτελεῖται ἡ ἐγκύκλιος.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσι κοινοποιηθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν κλητῶν.

ἀδ' ὑπὸ τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, χρονολογεῖται προσηκόντως, καὶ

Ἐτέρᾳ τῆς 8 Φεβρουαρίου 1881. Πρὸς τοὺς εἰσαγγελλίς.

Ἐπειδὴ τινες τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, παραξηγήσαντες τὸ πνεῦμα τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἐτους ἐγκυκλίου μας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 8 Ἰαννουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 156, εἰς δε γίνεται λόγος περὶ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου, ἐξακολουθοῦσιν ἤδη νὰ ἐκτελῶσι κατὰ γράμμα τὰ περὶ ἀντιγραφῆς τῶν ἐπιδοτηρίων παραγγελλόμενα, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ τοιαύτη παρεξήγησις, καὶ πολλὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δυσχερείας, καὶ βλάβης μᾶλλον εἰς τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων πρόξενος δύναται νὰ γένη, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ σῶς δηλώσωμεν, Κύριοι, ὅτι διὰ τῆς λίξεως ἀντιγραφῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου, δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀντιγράφηται ὁλόκληρον τὸ ἐπιδοτήριο εἰς τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον, ὥς περιττὸν, διότι ὁ πρὸς ἐν ἐπιδίδεται τὸ δικόγραφον, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑκείνου ἐλήφθη τὸ προεῖμενον μέτρον, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐπιδιδόμενον εἰς αὐτὸν δικόγραφον ἐκ τοῦ ἐπιδοτηρίου, διότι αὐτὸ τὸ ἐπιδιδόμενον δικόγραφον φέρει καὶ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ εἶδους τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ τὴν ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρα, ἐπομένως, ἐν ᾧ ἀπαγορεύομεν βητῶς τὴν κατὰ τὴν δοθεῖσάν ἐννοιαν ἀντιγραφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου, ἀπαιτοῦμεν νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς σημείωσις ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου, κατὰ τὴν ἐκείαν ἡμεῖς δίδομεν ἐννοιαν εἰς τὰς ἐγκυκλίους, εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐντέλειαν τῶν ὑπείων ἐπιμένομεν.

Ἐν . . . σήμερον τῇ . . . ὥρα . . .
Ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν . . . πρωτοδικῶν ἐπιδόσας
(ἢ ἐτοιχοκόλλησας ἐνώπιον τῶν δύο μαρτύρων δεινός καὶ δεινός) τὸ
παρὲν δικόγραφον.

Ὁ κ λ η τ ῆ ρ

(Ἐπογραφή ὁλόκληρος τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου).

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσιν κρινοποιηθῆ εἰς τὰ δικαστήρια
καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας.

ἐκκρήμης ἢ δίκῃ· οὗτος δὲ ὀφείλει νὰ πέμψῃ τάχιστα τὸ εἰς αὐτὸν παραδοθὲν ἔγγραφον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμ-

μματείας τῶν ἐξωτερικῶν δικόγραφα ἰδιωτικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πρὸς ἐπίδοσιν, τὰ κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου Ε. Ε. νόμον προκαταβλητέα τέλη πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῶν ἐξ ἔγγραφων.—1. ἐπὶ τῶν δικογράφων αὐτῶν.—2. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τοῦ εἰσαγγελείας, δι' οὗ θέλει γενῇ ἢ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολῇ.—3. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, δι' οὗ θέλει γενῇ ἢ εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολῇ.—4. ἐπὶ τοῦ ἐπιστραπτέου ἐπιδεκτηρίου.—5. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείαν.—6. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς γραμματείας πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖαν τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ δίκη πρόκειται.—Ταῦτα, ἂν καὶ λεπτομερῶς καὶ διακεκριμένως δὲν ἀριθμῶνται ἐν τῷ νόμῳ, ἐξάγονται ὅμως ἱκανῶς ἐξ αὐτοῦ, ὅστις ἀπαιτῶν καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολῆν τέλη, ἐννοεῖ ὡς ὁμολογουμένως ἀπαιτούμενα τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολῆν.—Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 2-6 σημειούμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ λογίζωνται εἰς τὴν ἀπὸβολὴν τοῦ τέλους ὡς ἐν ἀκέραιον φύλλον συνήθους χάρτου.—Ἐκ τῶν προκαταβαλλομένων τελῶν, τὰ μὲν ἀφορῶντα τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 διὰ τὴν μέχρι τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολῆν, θέλουσι πληρύνεσθαι εἰς τὸ κατὰ τόπον ταχυδρομεῖον ὡς τέλος παρὰ τοῦ εἰσπράξιμον, λογιζομένου τοῦ ἔγγραφου τοῦ εἰσαγγελείας ὡς ἰδιωτικῷ, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουσι ἐγκλιθεῖν εἰς τὸ πρὸς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἔγγραφον, τὸ ἐποῖον, καίτοι φέρον χρήματα, διατάχθησιν νὰ παραλαμβάνουν οἱ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων, ὡς μᾶς εἰδοποίησεν ἡ συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ γυνικοῦ τῶν ταχυδρομείων διευθυντοῦ γραμματεία τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἔγκ. τῆς αὐτῆς γραμμ 19 Ἰανουαρίου 1840.—Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεία, ἀφορμὴν λαβοῦσα ἀπὸ τὰς ἐπανειλημμέναις παρατηρήσεως τῶν προξενικῶν ἀρχῶν περὶ τῶν δυσκολιῶν, ἵσας ἀπαντῶσιν αὐταὶ κατὰ τὴν διακοίνωσιν τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν ἐνεστῶσαν στελλομένων δικογράφων, ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἐν αὐτοῖς σημειώσεως τῶν ὀνομάτων, ἐπωνύμων, καὶ κατοικιῶν, καὶ πρὸς τοὺς, ὡς ἐκ τῆς γλώσσης, ἐν ᾗ εἶναι γεγραμμένα, γλώσσης πολλοῦ τῆς ἑρῶσης ἀγνώστου, παρακαλεῖ νὰ ἐπιστήνῃται εἰς τοῦτο τὰ

διορισμένους, εἰς ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας. — 5. ἐπὶ πτω-
χείσῃς, εἰς τινα πράκτορα ἢ σύνδικον. — 6. ἐπὶ ξένων, κατὰ
τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 27 καὶ 28, καὶ ἐπὶ ἡμεδαπῶν,
ὅταν οὗτοι διατρέβην ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὸν παρ' ἐκείνου τῷ
δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν 3) εἰσπαγγελέα α), ὅπου εἶναι

α) Ν. 19 Ὑπ. 1838 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, τῶν προ-
κυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου μέρας ἀποστολῆς δι-
κογραφῶν.

1. Οἱ διάδικοι, οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένης εἰς τὸν
παράγραφον 6 τοῦ ἀρθροῦ 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἢ ἄλλας
εἰσαθήσεις κοινοποιήσεις, πρὸς κατοικεῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ
ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουσιν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγε-
λείως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπιδόσις, τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους
ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδόμενων δικογραφῶν ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπο-
λογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμήσεως. Εἰς
τὰ τέλη ταῦτα θέλουσιν προστιθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς
ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, δι-
ὃ θέλουσιν σταλῆ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν,
καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδιοτηρίου ἢ ἄλλου
τινὸς ἐπιστραπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου,
παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

2. Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ
εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς
τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου· ἄλλως ὑποχρεοῦται
νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεσούσης δὲ φι-
λονητικῆς μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελείως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προ-
σδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτε-
τικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὸ
νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως
ταύτης ἐξαίρουσινται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν
θλίβει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 3
(Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογραφῶν τῶν
ἐν τῇ βασιλικῇ διατάγμα.

Ἐκτ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας 72 Νοεμβρίου 1838.
Ἡ τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς

1) Γ. τῶν καθιδρυμάτων, καὶ ἄλλων δημοσίων κατασκευμάτων, καὶ τῶν σωματείων 2) Γ. ἐργοστασιαρχῶν, καὶ τῶν ματερχομένων ἐπιτηδεύματα παντὸς εἶδους 3) 4) Γ. παρὼλοι. 5) 6) Γ. στρατιωτῶν 7) Γ. ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ

146. Οἱ ἐν τοῖς τρισὶ προηγουμένοις ἀρθροῖς 143-145 ἀναφερόμενοι, λαβόντες τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιδοθὲν ἔγγραφον 1), ὑπογράφουν τὸ διὰ τοῦ ἀρθρου 140 διατεταγμένον ἀποδεικτικόν. — Ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, πρέπει, — 1. κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρων 143 καὶ 145 ἀριθ. 1, 3, 4, καὶ 5, νὰ κολληθῇ τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 143 ὠρισμένα, καὶ τὸ εἰρημένον ἀποδεικτικὸν νὰ ὑπογράφεται παρὰ τῶν παρόντων 2) γειτόνων. — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρων 144 καὶ 145 ἀριθ. 2, 8, καὶ 9, νὰ ὑπογράφεται ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοὺς ἐκεῖ ἀναφερομένους στρατιωτικὸς διοικητὰς, καὶ πλοιάρχους, καὶ τοὺς τοποτηρητὰς αὐτῶν, καὶ νὰ πέμπεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον. — Συγχρόνως καταδικάζονται οἱ εἰρημένοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀρνήσεώς των προσγενομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ, ἐκτὸς τούτου, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 145 ἀριθ. 6 καὶ 7, ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωνται διὰ τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρνούμενων δὲ αὐτὸ τούτων, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖς· συγχρόνως δὲ ἐνεργοῦνται κατὰ τῶν ἀρνούμενων εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 διατεταγμένα α). Πολ. 151. 207. 924.

1) Γ. εἰς αἵ: γίνεται ἡ ἐπίδοσις, 2) Γ. προσληφθέντων.

α) Ἐγκ. ἱπουργ. δικ. 28 Ὀκτ. 1853 πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀνακοινώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, περὶ τοῦ ὅτι πολλὰ τῶν ὑπὸ τῶν ΚΚ. εἰσαγγελέων ἀποσταλλομένων δικογράφων, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ βιβλία, ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν ΚΚ. προξένων μὴ τὴν σφραγίσαν

ματεῖν τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὰ ἀποσταλῆ περιχίτρω· — 7. ἐπὶ διαδίκων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, εἰς τὸν παρ' ἐκείνῳ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν 4) εἰσγγελέα, ὅπου ἡ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς, καὶ συγχρόνως δημοσιεύεται δι' ἐνὸς ἢ πλείονων δημοσιῶν φύλλων, ἐκδιδομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι· — 8. ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν 5) ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τοῦ τόπου τῆς ἐφεδρείας. — Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείας, ἐπὶ διοικητῶν συνταγμάτων, ταγμάτων, καὶ φρουρίων, καὶ ἐπὶ στρατηγῶν, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 143, καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν. — 9. ἐπὶ ἀξιωματικῶν, καὶ στρατιωτικῶν 6), εὐρισκομένων ἐπὶ πλοίου τινὸς, καθὼς καὶ 7) ναυτῶν ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν τοποτηρητὴν του. — Ἐὰν δὲ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ναῦται ᾗναι ἀπόντες δι' ἀδείας, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 143 καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν. Πολ. 2. 544. Ἐ. 21 ἐ. 31. 480. 486. 527. Ποιν. 192.

προσεχὴν τῶν εἰσαγγελέων, προκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ προτρέπωσι τοὺς διαδίκους εἰς τὸ νὰ γράψωσιν ὅσον ἐνιστὶ εὐανάγνωστα καὶ ὀνόματα κτλ. καὶ νὰ προσαρτῶσιν εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα μεταφρασιν Γαλλικὴν. — Ἐκπληροῦντες τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, οἱ παρακαλοῦμεν νὰ ἐκδῶτε περὶ τούτου τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶς εἰσαγγελεῖς.

Ἐγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς 12 Νομβρίου 1837. — Ἐξ παρακαλοῦμεν Κ. εἰσαγγελεῦ, νὰ διατάξῃτε τοὺς ὑφ' ἡμῶς εἰσαγγελεῖς νὰ ὁδηγήσωσιν ἕκαστος τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου ἐνεργοῦντας κλητῆρας, νὰ κάμνωσι τὰς πρὸς τοὺς πρίσβεις τῶν ξένων δυνάμεων ἐπιδόσεις τῶν κλήσεων διὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν, ὡς ἐπὶ ἀπόντων. Οἱ πρίσβεις τῶν ξένων δυνάμεων, καὶ τοὶ ἐνοικεῦντες τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, θεωροῦνται μολεταῖται ὡς ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ἀπεσταλμένοι. Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ Βάττελ, φητὼς ἐμφραζόμενος περὶ τούτου εἰς τὸ βιβλίον 4 κεφάλαιον VIII §. 115.

τας, καθώς και ἐν καιρῷ νυκτός, δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ἀνευ ἡμίαις τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου, καὶ τὴν εἰσημμένην ὑπογραφήν. Πολ. 1005.

ς'. Ἀντίκλητοι.

148. Διάδικοι, οὔτινες δὲν κατοικοῦν ἢ διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὀφείλουν, ἅμα γενομένης πρὸς αὐτοὺς τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων, ἅμα ἐπιδοθείσης τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος, ἅμα ἐπιδοθείσων τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ., νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐπιδόσεως 1) πληρεξούσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις. Πολ. 102. 150 ἐ. 153. 516. 533. 543. 767 ἐ. 770. 819. 863, 2. 909. 923. 1012, 2. 1038. 1054. 1061. 1064. Ὁ. 142. Ἐ. 200.

1) Γ. ὀφείλουν, γινομένης τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ. νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐπιδιδόμενῳ ἐγγράφῳ.

149. Εἰς ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας συνοπτικὰς ὑποθέσεις, εἰς κλητεύσεις βραχυπροθέσμους, καὶ ἄλλας δίκας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν γίνεται ἐγγραφὸς προδικασία, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον νὰ διορίσῃ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀκόμη ἀντίκλητον, ἐν δὲν ἀπηγγέλθῃ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις εἰς τὴν πρώτῃν δικάσιμον. — Τοῦ διορισμοῦ τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 150. 621.

150. Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἀρθροῖς ὀρισμένων, παραλείψθῃ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, γίνονται αἱ ἐπιδόσεις, ἐπὶ μὲν τῶν συνήθων ὑποθέσεων, εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν, ἐπὶ δὲ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων συνοπτικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ κλήσεων βραχυπροθέσμων, εἰς τὸν γραμματέα 1), καὶ καὶ κατατίθενται. — Οἱ παραβῆναι διάδικοι καταδικάζονται.

147. Μόνον κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς κατὰ νόμον ἑορ-

δὲ τὰ πρὸς ἃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπευθύνονται πρόσωπα, οὗτα ἐπιδημεῦσιν ἤδη, οὗτε μετέστησάν ποτε εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, σπαύδομεν, Κύριε εἰσαγγελεῦ, νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς ἀκολουθούς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων, ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἄδικοι συνέπειαι, αἱ δυνάμεναι νὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῶν.

Ὅσάκις συζητοῦνται ἐρήμην ὑποθέσεις κατὰ προσώπων, ὡς διαμινόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κλητευθέντων, καὶ ἰδίως, ὅσάκις ἤθελον ἐπιστρέφασθαι πρὸς ὑμᾶς, Κύριε εἰσαγγελεῦ, τοιαῦτα δικόγραφα, μὲ τὴν, καθ' ἃ ἀνωτέρω μέμνηται, σημείωσιν, φρονοῦμεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτεῖ, παρειρισκόμενοι εἰς τὴν συνεδρίασιν, νὰ προτείνηται εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι ὁ τὴν ἐρήμην συζητήσιν τῆς ὑποθέσεως ἐπισπεύδων ἐνάγων ὀφείλει ν' ἀποδεικνύῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸν περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἢ κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ, συνεπεία τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἢ διὰ τοῦ εἰσαγγελίως ἀποστολῇ τοῦ ἐπιδοτέου δικογράφου. Τοῦτο δὲ, διότι, ἀπαιτοῦντος τοῦ νόμου τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ σημείωσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, τῆς καὶ ὡς τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ὑποτιθεμένης, καὶ ὑποχρέου ὄντος τοῦ ἐναγοντος ν' ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὴν ἐν τῇ, ὡς εἴρηται, ἀγωγῇ αὐτοῦ ἰσχυρισμούς, ἐπεται ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς μνημονευθέντα ὀφείλει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ὑποστηρίξῃ καθότι, εἰ καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα ἐπίδοσις ἀποτελεῖ, ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντα διάδικον, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τυπικὴν τῆς ἐπιδόσεως πρᾶξιν ἐκ μέρους τοῦ ἐντελλομένου αὐτὴν, καὶ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσαν περιβάλλει μὲ ἐντελὴ ἀποδείξεως δύναμιν ὡς πρὸς τὴν μνημονευομένην κοινοποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου, οὐδὲν ἔττον ὅμως παραιτέρω σκοπὸς τοῦ νομοθέτου βεβαίως εἶναι νὰ λαβῇ γνώσιν ὁ διάδικος τῆς κατ' αὐτοῦ κινήσεως ἀγωγῆς, ἣ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν γένει κοινοποιητέου ἐγγράφου· ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος τότε μόνον πληροῦται, ὅταν ἡ σημείωσις τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ διαδίκου ᾖναι εἰλικρινής, καὶ στήριζεται εἰς βεβαίως πληροφορίας. Κινδυνεύουσι δὲ τὰ μέγιστα τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, μάλιστα τῶν ἀπόντων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς, ἰὰν τὰ δικαστήρια ὠφίλων ἀνεξέταστος νὰ παραδέχωνται τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου σχηματὴν σημείωσιν περὶ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ κλητευμένου.

ἐκτὸς ἐὰν διατάχῃ τὸ ἐναντίον διὰ βητοῦ νόμου· Πολ. 170. 323. 526. 534. 537. 592. 623. 664. 755. 772. 795. 1030 ἔ. 1036. 1039.

1) μόνον.

Η'. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

156. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ἔχει τὰς ἐξῆς συνεπείας· — 1. διακρίπτεται ἐντεῦθεν ἡ παραγραφὴ τῆς ἀγωγῆς· — 2. ἀρχονται οἱ ἐνεκα τῆς ὑπερμερίας τόκοι· — 3. ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καινοτομίαι καὶ μεταβολαί, καὶ παρέπεται ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσις, ἐὰν μολοντοῦτο ἔγιναν τοιαῦται καινοτομίαι καὶ μεταβολαί· τέλος — 4. ὁ νόμιμος διακάτοχος θεωρεῖται ὡς κακῇ πίστει διακατέχων, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξαχθέντων καρπῶν, καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν πάσης ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς προσγενομένης ζημίας. Πολ. 527. 864.

157. Ὅλαι αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι συνέπειαι παύουν πάλιν, ὅταν — 1. ἡ ἀγωγή ἀποβῇ φθὴ ὡς ἀπαράδεκτος, ἢ ἀνυποστήρικτος· — 2. ὁ ἐνάγων παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς· — 3. ἡ ἀ γ ω γ ἡ π α ύ σ η, ἡ τ ε λ ε ι ώ σ η 1). ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. Πολ. 476. 483. 487 ἔ. 527.

1) Γ. ἡ δίκη ἀνατραπῇ ἢ ἀποπεραιωθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως,
καὶ μετ' αὐτήν.

Α'. Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

158. Εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν ἐπιστηρίζεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία· ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἡ κυρία διαδικασία. — Ὅθεν δύνανται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ — 1. νὰ γίνον νέαι προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, 1) ἢ νὰ βελτιωθοῦν αἱ πρῶται, καθ' ὅσον αὐταὶ περιείχοντο τοῦλάχιστον σιωπηλῶς ἢ ἐκ πλαγίου εἰς τὴν προκαταρκτικὴν αἵτησιν, ἢ εἶναι ἀπλῶς π έ ρ ε ρ ο ι 2) προτάσεις· — 2. νὰ γίνον νέαι ἐνστάσεις, ἀ ν -

ταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι 3), ἡ αἱ ἤδη ἐν τῇ προδικασίᾳ γενόμεναι νὰ μεταβληθοῦν ἢ διορθωθοῦν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενα 4). — 3. νὰ γίνουσι 5) νέα ἔγγραφα, καὶ ἄλλα 6) πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄθρ. 538). — Ταῦτα πάντα, μὴ παρὰβλαπτομένων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 264 καὶ 269 ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένων τυχὸν ἐξομολογήσεων 7). Πολ. 160. 544. 580. 746.

1) Γ. νὰ μεταβληθοῦν, ἢ νὰ 2) Γ. ἐπιδοθητικαί 3) Γ. ἀντενστάσεις καὶ ἐπαντενστάσεις 4) Γ. ὑπὸ τὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενον περιορισμὸν. 5) Γ. νὰ παρουσιασθῶν 6) Γ. νέα 7) Γ. ὁμολογιῶν.

159. Ἐὰν διὰ τοιαύτης νέας πράξεως 1), μεταβολῆς, ἢ 2) βελτιώσεως, κατασταθῇ ἀναγκασία ἢ εἰς ἄλλην συνεδριάσιν ἀναβολή, κατὰδικάζεται πάντοτε ὁ προτείνων εἰς ὅλας τὰς ἐκ τοῦτου προελθούσας ζημίας καὶ δαπάνας· καὶ ἐὰν ἡ ἀναβολὴ αὕτη προῆλθεν ἐξ αἰτίας δικηγόρου τινὸς, ὑποβάλλεται οὗτος, ἐκτὸς τῆς 3) πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 204. 544. 556. 559. 567. 580.

1) Γ. προτάσεως 2) Γ. καὶ 3) Γ. προσωπικῆς.

160. Κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσιν, γίνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, κατὰ τὴν ἐκκρεμῇ δίκην 1) νέαι προτάσεις, αἱ παλαιαὶ ἐπανορθοῦνται, καὶ γίνονται ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀναβλητικαὶ τε καὶ ἀνατρεπτικαί, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουσι ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ, κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης. Πολ. 24. 39. 78. 158. 202. 544. 553. 563. 582. 583.

1) Γ. ὅλαι αἱ

Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων.

161. Ἄπαν δικαστήριον προσδιορίζει ἡμέρας τινὰς τῆς ἐβδομάδος διὰ τὰς τεκνικὰς συνεδριάσεις, καὶ κοινοποιεῖ αὐτὰς δημοσίως. — Εἰς κατέπειγούσας περιπτώσεις δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ συνεδριάζουσι καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος· τὰ δὲ δικαστήρια τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ κατὰ κυριακὰς καὶ ἑορτάς. — Οἱ εἰρηνοδίκαι δύνανται, χρεῖας καλούσης,

νά συνεδριάζουν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατοικίαν, εἰς αὐτὴν δὲ μὴ τὴν περίπτωσιν μὲ ἀναπεπταμένους ὕρας, ἢ κατ' αὐτὸν τὸν περὶ οὗ ἡ ἔρις τόπον ἐν ὑπαίθρῳ. Ὅ. 249. 250.

Γ'. Ὅτι δημοσίᾳ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

162. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἶναι σ υ ν ἡ θ υ ς 1) δημοσίᾳ διὰ τοὺς διαδίκους, καὶ διὰ τὸν λοιπὸν λαόν· ἐξαίρουται — 1. αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως διασκέψεις· ὅθεν ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποχωρῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς καὶ τοὺς διαδίκους, ἢ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν δίκη ν 2) πρὸς περαιτέρω διάσκεψιν — 2. δίκαι ἀφορῶσαι τὰ διαζύγια, καὶ ἄλλαι, καθ' ἃς οἱ νόμοι διατάττουσι ῥητῶς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην — 3. ὅλαι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον θέταξεν αὐτὴν ῥητῶς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ διαγεγραμμένα. — Ἀλλ' ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῷ ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀποκλείσις δὲν ἐπέκτείνεται ποτὲ εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῶν. — Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη 3) δημοσιεύεται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσεως. Πολ. 129. 160. 263. 523. 581. 662. 807, 2. Ποιν. 77.

1) Γ. παρῶμαι 2) Γ. ὑπόθεσιν 3) Γ. αὐτή

163. Μόνον ὅταν ἡ δημοσίᾳ συζήτησις δίκης τινὸς δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰ ἔθνη, ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς. — Τοιαύτη δὲ μὴ ἀπόφασις γίνεται, ἀφοῦ ἀκουσθῶσιν οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, αἰτιολογεῖται προσηκόντως, καὶ δημοσιεύεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. — Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως μ ε τ α χ ε ι ρ ῖ ζ ο ν τ α ι 1) οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως μέσον, χωρὶς ἑμῶς διὰ τοῦτο ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις α ὕ τ η 2). Πολ. 162. 588. 760. 815. Ποιν. 78.

1) Γ. δύνανται νὰ μεταχειρισθῶν 2) Γ. αὐτή.

(ΤΟΜ. Α')

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

12

Δ'. Διεξαγωγή τῆς συζήτησεως, καὶ διαχείρισις τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας.

164. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεξάγει τὴν συζήτησιν ὁ πρῶτος κλητῆρα τῆς ἀκροάσεως ὁφείλει ἰδίως νὰ διατάτῃ τὸν ὑποθέσεις, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀγορευεῖν βυλομένους τὴν ἐπὶ ταῦτα τῶν ἀδείων, νὰ ἐξετάσῃ τοὺς διαδίκους καὶ μάρτυρας, ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὴν ἐπὶ τῇ συζήτησιν, ἐὰν ἡ δίκη ἀνεκρίθῃ προσήκοντος, νὰ δημοσιεύῃ ἐπὶ τέλος τὴν ἀπόφασιν. Ὁ. 83. Πολ. 179.

165. Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας κατεῖται κατὰ μὲν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, κατὰ δὲ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια, εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδικῆς καὶ ὁ πρόεδρος ἔχουν κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 διαλαμβανόμενα δικαιώματα, καὶ ἀναφέρουν ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς συνεδριάσεως τὰ γενόμενα. Ὁ. 83. Πολιτ. 130. Πον. 181. 366.

166. Ἐὰν συγχρόνως μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἀντίστασιν συνέβησαν καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι 1) χαρακτηριστικὰ παίσματος ἢ πλημμελήματος, βεβαιοῦνται συνοπτικῶς αἱ παραβάσεις αὗται, καὶ ἐκδικάζονται 2).— Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πολ. 131. Πον. 182. 209 ἔ. 350. 367.

1) Γ. Ἐὰν ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύται καὶ μὲ ἄλλας πράξεις φερούσας καθ' ἑαυτὰς 2) Γ. αἱ παραβάσεις αὗται βεβαιοῦνται, καὶ ἐκδικάζονται συνοπτικῶς διὰ ἀπαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν.

167. Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ θορυβήσαντος δὲν κατωρθοῖται, γίνεται περὶ αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασις.— Κατὰ τοιαύτης ἐποφάσεως δὲν δύνανται νὰ γενῇ ἀνακοπή, εἰμὴ φυλάττονται τῶν συνήθων προθεσμιῶν καὶ τύπων, κατὰ τὰ ἄρθρα ἐπ. καὶ 596, καὶ μόνον ἐπὶ καταδικασθεὶς παραβῇ χρόνως ἑαυτὸν εἰς φυλάκισιν. Πολ. 503 ἔ. 591. Πον. 209. 210. 350. 367. 417.

18. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένη πρᾶξις φέρῃ χα-
 ῖρα πλημμελήματος ἢ κακοῦργήματος 1) ἄλλου
 τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ἀναφερόμενα, βεβαιούται αὕτη, καί
 ἡ αὐτῆς ἔκθεσις παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, συλ-
 λανόμενου παραχρῆμα, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. — Τὰ
 ἄρθρα 369 τῆς ποιν. δικονομίας περὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροα-
 τῷ ψευδομαρτυρούντων ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ
 τικὰ δικαστήρια. II. N. 266. Ποιν. 368.

Γ. τὸ, ἡ κακοῦργήματος, μεταθετέον μετὰ τὸ, ἀναφερόμενα.

19. Ἐὰν προῆλθεν ἡ ἀντίστασις ἢ ὁ θόρυβος ἐκ τινος δι-
 κρου, κλητῆρος, ἢ ἄλλου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δημόσια κα-
 ντα ἐκπληροῦντος, τὸν τοιοῦτον δύναται τὸ δικαστήριον,
 τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 165-168 ἀναφερομένων ποινῶν, νὰ
 αὐτῇ παραχρῆμα, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, καὶ εἰς προσωρινήν
 πιν ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν. Ό. 299. Ποιν. 370. Πολιτ.
 207.

20. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν
 γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

70. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν γίνεται ἐξ
 ἡλέματος· ὅθεν ἀρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστοῦ μετὰ τὴν
 σιν καὶ πρότασιν τῶν διαδίκων. Μὴ προταθέντα πράγματα,
 αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται συνήθως
 ὑαπληρωθῶν ἐξ ἐπαγγέλματος. — Οὐδὲν ἤττον δὲ, ὅταν
 ἡ δίκη εἰσέλθῃ ἐπιμελεία τῶν διαδίκων εἰς τὸ ἀκροατή-
 ριον, ὁ προϊστάμενος δικαστὴς διεξάγει τὴν συζήτησιν κατὰ τὸ
 σιν 164. Πολ. 154 ε. 262. 323. 526. 537. 581. 592.
 664. 755. 772. 795. 823. 1030. 1031. 1036. 1039.

71. Πᾶς συνεδριάζων δικαστὴς καὶ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δι-
 κμα νὰ ἀποτείνῃ 1) ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς
 υρας, καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων· τὸ αὐτὸ δι-
 κμα ἔχουν ὅτε διάδικος καὶ οἱ πληρεξούσιοί του, πλὴν μό-
 φου ζητήσων καὶ λάβουν παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἐπὶ τού-
 τῳ βεβαίαν.

1) Γ. ἐξ ἱπαγγέλματος.

172. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφασίζῃ περὶ ἀποδείξεως, νὰ διατάτῃ ἐμφανίσαις διαδίκων, αὐτοφίας, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς διασάφησιν τῶν προβαλλομένων πραγμάτων, καὶ διευκρίνησιν τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν κανόνων, καὶ τέλος, ἀ ν α κ ρ ι θ ε (σ η ς 1) τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, νὰ ἀπαγορεύῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν περαιτέρω συζήτησιν. Πολ. 76. 164. 250. 283. 291. 584.

1) Γ. ἐξηγήσεως.

ς'. Ὅτι διὰ ζωῆς ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

173. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία εἶναι προφορικῇ· ἐκάστη ὅμως πρότασις διαδίκων γίνεται ἐγγράφως, καὶ συντάσσεται περὶ μὲν τῆς συζητήσεως ἔκθεσις, περὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἐ π (σ η μ ο ν 1) ἐγγραφον. Πολ. 132. 458. 182. 499. 580 ε.

1) Γ. παρέλκει.

Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει.

174. Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου· ἄλλως, ὁ μὲν ἀμελήσας γραμμματέως ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, πάντες δὲ οἱ παραβάται ὑπάλληλοι τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν.—Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθησαν παντάπασιν πρακτικὰ, ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν ἔγινεν ἐγγράφως. Ὁ 126. 261. 270. Πολ. 204. Ποιν. 88.

Η'. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

475. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως, καὶ περιέχουν—1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσγγελέως, καὶ τοῦ γραμματέως.—2. τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ παρατήρησιν, ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν.—3. τὴν περιγραφὴν τῆς δίκης ὑποθέσεως.—4. περίληψιν διαλαμβάνουσαν τὰς ἐν τῇ συζήτησεως, καθὼς καὶ τὰς νέας, μεταβεβλημέ-

νας, ἢ βελτιωμένας προτάσεις τῶν διαδίκων, τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων, ἐὰν οὗτοι δὲν εἶχον ἐξετασθῇ πρότερον παντελῶς, ἢ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πρότερον ἐξετασθέντων μαρτύρων 1) διαφοράς.—5. σύντομον μνείαν ἐκάστης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβάσης οὐσιώδους περιστάσεως καὶ περιπτώσεως. Πολ. 133. 339. 625. Ποιν. 80.

1) Γ. τὰς μεταξὺ τῶν προτέρων καὶ τῶν ἤδη γινομένων καταθέσεων αὐτῶν

176. Ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικαῖς παρελείφθῃ τι τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων 1), ὑποβάλλεται ὁ δικαστικός γραμματεὺς, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ἢ τοῦλάχιστον εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 204. 207. Ποιν. 88.

1) Γ. οὐσιωδῶν ὄρων.

Θ'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν.

177. Εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ δικαστήρια ἰσχύει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.—Γενομένης δὲ αἰτήσεως, καταχωρίζεται εἰς τὰς ἀιπολογίας τῆς ἀποφάσεως ἡ γνώμη τῶν μειόνων, ὡς λόγος ἀμφιβολίας. Ὁ. 86.

178. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνώμῶν, οἱ δικασταὶ οἱ ἔχοντες 1) ἰδίαν ἑκαστος γνώμην, ἢ συγγνωμοδοτήσαντες μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ 2), ὀφείλουσι νὰ συμφωνήσουσι μὲ μίαν τῶν γνώμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη.

1) Γ. ἐκφράσαντες 2) Γ. ἀποτιλοῦντες τὴν ἀσθενεστέραν μειοψηφίαν.

179. Ἰσοψηφίας οὐσης, συμπαραλαμβάνεται νέος δικαστής, καὶ, τούτου μὴ ὑπάρχοντος, εἷς τῶν παρέδρων· μὴ ὄντος δὲ καὶ τοῦ τοιούτου, εἷς τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διωρισμένων δικηγόρων, καὶ οὕτω συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1'. Προδικαστικαὶ 1) καὶ παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις
δ. Ἀνάκλησις αὐτῶν.

180. Ὅριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀπὸ δημοσφυσίας ἐν τῷ ἀρο-
ατηρίῳ, δὲν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσι παρὰ τοῦ ἀπαγγελλαντος
αὐτὰς δικαστοῦ. — Ἐκ τοῦ ἐκνήσου, προδικαστικαὶ 2)
καὶ παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις δύνανται καὶ μετὰ τὴν δημο-
σφυσίαν τῶν, μέχρι τῆς δημοσφυσίας τῆς ὁριστικῆς ἀποφά-
σεως, νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ. Πολ. 515, 2.

1) 2) Γ. προπαρασκευαστικαί.

6'. Ἐρεσις κατ' αὐτῶν.

184. Συνήθως δύνανται νὰ γίνῃ ἔρεσις κατὰ μόνων τῶν ὁρ-
στικῶν ἀποφάσεων. Κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, καὶ διὰ τοῦ
αὐτοῦ ἐγγράφου δύνανται νὰ ἐκκληθῶσι καὶ αἱ 1) παρεμπιπτού-
σαι καὶ προδικαστικαὶ 2) ἀποφάσεις. Εἰς μόνους τὰς
παρεμπιπτούσας περὶ ἀποδείξεων ἀποφάσεις ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν
κρίσιν τῶν διαδίκων, ἂν θέλουν νὰ τὰς ἐκκαλέσων συγρόμεναι
μὲ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ἢ πρότερον καὶ μόνους. Πολ. 163, 3.
515, 1 καὶ 2. 749).

1) προεκθεθεῖσαι 2) προπαρασκευαστικαί.

1A'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως.

482. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται κατὰ δι-
ηγηματικὸν τρόπον, καὶ νὰ περιέχῃ 1) σύντο-
μον περιγραφὴν τῆς ὅλης συζητήσεως. — Οὐσώδη μέρη ἐκά-
στης ἀποφάσεως εἶναι — 1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν,
τοῦ ἀσπαγγελλέως, καὶ τοῦ γραμματέως. — 2. τὰ ὀνόματα τῶν
διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, μὲ τὴν περὶ τὴν κρίσιν, ὡς
αὐτοὶ ἐνεκρίθησαν, ἢ ὅχι. — 3. ἡ σημείωσις τῆς ὑπὸ δίκην
ὑποθέσεως. — 4. ἡ πρότασις (ἢ αἵτησις) ἐκάστου διαδίκου. — 5.
αἱ αἰτιολογίαι. — 6. τὸ διατακτικὸν μέρος. Πολιτ. 776. 807.
Πον. 81.

1) Γ. κατὰ διηγηματικὸν τρόπον νὰ περιέχῃ

183. Αἱ τῆς ἀποφάσεως αἰτιολογίαι δὲν πρέπει νὰ περιέ-

μον μόνον τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια ὁ δικαστὴς εἶχεν ὡς βά-
 ρυν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τοὺς
 ποίους ἐφήρμοσεν.

184. Ἐὰν ἐζητήθῃ ἡ διάταξις προσωρινῶν μέτρων, ἡ δὲ
 κυρία δίκη εἴναι ἐπίσης ὥριμος, ἀποφασίζονται ἀμφότερα διὰ
 τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Πολ. 228. 229.

IB'. Ἐκτελέσεις τῆς ἀποφάσεως.

α. Ἐν γένει.

185. Ἐκτὸς τῶν προδικαστικῶν 4) καὶ παρεμπι-
 πτουςῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 180 καὶ 181), δύναται μόνον αἱ
 ἐλεσίδικοι ὀριστικαὶ ἀποφάσεις νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐν
 τῇ ὀριστικῇ ἀποφάσει, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθῃ ἡ κυρία δι-
 κη, ὥρισθῇ ἡ δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως προσωρινὴ ἐκ-
 τέλεσις. Πολ. 186. 460. 506. 507. 596. 598. 749. 761.
 790. 842. 844, 2. 850. 856. 1004.

1) Γ. προκατασκευαστικῶν.

β'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.

186. 1) Προσωρινὴ ἐκτέλεσις, διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακο-
 πὴν ἢ ἐκκλήσιν προθεσμίας, διατάσσεται κατ' αἴτησιν τῶν δια-
 βίκων, — 1. κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, δι' ἐγγυήσεως ἢ
 ἄνευ ἐγγυήσεως, εἰς ὅλας τὰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις, ἰδίως δὲ
 εἰς τὰς συντάξεις καὶ τὰς πρὸς διατροπὴν, εἰς κατεπειγούσας
 ἐπισκευὰς κτλ., καὶ τέλος, ὅπου ἐπικεῖται κίνδυνος ἐκ τῆς βρα-
 βύτης. — 2. πάντοτε ἄνευ ἐγγυήσεως ἐπὶ τε τῶν ἀνάμνηση-
 τήτων δημοσίων ἐγγράφων, καὶ τῶν π α ρ ά τ ι ν ο ς δ ι κ α σ τ ῆ
 ρ (ο υ 2) ἀνγνωρισμένων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ τελε-
 σάμενων ἀποφάσεων. Πολιτ. 241. 518. 733. 752. 763 ε.
 1004.

1) Γ. ταίετη 2) Γ. δικαστικῶς.

187. Ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, δὲν δύναται εἰς καμμίαν
 περίπτωσιν νὰ διατρυθῇ τοιαύτη 1) ἐκτέλεσις οὐδὲ δι' ἐγγυή-
 σεως. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου, αἱ περὶ διαφορῶν ἀνυπομμένων εἰς

τὴν διακατοχὴν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται *παραχρῆμα*, ἂν καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῇ δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 209. 629. 630. 764-766

1) Γ. προσωρινή.

IB'. Ὅτι τὰ ἐπίσημα 1) ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησία τῶν διαδίκων.

1) Γ. παρέλκει τὸ, ἐπίσημα.

188. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα, τὰ ὁποῖα ἐκoinεποίησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ διάδικοι ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ διαδίκου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκoinοποιήθησαν. — Ὅθεν ἀπὶ δίδονται εἰς τὸν διάδικον τοῦτον παρὰ παντὸς τοῦ κατέχοντι αὐτὰ (ἄρθρ. 99). — Μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων καὶ τὰ ἀποφάσεων κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ, καὶ φυλάττονται παρ' αὐτοῦ. Ὁ. 126, 2. Πολ. 617.

ΙΔ'. Ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως.

189. Καθ' ἕκαστον μῆνα συρράπτονται μὲν παρὰ τοῦ γραμματέως, σημειώνονται δὲ κατὰ σελίδα 1), καὶ μενογραφοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου τὰ πρωτότυπα ὧλων τῶν προκτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ὧλων τῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ ποινεῖκοσιπέντε μέγχις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐπιβαλλομένη εἰς τὸ ἀμελοῦντα γραμματεῖα.

1) Γ. ἀριθμοῦνται.

190. Ἐπὶ παραλαβῇ τῶν διὰ τῆς διατιμῆσεως κανονισμένων δικαιοματῶν, ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, αἰτούντων τῶν δίκων καὶ ἄλλων, ὅσοι δύνανται νὰ θεβαιώσουν τὸ κατὰ νόμου συμφέρον, νὰ δίδῃ ἀντίγραφον ἀποφάσεων καὶ ἄλλων παρ' αὐτὸ παρακατατεθειμένων ἐγγράφων. — Ἐὰν συμβῶσιν ἐνταῦθα δισταγμοὶ ἢ φιλονεικίαι, συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὥς καὶ ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. Ὁ. 244. Πολ. 532, 7.

191. Ἐπὶ παρὰδρομῶν, καταδικάζεται ὁ γραμματεὺς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, καὶ ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ π:

τὴν φύλαξιν τῶν παρ' αὐτῷ κατατεθειμένων ἐγγράφων, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν· ἐκτὸς δὲ τούτου, δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς μείζονος ἐτι ποινῆς, τὴν ὅποیان ἤθελον ἐπιβαλεῖν τυχὸν εἰς αὐτόν. Πολ. 204. 207.

ΙΕ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων.

192. Καθ' ἐκάστην τριμηνίαν ἐρευνῶσιν οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὅλα τὰ δικαστικά γραφεῖα τῆς περιφερείας τῶν, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἐμποροδικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, βεβαιῶν δι' ἐθέσεως τὰς εὐρεθείσας παραβάσεις, καὶ προκαλοῦσιν ἐπομένως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τὴν τιμωρίαν. — Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς, ὡς πρὸς τὰ γραφεῖα τοῦ δικαστηρίου αὐτῶν. Ὁ. 96. 211. Ποιν. 89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Προθεσμίαι 1).

Α'. Ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν.

193. Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων διωριζόμεναι, ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπερωνημέναι προθεσμίαι 2), ἐὰν ἀρχῶνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἐγγράφου τινὸς λογίζονται, — 1. ὅχι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπεῴσιν τῆς κοινοποιήσεως, καὶ τελειοῦν εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἢ, ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ ἑορτὴ, κατὰ τὴν ἑκτὴν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης. — 2. μόνον ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἐκοινοποίησε τὴν ἀπόφασιν, τὴν διατριβὴν 3), ἢ ἄλλο ἐγγράφον, καὶ ποτὲ κατ' αὐτοῦ.

1) Γ. καὶ διορίαι 2) Γ. καὶ διορίαι 3) Γ. τὸ δικόγραφον.

194. Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ἔρχεται διὰ τοῦς κληρονόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ ἀπαγωγῆς τῆς κληρονομίας διακηρύξεως νέα προθεσμία. — Ἐὰν προθεσμία τις ᾖ κατὰ μῆνα προσδιωρισμένη, ἕκαστος μὴν λογίζεται ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας. Πολ. 463. 474. 560. 756.

195. Ἐὰν διάδικοι, μάρτυρες, ἢ πραγματογνώμονες κατοικῶν εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου, προστίθεται κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν προθεσμιῶν (τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς ὁρισμέναις περιπτώσεις) δι' ἑκαστον σχοῖνον 1) ἀποστάσεως μία ἡμέρα προσέτι. Πολ. 311. 497. 540. 541. 596. 620. 721. 753. 792. 820.

1) Γ. διὰ τέσσαρας σχοίνους.

196. Ὡς μέτρον πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένην ἐπέκτασιν τῶν περὶ τὴν κλήσιν προθεσμιῶν θεωρεῖται ἡ ἀπόστασις τῆς κατοικίης τῶν διαδίκων, μαρτύρων, ἢ πραγματογνώμων, ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ καλοῦν δικαστήριον· καὶ ἂν πρόκεινται πλείονες ἄνθρωποι, οἳτινες 1) ἔχουν διαφόρους κατοικίας, θεωρεῖται δι' ὅλους ὡς μέτρον ἡ ἀπὸ τῆς ἀπωτέρω κατοικίης ἀπόστασις. — Ἐὰν τοιοῦτός τις δὲν ἤθελεν ἔχει καμμίαν κατοικίαν, καθυρρίζεται ἡ ἀπόστασις κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του. Πολ. 311. 593. 540. 596. 541. 721. 753. 792. 820.

1) Γ. πλείονα πρόσωπα ἄτινα.

Β'. Ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας.

197. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνουν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστηρίου ὁρισμένας προθεσμίας. — Τὰ δὲ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι παντάπασιν ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀπόρριψιν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τῶν διαδίκων. Πολ. 155. 170. 505. 620. 704.

198. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν γίνεται ἡ αἴτησις πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρώτης προθεσμίας· καὶ ὁ ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἡ παραχωρηθεῖσα νέα προθεσμία ἀρχεται, ἂν καὶ ἡ παραχώρησις ἔγινε πρότερον, ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ πρώτη προθεσμία, καὶ τελειώνει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 193 ἀριθ. 1 ὁρισμένα.

Γ'. Παραμείλησις τῆς προθεσμίας.

Δὲ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ἢ τῆς παρα-

μηλήσεως προθεσμίας τινός προσδιορίζονται εἰς τὰ κ α τ α μ έ ρ ο ς β γ γ ρ α 1) τῆς διαδικασίας· καὶ οἱ δικασταί, ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητος, δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τούτους, εἰμὴ κατὰ ῥητὴν συναίνεσιν τῶν διαδίκων. Πολ. 32. 34. 261. 273. 280. 352. 360. 381. 406. 437. 439. 585.

1) Γ. καθ' ἑκαστα εἶδη.

200. Ἐὰν βλοῖ οἱ διάδικοι παρημέλησαν προθεσμίαν τινὰ, ἀπειθοῦντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, καταλείπεται ἡ ὑπόθεσις μέ-
 ρου τὴν ἐπαναλάβουν οἱ διάδικοι. Πολ. 462. 590.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀκυρότητες καὶ ποιναί.

Α'. Ἀκυρότης.

α. Περιπτώσεις.

201. Ἀκυρότης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ὑπάρχει 1-
 ε ς α ἡ πρᾶξις ἦναι διατεταγμένη ἤτοι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος,
 β ὡς οὐσιώδους. Πολ. 133. 135. 175. 176. 182. 312. 531.
 533. 534. 538. 717. 767. 789. 819. 876. 970. 971.
 1081. Ὁ. 159. 520.

1) Γ. μόνον.

β'. Πρότασις τῆς ἀκυρότητος.

202. Ἡ ἀκυρότης πρέπει νὰ προβάλλεται πρὸ τῶν διαδ-
 κων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐὰν μὲν συνέβη ἐν τῇ προδ-
 κασίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνκρίσιν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζη-
 τήσεως πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀναρμο-
 ριότητος· ἐὰν δὲ συνέβη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πρὸ τοῦ τέλους
 τῆς ἐν αὐτῷ συζητήσεως. Μετέπειτα περὶ αὐτῆς πρότασις εἶναι
 ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, αἵτινες, κατὰ ῥητὴν τοῦ
 νόμου διάταξιν, δύνανται νὰ προβληθοῦν κατὰ πάσαν τῆς εἰρη-
 σίας, ἡ κ α τ α 1) τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἀναιρέ-
 σις.—Γὰς ἰδίᾳς δὲ αὐτοῦ πράξεις, οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλῃ
 ὡς μὴ οὐ ὅ α ς 2). Πολ. 807, 5. 811. 631. 345. 896. 971.
 583. 582. 811. 1016. 1081. Ὁ. 159. 171.

1) Γ. δικα δ, Γ. ἀνύρους.

γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδοχῆς.

203. Ἐὰν ἡ περὶ ἀκυρότητος πρότασις ἀποδληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἢ δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, γίνεται κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χρῆσις τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων· ἔαν ὁμως αὕτη εὐρέθῃ βάσιμος, ἐπαναλαμβάνεται ἡ παρὰ τοὺς τύπους γενομένη πρᾶξις, διὰ δαπάνης τοῦ προξενήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ, ἐν ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἢ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἡ τοιαύτη δὲ ἀπόφασις προσβάλλεται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων. Ὁ. 159. 292. 293. 296. Πολ. 64. 66. 135. 207. 213. 214. 348. 402. 466. 583. 585. 872. 896. 908.

Β'. Ποινάι.

α. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

204. Καὶ ἂν δὲν ἀπειλῇ ὁ νόμος ἀκυρότητα, ἢ δὲν ἐπροβλήθῃ αὕτη, ἢ προβληθεῖσα ἀπερρίφθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δύναται, γενομένης παρεκτροπῆς ἐκ τῆς διατεταγμένης διαδικασίας, νὰ καταδικασθῇ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἔαν κατ' αὐτὴν ἐγένινεν ἐνοχὸς ἀσυγγνώστου παραδρομῆς, εἰς πρόσημον τριῶν μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἢ εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ, ἀποδειχθείσης ζημίας, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὁ. 293. 296. Πολ. 62. 64. 92. 135. 142. 150. 159. 174. 176. 191. 207. 214. 574. 872. 939. 945. 948. 960. 990.

β'. Κατὰ διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

205. Διάδικοι, ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν δύνανται νὰ καταδικασθῶσι, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσκαγγελέως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἢ εἰς κράτησιν μέχρις ὀκτῶ ἡμερῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀποδειχθείσης ζημίας, καὶ εἰς ἀντικάστασιν αὐτῆς, — 1. ἕνεκα παραλόγου ἀναγωγῆς τῆς διαδικασίας. — 2. ἕνεκα ὑβρεων κατὰ τῶν ἀντιδίκων, μαρτύρων. Ὁ. 132. 147. Πολ. 62.

206. Τὰ δικαστήρια ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαλείφουν ἐγκλημα ὑποκριτικά· νὰ διατάττουν κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν τύπωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοιούτων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ νὰ ἀπαγγέλλουν ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν καὶ παραβάσεων, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 166-169 ὀρισθέντων. Ὁ. 134. 147. 149. 299. Πολ. 169.

γ'. Ἐν γένει.

207. Ποινὰ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀρισμένας περιπτώσεις. Πολ. 62. 92. 100. 103. 142. 146, 2 καὶ 3. 169. 176. 191. 203. ε. 243. 314. 432. 599. 630. 448. 882. 883. 896. 999, 11, 1001. 1016.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικαστικὰ ἔξοδα.

Α'. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων.

208. Διαρκούσης τῆς διαδικασίας, προκαταβάλλει ὁ π ρ ο -
κ α λ έ σ α ς 1) δικαστικὴν τινα πρᾶξιν διάδικος τὰ ἔξοδα α)-
καὶ ἂν ὁ ἀντίδικος ἔχη κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους δικαίωμα

α) Δ. 13 Μαΐου 1835 περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξὲς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωθησόμενα πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

1. Πρὸς εἰρηνοδικῆς, συμβολαιογράφος, καὶ γραμματεὺς εἰρηνοδικίου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διατροφῆς ἔξοδα ἡμίσεως μισθολογίου (1 ὥρας ὁρῶν) προσελύσεως καὶ ἐπανόδου 1 δραχμῆς.

Πρωτοδίκαι καὶ ἔμποροδίκαι.

2. Εἰς τοὺς πρωτοδικὰς, τοὺς ἔμποροδικὰς, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν

εις διατροφὴν, καὶ προέλοθ' ἐκ τούτου φιλονεικίᾳ 2), ὁ εἰς τὴν διατροφὴν ὑπόχρεως διάδικος ὀφείλει νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἄλλον διάδικον καὶ χρηματικὰς καταβολὰς, μέχρι τῆς πο-

τῶς ἀρθροῖς 63 καὶ 64 τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ὠρισμένα δικαιώματα.

Ἐφίεται καὶ Ἄρειος Πάγος.

3. Οἱ ἐφίεται, εἰ ἀρνηπαγῆται, εἰ γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἰ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ἡμιοῖα τὰ δικαιώματα τῶν παρα τῆς πρωτοδικεῖας καὶ ἐμποροδικεῖας.

Κλητῆρες.

4. Οἱ κλητῆρες, ἄνευ διακρίσεως τῶν δικαστηρίων, περ' εἰς εὐτοὶ διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἡμίου μυριαμέτρον πρὸς ἐλευσέως καὶ ἐπαυδοῦ 25 λεπτά.

5. Ἐὰν εἰ προαναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνωνται τῆς περιφερείας τῶν, δίδονται εἰς αὐτοὺς ἡμιοῖα τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα δικαιώματα.

6. Ἐὰν εὐτοὶ δὲν ἀπομακρύνωνται τῆς ἐδρας τῶν πλείον τῆς μισθῆς ὥρας δρόμου (ἡμίσεως μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλίσματα μικρότερα ἐνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἥτοι ἡμισίας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἐν τέταρτον μυριαμέτρου καὶ ἐν πρὸς, δίδεται τὸ ἡμισυ δικαίωμα.

7. Ἐὰν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀτχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι εἰς πολλὰς ἐργασίας, κ' ἔαν αὗται εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀφάγωνται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἐν πορείας δικαίωμα, τὸ οὐκ οὖν διαμορφίζεται προσηκόντως κατὰ μίαν ἐκάστην ὑπόθεσιν, καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διαδίκων.

8. Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλῆ ἀποζημιώσεις ἐνῶς τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων, ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι δὲν ἔχουσιν τι κοινὸν μὲ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

Παρατηρεῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προσηκόνται ἐκαστοτὲ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τὸν ἀποδέκτην ἐποδὲς ἐπὶ τῆς καταβολῆς τῶν.

σύστημα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου καταβλητέων ἐξόδων. Πολ. 849. Ὁ. 240 ε.

1) Γ. ὁ προκαλῶν 2) Γ. γίνῃ περὶ τούτου διένειξ.

Β'. Διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ ἐριστικῇ ἀποφάσει.

209. Πᾶσα ἐριστικὴ ἀπόφασις διατάσσει περὶ τῆς πρὸς ἀποτίσιν τῶν ἐν τῇ κυρία καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων ἀμοιβαίας υποχρεώσεως, καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. — Ἐὰν ἡ ἐριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἀναφέρει τι περὶ τῶν ἐξόδων, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν διαδικασία ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Πολ. 21. 218. 849.

Γ'. Καταδίκαις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

240. Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται συνήθως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ὡς ἡττώμενος πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, ἀπικιτήσας πλείονα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡμολογημένων, δὲν εἰσηκούσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 483, 2.

244. Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλα ἢ κατὰ μέρος, — 1. ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγων, γνησίων ἀδελφῶν — ἢ 2. ὅταν ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι εἴχῃσι 1) — ἢ 3. ὅταν ἕκαστος διάδικος ἐν μέρει μὲν νικήσῃ, ἐν μέρει δὲ ἡττηθῇ.

1) Γ. καταδικάσθησαν.

212. Πλείονες ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδικασθέντες διάδικοι, ἐὰν δὲν διαλάβῃ ἄλλο τι, δὲ ἐνέχονται οὔτε ἀλληλεγγύως, οὔτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ κατ' ἴσα μέρη ἕκαστος.

213. Ἄλλοι παρὰ τοὺς διαδίκους δύνανται τότε μόνον νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὅταν οὗτοι ἐνέχωνται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἢ, κατὰ βῆτην διάταξιν τοῦ νόμου, εἰς τὰ ἔξοδα. Ὁ. 444. 161. 172. 293 279. Πολ. 203.

214. Ἐὰν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ ἐπροξένησαν περιττὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν

τῶν ἐξόδων αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ δικαστικαὶ πράξεις κατ' ἐκτὸς δὲν ἤθελαν εἶσθαι παράνομοι. Ὁ. 203. Πολ. 204.

Δ'. Ἀποδοτέα ἔξοδα.

215. 1) Αἱ ἀναγκαῖαι δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι δαπάναι καὶ καταβολαὶ εἶναι ἀποδοτέαι. — Εἰς τούτας ὑπάγονται, — 1. τὰ ἔξοδα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὰ ἔνεκα τῆς σημανσεως διδόμενα τέλη α). — 2. τὰ ἔξοδα, τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα εἰς τὸν δικηγόρον ἐκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαιτέρον συμφέρον διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων β). — 3. τὰ ἐκ τῆς δίκης προξηθηθέντα ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρομίου γ). — 4. τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γενόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πραγματογνωμόνων δ). — 5. αἱ ἔνεκα τῆς προσχωγῆς ἄλλων ἐνδεικτικῶν μέσων γενόμεναι δαπάναι.

1) Γ. Μόνα

216. Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐπροξηθήσαν — 1. ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας, ἢ ἐξ ἰδίου ἀφάλματος. — 2. ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς, καὶ ἰδίως ἂν διαδίκος τις ἔλαβε πλείονας δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθῶν δικόγραφα κτλ. — 3. ἐὰν τὰ πρὸς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἔξοδα ᾤσαν περιττά 1). Πολ. 239. 237. 348. 538. 544. 557. 569. 950.

α) Ὁρα Τόμ. Β'. Ν. Καρτοσήμου, καὶ τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 208. Πολ.

β) Ὁρα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235 Ὁ. Δ. 8 Μαΐου 1835.

γ) Ἐγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, κοινοποιηθὲν εἰς τοὺς κλητῆρας.

Τὰ παρὰ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλόμενα γράμματα, δὲν πρέπει βίβλια νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ εἰς τὰ ἰδιωτικά ἐπιβαλλομένου τέλους, διότι κυρίως δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ ὑποθέσεις καὶ συμφέροντα ἰδιωτικά· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς κλητῆρας νὰ φροντίζωσι νὰ ληβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν δαπάνην καὶ τῶν διαδίκων.

Ὁρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 317 Πολ.

1) Γ. ἂν τὰ ἐξόδα ἦσαν παντάκτασι περιττά πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ὑποθέσεως.

Ε'. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

217. Πρὸς διορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, καὶ ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων, τοῦλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων καταλόγον ἐξόδων. — Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, μετὰ τὴν τῆς κυρίας δίκης συζήτησιν, συζητοῦνται καὶ οἱ ἐνδεχόμενοι περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων δισπραγμοί, καὶ ἐρίζονται ἀμφότερα ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει (ἄρθρ. 209). Πολ. 218.

218. Ἐὰν ἡ κοινοποίησις τοῦ περὶ ἐξόδων καταλόγου δὲν ἔγινε παρὰ τινος τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένην προθεσμίαν, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται διὰ δαπάνης τοῦ παρελιπόντος τὴν κοινοποίησιν διαδίκου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 209 ἐδάφ. 2.

ς'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατιμήσεως ὥρισμένα.

219. Ὑπερβολαὶ ἀπ' ἐναντίας τῆς διατιμήσεως μετριάζονται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ περιπλέον ληφθέντος· ἐπιβάλλεται δὲ ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τοὺς δικηγόρους, γραμματεῖς, συμβολαιογράφους, καὶ κλητῆρας, καὶ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ ποινὴ, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως. Ὁ. 427. 144. 145. 201. 248. Π. Ν. 464.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Δικαιώματα τῶν πενήτων.

Α'. Εἰς τίνας ταῦτα συγχωροῦνται ;

220. Ἡ ἀπόλυσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρεῖται (τόμ. Α').

ρεῖται 4) εἰς ἐκεῖνον α), — 4. ὅστις ἐπιδεικνύει μαρτυρικὸν τῆς

α) Ἐγκύκλ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς 8 Ἰουλίου 1837.

Τὰ δικαιώματα τῶν πεινήτων. . . δὲν εἶναι παραχωρητέα εἰμὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν ὁποίων ὁ νομοθέτης ἐχρεώσεται νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν τινὰ πρόνοιαν. Εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ νόμος οὐδὲ τὰ ἴσα μὲ τοὺς ἡμεδαποὺς ὡς πρὸς τὸ ἐνδύειν δίκαια παρεχώρησιν, ὡς ὑποβαλὼν αὐτοὺς εἰς ἐγγυήσεις, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν, ἢ παραχώρησις τοιούτων πλεονεκτημάτων ἦθελεν εἶναι, τρόπον τινὰ, ἀντιφατικὴ, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἀπέδουσα.

Ἐτέρα ἐγκύκλ. τῆς 27 Ἰαν. 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Τὸ ἀόριστον τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτ. δικονομίας ἀφ' ἐνὸς, καὶ ἡ ὀλίγη προσοχὴ, ἢ μᾶλλον ἡ ἀδιαφορία καὶ κακὴ πίστις ἀφ' ἑτέρου τινῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐφεδριζουσῶν μὲ πιστοποιητικὸν πεινίας πάντα, ὅστις ζητήσῃ τοιοῦτον, πλησιάζει νὰ μωδανίσῃ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὡς πρὸς τὸ ἐν χρήσει διὰ τὰ δικαστήρια χαρτόσημον· μολοντί δὲ καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4914 τῆς 13 Αὐγούστου 1848 ἐγκυκλίου ἐληφθῆσαν πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ τούτου διάφορα μέτρα, δὲν ἐπαυσαν ὅμως δυστυχῶς αἱ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν προκύπτουσαι καταχρήσεις περὶ τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν πεινίας.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ περιορίσωμεν ὅσον οἶόν τε τὸ ἐκ τῆς καταχρήσεως ταύτης προκύπτον δυσάρεστον ἀποτέλεσμα, φρονοῦμεν ἀρμόδιον νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀντικλητηρίων ὑπάλληλοι δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν, ἐὰν πιθῶνται ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πιστοποιούμενα, καὶ ἐνόρκως βεβαιούμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος ν' ἀπολαύσῃ τὰ δικαιώματα τῶν πεινήτων, δὲν ἔχονται ἀληθείας· καὶ ἐπομένως, ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς τῆς τοιούτης ἐκτιμήσεως, ἀναδίδονται μάλιστα ἐν εὐθύνῃ διὰ τὴν ἀνευ τῆς προσηκούσης ἐξετάσεως ἐκδοσιν ἀντικλητηρίων.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουν κοινοποιηθῆ πρὸς τε τοὺς ΚΚ. προέδρους τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς τοὺς ἐρηνοδίκας.

Ἐτέρα ἐγκ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἀξιοποιῶν πρᾶξεων, εἰς τὰς ὁποίας ὁ νο.

ἄρχῃς τοῦ τόπου 2) τῆς κατοικίᾳς του, βεβαιωμένον

μοδίτης ἐπίστατος τὴν προσοχὴν του, καὶ κατέγνωσαν αὐταῖς δια-
φόρους ποινάς, εἶναι, ὡς δὲ ἀγνοεῖτε, Κύριε εἰσαγγελεῦ, καὶ ἡ παρῆ-
γασις τῶν καθιδέντων τῆς υπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· ἀλλὰ
ὅν καὶ ἐλάττω· μὲν ἐγκαίρως τὰ προσφωρότερα καὶ αὐστηρότερα κατὰ
τῶν ἑνεκὰ τῆς ἀπροσεξίας, ἀδιαφορίας, ἢ ἀακῆς πίστεως, ἐκδιδομέ-
νων ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν πιστοποιητικῶν πανίας μέτρα, καθ'
ἃ διαλαμβάνει περὶ τούτου ἡ ἀπὸ 21 Ιανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ.
231 ἐγκυκλίος· μας, παρατηρήσαμεν ὅμως μὴ λύπη· μας, Κύριε εἰσαγ-
γελεῦ, ὅτι ἡ αὐτὴ καὶ μεγαλητέρα προσεῖτι ἐξακολουθεῖ κατ' ἄχρησις
περὶ τὴν ἐφοδίᾳσιν τοιούτων πιστοποιητικῶν, καθόσον, ὡς ἐπληρο-
φορήθημεν, τὰ δύο περίπου τρίτα τῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων
ἐκδικαζομένων πολιτικῶν ὑποθέσεων διεξήχθησαν ὑπὸ πονήτων. ἔπι-
θυμοῦντες ὅθεν νὰ προλάβωμεν τὴν αὐξάνουσαν τοιαύτην κατὰστα-
σιν, καὶ τὰς δυσπρίστους αὐτῆς συνεπειάς, αἵτινες μέχρι τοῦδε κα-
τέστησαν λίαν ἐπιζήμιοι εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου πλοῦτου,
συνεννοήθημεν πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ
παρακαλίσσαμεν αὐτὸ, ὥπως διατάξῃ τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐ-
τοῦ δικαιοητικὰς ἀρχάς, ἵνα αἱ μὲν δημοτικαὶ ἐκδίτωσιν εἰς πᾶν ἐκ-
διδομένοι παρ' αὐτῶν πιστοποιητικῶν πανίας, 1) ὅπτιαν περιουσίαν
πανητὴν ἢ ἀκίνητον ἔχει ὁ ἐξαιτούμενος τὴν ἀπολαυτὴν τῶν δικαιο-
ματίων πολίτης· 2) ὅποιον ἐξ αὐτῆς εἰσόδημα· 3) ὅποσα τὰ μέλη
τῆς ὑπ' αὐτοῦ διατρεφόμενης οἰογενείας, καὶ ὅποιες εἰσὶν αὐτὰ·
ἡλικίας· οἱ δὲ ἐπιφορτισμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν τοιούτων ἀπεδει-
κτικῶν Κ.Κ. ἐκπρῆξι, γνωστοποιῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἕκαστον τῶν τριῶν
τούτων.

Κοινοποιῦντες ὅθεν ταῦτα πρὸς ὑμᾶς, οἷς προσκαλοῦμεν, Κύριε
εἰσαγγελεῦ, ὥπως ἐπιστήσῃτε τὴν ἀγρυπνον προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν
ἐνώπιον τῶν παρ' αἷς διατελεῖται δικαστηρίων παρευσιάζομένων πι-
στοποιητικῶν πονήτων, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἀνακαλύπτει ἑλλει-
ψίν τινα ἐκ τῶν εἰρημένων, καταδιώξῃτε σύμφωνα μὴ τὸ ἀρθρ. 228
τοῦ ποινικοῦ νόμου τοὺς ἐκδίδοντας ἢ βεβαιώσαντας τοιοῦτο πιστο-
ποιητικῶν, καὶ μᾶς εἰδοποιῆτε ἐγκαίρως περὶ τούτου, ὥπως, συνεν-
νοούμενοι μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, λάβωμεν κατὰ τῶν
τοιούτων δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ προσήκοντα μέτρα.

Ἀντίτυπα δὲ τῆς παρῆσους ἐγκυκλίου κοινοποιούμεν καὶ πρὸς

παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, καὶ διαλαμβάνον, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ

τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν ὑμῶν εἰρηνοδίκας, διὰ τὰ ἐνεργήσωσι καὶ οὗτοι τὰ καθ' ἑαυτούς.

Ἐτέρα τῆς 5 Μαΐου 1852, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους.

Περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡ γέρθη ἐκ τινος χρόνου ἀμφιβολία, ἃν τὰ κατ' αὐτὸ προαπαίτου-
μενα πρὸς ἀπόλυσιν τῶν πενητικῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν δι-
καστηρίων, ἀρκεῖ νὰ τηρῶνται ἀπαξ μόνον ἐφ' ἐκάστης δίκης κατὰ
τὴν ἐναρξιν αὐτῆς, ἢ ἂν πρέπει νὰ ἐκπληρῶνται αὐστηρῶς καὶ
κατὰ τὴν διόδυσιν αὐτῆς εἰς τὰ ἀνώτερα δικαστήρια. Καὶ τινες
μὲν τῶν εἰσαγγελίων, τὴν ἐφάπαξ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἀρχῆς γενομέ-
νου πιστοποιήσιν τῆς πενίας, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς ἀπαι-
τηθεῖσαν ὁρκωμοσίαν παραδεχόμενοι, ἐπέτρεψαν ἀνεῦ ἐπαναλήψεως
τῶν διατυπώσεων τούτων, τὸ πενητικῶς παρίστασθαι πρὸ τῶν ἀνω-
τέρων δικαστηρίων· ἄλλοι δὲ πάλιν ἀσπαζόμενοι τὴν αὐστηροτέραν
ἐρμηνείαν, ἀπήτησαν ἀνελλιπῇ ἐπανάληψιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ τού-
τῳ διατεταγμένων κατὰ πᾶσαν ἐμφάνισιν τῆς αὐτῆς δίκης ἐνώ-
πιόν παντὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου, μηκέτι ἐπιλημμένον αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἀμφιβολία περὶ τὴν ἐννοίαν τοιαύτης οὐσιώδους δια-
τάξεως τοῦ νόμου, καθ' ἐκάστην ἐφαρμοζομένου, καὶ παράπονα δι-
καιὰ δύναται νὰ ἐγείρῃ, καὶ ἄλλα δυσάρεστα ἐπακολουθήματα νὰ
συνεπιφέρῃ, κρίνομεν σκόπιμον ν' ἀποτεινόμενοι πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐφα-
ξίς παρατηρήσεις, καθ' ἃς θέλετε εἰσφέρειν τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐρμη-
νείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἀλλοῦθις τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ τούτου δὲν σαφηνίζει ἀρκούντως,
ἂν ὁ ἀπαξ ἐπιτυχὼν κατ' αὐτὸ τῶν τῆς πενίας δικαιωμάτων,
ἐφείλει νὰ ζητήσῃ νέαν περὶ τῆς πενίας πιστοποίησιν παρὰ τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ νὰ ὁμώσῃ νέον ὅρκον πρὸς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, εἰς
ὃ φέρι δι' ἐφέσεως, ἢ δι' ἀναιρέσεως, τὴν δίκην αὐτοῦ, ἢ ἂν
δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδυσπᾶνως ἐπικαλούμενος καὶ τὴν δι-
καιούσνην τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, δι-
υνάμει τῶν ἡδὲ ἐνώπιον τῶν κατωτέρων τετελεσμένων διατυπώσεων.
Εἰς τοιαύτην ἀσφαῖ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου ἐννοίαν, ἀνάγκη νὰ
ἐμβατεύσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, καὶ ν' ἀσπασθῶμεν τὴν
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου μᾶλλον συνάδουσαν ἐρμηνείαν τοῦ
γράμματος.

πρόσοδος του δὲν ἄρκοῦν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα,

Ἰσχυρὸς θεθελαί τοῦ νομοθέτου, εἰσαγαγόντος καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν τὰς περὶ πνήτων διατάξεις, ἥτο νὰ καταστήσῃ εἰς τοὺς ἐνδεαῖς καὶ ἀπόρους ἐφικτὴν τὴν εἰς τὰ δικαστήρια προσέλευσιν, μὴ ἀνεχόμενος νὰ στερῶνται οὗτοι ἐνεκα τῆς ὑπαρχούσης πενίας τῶν, τῆς ὁποίας οἱ ὑποποὶ ἀπολαύουσι δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς, κτησαμένους περιουσίαν τινὰ, νὰ μείνωσιν ἀσυντελεεῖς πρὸς τὴν δικαιοσύνην, παραδιδασμένης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς ἀπανταχοῦ τῆς νομοθεσίας ἐπιλαμπούσης ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπει μὲν τὴν ἀδάπανον εἰς τὰ δικαστήρια προσέλευσιν, ὅταν πιστοποιηθῇ παρὰ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπιθεβαινθῇ δι' ὅρκου τῆς πενίας ἢ ὑπ' ἀρχῆς, φροντίζει ὅμως δι' αὐτῆς τῆς ἐνωμότου ὑποσχέσεως, νὰ ὑποχρέωσιν τὸν εὐεργετούμενον διάδικον εἰς ἀπώτιον τῶν νομίμων τελῶν, ἅμα βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῆς περιουσίας του. Ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι συμφερωτέρα πρὸς τὸν εὐεργετιανὸν τοῦ νομοθέτου σκοπὸν εἶναι ἡ ἐρμηνεία δι' ἧς, διὰ τῆς μακρὰς πᾶσαν ἐμφάνισιν τῇ: αὐτῆς δίκης εἰς τ' ἀνώτερα δικαστήρια ἐπαυαλτῶν τῶν διατυπώσεων τούτων, ἥτις καὶ νῦν ἐξόδα προξενεῖ, καὶ χρόνον κατατριβὴν ὄχι μικρὰν ἐπιφέρει, καὶ δυσκολίας ἄλλας μεθ' ἑαυτῆς συνεφέλκεται, δὲν καθίσταται εἰς τὸν εὐεργετηθέντα ἀκαρπὸς ἡ εὐεργεσία, οὐδ' ἀποστερεῖται οὗτος τῶν μέσων ν' ἀπολάβῃ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῇ, καὶ σπεύδει νὰ ἐπιτύχῃ πλήρη δικαιοσύνην· ἡ ἐρμηνεία αὕτη, ἡ συναγομένη ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου, ἐνισχύεται προσέτι καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν περὶ πενίας διατάξεων τῶν Γερμανικῶν νομοθεσιῶν, ὅθεν μετάνεικον αὐτὰς εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν ὁ νομοθέτης τῆς Ἑλλάδος

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν, πρὸς ἀπόλυσιν τῆς ἀδαπάνου παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος δικαστηρίου, ἡ τοῦ Ἀρείου Πάγου, θέλειθε θεωρεῖ ἄρκοῦσαν τὴν ἐνώπιον τοῦ πρώτου ἐπιλαβεμένου τῆς ὑποθέσεως δικαστηρίου τήρησιν τῶν ἐν ταῖς δυοῖς πρώταις ἰδαφίαις τοῦ ἄρθρ. 220 τῆς πολιτ. δικονομίας δριζοκείμενων διατυπώσεων, καὶ ἐπιτρέπει τὴν διηγετικὴν παράστασιν, ἀρκούμενοι εἰς μόνην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ χάρτι εἰσβείωσιν δικηγόρου, ὅτι ἡ ἐκκλητὴ, ἢ ἡ ἀναιρεσιβάτης δίκη δὲν φαίνεται ἀλογος, ἀδικος, καὶ ἀτυποστηρικτὴ· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ παραβιάζῃται ἀνευ κατεπευγούσης καὶ δι-

χωρίς νὰ περιορισθῶσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς δικτροπὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαιρησίως ἀναγκάζει.—2. ὅστις βεβαιώσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνόρκως, καὶ ὑποχρεωθῇ συγγρῶνως δι' ὅρκου νὰ τὰ πληρώσῃ μετέπειτα, ἐὰν εἰς τὸ μέλλον βελτιωθῇ ἡ κατὰστασίς του· καὶ —3. ὅστις ἀποδεικνύει διὰ μαρτυρικῶν, ὑπογεγραμμένου παρὰ τίνος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διωρισμένων δικηγόρων, ὅτι ἡ δίκη δὲν εἶναι 3) προφανῶς ἀλογος, ἀδικος, καὶ ἀνυποστήρικτος.

1) Γ. μόνον 2) Γ. τοῦ δημάρχου 3, Γ. φαίνεται.

Β'. Ἐγγράφον, δι' οὗ ταῦτα συγχωροῦνται.

224. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρήσεως ἐκδίδεται ἰδιαιτέρον ἔγγραφον, ἐν μὲν τοῖς εἰρηνοδικαίσις παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις, παρὰ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πολυμελεσὶ δικαστηρίοις, παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως.—Ἐν τῷ αὐτῷ ἔγγράφῳ ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν, ἡ δὲ εἰσαγγελεὺς σημειοῖ ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τὸν πένητά, ὡς ἀντίκλητον, καὶ ὡς ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾷ τοῦτον ἐπὶ δικαστηρίου, δικηγόρον τινά, ὅστις εἶναι συνήθως ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 220 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενος· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ

καίολογούμενης ἀνάγκης ἡ οὐσιωδιστάτη τῆς ἰσότητος ἀρχή, πρέπει, εἰ μὲν εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν νὰ ᾔναι λίαν προσεκτικαί εἰς τὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς πενίας παραχώρησιν, καὶ νὰ μὴ ἐνδίδωσιν, ἂν προηγουμένως δὲν πληροφορηθῶσιν, ὅτι ἀληθῶς οἱ αἰτοῦντες εἶναι πένητες, συμφώνως μὲ τὸ παρουσιαζόμενον πιστοποιητικόν, εἰ δὲ παρ' ἰφίταις καὶ ὁ παρὰ τῇ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς ἀφαιλῶν, ἅμα ὑπονοήσωσιν, ὅτι ἐβελτιώθη ἡ τοῦ κατ' ἀρχὰς ὡς πένητος παραστάτης περιουσία, ν' ἀρῶνται τὴν ἐκδοσιν ἀντικλητηρίων πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν πενήτικῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, καὶ νὰ ἀνακαλῶσι τὰ ἤδη ἐκδοθέντα ἀντικλητήρια, ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ὡς πένης παραστάς δι' ἐξαπατήσεως τῆς ἀρχῆς κατάρθωσι νὰ βάλῃ εἰς χεῖρας ψευδῆ καὶ πένιαν πιστοποιήσιν.

καὶ ἡ πλείονας κλητῆρας. — Ἡ περὶ δικηγόρου αὐτῇ σημείωσις ρησιμεύει εἰς τὸν πένητα διάδικον ὡς πληρεξούσιον ἔγγραφον, πρὸς τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 95 ὥρισμένα.

222. Ἐάν τις τῶν οὕτω σημειωμένων ὑπαλλήλων ἀποποιηθῇ ἢ ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὸν πένητα διάδικον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς κατα-
νώξεως II. N. 480.

Γ'. Συνέπεται τῆς συγχώρησεως.

223. Ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ συγχώρησις, ἀπαλλάττεται ὁ, τε πέν-
ης καὶ ὁ ἀντίδικος τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν
ικαιωμάτων, καὶ τῶν ἔνεκα τῆς σημείωσεως διδομένων τελῶν,
αἱ σημειοῦνται μόνον ταῦτα. — Ἐκτὸς τούτου, χρεωστοῦν οἱ
ἡμειωθέντες δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, κλητῆρες, καὶ γραμ-
ματεῖς, νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθ' ἑκαστὸν τῶν ἀνεξόδως, ἰδίως δὲ νὰ
ἴδουν τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα· τὰ δὲ δικαιο-
ματὰ τῶν σημειοῦνται μόνον ὡσαύτως α). Πολ. 773. 796
24. X. 37.

224. Ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει ὀρίζονται καὶ εἰς τὰς τῶν
ἐνέτητων δίκας τὰ περὶ ἐξόδων· ἐκκαθαρίζονται δὲ ὡσαύτως

α) Δ 21 Ἰουνίου 1837. Παρετηρήσαντες ὅτι ἡ φιλόθεος καὶ
καὶ τοῦ ἄρθρου 228 τῆς Πολ. δικονομίας διάταξις, ἡ ἀπαλλάτ-
τουσα παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πινής-
μων, ἤθελε ματαιωθῇ κατὰ μίγα μέρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παν-
τὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πινίας ἀπαλλαττόμενοι, δὲν συναπλη-
ρῶντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀπιστολῆς τῶν δικηγόρων ταχυδρο-
μικῆς δαπάνης, παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν
πρωματιᾶ τῆς ἐκτετακτοῦς, νὰ διαταξῇ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν
ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ
ἐκτετακτοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάται πᾶσαι ἐπιστολὴν ἔχουσαι ἐπὶ τοῦ
ἐκτετακτοῦ « δικόγραφον πινότης » χρονολογουμένην καὶ ὑπο-
γεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐισαγγελέως, προέδρου ἐμποροδρα-
μῶν, ἡ ἐκτετακτοῦ, καὶ φέρουσαι τὴν ἐπίσημον τῶν ἀρχῶν τοῦ
ἐκτετακτοῦ.

τὰ σημειωθέντα ἔξοδα.— Ἐάν δ' ἀντίδικος καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπότισιν αὐτῶν· εἰ δὲ ἡττηθῇ ὁ πένης διάδικος, τὰ πληρώνει ὅταν εὐπόρησῃ. Χ. 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Παρεμπίπτουσι δ (ι κ α ι 4).

Α'. Ἐν γένει.

225. Εἰς τὰς παρεμπίπτουσας δ (ι κ α ς 2) ἀνάγεται πᾶν ὃ, τι ἐμποδίζει, διακόπτει, ἢ καταργεῖ ἐντελῶς τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ 3) ἔχει τινὰ ἐπιβροήν εἰς αὐτήν.

1) 2) Γ. ὑποθέσεις 3) Γ. τοῦλάχιστον.

226. Πᾶσα παρεμπίπτουσα δ (ι κ η 4) προϋποθέτει — 1. κυρίαν διαφοράν.— 2. ἐπιβροήν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τῆς παρεμπίπτουσας ὑποθέσεως εἰς τὴν κυρίαν διαφοράν.— 3. 2) διάδικον, εἰς τὸν ὁποῖον διαφέρει ἐπίσης ἢ ἀπόφασις τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπίπτουσας ὑποθέσεως. Πολ. 21. 223.

1) Γ. ὑποθέσεις 2) Γ. τοῦλάχιστον ἓνα

Β'. Διάφορα εἶδη.

α. Ἐν γένει.

227. Ἐάν αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις ἔχουν ἀντικείμενον προδικαστικὰ ζητήματα, π. χ. ἀποδείξεις, ἀκυρότητας, ἐξαιρέσεις, διακοπὰς τῆς διαδικασίας κτλ., πρέπει, ἐάν μὲν ἡ κυρία ὑπόθεσις ᾖναι ὥριμος, νὰ ἐκδικασθοῦν συγχρόνως μετ' αὐτῆς, ἄλλως δὲ, πρὶν προοδεύσῃ ἡ κυρία δίκη, καὶ ἐπομένως νὰ ἀναβληθῇ αὕτη. — Ἐάν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ παρεμπίπτουσαι αὗται δίκαι ἐν τὸς 1) τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν ἄρχεται 2) ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις, εἰμὴ μετὰ τὴν παύσιν 3) τῆς παρεμπίπτουσας πράξεως, ἢ ὅταν συμβῶσι δισταγμοὶ κατὰ τοῦτο 4). Πολ. 37 ε. 202. 263. 290. 299. 309. 344. 345. 347. 451. 455. 462 ε. 469. 582.

1) Γ. ἱατὸς 2) Γ. πάλιν 3) Γ. ἀποπεράτωσιν 4) Γ. κατ' αὐτήν.

228. Ἐάν τὰ παρεμπύπτοντα ᾖναι μόνον π ἄ ρ ε ρ γ α 1) τῶν κυρίων προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναχομένου, καὶ ἰδίως παρεμπύπτουσι, ἢ ἐγγυήσεις ἀφορώσι ἀγωγῇ, παρεμβάσεις κτλ., δὲν ἀναβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν ἀναβάλλονται καὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέρην συζήτησιν, ἐάν αὐταὶ μὲν δὲν ᾖναι εἰσέτι ὥριμοι, αἱ δὲ κύριαι ὑποθέσεις ᾖναι ἔτοιμαὶ πρὸς δίκην, καὶ ἐάν δὲ εἰσάγων 2) τὴν παρεμπύπτουσαν ὑπόθεσιν δὲν θέλῃ νὰ ἐνωθῇ ὡς δμοδίκος μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν κυρίων διαδίκων (ἄρθρ. 239 ἀριθ. 2) 3). Πολ. 184. 236. 459. 633. 452.

1) Γ. παρακολυθήματα 2) Γ. ᾖναι δὲ ὥριμοι αἱ κύριαι ὑποθέσεις, καὶ δὲ εἰσάγων. 3) ἴτως 231 ἀρ. 2.

6'. Παρεμπύπτουσα ἀγωγῇ.

229. Παρεμπύπτουσα ἀγωγῇ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων προϋποθέτει πάντοτε, ὅτι ἐγένετο ὑστέρα αἰτήσις παρὰ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου, καὶ ἰδίως ὅτι π ρ ο σ τ έ θ η τ ι 1) εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, ὅτι ἐ λ ή φ θ η 2) προσυρινὸν μέτρον, ὅτι ἐ ξ η λ ε ί φ θ η σ α ν 3) τὰ ἐμφανισθέντα δικαιώματος περιεκτικὰ ἐγγράφα, ὅτι ἐ π ρ ο β λ ή θ η σ α ν 4) ἀκυρότητες κτλ. Πολ. 21. 158. 184. 464.

1) Γ. μέλλει νὰ προστεθῇ τι 2, Γ. νὰ ληφθῇ 3) Γ. νὰ ἐξαλειφθῇ 4) Γ. νὰ προσβληθῶσιν

230. Ὅλαι αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγῇ, τῶν ὁποίων δὲ λόγος ἐπῆρχεν ἤδη, γίνονται συγχρόνως· ἐάν δὲ ἐγιναν μετὰ ταῦτα τοιαῦται ἀγωγῇ, καὶ δὲ λόγος των ὑψίστατο ἤδη, ὅτε εἰσίχθη ἡ πρώτη παρεμπύπτουσα ἀγωγῇ, τὰ δι' αὐτάς ἐξοδα δὲν συγκαταριθμοῦνται μετὰ τῶν ἀποδοτέων. Πολ. 21. 216.

γ'. Παρεμβάσεις.

234. Παρέμβασις συγχωρεῖται πρὸς τε τὴν διατήρησιν ὑπαρχόντων δικαίων, καὶ πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων, ἐάν δὲ παρεμβάντων δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἐννομόν τι συμφέρον εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν (ἄρθρ. 89). Πολ. 684. 685. 686. 746.

232. Ἡ παρεμβολὴς ὀφείλει νὰ ἐκτελεσθῇ, — 1. ἐπὶ ἀγωνῶν ἐνεκὸν ἐγγρήσεως καὶ ἐπὶ ὁμοδικῶν (ἀρθρ. 69, 74-73). — 2. ἐὰν τρίτοι τινὲς ἔχουν δίκαιον πρὸς ἀνακοπὴν (ἀρθ. 89). Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν στεροῦνται οἱ κλητεθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ἐὰν δὲν ἐνεσάνίστησιν, καὶ ἐὰν δὲν ἐπρότεινεν τὰς ἐν τῇ ἐκκρεμῇ ὑποθέσει ἀζώσεις των. Πολ. 238. 561. 602. 609.

Γ'. Κοινὰ ἀρχαὶ περὶ παντὸς εἶδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν.

233. Ἀγωνικὰ παρεμπιπτουσι καὶ παρεμβάσεις συγχωροῦνται μόνον ὅταν ἔχουν συνάφειαν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, καὶ περιέχουν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα τῆς ἀγωγῆς· ἐγγεγραφοὶ δὲ ἀπάντις εἰς αὐτὰς συγχωρεῖται μὲν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἀποδοτέα ἑξῶτα. Πολ. 24. 78. 89. 246. 226. 228. 229. 532, 2. 648.

234. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων — 1. θεωροῦνται ὡς συνοπτικὰ ὑποθέσεις, καὶ ἐπομένως συζητοῦνται προφορικῶς ἐν τῷ ἀκριχτηρίῳ, καὶ ἂν ἡ κυρία ὑπόθεσις ἀνεκρίθη ἐγγράφως· — 2. δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ εἰσχωθῇ κατὰ πᾶσαν τῆς κυρίως δίκης στάσιν καὶ παρὰ τοῖς ἐφετάις αὐτοῖς 1), ἐὰν δὲν περιέχουν αὐτοτελεῖ ἀζώσιν, ἀλλὰ προστίθενται μόνον εἰς τὴν αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων (ἀρθρ. 228). — 3. πρέπει, ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται διὰ τούτου (ἀρθρ. 229), νὰ ᾔνι κατὰ τὸ δυνατόν ἐνωμέναι μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ ἀνακρίνωνται καὶ ἀποφασίζωνται συγχρόνως μετ' αὐτῆς. Πολ. 228. 607. 641. 618. 716. 741. 814.

1) Γ. καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκκλητικὴν δίκην,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΘΓΔΘΟΝ.

Ἀνακοπαί.

Α'. Ἐν γένει.

235. Ὅσος δὲν συνήρρησεν, ἡ δὲν προσεκλήθη, ἡ δὲν προσεβλήθη εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξωδικὸν τινα πράξιν, φέρουσιν βλάβην.

ἔσθιν· εἰς αὐτὸν, ἢ κίνδυνον εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντά του, δύναται νὰ κάμῃ 1) ἀνακοπήν. Πολ. 447. 558. 596. 647. 622. 638. 644. 827. 837.

1) Γ. κατ' αὐτῆς.

236. Ἀνακοπή δύναται νὰ γίνη πρὸς διατήρησιν ἢ πρὸς ὑποστήριξιν 1) τῶν δικαίων· καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ νὰ ᾔναι συνδεδεμένη μὲ αὐτὴν ἀγωγή διεκδικήσεως, ἢ ἄλλη κυρία ἢ παρεμπύπτουσα. — Εἰς τὴν τελευταίαν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν παρεμπιπτουσῶν, εἰς δὲ τὴν πρώτην, αἱ περὶ τῶν κυρίων ἀγωγῶν ἀρχαί.

1 Γ. ἐνέργειαν.

237. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ πρὸς ἀνακοπὴν ἔγγραφον τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, νὰ ᾔναι προσηκόντως χρονολογημένον, καὶ ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του ὑπογεγραμμένον. — Ἐὰν ἐπενεχθῶσι δι' ἐγγράφου, ἐμφανισθέντος μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι, τὰ ἐντεῦθεν προξηνηθέντα ἐξοδα πληρόνονται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. — Περὶ τῆς κοινοποιήσεως 1) τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν κοινοποιήσεων 2) ἐν γένει ὠρισμένα. Πολ. 143. 246. 506. 598. 944. 1064-1073.

1) Γ. ἐπιδόσεις 2) Γ. ἐπιδόσεων.

Β'. Ἀνακοπή τρίτου.

α. Παραδοχή.

238. Καὶ τὰς ἐναντιον 1) ἄλλων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις δύναται τρίτος τινὲς 2) νὰ ἀνακόπτωσιν (ἀρθρ. 89), ἂν δὲν προτιμῶσι — 1. νὰ κάμουν τὴν συνήθη ἀγωγὴν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ· ἢ — 2. νὰ υπερασπισθῶσι προτείνοντες τὴν ἑστᾶσιν, ὅτι τὰ μεταξὺ ἄλλων δικασθέντα κτλ. Πολ. 232. 645. 657. 685. 686. 746. 744.

1) Γ. μετὰ 2) Γ. παρ' αὐτοῦ.

β'. Ἀρμόδια δικαστήρια.

239. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ τρίτου τινὸς 1) εἰσάγεται ὡς κυρία

ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν.

1) Γ. παρῶκει.

240. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ὡς παρεμπύπτουσα ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία ὑπόθεσις, ἐὰν τοῦτο ᾔῃαι ἰσοβάθμιον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀποφηναμένου τὴν πρώτην ἀπόφασιν δικαστηρίου. — Ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον τοῦτο ᾔῃαι κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀνακοπὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰμὴ ὡς κυρία ἀγωγή, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ 239, ὠρισμένα. Πολ. 43.

γ'. Διαδικασία.

241. Ἐγκριθεῖσης τῆς ἐναντίον ἀποφάσεως τινος ἀνακοπῆς 1), τὸ δικαστήριον, διὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς ἀποφάσεως, — 1. ἀναβάλλει, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρώτης ἀποφάσεως, μέχρις οὗ ὁριστικῶς ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀνακοπῆς, ἢ διατάσσει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις. — 2. μετατίθῃσι τὸν ἀνακόπτοντα ὡς πρὸς τοὺς πρότερον διαδίκους εἰς ἣν ᾔῃτον θέσιν καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως ὥς ἐπεί πρέπει νὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις μαρτύρων, νέα διὰ πρᾶγματογνωμόνων δοκιμασία κτλ. Πολ. 486.

1) Γ. ἐὰν ἡ ἐναντίον ἀποφάσεως τινος ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτὴ,

242. Ἡ πρώτη ἀπόφασις δὲν πρέπει 1) νὰ μεταβάλλεται περισσότερον, παρ' ὅ,τι τὸ ἀπαιτεῖ τὸ νόμιμον συμφέρον τῶν ἀνακοπτόντων 2). ὅθεν φυλάττει ὡς πρὸς τοὺς πρώην 3) διαδίκους τὸ κύρος της, ἐκτὸς ἂν πρόκειται ἀδιάρετον ἀντικείμενον.

1) Γ. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου 2) Γ. τοῦ ἀνακόποντος 3) Γ. πρώτους

243. Ἐάν τις, ἀνακόπτων ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατ' ἄλλου 1), ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξό-

εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τῶν δραχμῶν. Πολ. 207.

Γ. μεταξὺ ἄλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἀπόδειξις.

Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

α. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως.

14. Μόνοι οἱ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως οὐσιώδη ἔχοντες πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, περὶ τῆς ἀληθείας ἰσχυρῶν δὲν εἶναι 1) δικανικῶς πεπεισμένος ὁ δικαστής, δύνασθαι ἦναι ἀντικείμενα τῆς ἀποδείξεως. Πολ. 248. 249, 2.

Γ. εἰσέτι

15. Ἀντικείμενα τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας 1) ταῖς δύνασθαι, — 1. πράγματα ἐπεστηριγμένα εἰς δικαστικὴν μολόγησιν 2) — 2. πράγματα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει μόνον τεκμήριον — 3. νομικὰ ἀξιώματα, ἐπιστηριζόμενα ἐν νόμοις τοῦ Κράτους, καὶ ὅχι ἀπλῶς εἰς τοπικά α, ἔθιμα, εἰς παραδόσεις, ἢ εἰς ξένους νόμους — 4. πράγματα πασιδῆλα ἢ γνωστὰ εἰς τὸ δικαστήριον. Πολ. 246. 247 ε. 273.

Γ. δὲν 2) Γ. ἐμολογίαν.

β'. Πασίδηλον.

6. Ὡς πασιδῆλον θεωρεῖται πᾶν ὃ, τι εἶναι οὕτω κοινῶς τὸν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἕλλογος αἰτία διὰ τὴν ἀμφιβάλλειν αὐτοῦ. — Ἐάν ἦναι τι γνωστὸν μόνον εἰς ἐπαρχίαν ἢ τόπον, ἢ ἐάν ἀμφισβητῆται τὸ πασιδῆλον αὐτοῦ, πρέπει 1) αἰτίως νὰ ἀποδειχθῇ. Πολ. 245.

Γ. τοῦτο.

γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ.

7. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ θεωρεῖται πᾶν ὃ, τι, ὅτλον δὲν ὑπὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων 1) τῆς προκειμένης δίκης, δὲν

λογίζεται ἀλήθεια μόνον ὡς πρὸς ὠρισμένους τινὰς ἀνθρώπους·
Πολ. 98. 245.

1) Γ. πράξεων (actes)

δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις.

248. Πᾶς διάδικος ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταπλήσεως, καθ' ὅσον ταῦτα ἀμφιβάλλονται εἰσέτι, ὅταν ἐκδίδεται ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.—^ο Ὅστις διίσχυρίζεται τὸ ἐναντίον παρ' ὅ,τι ὁ νόμος τεκμαίρεται (ἄρθρον 245, ἀριθ. 2), ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀπόδειξιν (ἄρθρον 275). Πολ. 244. 250. 260. 273. 275. 388 ε. 422..

ε. Παρεμπόπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ α ξ ι ς 1).

249. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπόπτουσα π ρ α ξ ι ς 2) ὀρίζει,—1. εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις· —2. τί πρέπει ν' ἀποδειχθῇ. — Καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζωνται καθαρῶς καὶ σαφῶς οἱ κατὰ μέρος πραγματικοὶ καὶ προέχοντες ἰσχυρισμοί, οἱ ὅποιοι διαφιλονεικοῦνται, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ ἐπιδίκασις τῆς ἐπ' αὐτῶν στηριζομένης αξιώσεως.—3. τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδείξεως· —4. τὸν δικαστὴν, ἐνώπιόν τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τοῦτο γίνεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. Πολ. 284. 293. 306. 307. 374.

1) 2) Γ. ἀπέφασις.

ε'. Προαπόδειξις.

250. Ἐξαιρουμένης τῆς δι' ἐγγράφων ἀποδείξεως (ἄρθρον 405 καὶ 538), οὐδεὶς διάδικος εἶναι ὑπόχρεως πρὸς προαπόδειξιν, ἀλλ' ἔχει τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. — Σφάλμα τοῦ προαποδεικνύντος δὲν ὑποχρεώνει οὔτε τὸν δικαστὴν, οὔτε τοὺς διαδίκους· ὅθεν δύναται πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ δικαστὴς νὰ προσδιόρῃσιν ἄλλως τὸ περὶ ἀποδείξεως θέμα, ἢ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ προσαγωγῆς καλητέρας ἀποδείξεως· ὁ δὲ προαποδεικνὺς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ νέα πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, κτλ. Πολ. 172. 258. 405. 438. 444. 538. 565,

ζ'. Ἀνταπόδειξις.

251. Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, παρ' ὅ,τι χρεωστέϊ νὰ ἐκθέσῃ ὁ ἀποδεικνύων 1), δύναται ὁ ἄλλος διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ κάμῃ πάντοτε ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο χρεῖαν ἐπιταγῆς δικαστικῆς ἢ ἐπιφυλάξεως.

1) Γ. διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν.

ή. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν.

252. Ὡς μέσα πρὸς ἀπόδειξιν δύναται νὰ χρησιμεύσουν, —1. ἐξομολογήσεις.—2. τεκμήρια.—3. αὐτοψίαι.—4. ἐρευνα δι' ἐμπειροτεχνῶν.—5. μάρτυρες.—6. ὄρκοι.—7. ἐγγράφα 2). Πολ. 264. 272. 273. 291. 300. 349. 384. Ποιν. 93. 94.

1) ἐμολογίαί 2) Γ. ὑπομνήματα.

θ'. Ἐκλογὴ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

253. Ὁ φέρων τὴν ἀπόδειξιν δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως ὁποιοῦνδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέσων. — Δύναται δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα ταῦτα ἢ καθ' ἑκαστα, ἢ πλεονα συγχρόνως.—Ἐπαγωγὴ ὄρκου, μετ' ἄλλων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων γινομένη, θεωρεῖται ὡς ἀπλῶς τυχαία.

ι. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

254. Τὰ παρὰ τινος διαδίκου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν παρὰ διαδίκου τινὸς προσαχθέντων μαρτύρων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι αὐτοψίαι, γίνονται κοινὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν· ὅθεν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Πολ. 439.

ιά. Βεβαίωσεῖς.

255. Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτῇ μόνον βεβαίωσιν, ἄρκουν τοιαῦτα ἀποδείξεις, ἢ ἐνδείγματα, διὰ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα πράγματα. Πολ. 41. 42. 45. 257 282. 434. 526. 556. 624. 630. 869. 879. 883. 1002. 1022. 1036. 1047. 1048. 1050.

ιβ'. Ὅτι δὲν υποχρεῖται τὰ δικαστήρια εἰς νομικὴν
τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν.

256. Τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθὼς καὶ τὰ ποινικὰ, δὲν
εἶναι υποχρεωμένα νὰ ἀκολουθοῦν νομικὴν τινα περὶ ἀποδεί-
ξεων θεωρίαν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀποφρίνωσι κατὰ πεποιθήσιν,
καὶ, ἐνῷ σχηματίζουσι τὴν πεποιθήσιν των ταύτην, νὰ ἀκούουσιν
μόνον τὴν ζωντὴν τῆς συνειδήσεώς των εἰς 4) τὴν ἐκ τῶν συ-
ζητήσεων παρὰχθεῖσαν ἀπροσωπώληπτον γνώμην περὶ τῆς ἀλη-
θείας τῶν γεγονότων, περὶ τοῦ ἀξιολογιστοῦ τῶν μαρτύρων, καὶ
τοῦ ἀξιολογίου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων (ἄρθρ. 276 καὶ 332).
— Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ρητῶς
ὥρισμέναις περιπτώσεσι (ἄρθρ. 264. 289. 298. 357. 363.
400. 412 κτλ.). Πολ. 332. Ποιν. 92. 107.

1) Γ. καὶ

γ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

257. Ἐάν ᾔναι θεβαιωμένον ὅτι, διαρκούσης ἐπὶ πλεόν τῆς
εραδύτης, κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ ἢ νὰ κατασταθῇ δύσκολος
ἡ ἀπόδειξις, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα, πρὶν γίνῃ
ἐναρξὶς τῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ, καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ
ἡ δίκη, νὰ ἀπαιτήσῃ ὥστε νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, διὰ νὰ μείνῃ
ἀνεξάλειπτος. Πολ. 255. 271 ε. 282. 333. 397.

258. Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ρητῶς τὰ γεγονότα, περὶ
τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, καὶ νὰ κάμῃ πα-
ραγρῆμα ἐναρξίν τῆς περὶ αὐτῶν ἀποδείξεως, ἐνώπιον τοῦ δι-
καστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκεκρεμῆς 1) ἡ δίκη,
ἐν δὲ ἐπιχειμένῳ κινδύνῳ, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ δυναμένῳ
νὰ λάβῃ τάχιον τὴν ἀπόδειξιν.

1) Γ. πρέπει νὰ εἰσαχθῇ

259. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ τοιαύτην αἴ-
τησιν, λόγῳ ἀναρμοδιότητος, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγε-
λέα, καὶ 1) ἐάν ᾔναι βέβαιον, ὅτι ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικα-
στήριον παραπομπῆς δὲν θέλει προκύψῃ διὰ τὸν προτείνοντα
βλάβη ὡς πρὸς τὴν λήψιν τῆς ἀποδείξεως Πολ. 25,

1) Γ. μένεν.

260. Ἡ αἵτησις τοῦ νὰ λάβῃ τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόδειξιν 1), δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς ἀπαλλαγὴ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιχειμένης τυχὸν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως. — Ἐάν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωροῦν, καλεῖται καὶ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνη ἡ ἀπόδειξις, νὰ παρευρεθῇ, ἐνῷ αὕτη λαμβάνεται. Πολ. 250.

1) ταύτην

ιδ'. Κλήτευσίς τῶν διαδίκων, μαρτύρων, καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

261. Εἰς πᾶσιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένην περὶ ἀποδείξεως πρᾶξιν ἔχουν ἐλευθέραν εἴσοδον ὅλοι οἱ διάδικοι· καλοῦνται δὲ ἐπὶ σήμεως 1) τότε μόνον, ὅταν δὲν παρευρεθῇσαν ἐκδιδομένης τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης πράξεως (ἄρθρ. 138, 139 καὶ 249). — Ἐάν τις τῶν διαδίκων, καὶ τοὶ ἀποδεδειγμένως παρῶν 2) ἢ κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ἄρχεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς στερεῖται τοῦ δικαιώματός τοῦ νὰ πρᾶξῃ ὅ,τι παρῶν ἐδύνατο νὰ πράξῃ. Πολ. 260. 336. 337.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ 2) Γ. κατὰ τὴν ἐλθοσιν τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως.

262. Ἡ κλήτευσίς τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐμπειροτεχνῶν, καὶ ἄλλων κατὰ τινὰ περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν ἀναγκαίων ἀνθρώπων, γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, ἂν καὶ 1) διετάχθῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἡ ἀπόδειξις. Πολ. 154. 170. 514.

1) Γ. καὶ ἂν

ιδ. Διαφορὰ 1) κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν.

263. Ἐάν, διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας, συμβῶσι διστάσεις καὶ διαφορὰ 2), αἱ ὑποταί δὲν δύνανται 3) νὰ ἀποφασισθῶσι καὶ νὰ τεθῶσιν ἐκ μέσου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐγγράφονται εἰς ἔκθεσιν, καὶ παρὰ τὴν ἐκθεσὶν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν. — Π. δὲ περὶ

(ΤΟΥΤΟ Α').)

τούτων συζητήσεις συνήθως δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται ἀπὸ τῆς κύριας συζητήσεως. Πολ. 128. 227. 343.

1) 2) Γ. ἀμφισβητήσεις 3) Γ. ἐπιτρέπεται

Β'. Ἀπόδειξις δι' ἐξομολογήσεων 1).

α. Ἀποδεικτική δύναμις.

264. Ὁμολογαί, γενόμεναι πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τῶν διαμειβομένων ἐγγράφων, ἐγγεγραμμέναι εἰς ἐκθεσιν, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελθεῖσαι, ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν, ἐὰν ὁ ὁμολογῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἑαυτὸν τε καὶ τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ὁμολογία.— Δὲν δύνανται δὲ αἱ ὁμολογαί αὗται νὰ γίνονιν δεκταὶ ἐν μέρει, ἀλλ' ὁλοκλήρως 2) καὶ ἀδιαιρέτως, καὶ ἰσχύουν μόνον κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος. Πολ. 158. 252, 1. 245. 679. 685. 686. Περὶν. 112.

1) Γ. ὁμολογιῶν 2) Γ. μόνον.

265. Ἐξώδικοι ὁμολογαί τότε μόνον ἔχουν ἰσχὺν ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἀπαγγελία δύναται ν' ἀποδεχθῇ μόνον 1) δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλ. δι' ἐπισήμων 2) ἐγγράφων, ὀρκῶν, καὶ, ὅπου τοῦτο συγχωρεῖται, διὰ μαρτύρων. Αἱ ἐξώδικοι αὗται ὁμολογαί ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος καὶ κατὰ τοῦ παράγοντος ἐξ αὐτῶν 3) τὰ δικαιώματά του. Πολ. 266. 300. 524.

1) Γ. παρέλκει 2) Γ. παρέλκει 3) Γ. ἐξ αὐτεῦ.

266. Ἡ ἀπόδειξις ἐξωδίκου ὁμολογίας θεωρεῖται ὡς πλήρης, ὅταν μόνον 1) ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐδέχθη ῥητῶς τὴν ὁμολογίαν (ἄρθρ. 270), καὶ ὁ νόμος δὲν ἐπιτάττῃ διὰ τὰς τοιαύτας συμφωνίας ῥητάς τινας διατυπώσεις, ἢ ὅταν αὗται ἐν ῥηθῇ 2) τῶνται.

1) Γ. τότε μόνον ὡς πλήρης, ὅταν 2) Γ. ἐτηρήθωσαν

267. Ἡ ἀξία ἐξωδίκου τινὸς ὁμολογίας κρίνεται κατὰ τοὺς κανόνας — 1. μόνον ἐκεῖναι αἱ ὁμολογαί ἔχουν δύναμιν ἀδείξεως, ὅσαι ἐγίναν κατὰ θέλησιν ἐτελῶς ἐλευθέραν, καὶ

μὲ ἀταράκτους φρένας.—2. ἐκ τῶν περιστατικῶν καθ' ἃ, καὶ τῶν ἐκφράσεων, δι' ὧν ἔγινεν ἡ δμολογία, πρέπει νὰ γίνεταί προδηλόν ὅτι ἤθελε, καὶ τί ἤθελε νὰ δμολογήσῃ ὁ λέγων. Πολ. 524.

268. Ἡ δμολογία ἐκείνου, ἐξ οὗ ὁ διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη, παράγει τὸ δικαίωμά του, ἀποδεικνύει μόνον κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἡ δμολογία ἔγινε πρὸ τῆς εἰς τὸν εἰρημένον διάδικον μεταβάσεως τοῦ δικαιώματος.

6'. Ἀνάκλησις τῆς δμολογίας.

269. Δικασικαὶ δμολογίαι δύνανται νὰ ἀνακληθῶν, ἐὰν εἴμφορῇ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι—1. προέρχονται ἐκ πραγματικῆς ἀπάτης 4). 2. ἔγιναν παρὰ δικηγόρου ἐναντίον τῶν εἰς αὐτὸν ἕνεκα τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων καὶ ἐνδεῖγμάτων 2). Πολ. 95. 158. 301, 1. 463. 464. 524.

1) Γ. πλάνης 2) Γ. πρὸς ὑποστήριξιν μίσων.

270. Ἐξώδικοι δμολογίαι δὲν δύνανται, ἐὰν αὗται δὲν 1) κατέστησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 266 τακτικαὶ συμφωνίαι, νὰ ἀνακληθῶσι ποτέ· ἀλλως, ἀνακαλοῦνται μόνον 2) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἀριθ. 1. Πολ. 524.

1) Γ. παράκει οὐ δὲν 2) Γ. ἐκτὸς μόνον.

γ'. Συντηρητικαὶ δμολογίαι.

271. Ὅμοιοι δμολογίαι δύνανται νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ μένουν ἀνεξάλειπτοι, ἐὰν ὁ μέλλων νὰ κάμῃ τοιαύτην δμολογίαν—1. νόσῃ βαρέως, ἢ ἡναι ὑπέργηρος·—2. μέλλῃ νὰ ἐκστρατεύσῃ, ἢ νὰ περιορίσθῃ εἰς πολιορκουμένην πόλιν, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ πλοῦν τινα, ἢ ἄλλην ἰδίως ἐπικίνδυνον κατὰ ξηρὰν πορείαν.—3. ἐπιπολαζούσης γενικῆς θανατηφόρου νόσον. Πολ. 257.

Γ'. Τεκμήρια.

α'. Ἐν γένει.

272. Τεκμήρια εἶναι συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος ἢ ὁ δικαστὴς συνάγει ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀγνώστου. Πολ. 252, 2. 273. 276, Ποιν. 95.

6'. Νόμιμα.

273. Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀνταπόδειξις, ὑπάρχουν, — 1. ἐπὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα, ἔνεκα μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, ἢ ἔνεκα παραμελήσεως προθεσμίας δοθείσης, ἢ δοτέας ἐγγυήσεως 1), θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα· (ἄρθρα 352, 360, 381, 406, 437, 439, καὶ 585.) — 2. ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δικαστικοῦ ὅρκου (ἄρθρ. 357 καὶ 364). — 3. ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων. Πολ. 34. 199. 274. 280. 355. 406. 433, 3. 605. 790.

2) Γ. δηλώσειω.

274. Τελεσιδικία ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ αἰτικειμένου, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, πρόκηται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον εἰς νέαν δίκην. Πολ. 273. 645. 749, 2.

275. Ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις μὴ ἀναφερόμενα νόμιμα τεκμήρια ἀπαλλάττουν μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀποκλείουν ὁμῶς τὴν ἀνταπόδειξιν (ἄρθρ. 248). Πολ. 421. 422.

γ'. Δικαστικά.

276. Μόνον καθ' ὅσον ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι παραδεκτή, συγχωροῦνται καὶ τὰ δικαστικά τεκμήρια. — Πρέπει εἰς νὰ ᾗναι ταῦτα σπουδαῖα, ὠρισμένα, καὶ σύμφωνα πρὸς ἄλληλα. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ σ τ ἄ θ μ ι σ ι ς 1) αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 256. 304. Ποιν. 95.

1) Γ. ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις.

Δ'. Δικαστικὴ αὐτοψία.

α. Ἐν γένει.

277. Ἡ αὐτοψία εἶναι δικαστικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δικαστής, κατὰ τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων ἐπὶ τινος ἀνθρώπου, ἢ ἀντικειμένου γενομένην ἀντίληψιν, ἐπισθῇ 1) περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, ὑποαδηποτε καὶ ὡς ᾗναι

ἢ ἀσθησις, διὰ τῆς ὁποίας ἐφένετο 2) ἡ ἀντληψις. Πολ. 252, 3. 297. 428. 441. Ποιν. 96.

1) Γ. πείθεται 2) Γ. γίνεται

278. Ἐὰν ἀπαιτοῦνται ἰδιαιτέραι γνώσεις, ἱκανότητες 1), ἢ ἐμπειρίαι, τὰς ὁποίας δὲν χρεωστεῖ ὁ δικαστὴς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ ἔχῃ, διορίζονται καὶ συμπαραλαμβάνονται ἐμπειροτέχναι, κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 297. Πολ. 294 ε. Ποιν. 98.

1) Γ. διεξίτητες.

6'. Κλησις τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων.

279. Ἐκτὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 264), καλοῦνται καὶ ἄλλοι μὴ μετέχοντες τῆς δίκης, διὰ νὰ κάμουν τὰς ἐνστάσεις των, ἐὰν ᾖναι οὗτοι ἰδιοκτῆμονες ἢ διακάτοχοι τοῦ θεωρηθησομένου ἀντικειμένου, ἢ ἂν ἔχουν ἄλλως μετοχήν 1). Πολ. 235.

1) Γ. συμφέρον.

280. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις του, καὶ 1) συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία διὰ βίας ἀνόλξεως θυρῶν κτλ. Ἐὰν τοῦτο δὲν ᾖναι δυνατόν, εἴμπορεῖ ὁ αὐτὸς νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἐπίδειξιν τοῦ θεωρητέου πράγματος διὰ προστίμων δέκα μέχρι ἐκατὸν 2) δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ φύλαξις 3) τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν. Πολ. 199. 273, 1. 314.

1) Γ. ἐὰν ᾖναι δυνατόν, 2) Γ. διακοσίων 3) Γ. κρατήσεως.

281. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισμένη ποινὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος, ὁ ἀποποιήθεις τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πράγματος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς του προξηνηθέντων ἐξόδων. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας πρέπει νὰ ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ θεωρητέον πρᾶγμα εἶναι τοιοῦτον, ὅσον τὸ ἀναγγέλλει ὁ τὴν ἀπόδειξιν διεύγων. Πολ. 207. 315.

γ'. Συντηρητικὴ αὐτοψία.

282. Συντηρητικὴ αὐτοψία συγχωρεῖται νὰ γίνεσθαι καθ' ἑκά-

τὰς περιστάσεις 1), καθ' ἃς δύναται νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι κινδυνεύει τὸ διὰ τῆς αὐτοψίας πιστοποιηθῆσόμενον περιστατικὸν νὰ κατασταθῇ ἀγνώριστον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 257 ε'.

1) Γ. περιπτώσεις.

δ'. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

283. Αὐτοψία δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ πρὸς τῆς δριστικῆς ἀποφάσεως, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν. Πολ. 172.

ε'. Παρεμπήπτουσαι πράξεις 1).

284. Ἡ παρεμπήπτουσα πράξις 2) προσδιορίζει τὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς αὐτοψίας χρόνον καὶ τόπον, τὴν προσαγωγὴν ἰχνογραφῶν, διαγραφῶν, σχεδίων θέσεως, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων βοηθημάτων, ἢ, ἀνέγειν 3) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζει προσέτι καὶ τὸν δικαστὴν, ὅστις μέλλει νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτήν. Πολ. 249.

1) Γ. ἀποφάσεις 2) Γ. ἀπόφασις 3) Γ. μέλλῃ νὰ γίνῃ

ς'. Ἐκθεσις.

285. Ἐὰν γίνῃ αὐτοψία, χωρὶς νὰ συμπαρηλθῶσι πραγματογνώμονες, πρέπει, ἐὰν αὕτη γίνεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ συνταχθῇ περὶ τούτου ἀκριβὴς ἐκθεσις, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ παρόντος 1), διαγράφουσα τὸ θεωρηθὲν ἀντικείμενον, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, φανερόνους ἀκριβῶς τὰ εὐρεθέντα, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν ὑποδίκων 2). Ἐπὶ αὐτοψίῳ, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως. Πολ. 133. 175.

1) Γ. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων 2) Γ. φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν διαδίκων.

286. Ἐὰν συμπαρηλῇθῃσαν πραγματογνώμονες, ἀναφέρονται οἱ ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ἐκθέσει· ἄλλως 1), πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ἐν γένει μόνον, κατὰ ποῖον τρόπον ἐξετε-

λέσθη ἡ αὐτοψία.—Οἱ πραγματογνώμονες συντάσσουν τὴν γνωμοδότησιν των ἐγγράφως, καὶ ἂν ᾖ τρεῖς, κατὰ πλειονοψησίαν, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἀναφέρωνται αἱ κατὰ μέρος γνώμαι, ἀλλὰ μόνον οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις, τῶν ὑπολοίπων ἐγένετο μνεία 2). Ἡ γνωμοδότησις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς πραγματογνώμονας, καὶ νὰ παρὰδίδεται ἐπομένως εἰς τὸν εἰσηγητὴν. Ποιν. 403.

1) Γ. κατὰ τὰ ἄλλα δι 2) Γ. οἱ ὑπ' ὧν ληφθέντες λόγοι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις.

287. Ἐὰν ἡ αὐτοψία γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀποχωροῦν οἱ πραγματογνώμονες 1) εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, πρὸς συνταξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 286 συντακτέας γνωμοδοτήσεως, τὴν ὅποιαν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ ἐγχειρίσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 499. 625.

1) Γ. μετὰ τῶος τῆς συζητήσεως.

288. Ἡ ὁρκωσις τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται, ἐκ τῆς 1) ἀπαιτῶσιν οἱ διάδικοι, καθὼς ἡ τῶν μαρτύρων ἐπὶ δὲ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων μαρτύρων 2). Πολ. 334. 335. 4066. 4076. Ποιν. 404.

1) Γ. τοιοῦτους 2) Γ. διαδίκων.

289. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα ἐκθεσις τῆς αὐτοψίας ἔχει, δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα πρᾶγματα, ἐντελῆ ἀποδείξεως δύναμιν. Πολ. 256.

ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν.

290. Ἐὰν ἡ αὐτοψία συνέβῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐναρξὺς τῆς συζητήσεως τῆς δίκης. — Ἐὰν δὲ ἡ αὐτοψία ἐγένεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ ἐκθεσις κατατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τὸ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ πρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

Ε'. Ἐμπειροτέχναι καὶ πραγματογνώμονες.

α. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς.

291. Ἀποδείξεις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνώμων διατάσσεται, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ αὐτεπαγγέλτως, ὅταν ἀπαιτῇται ἀντιληψὶς δι' αἰσθήσεων ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν ἢ ἐπιστήμην 1), ἢ κατὰ τέχνην κρίσις περὶ πράγματός τινος (ἄρθρ. 278). Πολ. 252, 4. 278. 1084. Ποιν. 98.

1) Γ. εἰς κανόνας τέχνης ἢ ἐπιστήμης.

β'. Διορισμὸς αὐτῶν.

292. Συνηθὼς διορίζονται τρεῖς ἐμπειροτέχναι, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσουν περὶ ἐνὸς μόνου. — Διορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτοι δυνήθωσι νὰ συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἄλλως, διορίζει ὁ δικαστὴς τρεῖς ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 4066. 1076. 1091.

γ'. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ α ξ ις 1).

293. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα π ρ α ξ ις 2) πρὲς νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν εἰς πᾶσαν παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν ἀπαιτούμενων (ἄρθρ. 249), τὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένα γεγνημένον διορισμὸν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίας, καὶ, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, τὸν διεξάγοντα τὴν δίκην δικαστὴν. Πολ. 448. 1084.

1) 2) Γ. ἀφάσις.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

294. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸν προσδιωρισμένον χρόνον καὶ τόπον, ἢ μὴ θέλοντος νὰ δεχθῇ τὸν διορισμὸν του, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ ἄλλου, ὀφείλει ὁ εἰσηγητὴς νὰ διορίσῃ αὐτὸς ἄλλον. — Ἐὰν ὁ ἐμπειροτέχνης ἐδεχθῇ ἤδη τὸν διορισμὸν του, ἢ ἔκαμε τὸν ὅρκον, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὧν τῶν ἐξόδων.

ε. Ἐξαίρεσις αὐτῶν.

295. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντες ἐμπειροτέχνηαι δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες, κατὰ τὸ ἄρθρον 324. — Ἡ ἐξαίρεσις πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦτος ὁ ἐξαιρῶν διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτος. — Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς περὶ ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν. Ποιν. 100.

296. Κατὰ τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳσιν τὸ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως συζητεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ συνοπτικαὶ δίκαι, καὶ ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως. — Ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, διορίζεται 1), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 292 καὶ 293 ὥρισμένα, ἄλλος ἐμπειροτέχνης· κατὰ τὴν ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

1 Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

ζ'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν.

297. Εἰς τὴν ὁρκισιν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἐν γένει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 286-288 ὥρισμένα. — Ἐάν ᾗναι δυνατὴ ἡ θεωρήσις τῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῆς ὁποίας 1) ἐξήρηται κυρίως ἡ κρίσις, γίνεται συγχρόνως αὐτοψία. — Τούναντιον, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐμπειροτέχνας πρὸς ἐπίκρισιν ἡ διὰ τῆς νομίμου δόου εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου 1) περιελθούσα περιγραφὴ τοῦ ἀντικειμένου ἢ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρηται ἡ γνωμοδότησίς των, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγαί. Πολ. 278. Ποιν. 101.

1) Γ. τῶν ἰσίων 2) Γ. τὴν δικεγραφίαν.

ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως.

298. Ἐάν ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποθέσεως ἐξήρηται ἀπὸ ζήτημα, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιάζουσα ἐμπειρία, ἡ γνῶσις ἰδιαιτέρας τέχνης, ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται πάντοτε τρεῖς

ἐμπειροτέχνην, οἵτινες ἀποφασίζουσιν κατὰ πλειονοψηφίαν. — Ἡ ἀπόφασίς των, ἐὰν συνετάχθῃ κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, καὶ ἀποτελεῖ ὡς πρὸς τὸ π ρ ο κ α τ α ρ κ τ ι κ ὸ ν 1) ζήτημα τελείαν ἀπόδειξιν. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν χρησιμεύει ὡς ἀπλῇ γνωμοδότησις. Πολ. 256. Ποιν. 407.

1) Γ. προδικαστικόν.

ή. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν.

299. Γενομένης τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν δὲ αὕτη ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ γνωμοδότησις ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸς γνώσιν τῶν δικάων, παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

ς'. Μάρτυρες.

α. Πότε εἶναι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις.

1. Ὅτι ἀπαράδεκτος.

α. Ἐπὶ ποσοτήτων, ὑπερβαίνουσιν τὰς πεντήκοντα δραχμάς.

300. Ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμάς, δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθοῦν διὰ μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον δι' ἐγγράφων, δι' ὀρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. — Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τὸ τε ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης 1) τόκοι. Πολ. 249. 252, 5. 264. 303. 384. Ποιν. 94.

1) Γ. ἐφειλούμενοι.

304. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐφαρμόζονται 1), —

1. ἐὰν ὁ ἐνάγων θελήσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν π ρ ὅ τ ε ρ ο ν γ ε ν ο μ έ ν η ν 2) αἰτησὶν τοῦ εἰς πεντήκοντα δραχμάς, ἐκτὸς ἐὰν δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 269 ἡ δικαστικὴ ὁμολογία. — 2. ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ποσότης ᾖ μὲν κατωτέρα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, ἀποτελῇ δὲ λείψανον ἢ μέρος μεγαλειτέρης ἀπαιτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν συμβῇ ἀνανέωσις. — 3. ἐὰν ὁ ἐνάγων

αἱ μὲν πεντήκοντα δραχμαὶ ὡς πολλὰς ἀπαιτήσεις 3), αἱ
τινὲς δὲν υπερβαίνουν μόναι ἀλλὰ ὅλαι ὁμοῦ τὰς πενήκοντα
δραχμας, ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησε τὰ δικαιώματα ταῦτα παρὰ δια-
φόρων ἀνθρώπων διὰ κληρονομίας, δωρεᾶς, ἢ κατ' ἄλλον 4)
τρόπον.

1) Γ. καὶ 2) Γ. προτέρην μίζονα 3) Γ. κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ
πλῶν ἀπαιτήσεων συγχρόνως 4) Γ. νόμιμον.

302. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πρέπει ὅλαι αἱ ἤδη κατὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων ἐφθασεν
ἡδη ἡ προθεσμία, νὰ εἰσάγωνται συγχρόνως. Ὑστερὰ ἀγωγὴ
περὶ μιᾶς τῶν τοιούτων αἰτήσεων εἶναι τότε μόνον δεκτὴ, ὅταν
αὕτη δύναται νὰ ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων, δι' ὁρκου, ἢ διὰ δι-
καστικῆς ὁμολογίας. Πολ. 264. 349. 384.

b. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός.

303. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός δὲν εἶναι δεκτὴ
ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἀν καὶ 1) τὸ ἀντικείμενον τῆς
ἐγωγῆς ἀποτελῇ ὀλιγώτερον τῶν πενήκοντα δραχμῶν. — Ἐπι-
σης δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτύρων πρᾶξις τις ἢ ὁποια-
δήποτε πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν σύνταξιν, ἢ
μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἥτις δὲν 2) ἀντίκειται εἰς τὴν
ἐννοιαν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλ' ἔχει ἐν σκεΐν μετ' αὐ-
τῆς, δὲν 3) περιέχεται δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ.

1) Γ. καὶ ἐὰν 2) Γ. καὶ ἀν δὲν 3) Γ. ἔχει ὁμοῦ σχέσιν μετ'
αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν

2. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

304. Ἐξαίρεσις τοῦ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 300-303 διαλαμβανο-
μένου κανόνος γίνεται, — 1. εἰς ὑποθέσεις ἀφωρώσας τὸ ἐμπό-
ριον καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ
ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα, τὸ παραδεκτὸν τῆς διὰ μαρτύρων
ἀποδείξεως ἐξήρτηται συνήθως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ. —
2. ἐπὶ ὑποχρεώσεων, αἱτινὲς προέρχονται ἐκ τίνος οἰονεὶ συμ-
βολαίου, ἀδικήματος, ἢ οἰονεὶ ἀδικήματος, ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκ-
ην παρακαταθηκῶν, ἐφ' ὃ δανειστής ἔχασεν ἀποδεδειγμένως

διὰ συμπτώσεως τὰ ἐμφαίνοντα τὰ δικαίωματά του ἔγγραφα, ἐὰν συμβολαίον τι προσβάλλεται ὡς διὰ βίας ἢ ἀπάτης γενομένου, 1) ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἢ ἂν δὲν ἐξετελέσθῃ ἡ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς παρὰ τῶν νόμων διαγεγραμμένη ὑποχρέωσις, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἦτον ἀποδεδειγμένως ἀδύνατον νὰ π ρ ο σ α γ ά γ η τ ι ς 2) ἔγγραφον ἀπόδειξιν. — 3) ἐὰν ὁ ζητῶν νὰ τὸν συγχωρηθῇ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως. Ἐ. 41. 409. Πολ. 265. 305. 390. 440. Ποιν. 94.

1) Γ. ὡς εἰκονικόν, 2) Γ. νὰ προμηθευθῇ τις

305. Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ὑπάρχει τότε, ὅταν ἔγγραφον, συντεταγμένον κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον, καθιστᾷ πιθανόν, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὸ προτεινόμενον. (ἄρθρον 404, 402, καὶ 409.)

6'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

1. Παρεμπιπτόουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.

306. Χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως, δὲν δύναται νὰ γίνη διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἂν ᾖ ἢ οὐ παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις· ἐκτὸς δὲ τούτου, περιέχονται τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 249 διαταττόμενα προσόντα. Πολ. 249 333. 307.

2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.

α. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

307. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων γίνεται συνήθως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· καὶ τότε μόνον διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν ἡ ἐξέτασις αὕτη ᾖ θέλεν ἀπαιτεῖ πολλὸν καιρὸν, καὶ μάλιστα ἐὰν ἡ ἀκρόασις καὶ ἡ συζήτησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ τελειώσῃ εἰς μίαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐξετάσεως. Πολ. 249. 406. 499.

308. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καλέσουν ἄπαξ

ἐτι 1) δι' ἰδίας δαπάνης, εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων ᾗδη μαρτύρων, διὰ τὰ ἀποτείνουν 2) πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀναπτυσσούσας λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ᾗδη γενομένας ἐξομολογήσεις.

1) Γ. ἐκ νόου 2) Γ. αὐτέθει.

6'. Ἐκμαρτυρία (ἐξέτασις μακρὰν εὐρισκομένων μαρτύρων).

309. Ἐάν εἷς ἢ πλείονες τῶν μαρτύρων κατοικοῦν μακρὰν, ἐμπορεῖ νὰ προσκληθῇ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ ἄλλος δικαστής. — Οὗτος ἐπιχειρεῖ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ πέμπει τὴν περὶ τούτου συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ προσκαλοῦντος δικαστηρίου (344). Πολ. 45. 227.

3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων.

340. Ἡ κλήσις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸν δικαστὴν, ἢ τὸ δικαστήριον, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ τὴν ἐννοίαν 1) τῆς ἀγωγῆς. — Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ καλοῦντος διαδίκου, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας 2) πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδωρισμένης ἡμέρας. Πολ. 438. 264.

1) Γ. τὸ ἀντικείμενον 2) Γ. τοὐλάχιστον.

344. Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 439, 440, 442, 443, 444, καὶ 446 ὠρισμένα, καὶ ἰδίως ἐπὶ ἀξιοματικῶν, στ ρ α τ ι ω τ ι κ ῶ ν 1), καὶ ναυτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 446 ἀρθ. 8 καὶ 9. — Ἐάν οἱ κλητέοι δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς γενησομένης ἐξετάσεως, ἐπεκτείνεται ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένη προθεσμία, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 ὠρισμένα.

1) Γ. στρατιωτῶν.

4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων.

342. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 340 ἐδαφ. 2 προσδιωρισμένην προθεσίαν, γνωστοποιοῦνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία ὄλων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἀνταποδείξιν κλητευθέντων μαρτύρων.— Ἐξαίρεσις συμβαίνει μόνον ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν προσκαλουμένων μαρτύρων περιέχωνται εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν, καὶ ὁ ἀντίδικος ᾗτο παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καθ' ἣν περιπτώσιν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 439 δημοσίευσις τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπόδειξιν ἀποφάσεως ἐπέχει τόπον γνωστοποιήσεως. Πολ. 139.

5. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν.

343. Ἐκαστος, ἀνευ διαφορᾶς ἐπαγγέλματος, ἢ φύλου, εἶναι συνήθως ὑποχρεως, γενομένης αἰτήσεως, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ πάντων, ὧν ἀντελάβετο ἰδίαις αἰσθήσεσιν. Ποιν. 442.

6. Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας.

344. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἔχων νόμιμον αἰτίαν κωλύσεως, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται εἰς π ρ ό σ τ ι μ ο ν 1) πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ λειπομαρτυρίου προξηνηθέντων ἐξόδων.— Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ μάρτυρες, οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἀνευ δὲ νομίμου αἰτίας ἀπαρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν 2), ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς βαρυτέρας ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ ποινικοῦ νόμου.— Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει, γενομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητής. Πολ. 316. Π. Ν. 267. Ποιν. 495. 380. 384.

1) Γ. χρηματικὴν ποινὴν 2) Γ. ἀπειποιθέντες τὴν μαρτυρίαν ἢ πρὸς ἄλλον.

343. Ὁ μάρτυς, ἐὰν ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρτυρήσῃ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, τῶν προσγενομένων εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συμβάσεως αὐτῷ ἤττης. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας ταύτης ὑποτίθεται πάντοτε, ὅτι ὁ μάρτυς ἤθελε μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καθ' ὃν οὗτος ἀπήγγειλε τρόπον. Πολ. 496. 281. 432.

346. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται, ἐντὸς ἀνυπερθέτου προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπήν. — Ἐὰν οὗτος δ' ἐν 1) εἰμφορῇ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, ἀποδεικνύων νόμιμα κωλύματα, καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ δικαιολογηθῇ ἐν καιρῷ, γίνεται δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ, καὶ καταργεῖται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀπαγγελλαντος τὴν ἀπόφασιν (ἄρθρ. 344). Ποιν. 382.

1) Γ. παρέλκει ὁ δ' ἐν.

7. Ἐξόδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς.

347. Οἱ ἐμφανισθέντες μάρτυρες, αἰτοῦντες, λαμβάνουν ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῇ διατιμῇσει ὥρισμένα. α). — Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ γράφεται ἐπὶ τοῦ ἀντι-

α) Δ. 25 Μαρτίου 1885 περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιοματικῶν τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, καὶ ἐμπειροτεχνῶν κλπ.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Γενικοὶ ἐρισμοί.

1. Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἐρμηνεύς, ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων, ἐνώπιον δικαιοκτῶν, συμβιβαστικῶν ἀρχῶν, ἢ τακτικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῇ κατασχέσει, ἀποσφραγίσει, ἀπαλλοτριώσει, φυλάξει τοῦ ὀφειλόμενου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν ἢ ἄλλο χρονοτριβὴ καὶ ἐξόδων ἐνταῦθα δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφῶν νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

γράφου τῆς κλήσεως, τοῦ ἐγχειριζομένου εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικα-

2 Ἀποζημιώσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται,

1. εἰ κατὰ τὸ ἀρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς διοικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των·

2. ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες ορατῶνται, ἐὰν παρεμόως ἢ ἀκρόασις των γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, τοῦλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὀδονορηθῶσιν ἕνεκα τούτου πλείοτερον τοῦ ἡμίσεως μυριαμέτρου (μιας ὥρας δρόμου.)

3. εἰ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, π. χ. ἐπὶ δικαιοδικῶν κατασχέσεων ἀπινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσεγγόμενοι δῆμαρχοι, ἢ δευτάρχων πρέδροι.

3. Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον δικαστηρίου. ἀπὸ τινα φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληροῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὠρισμένα.

4. Εἰς μάρτυρας θῆλεος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν, δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἔμισυ τῆς προϋποκειμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν, καὶ κόραι μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὀδονορίαν, ἢ κατὰ τὴν διαμονὴν των, ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνα, ὃ συνοδεύσας, ὑποτιθεμένου ὅτι εὐτεὺς δύναται νὰ παρευστασθῇ ὡς τοιοῦτοι, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

5. Προφανῶς νοσοῦντες, καὶ ἀσθενεῖς τῇ σώματι ἡμποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

6. Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες, ὡς φύλακες ἐγγράφων, ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἀρθρ. 430. ἀριθ. 4 τῆς πολιτικῆς διοικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει προϋποκειμένη δικαιώματα καὶ ἐξοδα ὀδονορίας.

7. Τὰ δικαιώματα διαγράφονται καὶ πληροῦνται πρὸς ἑκάστην

στηρίξου. — Ἡ πρώτης προκαταβάλλεται προσωρινῶς παρὰ τῶν

μὲνον ὅταν καὶ ἔπως ἀπαιτηθῶσι βητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμὰὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπερέβλητος ὅρος. — Ἡ ἴη ἢ πολιτικὴ δικονομία ἐνδιελαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηρούμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξιώσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα, ἐπερωτᾶται ἀπὸ τον δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἀμείσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν του κατὰ α ἢ ἐν ἀπαιτῇ δικαιώματα καὶ πεία· ὡς ἀποκρίσις· του ἰγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμεδίας πράξεως ἀμείσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐν αὐτῇ πρέπει νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἰγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεις, τὸ δικαίωμα σημειοῦται κατὰ εἰς τὰς καταβολάς.

8. Τὸ ἄρθρον 219 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνδιελαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετρίσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθεῖσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς, ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους, προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

9. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἐνταῦθα διδόμενα δικαιώματα δὲν ἔμπορουν νὰ ᾔναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοπορίας καὶ διατροφῆς.

10. Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμερεύσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν δεδομένου δικαιώματος, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπὶ δύο μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργούς καὶ τοὺς συνήθως ἐργάτας, ἐπὶ τρεῖς δὲ δραχμὰς διὰ τοὺς χειροτέχνας, καὶ ἐπὶ πέντε δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτηδεύμα μετερχομένους. — Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμισία ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

11. Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς, καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κρι-

καλούντων διαδίκων, ἅμα ἐπιτελεῖσθαι εἰς αὐτοὺς ἡ δικαστικὴ διατάγη, καὶ πληροῦνται εἰς τὸν μάρτυρα.

ρεῦ· ἰὰν ὁ μάρτυς κρίνῃ νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον τοῦ, δύναται ν' ἀπειλήσῃ διπλᾶ διακώματα.

12. Ἐξόδα ἰδοιοποιίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν ἐβίος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ἐδὼν πλειοτέραν ἡμίσειας μυριάδου (μυᾶ· ὥρας.) ἢ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναγεγραμμένων δικαιωμάτων περιεχόμενα ἀπικημίωσι· συμπεσοῦνται εἰς τὸ ἅμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικῷ δικαιώματος. ἰὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπεραικνύεται πλέον τῆς μυᾶς νυκτὸς τῆς εἰκίας τοῦ ἁλλοῦ, ἡ ἀποζημίωσις αὐτῇ εἶναι ἴση μὲ τὸ ἐλάχιστον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἐκαστην ἡμέραν.

13. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. ἰδαφ. β'. καὶ γ'. τοῦ πρώτου διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα πορείας καὶ διατροφῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁρισμένα· ἐνταῦθα δὲ, εἰ μὴν στρατιῶται ἐξομιοῦνται, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 10, μὲ τοὺς ἐργάτας, εἰ κλητῆρες¹ καὶ ὁπηρεῖται, μὲ τοὺς χειρτεχνάς, εἰ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοί, μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Δικαιώματα τῶν πραγματοποιησάντων καὶ ἐμποιροτησάντων.

14. Οἱ ὅρισμοί τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11, καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματοποιησάντων καὶ ἐμποιρέων, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυμένη ἐξαίρεσις, ἰὰν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμφορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ κανονισμός.

15. Διὰ τὴν ὁρμημοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἰὰν πρὸς τοῦτο ἔχρησθησαν ἰδιαίτεροι τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τοῦτοις καὶ τὰ πραγματικὰ ἔξοδα, τὰ γενόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κτλ. Περὶ τούτων ἔμω· δὲν εἴμφορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαίτησις ἐπὶ ἑγγράφῳ γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

16. Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντιμεινέων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτίθη δικαστικὴ κατάσχσις, καὶ τὰ τῶν

πῶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν, περιέχουσιν τοὺς τε τῆς ἐξαίρεσεως λόγους, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἡ τὰς 1) προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρούμενον μάρτυρα.

1) Γ. καὶ, ἀντί, ἢ τὰς

330. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, γίνεται καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαίρεσεως λόγων συνοπτικὴ συζήτησις, καὶ ἡ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκεται καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ ἐξαίρεσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτὸς καὶ ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἀνευ ὄρκου.

331. Ἄνευ ὄρκου ἐξετάζονται — 1. παῖδες κατώτεροι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν — 2. ὅσοι ἔνεκα κακουργήματος, ἡ τινος τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 32½ ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων, ἀπελοῦσιν ὑπὸ ἀνάγκη. Ποιν. 422. Πολ. 350.

14. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

332. Τὸ περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (ἀρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν ᾖσαι σαφεῖς καὶ ὠρισμέναι, ἐπερείδωνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν, καὶ σ η μ ε ι ο ὕ τ α ι 1) ἐκρεβῶς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. — Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμαθον κατὰ τὰς διήγησιν 2), λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑποθέσεις. — Καὶ ἀποφατικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιόπιστοι, ἐὰν ἔπρεπεν ἀναγκάως, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ ἀντιλάβωνται τοῦ πράγματος 3), τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται, ἀντυχὸν ἢ ἐλεε συμβῇ.

1) Γ. δηλοῦται 2) Γ. ἐξ ἀκοῆς 3) Γ. γεγονότες.

15. Μαρτυρίαι συντηρητικαί.

333. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύναται]

40. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας κτλ.

320. Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι, καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενoi, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν, ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των· καὶ — 1. οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν κα λ ε σ α ν τ ω ν 1) τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας· — 2. οἱ δὲ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες, ἢ πρόξενoi, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων. — Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις ἐλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον. — Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Πολ. 377. Ποιν. 448. 449. 420.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ παραγγελλέντων.

11. Μάρτυρες ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν.

324. Ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν εἶναι — 4. ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν σιγὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικόν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον· — 2. μαινόμενοι, παράφρονες, καὶ 4) βλάκες· — 3. κληρικοὶ, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. — Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερῶσυνῃ αὐτῶν, ὅτι, μαρτυροῦντες, ἤθελον παραθεῖναι τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσιν των ταύτην δίδεται πίστις α). Πολ. 322. Ποιν. 445. Π. Ν. 7.

1) Γ. ἐντελῶς.

322. Ἀχρὰ μέθη θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. — Περιοδικῶς μακινόμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες, καθ' ἃ διαλείμ-
ναι ἐχθρονοῦσιν, ἀντελάβοντο γεγονότων π ρ α γ μ α τ ω ν 1),

Ὁρα Τόμ. Β'. Ν. Καταστ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρθ. ΚΓ'.

338. Μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης π ρ ὁ θ ε σ μ ι α 2). — Ἀρξαμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, δὲν δύνανται πλέον νὰ προβληθῶσι νέοι μάρτυρες, εἰμὴ μόνον συναινέσει ἁ μ φ ο τ έ ρ ω ν 3) τῶν διαδίκων.

1) Γ. ἀποδείξεως 2) Γ. διορίξ 3) Γ. δλων

339. Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ δικαστοῦ, καὶ τοῦ γραμματεῦς, ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. — Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Πολ. 133. 175. 249. 307. 625.

17. Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

340. Ἐπὶ μαρτύρων, μὴ εἰδόντων τὴν Ἑλληνικὴν, συμπαραλαμβάνεται ἐρμηνεὺς ὑποβάλλόμενος εἰς ὄρκον. Πᾶσα ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις ἐγγράφεται εἰς τὴν ἔκθεσιν κατὰ τε τὴν πρωτότυπον γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐρμηνέως γινομένην μετάφρασιν. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν μάρτυρα, ἥ, ἂν οὗτος δὲν δύναιτο νὰ ἀναγινώσκη, εἰς τὸν ἐρμηνέα. Πολ. 343. Ποιν. 130.

18. Κωφοί, ἄλαλοι, καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες.

344. Ὅταν κωφοί, ἄλαλοι, καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες δύνανται 1) νὰ γράφουν, ὁ γραμματεὺς ἐγγράφει εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς καθυποβάλλει εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐγγραφὴν ἀπάντησιν. — Ἡ περὶ τούτου συντασσομένη ἔκθεσις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ποιν. 429.

1) Γ. γινώσκουν.

342. Ἐὰν δὲ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι μάρτυρες δὲν ἠξέουον νὰ γράφουν, διορίζεται δι' αὐτοὺς ἐρμηνεὺς, παρ' οὓ καὶ συνυπογράφεται ἡ ἔκθεσις. Ποιν. 430.

40. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας κτλ.

320. Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι, καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενoi, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν, ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατρίβῃς των· καὶ — 1. οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν κα λ ε σ α ν τ ω ν 1) τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας· — 2. οἱ δὲ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες, ἢ πρόξενoi, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων. — Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις στέλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον. — Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Πολ. 377. Ποιν. 148. 149. 420.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ παραγγελλέντων.

11. Μάρτυρες ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν.

321. Ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν εἶναι — 1. ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν σιγὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικὸν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον· — 2. μαινόμενοι, παράφρονες, καὶ 4) βλάκες· — 3. κληρικοὶ, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. — Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερῶσυνῃ αὐτῶν, ὅτι, μαρτυροῦντες, ἤθελον παραβῆναι τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσίν των ταύτην δίδεται πίστις α). Πολ. 322. Ποιν. 145. Π. Ν. 7.

1) Γ. ἐντελῶς.

322. Ἀκρα μέθῃ θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. — Περιοδικῶς μαίνονμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες, καθ' ἃ διαλείμματα παραφρονοῦσιν, ἀντελάβοντο γεγονότων π ρ α γ μ ά τ ω ν 1),

Τόμ. Β'. Ν. Καταστ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρθ. ΚΓ'.

ἢ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἰς κατάστασιν μετριωτέρας μέθης, δύνανται, ἀμα συνάλωσιν ἰντελῶς εἰς ἐκυτοὺς, νὰ ἀκουσθῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἔαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 324, 2.

1) Γ. παρίκει.

323. Ἐντελῶς ἀνεπιτήδαιοι μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται πώποτε· ὅθεν καὶ ἀποβάλλονται 1) ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 455. 170. 321.

1) Γ. ἀποβάλλονται καὶ

12. Ἐξαίρεσις μαρτύρων.

324. Μάρτυρες, ἀποβαλλόμενοι κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, εἶναι, — 1. ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ νὰ δώσουν ἢ νὰ μὴ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των, ἢ ἐδέχθησαν ὑπόσχεσιν τινα ἐνεκα τούτου· — 2. ὅσοι δύνανται νὰ ἐλπίζουν θεθαίως ἐκ τῆς ἀποβάσεως τῆς δίκης, ἢ ἐκ τῆς μαρτυρίας των, ἄμεσόν τινα ὠφέλειαν ἢ βλάβην. — Μὲλ η σ υ σ τ ῆ μ α τ ὅ ς τ ι ν ο ς 1) δύνανται μὲν νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς διαφορὰς τοῦ συστήματός των, ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἔαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. — 3. ἱατροὶ, χειροῦργοι, καὶ μαῖται, περὶ πάντων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν παρ' αὐτῶν δοθεῖσαν βοήθειαν. — 4. δικαστικοὶ ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι, καὶ δικηγόροι, ὡς πρὸς ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ἀναγόμενα εἰς δίκην, καθ' ἣν ὑπηρετοῦν, ἢ ὑπηρέτησαν. — 5. ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὡς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τῆς ὑπηρεσίας των, καθ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐξέτασιν. Ἰδίως δὲ βασιλικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν των ἀγωγὰς, τὰς παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ κατ' αὐτοῦ γενομένας. — 6. σύζυγοι ἀδιάφευκτοι ἢ διεζευγμένοι, ὡσαύτως καὶ μνηστῆρες ἢ μνησταί, εἰς πράγματα τῶν συζύγων ἢ τῶν μνηστῶν αὐτῶν. — 7. συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου, μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ 2). — 8. πᾶς καταδικασθεὶς ἐνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν

ἀποδείξεις, ἢ μὴ, ἀ ν κ α ι 2) ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνῶσιν τῶν ἀποδεικτέων πραγμάτων. Πολ. 74. 253. 400.

1) Γ. εἰς ἑλκας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς 2) Γ. καὶ ἰάν

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352. Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἐπλήχθη ὁ ὄρκος, ἀν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὄρκον, νὰ ἐ ξ α ῖ ρ ἔ σ η ἢ νὰ ἀ ν τ ε ν α γ ᾶ γ η ὄ ρ κ ο ν 1).— Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἢ ἀν ἀποποιῇται τὸν ὄρκον, θεωρεῖται τότε τὸ π ρ ᾱ γ μ α 2), ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ὁ ὄρκος, ὡς ὠμολογημένον. Πολ. 273. 384. 524.

1) Γ. ν' ἀποποιηθῇ, ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὄρκον 2) Γ. γεγονός,

353. Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὄρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτὸν, χρεωστεῖ οὗτος νὰ φανέρωσῃ ὠσπύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου 1) τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀν θέλῃ, ἢ ὅχι, νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὄρκον. Ἄν δὲ ἀρνηθῇ τὸν ὄρκον τοῦτον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας 2) τὴν περὶ τῆς ὀρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ π ρ ᾱ γ μ α 3), τὸ ὅποιον ἤθελεν οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὄρκου, ὡς ἀ π ο δ ε δ ε ι γ μ ἔ ν ο ν 4). Πολ. 273. 274. 360.

1) Γ. δικαστηρίῳ 2) Γ. διορίας 3) Γ. γεγονός 4) Γ. ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον.

354. Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος περιέχῃ προσθήκην μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὄρκου, δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἀζημίως.

3. Ἀ π ο π ο ί η σ ι ς 1) τοῦ ὄρκου.

355. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὠρισμέναι ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι συ μ β α ί ν ο υ ν 2), καὶ ὅταν ὁ ἡδὴ δεκτὸς γεγόμενος ὄρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ ὁμνύων δὲν ἐνεφανίσθῃ κατὰ τὴν πρὸς ὀρκοδοσίαν ὠρισμένην προθεσμίαν. Πολ. 273.

1) Γ. παράλειψις 2) Γ. λαμβάνουν χώραν

4. Ἀνάκλησις ὄρκου.

356. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος δὲν δύναται νὰ ἀνα-

ν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν, περιέ-
 αν τοὺς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἢ
 1) προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρού-
 ν μάρτυρα.

Γ. καὶ, ἀντί, ἢ τὰς

30. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως,
 καὶ καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρ-
 παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συνο-
 ῇ συζήσεις, καὶ ἡ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκεται
 δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ
 ῥέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτὸς
 ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἄνευ ὄρκου.

31. Ἄνευ ὄρκου ἐξετάζονται — 1. παῖδες κατώτεροι τῶν
 τεσσάρων ἐτῶν — 2. ὅσοι ἔνεκα κακουργήματος, ἢ τίνος
 ἐν τῷ ἄρθρῳ 324 ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων,
 λοῦσιν ὑπὸ ἀνάκρισιν. Ποιν. 422. Πολ. 350.

14. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

12. Τὸ περὶ τῆς ἀξιόπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς
 κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (ἄρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι
 μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν ᾗται σαφεῖς καὶ ὠρισμέ-
 ἐπερίδωνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν, καὶ σ η μ ε ι ο ὕ τ α ι 1)
 ὡς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. — Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγ-
 ν, τὰ ὅποια ἔμαθον κατὰ διήγησιν 2), λαμβάνονται
 ψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑπο-
 ς. — Καὶ ἀποφατικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιόπιστοι,
 πρεπεν ἀναγκαίως, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ
 ἄδωνται τοῦ π ρ ἄ γ μ α τ ο ς 3), τὸ ὅποιον ἀρνοῦνται, ἂν
 ἢ ἤθελε συμβῇ.

Γ. δηλοῦνται 2) Γ. ἐξ ἀκοῆς 3) Γ. γεγονότες.

15. Μαρτυρίαι συντηρητικαί.

13. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται

κατὰ τὸ ἄρθρον 274, νὰ λαμβάνωνται δημολογίαι πρὸς συντήρησιν, εἰμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσι πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος καὶ μάρτυρες. Πολ. 257 ἔ. 306.

16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

334. Μάρτυρες, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἔξετασθῶσι, πρέπει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι παραιτηθῶσι τούτου, νὰ δοκίμωσιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀφοῦ πρῶτοι ἐξετασθῶσι περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας των, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός των, τῆς συγγενείας, ἢ τῶν ἄλλων αὐτῶν 1) σχέσεων· ἔπειτα δὲ ἄρχονται αἱ περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις. Πολ. 288.

1) Γ. πρὸς τοὺς διαδίκους.

335. Ὁ ὅρκος γίνεται ἂν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, προφερομένων τῶν ἐξῆς·

« Ὁμῶν, συνειδὼς τὰς ἐπικειμένας εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν » ποινάς, ὅτι θέλω εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν, τὴν πλήρη ἀλήθειαν, καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἴη μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον ». — Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 373 ὁρισμένα α). Ποιν. 424.

336. Πᾶς μάρτυς ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν, πλὴν πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οὗτοι· — Ἐὰν ἡ εξέτασις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, εἰμποροῦν, κατ' αἵτησιν τινος ἢ πλειοτέρων διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ καὶ ἐπὶ ἐπαγγέλματος, νὰ κληθῶσι συγχρόνως πολλοὶ μάρτυρες, καὶ νὰ ἀντεξετασθῶσιν. Πολ. 264.

337. Οἱ μάρτυρες μαρτυροῦν προφορικῶς, καὶ ἅπας δικαστής ἢ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνῃ 1) κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν παρόντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διασαφήσεις. Ποιν. 378.

1) Γ. αὐτεπαγγέλτως ἢ

α) ὅρα ὡς πρὸς τὸν Κληρὸν ἄρθρ. ΚΓ'. Καταστ. τῆς 18ῆς Συνόδου

αὐτῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα. — Ἐκ τούτων τῶν κατὰ νόμους προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων ἐκλέγει ὁ ἀντίδικος τοὺς μέλλοντας νὰ ὁμόσουν, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ᾔναι ποτὲ ὑπὲρ τοὺς ἑξ.

1) Γ. τοῦλάχιστον.

367. Ἐάν τις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλελεγμένων ἀπέθανεν, ᾗναι διαρκῶς κεκωλυμένος, ἢ περιέπεσεν εἰς τὴν πρὸς ὀρκοδοσίαν ἀνικανότητα, ὁ φ ε ί λ ε ι 1) ὁ ἀντίδικος νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων.

1) Γ. δύναται

, δ'. Ὀρκοδοσία ὁμοδίκου τινός.

368. Ἐάν ὁ ὄρκος ἐπῆχθῃ εἰς πλείονας διαδίκους 1), πρέπει νὰ ὁμόσουν ὁ κ α τ ε ρ ο ς 2) δι' ἑαυτόν· καὶ οὔτε ὁ ὄρκος ἐνὸς ἐκάστου ὠφελεῖ τοὺς λοιποὺς, οὔτε ἡ ἀρνησις αὐτοῦ τοὺς βλάπτει.

1) Γ. ὁμοδίκους 2) Γ. ἅπαντες, ἑκαστος

, ε'. Ὀρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν.

369. Ἐάν ἐκ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένων ἐπῆχθῃ ἢ ἀντεπῆχθῃ ὁ ὄρκος εἰς ἓνα, καὶ ἐδόθῃ παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάττονται διὰ τούτου καὶ οἱ λοιποί. — Τάναπαλιν δὲ, στεροῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀλληλέγγυα δικαίωματα ἔχοντες τὰ δικαίωμάτων, ἔάν τις αὐτῶν ἐπῆγαγεν ἢ ἀντεπῆγαγεν ὄρκον, καὶ ὁ ἀντίδικος ὥμοσεν.

, ς'. Ὀρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ.

370. Ὁ εἰς τὸν κ α θ' αὐτὸ χρεώστην 1) ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς, καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὄρκος, ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς· καὶ τάνάπαλιν δὲ ὁ ὄρκος τοῦ ἐγγυητοῦ ἀπαλλάττει τὸν κ α θ' αὐτὸ χρεώστην 2).

1) 2) Γ. πρωτοφειλέτην.

343. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 340 καὶ 342 ἀναφερόμενοι ἐρμηνεῖς διορίζονται καὶ ὀρκίζονται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένων ἐξετάσεων, παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ τοῦ προέδρου. — Ἄπας διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξαίρῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ τοὺς πραγματοποιώμενας κατὰ τὸ ἄρθρον 295. — Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετάσεων, ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, τὸ ὅλον δικαστήριον. Πολ. 324

19. Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων.

344. Ἐάν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἐναρξίς τῆς περὶ τούτου συζητήσεως. — Ἐάν δὲ ἡ ἐξέτασις ἐγένῃ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ ἐκθεσις ἀνυπερθέτως παρὰ τῷ γραμματεῖ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227. 309.

20. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι.

345. Ἐάν τις διίσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἄλλη ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίαν, ἡ περὶ τούτου αἴτησις εἰσάγεται, κατὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως γενομένην διαδικασίαν, πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένων ἐξετάσεων, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι παραδεκτὴ τοιαύτη πρότασις, ἀλλ' ἐπιφυλάττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 202 ὠρισμένα. Πολ. 202. 227.

346. Ἡ περὶ τοιαύτης αἰτήσεως ἐξέτασις 1) εἶναι συνοπτικὴ. — Ἐάν ἡ περὶ ἀποδείξεως διαδικασία κηρυχθῇ ὅλη ἢ ἐμέρει ἀκυρος, ἢ ἄτακτος, οἱ μάρτυρες, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται ἐκ νέου κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἡ ἀταξία ἢ ἀκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ὅσαι δὲν ἔχουν τὰ ἐλλείμματα ἐκείνης. Πολ. 347 ε.

1) Γ. συζήσεις

347. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ προτέρα μαρτυρία ἐκλήχθη ἀτακτος ἢ ἀκυρος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξετασθῇ, ἀναγινώσκεται ἡ προτέρα του μαρτυρία ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ποιν. 510.

21. Ἐνοχὴ ἐνεκεν ἀταξιῶν.

348. Ἐάν δικαστὴς, 1) γραμματεὺς, κλητὴρ, διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἐπροξένησε διὰ 2) παραδρομῆς τὴν ἀκυρότητα ἢ τὴν ἀταξίαν, καταδικάζεται ὁ αἷτιος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προξενηθέντων ἐξόδων· ἐν δὲ ἀσυνγνώστῳ 3) παραδρομῇ ἢ ἀμελείᾳ, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς κατὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρέτου. Πολ. 203. 346.

1) Γ. δικαστικὸς 2) Γ. δι' ἑποικισθῆποτε 3) Γ. μετὰ.

Z'. Ὁρκος.

α. Ἐν γένει.

349. Ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὄρκος εἶναι ὡς δὲ αἰρεσις 1) τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἐπομένως κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ γενικὰς 2) ἀρχάς. Πολ. 252, 6. 524.

1. Γ. εἶδος 2) Γ. παύσει τὸ, γενικῶς.

350. Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνος ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος καὶ παρὰ 1) τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὄρκος. Πολ. 351. 378.

1) Γ. ἢ παρὰ

6'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος.

4. Ὁρκου ἐπαγωγή.

351. Πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης τινὸς δύναται 1), ἐάν ἰδιαιτέροι νόμιμοι ὁρισμοὶ δὲν διαγράφουν βητικῶς τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, περὶ παντὸς πράγματος, καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, εἴτε ὑπάρχουν ἄλλαι

ἀποδείξεις, ἢ μὴ, ἀ ν α λ 2) ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνώσιν τῶν ἀποδεικτέων πραγμάτων. Πολ. 74. 253. 400.

1) Γ. εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς 2) Γ. καὶ ἰὰν

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352. Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἐπλήχθη ὁ ὅρκος, ἀν θέλη νὰ δεχθῇ τὸν ὅρκον, νὰ ἐ ξ α ἰ ρ ἔ σ η ἢ νὰ ἀ ν τ ε ν α γ ᾶ γ η ὅ ρ κ ο ν 1).— Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἢ ἀν ἀποποιῇται τὸν ὅρκον, θεωρεῖται τότε τὸ π ρ ᾱ γ μ α 2), ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἀπατεῖται ὁ ὅρκος, ὡς ὠμολογημένον. Πολ. 273. 384. 524.

1) Γ. ν' ἀποποιηθῇ, ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὅρκον 2) Γ. γεγονός,

353. Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτόν, χρεωστῇ οὗτος νὰ φανερώσῃ ὡσαύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νό μ ο υ 1) τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀν θέλῃ, ἢ ὅχι, νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὅρκον. Ἄν δὲ ἀρνηθῇ τὸν ὅρκον τοῦτον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας 2) τὴν περὶ τῆς ὀρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ π ρ ᾱ γ μ α 3), τὸ ὅποιον ἤθελεν οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου, ὡς ἀ π ο δ ε δ ε ι γ μ ῆ ν ο ν 4). Πολ. 273. 274. 360.

1) Γ. δικαστηρίου 2) Γ. διορίας 3) Γ. γεγονός 4) Γ. ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον.

354. Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος περιέχῃ προσθήκην μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὅρκου, δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἀζημίως.

3. Ἀποποίησης 1) τοῦ ὅρκου.

355. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὠρισμέναι ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι σ υ μ β α ἰ ν ο υ ν 2), καὶ ὅταν ὁ ἤδη δεχτὴς γενόμενος ὅρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ ὀμνύων δὲν ἐμφανίσθῃ κατὰ τὴν πρὸς ὀρκοδοσίαν ὠρισμένην προθεσμίαν. Πολ. 273.

1) Γ. παράλειψις 2) Γ. λαμβάνουν χώραν

4. Ἀνάκλησις ὅρκου.

356. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἀνα-

ἐπαλλακτικοῦ, καθίσταται ἐντελῶς ἀνίσχυρος. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 354, 357, 363, καὶ 372-377. ὠρισμένα.

4. Ἐκτιμητικὸς ὁρκος (ὁρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως).

383. Ἐὰν ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἀπαιτήσεώς τινος, ἢ παρὰ νόμῳ προσγενομένης ζημίας, ἀποδειχθῇ 1), ἦναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐπιβάλλει τὸ δικαστήριον τὸν ἐκτιμητικὸν ὅρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀμύνει τὴν εἴ τ σ ι ν 2), ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. — Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἀληθὴς τιμὴ, καὶ ὅχι ἡ κατὰ φαντασίαν· ὅθεν τάττει ὁ δικαστὴς τὸν ὑπέρτατον ὅρον, τὸν ἵπκοον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὁμνῶν. Πολ. 880. 881. 882. Η. Ν. 266.

1) Γ. ἐντελῶς 2) Γ. ἔχει τὴν ἀπαίτησιν

Η'. Ἀποδείξεις δι' ἐ γ γ ρ α φ ω ν 1).

α. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὁρισμός.

384. Ἐ γ γ ρ α φ α 2) εἶναι χειρόγραφοι ἢ τυπωμένοι διατρίβαι ἢ ὑπομνήματα 3). Πολ. 252, 7. 399, 4. 422.

1) Γ. ὑπομνημάτων 2) Γ. ὑπομνήματα 3) Γ. μνημῆα.

2. Δύναμις ἀποδείκτικῆ.

385. Τὰ ἐ γ γ ρ α φ α 1) τότε μόνον ἔχουν δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν, — 1. ὅταν ἦναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους — 2. ὅταν ἡ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δίδουν κύρος εἰς αὐτὰ, ἰδίως δι' ἡ ὑπογραφή, ἢ σφραγὶς κτλ., ἦναι ἐπιτεθειμένα εἰς κάθε φύλλον, ἢ ὅλα τὰ φύλλα ἦναι ἠνωμένα διὰ κλωστῆς, ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς πρὸς κύρωσιν αὐτῶν ἐπιτεθειμένης σφραγίδος. — 3. ὅταν δὲν ἦναι ξεσχισμένα, διατετμημένα, διαγεγραμμένα, ἐξεσμένα, ἐξηλεμένα, ἢ ἀλλως 2) εἰς οὐσώδη μέρη μεταβεβλημένα. — 4. ἐὰν ἦναι εὐαγάνωστα. Πολ. 387. 388. 389. 390.

7. Ὁρκοδοσία.

α. Αὐτοπροσώπως.

362. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἀρθρ. 364, δὲν συγχωρεῖται νὰ ὁμόσῃ τις δι' ἄλλον, ἀλλ' ὁ ὄρκος πρέπει νὰ γίνεταί αὐτοπροσώπως.

β'. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν.

363. Ἐάν τις διάδικος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη καὶ 1) ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, δὲν δύναται νὰ ὁμόσῃ, ὅτι γινώσκει ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα (ἀρθρον 351 καὶ 364), πρέπει νὰ ὁμόσῃ, ὅτι, καὶ τοὶ προσπαθήσας νὰ ἀνακλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐδυνήθη νὰ εὕρῃ λόγον διὰ νὰ πεισθῇ (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀμφιβάλλῃ), ὅτι κτλ. — Ὁ περὶ τοῦ γινώσκειν 2) γενόμενος ὄρκος ἔχει τὰς αὐτὰς συνεπείας, καθὼς καὶ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος (ἀρθρ. 357).

1) Γ. ἢ 2) Γ. τοῦ μὴ γινώσκειν.

γ'. Ὁρκοδοσία ἰδανικῶν 1) προσώπων.

364. Καὶ εἰς ἰδανικὰ 2) πρόσωπα (σωματεῖα) δύναται νὰ ἐπαχθῇ ὄρκος. — Περὶ τῆς παραδοχῆς, ἐξαιρέσεως 3) ἢ ἀντεπαγωγῆς τοῦ ὄρκου συντάσσεται βούλευμα 4) τῆς κοινότητος.

1) Γ. νομικῶν 2) Γ. νομικά 3) Γ. ἀποκειήσεως 4) Γ. ἀπόφασ

365. Ἐάν πρόκηται νὰ γίνῃ ὄρκος παρὰ τινος σωματείου δίδεται — 1. παρὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, τῶν ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ἢ τῶν κατὰ μέρος μελῶν αὐτοῦ, ἐάν αἱ πράξεις τῶν ἀθρώπων τούτων ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὄρκου. — 2. τοῦ νακτίον δὲ, παρ' ὅλων τῶν μελῶν, ἐάν ἡ κοινότης συνίσταται 1) ἀπὸ ἐξ ἢ ὀλιγώτερα μέλη.

1) Γ. μόνον.

366. Ἐάν μὲν ἡ κοινότης, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 365 ἀριθ. 2, συνίσταται ἐκ μελῶν πλειόνων τῶν ἐξ, ὅχι δὲ καὶ τῶν εἴκοσι, πρέπει αὕτη νὰ προτείνῃ 4) ἐξ πρὸς τὴν ὀρχοδσίαν. ἐάν δὲ ᾖ πολυαριθμότερα, τὴ τρίτον μέρος τῶν μελῶν

θημάτων — 3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἐλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων — 4. ὑπομνήματα γενόμενα 1) ὑπὸ τὸ κύρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

1) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

400. Δημόσια ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὧν, ὅσα, συμ-
βάντα 1) ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, 2) περιέχονται
ἐν τῷ ἔγγραφῳ, ἐντελῇ ἀπόδειξιν πρὸς τε τοὺς διαδίκους 3),
τοὺς κληρονόμους, καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς
τρίτους, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ ἔγγραφον ὑποχρεοῖ μό-
νον τοὺς διαδίκους 4) καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των· ὡς
πρὸς τοὺς τρίτους δὲ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ
ἐγγράφου. Πολ. 134. 351. 398. 412. Ποιν. 134. 402.
Ὁ. 191.

1) Γ. συνέθεσαν 2) Γ. καὶ 3) 4) Γ. τὰ μέρη

401. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμόζονται
καὶ εἰς πᾶν ὅ, τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἐν τινι δημο-
σίῳ ἔγγραφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν
διαδίκων 1), καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συ-
νάσειαν μὲ τὸ 2) ἀντικείμενον τοῦ ἔγγράφου. — Ἑτερογενεῖς
ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλὴ ἀρχὴ ἔγγράφου
ἀποδείξεως. (ἀρθρ. 305). Πολ. 304, 3. 412.

1) Γ. τῶν μερῶν 2) Γ. γεγονός, τὸ ἐπικείμενον

402. Ἐγγράφον, συντεταγμένον ὅχι κατὰ τοὺς νομίμους τό-
πους καὶ παρὰ τινος κατὰ τὸ ἄρθρον 398 μὴ ἀρμοδίου ὑπαλλή-
λου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἔγγράφου ἀπο-
δείξεως. — Ἐὰν ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ διάδικοι 1) ὑπέ-
γραψάν τι ἔγγραφον 2), τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν
(ἀρθρ. 409). — Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἀρθρου 135 ὁρισμέ-

1) Γ. ὑπομνήματα 2) Γ. δια διαγραφῆς, ξείσεως, εξαλείψεως, κ
κατ' ἄλλον τρόπον

3. Τύπος.

383. Ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν τόπον καὶ χρόνον ἐξεδόθη τὸ ἐγγράφον. — Προκυπτούσης ἀμφιβολίας, ἐάν ὁ τύπος ἐγγράφου τινὸς ᾗτον, εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, ὁ ἰσχύων νόμιμος τύπος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος τὸ ἐγγράφον. Πολ. 402.

4. Ἐλλείψεις τῆς συρρίξεως.

387. Ἐάν φύλλα μὴ συνδεδεμένα καθυποβληθῶσιν ὡς ἀπαρτίξοντα ἐν ὅλῳ ἐγγράφῳ, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ ἀπορρίψῃ ὅλα τὰ μὴ υπογεγραμμένα φύλλα.

5. Σχισμένα ἢ διαγεγραμμένα ἐγγράφα.

333. Ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἐσχίσθησαν, διετμήθησαν, ἢ διεγρέθησαν ὄχι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀκυρότητος των, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν, ἐξ ἀπατίας 1) κτλ., δύνανται μόνον νὰ φερωσιν 2) πρὸς ἀπόδειξιν, ἐάν τὸ συμβάν τοῦτο βύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐντελῶς. Πολ. 385, 3.

1) Γ. κατὰ πλάνην 2) Γ. χρησιμεύουσι

6. Μεταβολαί.

389. Γενομένων μεταβολῶν εἰς τὸ ἐγγράφον, πρέπει νὰ ἀποδείξῃ ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐγένον παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐγγράφον, ἢ παρ' ἐκείνου, καθ' οὗ πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἐγγράφον τοῦτο, ἢ εἰς ὃν μετέβη τὸ δικαίωμα, ἢ ὅτι ἐγένον συναινέσει αὐτοῦ. Πολ. 385, 3. 404. 412.

7. Ἀπολωλότα ἢ ἄχρηστα ἐγγράφα.

390. Ἐάν τι ἐγγράφον χαθῇ, κατασταθῇ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἡ τιμὸς συμπτώσεως δυσανάγνωστον, ἢ ἄλλως ἀχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ὑπόθεσιν πρέπει 1) ν' ἀποδείξῃ, ἢ ὅτι ὑπῆρχε νὰ

πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν δυνυόντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθεται ὡς βάζις δι' ἑκάστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου, ἢ τῆς διαβεβαιώσεως. Πολ. 335. Πόιν. 421.

8. Παρεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ ᾱ ξ ι ς 1).

374. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπύπτουσα π ρ ᾱ ξ ι ς 2) πρέπει νὰ προσδιορίζῃ τὸ ποῖγμα περὶ οὗ ὁ ὅρκος, καὶ τὴν προθεσίαν τῆς περὶ τοῦ ὅρκου δηλώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 352, 353, καὶ 372. Πολ. 249.

1) 2, Γ. ἀπόφασις

9. Συζήτησις περὶ τοῦ ὅρκου.

375. Ἐπιδοθεῖσις 1) τῆς δηλώσεως, τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ὁρκοδοσίας, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν 2).

1) Γ. δευτεῖσις 2) Γ. παρέλκουσι.

376. Ἐὰν οἱ διάδικοι ᾖναι παρόντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχίστην δήλωσιν, ἀντεπαγωγὴν, καὶ δόσιν τοῦ ὅρκου· μετ' ὃ μεταβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἐμπεικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 625.

10. Ὁρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἀρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὁρκοληψίαν δικαστηρίου.

377. Συνήθως δίδονται οἱ ὅρκοι ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τῷ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ προσηκόντως βεβιωμένον κώλυμα, ἢ ἀπέχῃ μακράν ὁμόσων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δικαστήν τινα, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον τὸ νὰ λάβῃ τὸν ὅρκον· τοῦτο δὲ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἁρθρῶν 319 καὶ 320. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ προκείμεσις εἶναι ἐλευθέρᾳ εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους· ὅθεν καὶ προεκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. Πολ. 15. 261.

γ'. Ὁρκος ἐπιβαλλόμενος παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

4. Πότε δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐπιβάλῃ ὅρκον.

378. Ὁ δικαστὴς τότε μόνον δύναται, εἴτε κατ' αἴτησιν ἐν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ ἐπιβάλῃ ὅρκον διὰ δίκον τινα, ὅτε ἡ ἀγωγὴ ἢ ἡ ἐνστάσις δὲν εἶναι μὲν ἐντελὴς ἀποδεδειγμένη, δὲν σερεῖται δὲ πάσης ἀποδείξεως. — Κατὰ τὴν ἄλλην περίπτωσιν ἔπεται, χωρὶς περαιτέρω διὰ τὸ πρῶτον, κατὰ γινώσκοντες 1) ἢ ἀπόλυσις. Πολ. 155. 470.

1) Γ. διαδικασίας, καταδική

2. Ὁρκος ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς.

379. Ἀναπληρωτικὸς ὅρκος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀποδεικνύοντα, ὅταν διὰ τῶν προσαχθεῖσιν ἀποδείξεων καθίστανται σφραγισμένα τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. — Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν ἐξάγεται ὑπὲρ τῶν λεγομένων τοῦ διεζάγοντος τὴν ἀπόδειξιν εἰ μὴ ἀσθενὲς τεκμήριον, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀντίδικον ὁ ἀπαλλακτικὸς ὅρκος.

380. Ἡ ἀκριβεστέρα διὰ γινώσκοντες 1), ἐὰν πρέπῃ νὰ ἐπιβληθῇ ἀναπληρωτικὸς ἢ ἀπαλλακτικὸς ὅρκος, ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὁμῶς κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κρείττονα τοῦ πράγματος γνῶσιν, ἢ τὴν μεῖζονα προσωπικὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ ἐτέρου τῶν δίκων 2).

1) Γ. κρίσις 2) Γ. τοῦ διαδίκου.

3. Συνέπειαι.

381. Ὁρκος, ἐπιβεβλημένος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἀντεπαχθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον. — Ἡ ἀποπόλησις, μὴ δόσεις, ἢ μὴ δόσεις τοῦ ἀπαξ δεκτοῦ γενομένου ὅρκου, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου δεδομένης προθεσμίας, ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι θεωρεῖται ὡς ὁμολογημένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῇ δι' ὅρκου. Πολ. 273. 352.

382. Διὰ τῆς ὀρκοδοσίας, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ὅρκου, ἀναπληροῦται ἡ πρότερον ἀτελὴς ἀπόδειξις· ἐπὶ δὲ τῇ

θημάτων· — 3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἐλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων· — 4. ὑπομνήματα γενόμενα 1) ὑπὸ τὸ κύρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

1) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμεις ἀποδείξεως.

400. Δημόσια ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὧν, ὅσα, συμ-
βάντα 1) ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, 2) περιέχονται
ἐν τῷ ἔγγραφῳ, ἐντελῇ ἀπόδειξιν πρὸς τε τοὺς διαδίκους 3),
τοὺς κληρονόμους, καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς
τρίτους, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ ἔγγραφον ὑποχρεοῖ μό-
νον τοὺς διαδίκους 4) καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των· ὡς
πρὸς τοὺς τρίτους δὲ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ
ἔγγραφου. Πολ. 134. 351. 398. 412. Ποιν. 134. 402.
Ὁ. 191.

1) Γ. συνέθεσαν 2) Γ. καὶ 3) 4) Γ. τὰ μέρη

401. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμόζονται
καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἐν τινι δημο-
σίῳ ἔγγραφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν
διαδίκων 1), καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συ-
νάφειαν μὲ τὸ 2) ἀντικείμενον τοῦ ἔγγραφου. — Ἐτερογενεῖς
ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλῆ ἀρχὴ ἔγγραφου
ἀποδείξεως. (ἀρθρ. 305). Πολ. 304, 3. 412.

1) Γ. τῶν μερῶν 2) Γ. γεγονός, τὸ ἐκπῶν εἶναι

402. Ἐγγραφον, συντεταγμένον ὅχι κατὰ τοὺς νομίμους τό-
πους καὶ παρὰ τινος κατὰ τὸ ἀρθρον 398 μὴ ἀρμοδίου ὑπαλλή-
λου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἔγγραφου ἀπο-
δείξεως. — Ἐὰν ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ διάδικοι 1) ὑπέ-
γραψάν τι ἔγγραφον 2), τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν
(ἀρθρ. 409. — Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἀρθρου 135 ὠρισμέ-

να ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 398 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων. Ὅ. 190. Πολ. 135. 304. 386. 400.

1) Γ. ὅλα τὰ μέρη 2) Γ. το ἔγγραπον.

3. Ὅτι ἐκτελεστά.

403. Δημόσιον ἔγγραφον, φέρον ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 398 νομίμως ἀπαιτούμενα, εἶναι ἐκτελεστέον 1) κατὰ πᾶσαν τὴν ἐκτασιν τοῦ Κράτους, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ πλαστογραφία, ἡ νόθευσις, ἡ μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου 2). Πολ. 185. 241. 455, ε. 765. 856. 910. 911. 912. Ὅ. 191.

1) Γ. ἐκτελεστόν 2) Γ. συναλλήματα.

4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς.

404. Ἡ τῆς μεταβολῆς ἀπόδειξις 1) δύναται νὰ γῇ μόνον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 300 καὶ 303 ὀρισμένον τρόπον. — Ἀντεπιστολὴ ἡ ἄλλα ἔγγραφα δὲν ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, οἵτινες δὲν ἦσαν συναλλαττόμενοι κατὰ τὸ μεταβληθὲν 2) συμβόλιον, ἀλλ' ὑποχρεοῦν μόνον τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους 3). Πολ. 301, 2. 389.

1) Γ. ἡ ἀπόδειξις τῆς γενομένης μεταβολῆς 2) Γ. δι' οὗ ἐγένετο ἡ μεταβολή 4) Γ. αὐτῶν.

5. Ἐνστάσεις.

405. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γίνῃ τις ἐνστάσις κατὰ δημοσίου ἐγγράφου (396, 402, 404), πρέπει συγχρόνως νὰ φανερωθῶν τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄρθρ. 250 καὶ 404), περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων γίνεται ἀμέσως συνοπτικὴ συζήτησις καὶ ἀπόφασις. Πολ. 455.

406. Ἐὰν ἐκείνοι μὲν, κατὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδειξις, δὲν ἐμφανίσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἐγένοντο ἐνστάσεις, τὸ δικαστήριον προβαίνει, καὶ τοὶ μὴ ἐμφανισθέντων τῶν εἰρημένων, εἰς τὴν συνοπτικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Ἐὰν δὲ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμφανίσθῃ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς εἰς αὐτὰ ἀνακαύσας ἀποδείξεις ἐνστάσεις. Πολ. 273. 439.

μον έγγραφον, ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ἢ συγχρόνως ἀμφότερα κατὰ τὴν χρεῖαν, καὶ ταῦτα, διὰ παντός πρὸς ἀπόδειξιν ἴσου, καὶ εἰς τοιαύτας προσέτι δίκας, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται οὐσιωδῶς ἐπίσημον 2) έγγραφον. Πολ. 285, 3, 4: 04, 2.

1) Γ. δύναται 2) Γ. πρέλκει τὸ ἐπίσημον

8. Ἐγγραφα καθυποβάλλονται δλοκλήρως.

391. Πᾶν έγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ διάδοις πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν, πρέπει νὰ καθυποβάλλεται ἐν πρωτοτύπῳ δλοκλήρως κατὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, καὶ ὅχι ἐν περιλήψει μόνον, δὲ νὰ παρατηρηθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ γνησιότης του. Πολ. 425. 554.

392. Ἐὰν πρόκηται νὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις διὰ μερικῶν ἐμαχίων, ἐξηγμένων ἐκ τινος ἐιδίου, ἢ ἄλλου ἐκτεταμένου ἡρώου, περιέχοντος πλείονα ἀντικείμενα, οὐδεμίαν ἔχοντα πέραν μετὰ τὴν δίκην, πρέπει νὰ καθυποβληθῇ ἐξ αὐτοῦ πᾶν, ἢ ἔχει συνάρειαν μετὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

9. Ἐγγραφον ἀναφέρον καὶ ἀναφερόμενον.

393. Ἐὰν τὸ καθυποβληθὲν έγγραφον ἀναφέρεται εἰς ἄλλο, συνυποβάλλεται καὶ αὐτὸ, ἐκτὸς ἂν τὸ προσαχθὲν έγγραφον ἐμβῇκεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ἢ ὅλη αὐτοῦ οὐσιώδης ἔννοια ἐπαναλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

394. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν έγγραφον περιέχῃ ὁρισμούς, διαφέροντας τῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἐγγράφου, προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

10. Πρακκατάσεις τῶν ἐγγράφων.

395. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην κλήσιν (ἄρθρ. 538, 539, καὶ 19), ἢ μετέπειτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παραθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ ἀνταδικατικῶν ἐγγράφων, κατατίθεται συγχρόνως τὸ πρωτότυπον, πρὸς γνώσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, ἐγχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ τέλος εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ

εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων.
Πολ. 420. Ἐ. 109.

1) Γ. ὅσα μέρη

441. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἐγγράφου τινὸς δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τὴν ἐν αὐτῷ 1) περιεχομένην συμφωνίαν.

1) Γ. τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α. Ἐν γένει.

442. Ἐγγραφοὶ ἰδιωτικὸν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προ-
ϋέχοντας τύπους (ἀρθρ. 409 καὶ 410), ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κα-
τὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων, καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων
αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσηκόντως, ἢ ἐθεωρή-
θῃ κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἀρθρ. 436-439) 1). —
Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὰ
δημόσια ἐγγραφα, κατὰ τὰ ἀρθρα 400, 404, 403, καὶ 404.
Πολ. 447. 449. 448.

1) Γ. διότι, 419

, β'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

443. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ
ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβολαιο-
γράφου, διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν συναλλαττομένων 1),
διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἐνῶ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς
κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν. Ὁ. 466. Πολ. 125. 4090.

1) Γ. μερῶν

444. Ἡ θεωρήσις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς τὴν
λέξιν ἐθεωρήθη. — Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ, ἐθεωρήθη,
ὑπαικτεῖται νὰ ᾔναι ἐπιτεθειμένον εἰς 1) τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς,
νὰ φέρῃ τὴν προσήκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ
συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐκεί-

νου σφραγίδα. — Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ ἐθεωρήθη ἐγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα, εἰς τὰ εὐρετήρια. Ὁ. 166. 200.

1) Γ. εἰς αὐτὸ,

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415. Ἰδιωτικὸν ἐγγράφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος 1) τότε μόνον, — 1. ὅταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μετεχειρίσθῃ αὐτὸς οὗτος. — 2. ὅταν πρὶν κηται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1-3 καὶ ἄρθρῳ 417 ἀναφερομένων βιβλίων. Ἐ. 224.

1) Γ. ἐκδόντος

4. Ἐμπορικὰ βιβλία.

416. Διὰ νὰ ᾔναι συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1-3 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται — 1. νὰ ᾔναι πρὸ τῆς χρήσεώς των βιβλιοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἡμεροδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἔνθα κατοικεῖ ὁ ἔμπορος, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσιν σελίδα, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς. — 2. νὰ ἐγγράφωνται ὅλαι αἱ ἐφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθημέραν, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, ἀνεὺ προσθήκης ἢ ἀφαίρεσεως φύλλων, καὶ ἀνεὺ υπεργραφῶν, ἢ παρεγγραφῶν. καὶ — 3. νὰ γράφωνται εἰς τὴν ἐγγύριον γλῶσσαν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ π ρ ά τ τ ο ν τ α ι 1) τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Ἐ. 8-17. 224. Χ. 22, 2. 23.

1) Γ. ἰσχύουσιν

417. Βιβλία 1) συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελῇ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπατήσεων. — Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἔμποροι π ρ έ π ε ι νὰ ὀ ρ ι σ θ ῶ σ ι 2), κατὰ τὸ ἄρθρον 371. Ἐ. 12.

1) Γ. ἐμπορικὰ 2) Γ. πρέπει ταῦτα νὰ βιβλιωθῶσι δι' ἔρκου.

418. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπόρων τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀποδείξεις περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας· ἢναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἀποδεικτική ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἓν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ χρεώστου. Ἐ. 12.

5. Εὐρετήρια καὶ ἡμερολόγια.

419. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 397 1) ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὐρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σ η μ ε ι ό ν ω ν τ α ι 2) προσηκόντως κατὰ σελίδα, καὶ νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 416 ἀρ.θ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὠρισμένα.— Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησιν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπόρων.

1) Δ.ό.θ. 408 2) Γ. ν' ἐριθμῶνται.

6. Οἰκονομικά 1) βιβλία.

420. Συνήθῃ οἱ οικονομικά 2) βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

1) 2, Γ. οἰκιακά

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπὶς.

421. Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δυνάμιν ἀποδείξεως, — 1. αἱ μὴ νενοθευμένα, ἐὰν ἦναι κατὰ δῆλος 1) νόθευσις ἐπὶ τινος αὐτῶν. — 2. 2) αἱ συμφωνοῦσαι ἐντομαί, ἐὰν δὲν ἦναι καταφανῆς καμμία νόθευσις.— Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων ἐν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον του, ἔχει ἰσχὺν τὸ ἐπιδειχθέν. Πολ. 408.

1) Γ. καταφανῆς 2) Γ. μόνον

8. Ἰδιωτικά μνημεῖα.

422. Ἰδιωτικά μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον καθ' ὅσον ἡγέρθησαν ὡς τοιαῦτα συνκινέσει τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἐκείνου, ἐξ οὗ οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ 1) τοῦλάχιστον γινώσκοντος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ. — Ἡ γνῶσις αὕτη εἰκάζεται, ἐὰν τὸ μνημεῖον ἀπέχῃ δύο σχοίνους 2) κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τόπου, ἐνλαχάτωκειτότε 3) ὁ ἀντίδικος, ἢ ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ ὅπου κατώκει πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικότητα, καὶ ἦναι καταφανές εἰς τὸ κοινόν. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ γνῶσις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν. Πολ. 384.

1) Γ. ἡ ὑπάρχουσα 2) Γ. εὐρίσκεται ἐντὸς δύο σχοίων 3) Γ. κατοικεῖ ἤδη

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός.

α. Πρωτότυπου.

423. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐντελῆ τύπον ἐκδεδωμένον ἐγγράφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφον τινὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη καταστατικὴ πράξις ἐπαναλήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν. ἀνθρώπων 1). Πολ. 425. 426.

1) Γ. κυρίων προσώπων.

β. Ἀντιγράφου τινός.

424. Ἀντίγραφον εἶναι ἀπλῇ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ ἐπαναληφθέντος τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως. — Ἀντίγραφον 1) ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν ἐπὶ παραβλήθῃ πρὸς τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπεβεβαιώθῃ ἡ πρὸς ἀλλήλα ἀμφοτέρων συμφωνία παρά τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἀρχῆς. Ὁ. 127. 151. 193. Πολ. 425.

1) Γ. ἐπιβεβαιωμένον

εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων.
Πολ. 420. Ἐ. 109.

1) Γ. ὅσα μέρη

441. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἐγγράφου τινὸς δὲ δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὅστις τὶ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τὴν ἐν αὐτῷ 1) περιεχομένην συμφωνίαν.

1) Γ. τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α. Ἐν γένει.

412. Ἐγγραφον ἰδιωτικὸν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προσηκόντας τύπους (ἀρθρ. 409 καὶ 410), ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων, καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσηκόντως, ἢ ἐθεωρήθῃ κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἀρθρ. 436-439) 1). — Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὶ δημόσια ἐγγραφα, κατὰ τὰ ἀρθρα 400, 401, 403, καὶ 404. Πολ. 417. 419. 448.

1) Γ. διότι. 419

β. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

413. Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφον μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβολαίου γράφου, διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν συναλλαττομένων 1) διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν. Ὁ. 166. Πολ. 125. 1090 —

1) Γ. μερῶν

414. Ἡ θεώρησις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς λέξιν ἐθεωρήθη. — Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ, ἐθεωρήθη 1) ὡπαιτεῖται νὰ ᾔται ἐπιτεθειμένον εἰς 1) τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς νὰ φέρῃ τὴν προσηκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐ-

νου σφραγίδα. — Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ, ἐθεωρήθη ἐγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, εἰς τὰ εὐρετήρια. Ὁ. 166. 200.

1) Γ. εἰς αὐτό,

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415. Ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος 1) τότε μόνον, — 1. όταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μετεχειρίσθη αὐτὸς οὗτος. — 2. όταν πρόκηται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 4-3 καὶ ἄρθρῳ 417 ἀναφερομένων βιβλίων. Ἐ. 224.

1) Γ. ἐκδόντος

4. Ἐμπορικὰ βιβλία.

416. Διὰ τὰ ἵνα συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1-3 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται — 1. τὰ ἵνα πρὸ τῆς χρήσεως τῶν βιβλιοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἔμπορος, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσαν σελίδα, καὶ τὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρτιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνός, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς. — 2. τὰ ἐγγράφονται ὅλαι αἱ ἐφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθημέραν, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, ἀνευ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως φύλλων, καὶ ἀνευ ὑπεργραφῶν, ἢ παρεγγραφῶν. καὶ — 3. τὰ γράφονται εἰς τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ πρᾶττονται 1) τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Ἐ. 8-17. 224. Χ. 22, 2. 23.

1) Γ. ἰσχύουν

417. Βιβλία 1) συντεταγμένα κατὰ τοὺς νόμιμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελὴ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων. — Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι 2), κατὰ τὸ ἄρθρον 371. Ἐ. 12.

1) Γ. ἐμπορικὰ 2) Γ. πρέπει ταῦτα νὰ βιβιωθῶσι δι' ἑκόν.

418. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπορῶν τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀποδείξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγγείρις τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας ᾗται ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἐν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ χρεώστου. Ἐ. 12.

5. Εὐρετήρια καὶ ἡμερολόγια.

419. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 397 1) ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὐρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σημειώωνται 2) προσηκόντως κατὰ σελίδα, καὶ νὰ μολογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 416 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐν τῷ ἀρθρῷ 87 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ ὠρισμένα.— Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπορῶν.

1) Δι' ἀριθ. 408 2) Γ. ν' ἀριθμῶνται.

6. Οἰκονομικὰ 1) βιβλία.

420. Συνήθη οἰκονομικὰ 2) βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

1) 2, Γ. οἰκικὰ

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπίς.

421. Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως, — 1. αἱ μὴ νεοθευμένοι, ἐὰν ᾗται κατὰ δὲλος 1) νόθευσις ἐπὶ τινος χιτῶν — 2. 2) αἱ συμφωνοῦσαι ἐντομαί, ἐὰν δὲν ᾗται καταφανὲς κάμμία νόθευσις.— Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων δὲν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον που, ἔχει ἰσχὺν τὸ ἐπιδειχθέν. Πολ. 408.

1) Γ. καταφανὲς 2) Γ. μόνον

8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα.

422. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον καθ' ὅσον ἡγέ-
θησαν ὡς τοιαῦτα συναινέσει τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἐκείνου, ἐξ οὗ οὐ-
τος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ 1) τοῦλάχιστον γινώσκοντος
καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ. — Ἡ γνώσις αὕτη εἰκάζεται, ἐάν
τὸ μνημεῖον ἀπέχῃ δύο σχοίνους 2) κατὰ τὴν περιφέ-
ρειαν τοῦ τόπου, ἐνλαχάτωκειτότε 3) ὁ ἀντίδικος, ἢ
ἐκείνος, ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ ὅπου
κατῶκει πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικότητα, καὶ ἦναι κατα-
φανὲς εἰς τὸ κοινόν. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ γνῶ-
σις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν.
Πολ. 384.

1) Γ. ἡ ὑπάρχουσα 2) Γ. εὐρίσκεται ἐντὸς δύο σχοίων 3) Γ.
κατοικεῖ ἤδη

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός.

α. Πρωτότυπου.

423. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐν-
τελῇ τύπον ἐκδεδωμένον ἐγγράφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφον τι-
νὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη καταστατικὴ
πράξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν. ἀνθρῶπῳ 1). Πολ.
425. 426.

1) Γ. κυρίων προσώπων.

β. Ἀντιγράφου τινός.

424. Ἀντίγραφον εἶναι ἀπλὴ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ
ἐπαναληφθέντος τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως. —
Ἀντιγραφὴν 1) ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν
ἐπὶ παραβολῇ πρὸς τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπεβεβαιώθῃ ἡ πρὸς
ἄλληλα ἀμφοτέρων συμφωνία παρά τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο
δικαίωμα ἀρχῆς. Ὁ. 127. 151. 193. Πολ. 425.

1) Γ. ἐπωρωμένον

2. Δύναμεις αποδείξεως.

425. Ἀντίγραφα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀντιπεφωνημένα α 1), δὲν ἀρκοῦν συνήθως πρὸς σύστασιν ἐντελεῶς ἀποδείξεως· ὅθεν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται ἐν πρωτοτύπῳ (ἄρθρ. 391).

1) Γ. ἐπικυρωμένα,

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα.

426. Ὡς πρωτότυπα θεωροῦνται — 1. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ δικάριοι 1) ἀπεφάνησαν ὡς ἀποδείξεως δύναμιν ἔχοντα, ἤτοι εἰπόντες τοῦτο ρητῶς, ἢ ὡς χρησάμενοι αὐτοῖς πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὲρ ἑαυτῶν — 2. ὅλα τὰ παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, δικηγόρου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου συντεταγμένα ἢ ἐπικυρωμένα 2) ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων ἢ κατατεθειμένων ἐγγράφων — 3. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα, ἐξετασθείσης τῆς τῶν πρωτοτύπων κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν ἀκεραιότητος 3) καὶ συμπαληφθέντων τῶν ἐγόντων συμφέρον, συνετάχθησαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ δικηγόρου, συμπαραβλήθησαν 4) πρὸς τὸ πρωτότυπον, εὑρέθησαν ἀπαράλλακτα, καὶ ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, βεβαιούντων ταῦτα πάντα — 4. ἀντίγραφα ἀντιγράφων, ἐὰν τὸ πρῶτον συνετάχθη κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὠρισμένα, καὶ τὸ περαιτέρω ἀντίγραφον συνετάχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ. 192.

1) Γ. τὰ μέρη αὐτὰ 2) Γ. καὶ ἐπικυρωμένα 3) Γ. κατ' αἴτησιν 4) Γ. ἀκριδῶς

427. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2-4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται μόνον, — 1. ὅταν τὸ ἔγγραφον ἀπολεσθῇ ἐντελῶς, καὶ ἀποδειχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅτι ὑπῆρξεν αὐτό 1) — 2. ὅταν τὸ πρωτότυπον ἐξηφανίσθῃ ἐξ αἰτίας ἐκείνου, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις 2) — 3. ὅταν τις 3) καίτοι ὦν πρὸς τοῦτο ἐπὶ λόχρως, ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὸ πρωτότυπον, ἢ —

4. Όταν τὰ πρωτότυπα λείπουν παντελῶς, τὰ δὲ ἀντίγραφα ἵναι ἀρχαῖα καὶ ἀνύποπτα, καὶ εὐρίσκωνται προσέτι εἰς δημόσια ἀρχεῖα ἢ καταχωριστήρια.

1) 2) Γ. ἢ 3, Γ. οὗτος

4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων.

428. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις γίνεται διὰ μνημείων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν διαδίκων, τὸ νὰ ἐπισκοπῶσι δικαστικῶς τὰ μνημεῖα ταῦτα, ἢ νὰ φροντίζουν μόνον ὥστε νὰ γίνωνται διαγραφαὶ αὐτῶν· ἐὰν οὗτοι δὲν συμφωνῶσι, πρέπει νὰ γίνη ἡ αὐτοψία, ἥτις ὅμως δύναται νὰ γίνη καὶ παρ' ἄλλου δικαστηρίου, κατὰ παραγγελίαν ἢ αἵτησιν. Πολ. 15. 277. 449.

ε. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων 1).

1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἀπόδοσιν 2).

1) Γ. ἐπιδείξις τῶν ἐγγράφων. 3) Γ. ἐπίδειξις

429. Ἐὰν δὲν διακατέχη τὰ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ καθυποβλητέα ἐγγραφα ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος ἢ τρίτος τις, δύναται νὰ ἐκβιασθῇ ἢ κοινοποιήσῃ καὶ παράδοσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῳ ὁρισμέναις περιπτώσεις. Πολ. 446.

430. Πρὸς ἀπόδειξιν 1) εἶναι ὑπόχρεως—1. ὁ εἷς τῶν διαδίκων πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐγγραφα τὰ ἐκτὸς μετεχειρίσθαι 2) ἐν τῇ αὐτῇ διαδικασίᾳ αὐτῇ, ἢ ἀπεφάνησαν ὅτι θέλουν 2) μεταχειρισθῇ.—2. πᾶς διακάτοχος ἐγγράφων, ἀφορώντων τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ δικαιώματα, ἢ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀποδεικνύοντος μόνου, ἢ αὐτοῦ καὶ ἄλλου τινὸς ἐν ταύτῃ.—3. πᾶς τρίτος διακάτοχος ἐγγράφων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδειξις δὲν φέρει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν βλάβην.—4. πᾶς συμβολαιογράφος, δικηγόρος, δικαστικὸς γραμματεὺς, κλητὴρ, κολλυβιστής, καὶ πᾶς ἄλλος διωρισμένος εἰς φύλαξιν ἐγγράφων α). Πολ. 432. 433.

1) Γ. ἐπίδειξις 2) μεταχειρίσθαι 3) Γ. ἢ ἀπεφάνησαν ὅτι θέλει

α) Ὅρα ἀρθρ. 6 τοῦ Δ. περὶ τὸ § 17 ἀρθρ. Περί

2. Δικαιοσύνη.

431. Όστις, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ζητεῖ τὴν κοινοποίησιν ἢ τὴν ἀπόδοσιν 1) ἐγγράφου τινός, πρέπει νὰ θεβαιώσῃ τὸ ὅτι οὗτο ἔχει κατὰ τοῦτο νομίμως συμφέρον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δικαιοσύνην. Ἐάν ὁ ἐγχαλούμενος 2) ἀρνήται τὴν δικαιοσύνην τοῦ ἐγγράφου, γίνεται παρρησιόχως περὶ ἀποδείξεως πρὸς 3).

1) Γ. ἐκ δεξιῶν 2) Γ. ἐναντίας 3) Γ. ἀφ' ὧν

432. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 430 ἀρθ. 3, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἀνταρτία τῆς ἀποδείξεως, ὅταν ὁ τρίτος δικαίτοχος θεβαιώσῃ δι' ὅρκου, ὅτι ἤθελε εἰσπῆν αὐτῶν. — Ἐάν τις ἀρνήται ἀνευ λόγου τὴν ἀπόδοσιν 1), δύναται νὰ διαστῇ πρὸς τοῦτο διὰ χρητέσεως, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, προστεῖ διὰ προστίμου δέκα ζωὴς ἑκατὸν δραχμῶν. Ἐάν δὲ καὶ τὰ ἀνγκυλιστικὰ ταῦτα μέτρα μόνον ἀτελεσφόρητα, πράττονται κατὰ τοῦ ἀνομιμένου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 215 ὠρισμένα. Πολ. 206. 345. 999, 7.

1) Γ. ἐπίδειξιν.

433. Ἐάν ὁ ἐν τῇ δίχῃ μὴ ἔχων συμφέρον τρίτος δικαίτοχος τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 430 ἀναιρεομένων ἐγγράφων δὲν πείθεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν 1), καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον νὰ προστάγῃ τὰς ἐνστάσεις του, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ἀρνούμενου δὲ χωρὶς λόγον τὴν ἀπόδοσιν 2), ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα. — Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἂν οὗτος, καλούμενος, δὲν ἐμφανισθῇ συγχρόνως θεωρεῖται ὡς ἐμφανισθεὶς ὡς παρχιτούμενος τῶν κατὰ τῆς ἀποδόσεως 3) τῶν ἐγγράφων ἐνστάσεων του. Πολ. 433.

1) Γ. εἰς ἑκατὴν ἐπίδειξιν 2) Γ. ἐπίδειξιν 3) Γ. ἐπιδείξις

434. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόδοσιν 1) ὑποχρέωσης, καθὼς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο γενομένων ἐνστάσεων καὶ λοιπῶν ἀντιρρήσεων, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

1) Γ. ἀπὸδειξιν.

ς'. Διαδικασία γινομένη, ἀμφισβητουμένης οὐσῆς 1) τῆς γνησιότητος ἔγγραφου τινός.

1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔγγραφων.

435. Ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος ἔγγραφου τινός (ἄρθρ. 396), ἐπὶ μὲν δημοσίων ἔγγραφων, φερόντων ὅλα τὰ 2) γνωρίσματα τῆς νομίμου ἐκδόσεως (ἄρθρ. 385, 398, 402, καὶ 403), εἰκάζεται ἡ γνησιότης, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικῶν, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ. Πολ. 453.

1) Γ. παρέλκει 2) Γ. ἑξωτερικὰ

436. Ἐὰν, καίτοι προσόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναπερομένων γνωρισμάτων, ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσήται δημοσίον τι ἔγγραφον, ἀρνήται τὴν γνησιότητα τοῦ ἔγγραφου τούτου, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξιν, ἀρχόμενος αὐτῆς ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 405. — Ἡ γνησιότης δὲ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου ἐξαπτάται ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπογραφῆς (ἄρθρ. 409 καὶ 412). ὅθεν τὰ διὰ τῶν άρθρων 437-449 διαταττόμενα ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα. Πολ. 434. 250. 398. 400.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἔγγραφων.

α. Ἀναγνώρισις ἢ ἀρνήσις.

437. Ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου π ρ ο σ α γ ε τ α ι εἰς τὸ δικαστήριον 1) ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, εἶναι ὑπόχρεως ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ νὰ τὴν ἀρνήθῃ· ἢ, ἐὰν ᾖναι κληρονομὸς ἢ ἄλλος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐκδόντος, καὶ δὲν θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἔγγραφον, πρέπει νὰ ἐκφράσῃ, ὅτι δὲν γινώρκει τὴν ὑπογραφὴν. — Ἐὰν δ' εἰρημένος δὲν κάμῃ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ὅλο, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον ὡς ἀνεγνωρισμένον. Πολ. 442. 496.

1) Γ. προσήχη

438. Ἀναγνωρίσας δὲ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, δὲν δύναται νὰ ἀρνήθῃ τὰ ἐν τῷ ἔγγραφῳ διαλαμβανόμενα, ἐκτός (τόμ. Α')

ἐὰν ἀποδειχθῇ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις. — Ἐὰν δὲ ἀρνηταί τις τὴν υπογραφὴν του, ἢ λέγῃ, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζει, ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς υπογραφῆς, ἀρχόμενος τῆς ἀποδείξεως παραχρῆμα, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκρατηρίῳ συνεδριάσει. Πολ. 250. 405. 436.

439. Ἐὰν ἐν τῇ πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ἀρνησιν τοῦ ἔγγραφου προσδιορισθεῖσιν συνεδριάσει ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον, ἀπειθῶν, δὲν ἐμφανισθῇ, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρωτότυπον καθυπεβλήθῃ πρότερον ἤδη, καὶ εὑρίσκεται εἰσέτι ἐν τοῖς ἀρχείοις 1), ἢ ἐν τῷ δικασικῷ γραφεῖῳ (ἀρθρ. 395), ὅτε προχωρεῖ ἡ δίκη καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προσάγοντος. — Μὴ ἐμφανισθέντες δὲ τοῦ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἀνεγνωρισμένον. Πολ. 273. 396 ἐ.

1) Γ. τῇ δικογραφίᾳ

, 6'. ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος.

440. Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις δύναται νὰ γίνη διὰ τῶν συνήθων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως δι' ἄλλων ἐγγράφων, ἐν οἷς ὁ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον ὡ μ ο λ ό γ η σ ε ν 1) ἤδη τὴν γνησιότητα τοῦ ἔγγραφου, τὸ ὅποιον ἀρνεῖται, ἢ διὰ μαρτύρων, οἵτινες εἶδον τὸ ἔγγραφον υπογραφόμενον, ἢ συνυπέγραψαν αὐτὸ ὡς συνέγγραφοι, ἢ δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν γνησιότητα, ἢ δι' ὅρκου ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τέλος διὰ παραβολῆς τῆς υπογραφῆς πρὸς ἄλλα ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα, ἢ ἄλλας ἀναμφισβητήτους υπογραφὰς τοῦ αὐτοῦ ἀ ν θ ρ ω π ο υ 2). Πολ. 264. 294. 301, 2. 354. 378. Πον. 318.

1) Γ. ἀνεγνώρισεν 2) Γ. ἐκδότου.

441. Περαιτέρω πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίας εἶναι ἐντελῶς περιττὴ, ὅταν τὸ ἔγγραφον, διὰ ζύσματος, ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου, ᾗται ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥς ε ὁ δικαστὴς δύναται γὰρ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὀψευς τὴν μὴ γνησιότητα. Πολ. 277.

442. Ἐὰν γίνη ἑναρξίς ἀποδείξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' αὐτοῦ ὁρκου, ὁ ὁρκος πρέπει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ νὰ δεχτὸς, ἢ νὰ ἀντεπαχθῇ. — Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις πρόκηται νὰ γίνη δι' ἐγγράφων ἢ μαρτύρων, ἐκεῖνα μὲν ἐμφανίζονται, οὗτοι ὀνομάζονται παρχρῆμα. — Ἐὰν ὁμως ἡ ἀπόδειξις πρόκηται νὰ γίνη διὰ παραβολῆς ἐγγράφων, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 93.

443. Κατὰ πᾶσιν περίπτωσιν προσδιορίζει τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην συνεδρίαν, τὴν περαιτέρω πρόδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, ῥίζον τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, πρὸς κήτησιν τῶν καθυποβληθέντων ἐγγράφων, ἢ πρὸς συμπαραβολὴν τῶν χειρογράφων συνεδριάσιν, ἐκ δὲ ἥναι πρόσφορον δυνατόν νὰ ἐνεργηθῶσι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

444. Ἐὰν πρόκηται νὰ γίνη παραβολὴ τῶν χειρογράφων, ἀποδεικνύων ὀφείλει, πρὶν τῆς πρὸς τὴν παραβολὴν ὀρισμένης συνεδριάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ποίαν ἔγγραφα πρόκειται νὰ γίνη ἡ παραβολή· καὶ ἡ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραφεῖν τὰ πρωτότυπα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν ἀντίδικον, ποῦ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἰδῇ. — Ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἰδιαιτέρως νὰ φροντίσῃ, ὥστε τὰ ἔγγραφα ταῦτα νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν πρωτοτύπῳ.

445. Παραβλαλλομένου τοῦ ἐγγράφου ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ πρὸς τρίτου ζωντος ἔτι, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, ὥστε νὰ γράψῃ τι περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ νὰ γίνη ἡ συμπαραβολή. Ποιν. 349.

446. Εἰς τὴν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν συμπαραβλητέων ἐγγράφων ὑποχρέωσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 429-434 ὀρισμένα. — Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν καθυποβληθέντα ἔγγραφα ἐν ἥναι ἀναμφισβητήτως γνήσια, δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνη παρεμπιπτούσα πρᾶξις περὶ τῆς περαιτέρω παραβολῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ πᾶσι 1) τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων.

4) Γ. ἀπόλλυται.

447. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐγγράφων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 278, 286-288, 291 κ. ἐπ. περὶ ἐμπειροτεχνῶν ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ παραβολὴ τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἐν τῷ 4) τοῦ ἀκροατηρίου ἀνευ σπουδαιότητων λόγων. Πολ. 293.

1) Γ. ἐκτός.

, γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

448. Ἐὰν ἐπιτύχη ἡ ἀπόδειξις, καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὑπογραφὴ ὡς γνησία, ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τοῦ ἐγγράφου, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 412 ὠρισμένα. Συγχρόνως καταδικάζεται ὁ ἀρνηθεὶς τὴν γνησιότητα εἰς πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου εἰς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 206.

, δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ἀρχαίων μνημείων.

449. Ἐὰν ιδιωτικὸν ἔγγραφον ᾗναι τόσον ἀρχαῖον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ γνωρίσῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἔγγραφα πρὸς παραβολήν, πρέπει τὸ περὶ οὗ λόγος ἔγγραφον νὰ δοκιμασθῇ παρ' ἐμπειροτεχνῶν, ἐχόντων πεῖραν περὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα. — Περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων πράττεται ὅ, τι καὶ περὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων. — Εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 292 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 428.

, ε. Σχέσεις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.

450. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 436 κ. ἐπ. ἔγινεν ἑναρξίς τῆς περὶ γνησιότητος ἀποδείξεως, ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας ἡ κυρία διαδικασία.

451. Ἰδιαιτέρα ἀπόφαισις περὶ τοιούτων παρεμπιπτόντων ζητημάτων, πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ἐκδίδεται, ἀλλὰ συνήθως ἡ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρεμπιπτουσῶν τούτων ἀποδεί-

ξίων απόφασις νὰ συνδέεται μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζή-
τησιν μὲ τὴν περὶ τῆς κυρίας δίκης απόφασιν. Πολ. 227.

452. Μόνον ὅταν τὸ προσβαλλόμενον 1) ἔγγραφον ἀνάγε-
ται εἰς ἐν μόνον ζήτημα, δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ δοκοῦν
ἐν τῷ, νὰ ἀναβάλῃ ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὴν κυρίαν δίκην, περὶ
δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Πολ.
228. 730.

1) Γ. προσβαλλόμενον

ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου, προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

1. Ἐν γένει.

453. Πᾶν ἔγγραφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν· τὰ
ἐν ἰδιωτικῇ, καὶ ὅταν διὰ συμπαράβολῆς πρὸς ἄλλα χειρόγραφα
ἐπεδείχθησαν γνήσια. Πολ. 435.

2. Εἰσχυομένης ποινικῆς δίκης.

454. Ἐὰν ὁ ριζομένης τις ἄνθρωπος ἐγκαλη-
ται ὡς πλαστογράφος 1), δύναται ἡ πλαστογραφία ἢ
ἡ κώθευσις τοῦ ἐγγράφου νὰ προσβληθῇ 2) εἰς πᾶσαν στά-
σιν τῆς πολιτικῆς δίκης, καὶ νὰ καταδιωχθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν
δικονομίαν δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς 3), ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.
Ποιν. 7. 316. 321.

1) Γ. ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὁρισμένον πρόσωπον

2) Γ. περιεληθῇ 3) Γ. κατηγορίας

455. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένην περί-
πτωσιν, ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς
ποινικῆς διαδικασίας, ἐὰν τὸ ὡς πλαστόν προσβαλλόμενον ἔγ-
γραφον ᾔται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἀπαραιτήτως
ἐνεργαῖον πρὸς απόφασιν τῆς κυρίας δίκης, καὶ, ἐὰν πρόκειται
λόγος περὶ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ περὶ ἰδιωτικοῦ, ἀναγνωρισθέν-
τος ὡς γνησίου (ἄρθρ. 403, 412, καὶ 448), ἀναβάλλεται πε-
ραιτέρω ἢ ἐκτέλεσις αὐτῆς 4). Ποιν. 317. 320. Πολ.
10. 227.

4) Γ. αὐτοῦ,

πληρεξουσιότητος, ἢ υπερβάσεως αὐτῆς. Πολ. 10. 92. 102.
269. 464-466. 468.

1) Γ. τοῦ δικηγόρου, ἰὰν οὗτος ᾔτον 2) Γ. εἰς τὸν ἀντίδικον, ἢ τὴν ἀντίκλητον αὐτοῦ 3) Γ. κλητῆρος, 4) ἐπίδοσιν.

2. Ἀποδοκίμασις, ἢ μὴ ἀναγνώρισις.

464. Εἰς πληρεξουσιότητος παντὸς εἵδους δύναται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ἀριθ. 6 ἀναφερομένη ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις νὰ προβληθῇ διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς. — Ἐὰν δὲ ἐπροβλήθῃ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποδοκιμαστέας ἢ μὴ ἀναγνωριστέας πράξεως, θεωρεῖται ἡ πράξις αὕτη ὡς κεκυρωμένη, καὶ δὲν εἶναι δεκτὴ περαιτέρω ἀγωγή. Πολ. 269. 811, 4.

465. Ἡ κ α θ' αὐ τ ὁ ἀ γ ω γ ῆ 1) κρίνεται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς κυρίας ἀγωγῆς· ἡ δὲ παρεμπίπτουσα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρεμπιπτούσης. — Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει ἡ κυρία (α 2) ἀγωγή — 1. νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἢ ᾗτον ἐκκρεμής· καὶ μόνον τότε παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἐν γένει ὁ ἐναγόμενος, ὅταν ἡ ἀποδοκιμασμένη ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένη πράξις δὲν ἀναφέρεται παντάπασι εἰς τὴν δ (κ η ν 3). — 2. νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀποδοκιμασμένον πληρεξούσιον καὶ εἰς τοὺς ἀλλοὺς μετόχους τῆς κυρίας δ (κ η 4), ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν· καὶ — 3. πρέπει νὰ ἀναβάλλεται ἡ κυρία δίκη μέχρι τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνώρισεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 21. 220. 234.

1) Γ. ἡ ἀγωγή 2) Γ. παρὼλαι. 3) Γ. δίκην τινὰ 4) καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἐνεχόμενα μέρη

466. Σ υ γ χ ω ρ η θ ε ῖ σ η 1) τῆς ἀγωγῆς, καὶ κριθείσης ἐὺ λόγου 2) τῆς ἀποδοκιμάσεως, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τὴν ἀποδοκιμασθεῖσαν πράξιν ὡς μὴ οὔσαν, καὶ καταδικάζει τὸν πληρεξούσιον εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων, καὶ, ἂν οὗτος ᾔτον δικηγόρος, ἢ κλητῆρ, ἢ ἄλλος δικαστικός ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθυποβάλλεται προσέτι καὶ

εις πειθαρχικὴν ποινὴν. — Ἐὰν δὲ ἀπεβρέφθῃ ἡ ἀγωγὴ, καταδικάζεται δ' ἐνάγων εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 92. 203.

1) Γ. παραδεκτικῆς γενομένης 2 ἰχυραῖς

γ'. Ἀποτελέσματα τῆς διακοπῆς.

467. Πᾶσα δικαστικὴ πράξις, ἐπιχειρηθεῖσα μετὰ τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ὠρισμένων διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης. Πολ. 466.

Β'. Ἐπαναλήψις τῆς ἀγωγῆς 4).

α. Ἐν γένει.

468. Τὴν ἐπαναλήψιν δύναται νὰ κάμῃ τις ἡ αὐθόρμητος, ἢ καὶ διαζόμενος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1-3, ἡ ἐπαναλήψις εἶναι τότε μόνον περιττὴ, ὅταν ἡ δίκη ᾖ ὠριμος. Πολ. 469. 470. 471.

1) Γ. δίκη.

469. Ὡς ὠριμος θεωρεῖται ἡ δίκη, — 1. ὅταν εἰς τὰς συνθήκας δίκας ἡ προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐξετέθῃ 2) πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ τὸ δικαστήριον συνῆλθεν ἐπὶ τούτου πρὸς διάσκεψιν. — 2. ὅταν, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐγγράφως ἀνακρινομένων, τὰ ἐγγράφα ἐνεχειρίσθησαν, ἢ παρῆλθον αἱ πρὸς ἐγγείρισιν προθεσμιαί. — 3. ὅταν ἐκοινοποιήθησαν προσηκόντως τὰ δικόγραφα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Πολ. 57. 581. 644.

1) Γ. ἀνεβλήθη,

6'. Ἐκουσία.

470. Τὴν ἐπαναλήψιν δύναται τις νὰ κάμῃ αὐθόρμητως, — 1. ἐπὶ ἐκουσίας διακοπῆς, δι' ἁπλῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διαδικασίας, ἀνευ περαιτέρω ἐξηγήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον. — 2. ἐπὶ βιαίας διακοπῆς, — α. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, κηρύττοντος τοῦ κληρονόμου, ἢ τοῦ αὐτεξουσίου γενομένου διαδίκου, ὅτι θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην. — β'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-3, διορίζοντος τοῦ διαικτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νέον ἀντί-

κλήτων ἢ ἀντιπρόσωπον 1), εἰδοποιούντος περὶ τοῦ πράγματος τὸν ἀντίδικον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολουθοῦντος τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης· — γ'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, ἀναγγέλλοντος τοῦ διαδίκου, ὅς τις μέλλει ἐκουσίως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην, εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ ἐξακολουθοῦντος ἐπομένως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.

1) Γ. διορίζοντος τοῦ διαδίκου νέον ἀντίκλητον, ἢ ἐναργουῶντος τὸν διορισμὸν νέου ἀντιπροσώπου.

γ'. Κατ' ἀνάγκην.

471. Πρὸς ἐπανάληψιν μὴ ὠρίμου εἰσέτι δίκης δύναται ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων νὰ θιάσῃ τὸν ἄλλον, — 1. προσκαλῶν κατὰ τιν α) ἐκουσίαν διακοπὴν τὸν ἀντίδικον πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως· — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, προσκαλῶν τὸν κληρονόμον ἢ τὸν αὐτεξούσιον καταστάνα διαδίκον εἰς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-3, προσκαλῶν τὸν ἀντίδικον εἰς διορισμὸν νέου ἀντικλήτου, ἢ νέου ἀντιπροσώπου, καὶ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δίκης· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, κοινοποιῶν εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ προσκαλῶν αὐτὸν εἰς ἐπανάληψιν, καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως. Πολ. 468.

1) Γ. τὴν

δ'. Διαδικασία.

472. Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀντιδίκου μετὰ ταύτην τὴν κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας ἐπιχειρητέαν συζήτησιν α), καὶ ἐπαναλαβόντος τὴν δίκην, προχωρεῖ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

1) Γ. διαδικασία

473. Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ ἀντιδίκου ἐξ ἀπειθείας, τὸ δικαστήριον κηρύττει κατ' ἐρήμην τὴν δίκην ὡς ἐπανειλημμένην, καὶ διατάττει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης. — Ἡ κατ' ἐρήμην γενομένη ἀπόφασις αὕτη δύναται

νά ἀνκοπῇ κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας. Πολ. 596 ε΄.

474. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν δίκης τινὸς προκύψωσι δυσ-
χέρειαι καὶ δισταγμοί, συζητεῖται καὶ δικάζεται τὸ παρεμπί-
πτον τοῦτο ζήτημα, κατὰ τὸ ἀρθρον 231 ἀριθ. 4. — Ἐπαναλη-
φθεῖσα δίκη ἐξακολουθεῖται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι
ὑπελείποντο εἰσέτι, καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν στάσιν, καθ' ἣν εὐρέθη
ἐπὶ τῆς διακοπῆς. Πολ. 194. 467.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Κατάργησις καὶ ἐντελής ἀποπεράτωσις τῆς δίκης.

Α΄. Ἐν γένει.

475. Δίκη, ἀπαξ ἀρξαμένη, ἐξ α κ ο λ ο υ θ εῖ 1) μέχρ' τῆς
πύσεως ἢ τῆς τελείας ἀποπεράτωσεως αὐτῆς· ὅθεν, — 1. δὲν
δύνανται αὕτη νά πα ρ α ι τ η θ ῇ 2), καὶ νά ἀρχίσῃ νέα δίκη,
πρὶν ἀποπερατωθῇ κατὰ νόμιμον τρόπον ἢ ἤδη ἀρξαμένη· — 2.
ἡ διακοπὴ δὲν καταργεῖ μόνη τὴν δίκην· ἀλλ' αὕτη ἐπανα-
λαμβάνεται (ἀρθρ. 467-471), ἢ ἀποπερατοῦται κατ' ἄλλον νό-
μιμον τρόπον.

1) Γ. διαρκεῖ 2) Γ. ἐγκαταλειφθῇ

476. Νόμιμος κατάργησις ἢ ἀποπεράτωσις τῆς δίκης γίνεται
μόνον — 1. διὰ τῆς δριστικῆς ἀποφάσεως· — 2. διὰ τῆς ἐξ α-
λ ε ί ψ ε ω ς 1) τοῦ τῆς ἀγωγῆς δικαιώματος· — 3. διὰ συνυπο-
ποσχετικοῦ (ἀρθρον 105 κ. ἐπ.) — 4. διὰ συμβιβασμοῦ· — 5.
δι' ἀνατροπῆς· — 6. διὰ συ ν α ι ν έ σ ε ω ς 2)· — 7. διὰ τῆς ἀπο-
χῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐνστάσεως, τῆς ἀνταπολογίας κτλ.
Πολ. 457. 477. 480. 485.

1) Γ. ἀποδείξις· 2) Γ. συγκαταθείσεως.

Β΄. Διὰ συμβιβασμοῦ.

477. Οἱ διάδικοι δύνανται νά συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν ςά-
σιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχουν, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῷ νόμῳ ὀρι-
σμένῃ, τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα. — Περὶ τοῦ γενομένου
συμβιβασμοῦ καὶ τῶν λεπτομερεστέρων συμφωνιῶν αὐτοῦ συν-

τάσσεται δικαστική έκθεσις, ἢ πράξις συμβολαιογράφου. Πολ. 97. 525. 563, 2. 706. 936. 937. 938.

478. Ἡ έκθεσις πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 433 διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ, ἐκτὸς τούτου, νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένη παρ' ὄλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συζήτησιν δικαστῶν· καὶ τότε εἶναι, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, ἐκτελεστὴ κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ Κράτους. Πολ. 856, 5.

Γ'. Δ'. ἀνατροπῆς.

479. Πᾶσα δίκη ἐξ α λ ε (φ ε τ α ι 4) δι' ἀνατροπῆς, ὅταν ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν δὲν ἐξηκολούθησεν. — Ἐπὶ δὲ εἰρηνοδικείων, μετὰ ἐξ ἡδὴ μῆνας. Πολ. 476. 550.

1) Γ. ἀποσβέννυται

480. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη προθεσμία λογιζέται ἀδιαφόρως καθ' ὄλων τῶν διαδίκων, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀνηλίκων, κατὰ τοῦ δημοσίου, καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων, ἐπιφυλακτομένης τῆς ἐναντίον αὐτῶν ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, καὶ ἄλλων παραστατῶν αὐτῶν ἀναγωγῆς των. — Τότε μόνον ἐπεκτείνεται ἡ εἰρημένη προθεσμία ἐπὶ ἐξ εἰσέτι μῆνας, ὅταν ἀπαιτῆται ἀ ν α γ κ α (ω ς 4) ἐπανάληψις τῆς δίκης, ἢ διερισμός νέου ἀντικλήτου.

1) Γ. παρέλκει.

481. Ἡ ἀνατροπὴ δὲν γίνεται αὐτοδικαίως. — Ὅθεν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγὴ, ἐὰν, πρὶν δοθῇ αὕτη, ὁ ἐμελήσας διάδικος ἐπιχειρήσῃ πρᾶξιν τινα ἐγκυρον καὶ νόμιμον πρὸς ἐξηκολούθησιν τῆς δίκης. — Ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγὴ δύνανται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦ ἀντιδίκου, ἢ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὥρισμένα.

482. Μόνον ἐπὶ εἰρηνοδικείου γίνεται ἡ ἀνατροπὴ αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθουν ἐξ μῆνες. Πολ. 155. 170.

483. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς ἐξ α λ ε (φ ε τ α ι 1) ἡ ὅλη δίκη μετὰ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς (ἄρθρ. 157), καὶ οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ᾗσαν καὶ πρὸ τῆς

δικης· ὅθεν ἰδίως — 1. ὅλαι αἱ κατὰ τὴν δίκην ἐκδοθεῖσαι προ-
 παρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπύπτουσαι ἀποφάσεις, καθὼς καὶ
 ὅλαι αἱ κατ' αὐτὴν γενόμεναι δικάστικαὶ 2) πράξεις, στε-
 ροῦνται τοῦ κύρους αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὰς μεταχει-
 ρισθῇ· — 2. ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὧν
 τῶν ἐξόδων τῆς ἐξαλειφθείσης 3) δίκης· — 3. ἀνατρα-
 πείσης τῆς κατ' ἔφασιν δίκης, καθίσταται τελεσίδικος ἡ πρω-
 τόδίκος ἀπόφασις. Πολ. 210. 484. 750.

1) Γ. ἀποσβέννυται 2) Γ. διεδικαστικαὶ 3) Γ. ἀποσβεσθείσης

484. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς πρώτης δίκης δὲν ἐξα-
 λείφεται τὸ περὶ 1) ἀγωγῆς δικαίωμα, ἐκτὸς ἐὰν παρεγρά-
 φῃ ἐντοσούτῳ, ἢ ἀπωλέσθῃ ἐξ ἄλλης αἰτίας.

1) Γ. τῆς πρωτοδίκου δίκης, δὲν ἀποσβέννυται εἰσὶν τὸ τῆς

Δ'. Διὰ συναινέσεως 1).

485. Διὰ τῆς συναινέσεως 2) ἀποπερατοῦται ἡ δίκη
 ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ὡς πρὸς τὸν συναινοῦντα, καὶ καθί-
 σταται ἀμετάκλητος καὶ ἀπρόσβλητος, καθ' ὅσον ἡ συγκατάθε-
 σις τοῦ διαδίκου ἀπέβλεπέ τινας μόνον διαδικαστικὰς πράξεις τοῦ
 δ.ι.α.δ. (κ.ο.υ. 2), ἢ τὴν ὅλην δίκην. 782. 789.

1) 2) Γ. συγκατάθεσεως 3) Γ. ἀντιδίκου,

486. Συναινεσις 1) τότε μόνον ἔχει κῦρος, — 1. ὅταν ὁ
 συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν κατὰ-
 στασιν 2) του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75· — 2. ὅταν ἡ συ-
 ναινεσις 3) ἐγίνεν αὐθορμήτως· — 3. ὅταν ἡ συναινεσις
 4) ἐξεφράσθῃ καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ,
 ἢ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, ἢ τοι βητῶς, ἢ καὶ σιωπηλῶς,
 διὰ τοιούτων ἀναμφισβητήτων πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγε-
 ται ἀναγκαίως ὁ περὶ συναινέσεως 5) σκοπός. — Ἡ ἐκ
 μέρους τοῦ ἀντιδίκου παραδοχὴ τῆς συναινέσεως 6) δὲν
 ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως. Πολ. 750. 97.

1) Γ. συγκατάθεσις 2) Γ. περιουσίαν 3) 4) 5) 6) Γ. συγκατάθεσις

Ε'. Δι' ἀποχῆς.

487. Παραιτηθείσης ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, ἀνταποθ-

λογίας 1) κτλ., μιᾶς τινος διαδικαστικῆς πράξεως, ἡ κατ' ὅλης τῆς κυρίας ἢ τῆς παρεμπιπτούσης ἢ ἐπιωφελοῦς 2) τινος διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἡ δίκη 3), ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον, — 1. ὅταν ὁ παραιτῶν ἐξηγῇ τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 74 καὶ 75 ὠρισμένα. — 2. ὅταν τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραφον ᾗναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν εἰδικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ παρεδόθη εἴτε εἰς τὸν δικάζον 4) αὐτὸν, ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν του· καὶ — 3. μόνον ἐπὶ ἀποδόσει ὧν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ᾔθελε συμφωνήσῃ εἰς τὴν παραίτησιν. Πολ. 97. 750.

1) Γ. ἀντενστάσεως 2) Γ. ἐπιωφελιστέρας 3) Γ. ἐν μέρει ἢ καθόλου 4) Γ. ἀντίδικον

488. Διὰ τῆς τοιαύτης παραιτήσεως ἐπανάρχονται οἱ διάδικοι ἐντελῶς εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ᾗσαν πρὸ τῆς κατὰ μέρος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ τῆς ὅλης δίκης (άρθρ. 157 καὶ 461) 1). — Ὅθεν, — 1. δύνανται νὰ εἰσχωθῶσιν αἱ μὲν ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ἀντεκωγαί, ἀνταπολογίαι 2) κτλ., ὡς αὐτοτελεῖς ἀγωγαί, ἐὰν αὗται δὲν παρεγράφησαν ἐν τοσούτῳ, ἢ δὲν ἀπωλέσθῃ τὸ πρὸς ταύτας δικαίωμα ἕνεκα παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν. — 2. ὁ παραιτῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικά ἐξοδα προσέτι καὶ τότε, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐνέδωκεν εἰς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἀπεφασίσθῃ 3) τίποτε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ δὲν προσδιωρίσθῃ σφωῶς τὸ ἐναντίον.

1) διορθ. 483 3) Γ. ἀντενστάσεις 3) Γ. ἐνυμφωνήθη

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ δρισιμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

489. Διὰ νὰ ἔχη κῆρος πᾶσα εἰρηνοδικεῖον πρᾶξις, ἀπαιτεῖται

παρ ἡ παρουσία τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως. — Κωλυμένου ἐν ὧς τῶν εἰρηνοδικῶν 1), ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον του εἰς τῶν παρέδρων, καὶ, ἂν καὶ οὗτοι κωλύονται, δι-κάζει 2) τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν σημειωθησόμενον εἰρηνοδικεῖον. Πολ. 47-50. 833. Ὁ. 5. 27. 270.

1) Γ. εἰρηνοδίκου τινός 2) Γ. διεξάγει

B'. Ἀρμοδιότης.

α. Εἰς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεις.

490. (Ἐ τ ρ ο π ο ι ἡ θ η) α. Εἰς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεις ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης ἀνεκκλήτως μὲν μέχρις εἴκοσι δραχμῶν· ἐκκλητῶς δέ· — 1. περὶ ὧν τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν περὶ κινητῶν κτημάτων ἀγωγῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς· — 2. ἀνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας· — α. περὶ θλάβης εἰς δένδρα, κλήματα, εἰς καρποὺς ἄγρων καὶ κήπων· — β'. περὶ θλάβης ἢ ἐμποδίσσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν· — γ'. περὶ καταστροφῆς ἢ θλάβης αἱμασιῶν, τάφρων, καὶ ἄλλων περιβόλων· — δ'. περὶ θλάβης ἢ μετακινήσεως τῶν ὁρίων, γινομένης διὰ τῆς ἐν τῷ γεωργεῖν καὶ ἀμαξηλατεῖν παρεκβάσεως, διὰ χιλοτομίας, ἀμνητοῦ, βοσκῆς θρεψμάτων, θέρσεως, τρυγητοῦ κτλ. — ε. περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ῥέοντος ὕδατος, τὴν κώλυσιν ἢ μεταβολὴν ὑδραγωγείων, ποτιστικῶν ὀχετῶν, ἐκροῶν κτλ. — ς'. περὶ παντοίων διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διακατοχὴν,

α) Ν. 1 Φεβρουαρίου 1818 περὶ τροπολογίσεως τοῦ άρθρου 490 ἰδ. αρθ. 1. καὶ §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

1. Τὸ ἄρθρον 490 ἰδ. αρθ. 1 καὶ §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς: Εἰς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεις, μὴ ἐξαίρουμένων μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ ὅλας τὰς προσωπικὰς καὶ τὰς ἀφορώσας τὰ κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορικὴν ἀγωγὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρισεκοσίας δραχμάς.

1) ἐπιφυλαττομένης τῆς περικτέρου διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· — ζ'. περὶ διαφορῶν, ἀνγκομένων εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατ' οἶκον ἡσυχίας καὶ εὐταξίας· — η'. περὶ διαφορῶν μεταξὺ πρωτεργατῶν καὶ τῶν συνεργατῶν καὶ μαθητῶν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ἐργολάβων βιομηχανικῆς τινος ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐργατῶν, μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ὑπάρχοντος περὶ ἐργασίας, διδασκαλίας, καὶ ὑπηρεσίας συμβολαίου 2). — θ'. περὶ διαφορῶν μεταξὺ ἐνοικιαζόντων καὶ ἐνοικιαστῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐνοικιαστήριου 3), καὶ ἀναγομένων εἰς ἐπισκευὰς ἐπὶ τοῦ ἐνοικιασθέντος πράγματος, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐνοίκιον· — ι. περὶ διαφορῶν ἐπὶ τῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν· — ια. μεταξὺ ὁδοιπόρων καὶ ξενοδόχων, ἀμαξηλατῶν, καὶ χειροτεχνῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδοποιρίαν εἰς διατροφήν καὶ ἀγωγήν καὶ εἰς ἐργατικὸν μισθόν ἐναλωθέντων 4). — ιβ'. περὶ ἀγωγῶν ἐνεκα ζημίας, δυναμένης νὰ προέλθῃ ἐξ οἰκοδομημάτων ἀπειλούντων πτώσιν, ἢ ἐκ πραγμάτων ἐκτεθειμένων ἢ ἀπηρημένων. Πολ. 515. 529. 530. 618. 626. 629. 1035. Π. Ν. 314. 421. 422. 429. 430. 605. 624. 625. 693. 696.

1) Γ. περὶ προσωρινῶν διατάξεων εἰς παντὸς εἶδους περὶ δικαστοχῆς διαφορᾶς 2) Γ. συναλλάγματος 3) Γ. περὶ μισθώσεως συναλλάγματος 4) Γ. ἐνεκα διατροφῆς, ἀγωγίων, καὶ ἐργατικῶν μισθῶν ὀφειλομένων.

491. Καὶ ἂν ὁ εἰρηνοδίκης, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένα, δὲν ᾔναι ἀρμοδious, δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παρεκτείνουσι τὴν δικαιοδοσίαν του, ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι διὰ συνυποσχετικοῦ εἰς αὐτὸν τὴν δίκην (ἀρθρ. 24 καὶ 112). ἀλλὰ μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι τὸ ζητήσουσι ῥητῶς, ἐγγράψωσι τὴν περὶ τούτου αἵτησίν των εἰς ἕκθεσιν, ἢ, μὴ δυνάμενοι νὰ γράψουν, κάμουν τούτου μνησίαν ἐν τῇ ἐκθέσει 1). Πολ. 24. 112. 113. 512.

1) διόρθ. κατὰ τὸ τελευταῖον ἰδέφιον τοῦ ἀρθρου 7 τῆς Γαλλικῆς

πολιτικῆς δικονομίας εὐτιώ· γίνῃ περὶ τῆς αἰτήσεώς των ἐκείσιν, τὴν υπογράφωσιν, ἢ, ἂν δὲν δύνανται νὰ υπογράψωσι, γίνῃ περὶ τούτου μνηαία ἐν τῇ ἐκθέσει. — Ἡ εὐ·ω· τὴν δῆλωσιν των ταύτην δώσωσιν ἐγγράφως, ἢ καταχωρίσωσιν εἰς τὰ πρακτικά, ἐν οἷς, ἂν δὲν γινώσκωσι γράφειν, γίνεται μνηαία τούτου. (Οἰκονομίδου ἐγχειρίδιον Πελ. δικον. σελ. 127).

6'. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

492. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, — 1. ἡ σπράξις καὶ ἐκσφράγις εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὕτη διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἢ ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων· — 2. ἡ συμβολαιογραφία εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος συμβολαιογράφος· — 3. ἡ προεδρία καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν συνελεύσεων τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· — 4. πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ὥστε 1) ὁ εἰρηνοδίκης διορίζει προσωρινῶς ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας, προεδρεύει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ζητεῖ τοῦλάχισον ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ, λαμβάνει γνῶσιν ἐκάστοτε τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν υποθέσεων του 2). Ό. 402. 168. Πολ. 649 ἐ. 888. 891. 907. 928. 937. 965. 986. 1007. 1052. 1063. 1081.

1) Γ. ἡ ἐπιτροπεία καὶ ἡ κηδεμονία, ἐφ' ὅσον 2) Γ. διαχειρίσιν των.

γ'. Ἐπὶ συμβιβαστικῶν συζητήσεων.

493. Ὡς συμβιβαστικὸς ὑπάλληλος χρεωστεῖ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ προσπαθῇ πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διαδίκων· καὶ — 1. ἐν μὲν ταῖς διαφοραῖς, ταῖς μὴ ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, ὅταν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν 1) ἐνώπιον αὐτοῦ· — 2. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητός του, κατὰ τὰ ἄρθρα 490 καὶ 491, πρὶν προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 500. 521. 531.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ
(Τόμ. Α')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς ἀμνησθητομένας ὑποθέσεις.

Α'. Προδικασία.

494. Ἡ ἐνώπιον εἰρηνοδικοῦ κλήσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 136 καὶ 137 προσόντων ἐκάστης κλήσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, καθὼς καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προέκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, αἵτησιν ἀκριβῶς ὀρισμένην, καὶ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

495. Ἡ κλήσις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἢ νὰ συντεθῇ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, κατ' αἵτησιν τοῦ διαδίκου. — Πρέπει δὲ νὰ ᾖ προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἢ καὶ, κατὰ τὸ ἀρθρον 514, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου. — Τὸ πρωτότυπον τῆς κλήσεως παρακατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα 4).

1) Γ. πάντοτε εἰς τὴν δικογραφίαν

496. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς κλήσεως κοινοποιεῖται εἰς πάντα ἐναγόμενον· καὶ, ἂν πρόκηται νὰ προσκληθῶσι καὶ ὁ μ ὁ δ ι κ ο ι 1), κοινοποιεῖται προσέτι καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν. — Τὸ εἶδος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 140 ὀρισμένα. — Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται. — Ἀλλ' οἱ διάδικοι ἔχουν 2) τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκουσίως, ἄνευ κλήσεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 71. 539.

1) Γ. κοινῶν δικαιωμάτων 2) Γ. προσέτι

497. Ἐὰν ἐν τῇ κλήσει δὲν ὀρίσθῃ ἀκριβῶς ἡ ὁρῶς, ἢ δὲν ὀρίσθῃ παντάπασιν ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συζητήσεως, θεωρεῖται κατὰ νόμον ὡς ἡμέρα ἐμφανίσεως ἢ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως τρίτῃ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται,

ἐὰν τὸ ἀπόστημα ᾖναι μεγαλύτερον, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 ὥρισμένα. Πολ. 541. 721.

498. Ἢ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὥρισμένη προθεσμία δύναται μὲν νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συντμηθῇ. — Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀργοπορίας, ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης εἰς αὐτὸν βεβαιώσεως, νὰ συντέμῃ τὴν προθεσμίαν ἐκείνην, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς ῥητὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ δικάου ᾖναι εἰσέτι δυνατὴ. Πολ. 540. 620. 721. 726.

B'. Διὰ δικασίαν ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

499. Ἢ συζήτησις γίνεται δημοσίᾳ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, ἐκτιθεμένων προφορικῶς καὶ αὐτῶν τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων· προσεπιφυλάττονται δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 173-175, 182, καὶ 183, περὶ τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων ὥρισμένα. — Μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχναι ἐξετάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζονται εἰς τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐν γένει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 244 καὶ ἐκ. καθόλου ὥρισμένα. Πολ. 287. 307. 580.

500. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν ἥτοι ἐκουσίως, ἢ κατὰ προσηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὁ δικαστὴς κάμνει πρῶτον, κατὰ τὸ ἄρθρον 493, ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμὸν, ἢ συμβουλεύει τοὺς ἐμφανισθέντας νὰ διαλύσωσι τὴν διαφορὰν τῶν διαιτητῶν. — Μόνον ἐὰν ἀποτύχωσιν ἀμφότερα, δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

501. Ἢ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 170-172 διατεταγμένα· ἡ δὲ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν, ἢ, τὸ βραδύτερον, εἰς τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳσιν.

502. Εἰς τὴν π ρ ο σ ε χ ῇ 1) συνεδρίασιν ἐκφράζει ὁ ἐναγόμενος, κατὰ τὸ ἄρθρον 160, ὅλας τὰς ἐνστάσεις του· καὶ ἐπαμείνων ὀνομάζει τοὺς μὴ κληθέντας τυχὸν δημοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καθὼς καὶ τοὺς κοινωνοὺς τῶν ἑαυτοῦ ὑποχρεώσεων.

τοὺς ἐγγυητάς, ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, καὶ προτείνει τὴν κλήτευσιν αὐτῶν. — Ἡ κ λ ῆ σ ι ς 2) γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἀρθροῖς 494-496 ὥρισμένον τύπον, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, καὶ ἐντὸς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλήσις ζητηθῇ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν, ἡ ἐκτελεσθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιοριζομένης προθεσμίας, ἀποφασίζεται ὅνευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαίτερον συζήτησιν. Πολ. 561 ε.

1) Γ. πρώτων ?) Γ. προτεπικλήσις

Γ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

503. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν ὁ μ ο δ ῖ κ ω ν 1), κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρέπει πρὸ πάντων ν ᾱ δ ο κ ι μ ᾱ σ η 2), ἀν ἐξεδόθῃ ἡ κλήσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὑρεθῇ ἔλλειψις τις, διατάσσεται νέα κλήσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως. Πολ. 592.

1) Γ. προσεπικληθέντων κοινωνῶν δικαιωμάτων 2) Γ. ἐξετάση

504. Ἐὰν ἡ κλήσις ἐ γ ι ν ε ν 1) ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καὶ τοι μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, ν ᾱ κ ᾱ μ η 2) τὴν ἀγωγὴν του, καὶ ἐκδίδεται ἐπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Πολ. 594-595.

1) Γ. ἐπιδόθη 2) Γ. ἀναπύση

505. Ἐντὸς πενταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς π α ρ ᾱ δ ὅ σ ε ω ς 1) τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύνανται ν ᾱ γίνη κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος· καὶ, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας, ἡ βαρεῖας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην. — Ἀλλ' ἡ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν ν ᾱ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. Πολ. 497-596.

1) Γ. ἐπιδόσις

506. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494-498 προσόντα τῆς κλήσεως. — Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προεσμίας, δὲν δύναται συνήθως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187. Πολ. 598.

507. Ἡ προσηκόντως γινόμενη 1) ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τὴν τε ἀνθολήν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νέαν τῆς ἐκτελέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. — Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλη ἀνακοπή. Πολ. 596. 733.

1) Γ. ἐπιθεθεῖσα

508. Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεὶς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐαγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἑαυτοῖς τῆς συζητήσεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα. Πολ. 602.

509. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθῃ, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν. Πολ. 602.

510. Τὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων. Πολ. 602.

511. Ἡ ἀπαγγελλοῖσα ἀπόφασις ἰσχύει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 508-510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν ὑποχρεώσεων 1) ἐπίσης ὡς κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων. — Ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητὰς, τὸν νόμιμον δικαγόχον κτλ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 604-609 ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

512. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἡ

τοὺς ἐγγυητάς, ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, καὶ προτείνει τὴν κλήτευσιν αὐτῶν. — Ἡ κ λ ῆ σ ι ς 2) γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἄρθροις 494-496 ὠρισμένον τύπον, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, καὶ ἐντὶς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλήσις ζητηθῇ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν, ἡ ἐκτελεσθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιορισμένης προθεσμίας, ἀποφασίζεται ὅννευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαίτεράν συζήτησιν. Πολ. 561 ε'.

1) Γ. πρώτων ?) Γ. προτεπικλήσεις

Γ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

503. Ἐὰν δ' ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν ὁ μ ο δ ί κ ω ν 1), κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρέπει πρὸ πάντων ν ᾱ δ ο κ ι μ ᾱ σ η 2), ἂν ἐξεδόθῃ ἡ κλήσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὐρεθῇ ἔλλειψίς τις, διατάσσεται νέα κλήσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως. Πολ. 592.

1) Γ. προτεπικληθέντων κοινωνῶν δικαιωμάτων 2) Γ. ἐξαίση

504. Ἐὰν ἡ κλήσις ἔ γ ι ν ε ν 1) ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καὶ τοι μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, ν ᾱ κ ᾱ μ η 2) τὴν ἀγωγὴν του, καὶ ἐκδίδεται ἐπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Πολ. 594-595.

1) Γ. ἐπιδόθη 2) Γ. ἀναπύξη

505. Ἐντὸς πενταμέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς π α ρ ᾱ δ ὅ σ ε ω ς 1) τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύνανται ν ᾱ γίνη κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος καὶ, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας, ἡ βαρεῖας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην. — Ἀλλ' ἡ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν ν ᾱ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. Πολ. 497-596.

1) Γ. ἐπιδόσιως

506. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494-498 προσόντα τῆς κλήσεως. — Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, δὲν δύναται συνήθως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187. Πολ. 598.

507. Ἡ προσηκόντως γινόμενη 1) ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τὴν τε ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. — Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖτις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλη ἀνακοπή. Πολ. 596. 733.

1) Γ. ἐπιθεώρησις

508. Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεῖς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἑναρξίς τῆς συζήτησεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα. Πολ. 602.

509. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθῃ, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν. Πολ. 602.

510. Τὰ ἐν τοῖς δυοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων. Πολ. 602.

511. Ἡ ἀπαγγελοῦσα ἀπόφασις ἰσχύει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 508-510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν ὑποχρεώσεων 1) ἐπίσης ὡς καὶ κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων. — Ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς, τὸν νόμιμον δικατόχον κτλ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 604-609 ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

512. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἡ

ὑπόθεσις, κατ' αἵτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Πολ. 25.

Δ'. Ἀποφασίς.

513. Ἀποφάσεις προπαρασκευαστικά καὶ παρεμπιπτούσαι δὲν δύνανται, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲ ν 1) παρευρέθῃ εἰς τὴν δημοσίευσιν, οὔτε νὰ διεκπεραιωθῶσιν, οὔτε νὰ παραδοθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 138 καὶ 139 διατεταγμένα.

1) Γ. περιέχει δὲ δὲ ν

Ε'. Κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις 1).

514. Ἡ τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πραγματογυμνόνων κλητέυσις, ἐσάκις αὕτη εἶναι ἀναγκαία (ἀρθρ. 138, 139, καὶ 262), γίνεται κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων· ἀλλ' ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, νὰ σχεδιάσῃ τύπον κλήσεως, καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτόν. Ἄν ὁ διάδικος ᾔῃ καὶ ἄπειρος τοῦ γράφειν, ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει προσέτι καὶ νὰ υπογράψῃ τὴν κλήσιν, νὰ τὴν σφραγίσῃ μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα του, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινὰ τῶν κλητῆρων τὴν παράδοσιν 2) αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κλήσις γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ καλοῦντος. — Εἰς τὴν κοινοποίησιν 3) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 140 καὶ ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 154. 495.

1) Γ. ἐπίδοσις 2) 3) Γ. ἐπίδοσις

ς'. Ἐνδίκαι μέσα.

α. Ἐφεσις.

515. Ἐκτὸς τῆς ἀνακοπῆς (ἀρθρ. 505), δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὸ ἐνδικαίον τῆς ἐφέσεως μέσον, — 1. ἐπὶ πάσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐν ταῖς διὰ τοῦ ἀρθρου 490 ὠρισμέναις περιπτώσεσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου. — 2. ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτούσων ἀποφάσεων, ὅχι πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 180 καὶ 181 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, ἀλλὰ συνάμα μὲ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ἀπομακρυνθῇ πάλιν κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐκ τῶν προτέρων

προπαρασκευασικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπο-
μένως καταντήσῃ περιττῇ ἢ κατ' αὐτῶν ἔφεσις.—3. ἐπὶ ἀπο-
φάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς
ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ᾔθελε διαταχθῇ κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 185-187 ἢ προσωρινῇ ἐκτέλεσις.—4. κατ' οὐδεμίαν περί-
πτωσιν μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν
ἀντίκλητον αὐτοῦ κοινοποιήσεως¹⁾ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.
Πολ. 181. 738. 749. 752 ε.

1) Γ. ἐπιδίωξις

516. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέγῃ τὸ ὄνομα
καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφε-
σιδλήτου, τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τῆς ὁποίας γί-
νεται ἡ ἐφεσις, καὶ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρό-
κειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἐφεσις, τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως,
τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ
τῷ ἀνωτέρῳ δικαστηρίῳ.—Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾔται
προσηκόντως χρονολογημένον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δια-
δίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, καὶ νὰ κοινοποιῇται κατὰ
τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 140 κ. ἐπ. διατεταγμένους τύπους.—Περὶ
τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις
619-622 ὡρισμένα. Πολ. 148. 153. 520. 767 ε. 819.

517. Περαιτέρω ἔγγραφος διὰ δικασίᾳ¹⁾ δὲν γίνεται.
— Ἐὰν εἰς μετγενέστερον ἔγγραφον ἀναπτυχθῶσι καὶ ἄλλοι
λόγοι ἐφέσεως, ἢ συναλλαχθῶσιν ἄλλα ἔγγραφα, συγχωρεῖται
μὲν τοῦτο, ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προζενθέντα ἔξοδα πληρόνεται
παρὰ τοῦ προζενήσαντος αὐτὰ διαδίκου. Πολ. 516, 1. 770.

1, Γ. προδικασία

518. Ἡ ἐφεσις ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 186 διαλαμ-
βανομένων περιπτώσεων, δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ διευθύνε-
ται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνε-
ται περὶ τούτου, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ
ἀπόφασις.—Ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τε τὴν
πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ κατ' αἵτησιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτο-

δικαίαι εισαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς πρόσμιμον πέντε δραχμῶν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 740-766 καὶ 772-783 ὠρισμένα. Πολ. 186. 760 ε.

6'. Ἀναίρεσις.

549. Μόνον ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος (ἀρθρον 490 καὶ 494), καὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἀρθρον 477) 1) δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις· κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου. Πᾶσα ἄλλη παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ νόμου, ἢ τῶν διατεταγμένων τύπων τῆς διαδικασίας, δύναται νὰ προσβληθῇ 2) μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἢ δι' ἐκκλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 806. 807. 842. 834. 833.

1) διόρθ. 489 2) Γ. νὰ προβληθῇ

520. Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως ἐφαρμόζονται ὅσα διατάχθησαν ἐν τῷ ἀρθρῳ 516 καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐκκλήσεως. — Ἡ ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον περὶ 1) τῶν τελεσθίσκων καὶ ἀνεκκλήτων 2) ἀποφάσεων, καὶ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν 3) τῆς ἀποφάσεως. — Ἡ ἀναίρεσις ἔχει 4) ἀνασταλτικὴν δύναμιν, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτησις γίνεται κατὰ τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατεταγμένους τύπους. Πολ. 842.

1) Γ. ἐπὶ 2) Γ. ἡ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελλομένων 3) Γ. ἐπίδοσιν

4) Γ. δὲν ἔχει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Συζήτησις περὶ συμβιβασμοῦ.

Α'. Κλήσις.

524. Οἱ ἐν γένει τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἔχοντες διάδικοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτόκλητοι, ἢ καὶ κατὰ κλήσιν, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ νὰ κάμουν συζήτησιν περὶ συμβιβασμοῦ. Πολ. 493. 526.

525. Τὸ κλητήριο ἐγγράφον περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ οὐοῦ μέλλει νὰ γίνη ἡ συζήτησις, τὴν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως, καὶ διαλαμβάνει ἐν συνόψει

τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένον καὶ υπογεγραμμένον παρὰ πῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. — Ἐφαρμόζονται δὲ εἰς αὐτὸ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 497, 498, καὶ 514 ὥρισμένα.

Β'. Συζήτησις.

α. Ἐν γένει.

523. Ἡ συζήτησις δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην δημοσίως, πάντοτε δὲ διὰ ζώσης. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, κατὰ τὴν συμβιβαστικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀκολουθοῦν οὐδὲ τὸ ὑπερᾶλλον δίκαιον, οὔτε τοὺς νομίμους τύπους· ἀλλὰ πρέπει μόνον νὰ προσπαθοῦν νὰ συμβιβάζουν τοὺς διαδίκους. Πολ. 162. 493.

524. Δύνανται προσέτι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ μάρτυρες, καὶ ἐμπειροτέχναι, νὰ γίνωσιν αὐτοψίαι, καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀποδείξεις. Ὁ δὲ τυχὸν ἐπενεχθεὶς 1) ὄρκος ἰσχύει μόνον ὡς ἐξωδίκος ὄρκος (ἀρθρ. 349), ὥστις, κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἀρχάς, δύναται μὲν νὰ γίνῃ δεκτός, ἀλλ' εἴμπορεῖ ἐπίσης καὶ νὰ ἀποβληθῇ χωρὶς βλάβης. — Ὁμολογία γενομένη ἔχει ὡσαύτως μόνας τὰς συνεπείας ἐξωδίκου ὁμολογίας (ἀρθρ. 265-267).

1) Γ. ἐπυχθαι;

6'. Ἐπὶ κατορθωθέντος συμβιβασμοῦ.

525. Εἰς τὸν κατορθωθέντα συμβιβασμὸν ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 477 καὶ 478 διατεταγμένα. — Ἐὰν ὅμως δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμὸς, γίνεται περὶ αὐτοῦ ὄντομος μόνον σημείωσις ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῃ ἐκθέσει.

γ'. Μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου τινός.

526. Μὴ ἐμφανισθέντος ἐνὸς τῶν διαδίκων, δὲν συντάσσεται περὶ τούτου ἔθεσις, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ βεβαιοῦται ἐπὶ τοῦ κλητηρίου ἔγγραφου τοῦ ἐμφανισθέντος διαδίκου. — Εἰς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα ἀρνεῖται ὁ δικαστής, κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πᾶσαν μεταγενεστέρα συνε-

ἔχουν τὰς πρὸς συμβιβασμὸν ἀναγκαίας ιδιότητας. — Τῆς ἀντιβ-
ρήσεως ταύτης γίνεται χρῆσις, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων,
τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 201.
202. 493. 538. 807,5.

532. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δὲν εἶναι ἀναγκαία, —
1. ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς
τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν. — 2. ἐπὶ παρεμπιπτούσων
ὑποθέσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀνταγωγῶν, καὶ ἐπὶ συζητήσεων γινο-
μένων περὶ κοινοποιητέων διαδικαστικῶν ἐγγράφων, κατὰ τὰ
ἄρθρα 554-559. — 3. ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑπο-
θέσεων. — 4. ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκα διακοπῆς ἢ ἐντελοῦς ἀποπερα-
τώσεως δίκης τινός. — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς
συμβιβασμὸν, καὶ περὶ ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὑποίων δὲν συγ-
χωρεῖται συμβιβασμός. — 6. ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγωγῶν, περὶ τῶν
δοίων κατὰ τὰ ἄρθρα 588, 640 καὶ 643 πρέπει νὰ ἀκουσθῇ
εἰσαγγελεύς. — 7. εἰς τὴν περὶ τελῶν καὶ διεκπεραιώσεων δια-
δικασίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 240-248 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.
Πολ. 105 εἰ. 190. 225. 462. 475. 564. 618. 682. 720.

6'. Ἀγωγῆς ἐγγράφον.

533. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς (π ε ρ ι έ χ ε ι 1), ἐκτὸς τῶν
ἐν τοῖς ἄρθροις 136 κ. ἐπ. διαλαμβανομένων προσόντων, — 1.
τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ
ἐναγομένου. — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148, τὸν διορι-
σμὸν ἀντικλήτου. — 3. τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει ὁ ἐνάγων
νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὑποίων ἐξη-
ρῆζει οὗτος τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὸ 2) δικαίωμα τοῦ νὰ
προτείνῃ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἐναγομένου 3). — 4. τὸν νόμιμον λό-
γον, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὰς ἀξιώσεις του ταύτας. — 5. ἀκρι-
βεστάτην ἐγγράφον τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς αἰτήσεως,
καὶ ὅπου ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐναγόμενον, κατὰ τε τὴν κυρίαν
καὶ ἐν παραδῶ ὑπόθεσιν. — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς πρὸς
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐναγομένου προθεσμίας. — 7. τὴν σημείωσιν τοῦ

κλήτως· — 3. περί πάσης ἀγωγῆς, ἀνευ διακρίσεως τῆς πο-
 ητος καὶ τῆς ἀρμοδιότητος, ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι ᾗτοι παρε-
 ρειναι τὴν δικαιοδοσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ῥητῶς καθυπέ-
 ρον ἑαυτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πρωτοδικῶν ὡς διατι-
 η. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ διαδικασία γίνεται
 κατὰ τὰ ἄρθρα 105, κ. ἐπ. Πολ. 112. 113. 491. 518. 618.
 9. 727, 2.

§ 30. Ἄνευ κλήτως 1) ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν
 πρωτοδικῶν α), — 1. περί προσωπικῶν καὶ εἰς κινήτὰ πράγματα
 ῥωμένων ἀγωγῶν, τῶν ὑποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαί-
 ντας πεντακασίας δραχμῶν· ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ποσότητα
 ὁρίζεται μὲν ὑπ' ὅψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς,
 ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἵτησις, χωρὶς τῶν ἐπιγενομένων τόκων,
 ὀδῶν, καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων· — 2. περί πραγμα-
 τῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τῶν ὑποίων τὸ ἐτή-
 ριον εἰσόδημα ὁδὲν ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσιπέντε δραχμῶν· — 3.
 καὶ συνυποσχετικῶν, ἐάν τοῦτο συμφωνήσῃ ῥητῶς, κατὰ τὸ
 ἄρθρον 116. Πολ. 20. 490.

1) Γ. εἰς πρώτων καὶ τελευταίων βαθμῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς συνήθεις ὑποθέσεις.

Α'. Προδικασία.

α. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν.

§ 31. Πρὶν νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ ᾗτοι ἐνώπιον τοῦ
 ῥωμοδίου εἰρηνοδίκου κατὰ τὰ ἄρθρα 521 κ. ἐπ. ἡ ἐνώπιον
 συμβιβάζοντων δικαστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 124, καὶ πρὶν πληρω-
 θῇ ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἡ νόμιμος ποινὴ κατὰ τὰ ἄρ-
 ρα 125 καὶ 526, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐνώπιον δικαστηρίου
 πρωτοδικῶν κυρία ἀγωγή, περιέχουσα ἀφορμὴν εἰς ἐντελῶς
 ἀνδίκην, ἐάν οἱ διάδικοι καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς

α) Ὁρα Δ. περί εὐθυνης τῶν δέμων ὑπὸ τὸ ἄρθρον 363 Π. Κ.
 καὶ τὴν Ν. 1 Φεβρουαρίου 1838. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 490 Πολ.

125 και 525), ἡ τοῦ ἐγγράφου τοῦ θεβαιούντος, ὅτι ὁ ἀντίδικος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περὶ συμβιβασμοῦ συζήτησιν (125 και 526)· τοῦτο δὲ μάλιστα ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητος·—2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος. Ταῦτα δύνανται μὲν νὰ ἐγχειρισθῶσι καὶ μετέπειτα, ἡ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν νὰ ἐπενεχθῶσιν (ἄρθρ. 158 και 250)· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενούμενα ἔξοδα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁ ἐνάγων. Ὅ. 151. Πολ. 216. 395. 565.

539. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῷ (ἄρθρ. 533-538) διδεται εἰς ἕκαστον ἐναγόμενον· ἐὰν δὲ ὁ ἐνάγων θέλῃ νὰ καλέσῃ καὶ ὁ μ ο δ (χ ο υ ς 1), καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.— Ὁ τρόπος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 κ. ἐπομ. ὀρισμένα. Πολ. 74. 395. 496. 756, 3.

1) Γ. κοινωνικῆς δικαιοματίας

540. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐναγομένου ἡ τοῦ ὁμοδίκου αὐτοῦ προθεσμία δὲν προσδιωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὁρθῶς, ἡ δὲν προσδιωρίσθῃ πντᾶσι, πρέπει τότε δυνάμει τοῦ νόμου νὰ γίνῃ ἀπάντησις ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν· ἡ δὲ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μεγαλητέροις ἀποστάσεων, παρεκτείνεται, καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 και 196 διατεταγμένα. — Τὴν προθεσμίαν ταύτην δύναται μὲν ὁ ἐνάγων νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ συντέμῃ, ἐκτὸς τῆς ἐν κατεπειγουσiais ὑποθέσεσι διαδικασίας. Πολ. 498. 550. 565. 620. 721.

541. Ἐὰν ὁ ἐ ν ά γ ω ν 1) ἡ ὁμόδικός τις κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἡ εἰρημένη προθεσμία συνίσταται, — 1. εἰς τρεῖς μῆνας, ἐὰν οὗτοι κατοικοῦν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἡ ἐν τῇ Τουρκίᾳ, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ — 2. εἰς ἑξ μῆνας, ἐὰν κατοικοῦν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ἡ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας. Πολ. 145, 6. 565. 793. 820.

Γ. ἐναγόμενος

542. Ἐὰν τὸ ἔγγραφο τῆς ἀγωγῆς ἐγχειρισθῇ ἐν τῇ Ἐλ-

λάδι αὐτῇ εἰς ξένον, δίδεται τότε, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 540 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, ἡ συνήθης προθεσμία δεκατεσσάρων ἡμερῶν, ἥτις ὅμως δύναται νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος.

γ'. Ἀπολογητήριον ἔγγραφον.

1. Ἐν γένει.

543. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ δμοδίκου 1) τοῦ ἐνάγοντος, πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. ὅλας τὰς ἀναβλητικὰς καὶ ἀνatreπτικὰς ἐνστάσεις. — 2. τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησιν. — 3. τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἀνταγωγὴν. — 4. τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148. Πολ. 553. 563 ε.

1) Γ. τῶν κοινῶν τῶν δικαιωμάτων

544. Ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις, ἐξαίρουμένων τῶν ἀνταγωγῶν, δύνανται νὰ γίνουν καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἢ διορθωθῶσι καὶ εἰς τὴν πρώτην εἰσέτι ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίσιν· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενθέντα ἔρῳα πληρῶναι ὁ προξενήσας αὐτὰ ἐναγόμενος ἢ δμοδικός. Πολ. 158-160. 216.

2. Ἀπάντησις.

545. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις ἢ ἄρνησις τῶν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς του ἀναφερομένων, καὶ δὲν περιέχει νέους πραγματικούς ἰσχυρισμούς. — Ἐὰν προταθῶσι συγχρόνως ἐνστάσεις ἀναβλητικαί, θεωρεῖται ἡ ἀπάντησις ὡς μόνον κατὰ συνθήκην 1) καὶ τυχαία. — Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας.

1) Γ. ὑπὸ ὄρον

546. Κύρια προσόντα ἐκάστης ἀπαντήσεως εἶναι. — 1. εἰδικὴ ἀπάντησις πρὸς ἕκαστον οὐσιῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ ἐνάγοντος. — 2. θετικὴ, ῥητὴ, καὶ ἀπ' εὐθείας ἐξήγησις περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ ἀληθείας τῶν κατὰ μέρος προτάσεων 1) τοῦ ἐνάγοντος. Πολ. 585.

1) Γ. ἐκάστῳ ἰσχυρισμῷ

κληθείς παραδίδει κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὥρισμέ-
νας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του. Πολ. 72-73. 553,6. 562.

γ'. Ἀνταρρεπικαὶ ἐνστάσεις.

563. Ἀνταρρεπικαὶ ἐνστάσεις εἶναι: — 1. ἡ τῆς ἀκυρότητας
πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ. — 2. ἡ τοῦ μὴ παραδε-
κτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἐνεκὰ συμβιβασμοῦ, τελεσιδικίου
ἀποφάσεως, παραγραφῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πο-
λιτικῷ νόμῳ ὥρισμένα. — Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀπορρατίζονται
συνήθως πρὸ τῆς κυρίως ἀποφάσεως. Πολ. 274. 543. 582.

1) Γ. οὐσίας τῆς

4. Ἀνταγωγή.

564. Ὅσῳκις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος,
συνεχομένους ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγή
πρὸς τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ, — 1. ἐὰν αὕτη ἔγινε πρωτοδικῶς ἐν
τῷ συγγράμῳ τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας 4, διαρκούσης εἰ-
σέτεώς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελθούσης π ρ ο δ ι κ α σ ί α ς 2; — 2.
ἐὰν ἡ ἀγωγή δὲν ὡμολογήθῃ ἐντελῶς 3; — 3. ἐὰν τὸ ἀντικεί-
μενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφῆρέθῃ ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας
τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ἰδιότητος.
— Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσχυθῇ μό-
νον μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς δημοδίκους ἀνταγωγή. Πολ. 4. 19.
25. 532. 543 ε. 567 ε. 633.

1) Γ. κατὰ τὸ ἄρθρον 543 2) Γ. διδικασίας 3) Γ. καὶ

5. Κοινοποιήσεις, καὶ ἐγγραφεὶς εἰς τὸ πινάκιον.

565. Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὥρισμένην προ-
θεσίαν, ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμ-
βανομένας προθεσμίας, καὶ ὁ κληθεὶς δημοδίκος καὶ ἐγγρητῆς τοῦ
ἐναγομένου κοινοποιεῖ 1) εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν δημοδίκον
αὐτοῦ ἀντίγραφον — 1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ
ἐν τοῖς ἄρθροις 543-564 διατεταγμένα. — 2. ὅλων τῶν ἀποδει-
κτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν δημοδίκων καὶ ἐγ-
ρητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὥρισμένα. —

θῶν, καὶ ἂν ᾔθελον ἀντιφάσκει πρὸς ἀλλήλους· — 3. ἐνστάσεις ὡς ἐκ τοῦ δικαίωματος τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτοι· μόνοι δὲ οἱ ἐγγυηταὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθῶν τὰς ἐνστάσεις τοῦ κυριῶς ὀφειλέτου· — 4. ἐνστάσεις καὶ ἀπάντησεις ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους ἐκθέσεις· ὅθεν καὶ αὐταὶ αἱ πρὸς τὴν ἀπάντησιν ἀντιφάσκουσιν ἐνστάσεις εἶναι παραδεκταί, καὶ ἡ ἀπάντησις δὲν ἀναπληροῦται διὰ τῆς προτάσεως τῶν ἐνστάσεων.

6'. Ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις.

Ιον. Ἐν γένει.

553. Ἐνστατικὴ ἀναβλητικὴ εἶναι ἡ πρότασις — 1. τῆς ἀναρμολόγητος· — 2. τῆς ἐκκρεμοδικίας, ἢ τῆς συναφείας τῆς δίκης· ὅταν, δηλαδὴ, ἡ αὐτὴ, ἢ τοῦλάχιστον ἡ κυρία δίκη ᾖναι ἤδη ἐξηγημένη εἰς ἄλλο δικαστήριον· — 3. τῆς ἐγγυοδοσίας· — 4. τῆς ἐπὶ προσηκούτης κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας· — 5. τῆς πρὸς ἀπογραφὴν περὶ χωριῶν νομίμου ὠφελείας, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ χωρῶν, διεzeugμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων σ υ ζ ὕ γ ω ν 1), ἢ περὶ κληρονόμων· — 6. τῆς ὁμοδικίας ἢ ἐγγυήσεως· — 7. τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς διαιρέσεως ἢ τῆς διζήσεως ἐπὶ διακατόχων ὑποθήκης ἢ ἐγγυητῶν, ἢ τοῦ μὴ ἐμπροθέσμου τῆς ἀπαιτήσεως κτλ. κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα. — Ὅλαι αὗται αἱ ἐνστάσεις ἐπαίρονται πρὸ τῆς ἀπάντησεως· μετὰ δὲ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 21. 24. 73. 78. 554 ε. 560 ε. 582.

1) Γ. γυναικῶν ὑπάνδρων,

2ον. Τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων.

554. Ἐκαστος διάδικος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κοινοποίησιν ὅλων τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ νὰ ἀρνηθῇ πρὸ αὐτῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατορίου συζήτησιν τῆς υποθέσεως ἀπάντησιν. Πολ. 391. 395. 553, 4.

555. Τὰ καθ' ἕκαστα ἐπίσημα 1) ἐγγράφα, ἢ καὶ ὅλα τὰ δικαιόγραφα, κοινοποιοῦνται καθ' ἕνα τῶν ἐξῆς τρόπων· — 1.

(ΤΟΜ. Α')

6'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.

1. Ἐν γένει.

580. Ἐμφανισθέντων ἔλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἀρχεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις. — Ἐκαστος διάδικος ἀρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ δμοδίκός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκαινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του. — Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 158-160 παραδεκτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα, καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰκοσιτέσσαρας, εἰ δυνατόν, ὥρας πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 559. Πολ. 432. 158. 459. 473. 559. 568.

581. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγγράφου ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς, καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. — Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτησις ὡς πεπαυμένη, κατὰ τὸ ἄρθρον 172. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, μεθ' ὃ ἤτοι ἔπεται παραχρῆμα ἡ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καὶ, ἐπὶ δυσχερεστέρων συζητήσεων, διατάσσεται ἔγγραφος διαδικασία. — Ο. 84. Πολ. 462. 464. 614. 643.

2. Ἐνστάσεις.

582. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν 1). —

1. αἱ ἐξαιρέσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 36 κ. ἐπ. 2).
2. ἡ τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις 3).
3. ἡ τῆς ἀκυρότητος 4).
4. ἡ τῆς ἐγγυοδοσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 78 κ. ἐπ. 5).
5. ἡ τῆς πρὸς ἀπογραφὴν νομίμου ὠφελείας τῶν κληρονόμων, χηρῶν, ἐκτεθειμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων 6).
6. Αἱ λοιπαὶ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις 7).
7. ὅλαι αἱ ἀναιρέπτικαί. — Αἱ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 1-3 ἐνστάσεις ἀπο-

συνεδριάσεως, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Παραλειφθείσης ἡ βραδέως γενομένης τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφάνηται τὴν ἀναβολὴν, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 459. Πολ. 580. 586.

3ον. Τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς.

560. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεζευγμένη, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ 1) προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνόρξεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς διαλύσεως τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας, διὰ νὰ κάμῃ ἀπογραφὴν, καὶ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἀνὰ οὐλῆς 2) τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας. — Ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν προκύψωσι διαταγμοί, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ ἀνακοπῶν ἐν γένει ὠρισμένα. — 3) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρχοῦνται αἱ πρὸς ἐγγείρισιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὠρισμέναι προθεσμίαι. Πολ. 194. 474. 553. 756. 4074 ε.

1) Γ. νὰ ἐπικαλεσθῇ 2) Γ. ἀποβελθῇ 3) Γ. μόνον

4ον. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς δημοδικίας.

561. Κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὠρισμένην προθεσμίαν, καὶ ὑπὸ τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας ἐπιζημίους συνεπειάς, ὀνομάζει καὶ προσκαλεῖ ὁ ἐναγόμενος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοὺς δημοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ δημοδίκους καὶ ἐγγυητάς· ἕκαστος δὲ τούτων αὖθις, ἐν τῇ αὐτῇ προθεσμίᾳ, τοὺς ἐπολοίπους δημοδίκους καὶ ἐγγυητάς. — Μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἀρχεται ἡ προθεσμία αὕτη βραδύτερον. Πολ. 72. 73. 553.

562. Ὁ ἐναγόμενος παραδίδει εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κλητέων δημοδίκων καὶ ἐγγυητῶν, συγχρόνως μὲ τὴν κλῆσιν, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 539, ἕκαστος δὲ

588. Μόνο 1) εἰς τὰς ἐξεῖς περιπτώσεις 2) δύναται τὸ δικαστήριον ἁμαχουσαν 3) τὸν εἰσπγγελέα, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν. — 1. ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος, δήμεων, συζημάτων 4), ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν γένει περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας. — 2. ἐπὶ δίκης ἀθρώπων, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσιν αὐτεξουσίως ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ δίκης ἀφρώσεως ἀπόντας, ἢ ἄλλους ὑπὸ κηδεμονίαν διατελούντας ἄθρώπους. — 3. συζητήσεως προκειμένης περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, καὶ ἄλλων ἐπιμελητῶν πρὸς κηδεμονίαν ἀσώτων, νοσούντων τὰς φρένας κτλ. — 4. δικηγμῶν προκειμένων περὶ δικαστοῦ τινος, ἢ τοῦ δλου δικαστηρίου, ἢ περὶ τινος μάρτυρος, ἢ ἐμπειροτέχου. — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίου (ἄρθρ. 56 κ. ἐπ.) γινομένων κατὰ δικαστηρίων, δικαστῶν, εἰσπγγελέων, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, καὶ ἐν γένει δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἐνεκεν ἀποζημιώσεως. — 6. ἐπὶ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων. — 7. ἐπὶ χωρίσεως ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης. — 8. ἐπὶ διαζυγίων. — 9. ἐπὶ ἀγωγῶν ἐνεκεν ἀποδοκιμασιῶν ἢ μὴ ἀναγνωρισέων πράξεων δικασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπρέτου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἁρθρων 464 κ. ἐπ. — 10. γινομένης διαδικασίας περὶ ἐγγράφων προσβαλλομένων ὡς μὴ γνησίων ἢ πλαστῶν. — 11. ἐπὶ συζητήσεων περὶ κατὰτάξεως. — 12. ἐπὶ πάσης ὑποψίας κολασίμου πράξεως. Πολ. 10. 24 ἐ. 34. 37. 42. 53. 407. 163. 259. 440. 643. 656. 676. 682. 689. 804. 950. 991 ἐ. 1048.

1) Γ. παρέλκει τὸ μόνο 2) Γ. δὲν 3) Γ. εἰμὴ ἀφροῦ ἀκούσθ. 4) Γ. καθ' ἑαυμάτων

589. Ἐν περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἀριθ. 42, δ εἰσπγγελεὺς ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὴν πρᾶξιν, καὶ πρὸς κρᾶτισιν 1) τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 10 κ. 11, τὴν διεκπερίληψιν 2) τῆς πολιτικῆς διαδικασίας. Ὁ. 95.

1) Γ. σὺλληψιν 2) Γ. ἀναστολὴν

δ'. Μὴ ἐμφάνιςις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων.

590. Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης, μήτε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, δικηγράφεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ πινακίου, καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 200 ὠρισμένα. Πολ. 200. Ὁ. 269.

2. Τοῦ ἐνάγοντος.

591. Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἀπειθῶντες, δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἐνάγοντα, εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 580-583 ὠρισμένα, ἐπιδικάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ᾔθελε παραστήσῃ ἀπολογητήριον ἐγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν τῶν δικησιμμάτων ἢ τῶν υποχρεώσεων (ὁμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν 1), τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν ἡ κλῆσις ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἀρθρὰ 540-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀλειψίς, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ διατάσσεται νέα κλῆσις. Πολ. 246. 155. 470. 503.

1) Γ. δὲν ἐμφανισθῇ.

593. Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμίαι, γίνεται 1) μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μικροτέρας προθεσμίας ἐρήμη δίκη, καὶ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τὰ ἐξόδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζημιοῦται ταῦτα ὁ γενόμενος αἰτίας αὐτῶν διάδικος ἢ πληρεξούσιός του. Πολ. 496. 246.

1) Γ. μόνον

594. Ἐὰν ἡ κλῆσις παρὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἡ συζήτησις.

κληθείς παραδίδει κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὥρισμέ-
νας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του. Πολ. 72. 73. 553, 6. 562.

γ'. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις.

563. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἶναι — 1. ἡ τῆς ἀκυρότητος
πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ. — 2. ἡ τοῦ μὴ παραδε-
κτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἐνεκὰ συμβιβασμοῦ, τελεσιδικίου
ἀποφάσεως, παραγραφῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πο-
λιτικῷ νόμῳ ὥρισμένα. — Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀποφασίζονται
συνήθως πρὸ τῆς κυρίως 1) ὑποθέσεως. Πολ. 274. 543. 582.

1) Γ. οὐσίας τῆς

4. Ἀνταγωγή.

564. Ὅσακις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος,
συνεχομένας ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγή
πρὸς τὸ αὐτῷ δικαστηρίῳ, — 1. ἐὰν αὕτη ἐγινε πρωτοδίκως ἐν
τῷ ἐγγράφῳ τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας 1), διαρκούσης εἰ-
σέτι τῆς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελθούσης π ρ ο δ ι κ α σ ί α ς 2). — 2.
ἐὰν ἡ ἀγωγή δὲν ὡμολογήθῃ ἐντελῶς 3). — 3. ἐὰν τὸ ἀντικεί-
μενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφῆρέθῃ ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας
τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ιδιότητος.
— Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσχυθῇ μό-
νον μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς δημοδίκους ἀνταγωγή. Πολ. 4. 19.
25. 532. 543 ε. 567 ε. 633.

1) Γ. κατὰ τὸ ἄρθρον 543 2) Γ. διδικασίας 3) Γ. καὶ

5. Κοινοποιήσεις, καὶ ἐγγραφή εἰς τὸ πινάκιον.

565. Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὥρισμένην προ-
θεσίαν, ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμ-
βανομένας προθεσμίας, καὶ ὁ κληθείς δημοδίκος καὶ ἐγγρητῆς τοῦ
ἐναγομένου κοινοποιεῖ 1) εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν δημοδίκον
αὐτοῦ ἀντίγραφον — 1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ
ἐν τοῖς ἄρθροις 543-564 διατεταγμένα. — 2. ὅλων τῶν ἀποδει-
κτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν δημοδίκων καὶ ἐγ-
ρητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὥρισμένα. —

Ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως 2) κανονίζεται κατὰ τὰς ἀρχὰς 440 κ. ἐπ. Πολ. 395. 568.

1) Γ. ἐπιτίδει 2) Γ. ἐπιδόσεως

566. Ἐάν δὲν γίνη ἀπάντησις, ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ πραηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῇ τῆς δίκης. Πολ. 570.

567. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ ἀμέσως 1) μετὰ τὴν παράδοσιν 2) τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 159 διαλαμβανομένας ἐπιζημίους συνεπείας. — Ἐάν δὲ μολοντοῦτο προτιμᾷ νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς τὰς γενομένας τυχὸν ἐνστάσεις καὶ ἀνταγωγὰς, ἔχει ἐπὶ τούτου προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου. Πολ. 564. 580.

1) Γ. καὶ ἀμέσως 2) Γ. ἐπίδοσιν

δ'. Ἐγγραφον τῆς ἀνταπολογίας.

568. Ἡ ὅλη ὑπεράσπισις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου πρέπει νὰ γίνεταί δι' ἑνὸς καὶ μόνου ἐγγράφου (ἀνταπολογητηρίου), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 543 καὶ 544 ὁρισμένα. — Εἰς τὰς ἐνστάσεις καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀπάντησιν καθὼς καὶ 1) τὴν εἰς τὰς ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου ἀπάντησιν καὶ ἀνταπολογίαν 2), ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 545-563 καὶ 565 διατεταγμένα. — Ἐπανταγωγὴ δὲ δὲν συγχωρεῖται.

1) Γ. ὡς πρὸς τὰς εἰς τὴν ἀνταγωγὴν ἐνστάσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς 2) Γ. ἀντίστασιν

569. Ἐάν κατὰ τὸ ἀρθρον 566 δὲν ἔγινεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνταπολογία, ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον, ἐπιψηφιστέων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἀρθρῶν 159 καὶ 567. — Περιττὴν διαμοιβὴν ἐγγράφων δὲν γίνεταί, καὶ, ἂν γίνη μολοντοῦτο, δὲν ἀποδίδονται τὰ ἔξοδα. Πολ. 216. 710.

ε. Πινάκιον.

570. Ἀναγγελλαντος τὸ πρᾶγμα διαδίκου τινὸς, ὁ γραμμα-

τεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 571 ἀριθ. 1· καὶ 2. διαλαμβανόμενα, καὶ, ἂν ἡ ἀγγελία ἐγίνε πρόωρα ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 566-569 ὠρισμένων, τὴν διαγράφει πάλιν ἐξ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προερχομένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου. Ὁ. 263. Πολ. 621. 727. 735.

571. Τὸ πινάκιον εἶναι βιβλίον ἡριθμημένον κατὰ σελίδας, καὶ μονογραφημένον παρὰ τοῦ προέδρου, εἰς τὸ ὅποιον ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν καὶ ἀνευ διαλειμάτων α) — 1. ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀγγελίας· — 2. τὸ ὄνομα τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης· — 3. ἡ ἡμέρα τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησεως. Ὁ. 263.

572. Μετὰ πᾶσαν συζήτησιν διαγράφει ὁ πρόεδρος ἐκ τοῦ πινακίου τὴν ὑπόθεσιν· ὁσάκις δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὕτη ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὐθις ἐκάστοτε, κατὰ τὸ ἄρθρον 570, εἰς τὸ πινάκιον. Ὁ. 269.

573. Τὸ πινάκιον εἶναι πάντοτε ἐκτεθειμένον, πρὸς πληροφориάν τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

574. Ἀταξία κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πινακίου τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν γραμματέα. — Ὁ εἰσαγγελεὺς βεβαιώνει τὰς ἀταξίας δι' ἐκθέσεως, καὶ φροντίζει περὶ τῆς τιμωρῆσεως. Πολ. 204.

575. Ἡ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴ δίκης τινὸς ἐπιφέρει, — 1. μεταξὺ πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων, τὴν κατὰ τὸ

α) Διτ. 4 Φεβρουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ἐπιδείγμα τοῦ βιβλίου τοῦ πινακίου, ἄρθρ. 263. Ὁ.

ἀριθμὸς	ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἀγγελίας.	ὄνομα ἐπώνυμον καὶ κατοικία τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.	ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.	ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνεαι ἡ συζήτησις.
---------	-----------------------------	--	----------------------------	--

ἄρθρον 23 προτίμῃσιν· — 2. τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγοόμενος, διαρκούσης τῆς δίκης, ᾗθελε μεταβάλλῃ τὴν, εἰς ἣν ὑπάγεται, δικαιοδοσίαν· — 3. τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων μετάδασιν τῶν ἀγωγῶν, καὶ ἐὰν αὗται ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των δὲν ᾗθελον ἄλλως μεταβῇ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐξαιρουμένων τῶν ἀ π λ ὡς 1) προσωπικῶν ἀγωγῶν. Πολ. 23.

1) Γ. καθαρῶς

576. Ἐπὶ τέλους ἐκάστης ἐβδομάδος εἰς ὥραν προσδιωρισμένην πρότερον, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἐπὶ τοῦ πινακίου, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς εἰσαγωγῆς σειρὰν, τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μέλλουσιν νὰ συζητηθοῦν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 571 ἀριθ. 3. Πολ. 710. Ὁ. 264. 265.

ς'. Τοιχοκόλλησις τῶν πρὸς συζήτησιν προσδιωρισμένων δικῶν·

577. Περιλήψεις, ἐξαγομένη ἐκ τοῦ πινακίου, υπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προέδρου, καὶ περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν προσδιορισθείσας δίκας, τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ὁ. 266.

578. Ἡ ἐν τῷ πρῳηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη τοιχοκόλλησις ἐπιφέρει τὴν εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν κοινοποίησιν· ὁκτὼ δὲ ἡμέρας μετ' αὐτὴν δύναται νὰ γίνῃ ἐναρξὶς τῆς συζητήσεως, ἀνευ περαιτέρω κλήσεως. — Ἐξαιροῦνται μόνον κατεπείγουσαι καὶ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες πρέπει νὰ συζητοῦνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων, καὶ ἂν δὲν ᾗθελον περιέχεσθαι παντάπασις ἐν τῇ εἰρημένῃ τοιχοκολλήτῃ κοινοποιήσει. Ὁ. 267. Πολ. 138. 623. 727.

Β'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α. Ἐκφώνησις τῆς ὑποθέσεως.

579. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἄρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις. — Πρῶτον ἐκφωνοῦνται αἱ συνοπτικαὶ (ἄρθρ. 578), καὶ ἔπειτα αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 577 καὶ 711 ἀναφερομένην σειρὰν, καὶ γίνεται ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις. Ὁ. 266. 267. 268.

6'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζητήσεις.

1. Ἐν γένει.

580. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἀρχεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτηςις. — Ἐκαστος διάδικος ἀρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ δμόδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συκοινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του. — Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 158-160 παραδεκτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα, καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰκοσιτέσσαρας, εἰ δυνατόν, ὥρας πρὸ τῆς ἐπὶ ἀπροσκλητοῦ συζητήσεως, κατὰ τὸ ἀρθρον 559. Πολ. 432. 158. 459. 473. 559. 568.

581. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγγράφου ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς, καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. — Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτηςις ὡς πεπαυμένη, κατὰ τὸ ἀρθρον 172. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, μεθ' ὃ ἤτοι ἔπεται παρχαρχῆμα ἡ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καὶ, ἐπὶ δυσχερεστέρων συζητήσεων, διατάσσεται ἔγγραφος διαδικασία. — Ο. 84. Πολ. 462. 464. 614. ε. 643.

2. Ἐνστάσεις.

582. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν 1). — 1. αἱ ἐξαιρέσεις κατὰ τὰ ἀρθρα 36 κ. ἐπ. 2). 2. ἡ τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις 3). — 3. ἡ τῆς ἀκυρότητος 4). — 4. ἡ τῆς ἐγγυοδοσίας, κατὰ τὰ ἀρθρα 78 κ. ἐπ. 5). — 5. ἡ τῆς πρὸς ἀπογραφὴν νομίμου ὠφελείας τῶν κληρονόμων, χηρῶν, καὶ διεzeugμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων 6). — 6. ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις 7). 7. ὅλαι ἄλλαι ἀνὰ τρεπτικά. — Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀρθρου 1-3 ἐνστάσεις ἀπο-

εβαλμένου τὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου· ἐκεῖθεν δὲ παραλαμβάνονται παρὰ τῶν διαδίκων. Πολ. 188. 596.

1) Γ. ποτὶ 2) Γ. ἐπίδωκεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.

Α'. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν.

618. Ὡς συνοπτικῇ ὑποθέσει θεωροῦνται, — 1. τὰ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου λαμβανόμενα προφυλακτικὰ μέτρα, αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις, αἱ ἐφέσεις ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἄλλαι παραπλήστοι κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις· — 2. προσωπικαὶ ἀγωγαί, στήριζόμεναι εἰς εὐκρινῆ, κατὰ τύπον ἀποδεικτικὸν συντεταγμένα, καὶ ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα· — 3. προσωπικαὶ ἀγωγαί, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν ὑπάρχει ἔγγραφος ἀπόδειξις· — 4. διαφοραὶ περὶ συμβολαίων ἐνοικιάσεως καὶ μισθώσεως κτημάτων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 9 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν. — 5. διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, καθ' ὅσον δὲν 1) πρόκειται περὶ διατηρήσεως διακατοχῆς ὑπαρχούσης μέχρι τοῦδε, περὶ ἀνακτήσεως ἀφαιρεθείσης, ἢ ἀφαιρέσεως διακατοχῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἀντίδικος κατὰ παράκλησιν. Ὁ. 246. Πολ. 490, 9· 634, 1. 638. 655. 658. 679. 734. 874. 944. 925. 934. 4027. 1042.

1) Γ. παρέλκει ὁ δὲ ν

Β'. Προδικασία.

619. Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 533-539 ὀρισμένα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 533, καθότι, ἀντὶ τῶν ἐκεῖ διατεταγμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐμφάνισιν, καὶ ἔκτος ἐκεῖνων, ὅσα διετάχθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 538 ἀριθ. 1 περὶ τῶν συμβιβαστικῶν πράξεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 534 ἀριθ. 3. Πολ. 644.

620. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζήτησεως δὲν προσδιορισθῇ ἀκριβῶς ἢ ὁρθῶς, ἡ δὲν προσδιορισθῇ παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ ἀπὸ τῆς παραδόσεως 1) τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς τοῖσι ἡμέραι· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, κατὰ τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 495 καὶ 496 ὁρισμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται μὲν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προθεσίαν ταύτην ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 498. 560. 721.

1) Γ. ἐπίδοσις

624. Μόνον ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἴη ὁ πρόεδρος τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης μετὰ τῆς ἀναφορᾶς θεδαιώσεως τοῦ κινδύνου τούτου, καὶ δοθείσης παρὰ τοῦ αἰτούντος ἐγγυήσεως ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, νὰ συντέμῃ τὴν διὰ τὸ ἀρθρὸν 620 ὁρισμένην προθεσίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔτι ἡμέραν καὶ εἰς ὥραν βετῆν, ἔαν ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου ᾗναι εἰσέτι δυνατή. Πολ. 23. 493. 726. 735. 766. 774. 822. 840. 4018. 1033.

622. Κατὰ τοιαύτης διαταγῆς τοῦ προέδρου δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἐκκλήσις. — Ἐγγειριζομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται ἡ θεδαιώσις τοῦ κινδύνου καὶ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως, ἢ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ πρὸς τῆς ἐγγυήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τούτου ἐκδοθεῖσα διαταγὴ τοῦ προέδρου, ἥτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 624. 638. 724 ε.

623. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις δύναται ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν 1) τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον, καὶ νὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 649-621 ὁρισμένων προθεσμιῶν πρὸ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἀρθρὸν 579. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 570-578 ὁρισμένα· περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 580-611. Πολ. 727.

1) Γ. ἐπίδοσις

1) Γ. σὺλληψιν 3) Γ. ἀναστολήν

δ'. Μὴ ἐμφάνιςις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων.

590. Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης, μή-
τε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, δικηγράφεται ἡ ὑπόθε-
σις ἐκ τοῦ πινακίου, καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 ὡρι-
σμένα. Πολ. 200. Ὁ. 269.

2. Τοῦ ἐνάγοντος.

591. Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἀπει-
θῶντες, δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν
ἐνάγοντα, εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ
ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 580-583 ὡρισμένα, ἐπιδι-
κάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ᾔθελε παραστήσῃ
ἀπολογητήριον ἐγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν τῶν
δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων (ὁμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν 1),
τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἢ καὶ αὐτεπαγ-
γίλτως, ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν ἡ κλῆσις ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 540-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἔλ-
λειψις, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων,
καὶ διατάσσεται νέα κλῆσις. Πολ. 246. 155. 470. 503.

1) Γ. δὲν ἐμφανισθῇ.

593. Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων
ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμιαί, γίνεται 1) μετὰ τὴν
παρέλευσιν τῆς μικροτέρας προθεσμίας ἐρήμῃ δίκη, καὶ ἀπο-
φαίνεται τὸ δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.
Τὰ ἔξοδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδοδομένων
ἐποφάσεων δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζημιούται ταῦτα ὁ γενόμε-
νος αἰτίας αὐτῶν διάδικος ἢ πληρεξούσιός του. Πολ. 496. 246.

1) Γ. μόνον

594. Ἐὰν ἡ κλῆσις π α ρ ε δ ὀ θ η 1) κατὰ τὸν προσήκοντα
χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἡ συζήτησις.

ἐκτελέσεως νικώσης δριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ· — 3. διὰ συμβιθασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· — 4. ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῇ ἥτοι δι' ἐγγυοδοσίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 1032.

628. Ἡ περὶ ἀναρρέσεως 1) τοιοῦτων μέτρων πρότασις γίνεταί 2) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν. Πολ. 1041.

1) Γ. καταργήσις 2) Γ. συζητεῖται

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς.

629. Περὶ τῶν ἑνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουσιν αἱ ἐξῆς ἀρχαί· — 1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτερον εἶναι ἀπαράδεκτοι· — 2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, ὁ εἰρηνοδίκης ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα· — 3. ἀγωγαὶ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γενῶσι συνάμα· καί, ἐξαιρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ ἐπανέλθῃ πλεόν εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν· — 4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορῶν ἑνεκα διακατοχῆς νὰ παραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης· ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 187. 529.

630. Ἐὰν ὁ ἐνάγων εἰμπορῇ νὰ βεβαιώσῃ ἀρκούντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν παρῆλθεν εἰσέτι ἐν ἔτος, ἢ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχὴν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διατάραξις τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάττεται, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης, ἢ εἰς τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐναγοντος, ἢ ἡ παράλειψις τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς. — Ἐὰν ἐν

ὑπάρχει βεβαίωσις τῆς διαταρᾶσεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρακλήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Πολ. 883.

631. Ἐὰν ἀμφοτέρωι οἱ διάδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν νεωτέραν ἀνεπιληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς πρᾶξιν.

632. Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἑνεκα διακατοχῆς διαφοράς, γίνονται τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου δριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν. Πολ. 627.

ς'. Ἀνταγωγή.

633. Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφοράς· εἰς δὲ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἔνεκεν ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας συνοπτικὰς δίκας, μόνον ὅταν δύναται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει τῆς διαδικασίας, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δὲ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πολ. 14. 221. 564.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης.

634. Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνῃ, ἐκ τὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζητήσεις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπάφαισις μόνον παρ' αὐτοῦ, — 1. περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις· — 2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου· — 3. περὶ τῆς φυλακίσεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου· φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου, ἢ τινος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ αμλληφθέντος 1) ξένου χρεώστου. Πολ.

618. 626 ε. 844 ε. 871. 874. 877. 910. 1008. 1022.
1033. 1041, 2. 1040 ε. 1071 ε.

1) Γ. κατακρίσεις

635. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ δικαστής παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκριβήριον, ἐπὶ αὐτῇ δὲ ὑπάρχει εἰς κρίσιν, ἢ ἐν αὐτῷ δὲ τὴν αὐτὴν τὴν ἀποφασίσαι μέλλει.

Β'. Προδικασία.

636. Ἡ κλήσις γίνεται κατ' αὐτὴν τῶν διαδίκων εἰς τὸν παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν προσδιορισμένον τόπον, καὶ κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ προσδιορισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Δὲν ἐκχωρεῖται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο ὅτι ἡ κατοικία αὐτοῦ, ὅτε αὐτὸς κυριακὰ καὶ ἑορταί. — Πρὸς τοῦτο ἐγχειρίζει ὁ ἐνάγων ἀγωγὴν 1), ἐπὶ τῇς ὑπόθεσις σημαίνει ὁ πρόεδρος τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν, καὶ προσδιορίζει κλητήρὰ τινα ἐνεκα τῆς παραδόσεως 2).

1) Γ. ἀναφορὰν 2) Γ. ἐπιδόσειν

637. Εἰς λ. (αν 1) κατεπιγορεύσας περιπτώσεις ἐκδίδεται ἀπόφασις κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος, χωρὶς νὰ κληθῇ ὁ ἐναγόμενος. — Κατὰ πάντα περὶ τῶν δυνάμεται οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτοῦ νὰ ἐμμενησθῶσιν ἐκουσίως ἀνευ κλήσεως ἐνόψει τοῦ προέδρου καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κατοικίαν του. Πολ. 76. 634.

1) Γ. ἐπιβεβαιώσας

Γ'. Ἀπόφασις.

638. Ἡ ἀπόφασις εἶναι 1) μόνον προσωρινή, καὶ δὲν θάππει τὴν κυρίαν δίκην. — Κατ' αὐτῆς δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἐκκλησις. — Ἡ κυρίαι δίκη εἰσάγεται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς πλῆρες τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ άρθρα 618 κ. ἐπ., πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 23). 617. 596. 622. 724.

1) Γ. πάντοτε

Δ'. Ἐκτέλεσις.

639. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαγῆς παρακατατίθεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐκτελεῖται τὸ ἀντίγραφον 1)

5. Ἀνακοπή.

1). Καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 602-609 ἐρήμην ἐκ-
 , ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀνακοπή κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρ-
 596-599 ὥρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐγγραφος διαδικασία.

Α'. Διάταξις αὐτῆς.

. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὐρίσκη ὑπόθεσιν τινα ἐπὶ τοσοῦ-
 σχερῇ καὶ 1) περιπεπλεγμένην, ὥστε δὲν δύναται νὰ
 πισθῇ διὰ προφορικῆς συζητήσεως, ἔγει τὸ δικαίωμα νὰ
 ῆ, ἐξαίρουμένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν συνοπτικῶν δι-
 ῆν ἔγγραφον αὐτῆς συζητήσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 552 2)-
 λόνον εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὅχι μόνον ὁ ἐναγόμενος
 ν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ διάδικοι
 ἴσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. — Καὶ περὶ τούτου ἀποφασί-
 χύτως ἡ πλειονοψηφία διορίζεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει
 , δικαστῶν, διὰ νὰ κάμῃ ἐκθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ.
 [ολ. 234. 774.

2). ἡ 2) Γ. διάρθ. 581

Β'. Διαδικασία.

α. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.

2). Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰρημέ-
 καταγῆς, κοινοποιεῖ ὁ ἐνάγων τὴν ἔγγραφόν του ἀνάπτυξιν
 , ἐναγόμενον· καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρ-
 ως 1) ταύτης, ἐγγειρίζει ὁ ἐναγόμενος τὴν ἰδικήν του εἰς
 ἄγοντα. — Εἰς πᾶσαν ἀνάπτυξιν ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα
 τοῦδεικτικῶν ἐγγράφων, ἃ παρακατατίθενται πρὸς ἀνάνω-
 πρωτότυπα ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς
 ῆμικς, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχουν ἤδη μεταξὺ τῶν προ-
 ἔγγραφων. Πολ. 138. 395. 554. 555.

Γ. ἐπιστάσις.

3). Ἄλλα δικόγραφα εἶναι μὲν δεκτὰ, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐντεῦ-
 όμ. Α'.)

δικαστῶν διὰ τὴν κάμψιν ἐκθεςιν, προσδιορίζει διὰ τὴν ἐκθесιν ταύτην δικάσιμον ἡμέραν, καὶ διατάττει τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα κοινοποίησιν. — Συνήθως γίνεται ἡ ἀπόφασις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐκθесις, καὶ ἀκουσθῶσιν οἷτε διάδικοι, ἐὰν ᾖναι παρόντες, καὶ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 581. 588.

644. Κατὰ τοιαύτων ἀποφάσεων δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπή, εἶναι δὲ δεκτὴ ἐκκλησις, κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατυπώσεις. — Ἡ ἐκκλησις, ἐὰν μὲν οἱ διάδικοι ᾖναι παρόντες, ἡ τοῦλάχιστον κεκλημένοι ἐν πρωτοκλήτῳ οἴκῃ, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς εἰσάγαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. ἄλλως δὲ, κατὰ τὸ ἄρθρον 643, ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ. Πολ. 666. 740. 770.

645. Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἔχει, κατὰ τὸ ἄρθρον 274, ἴσχυν μόνον μεταξὺ τῶν κεκλημένων διαδίκων· ὅθεν δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ παντὸς μὴ κεκλημένου τρίτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 238 κ. ἐπ. Πολ. 657. 663.

Β'. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

α. Διορισμός.

646. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος, κηδεμών, ἢ ἀντιλήπτωρ, ἢ ὁ ὑπάρχων βραδύνη, ἢ ἐντελῶς ἀποποιῇται τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμελείαν, γίνεται ὁ διορισμὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιμελεία τῶν συγγενῶν τῶν ὑπὸ οἰανδήποτε ἐπιμελείαν διὰ τὸ οὐκ ὄντων 1), ἢ τῶν δανειστῶν, ἢ ἄλλων ἐρόντων συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-645 ὠρισμένα, 2) τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν α). Ὁ. 102. Πολ. 467. 642. 667 ε. 1075. 1089. Ποιν. 467.

1) Γ. θετίων 2. Γ. παρὰ

Ἡ ἐκκ. τοῦ ὑπουργ. δικ. τῆς 14 Μαρτίου 1860 πρὸς τοὺς παρὰ δικαστηρίους τοῦ Κράτους εἰσαγγελεῖς.

Ἡ ἀνακοπή ἀνεμνηστικῶς ἡμῶν μετὰ τοῦ ὑπουργίου τῶν εἰ-

647. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἐὰν αὕτη δὲν ἐπισυνήφθῃ ἤδη εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ἐπὶ ἀνηλίκων, ἡ συνειλημμένων μὲν ἀλλὰ μηκέτι γεγεννημένων παίδων, ἡ γυναικοδότησις αὕτη εἶναι πάντοτε ἀναγκαία. Πολ. 642. 656.

648. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος, κηδεμών, ἡ ἀντιλήπτωρ ἦν αἰ 1) παρὼν κατὰ τὸν διορισμὸν, εἰδοποιεῖται οὗτος παρὰ τοῦ ἐπιμελεστοῦ τῶν δικαίων 2).

1) Γ. δὲ. ἦτον 2) Γ. ἐπισπύδοντες διαδίκου

6'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἡ κηδεμών.

649. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, οἱ ἄρμόδιοι εἰρηνοδίκαι καὶ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διερρίζουν προσωρινὸν ἐπίτροπον, ἡ κηδεμόνα, κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἡ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· ἀλλ' ὀφείλουν τότε νὰ προσκαλοῦν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπον, ἡ κηδεμόνα, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, ἡ νὰ φροντίσουν περὶ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος. Πολ. 492, 4. Ὁ. 102.

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον.

650. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πρέπει νὰ σύγκληται ἐκ τοῦ ἄρμοδιου εἰρηνοδίκου, καὶ ἐκ τεσσάρων μέχρις ὅκτῳ τὸ πολὺ πλεονεξτέρων συγγενῶν τοῦ ἀνήλικος, ἡ τοῦ ἀπόντος, ἡ τοῦ

κοινοκίων, ὅς εἰδοποιούμεν, ὅτι τὰ ἐγγράφα τῆς διαδικασίας τοῦ δυνάμει τῶν ἄρθρων 646 καὶ 652 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐξ ἐπαγγέλματος διορισμοῦ ὀριστικῶν ἡ προσωρινῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, θέλουν γράφεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ πέμπηται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἡ καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως σημείωσις εἰς τὸν ἄρμόδιον ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράττῃ οὗτος τὰ ὑπολογιζόμενα τέλη χαρτοσήμων, ἀπαραιχθέντες ὡς γίνεται εἰς τὰς ποινικὰς διαδικασίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλετε κοινοποιήσεαι εἰς τὰ, παρ' οἷς διαταλεῖται, δικαστήρια, εἰ δὲ παρὰ πρωτοδικαίαις εἰσαγγελίαις καὶ πρὸς πάντας τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειάν των εἰρηνοδίκαις.

περὶ οὗ συγκροτεῖται τὸ συμβούλιον, ἢ ἐν γένει τοῦ ὑπὸ οἰανοῦ ποτε ἐπιμέλειαν διατελοῦντος. — Ἐὰν ἐντός ἀποστήματος τεσσάρων σχοίνων δὲν εὐρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται ἀντ' αὐτῶν φίλοι. Πολ. 492. 651. 1085.

651. Μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ᾖναι — 1. ἀνήλικες καὶ γυναῖκες, ἐξαιρουμένων τῶν γονέων καὶ λοιπῶν ἀνιόντων. — 2. ἀπηγορευμένοι. — 3. ὅλοι οἱ ἐκ τινος ἐπιτροπείας ἀποκλειόμενοι ἢ ἀποβεβλημένοι. — 4. ὅλοι, ὅσοι ἔχουν λογαριασμούς, ἢ διαφορὰν τινα μὲ τὸν ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα. Πολ. 660. II. N. 23.

652. Ὁ εἰρηνodίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατ' αἴτησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 ἀναφερομένων, ἢ καὶ ἐξ ἀπαγγέλιματος, προσδιορίζει ἐν τῷ σύγκλητῆρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως, καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν. — Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας 1). τὸπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἐὰν δὲν διετάχθῃ ἄλλο τι, ἡ κατοικία τοῦ εἰρηνodίκου.

1) Γ. ἦναι βραχυτέρα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν

653. Οἱ συγκληθέντες, ἢ οἱ εἰδικοὶ αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προτίμῳ πάντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. — Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται μὲν παρὰ τοῦ εἰρηνodίκου, ἀνατρέπεται δὲ πάλιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον κώλυμα. Πολ. 207.

654. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ διάσκεψις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν, ἢ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν πληρεξουσίων. — Καὶ ὁ εἰρηνodίκης ἔχει ἐνταῦθα μίαν ψήφον. — Περὶ τῆς διασκέψεως συντάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνodίκου ἐκθεσις, καὶ, ἂν δὲν ᾖσαν ὅλοι σύμφωνοι, ἐγγράφεται ἡ γνώμη ἐνός ἐκάστου.

655. Ὁ ἐπίτροπος, κηδεμών, καὶ πᾶν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 619 κ. ἐπὶ ἀναφερομένας διατυπώσεις καὶ

προθεσμίας. — Ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν ἐχόντων διαφέρουσιν γνώμην μελῶν, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 216.

Γ'. Ἐπικύρωσις βουλευμάτος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

656. Ἡ ἐπικύρωσις βουλευμάτος τινος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καθ' ὅς περιπτώσεις εἶναι κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους ἀναγκαῖα, ζητεῖται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641 κ. ἐπ. ὠρισμένα, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης (τοῦτο δὲ δαπάνη τοῦ ἀμελοῦς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος), παρὰ παντὸς μέλους τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ καὶ παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 εἰρημέων. Πολ. 647. 1086. Ἐ. 2.

657. Πᾶν μέλος συγγενικοῦ συμβουλίου, μὴ συμφωνοῦν εἰς τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τούτου, καὶ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους του, καὶ, ἐὰν δὲν προσεκληθῇ, νὰ κάμῃ, ἰδίαις δαπάναις, ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ 645.

Δ'. Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως.

α. Περιπτώσεις.

658. Ἐτεκα βλακείας, παραφροσύνης, ἢ μανίας δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν ἡ ἀπαγόρευσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 641 κ. ἐπ., ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ συζύγων τοῦ φρενοβλαβοῦς, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. Πολ. 670. 671. Ὁ. 102.

β'. Διαδικασία.

659. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἀκριβοῶς τὰ κατὰ μέρος περιστατικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἡ μανία, ἡ βλακεία, ἢ ἡ παραφροσύνη, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικά μέσα, κατὰ τὸ ἄρθρον 642.

660. Εἰς τὴν ἀναφορὴν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως. —

ἐκτελέσεως νικώσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ·—3. ἡ συμβιβασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως·—4. ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῆ ἤτοι δι' ἐγγυοδοσίας, ἢ κατ' ἄλλον τι πον. Πολ. 1032.

628. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως 1) τοιούτων μέτρων πρός τις γίνεται 2) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν. Πολ. 1041.

1) Γ. καταργήσεως 2) Γ. συζητῆται

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς.

629. Περὶ τῶν ἐνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἱσχύουν αἱ ἐξ ἀρχαί·—1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἐτι καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτες εἶναι ἀπαράδεκτοι·—2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἀριθ. 6, ὁ εἰρηνοδίκης ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα·—3. ἀγωγὴ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γενῶσι συνάμει καὶ, ἐξαίρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν εἰσπορεῖ τις νὰ ἐπινέλθῃ πλέον εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν·—4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορᾷ ἐνεκα διακατοχῆς νὰ παραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης, ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 187. 529.

630. Ἐὰν ὁ ἐνάγων εἰσπορῇ νὰ βεβαιώσῃ ἀρχοῦντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν πρῆλθεν εἰσέτι ἐν ἔτος, ἢ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχὴν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διαπραξίς τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάσσεται, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης, ἢ τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος, παρὰ λειψίς τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς·—Ἐὰν

ὑπάρχει βεβαίωσις τῆς διαταράξεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρακλήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Πολ. 883.

631. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἐαυτοῦ τὴν νεωτέραν ἀνεπιληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς πρᾶξιν.

632. Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἔνεκα διακατοχῆς διαφοράς, γίνονται τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου δριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν. Πολ. 627.

ς'. Ἀνταγωγή.

633. Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφοράς· εἰς δὲ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἔνεχεν ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας συνοπτικὰς δίκας, μόνον ὅταν δύναται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει τῆς διαδικασίας, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δὲ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πολ. 14. 231. 564.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης.

634. Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνη, ἐκ τῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζητήσεις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπάφαισις μόνον παρ' αὐτοῦ, — 1. περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις· — 2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου· — 3. περὶ τῆς φυλάξεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου· φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου, ἢ τινας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀλλοτρίου ἐντός 1) ξένου χρεώστου. Πολ.

Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθοῖς 650 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἐκτὸς τῶν αὐτῶν ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχη ἀποφασιστικὴν ψῆφον. Πολ. 651.

661. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρεῖας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

662. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευομένου γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως· ἡ δὲ δημοσίευσις τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριᾷται. Πολ. 163.

663. Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐκουσίως ἐν τῇ ἐξέτασει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκληθῇσαν. Πολ. 641. 645.

γ'. Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ, πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ αὐτοῦ. Πολ. 155. 170. 669.

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665. Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα, δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορούμενη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἀποβλητικῇ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμνῃ συμβιβασμόν τινα, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαιλοτρῶσιν ἢ ὑποθήκην, καὶ νὰ δέχεται, ἢ νὰ π λ η ρ ό ν η 1) κεφάλαια.

1) Γ. ἑξαφλή

ε. Ἀποφάσεις καὶ ἔφσεις.

666. Ἡ ἔφσεις δύνανται, κατὰ τὰ ἀρθρα 644 καὶ 658, νὰ γίνῃ παρὰ παντός δικαδίκου, ἕκτος δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντός μέλους 1) συγγενικοῦ συμβουλίου. — Ἡ ἔφσεις πρέπει, ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθῃ, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνεται κατὰ τοῦ αἰ τ ο ὕ ν τ ο ς 2) τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς, κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου. Πολ. 644.

1) Γ. τοῦ 2) Γ. ἐπισπεύδοντες

667. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθῃ ἀπαγόρευσις, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθῃ δι' ἐφέσεως, ἢ ἐπεκυρώθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις, ἐντὸς ὧσπερ ἡμερῶν ἀφοῦ κατασταθῇ τελεσίδικος, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου δια-τρ (β ε ι 1) ὁ καταδικασθεὶς, καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ. — Συγχρόνως, ἀπαγγελθείσης ἀπαγορεύσεως, δ ι ο ρ ί ζ ε τ α ι κ η δ ε μ ῶ ν 2), κατὰ τὸ ἀρθρον 646. Ὁ. 126. 202.

1) Γ. κατοικεῖ 2) Γ. ἐνεργοῦνται τὰ περὶ διορισμοῦ κηδεμόνος

668. Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἀρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐὰν αὕτη δὲν ᾖ ὁ λ ε κ α τ α σ τ α θ ῇ 1) τελεσίδικος.

1) Γ. κατ'ἰσὺν εἰσέτι

669. Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (ἀρθρον 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις. — Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Πολ. 688. 695 ε,

670. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ τοιαύτου κηδεμόνος, ἢ ἀντιλήπτορος, ἀνατρέπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἀρθρα 659-668 γινομένης ἀποφάσεως. Πολ. 671. Ὁ. 126, 5. 202.

ς'. Κηδεμόνων ἀσώτων.

671. Καὶ εἰς ἀσώτους δύναται νὰ διορισθῇ κηδεμών. — Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 658-670 εἰρημένα. Ὁ. 102. 126,5. 202.

ζ'. Κηδεμόνων κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων.

672. Ἐάν τις ᾗναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὼ καταδικασθεὶς, δημοσιεύεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667, καὶ διορίζεται κηδεμών κατὰ τὰ ἄρθρα 646 κ. ἐπ. II. Ν. 25. 26. Ὁ. 126,5. 202.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

673. Ἐπὶ τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 641 κ. ἐπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ, κατὰ γενομένην αἴτησιν, ἥ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἥ τὴν π ρ ο σ α ρ μ ο γ ῇ ν 1) γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου. Πολ. 640,5.

1) Γ. προσαγωγὴν

674. Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀπόφασις παραδίδεται 1), ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παρχρηρῆμα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, γίνεται μνεῖα περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν εἰδεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἄνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διάρθρωσιν ἀποφάσεως. — Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένη ποινῇ.

1) Γ. ἐπιδίδεται

ς'. Ἐπὶ ἀδείας δεδομένης εἰς ὑπανδρον γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων της.

675. Γυναῖκες ὑπανδροὶ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ πράξουν αὐτοτελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παρασταθῶσιν

ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐνεκεν ἀπουσίας, ἢ ἀπαγορευσεως, δὲν δύ-
νεται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν, πρέπει νὰ ζητή-
σουν τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς
πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 641-645, συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει. — Ἐὰν ὁ σύζυγος ᾖ ἵνα
παρὼν καὶ μὴ ἀπαγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν διὰ
νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδείας λόγους. Πολ. 74.
640. 683. 686.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

676. Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου, τὸ προει-
κῶν κτῆμα τῆς γυναικὸς, ἢ, ἐὰν εἶχε κοινὰ τὰ κτῆματα μετὰ
τοῦ ἀνδρός, τὸ εἰσὸδημά της 1) κινδυνεύῃ, δύναται αὕτη νὰ
παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ
ἀρμαδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀνα-
φορᾶς τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτη-
μάτων. Πολ. 640, 7. 678. Ὁ. 128, 4.

1) Γ. παρ' αὐτῆς καταβληθὲν

677. Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ
ἄρθρον 643, καὶ, ἐὰν φανῇ βέβαιος ἡ αἴτησις, διατάσσεται ἡ
δημοσίευσίς τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται
ἐπιμελεία τῆς συζύγου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολ-
λωμένης τῆς ἀναφορᾶς ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ
ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδι-
κῶν, καὶ τῶν ἐμποροδικῶν, (ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ
ἑοῦ τοῦ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζο-
μένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλ-
λον. Πολ. 679. Ὁ. 126, 5. 202.

β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678, Μόνον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύ-
νεται, ἐξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέ-
τρων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ
(Τόμ. Α').

κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἥτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν δ ι κ α ς ῶ ν 1). Πολ. 626. 676. 680. 1025 ε.

1) Γ. δανειστών

679. Ἡ ἀγωγή εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν θεθαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας 1), ἐκδιδομένη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλον, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 623 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπαδείξιν. Πολ. 264. 677.

1) Γ. τῆς τοιχοκollήσεως

680. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὠρισμένους τ ὕ π ο υ ς 1). τὸ τοιχοκολλῶμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὁλόκληρον ἔτος, καὶ, ἐκτὸς τούτου, καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν. — Ἄλλ' οὐδὲν ἥττον ἄρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ὀρισθῇ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει. Ὁ. 126. 202. Πολ. 677.

1) Γ. τόπους

γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστών.

681. Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἡ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 238 νὰ κάμουν ἀνακοπήν. — Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης δημοσίου προθεσμίας. Πολ. 89. 231.

Π'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α. Ἀποπείρα πρὸς ἔνωσιν.

682. (Ἐτροποποιήθη) α). Ὁ σύζυγος, ὁ ζιτῶν τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, πρέπει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. — Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀποπείραν ἐνώσεως αὐτοπροσώπως, ἄνευ ἀντιληπτῶρων, καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὀρισμένα. Πολ. 462.

β'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἔνωσιν ἀποπείρας.

683. Ἀποτυχούσης τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῇ βάσιμος, διατάττει, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἑξῆς: — 1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τ ὕ π ο υ ς 4) τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς β) — 2. τὴν εἰς τὴν

α) Ὡρα Τόμ Β'. ἄρθρ. 12'. τοῦ Ν. περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Δ. 24 Ἀπριλίου 1836 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 682 ἰδ. αμ. 2 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταγθεμένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἰδέσθιον 1 καὶ τὸ ἄρθρον 636 συντακτικῆς ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσεῖχαι καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ, κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡμπερὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἔνωσιν τῶν διαφορομένων συζύγων. — Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Δ'. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἰδ. αμ. 2 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1831 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανομένης ἀναφορᾶς. δημοσιεύειν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 683 §. 1, θέλει τοῦ λοιποῦ.

Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 650 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἐκτὸς τῶν αὐτῶν ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχη ἀποφασιστικὴν ψῆφον. Πολ. 651.

661. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρεῖας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

662. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευομένου γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως· ἡ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριᾷται. Πολ. 163.

663. Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐκουσίως ἐν τῇ ἐξτάσει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκληθῶσαν. Πολ. 641. 645.

γ'. Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ, πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ αὐτοῦ. Πολ. 155. 170. 669.

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665. Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡς κύτως τὸ δικαίωμα, δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορούμενη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἀποβλητικῇ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμνῃ συμβιβασμόν τινα, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσιν ἢ ὑποθήκην, καὶ νὰ δέχεται, ἢ νὰ π λ ρ ό ν η 1) κεφάλαια.

1) Γ. Ἐξοφλῇ

Ε. Ἀποφασίς καὶ ἔφεσις.

666. Ἡ ἔφεσις δύνανται, κατὰ τὰ ἀρθρα 644 καὶ 658, νὰ γίνῃ παρὰ παντὸς δικαδίκου, ἔκτος δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντὸς μέλους 1) συγγενικοῦ συμβουλίου. — Ἡ ἔφεσις πρέπει, ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθῃ, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνεται κατὰ τοῦ αἰ τ ο ὕ ν τ ο ς 2) τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς, κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου. Πολ. 644.

1) Γ. τοῦ 2) Γ. ἐπισπεύδοντες

667. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθῃ ἀπαγόρευσις, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθῃ δι' ἐφέσεως, ἢ ἐπεκυρώθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' οὗ κατασταθῇ τελεσίδικος, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρ(βεῖ) 1) ὁ καταδικασθεὶς, καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ. — Συγχρόνως, ἀπαγγελθείσης ἀπαγορεύσεως, δι ο ρ ί ζ ε τ α ι κ η δ ε μ ὶ ν 2), κατὰ τὸ ἀρθρον 646. Ὁ. 126. 202.

1) Γ. κατοικεῖ 2) Γ. ἐνεργοῦνται τὰ περὶ διορισμοῦ κηδεμόνος

668. Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἀρχοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐὰν αὕτη δὲν ᾔθ λ ε κ α τ α σ τ α θ ῇ 1) τελεσίδικος.

1) Γ. κατίστη εἰσίτι

669. Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρίνου διαχειριστοῦ (ἀρθρον 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις. — Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Πολ. 688. 695 ἔ,

670. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ τοιαύτου κηδεμόνος, ἢ ἀντιλήπτορος, ἀνατρέπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἀρθρα 659-668 γινομένης ἀποφάσεως. Πολ. 671. Ὁ. 126, 5. 202.

ζ'. Κηδεμένων ατόμων.

671. Καὶ εἰς ἀσώτους δύνανται νὰ διορισθῇ κηδεμόνων. — Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐνταχρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 658-670 εἰρημένα. Ὁ. 102. 126,5. 202.

ζ'. Κηδεμόνων κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων.

672. Ἐάν τις ᾗναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὼ καταδικασθεὶς, δημοσιεύεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐγένεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667, καὶ διορίζεται κηδεμόνων κατὰ τὰ ἀρθρὰ 646 κ. ἐπ. Π. Ν. 25. 26. Ὁ. 126,5. 202.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

673. Ἐπὶ τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 644 κ. ἐπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύνανται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ, κατὰ γενομένην αἴτησιν, ἥ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἥ τὴν π ρ ο σ α ρ μ ο γ ῆ ν 1) γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου. Πολ. 640,5.

1) Γ. προσπαγὴν

674. Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀπόφασις παραδίδεται 1), ἐπιμελεία τῶν διαζύγιων, εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παραρρήμα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, γίνεται μνεῖα περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν εἰδεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἀνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διάρθρωσιν ἀποφάσεως. — Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένην ποινῇ.

1) Γ. ἐπιδίδεται

ζ'. Ἐπὶ ἀδείας διδομένης εἰς ὑπανδρὸν γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων της.

675. Γυναῖκες ὑπανδροὶ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύνανται νὰ πράξουν αὐτο-τελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παραστήσωσιν

ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐνεκεν ἀπουσίης, ἢ ἀπαγορευσεως, δὲν δύ-
νεται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν, πρέπει νὰ ζητή-
σουν τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς
πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 641·645, συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει. — Ἐὰν ὁ σύζυγος ᾖ ἵνα
παρὼν καὶ μὴ ἀπηγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν διὰ
νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδείας λόγους. Πολ. 74.
640. 683. 686.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α. Προπρασκευαστικὴ διαδικασία.

676. Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου, τὸ προει-
χῶν κτῆμα τῆς γυναικὸς, ἢ, ἐὰν εἴχῃ κοινὰ τὰ κτήματα μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς, τὸ εἰσόδημά της 1) κινδυνεύῃ, δύναται αὕτη νὰ
παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ
ἄρμοδιου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀνα-
φορᾶς τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτη-
μάτων. Πολ. 640, 7. 678. Ὁ. 128, 4.

1) Γ. παρ' αὐτῆς καταβληθὲν

677. Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ
ἄρθρον 643, καὶ, ἐὰν φανῇ βέσιμος ἡ αἴτησις, διατάσσεται ἡ
δημοσίευσίς τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται
ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολ-
λωμένης τῆς ἀναφορᾶς ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ
ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐιρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδι-
κῶν, καὶ τῶν ἐμποροδικῶν, (δπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ
ὁποῦ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζο-
μένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλ-
λον. Πολ. 679. Ὁ. 126, 5. 202.

β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678. Μόνον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύ-
νεται, ἐξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέ-
σων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ
(Τόμ. Α').

κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἥτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν δικασῶν 1). Πολ. 626. 676. 680. 1025 ε.

1) Γ. δανεισῶν

679. Ἡ ἀγωγή εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν θεβαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας 1), ἐκδιδομένη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 623 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπόδειξιν. Πολ. 264. 677.

1) Γ. τῆς τοιχοκολλήσεως

680. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὠρισμένους τύπους 1). τὸ τοιχοκολλώμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὁλόκληρον ἔτος, καὶ, ἐκτὸς τούτου, καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν. — Ἄλλ' οὐδὲν ἥττον ἀρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς εἰσήχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν δρισθῇ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει. Ὁ. 126. 202. Πολ. 677.

1) Γ. τόπος

γ'. Δικαιώματα τῶν δανεισῶν.

681. Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἡ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 238 νὰ κάμουν ἀνακοπὴν. — Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐνιαυσίου προθεσμίας. Πολ. 89. 231.

II'. 'Επὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α. 'Απόπειρα πρὸς ἔνωσιν.

682. ('Ετροποποιήθη) α). 'Ο σύζυγος, ὁ ζητῶν τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, πρέπει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. — Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεως αὐτοπροσώπως, ἄνευ ἀντιληπτῶρων, καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὁρισμένα. Πόλ. 462.

6'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἔνωσιν ἀποπείρας.

683. 'Αποτυχούσης τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῇ βάσιμος, διατάττει, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἑξῆς: — 1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τ ὕ π ο υ ς 4) τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς β) — 2. τὴν εἰς τὴν

α) Ὁρα Τόμ. Β'. ἄρθρ. 12'. τοῦ Ν. περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Δ. 24 Ἀπριλίου 1836 περὶ τροπολογίας τοῦ ἁρθροῦ 682 ἰδ. αφ. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματίως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 683 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταγμένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἰδ. αφ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 638 συντακτικᾶς ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσέχλαι καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ, κατὰ τὴν πρώτην περιπτώσιν ἡμπερὶ νὰ ἐμπόδισῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἔνωσιν τῶν διαφερομένων συζύγων. — Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Α'. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἰδ. αφ. 1 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1831 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαβενομένης ἀναφορᾶς. δημοσιεύειν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 633 §. 1, ὅλην τοῦ λοιποῦ

γυναικα χορήγησιν τῆς ἀδείας τοῦ νὰ παρυσταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἶκον προσδιοριζομένην παρὰ τῶν δικόντων, ἢ, κατὰ ἐυτέρον λόγον, παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — 3. τὴν εἰς τὴν γυναῖκα ἐγχεῖρισιν τῶν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ βίου ἀπαιτουμένων πραγμάτων. — 4. τὰ περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἐὰν δὲ λ. 1) ἡ μήτηρ, ἢ τις τῶν συγγενῶν, ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς προτείνῃ νὰ ἀραιρευθῶσιν οὗτοι τοῦ πατρός. — 5. τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὴν γυναῖκα δοτέας καὶ μὲ τὴν κατάστασιν ἐκείνου ἀναλόγου συντάξεως, ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ᾔθελεν ἔχειν ἰδίαν περιουσίαν, καὶ ᾔθελε κάμῃ χρῆσιν τῆς διὰ τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δεδομένης ἀδείας τοῦ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ὁ. 126. 202. Πολ. 685.

1) Γ. τόπος 2) Γ. παρέλκει τὸ δηλαδὴ

684. Ἡ περὶ ἄλλων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ 683 μὴ ἀναφερομένων προσωρινῶν μέτρων αἰτήσεις γίνονται κατὰ τὰ ἀρθρα 619 κ. ἐπ., καὶ συζητεῖται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

γ'. Ἀγωγή.

685. Μόνον ἐνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 683 ἀρθ. 1. ἀναφερομένων τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων δύνανται νὰ γίνουν αἱ ἀγωγαί. — Ἡ ὁμολογία ἐνὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἵτε συγγενεῖς τῶν διαδίκων, ἐξαιρουμένων τῶν παίδων καὶ τῶν ἀπογόνων, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιοπίστου αὐτῶν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 678-681 διατεταγμένα. Ὁ. 129, 5. 202. Πολ. 234. 235. 264. 324.

δημοσιεύεται σημείως ἀπὸ τῆς περιέχουσα τὰ ἐνόματα τῶν διαφερομένων συζύγων, καὶ τὴν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγεῖσα δὲ τὰ αἷτια, τὰ ἐπὶ αἱ ἐπικράτευσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 686, προκειμένου λόγου περὶ διαζύξεως.

Θ'. Ἐπὶ διαζεύξεων.

686. Ἐπὶ τῆς διαζεύξεως πράττονται, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης χωρισμοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 682-685 ὠρισμένα. Πολ. 231. 238. 264. 640. Ὁ. 426. 202.

Ι'. Ἐπὶ παραχώρησεως κτημάτων.

α. Περιπτώσεις.

687. Πᾶς τίμιος ὀφειλέτης, ὅστις δύναται ν' ἀποδεῖξῃ, ὅτι μόνον ἕνεκα δυστυχημάτων δὲν εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ εὐχарιστήσῃ τοὺς δανειστάς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ οὕτως ἑαυτὸν, μέχρι τῆς ἀποκτήσεως νέας περιουσίας, πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, ἰδίως δὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τηρουμένης τῆς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀρθροῖς διαταττομένης διαδικασίας. Πολ. 640. 690. 4020.

688. Ἐξαιροῦνται τῆς νομίμου ταύτης ὠφελείας μόνον — 1. ἀλλοδαποί — 2. ἐπίτροποι, κηδεμόνες, διαχειρισταὶ ξένης περιουσίας, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ὑπόλογοι — 3. ὅλοι οἱ ὡς ἀπατεῶνες καταδικασθέντες. Π. Ν. 399. ε. Ἐ. 575. Πολ. 695.

β'. Διαδικασία.

689. Ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας δηλοῦται ἐν ἀναφορᾷ ἀποτεινομένη πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπισυνάπτεται συνοπτικὴ περιγραφή τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα δικαιόγραφα, βιβλία, καὶ ἄλλας ἀποδείξεις. Ἡ ἀναφορὰ κοινοποιεῖται ἐκαστὸς εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Πολ. 588. 642.

690. Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀνασταλῇ ἡ περαιτέρω καταδίωξις· δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ κοινοποιηθῇ πρῶτον ἡ ἀναφορὰ εἰς τοὺς διαδίκους. — Μόνον μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀναφορᾶς, καὶ τὴν ἀκρόασιν, ἢ, τοῦλάχιστον, τὴν

πρόσκλησιν τῶν ὀφειλετῶν 1), δύνανται νὰ ἀπαγγέλθῃ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 644-645 ὠρισμένα. Ἐ. 570.

4) Γ. δανειστῶν

691. Πρὶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον 690 ἐδάφ. 2 ἀπαγγέλθῃ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας, διακηρύττει ὁ ὀφειλέτης κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας του, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἐν τῷ δημαρχείῳ, εἰς ἡμέραν τινὰ συνεδριάσεως, ὅτι θέλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του. — Τὴν διακήρυσιν ταύτην παρὰ (δεῖ 1) αὐτοπροσώπως ὁ ὀφειλέτης. Ἐνταῦθα συγχωρεῖται εἰς ὅλους τοὺς δανειστάς ἢ πρσέλευσις· διὸ καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. — Τούτων πάντων γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ, ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένεν ἐν τῷ δημαρχείῳ, συντάσσεται ἐκθεσις παρὰ τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου. Ἐ. 571.

1) Γ. κῆρυξι

692. Ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλλεται ἡ παραχώρησις περιουσίας, τοιχοκολλᾶται καὶ καταχωρίζεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῳ 677 ἀναφερομένους τόπους. Ὁ. 126, 5. 202.

γ'. Συνέπειαι.

693. Αἱ ἐν τῷ ἀρθρῳ 687 ἀναφερόμεναι συνέπειαι παρέπονται αὐτοδικαίως, καὶ ἐὰν δὲν ἀπηγγέλθησιν ἐν τῇ ἀποφάσει· ὅθεν ἀπολύεται τῆς κρατήσεως ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἐφυλάκισθῃ ᾄδη, καὶ οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, τηρουμένων τῶν διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους διάγεγραμμένων διατυπώσεων, νὰ πωλήσουν τὰ παραχωρηθέντα κτήματα, καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν ἐν τοσούτῳ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. Πολ. 1020. 1077.

δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων.

694. Ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Ἐ. 568 ἔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Λογιστική δίκη.

Α'. Λογοδοσία ἐν γένει.

695. Ὅτις διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἶναι ὑπόλογος, καὶ δύναται, ἐὰν ἐκουσίως δὲν πείθεται εἰς λογοδοσίαν, νὰ ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῆς περιουσίας του, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Πολ. 688, 2. 1000. 1079.

696. Πᾶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀντιπαράθεσεως ταύτης προκύπτον.

Β'. Ἐκουσία λογοδοσία.

697. Ἐπὶ ἐκουσίας λογοδοσίας, ὁ δοσιλογος παρὰ δέξι (δεξι) ἀντιγεγραμμένον τὸν κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συντεταγμένον λογαριασμὸν εἰς ἐκείνον, πρὸς δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον, καὶ κοινοποιεῖ εἰς αὐτὸν τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, κατὰ τινα τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 555 ὠρισμένων τρόπων.

1) Γ. κοινοποιεῖ

698. Ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ λογαριασμοῦ, παρατεينوμένης κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀρθρῶν 540-542, κοινοποιεῖ ὁ δεξιλογος εἰς τὸν δοσιλογον τοὺς περὶ τοῦ λογαριασμοῦ δισταγμούς του, ἐντὸς δὲ ἄλλης ὀκταήμερου προθεσμίας, κοινοποιεῖ ὁ δοσιλογος τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του εἰς τὸν δεξιλογον.

699. Περαιτέρω διαμοιδῇ ἐγγράφων δὲν γίνεται· ἀλλ' ἐγγράφεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ 1) διάδικος, ἐσάκις ὁ ἀντίδικος γίνῃ ὑπερήμερος. — Ἐν γένει ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 566-578 ὠρισμένα.

1) Γ. ἐκαστος

700. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δικαστικῆς ἐφαρμογῆς ταῖς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 579 κ. ἑπ. ὠρισμένα· ἐν τοσούτῳ συλ-λ-τ.

τεῖ τὸ ἄρμόδιον δικαστήριον 1) μόνον τὰ ἀμφισβητούμενα κεφάλαια. — Ὅ,τι ὡμολογήθη ἀμοιβαίως ἐν τῇ προδικασίᾳ, κηρύττεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστὸν 2) κατὰ τὰ ἄρθρα 118. κ. ἐπ., ἐπὶ ἀναφορᾷ γινομένη πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ 642. Πολ. 856. 859,1.

1) Γ. συζητοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου 2) Γ. ἀπλῶς

Γ'. Βιαίᾳ λογοδοσίᾳ.

α. Ἐν γένει.

701. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν πείθεται ἐκουσίως εἰς λογοδοσίαν, δύναται νὰ ζητηθῇ αὕτη παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἢ διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, διαδικαζομένης ἤδη ἄλλης διαφοράς, ἢ καὶ διὰ κυρίας ἀγωγῆς. Πολ. 707. 853.

β'. Πρώτη ἀπόφασις.

702. Ἡ κυρία ἀγωγή γίνεται καὶ συζητεῖται κατὰ τὴν διαφοράν τῶν περιπτώσεων, ἢ κατὰ τὰ τὰ ἄρθρα 531 κ. ἐπ., ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. — Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγγειρίσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 69ῷ συντακτέου λογαριασμοῦ, καὶ διορίζεται εἰς τῶν δικαστῶν πρὸς διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας· διατάσσεται δὲ 1) διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ ὑπολόγου ἐν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 69ῷ ὠρισμένων ἀναγκαστικῶν μέτρων. Πολ. 731. 1002.

1) Γ. συγχρόνως

703. Διαταχθείσης τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας, προσδιορίζει τότε τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ εἰκαστόμενον ὀλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ, ποσότητά τινα, τῆς ἐποίας τὸν ὅρον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κατασχεθησόμενον καὶ πωληθησόμενον μέρος τῆς περιουσίας. Πολ. 922.

γ'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

704. Εἰς 4) ὠρισμένον χρόνον ὀφείλουν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, εἰὰν παρευρέθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, νὰ ἐμφανισθῶσι, ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, εἰς τὸν εἰσηγητήν· ὥστε ὁ μὲν ὑπόλογος νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμόν του μετὰ τῶν ἀποδείξεων,

ὁ δὲ δεξιλόγος νὰ ἐγγράψῃ εἰς ἐκθεσιν τὰς ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ παρατηρήσεις του. — Ἐὰν ὁ δεξιλόγος δὲν δύναται νὰ κάμῃ παραχρῆμα τὰς παρατηρήσεις του, τὸν δίδεται πρὸς τοῦτο προθεσμία παρὰ τοῦ δικαστοῦ. Πολ. 438. 497.

1) Γ. κατὰ τὸν

705. Κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν ἐμφανίζονται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ὁ μὲν δεξιλόγος διὰ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δοσιλόγος διὰ νὰ γίνῃ τελευταῖον δι' ἐκθέσεως συζήτησις περὶ 1) λογαριασμοῦ. — Μετὰ ταῦτα παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν εἰμποροῦν νὰ συμφωνήσουν περὶ ὧν τῶν κεφαλαίων, παρὰ τοῦ δικαστοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

1) Γ. τοῦ

706. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας 1) ταύτης, πρέπει νὰ προσπαθῇ ὁ εἰσηγητὴς νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διαδίκους· τότε δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 477 καὶ 478 ὠρισμένα. Πολ. 128.

1) Γ. προδικασίας

707. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, καὶ δὲν δώσῃ λογαριασμόν, βεβαιώνει τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς μόνον δι' ἐκθέσεως, καὶ λαμβάνονται τότε, ἐπιμελὲς τῶν διαδίκων, τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 701 ἐν τῇ ἀποφάσει διατεταγμένα καταναγκαστικὰ μέτρα.

708. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος ἐνεφανίσθῃ, φέρων τὸν λογαριασμόν, κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, ὁ δὲ δεξιλόγος ἀπελίπετο, βεβαιώνει καὶ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς δι' ἐκθέσεως, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἂν κατὰ τὴν δευτέραν προθεσμίαν δὲν ἐμφανισθῇ τῶν διαδίκων. Πολ. 128.

709. Πρὶν ἡ ὑπόθεσις παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ εἰσηγητὴς κηρύττει ἐκτελεστὸν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῳ 119 ὠρισμένον τύπον, πᾶν ὅ,τι ὠμολογήθῃ ἐν τῇ προδικασίᾳ, μὴ

παραδολαπτομένης τῆς περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων κεφαλαίων περαιτέρω ἀμφισβήσεως 1). Πολ. 856.

β) Γ. συζητήσεως

710. Ὅσακις ὁ δικαστὴς περὶ τῆς ἐν ὑπόθεσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 705 ἢ 708, εἰς τὸ ἀκροατήριον, προσδιορίζει συγχρόνως τὴν πρὸς συζήτησιν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ ἀδικοῦντες ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθοῦν ἀνευ περαιτέρω κλήσεως, καὶ ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν, ἀπανθὴ τῶν διαδίκων, εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 576.

δ'. Διαικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

711. Ἡ συζήτησις ἀρχεται ἀμέσως μετὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ἀφοῦ ἀγορεύσῃ 1) ὁ εἰσηγητὴς περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων κεφαλαίων. — Περὶ δὲ τῆς συζητήσεως αὐτῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 579.

1) Γ. ἐκτίθη . . . τὰ . . . κεφάλαια.

712. Περὶ πάντων τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Τὰ δικαιολογημένα κεφάλαια ἀναγνωρίζονται· τὰ λοιπὰ ἀπορρίπτονται, ἢ διατάσσεται ἡ προσχωγὴ ἀποδείξεως. — Ἐν τῇ ἀποφάσει καταχωρίζονται τὰ ἔξοδα καὶ αἱ πρόσδοι, καὶ προσδιορίζεται ἀκριβῶς τὸ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ προκύπτον μετὰ τοῦ ὑάρχοντος τυχὸν ἑλλείμματος.

713. Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀπαγγείλῃ τὴν προσωρινὴν 1) κρίτησιν διὰ πᾶν ἑλλεμμα, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ὥς ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ ἀπόδωσιν, γεννησομένην παρ' ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, διαχειριστοῦ δημοτικῆς περιουσίας 2) ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ τινος παρὰ δικαστηρίου διορισθέντος διαχειριστοῦ. Πολ. 1000.

1) Γ. προσωπικὴν 2) Γ. περιουσίας κοινοτήτων

ε. Λάθη λογιστικά.

714. Λάθη περὶ τὸν λογαριασμὸν, παραλείψεις περὶ πλ.

τὸν, διπλαῖ ἐγγυηρὰ τῆς αὐτῆς ποσότητος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα διορθώνονται κατ' ἀναφορὰν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου· νέαι δὲ ἀναθεωρήσεις τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 641. 759.

ς'. Ἐν ὑπερμερίᾳ τοῦ δεξιλόγου.

715. Ὑπερμερέου γενομένου τοῦ δεξιλόγου, δύναται ὁ δόσιλος, ἐὰν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ ἑλλειμμα, νὰ καταθέσῃ αὐτὸ πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, ἢ, παρασγῶν ἐγγύησιν, νὰ τὸ φυλάττῃ ἄνευ τοῦ 4). — Ἐὰν ὁ δόσιλος ᾗτον ἐπίτροπος, ἢ κηδεδεμένων ἀνήλικός τις, ἀπαλλάττεται τῆς ἐγγυοδοσίας ταύτης.

4) Γ. τόκου

Δ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

716. Δανεισταί, ἢ ἄλλοι, οἵτινες ἔχουν νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν ἐκδασιν τῆς διαφορᾶς, δύνανται, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαίων αὐτῶν, νὰ λάβουν, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συζητήσεως, γνῶσιν τῶν τε διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν, νὰ παρεμβῶσιν, ἢ νὰ κάμουν κατὰ τὸ ἄβρονον 238 ἀνακοπὴν. Πολ. 89. 231. 234, 2. 681.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

717. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως. — Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων ἐφ' ἑκαστοῦ τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ ὁρισμένα. Πολ. 49. 807. Ὁ. 14 ε.

Β'. Ἀρμοδιότης.

718. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐμποροδικῶν καθορίζεται κατὰ τὰ

ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα α). — Ὅλαι αἱ διαφορὰι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, αἱ μὴ ῥητῶς εἰς τὰ ἐμπορικὰ δικαστήρια παραπεμφθεῖσαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ὅλαι αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἐμπορικῆς ἀποφάσεως διαφορὰι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 873 ὠρισμένα.

1'. Ἐφέται, καὶ Ἀρειος Πάγος.

719. Ἡ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ τῶν ὡς ἐμποροδικῶν διακρίνων διαιτητῶν, ἢ πρωτοδικῶν ἔφεσις φέρεται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια τῶν ἐφετῶν· ἡ δὲ περὶ ἀναίρεσεως αἵτησις, εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον, κατὰ τὰς διὰ τὰ δικαστήρια αὐτὰ προσδιωρισμένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις. Πολ. 116. 737. 806. 807.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

Α'. Προδικασία.

720. Εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 533-540 ὠρισμένα ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἀρθρου 533, καθότι, ἀντὶ τῶν ἐκεῖ ὠρισμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐμφάνισιν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ ἀρθρου 538 ἐνεκὰ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 532 ἀρ. θ' 1 ὠρισμένων. Ὁ. 4.

721. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν διωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἡ δὲν διωρίσθῃ παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μακροτέρων ἀπυστάσεων, ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 διατεταγμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς τὴν προ-

α) Ὁ α. Ν. περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικικῶν ἐκρίνας πρὸ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

θεσμίῳ ταύτῃ· ἀλλ' ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 726, δὲν δύναται νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 497.

722. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικηται κίνδυνος, ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα, γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶ, νὰ συντέμῃ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένην προθεσμίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰσέτι ἡμέραν εἰς ὥραν ῥητὴν, ἐὰν ἦναι εἰσέτι δυνατὴ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως, καὶ ἡ ἐμφάνις τῶν μαρτύρων 1). Πολ. 498. 621. 726.

1) Γ. διατίκων

723. Κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διατάξῃ συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν ἐνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐγγυοδοσίαν, καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 734. 1034. 1035. 1093.

724. Κατὰ τῆς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένης διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, δὲν συγχωρεῖται οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἔφεσις. Πολ. 622. 634. 638.

725. Παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ τοῦ προέδρου, καὶ τὸ περὶ ἐγγυήσεως ἐγγράφον, ἡ θεβαίωσις τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως 1), ἥτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 622.

1) 1. καταλείπει

726. Μόνον ἐπὶ νυκτικῶν ὑποθέσεων, ὅτε πλοῖόν τι ὀρμαίνεται πρὸς ἀπόπλουν, ἢ ἐπικειμένου ἄλλου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, συγχωρεῖται κλησὶς βραχυπρόθεσμος ἄνευ προηγουμένης διαταγῆς τοῦ προέδρου. Πολ. 498. 620. 621.

Β'. Πινάκιον.

727. Περαιτέρω ἐγγράφος προδικασίᾳ δὲν γίνεται· ἀλλ' ἡ ἀπόφασις 1) ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ 2) παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις συντακτέον πινάκιον, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 721-726 ὠρισμένων προθεσμιῶν, γίνεται συζήτησις περὶ αὐτῆς. — Ω; πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἄρθροις

570-578 ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐν τῷ πινυκλίῳ ἀταξιῶν, τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς ἐβεβαίωσεν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 623. Ὁ. 299.

1) Γ. ὑπόθεσις 2) Γ. καὶ

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

728. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἀρ. 580-611, καὶ 625-633, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα αὐτοῖσι διετράχθησαν περὶ εἰσαγγελίων, ἀπολογητηρίων ἐγγράφων, ἐνστάσεων ἐγγυοδοσίας, διαφορῶν περὶ διακατοχῆς, καὶ ἄλλων κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μὴ συμβαινόντων πραγμάτων. Ὁ. 4. 100.

Δ'. Ὑποθέσεις ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικάς.

729. Εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικάς, 1) συγχωροῦνται τοιαῦται μόνον ἐνστάσεις, ἀνταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι 2), κτλ., αἵτινες δύνανται ἢ νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ νὰ ἐπιχειθῶσι 3) παρὰ τῶν διαδίκων ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ παραπέμπονται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια· ἀλλὰ συγχρόνως, ἐὰν ᾗναι πιθανόν, ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἡττηθῇ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ, ἢ ὅτι ἐν τοσούτῳ ἤθελε κατασταθῇ μὴ ἀξιόπρεως, διατάσσεται ἐγγύησις, κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, καὶ δίδεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 734 διατεταγμένα.

1) Γ. ἀν δὲν συναινοῦν οἱ διάδικοι, 2) Γ. ἀντενστάσεις, ἐπαντεστάσεις 3) Γ. ἀπεδειχθῶσι

Ε'. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα.

730. Ἐὰν ἔγγραφόν τι προσβληθῇ ὡς μὴ γνήσιον ἢ ὡς πλαστογραφημένον, παραπέμπεται ἡ περὶ τῆς γνησιότητος ἢ τῆς πλαστογραφήσεως αὐτοῦ δίκη εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ ἀναβάλλεται ἐν τοσούτῳ ἡ κυρία δίκη. — Μόλις ἐὰν ὁ ἀντίδικος κηρύξῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ τοιοῦτον ἔγγραφο, ἢ ἐὰν τὸ προσβαλλόμενον ἔγγραφο ἀναφέρεται

ται εἰς ἐν μόνον ἀμφισβητούμενον ζήτημα, δύναται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 452 καὶ 458 διατεταγμένα, νὰ γίνη περαιτέρω συζήτησις παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. Πολ. 12.

ς'. Λογιστικαὶ διαφοραί.

731. 'Επὶ λογιστικῶν διαφορῶν δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παραπεμφθοῦν εἰς συμβιβαστάς. Οἱ συμβιβασταὶ οὗτοι, δ τ α ν 1) οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν περὶ τῶν τοιούτων, διορίζονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Οὗτοι πράττουν κατὰ τὰ ἄρθρα 124 καὶ 125. Μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, παραπέμπεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἢ, ἐὰν ὑπάρχουν πλείονα κεφάλαια, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ μόνον ἐσυμβιβάσθησαν, πρὸς ἀπέμποντα τὰ μὴ συμβιβασθέντα κεφάλαια εἰς τὰ ἀκροατήριον. Πολ. 124. 702.

1, Γ. διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν

Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις.

732. 'Εν πάσῃ πρὸς δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκδιδομένη ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου προσωπικὴ κράτησις ἔνεκα τοῦ τε ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Πολ. 999, 1. 1003.

Η'. Ἐκτάσεις.

733. 'Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐὰν δὲν ἔγινε πληρωμὴ, κατὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικὰς, ἀμέσως μετὰ τὴ ν π α ρ ᾶ δ ο σ (ν τ η ς 1)· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, μετὰ τρεῖς ἡμέρας, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς τυχόν γ ε ν ο μ ε ν η ς 2) ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως. — Μόνον ὅταν ᾖναι πιθανόν, ὅτι θέλει μεταρρυθμισθῇ ἡ ἀπόφασις, ἢ θέλει κατὰσταθῇ μὴ ἀξιοχρεως δυνάμεως διαδίκος, τὸ δικαστήριον, κατ' αἵτησιν τινος τῶν διαδίκων, διατάττει ἐγγύησιν. Πολ. 186. 507. 734. 760. 866. 1033.

1) Γ. ἐπίδοσιν τῆς 2) γνησεμένης

Θ'. Ἐγγύησις.

734. 'Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται, παρακατατιθεμένης εἰς μετρη-

τὰ πρὸς τῷ δικαστικῷ γραμματεῖ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσδιορισθείσης πύξης. — Αἱ ἐντέλαι προκύπτουσαι διαφορὰς συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας, ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, γινομένης ἀπλῆς κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Πολ. 729. 810.

Ι'. Ἐφεσις.

735. Ἡ ἔφεσις δὲν εἶναι ποτὲ ἀναβληλική, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 733 ἀκριβέστερον ὥρισμένα. — Ἐπικειμένου δὲ κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὄνεται, ἄνευ περαιτέρω θεσπαιώσεως, κατ' ἀναφορὰν γενομένην πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν, νὰ συντελεθῇ ἡ νόμιμος προθεσμία, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ῥητῇ ἡμέρᾳ πρὸς συζήτησιν. Περὶ τῶν τοιούτων διατάξεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 621 καὶ 622 ὥρισμένα. Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται συζήτησις, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἀρθρὰ 741-751, 752 ἀρ.θ. 2, 753-755, 756 ἀρ.θ. 2-4, 757-759, 762, 766. ἐδάρ. 2, καὶ 770-783. Πολ. 760.

1) Γ. καὶ ἀπόφασις

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἑνδικοα μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐφεσις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

736. Διὰ νὰ ἔγῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως καὶ γραμματέως. Πολ. 49. 807. Ὁ. 91.

Β'. Ἀρμοδιότης.

737. Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουν περὶ πασῶν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρὰ 116, 529, 530, 718, καὶ 719 μὴ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, ἢ τῶν τούτοις ἰσων

δικαιτητῶν α). — Δὲν θεωρεῖται ἐνταῦθα, ἂν ἡ ἀπόφασις ὀνομάσθῃ κατὰ λάθος πρωτόκλητος ἢ ἀνέκκλητος.

α) Δ 11 Μάϊου 1825 περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ 1830, ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας, ἐκπερμῶν ὑποθέσεων. — Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχον ἐισαχθῇ πρὸς ἐκδικασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψηφίσματος συστηθέντος ἀνωτάτου δικαστηρίου, ὑπάρχουσί τινες, αἱ ὁποῖαι ἐμμελλόν νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὴν δικαιοδοσίας· ὅτι ἡ νέα δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας· ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὅτι ὁ νόμος, ὁ χορηγῶν εἰς αὐτὰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας, δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀντίρρουν αἴτησιν, ὅτι καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσων ταῦτε χρέονος καὶ τὰς ὠφειλάς, τὰς ὁποίας χορηγῇ ἐκεῖνος ὁ νόμος, καὶ ἐκείνας τὰς ἐποίας ἀπικουῖται. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀκούσαστες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττεται τὰ ἐρεζῆς, τὰ ὁποῖα θέλουν ἔχει ἐσχὺν νόμου.

1. Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γινόμεναι ἐφέσεις εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουν εἰσάγεσθαι, εἰὰν αἱ δίκαι, τὸς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπεραιώθησαν εἰσέτι, εἰς τὰ ἀρμόδια τῶν ἐφετῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας δικονομίας.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀντίρρουν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τοιαύτας δίκαι, αἵτινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμὸν.

Δ. 21. Μαρτίου 1838 περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινων κατ' ἐφεσιν ἐκπερμῶν δικῶν τοῦ ἀμφιοβητουμένου διοικητικοῦ.

1. Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβευσῶν γένεσιν καὶ εἰσέτι ἐκπερμῶν κατ' ἐφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφιοβητουμένου διοικητικοῦ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν, θέλουν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐφετῶν. — Τὸ μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιοῦτου εἶδους ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγομέναις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

738. Ἐνεκεν ἀνερμολογότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν συγγράφεται πάντοτε ἡ ἔφεσις, καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει ἡθελον ὀνομασθῇ ἀνέκκλητος. Πολ. 24. 25. 515, 1.

739. Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουν ἀνεκκλητῶς· μόνον δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀρισμέναις περιπτώσεσι γίνεται ἐξ αἰρεσις 1) κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν (ἄρθρ. 58 καὶ 59).

1) Γ. ἐφισις

Γ'. Παρὰ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύναται νὰ γίνη ἔφεσις.

740. Πᾶς διάδικος, ἡ δὲ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἡ δὲ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκαλεῖν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ ὅσοι 1) δὲν ἦσαν μὲν κατὰ τὴν πρωτόκλητον δίκην διάδικοι, εἶχον ὁμῶς νόμιμον συμφέρον εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς δίκης. Πολ. 95. 644. 844.

1) Γ. τρίτοι εἰσινες

741. Τρίτοι, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένα, παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου 1) ὡς ἐκκαλοῦντες ἢ ὡς παρεμβαινόντες, δύνανται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ νὰ προστεθῶσι μόνον· ἐπομένως τότε μόνον νὰ παρασταθοῦν, ὅταν εἷς τῶν κυρίων διαδίκων ἐξεκάλεσεν· οὐδὲ δύνανται νὰ κάμουν αἰτησιν νέαν, ἀλλὰ προστίθενται εἰς τὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν κυρίων διαδίκων. — Νέαν αἴτησιν δύνανται νὰ κάμουν μόνον ὅσοι ἡθελον ἔχει, κατὰ τὸ ἄρθρον 238, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακόπτειν τὴν ἀπόφασιν. Πολ. 231. 234, 2. 238. 747.

1) Γ. παρίκει τὸ ἐπὶ δικαστηρίου

742. Ὅ,τι ὠρίσθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ προστίθεσθαι, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους, ὅσοι δὲν ἐξεκάλεσαν μόνοι 1), ὅταν πλείονες μὲν κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἷς δὲ μόνος ἐξεκάλεσεν. Πολ. 782.

1) Γ. αὐτοὶ

743. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν δύνανται τότε μόνον νὰ κάμουν ἔφεσιν, ὅταν ἦσαν διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ. Πολ. 646. 658. 771. 773. 775.

4. Ἡ ἐφεσις διευθύνεται κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν διάδικος τὴν πρωτόδικον ὑπόθεσιν· ἐπομένως τρίτοι δύνανται μόνον νὰ συμπαραληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐκκλητὸν, ὅταν ἔχουν τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα. Πολ. 232.

Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως.

5. Πᾶσα ἐφεσις 1), γενομένη πρωτοδικῶς, καὶ ἂν δὲν θῇ περὶ αὐτῆς ἀποφάσις, δύναται νὰ ᾖναι ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως. — Ἡ αἵτησις αὕτη δύναται καὶ κατὰ τὴν ἐκκλητὸν νὰ περιορισθῇ καὶ τροποποιηθῇ, ἔαν ἡ βάσις τῆς ἀγωγῆς μεταβάλλεται διὰ τούτου. Πολ. 43. 785, 1.

Γ. αἵτησις

16. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον περὶ συμὸν συγχωροῦνται νέα 1) ἐπιχειρήματα, καὶ νέα προσέτι εἰκτικά μέσα, ἐκτὸς νέων μαρτύρων περὶ τοιούτων προτάσεων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξετάσθησαν ἤδη μάρτυρες ἐν τῇ πρώτῃ δίκῃ. Πολ. 158.

Γ. νομικά

17. Νέαι πραγματικαὶ ἐξετάσεις 1) καὶ προεἶναι τότε μόνον δεχταὶ ἐν τῇ ἐκκλητῇ δίκῃ, — 1. ὅταν ἔχουν ἀντικείμενον τοὺς μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀποφάσεις, καρποὺς, ἐνοίκια, ἢ ἄλλα παρεπόμενα τῆς κυρίας αἰτήσεως, ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τοσούτῳ γενομένων ζημιῶν. — 2. συντελοῦν μόνον πρὸς ἀπολογίαν κατὰ τῆς ἐφέσεως. — 3. τρίτοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, παρίστανται σίως, ἢ συμπαραλαμβάνονται ἐν τῇ ἐφέσει (ἄρθρον 744 744).

1) Γ. νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί

Ε'. Τίνες τῶν ἀποφάσεων ἐφέσιμοι.

748. Πᾶσα ἀπόφασις, καὶ αὐτὴ ἡ ἀκυρὸς καὶ μὴ οὖσα, δύναται νὰ προσβληθῇ δι' ἐφέσεως. Πολ. 759.

749. Ἡ ἔφεσις δὲν συγχωρεῖται μόνον — 1. ἐπὶ προπαρσκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτοντῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἀρθροῖς 480, 484, καὶ 515 ἀρθ. 2 ὠρισμένα. — Ἐάν ἡ ἀπόφασις περιέγῃ ἐν μέρει μὲν ὀριστικῶς, ἐν μέρει δὲ προπαρσκευαστικῶς ἢ παρεμπιπτοντικῶς ὀρισμούς, κατὰ μόνων τῶν ὀριστικῶν δύνανται νὰ γίνῃ ἔφεσις. — 2. ἐπὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ἀρθρα 274 καὶ 751. Πολ. 777.

750. Εἶναι ἀδιάφορον πῶς ἐπρόκυψεν ἡ τελεσιδικία, δι' ἀνατροπῆς δηλ. τῆς ἐφέσεως, δι' ἀποδογῆς τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, διὰ παραιτήσεως τῆς ἡδὴ γενομένης ἢ τινος μελλούσης ἐφέσεως (ἀρθρ. 479 καὶ 488) 1), ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον. Πολ. 480. 483, 3. 487.

1) Γ. δι' ἀπογῆς τῆς ἡδὴ γενομένης, ἢ παραιτήσεως τινὸς μελλούσης ἐφέσεως (ἀρθρ. 479-488).

751. Τελεσιδικία δὲν ὑπάρχει αὐτοδικαίως, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 755 ἀναφερομένης περιπτώσεως· ὅθεν, ἐάν αὕτη δὲν ἐπροβλήθῃ, δὲν δύναται οὔτε νὰ αἰτηθῇ, οὔτε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀκυρότης ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ ἐφέσει τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 274. 749.

ς'. Προθεσμία πρὸς ἔφεσιν.

752. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, — 4. διαρκούσης τῆς περὶ ἀνακοπῆς προθεσμίας, ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, ἐκτὸς ἐάν διετάχθῃ προσωρινῇ ἐκτέλεσις δικαστικῶς ἢ νομίμως, κατὰ τὰ ἀρθρα 486 καὶ 187. — 2. μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον 1), ἢ, ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ αὐτεξουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του, ἢ τὸν ἀντίκλητόν του 2). Πολ. 438. 543. 596. 598. 733. 755. 777. 874. 951. 994. 4049.

1) Γ. αὐτὸν 2) Γ. ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν των

753. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ 752 ἀρθ. 2 ἀναφερο-

πένη τριακοντήμερος προθεσμία πρέπει, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, νὰ ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 διατεταγμένα. Πολ. 515, 4.

754. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε Ἕλλην, εἴτε ξένος, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, προσεῖθται εἰς τὴν τριακοντήμερον προθεσμίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 541 διαλαμβανομένη περαιτέρω προθεσμία. Πολ. 515, 4.

755. Εἰς τὴν πρὸς ἐκκλησιν προθεσμίαν ὑπόκειται πᾶς τις ἄνευ ἐξαίρεσεως, οἱ ἀνήλικες δηλαδὴ, οἱ ἀπηγορευμένοι, τὸ Κράτος, αἱ κοινότητες, οἱ δῆμοι κτλ., ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαϊώματος τῆς ἀ ν τ α γ ω γ ῆ ς 1) κατὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων. Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐφέσεως ὥστε τὸ δικαστήριον δύ ν α τ α ι 2) καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀπαγγεῖλῃ τοῦτο. Πολ. 155, 170. 274. 749. 751. 752.

1) Γ. ἀναγωγῆς 2) Γ. ἐφεύλει

756. Ἡ πρὸς ἐφесιν προθεσμία δὲν ἀρχεται — 1. ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, κατὰ τὸ ἀρθρον 752 ἀριθ. 4. — 2. ἐὰν δὲν ἐ ν ε χ ε ι ρ ί σ θ ῇ 1) ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἐὰν ἡ ἐ γ χ ε ί ρ ι σ ι ς 2) δὲν ἐγινε κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ πρὸς ἐφесιν δικαίωμα ὑπόκειται εἰς τὴν συνήθη παραγραφὴν. — 3. ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς διάδικος ἀπέθανε, δὲν ἀρχεται, εἰμὴ μετὰ τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους· ἢ τὴν χήραν π α ρ ά δ ο σ ι ν 3) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 560 εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν χήραν πρὸς διάσχεψιν καὶ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς δοθεῖσαν προθεσμίαν. — Ἡ π α ρ ά δ ο σ ι ς 2) αὕτη ὁμῶς γίνεται διὰ μιᾶς πράξεως πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους, καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. — 4. ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς σύζυγος διελεύχθῃ, ἢ ἐχωρίσθῃ κατὰ τὰ κτήματα, ἢ ἐφесίς δὲν ἀρχεται κατὰ τῆς διελευγμένης, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένης συζύγου, εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὴν

παράδοσιν 3) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 560 πρὸς διάσκεψιν καὶ συντάξιν ἀπογραφῆς δεδωμένης προθεσμίας. Πολ. 539. 794.

1) Γ. ἐπίδοθι 2) Γ. ἐπίδοσις 3) Γ. ἐπίδοσιν

757. Ἡ παράδοσις 1) τῆς ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως 2) τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ γίνη ἔφσεις, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφσιν προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως 2) κατὰ τὰ ἄρθρα 752 καὶ 756.

1) Γ. ἐπίδοσις 2) Γ. ἐπιδόσεως

Ζ'. Ἀντέφσεις.

758. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται, μηδὲν περιουσιζόμενος ὑπὸ τῆς πρὸς ἔφσιν προθεσμίας, νὰ ἀντεκκαλέσῃ 1), ἀλλὰ μόνον — 1. ὅταν κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν παραιτήται 2) τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπεδέχθῃ 3) τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν· καὶ — 2. ἐὰν ἡ ἀντέφσις τοῦ περιορίζεται εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντα ἐφέσεως κεφάλαια. Πολ. 750. 751. 758. 770.

1) Γ. κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν 2) Γ. δὲν παρητήθῃ
3) Γ. ἢ δὲν ἀπιδέχθῃ

Η'. Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφσις.

759. Ἡ ἔφσις εἶναι περιττὴ, — 1. ἐπὶ ἀπλῶν λογιστικῶν συρλημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 714. — 2. ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουν τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ἀποφάσεως, ἰδίως ἐὰν δικάζητις, μὴ ἔχων δύναμιν δικαστικὴν, ἢ ἐὰν τις διαιτητὴς δικάζῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 411 καὶ 421 ἀριθ. 1 ὠρισμένου χρόνου. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ γίνη αἵτησις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον παντὸς δικαστοῦ, εἰς τὸν ὅποιον προσάγεται αὕτη. Πολ. 482. 748.

Θ'. Ἀποτελέσματα ἀνασταλτικὰ καὶ μεταβιβαστικά.

760. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀνασταλτικὴ, δηλαδή ἡ ὑπόθεσις μένει κατὰ τὴν περὶ ἐφέσεως διαδικασίαν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν της, καὶ ἐπομένως ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 163. 518. 733. 735. 763.

761. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἄρχεται 1) ἀφ' ἧς στιγμῆς παρεδόθη 2) ἡ περὶ ἐφέσεως δήλωσις· ἐνεργεῖ ὅμως ἀνατρίχουσα 3) μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθῃ ἡ ἀπόφασις. — Καί τοι ὑπαρχούσης τῆς ἀνασταλτικῆς ταύτης δυνάμεως, δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ προσωρινὰ μέτρα. Πολ. 485. 486. 518. 520. 763. 848.

1) Γ. μόνον 2) Γ. ἐπιδόθῃ 3) Γ. ἀνατρίχον

762. Ἡ ἔφεσις εἶναι μεταβιβαστικὴ, δηλαδή μόνον τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως 1), καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν ἐγκλήσεων· ὅθεν ὁ κατώτερος δικαστὴς ἀπέχει πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως. Πολ. 7. 776. 784.

1) Γ. ἰδίσιως

763. Ἡ ἔφεσις ἐπάγεται συνήθως ἀμφοτέρω, τὴν τε ἀναστολὴν καὶ τὴν μεταβίβασιν. — Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ ἔχει μόνον μεταβιβαστικὴν δύναμιν, — 1. ὅταν, κατὰ τὰ ἄρθρα 486 καὶ 187, διεῖχθῃ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις — 2. ὅταν ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀπηγγέλθῃ ἀνεκκλητῶς, ἢ ὡν ὁ μᾶσθῃ 1) οὕτως. Πολ. 760 ε.

1) Γ. ἡ τοῦλάχιστον ἐξακμηρίσθη

Ι'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς.

764. Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ διαταχθῇ προσέτι καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, — 1. ἐάν, κατὰ τὴν περίπτωσηιν τῶν ἁρθρῶν 486 καὶ 187, ἐλησιμόνησεν ὁ κατώτερος δικαστὴς νὰ διατάξῃ αὐτήν — 2. ἐάν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν ἐξακμηρίσθῃ παντάπασιν, ἢ ἐξακμηρίσθῃ κατὰ

λάθος ὡς πρωτοδίκως ἀπαγγελλθεῖσα, ἐνῷ ἀπηγγέλθη τῷ ὄντι ἀνεκκλητῶς. Πολ. 766.

765. Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀνασταλθῇ πάλιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐὰν ὁ κατώτερος δικαστής, — 1. ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 486 καὶ 487 ὀρισμένων, ἀπεφάνηται τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ἢ — 2. ἐξαρχατήρισε μὴ ὀρθῶς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ὡς ἀνεκκλητῶς ἀπαγγελλθεῖσιν, ἐνῷ αὕτη ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπαγγελλθεῖσα πρωτοδίκως. Πολ. 763. 766.

766. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 764 καὶ 765 περιπτώσεις, πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης δύναται νὰ διαταχθῶσι τὰ δέοντα περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως ἢ τῆς ἀναστολῆς αὐτῆς, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 735 προηγηθῇ κλήσις βραχυπρόθεσμος. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως, τὸ νὰ κωλύεται ἡ ἐκτέλεσις α ὡ τ ῆς 1) ἀν καὶ μόνον ἐκ πλαγίου.

1) Γ. ἀποφάσεώς τινος

ΙΑ'. Προδικασία.

α. Εἰς τὰ κ τ ι κ ἄς 1) δίκας.

767. Τὸ ἐφετῆριον ἔγγραφον περιέχει, — 1. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσίβλητου· — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἣς ἡ ἐφεσις· — 3. τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἐφεσις· — 4. τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως· — 5. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 448, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐφετῶν· — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἐφεσίβλητον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης πρὸθεσμίας. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖναι προσηκόντως χρονολογημένον, καὶ ἴτοι παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ἀπογεγραμμένον. Πολ. 448. 453. 204. 518. 77J.

1) Γ. συνήθεις

768. Εἰς τὴν παράδοσιν 1) καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 538 ἀριθ. 2 καὶ 539-542 ὀρισμένα. — Κατὰ τὴν τεταγμένην ἢ νόμιμον προθεσμίαν ὀφείλει ὁ ἐφεσίβλητος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον. — Περὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἀρθρων 543 κ. ἐκ. διατεταγμένα. Περιέχει δὲ αὐτὸ ὅλας τὰς ἀντιπρατηρήσεις, καὶ συγχρόνως τὴν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 758 ἀντέφεισιν.

1) Γ. ἐπίδοσιν

769. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 517 ἀκριβέστερον ὀρισμένα· ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ δίκη ἐγγράφεται ἤδη εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετών. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τεταγμένης ἢ νομίμου προθεσμίας, ἐὰν ὁ ἐφεσίβλητος δὲν ἦθελαν ἀπαντήσῃ. — Ὡς πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 570-578 ὀρισμένα.

6'. Ἐν συνοπτικαῖς δίκαις.

770. Ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν συνίσταται ὅλη ἡ προδικασία εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐφετηρίου ἔγγραφου. — Περὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 546 καὶ 517 ὀρισμένα, περὶ δὲ τοῦ πινακίου, τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 570-578. Πολ. 644.

γ'. Ὅταν οἱ εἰσαγγελεῖς ᾔναι ἐκκαλοῦντες.

771. Ἐὰν οἱ εἰσαγγελεῖς ᾔναι ἐκκαλοῦντες, ὀφείλουσιν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 767-779 ὀρισμένην προδικασίαν. Πολ. 743. 773.

IB'. Κατάθεσις τοῦ προστίμου.

772. Πάσης ἐν τῷ ἀχροατηρίῳ συζήτησεως προηγεῖται ἀναγκάως ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου (ἀρθρ. 783). ἄλλως, τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν. Ἡ δὲ γενομένη κατάθεσις βεβαιοῦται δὲ ἐξοφλητικῶς. Πολ. 155. 470. 783.

773. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταθέσεως τοῦ προστίμου εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ἐκείνοι, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ ἄρθρον 220 ἐσυγχωρήθησαν διὰ τὴν ἐφέσιμον δίκην τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ᾖναι ἐκκαλοῦντες. Πολ. 223. 784.

ΙΓ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

774. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται, ἐν μὲν ταῖς τακτικαῖς δίκαις, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 610, ὠρισμένα· ἐν δὲ ταῖς συνοπτικαῖς, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 καὶ 623-633. — Καὶ ἐν ἐφέσει δὲ ἀποφάσεων, ἐκδεδομένων κατ' ἔγγραφον διαδικασίαν, γίνεται προφορικὴ συζήτης, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 611 παρ' αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἔγγραφος διαδικασία.

775. Τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς παρίστησιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 743 ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις.

ΙΔ'. Ἀπόφασις.

776. Οἱ ἐφέται ἐξετάζουν, ἐὰν οἱ κατώτεροι δικασταὶ ἀπέφηναντο ὀρθῶς ἢ ὀχι· καὶ πρὸς τοῦτο ἐφαρμόζουσι τοὺς καθ' ἑν ἐποχὴν ἀπηγγέλθη ἢ ἀπόφασις ἰσχύοντας νόμους. — Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, ἀλλὰ αἱ διατάξεις αὐτῆς· ὅθεν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἐφεσιν, καὶ νὰ προσθέσῃ μόνον τοῦτο ἄλλας αἰτιολογίας. Πολ. 182. 762. 778. εἰ.

777. Ἐὰν ἡ δοθεῖσα 1) ἐφεσις ᾖναι ἄκυρος καὶ ἀπαράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τοῦτο, καὶ παραπέμπει πάλιν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κατώτερον δικαστὴν. Πολ. 204. 749 εἰ. 781.

1) Γ. γινομένη

778. Ἐὰν ἡ ἐφεσις εὐρέθῃ δεκτὴ, συζητεῖται παραχρῆμα ἢ βάσις τῆς δίκης 1). καὶ — 4. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ᾖτον ἄτακτος κατὰ τοὺς τύπους, καὶ ἄδικος κατὰ τὴν

οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφάνεται 2) περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. — 2. ἐὰν ἦτον τακτικὴ μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ἀδίκος δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν μεταρρυθμίζει. — 3. ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἦτον ἀτακτος μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ὀρθὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφασίζει συγχρόνως τὰ αὐτὰ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Πολ. 776.

1. Γ. οὐσίας τῆς ὑποθέσεως 2) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει

779. Ἀπόφασιν ἐπιδραβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα παρὰ τὴν προσβληθεῖσαν, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τότε μόνον νὰ κάμῃ, ὅταν ὁ ἐφεσίβλητος ἔκαμε κατὰ τὸ ἄρθρον 758 ἐν παρόδῳ ἐφесιν.

ΙΕ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

780. Ἡ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις ἀφανίζει τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν. ὅθεν ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει σημειουμένου ἄλλου δικαστηρίου.

781. Ἐὰν ἡ ἐφεσις ἀπερρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, λαμβάνει πάλιν κῦρος ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις. ὅθεν ἔχει ὁ κατώτερος δικαστὴς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 762. 777.

782. Ἐὰν πλείονες καταδικάσθωσαν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ εἷς μόνον ἐξ αὐτῶν ἐξεκάλεσεν, ἡ μεταρρυθμιτικὴ ἀπόφασις ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξέφρασαν κατ' ἄλλον τρόπον τὴν περὶ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως εὐχαρίστησιν των. Πολ. 742. 485.

Ις'. Ποινὴ τῆς ἡττης.

783. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων προσέτι δὲ, κατ' αἵτησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καὶ εἰς πρόστιμον

δέκα δραχμῶν. — Ἐάν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ ἔφεσις εὐρίθῃ βέβαια, ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 77² καταβληθέντα πρόστιμα, καὶ ἂν προσέτι τὸ δικαστήριον ἐλησμώνησεν νὰ διατάξῃ ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. Πολ. 155. 170. 220. 784.

784. Ἐάν ἡ παρά τινας εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν δοθεῖσα 1) ἔφεσις ἀπορρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, δὲν καταδικάζεται ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς πρόστιμον. Πολ. 773.

1) Γ. γεγεμένη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐπανάλυσις τῆς διαδικασίας.

Α'. Περιπτώσεις.

785. Αἱ ἤδη τελεσιδίκαι καταστῆσαι ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεῖσαι ἀποφάσεις διαιτητῶν, εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, ἡ ἐφετῶν, δύνανται νὰ ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγειλαντος τὰς εἰρημένας ἀποφάσεις δικαστηρίου, καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου ἡ διαδικασία, — 1. ἐάν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθῃ πλέον τοῦ ζητηθέντος, ἐπεδικάσθῃ μὴ ζητηθὲν, ἢ δὲν ἔγινε παντάπασιν ἀποφασίς περὶ τινας τῶν γενομένων αἰτήσεων· — 2. ἐάν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχουν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις· — 3. ἐάν ὑπάρχουν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις· — 4. ἐάν ἀνήλικος, τὸ Κράτος, δημόσια καταστήματα, καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες δὲν εἶχον παντάπασιν ἀντιπρόσωπον, ἢ δὲν εἶχον τὸν προσήκοντα· — 5. ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δωροδοκηθέντων μαρτύρων, ἢ πλασῶν, ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀνεγνωρισεν ἢ ἀπεφάνητο τὴν ψευδομαρτυρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν 1)· — 6. ὅταν εὐρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἔγγραφα ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἐάν ἡ ἐπίσχεσις ἀπεδείχθῃ ἐγγράφως, ἢ ἑνόχως, ἢ διὰ

δικαστικῆς δημολογίας· — 7. ἔὰν δ' εἰσαγγελεὺς δὲν ἤκουσθῃ εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, καὶ ἡ ἀπόφασις ἔγινε κατ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐκρίθη 2) νὰ ἐγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς. Πόλ. 74. 75. 588. 643. 689. 745. 807. Ποιν. 505.

1) Γ. ἔὰν ἀνεγνωρίσθῃ ἡ ἀπηγγέλθῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἡ ψευδομαρτυρία ἡ ἢ πλαστογραφία· 2) Γ. ἀπητιῖτο

Β'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

786. Ἡ ἐπανάληψις δύναται νὰ προβληθῇ ὡς κυρία ἢ ὡς ἐν παρόδῳ αἰτησις παρὰ τῷ ἀποφνημαμένῳ τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

787. Ἐὰν ἡ προσβλητέα ἀπόφασις προσήχθῃ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἡ περὶ ἐπαναλήψεως αἰτησις γίνεται 1) παρὰ τῷ ἀποφνημαμένῳ τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου· ἀλλὰ τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς δίκης δικαστήριον δύναται, ἔὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναλήψεως ἤθελεν ἔχῃ ἐπιβρόχην εἰς τὴν κρίσιν τῆς υποθέσεως, ν' ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν συζήτησιν. — Ἐὰν τὸ ἀποφνημαζόμενον τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δὲν ὑπάρχῃ πλέον, σημειοῖ ὁ Ἄρειος Πάγος ἄλλο δικαστήριον. Πόλ. 806.

1) Γ. μολοντοῦτο

Γ'. Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

788. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἵτινες ἐκλήθησαν, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διαφέρει ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τῶν δικαιομάτων αὐτῶν, δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν ἐπανάληψιν· ἰδίως δὲ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, ἔὰν ᾖσαν διάδικοι κατὰ τὴν προκειμένην δίκην. Πόλ. 795 ἔ.

789. Ἐξαιρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπαναλήψεως, — 1. ὅστις ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπεδέχθῃ τὴν ἀπόφασιν· κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν συγκατετέθη, συγχωρεῖται ἐπανάληψις· — 2. ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μετεχειρίσθῃ ἤδη ἀπαξ τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον, ἀποκλείεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δευτέρας διαδ.

καθίς καὶ ἀποξηλώσεως, καὶ ἐπὶ πενήντη καὶ πέντῃ ἐπιδιαι-
 λομένῃ, εἰς τὴν συνήτησιν, ὅπως ἴθιμι διακρίναι· ἐν γὰρ οὗτοι τὸ
 τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως. Πολ. 201. 485 ε. 803. Ο. 297.

Δ'. Εἰς πόλιν ἀποράσεις συγγραφεῖται ἐπικυρώσεις.

790. Ἡ ἐπικυρώσις συγγραφεῖται εἰς μόνον τὰς τελευταίας
 ἀποράσεις, αἵτινες δὲν ἔμπορουν νὰ προσελθῶσι πλεον ὥστε
 δι' ἐξέσεως, ὅστε δι' ἀνακοπῆς, καὶ 1) μόνον καθ' ὅσον τὸ ἐν-
 δικον τοῦτο μέσση ἐξηγήθη. Ἐὰν ἐπομένως ἀποράσις τις σύν-
 κηται ἐκ πολλῶν κεφαλίδων, καὶ μόνον περὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐ-
 τῶν ἐξηγήθη ἡ ἐπικυρώσις, μόνον τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύναται
 νὰ ἐξηγηθῇ καὶ νὰ ἀνικληθῇ, ἐκ τῶς ἐν τὰ λοιπὰ ἔθελον εἶναι
 ἀπλᾶ παρεπόμενα αὐτοῦ. Πολ. 274. 748 ε. 842.

1) Γ. σινοῦατα

Ε'. Προθεσμία.

794. Μόνον ἐντὸς τριῶν μηνῶν συγγραφεῖται ἡ ἐπικυρώσις·
 καὶ — 1. ἐπὶ ἐνηλίκων, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου
 ἐπίδοσιν τῆς ἀποράσεως· — 2. ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀφοῦ ἐπιδόθῃ ἡ ἀπό-
 φαις εἰς αὐτοὺς γενομένους ἐνηλικίας· ἐπὶ δὲ τῶν 1) διαδίκων
 τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 783 ἀριθ. 4, μετὰ τὴν εἰς τοὺς νομίμους αὐ-
 τῶν ἀντιπροσώπους ἐπίδοσιν τῆς ἀποράσεως· — 3. ἐν τῇ περι-
 πτώσει τοῦ ἄρθρου 775 ἀριθ. 3, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεδόθη ἡ τε-
 λευταία ἀπόφασις· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ.
 5 καὶ 6, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν
 ἡ ἀπεφάνητο τὴν ψευδομαρτυρίαν, ἡ τὴν πλαστογραφίαν, ἡ ἀφ'
 ἧς ἀνεκαλύφθησαν ἐπισχεθέντα ἔγγραφα, ἂν αἱ ἡμέραι αὗται
 δύνανται νὰ ἀποδειχθῶν ἐγγράφως, ἡ ἐν ὁ ρ ω ς 2), ἡ διὰ δι-
 καστικῆς δμολογίας· — 5. ἐπὶ κληρονόμων, ἡ χηρῶν, ἡ διε-
 ζευγμένων ἡ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων, μετὰ τὴν
 παρῆλυσιν τῆς πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς καὶ πρὸς διάσκεψιν
 δοθείσης προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν εἰς ὅλους τοὺς κληρονόμους
 δι' ἑνὸς ἐπισημοῦ ἐγγράφου, εἰς τὰς χήρας, καὶ εἰς τὰς διεζευ-
 γμένους ἡ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένους συζύγους ἐπίδοσιν τῆς

ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 756 ἀριθ. 3 καὶ 4 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν λοιπῶν 2' δι' ἔρκου

792. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 791 ἀναφερομένη τρίμηνος προθεσμία ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 διατεταγμένα.

793. Ἐὰν ὁ διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος ἀπ' αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε ἡμεδαπὸς, εἴτε ἀλλοδαπὸς, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, προστίθεται εἰς τὴν τρίμηνον προθεσίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 ἀναφερομένη περαιτέρω προθεσμία.

794. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις μετὰ τὴν συνήθη πρὸς παραγραφὴν τῶν ἀγωγῶν προθεσμίαν. Πολ. 791.

ς'. Προδικασία.

795. Ἡ κυρία αἵτησις διεξάγεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 767. 771· ἡ δὲ ἐν παρόδῳ αἵτησις, κατὰ τὰ ἄρθρα 234 ἀριθ. 1, 770, καὶ 771. — Πάσης ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου διακοσίων δραχμῶν· ἄλλως τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν α). — Ἡ τῶν ἐν γεινομένη κατάθεσις ἀποδεικνύεται δι' ἐξοφλητικοῦ. Πολ. 470. 797 ε.

796. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης καταθέσεως τοῦ προστίμου, — 1. ὅσοι πρὸς ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώ-

α) Ν. 10 Αὐγούστου 1838, περὶ παραβολίου.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 795 καὶ 823 τῆς Πολ. καὶ 485 §. 1. τῆς ποιν. δικονομίας εἰς δικασίας καὶ εἰς ἱκατὸν δραχμὰς ὠρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβολίον) καταβιβάζεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δρ. ἱκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, εἰς δρ. πεντήκοντα.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένας περὶ ἀναιρίσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις.

Πάροια τὰς ἐφεξῆς λόγους β) — 1. ἕνεκα μὴ προσκρούσας συνήθειας τοῦ δικαστηρίου ἀρχῆς. 528, 717, καὶ 736; — 2. δι' ἐλλείψει δημοσυνέτητος τῆς δικαιοσύνης — 3. ἕνεκεν ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων — 4. ἐκ ὑπάρχουσι πλεόντες ἀντιφάσεις πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν δικαίων παρὰ διακρίσει δικαστηρίου ἐκδοθεῖσαι τελεσιδικία ἀποφάσεις — 5. διὰ τὴν μὴ τέλεισιν τύπου δικαιοδικτοῦ, ἐπὶ κοινῇ ἀκρίβει τὸς δικαστηρίου, ἢ ἕνεκα τοιούτων ἢ ὑποθέσεων, αὐτῶς δύναται νὰ προβληθῶσι κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης — 6. δι' ἐλλείψει τοῦ ἀποφασιστικοῦ, ἢ τοῦ δικαστικοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως — 7. ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς καὶ ψευδοῦς ἐφαρμογῆς ἀρχῆς τοῦ νόμου πολιτικοῦ νόμου 1). — Πᾶσα αὐτὴ παρέκκλισις ἐκ τῶν δικαστηρίων διαδικαστικῶν τύπων δύνανται νὰ προσβληθῇ 2) πρωτοδικῶς ἢ ἀνεκκλησίως 3) μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, καὶ ἐφετῶν. Πολ. 68. 92. 462 ἐ. 482. 202. 519. 808 ἐ. 833 ἐ. 935. Ὁ. 100.

1) Γ. διατάξιώς τινας τοῦ πολιτικοῦ νόμου 2) Γ. πρωτοδικῇ 3) Γ. ἢ κατ' ἐφεσιν καὶ ἀνεκκλησίως

808. Ὑπέρβασις τῆς περὶ τὴν ὁπηρεσίαν ἐξουσίας 1) τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν δικαστήριον τι — 1. παρενέργῃ ἐκτὸς εἰς ἐντελῶς ξένα, καὶ ἰδίως εἰς διοικητικὰ καὶ νομοθετικὰ καθήκοντα — 2. δὲν ᾔνοι ἀρμόδιον ἕνεκα τῆς εἰδικῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς, κατὰ τὰ ἀρθρα 49 ἀριθ. 1 καὶ 25 — 3. γενομένης ἀποφάσεως περὶ τινος προκαταρκτικοῦ ζητήματος, πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιχειρήσῃ τὴν δίκην ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 10-12 ὡρισμένων 2). Παν. 477. Πολ. 807. 845. 834. Π. Ν. 476.

1) Γ. τῶν καθηκόντων 2) Γ. ἰὰν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως προκαταρκτι-

β; Δρα Τόμ. Β'. ἀρθρον Γ'. τοῦ Δ. 1 ἰουλ. 1838 λ. Δανδροφυτίου.

περὶ ζητήματος πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πρᾶττε ἑναντίον
 τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 10-12 ὀρισμένων.

809. Ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, ἢ ψευδοῦς ἐρμηνείας νόμου τινός, τότε μόνον δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, ὅταν εἰς τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποφάσεώς τινος περιέχεται ῥητὴ, ἀπ' ἐδ-
 θείας, ἢ ἐκ πλαγίου παραβάσις τῶν σαφῶν ὀρισμῶν νόμου, ἢ ἀρ-
 χαίου ἰσχύοντος ἔτι ἐθίμου α). Πολ. 807 ἐ. 836.

810. Δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς ἀναίρεσιν, ὅταν τὸ δικαστή-
 ριον — 1. δὲν ἐξέτεινε κατ' ἀναλογίαν νόμον τινά, ἢ ἐφήρμοσε
 τὸν νόμον λίαν περιωρισμένως· — 2. προσέβαλεν ἢ ἐξήγησεν
 ἐσφαλμένως πράγματα μόνον, καὶ ἰδίως τὴν ἐννοίαν 4)
 συμβολαίου, διαθήκης, ἢ ἄλλου ἐγγράφου. — Μόνον ὅταν ἡ ἐρ-
 μηνεία δὲν ἀνήγετο ἀπλῶς εἰς πράγματα, ἀλλὰ προσέβαλλε κα-
 νόνας τοῦ δικαίου, δύναται νὰ θεωρηθῇ τοιαύτη ψευδὴς ἐρμηνεία
 ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Πολ. 807. 836.

1) Γ. τὸ περιεχόμενον

811. Εἰς πάντα τὰ εἶδη τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων ἐφαρμο-
 ζονται αἱ ἐξῆς ἀρχαί· — 1. οὐδεὶς δύναται νὰ πλάσῃ δι' ἑαυτὸν
 λόγον τινά ἀναιρέσεως· ἐπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ παραγάγῃ
 λόγον πρὸς ἀναίρεσιν ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων, ἢ ἐκ τῶν πράξεων
 ἀνθρώπων ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ· — 2. δὲν δύναται νὰ εἰ-
 σχθῇ νέος λόγος εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ὅστις δὲν εἰσῆχθη ἤδη
 εἰς τὸ ὑς π ρ ω τ ο δ ι κ α ς 1), ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος οὗτος ἀνά-
 γεται εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν. — Ὅθεν δὲν δύναται, καὶ μά-
 λιστα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 7 2 4 2) ἀναφερομένους λόγους, νὰ
 ζητηθῇ ἀναίρεσις, εἰμὴ ἀφοῦ ἤδη ἀποφασίσῃ περὶ α ὑ τ ῆ ς 3)
 τὸ κατώτερον δικαστήριον (ἀρθρ. 7 3 6) 4). Πολ. 202.

1) Γ. τὸ ἀνεκκλήτως δικάσαν δικαστήριον 2) ἱσ. 807.

3) Γ. αὐτῶν 4) ἱσ. 202.

Δ'. Κατὰ ποίων ἀποφάσεων εἶναι παραδεκτὴ ἡ ἀναίρεσις.

812. Γὸ ἐνδίκον τῆς ἀναιρέσεως μέσον συγχωρεῖται τότε

α) Ὅρα Τόμ. Β'. λ. Πολιτικοὶ νόμοι Δ, περὶ Πολ. νόμου.

μόνον, όταν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ἄλλο· ὅθεν εἶναι δεκτὸν μόνον — 1. κατὰ τῶν τελεσιδίκων γενομένων, ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελημένων ἀποφάσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 807 ἀριθ. 1 καὶ 3 ἀναφερομένων περιπτώσεων· — 2. καθ' ὁριστικῶν ἀποφάσεων· — 3. κατὰ τῶν περὶ ἀποδείξεως παρεμπιπτουσῶν πράξεων, μόνον ἐνεκὲν ὑπερβάσεως καθηκόντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 808, ἢ ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἔγινεν ἔφεσις κατ' αὐτῶν· — 4. κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδοθεμένων ἀποφάσεων, ἐὰν δὲν συγχωρῇται πλέον ἀνακοπή. Πολ. 274. 520. 596. 750. Ποιν. 479.

Ε'. Τίνες τῶν διαδίκων ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

813. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἢ οἱ πληρεξούσιοι, ἢ οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν κατὰ τῶν ἐναντίον αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων· μόνον τότε ἀποκλείονται, όταν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 789 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, — 1. ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει συνήνεσαν, ἢ παρήτησαν τὴν ἀνάβρεσιν· — 2. μετεχειρίσθησαν ἤδη ἅπαξ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον. Πολ. 485 ε.

814. Τρίτοι τινὲς 1), οἵτινες δὲν ἦσαν διάδικοι παρὰ τῷ κατωτέρῳ δικαστηρίῳ, δὲν δύνανται, πρὶν κάμουν ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ ἐπ., νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, καὶ ἂν ᾔθελον ἔχῃ νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν δίκην.

1) Γ. παρέλκει

815. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δύνανται νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, μόνον όταν ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς οὐδ' ὑπὸ προθεσμίας τινὸς περιορίζεται, — 1. ἐπὶ ὑπερβάσεων τῶν τῆς ὑπηρεσίας καθηκόντων, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 3 καὶ 808· — 2. κατὰ πᾶσαν δίκην, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου, καὶ μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαίων τῶν διαδίκων. Ὅθεν, ἐὰν οὗτοι ἐζήτησαν ἀναίρεσιν, ἢ περὶ ἀναίρεσεως ἀπόφασις δὲν ἔχει αὐτοὺς συνεπείας. Πολ. 163. 824 ε. Ποιν. 477. 418.

ς'. Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

816. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἰτησις συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν ἐνεχειρίσθῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριάκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 541, 752-757 1) ὠρισμένα. Πολ. 817.

1) Γ. ἀκριβέστερον

817. Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἄρχεται συνήθως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσδλητέας ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἐπ. διατεταγμένα· μόνον δὲ—

1. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 807 ἀριθ. 4, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως· — 2. ἐπὶ κληρονόμων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν καὶ διάσχεψιν διδομένης προθεσμίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἐνὸς ἐγγράφου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 736 1) ἀριθ. 3 καὶ 4 ὠρισμένα. Πολ. 560.

1) Γ. διεθρ. 756

Ζ'. Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

818. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλτικὴν, ἐξαίρουμένης μόνως τῆς περιπτώσεως ἐγγράφου κηρυχθέντος ὡς πλαστοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 460 ὠρισμένα. Πολ. 520. 760.

Η'. Προδικασία.

819. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἰτησις πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναιρεσιέντος καὶ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου· — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ζητεῖται ἀναίρεσις· — 3. τοὺς τῆς ἀναιρέσεως λόγους· 4. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 147, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ· — 5. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσιβλήτον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης προθεσμίας. — Ἡ αἰτησις πρέπει νὰ ᾔναι προσηκόντως χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη ᾗτοι παρὰ τοῦ ἀναιρεσιέντος, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 148. 153. Ποιν. 484.

820. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἐπιδίδεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 ὡρισμένους τῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἀναιρεσιβλητῶν. — Εἰς τὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὡρισμένα. — Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ὁ ἀναιρεσιβλητος ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀναιρεσεύοντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλας τὰς ἀντιπαράθεσεις τοῦ. Πολ. 165 ἐ. Ποιν. 489.

821. Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία 1) δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 517 ἀκριβέστερον ὡρισμένα· ἀλλ' ἡ δίκη ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσιβλητον δοθείσης προθεσμίας, ἐὰν οὗτος δὲν ᾔθελεν ἀπαντήσῃ εἰσέτι. — Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570-578 διατεταγμένα. — Εἰς τὰς συνοπτικάς, καὶ ἐπομένως προτιμητέας τῶν ἄλλων, ἀνάγονται καὶ αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις.

1) Γ. προδικασία

822. Ἄμα ἐγγραφῇ ἡ δίκη εἰς τὸ πινάκιον, ὁ γραμματεὺς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἐγγράφως τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἀνυπερθέτως ἓνα τῶν δικαστῶν νὰ κάμῃ ἔκθεσιν, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν πλήρη τὰ ἔγγραφα. Πολ. 825. Ὁ. 84.

823. Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τῆς νομίμου χρηματικῆς ποινῆς διακοσίων δραχ. α)· ἄλλως, ἀρνεῖται τὸ δικαστήριον τὴν συζήτησιν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 838. Ποιν. 485.

824. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 823 διατεταγμένης καταθέσεως εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ὅσοι, ἐνεκα τῆς ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δίκης, ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγουν πρὸς 1) ἀναιρέσιν. Πολ. 223. 815. Ποιν. 486.

2) Γ. ζητῶσιν

825. Καὶ οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς καὶ ἐφέταις εἰσαγγελεῖς,

α) Ὁρ. Δ. 10. Ἀγούστου 1838 ἀπὸ τὰ ἄρθρ. 796 Πολ.

ἐὰν ἐν ἀγώσει πρὸς 1) ἀναιρέσιν, διεξάγουσιν τὴν προδικασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 819-824. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 845 ἐδαφ. 2, νὰ συντάξῃ ἔγγραφον πρότασιν περιέχουσαν τοὺς περὶ ἀναιρέσεως λόγους, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῆς δίκης. Ἡ πρότασις αὕτη πέμπεται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἐπομένως, κατὰ τὸ ἄρθρον 822, δικαστὴν τινα πρὸς ἔκθεσιν, καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὰ ἔγγραφα. Ὁ. 84.

1) Γ. ζιτώων

II'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

α. Πρὸ τῆς ἀναιρέσεως.

826. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἀρχεται μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ ἀναιρεσίω, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἀναιρεσιβίλητος, ἢ ὁ πληρεξούσιός του. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταπαλογίας, καὶ ἐπανταπολογίας, δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις. — Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει εἰς ὅλας τὰς δίκας ἔσχατος μετὰ τοὺς διαδίκους, ἐκτὸς ἐὰν ᾖ αὐτὸς οὗτος διάδικος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τότε ἔχει τὰ ἄρτι εἰρημένα δικαιώματα τῶν διαδίκων. Ὁ. 404. Ποιν. 490.

827. Ἐὰν ἐν τῇ δικασίμῳ ἀπολειφθῶσιν ὅ,τε διάδικος καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον μολοντοῦτο, ἀκοῦσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ, καὶ τὸν εἰσαγγελέα, συζητεῖ περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ περὶ τῆς οὐσίας 1) τῆς δίκης, ὥσαντι ἐνεφανίσθησαν ὅλοι οἱ διάδικοι. — Ἀλλ' εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπὴ τοιαύτης κατ' ἐρήμην ἐκδομένης ἀποφάσεως. Πολ. 235. 829. 837. Ποιν. 492.

1) Γ. βάσειω

828. Τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν παρίστανται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 845 πάντοτε ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

829. Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον περὶ τῆς παραδοχῆς

καὶ ἔπειτα περὶ τοῦ λόγου τῆς περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσεως· ἀποφασίζει δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. Πολ. 827.

8 30. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀπορρίφῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κύρος της· ὁ δὲ ἡττηθεὶς ἀναιρεσίῳ καταδικάζεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 823 κατατεθεῖσαν χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων τοῦλάχιστον δραχμῶν α). — Εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγωσι πρὸς 1) ἀναίρεσιν, δὲν καταδικάζονται οὔτε εἰς χρηματικὴν ποινὴν, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐπίσης δὲν ἀπαγγέλλει τὸ δικάστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐὰν ὧσιν ἀναιρεσίῳ. Πολ. 845. Ποιν. 494.

1) Γ. ζητῶσιν

6'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν.

831. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 549 καὶ 808 ἀριθ. 2 ἔγινεν ἀναίρεσις ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος, ἀπαγγέλλεται συγχρόνως ἢ εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον παραπομπή, χαρακτηρίζεται τοῦτο ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀποφάσει, καὶ καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ποιν. 497.

832. Ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 808 ἀριθ. 1 ἢ 3, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀναιρεθῇ, ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 1. εἰς τὰ δικαστήρια ἢ περαιτέρω ἐπέμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθ. 3, διατάσσονται τὰ εἰκότα κατὰ τὰ ἄρθρα 10 κ. ἐπόμενα. Π. Ν. 476.

833. Ἐάν τις ἀπόφασις ἀνῆρθεῖ ἔνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 489, 549, καὶ 807 ἀριθ. 1, 2, 4-6 διαλαμβανομένων, ὁ ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον τὴν ἀναίρεσιν, καταδικάζει τὸν ἡττηθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ παραπέμπει τὴν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ἄλλο δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν 6), ἢ ἐφετῶν, ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς τῇ

α) Ὁρα Δ. 10 Αὐγούστου 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρον 795 Πολ.

6) Ὁρα Δ. 6 Δεκεμβρίου 1837 ὑπὸ τὸ ἄρθρον. 49 Πολ.

ἀποφηναμένῳ τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν. Πολ. 830. 837. Ποιν. 493-506.

834. Ἀναίρουμένης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ἢ ἀποφάσεως, οἱ διάδικοι ἐπανερχονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ἐπομένως διαδικασία τις ἀνηρέθῃ ὡς ἄκυρος, ἐπαναλαμβάνει τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένον δικαστήριον τὴν διαδικασίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ὅμως μόνον ἡ ἀπόφασις ἀνηρέθῃ, φέρεται ἡ ὑπόθεσις, ἀνευ περαιτέρω προδικασίας, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ὠρισμένου δικαστηρίου, συζητεῖται αὐτόθι, καὶ ἀποφασίζεται. — Δὲν πρέπει δὲ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ γίνεται ἐκ νέου συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐν τῷ ὠρισμένῳ δικαστηρίῳ περὶ ζητήματος ἀποφασισθέντος διὰ προτέρας μὴ ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως.

835. Τὸ δικαστήριον, ἡ δ δικαστὴς 1), ἐκ τῆς ἀσυγνώστου παραδρομῆς τοῦ ὁποίου προῆλθεν ἡ ἀκυρότης, δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 833 ἀναφερομένης ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ τῆς ἐτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 203. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

1) Γ. δικαστικὸς ὑπάλληλος

836. Ἐὰν ἔγινεν ἀναίρεσις ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 7, 809, καὶ 810, δὲν ἀπαγγέλλεται τότε παραπομπὴ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλ' ὁ Ἀρεῖος Πάγος ἐφαρμόζει αὐτὸς οὗτος τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ νόμου. — Πρὸς τοῦτο διατάσσεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, ὅτι πρέπει ἤδη νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν τινὶ ἀμέσως προσδιοριστέᾳ ἐπομένῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει. Ποιν. 500.

γ'. Γενικοί όρισμοί.

837. Κατ' αποφάσεως εκδοθείσης παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅτε συγγραφῆται πλέον ἄλλο ἐνδίκον μέσον, ἐπομένως αὐτὴ δευτέρα ἀναίρεσις, ἐὰν ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἰτησις ἀπεβρίσθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος α'. — Ἀλλὰ κατὰ τῶν παρὰ τινος τῶν δικῶν τοῦ άρθρου 833 ὠρισμένων δικαστηρίων ἐκδομένων αποφάσεων συγγραφοῦνται ὅλα τὰ ἐνδίκῃ μέσα, ἐπομένως καὶ ἡ ἀναίρεσις. Πολ. 827. Ποιν. 495.

838. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἰτησις γίνῃ δεκτὴ, καὶ ἀπαγγελθῇ τῷ ὄντι ἡ ἀναίρεσις, ἀπαγγέλλεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀπόφασι ἡ ἀπόδοσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 823 παρακατατεθείσης χρηματικῆς ποσότητος· ἀποδίδεται δὲ αὕτη, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐκ λήθης δὲν ἀπεφάνωτο ἐν τῇ ἀπόφασι τὴν ἀπόδοσιν. Ποιν. 496.

839. Πᾶσα παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, καὶ, γενομένης ἀναίρεσεως, τυπώνεται δαπάνη τοῦ ἡττηθέντος, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσβλήθεισης ἀποφάσεως. Ποιν. 504.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεισις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰδιαιτέροι όρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τινων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐγγυοδοσία.

840. Ἐγγύησις δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ δι' ἐγγυητοῦ, ἀλλὰ μόνον, — 1. διὰ μετρητῶν — 2. δι' ἐνεχύρων — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων. Πολ. 885. 1033. 1079.

841. Ἢ ἐγγύησιν διατάττουσα ἀπόφασις προσδιορίζει συγχρόνως τὸ μέγεθος τῆς πρὸς ἐγγύησιν ποσότητος καὶ τὸν χρόνον τῆς δόσεως αὐτῆς. — Ἐὰν δὲν διατάχῃ τι, πράττεται τοῦ-

το ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμω-
λίαν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομέ-
νης ἀποφάσεως.

842. Ἡ ἐγγύησις δίδεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου
δικαστηρίου. — Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται ἐν τῷ δικαστικῷ γρα-
φεῖῳ κατὰ τινὰ παρὰ τοῦ γραμματέως προσδιοριστέαν ἡμέραν,
διὰ νὰ ἐξετάσουν τὸ ἀξιόχρεον καὶ τὸ ἱκανὸν τῆς ἐγγυήσεως.
— Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν, συντάσσεται περὶ τε τῶν
καθομολογηθέντων καὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἔκ-
θεσις, καὶ γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν ταῖς συνοπτι-
καῖς δίκαις. Πολ. 618.

843. Ἐὰν δὲν ἔγινε καμία ἀντίβρῃσις κατὰ τῆς ἐγγυή-
σεως, ἢ ἂν ἡ ἀντίβρῃσις ἐξωμαλίσθη εἰρηνικῶς, συντάσσεται
παρὰ τοῦ γραμματέως ἔκθεσις, υπογραφομένη παρὰ τῶν διαδί-
κων, καὶ διαλαμβάνουσα περὶ τῆς καταθέσεως τῶν χρημάτων
ἢ τοῦ ἐνεχύρου, ἢ περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δοθησομένων ἀκινή-
των κτημάτων, ἢ περὶ τῆς δ ο τ ε α ς ἐ γ γ υ ἡ σ ε ω ς 1). —
Περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δεδομένων κτημάτων γίνεται, ἐπιμε-
λείᾳ τῶν διαδίκων, ἐγγραφή εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν. —
Ἐὰν ἡ ἐγγύησις ἐδόθη δι' ἐγγυητῶν, καὶ οὗτοι ᾔναι παρόντες,
ἡ περὶ ἐγγυήσεως πρᾶξις ἐγγράφεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν,
ἥτις ὁμῶς τότε πρέπει νὰ υπογραφῇ καὶ παρὰ τῶν ἐγγυητῶν.

1) Γ. τοῦ δοτέου ἐγγυητοῦ

844. Ἐὰν παύση ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ἐγγύη-
σις, αἴρεται ἡ ἐγγύησις παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου κατ'
ἀναφορὰν βεβαιωμένην. Πολ. 34.

845. Ὡσαύτως δὲ, ἐλθούσης τῆς περιπτώσεως, δι' ἣν ἐδόθη
ἡ ἐγγύησις, ἡ ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ διαδίκου,
δι' ὃν ἐδόθη, καὶ ἀποφαίνεται τοῦτο ὁ πρόεδρος, γενομένης πρὸς
αὐτὸν ἀναφορᾶς. Πολ. 634.

846. Τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρα, ἢ εἰς ὑποθήκην δοθέντα θα-
νητα κτήματα, πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται δικαστικῶς κατὰ

τὴν περὶ τὴν τῷ προσηγουμένῳ ἀρχῇ, καὶ ἐκ τῶν προσωπομένων χρημάτων νὰ πληρώνεται ὁ ἐπιδίκος· ὃ ἀποδίδεται δὲ τὸ περιεπλεόν εἰς τὸν δόντα τὴν ἐγγύσιν πρωτοφειλέτην ἢ ἐγγυητὴν.

847. Ἡ προσωποικὴ κράτησις, ἐὰν ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς δ π ε β λ γ θ η ι) εἰς αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν παρ' ὁλοκληρίου τοῦ δικαστηρίου ἀπαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν (ἀρθρ. 1002). Πολ. 998.

1) Γ. ἐπίκειται

848. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει, κατὰπεσούσης τῆς ἐγγυήσεως, νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους δ ι λ τ η ς β ε ι α ς ι), εἰς πληρωμὴν τῆς πρὸς ἐγγύσιν ποσότητος, μὲ συγχωρουμένης εἰς αὐτὸν ἐνοστάσεως ἢ δικαστικῆς μακρηγορίας, ἀλλ' ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνταγωγῆς κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. Πολ. 878. 879.

1) Γ. δι' ἐκτελέσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀποζημιώσεις καὶ δικαστικά ἐξόδα.

849. Ἐὰν ἐν τινι ἀποφάσει ἀπηγγέλθῃ ἡ εἰς ἀποζημιώσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδίκασις, προσδιορίζεται, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ζημία, καὶ ἀποφασίζεται τὸ περὶ τῶν ἐξόδων, κατὰ τὰ ἀρθρα 208 κ. ἐπόμενα.

850. Ἐὰν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ᾔتون δυνατόν νὰ γίνῃ ἐν τῇ ἀποφάσει, ὁ εἰς ἀποζημιώσιν κ α τ α δ ι - κ α σ θ ε ι ς 1) ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομένης, νὰ κάμῃ τὴν ἐγγραφὸν δηλοποιήσιν του περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν μετὰ τῶν ἀποδείξεων εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του. — Ἐντὸς νέας προθεσμίας ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλοποιήσεως αὐτῆς, ὁ ἀντίδικος ἐγχειρίζει 2) τὰς ἀντιπαράθεσεις του.

1) Γ. διεφθ. δικαιωθείς 2) Γ. κατὰ τὴν αὐτὴν τράπεζαν

851. Ἐὰν οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰρηνικῶς περὶ τῆς ποσότητος, ἔχει καλῶς· εἰ δὲ μὴ, γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων, ἀνευ περαιτέρω προδικασίας, κατὰ κλήσιν ἀπλῆν εἰς τὸ ἀκρατήριον, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ζητήματος, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 618 §.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν.

852. Οἱ καρποὶ τοῦ τελευταίου ἔτους ἀποδίδονται συνήθως αὐτούσιοι· οἱ δὲ τῶν παρελθόντων ἐτῶν λογίζονται κατὰ τὰ περὶ τῶν ἀγοραίων τιμῶν κατάστιχα τῶν κατὰ τόπον δημαρχείων, ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδοσις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ ἔτους καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποδόσεως· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καταστίχων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐκτιμητῶν. — Ὁ 1) τρόπος οὗτος τοῦ υπολογίζεσθαι εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ τελευταίου ἔτους, ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπεδοθῶσιν αὐτούσιοι.

1) Γ. τελευταῖος 2) Γ. δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν

853. Πᾶσα ἀπόφασις, διατάττουσα τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν καρπῶν, πρέπει νὰ διατάττῃ συγχρόνως τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαγεγραμμένα, καὶ τὴν λογοδοσίαν περὶ τῶν σφειλεγμένων, συλλεκτέων, καὶ ὑπαρχόντων ἤδη 1) τυχόν καρπῶν, κατὰ τὰ ἀρθρ. 701 κ. ἐπ.

1) Γ. ἐπὶ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία αναγκαστική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοί όρισμοί.

Α'. Περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγγράφου τινὸς προαπαιτουμένων.

α. Ὁρισμένη 1) καὶ ἐκκαθαρισμένη ἀπαίτησις.

854. Ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τινὸς, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 921 ὀριζομένων, δύναται τότε μόνον νὰ ἐκθισθῇ, ὅταν — 1. τὸ ἐγγράφον ᾗναι ἐκτελεστόν· — 2. ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις ᾗναι βεβαία, δηλαδή μὴ ἐξαρτωμένη πλέον ἐξ οὐδεμιᾶς συμφωνίας, καὶ προσδιορισμένη κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ ποιόν.

1) Γ. βεβαία

855. Ἐὰν ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις δὲν συνίσταται εἰς χρήματα, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀντικείμενον δι' ἐκτιμήσεως, καὶ — 1. ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχесιν· — 2. ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς καὶ ἐπὶ κατασχέσεως χρημάτων εὐρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινί, πρὸ τῆς πρώτης ἐκτελεστικῆς πράξεως (ἀρθρ. 922).

6'. Ἐκτελεστόν δικαιοῦγραφον.

1. Ἐν γένει.

856. Ἐκτελεσταὶ εἶναι — 4. ὅλαι αἱ κατὰ τύπον ἐκτελέσεως παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐκδεδομένοι τελεσίδικοι ἀποφάσεις· — 2. συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα· — 3. διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, ἐὰν μὲν αὗται ἐξεδόθησαν παρὰ δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆς· ἐὰν δὲ παρ' ἰδιωτῶν, ἀφοῦ κηρυχθῶσιν ἐκτελεσταὶ (ἀρθρ. 118 καὶ 119)· — 4. συμβιβασμὸς γινόμενος παρὰ συμβιβαστικῶν δικαστῶν, ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ληφθῇ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγή (ἀρθρ. 124)· — 5. δικαστικοὶ συμβιβασμοὶ, καὶ ἄνευ τοιαύτης διαταγῆς (ἀρθρ. 578). Πολ. 185. 549. 550. 700 ε. 857. 945. 981. 994. Ο. 243 ε. Ποιν. 215. 293 ε. 300.

857. Ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος συνίσταται διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς τοῦτο, ὅτι συντάσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, καὶ περιέχουσιν ἐπὶ τέλος τὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας διαταγὴν, τὸ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα ταῦτα α). — Ὁ τοιοῦτος τύπος πε-

α) Ἐγκ. Δικ. Γραμματείας 16 Ἀπριλίου 1635 δι' ἧς καθιερῶνται ὁ ἐξῆς τύπος ἐκτελέσεως.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Τὸ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖον.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρῶν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ κατ' ἐαυτοὺς, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητάς, καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοῦς δυνάμει, νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς θεβαίωσιν τούτου, τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἐτέρα ἐγκύκλιος τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1837.

. . . Ἐγκρίνομεν ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ περίφηξις τοῦ ἐκτελεστηρίου νὰ γίνηται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

1. Εἰς μὲν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις νὰ περιάπτεται ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος εἰς τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις μένον πρωτόγραφον, ὑπογραφόμενος κατὰ τὰς δεδομένας, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ὁδηγίας, ἀντίγραφον δὲ ἑλοσχερὲς νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους τῇ ἐπικυρώσει μόνου τοῦ γραμματέως, γινομένης συγχρότως ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου σημειώσεως περὶ τοῦ ἐκδεδέντος ἀπογράφου ἐκτελιστοῦ. Ἄν δὲ γενῇ χρεῖα νὰ δευτὴ καὶ δεῦτερον ἀπόγραφον ἐκτελιστὸν εἰς τὸν αὐτὸν διάδικον, ἡ περὶ οὗτου διαταγὴ τοῦ προέδρου νὰ προσαρτᾶται εἰς τὸ πρωτόγραφον τῆς ἀποφάσεως, γινομένης ἐπὶ τοῦ περιθωρίου αὐτοῦ νέας κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς ἀνωτέρω, τρόπον σημειώσεως.

2. Εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνηται τὸ αὐτὸ, νὰ περιάπτεται δηλαδὴ τὸ ἐκτελεστήριον εἰς τὸ πρωτόγραφον, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους ἀπόγραφον ἑλοσχερὲς, γινομένης

ράπτεται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 118, 119, καὶ 124, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου· ἐπὶ δὲ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις, παρὰ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

2. Ἐπὶ ἁλλοδαπῶν ἐγγράφων.

858. Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι παρ' ἁλλοδαπῶν δικαστηρίων, καὶ δημόσια ἐπίσημα 1) ἐγγράφα συντεταγμένα παρ' ἁλλοδαπῶν ὑπαλλήλων δύνανται, ἐὰν συνθῇ καὶ τοῦ κράτους δὲ διατάττωσι τὸ ἐναντίον, τότε μόνον νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅταν κηρυχθῶσιν ἐκτελεστά παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων

1) Γ. παρέλκει τὸ ἐπίσημα

859. Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγὴ δίδεται, κατὰ τὴν περίπαισιν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, — 1. παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 119 καὶ 857 ὠρισμένον τύπον, καὶ ἀνεπεραιτέρω ἐρεύνης τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ ἐγγράφου, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι 1) ᾔναι ἁλλοδαποί· — 2 — παρ' ὁλοκληροῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐρευναν τοῦ περιεχομένου, ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων 2) ᾔναι ἡμεδαπός. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὑπογράφονται αὐτὴ τε τῆς ἐκτελέσεως καὶ αἱ τῆς μὴ ἐκτελέσεως διαταγαὶ παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

1) Γ. ὅλα τὰ μέρη 2) Γ. τὸ ἐν τῶν μερῶν

860. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 859 ἀριθ. 2, δύναται τὸ δικαστήριον τότε μόνον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἀποφάσεις ἀντιφάσκουν εἰς ἀποδεδειγμένα πράγματα, ἢ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα δημόσια ἐγγράφα ἀντιβαίνωσιν εἰς ἡμεδαποὺς ἀπαγορευτικούς νόμους.

περὶ τούτου σημειώσεως εἰς τὸ πρωτόγραφον ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ παραγράφῳ.

α) Ὅρα καὶ Τόμ. Β', ἀρθρ. 4 τοῦ περὶ Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ν. 27 Αὐγούστου 1848.

861. Ἐάν τὸ δικαστήριον ἀρνηθῇ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν ἐκτέλεσιν, — 1. ἄλλοδαπῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις δὲν ἔχουν καμμίαν ἐνέργειαν, καὶ ἡ δίκη 1) πρέπει ἐκ νέου νὰ συζητηθῇ, καὶ ἀποφασισθῇ ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων. — 2. ἄλλοδαπὰ δημόσια ἔγγραφα, ἐάν ᾖται ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν διαδίκων 2), ἰσχύουν ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα κατ' ἐκεῖνα τὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα διετάχθησαν κατὰ τοὺς ἡμεδαποὺς νόμους. Πολ. 386.

1) Γ. ὑπόθεσις 2) Γ. μερῶν

6'. Προεπίδοσις τοῦ ἐγγράφου.

862. Τῆς ἐκτελέσεως τῶν μὲν ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλων ἐκτελεστῶν δικαιογράφων, πρέπει πάντοτε νὰ προηγήται ἡ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον κοινοποίησις 1). τῶν δὲ προπαρασκευαστικῶν ἢ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων τότε μόνον, ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν παρευρέθῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 138. 139. 957.

1) Γ. ἐπίδοσις αὐτῶν.

863. Ἡ κοινοποίησις 1) γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 κ. ἐπόμε. διατεταγμένα. τὸ δὲ κοινοποιητήριον ἐκτελεστοῦ τινος ἐγγράφου πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου. — 2. ἐάν ὁ ἐκτελὼν δανειστής δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν του ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Πολ. 148. 150.

1) Γ. ἐπίδοσις

864. Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ, ἐάν μετ' αὐτὴν ἐπαχθῇ ἡ κατάσχεσις, ἢ ἡ κράτησις, ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν νέας δίκης (τῆς περὶ ἐκτελέσεως δίκης), καὶ διακόπτει ἐπομένως τὴν παραγραφὴν (ἄρθρ. 156).

865. Παρὰ τῷ ἀντικλήτῳ δύνανται νὰ γίνουν ὅλαι αἱ τὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶσαι κοινοποιήσεις 1) καὶ προτάσεις 2). Πολ. 148.

1) Γ. ἐπίδοσις 2) Γ. πρροφοραὶ

(Τόμ. Α')

866. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ 1) δὲν ἐτέθη 2) κάμμία ἄλλη προθεσμία, πρᾶττεται τοῦτο, — 1. εἰς δίκας ἀπορώσας τὰς συναλλαγματικὰς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· 2. ἐπὶ ἄλλων ἐμπορικῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὧν τῶν συνοπτικῶν δεκῶν, καὶ ἐπὶ τῶν εἰρηνοδικιακῶν ἀποφάσεων, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν 3)· — 3. ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς περὶ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸν ἀριθ. 1, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· — 4. ἐπὶ ὧν τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων εἰς τὰς συνήθεις δίκας, ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως. Πολ. 733. 999. Ἐ. 198.

1) Γ. αὐτῶ 2) Γ. πρὸς ἐκτέλεσιν 3) Γ. αὐτῶν

867. Ἐκτελεστὸν δικαιογράφον ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους διαδίκους· ὅθεν, — 1. δὲν δύναται τὸ δικαιογράφον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων διαδόχων δικαιωμάτων, γενικῶν δηλαδὴ καὶ μερικῶν κληρονόμων 1), εἰμὴ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους διαδόχους δικαιωμάτων κοινοποίησιν τοσούτων ἐγγράφων, ἐὰν 2) ἐγένετο ἡδὴ ἡ πρὸς τὸν διαθέτην 3) ἢ προκάτοχον κοινοποίησις· — 2. ἀπαίτησις παραχωρηθεῖσα, καὶ ἐὰν τὸ χρεωστικὸν ἐγγράφον ᾗθελεν εἶναι ἐκτελεστὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 856 δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησιν τοῦ πρὸς ἀνάγειν 4) ἐγγράφου.

1) Γ. παρέλκει τὸ κληρονόμων 2) Γ. καὶ ἰὰν 3) Γ. κληρονομήσαν 3) Γ. περὶ παραχωρήσεως

868. Ἐὰν τὸ δικαιογράφον ᾗναι συντεταγμένον ἐν ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, οἱ δὲ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες κατέστησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτεξούσιοι, ἐκτελεῖται ἀπ' εὐθείας κατὰ τῶν τελευταίων τούτων.

869. Ἐὰν τις ἀπόφασις διατάτῃ, ὅτι τρίτοι τινὲς, οἱ ὁποῖοι διάδικοι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἰδίως μεσεγγυῶχοι, ἢ ἄλλοι τοῖς ὁποίοις κατεσχέθησαν χρήματα, ὑποθηκοφύ-

λακες, καὶ λοιποὶ, ὀφείλουν νὰ πράζουσιν, ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ παρ' αὐτῶν καὶ κατ' αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτοὺς προσηκόντως, καὶ ἀφοῦ προσέτι βεβαιωθῇ, — 1. κατὰ τὰ ἀρθρα 599—601 παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅτι οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἔφεσις ὑπάρχει, ἢ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἐξεδικάσθη. — 2. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ καταδικασθέντος διαδίκου παρεδόθη προσηκόντως καὶ πότε 1). Πολ. 889. 927. 934. 961, ε. 999. 4039. 1043.

1) Γ. ἐπιδόθη προσηκόντως πρὸς τὸν καταδικασθέντα διάδικον, καὶ πότε.

Β'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων.

870. Πᾶσα ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων 1), καὶ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, καὶ ἓνα τῶν ἐξῆς τρόπων· ἤτοι, δηλαδή, — 1. ὁ διάδικος, ἢ ὁ πληρεξουσὶς τοῦ γράφει ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστέου ἐγγράφου τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα διὰ τὸν κλητῆρα, τὸ 2) χρονολογεῖ προσηκόντως, τὸ 3) ὑπογράφει, καὶ τὸ παραθίδει 4) εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν· ἢ — 2. ὁ διάδικος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην, ἢ πρόεδρον πρωτοδικῶν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διορίσῃ κλητῆρά τινα, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅποιανδήποτε ἐκτέλεσεως πρᾶξιν. — Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ περιγράφεται ἀκριβῶς ἐπὶ ποίῳ ἀντικειμένῳ, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις. Πολ. 93. 141. 1006.

1) Γ. μερῶν 2) 3, Γ. τὴν 4) Γ. τὸ ἔγγραφον

Γ'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ.

871. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβῇ δίστασις, ἢ ἀλλῇ ἑρίς, φέρεται αὕτη, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ διαδίκῳ, ἤτοι κατὰ τὸ ἀρθρον 634 εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ δι' ἀνακοπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅπου συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη. — Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 757 ὠρισμένης κοινοποιήσεως τῆς

ἀποφάσεως· καὶ ἐν τῇ ἐφέσει δὲ γίνεται συνοπτικὴ συζήτησις. Πολ. 19. 120. 310. 634. 752. 911. 951. 985. 1018. 4041.

872. Ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκη συγχωροῦνται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις, καὶ μάλιστα αἱ 1) ἐκ τῆς ἀταξίας τῆς διαδικασίας παρηγμέναι, ἢ ἐπεστηριγμέναι ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι ἐνηργήθη ἡδὴ ἡ ἀπόφασις, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐκτελεστὸν δικαιοῖγραφον. — Πᾶσα ἄλλη ἐνστασις ἀπορρίπτεται, καὶ ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τε τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν· ὁ δὲ ἀμαρτήσας δικαστικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

1) Γ. παρέλκει τὸ, καὶ μάλιστα αἱ

873. Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἐκτελέσεως δίκην εἶναι ἀρμόδιον, καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀκόμῃ καὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, μόνον τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀρμοδιότητος εἰρηνοδικεῖου τινὸς, ἢ, καθ' ὅλας τὰς ἄλλας δίκας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 19. 120. 718.

874. Ἐπικειμένου κινδύνου ὥς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν νὰ διατάξῃ προσωρινὰ μέτρα, καὶ νὰ παραπέμψῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀναφυέντων δισταγμῶν συζήτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρωτοδικῶν. Πολ. 634.

Δ'. Ἐκθεσίς.

875. Περὶ πάσης πράξεως, ἀφορώσης τὴν ἐκτέλεσιν, συντάσσεται παρὰ τοῦ κλητῆρος ἔκθεσις, συνυπογραφομένη ὑπὸ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων. — Εἰς τοὺς διαδίκους συγχωρεῖται ἡ προσέλευσις εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν. — Μάρτυρες δὲ προσλαμβάνονται παρὰ τοῦ κλητῆρος μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τοῦτο διατάσσεται βῆτις παρὰ τοῦ νόμου. Πολ. 129. 133. 887.

876. Ἀντιστάσεως γενομένης, ἔχει ὁ κλητὴρ τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν ἐνοπλον δύναμιν, καὶ, κατὰ τε ταύτην τὴν περιστασιν, καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει, γενομένη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

ὀπηρεσίας του, νὰ συντάσῃ ἔκθεσιν, καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὴν εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς διαδικασίας. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη, ὑπογραφείσα 1) παρὰ δύο μαρτύρων, ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν, μέχρῃ οὐ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον, ἢ ἡ πλαστογραφία.

1) Γ. ἂν ἡ ἔκθεσις αὕτη ᾖ ὑπογεγραμμένη

Ε'. Ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

877. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα πληρῶναι πάντοτε ὁ ὀφειλέτης. — Ἡ πληρωμὴ των γίνεται, ἐμφανιζόντων τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων. — Περὶ τῶν ἐνταῦθα ἀναφουμένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 63⁴ κ. ἐπ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἔξοδα ταῦτα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 208 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναγκαστικὰ μέσα.

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν.

878. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις — 1. διὰ κατασχέσεως τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. — 2. κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. — 3. διοριζομένου μηνυτοῦ. — Οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐκτελεστικῶν μέσων ἀποκλείει τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μάλιστα δύναται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καθ' ἕκαστα, ἢ καὶ μετ' ἀλλήλων. Πολ. 682. 879 ε. 949. 954 ε. 998.

879. Ὁ διορισμὸς μηνυτοῦ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦτο δὲ, ὅταν γίνῃ αἴτησις, καὶ ὁ ὀφειλέτης 1) δὲν στερῇται περιουσίας ἀλλὰ θελήσεως. — Ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἔχει περιουσίαν, πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτυρικοῦ τοῦ δημάρχου, καὶ ἡ βεβαίωσις αὕτη νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς ἔχει παρεπόμενον, ὅτι ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ τρέφῃ μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους τὸν πη-

νυτὴν, καὶ νὰ τὸν δίδῃ τέλῃ τινὰ (μήνυτρα), προσδιοριστέα κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — Τὰ μήνυτρα δὲν πρέπει νὰ υπερβαίνουν τὰς δέκα δραχμὰς καθ' ἡμέραν. Πολ. 640. 878 ε.

1) Γ. ἐπ' ἀναφορᾷ νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰὰν ὁ ἐφευρέτης

Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως τρυγμάτων.

880. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων πρέπει, — 1. εἰὰν πρόκειται ν' ἀποδοθῇ ὠρισμένον κινητὸν ἀντικείμενον, νὰ ἀφαιρῇται διαίως ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος παρὰ τοῦ δικαστοῦ (οὐ 4) διοριζομένου κλητῆρος, καὶ νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν διάδικον. — 2. ἐπὶ ἀορίστων κινητῶν πραγμάτων, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν διάδικος ἀπαιτεῖ τὴν δι' ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου πώλησιν 2) αὐτῶν, ἢ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμόν των. — Τὸ ἀντίτιμον προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ὄρκου. — 3. ἐπὶ ἀποδοτέων ἀκινήτων κτημάτων, καὶ τῶν αὐτοῖς ἰσοτίμων δεκαιωμάτων, ἐποβάλλεται τῆς διακατοχῆς ὁ καταδικασθεὶς, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκαθίσταται εἰς αὐτὴν, προστατεύεται κατὰ πάσης διαταραξέως, καὶ ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος προσωπικῇ κράτησις, ἂν ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν. Πολ. 980. 999.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ 2) Γ. ἀγορᾶν

881. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ, δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῦσιον τὸ πρᾶγμα, ἀποδίδεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, προσδιοριζόμενον δι' ἐκτιμήσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ἐκτιμητικοῦ ὄρκου. Ὅσακις πρόκειται ν' ἀποδοθῇ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμον, γίνεται ἢ ἐν τῷ ἁρθρῷ 878 ἀναφερομένη διαδικασία.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων.

882. Εἰὰν τις κατεδικάσθῃ εἰς ἐπιχείρησιν ὠρισμένων τινῶν πράξεων, πρέπει, — 1. εἰὰν ἡ πρᾶξις δύναται νὰ γίνη καὶ δι'

ἔλλων, νὰ ἐπιχειρηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος, καὶ τὰ ἐξοδα νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 878.—2. ἐὰν δὲ ποῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβην τοῦ νικῶντος διαδίκου, πρέπει πρῶτον νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως διὰ χρηματικῆς ποινῆς τριάκοντα μέχρι τριακῶν δραχμῶν, ἢ διὰ μηνυτοῦ, ἐπὶ δὲ ἀτελεσφορήτου ἀποπείρας, τὸ νόμιμον συμφέρον, χρείας καλούσης, νὰ ἐκτιμηθῇ δι' ὅρκου κατὰ τὸ ἄρθρον 383, καὶ νὰ πραχθῇ διὰ τὴν κατ' ἐκτίμησιν εἰς τὸν δ, τι καὶ περὶ τῶν χρηματικῶν χρεῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 878. Πολ. 207. 879.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων.

883. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς παράλειψιν πράξεώς τινος, ἀπειλεῖται εἰς αὐτὸν 1), δι' ἐνδεχομένην παρέβασιν, χρηματικὴ ποινὴ, καὶ διὰ τὴν ὑποτροπὴν τῶν ὑποβάλλεται 2) ἐγγυοδοσία· βεβαιωθείσης δὲ πραγματικῆς παραβάσεως, ἐκτελεῖται, ἐπιμελεία τοῦ νικῶντος διαδίκου, ἢ μὲν χρηματικὴ ποινὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 878, ἢ δὲ ἐγγυοδοσία κατὰ τὰ ἄρθρα 840 κ. ἐπ. Πολ. 630.

1) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει 2) Γ. ἐπιβάλλεται

884. Τὸ μέγεθος τῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης χρηματικῆς ποινῆς πρέπει νὰ συμποσοῦται τοῦλάχιστον εἰς τὸ δεκαπλοῦν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπηγορευμένη πράξις, ἀπαξ ἐνεργηθεῖσα, δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ὀφείλοντα νὰ εἶναι παραλείπη, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνει τὸ εἰκοσιπενταπλοῦν.—Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ ᾖ ἱκανὴ, ὥστε νὰ δύναται νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτῆς τό τε διπλοῦν τῆς μεγίστης ποινῆς, καὶ αἱ ἐκ τῆς μὴ παραλείψεως προκύπτουσαι τυχὸν δαπάναι καὶ ζημίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις κινητῶν.

Α'. Καθ' ἕκαστα εἶδη.

α. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

1. Ἐπὶ τίνων κινητῶν.

885. Ὅλα τὰ χρήματα, καὶ ἄλλα κινητὰ ὀφειλέτου τινὸς δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν· ἐξαιροῦνται δὲ μόνον α) — 4. τὰ

α) Δ. 23 Ἰουνίου 1837 περὶ τῶν χοιῶν τῶν κοινοτήτων.

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρεῖα αὐτῶν προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἀρθροῖς προπολογισμῶν.

2. Ὅταν τὰ χρεῖα τῶν κοινοτήτων, τὰ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματισιᾶς των γενόμενα, ᾗναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφ' οὗ δικαστικῶς διακριθῶσιν, αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶσιν καθ' ἑκάστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀντιαιρέτως, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης, ἔχουσα τοιαῦτα χρεῖα, δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπόμενου ἔτους κατάσχεσιν τοσαύτης ποσότητος χρημάτων, ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλου χρέους των, διὰ νὰ ἐκδικάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ν. τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852, περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 1. Διὰ χρεῖα μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γενόμενα, ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πρᾶξεων ἐρισθεισῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἔχοντες κατὰ τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στηριζόμενας ἐν ἐγκτήματι, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδοθέντα, εἰς δικαστικὰς

ἀναγκαιὰ ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων του· — 2. τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτι-

λαιοῦ καὶ ἀποφάσεις, ἡ ἄλλα ἐκτελεσὰ ἐγγράφα, ὀφείλου, πρὸ τῆς ἐπιψηφίσσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δημαρχὸν τὴν περὶ πληρωμῆς αἴτησιν τῶν δι' ἀναφορᾶς, ἡ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοῦ νομίμου τύπου γενομένην.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφορὰν, ἡ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔμβους ἐπομένου ἔτους· ἐὰν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα, τότε πρέπει νὰ διαβῇ τὸ πεμπτημόριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσθδων ἐπὶ τῶν πιστωτῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν. •

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπρακτορες ὀφείλου, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ πρᾶτθωσι ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα ποσὰ, ἅτινα θάλου πληρῶσαι εἰς τοὺς εἰρημένους δικαιοῦχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ καταχωρηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔμβους ἐπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχου τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατὰσχέσιν ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου τῶν τακτικῶν ἡ ἐπιτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἐπομένων.

Ἄρθρ. 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττου τὴν ἰσχύν των, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν πρόντα νόμον.

Δ. 19 Ἰουνίου 1836 περὶ τῆς κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐξίρσεις, τὴν ὅποιαν τὸ ἄρθρ. 835 § 2. καὶ 920 § 5. τῆς πολ. δημονομίας περιορίζου εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνονται ἕως πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ἅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἰδαι ἐπιμισθίῳ, εἰς τρόπον ὅστω μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἐξαμνησίων δηνάρ. μισθοῦ των θάλει εἶσθαι κατασχέτον.

κοῦ μισθοῦ ὄλων τῶν πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν, καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν. Ὁ ὅλος μι-

2. Μὴ κατασχετὰ εἶναι καὶ τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρίσθειας, ὥστε εἰς μόνον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν μιστ' αὐτοῦ, λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως, συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3. Ἐξαιρεῖται ὡσαύτως τῇ: κατασχέσει, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως προστεθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματέα μισθός.

8. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρίσθειας, ἢ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων, καὶ οἱ προξενιοί, ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐγκρίνων ἄρθρων 885 § 2. καὶ 920 § 5.

Διὰ τῶν γραμματ. τῆς Δικ. καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 2 Ἰουλίου 1886 περὶ τῶν γενομένων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν.

1. Ἐκ τῶν πληροφορουμένων ἀπὸ δημόσια ταμεῖα μισθῶν, δύναται δικαστικῶς νὰ κρατηθῇ τὸ τέταρτον, καὶ οἱ ταμίαι εἶναι ὑπεύθυνοι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως τοιαύτας δικαστικὰς κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγῃσι τὰς περὶ ἀπειρημίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχομένων μαρῶν. Τοῦτο διατάσσεται ῥητῶς εἰς τὰ 919-924 ἄρθρα τῆς ἐν γένει ἰσχυούσης πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος οὐδαίς διὰ νὰ στερηθῶσιν οἱ δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτης ἐκασφάλισιν, ἥτις δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν ιδιωτῶν πίστιν. — Τὸ ἄρθρ. 920 στοιχ. 5 διαλαμβάνει ἀκριβῶς, εἰς τίνες μισθοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κράτησις, καὶ πῶς ταμεῖα δύνανται νὰ τὴν ἐνεργήσουν.

2. Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται, ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ νόμου· γίνονται δὲ ἐνταῦθα παρατηρήσεις τινεὶ εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα ὡς ἑξῆς.

Κατὰ τὸ 924 ἄρθρον τῆς ῥηθείσης δικονομίας, ὁ ταμίης χρεια-
 ζομένην νὰ δώσῃ ἀποφασίστως εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλητῆρα τὸ εἰς
 τὰ 140 καὶ 148 ἰριζόμενον μερτυρικὸν περὶ τῆς ἐπιφορᾶς
 κρατήσεως, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰς τυχὴν παρὰ

σθός τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν, καὶ ναυτῶν, μετὰ τῆς στολῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας. — 3. τὰ τρία τέ-

ρον γινομένης κρατῆσαι ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλόμενου ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνῃ ἡ τελευταία κρῆ-
τησις, (διότι ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῇται διὰ μιᾶς πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον μισθόν), ἢ, ἂν δηλονότι συμβαίνουν πολλὰ
πρατήσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις.

Β'. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν δηλονότι γίνονται συγ-
χρόνως πολλὰ κρατήσεις ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἐπομέ-
νως ἀφαιρεῖται πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωστῇ ὁ ταμίης, πρὶν
πληρωσῇ τὰ ἀφαιρετέα μέρη τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανει-
στάς ἔγγραφον συμβολαιογραφικόν, ἢ δικαστικόν, διαλαμβάνον περὶ
τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐτοὶ θέλουν ἢ μίλλουν νὰ μεράσουν τὰ κρατού-
μενα χρημῆματα· ἔως ἔτου δευτέρου τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον, αὐτὰ ἔλθου
μένει ἀναποταμιευμένα εἰς τὸ ταμεῖον.

γ'. Τὸ ἀντίτυπον τῆς ἔγγραφου ἀγγαλίας, τὸ ὅποιον ὁ κλητὴρ ὀφεί-
λει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ταμίαν, νομιμοποιεῖ τὴν παρὰ τούτου ἐνεργε-
σίαν ἀφαιρίσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον, ἐνὸς
ἐξἑκολουθεῖ ἡ ἀφαίρεσις του· ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μηχανεῖον
ἀποδεικτικόν, ὅπου σημαιοῦται καὶ ἡ τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαί-
ρεσις, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτερον ταμεῖον.

δ'. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμεναι ποσότητες θέλουν δίδεσθαι,
ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ εἰς τοὺς νεμίμους ἀν-
τὶν ἀντιπροσώπους, πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ὁ
χρεωστὴν ὑπαλλήλος θέλει ἐξ ἐναντίας ἐξοφλῇ ἐκάστοτε ὅλον του τὸν
μισθόν, καὶ λαμβάνει τὸ πρὸς τῶν δανειστῶν διδόμενον ἀποδεικτι-
κόν, ὡς ἰδιωτικόν ἔγγραφον, πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξασφάλισιν· χρεω-
στῇ δὲ νὰ μὴν ἀποποιῇται τὴν ἐξόφλησιν, ἵνα τὸ ἀντίτυπον δικα-
στέριον διατάττῃ τὴν κρέτησιν, τὴν ὅποιαν ὁ ταμίης μόνος ἀνα-
γνωρίξαι· εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, ὅταν ὀφείλῃ νὰ δέχεται τὸ
νὰ πληρὸν ὁ ταμίης τὸ ἔλλειπον ἐκ τοῦ μισθοῦ. Ὁ χρεωστὴν ὑπαλ-
λήλος ὀφείλει νὰ ἐπικυρῇ πάντοτε ἰδιοχείρως εἰς τὸ ἀποδεικτικόν τοῦ
μισθοῦ του, ὅτι παρέλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦ δανειστοῦ.

ε. Ἐπειδὴ, ὡς ἔρρηξε, ὁ δανειστής, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δὲ ἀντιπρο-
σώπον του, θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαιρούμενα ταῦτα

ταρτα τῶν συντάξεων, τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν, καὶ τῶν διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ χορηγιῶν — 4. Ἡ ἐπὶ ὅκτω τοῦλά-

μέρη πάντοτε ἐγκαίρως, ὁ δὲ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει δίδαι εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δι' ὅλον τοῦ μισθῶν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιαιτέρον περὶ τούτου βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται πάντοτε συντόμως εἰς τὸ ἡμερολόγιον, πόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἔλαθεν ὁ ὑπάλληλος, καὶ πόσον ὁ δανειστής του.

ς'. Μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὰ δικαστήρια διατάττουν προσωρινὴν παρακαταθήκην τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων, πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα, ὡς ἀληθὲς παρακαταθήκη, κατὰ τὸ ἡμέτερον ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1835 διάταγμα περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδοχῆς δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστοῦντες ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ τοιοῦτοτρόπως ἀφαιρούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ μισθοῦ των, διότι τὰ ταμεῖα ὀφείλουν νὰ δίδουν ὡς τὸ ἀνῆκεν δικαστήριον ἀποδεικτικά διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ βῆθέντος διατάγματος κατὰσχαισιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ὅμως τὸ πληρόν ταμεῖον νὰ ἐπικυρῇ ὅτι ἔλαθεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλον τὸν μισθὸν, θεωροῦν ἐκείνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ βῆθέντος διατάγματος. — Τὰς περιστάσεις ὅμως αὐτὰς ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰ δικαστήρια, διαρρίζοντα διαιτητάς. — Ὅταν ὑπάλληλός τις, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν μισθὸν ἐπιβλήθῃ κράτησις, μετατεθῇ διαρκύσας ἐν τῇ: κράτησει, τότε ὀφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἀνευ ἀναβολῆς τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχεῖον γ'. βῆθεισαν δηλοποίησιν πρὸς τὸ ἄλλο ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν μισθὸν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνγκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις. — Διαμβάνον τὸ μέτρον τούτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν δανειστέον καμμίαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστήν, διότι αὐτὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου, τὴν « ὑπὲρ τῶν ἀγρύπνων τὰ δίκαια » εἶναι πάντοτε ὑπόχρεως ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμά του, ἀναγγέλλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἐγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρετὰ μέρη, διορίζων πληρεξέστη

χιστον ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαῖα ζωοτροφία· — 5. ἐπὶ λογίων, ἢ τεχνιτῶν, τῶν ὀποιῶν τὰ βιβλ(α 1), τὰ ἐργαλεῖα, ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαντων σκεύη, μέχρι τῆς τιμῆς τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου· — 6. ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰ πρὸς τὸ μετέργεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀφεύκτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖά των· — 7. ἐπὶ γεωργῶν, εἰς βοῦς, ἢ μία δάμαλις, ἢ τρία πρόβατα, ἢ δύο αἴγες, ἢ εἰς ὄνος, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 920.

1) Γ. τὰ βιβλία αὐτῶν

2. Μεσεγγύσις.

886. Ἡ κατάσχεσις γίνεται, τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἀρ-
θροῖς 862-866 διαταχθέντων, διὰ κλητῆρος, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐνηλίκων μαρτύρων, μεσεγγυωμένων τῶσων ἐκ τῶν εἰς τὸν ὀφει-
λέτην ἀνηκόντων κινητῶν κτημάτων, ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα
πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανειστοῦ. — Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ
ᾖναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου

ἐπίτροπόν του κτλ. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα, καὶ τὰ
εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, δύνανται νὰ διατάξω-
σιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δι' ἐξόφλησιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὸ δη-
μόσιον, ἀφοῦ προηγηθῶσιν ἰδιαιτέροι περὶ τούτου συμβιβασμοί, προσ-
διορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περι-
πτώσεις· νὰ λαμβάνῃ δηλαδὴ τὸ ταμίον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα,
καὶ νὰ τὰ καταλογίζῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμίου
δέχεται ὡς χρεωστῶν ὑπ᾿ ἄλλῳ ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων, ὡς ὠρίσθη
ἄνωτέρω εἰς τὸ στοιχεῖον δ'. — Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν
παρουσῶσαν ἀπόφασιν περιστάσεων, δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ τα-
μίαις κἄμμιαν ἀφάρισιν μισθοῦ. Ὀφείλου δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰ-
κονομίαν καὶ τὴν ἐρθὴν διαχειρίσιν, νὰ περνοῦν, ἥτοι νὰ καταλο-
γίζουσιν εἰς τοὺς ἀνήκοντας προὔπαλοισμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ μισθοῦ
ἐλοκληρούς, χωρὶς νὰ σημειοῦν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς συνήθως
καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

συγγενείς ἢ πτυχιστοὺς τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ κλητῆρος, οὐδὲ ὑπηρέται, ἢ γραφεῖς τοῦ κλητῆρος. Πολ. 916. 958. 1038 ε.

887. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρξισθενέτα κινήτῃ κτήματα σημειοῦνται ἀκριβῶς, ἐκτιμῶνται ἀνευ περιτέρῳ ἐξόδων ἀμέσως, καὶ φέρονται εἰς ἀπολλὴ φύλαξιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 888. — Περὶ τούτων πάντων συντάσσεται ἐκθέσις, προσδιορίζεται ἐν αὐτῇ περὶ τὴν κτήματα ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἐκθέσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ παρὰ τῶν παρόντων διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ φυλάττοντος τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα, ἢ, ἐὰν οὗτοι δὲν εἰμποροῦν, ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, σημειοῦται τοῦτο. — Ἐὰν δ' ὁφειλέτης δὲν ᾔσων παρὼν, φανεροῦται 1) εἰς αὐτὸν ἡ κατάσχισις. Πολ. 875. 925. 1037. 1039. 4042.

1) Γ. γνωστοποιεῖται

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

888. Τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν ἢ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἢ εἰς τὸν δήμαρχον, ἢ τὸν δημορχικὸν πάρεδρον τοῦ τόπου τῆς μεσεγγυήσεως, ἐπὶ ἐξοφλητικῶν γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως, ἢ ἐπὶ ἀποδείξει περὶ κλητῆρος. — Ἐπὶ μεσεγγυηθέντων γεωργικῶν σκευῶν, ἢ ζώων, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ διορίσῃ ἐπιστάτην καὶ δικηγόρον τοῦ κτηνίου 1), ἢ τῶν ζώων. Πολ. 917. 1039.

1) Γ. πράγματις

889. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς θεματοφύλαξ, περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλάξεως, καὶ τῆς ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παραδόσεως, καὶ, ἐὰν τὸ πρᾶγμα προήγαγε καρποῦς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν. — Ἐπὶ παραδρομῶν, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημιώσιν, καὶ, ἂν δὲν ᾔθελον εἶναι ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ 1), ἐνέχεται ὁλος ὁ δῆμος ἀλλήλῃ ἐγγύως 2), ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς καθ' οὗ ἀνήκει. Πολ. 869. 927. 981 ε. 999. 1030.

1) Γ. ἀξίόχρως 2) Γ. ἐπιδοθητικῶς

4. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

890. Ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν μὲν ᾗτο παρὼν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ἐὰν δὲ ᾗτον ἀπών, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 887 κοινοποιήσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἢ τῆς ἐνεχυριάσεως τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὁρισμένα. Πολ. 926. 1039. Ποιν. 171.

5. Πλειστηριασμός.

α. Καρὸς καὶ τόπος.

891. Τὰ μεσεγγυημένα κινητὰ πλειστηριάζονται δημοσίως ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἐγίνεν ἡ μεσεγγύησις, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοις τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, ἢ εἰς τὸν διὰ τοὺς πλειστηριαμοὺς προσδιωρισμένον τόπον, καθ' ἡμέραν τινὰ π α ν η γ ύ ρ ε ω ς 1), ἢ κατὰ κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἢτοι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου· καὶ — 1. ἐὰν μὲν πρόκηται λόγος περὶ κινητῶν κατωτέρας τιμῆς τῶν τριακοσίων δραχμῶν, ὅχι πρὸ τῆς ὀγδόης μετὰ τὴν μεσεγγύησιν ἡμέρας· — 2. ἐπὶ δὲ κινητῶν μεγαλητέρας τιμῆς, ὅχι πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων. Πολ. 898. 965. Ἐ. 202. 207.

1) Γ. ἀγρεῖας

892. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἢ ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν δανειστῆς νομίῃ, ὅτι, γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν ἄλλῳ δήμῳ, δύναται νὰ προσεγγθῇ μεγαλητέρα τιμῇ, γίνεται ἐκεῖ ὁ πλειστηριασμός τοῦλάχιστον τότε, ὅταν π λ η ρ ό ν η 1) ὁ ἴδιος τὰ τῆς μετακομίσεως καὶ τὰ τυχόν πρὸς νέας κοινοποιήσεις ἀναγκαῖα ἐξόδα, ἢ διδῇ καὶ ἀρκοῦσαν ἐ γ γ ύ η σ ι ν 2) περὶ αὐτῶν. Πολ. 966.

1) Γ. προπληρόνη 2) Γ. ἀσφάλεια

, 6'. Κοινοποιήσεις.

893. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ὁ θάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνη οὗτος, προκοινοποιοῦνται διὰ κλητῆρος, καὶ ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 1, τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 2, τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 967.

894. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 893 ὠρισμένην προθεσίαν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου 1), κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν, διὰ κηρύξεως ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου γίνεται ὁ πλειστηριασμός, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ 2). ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 2, ἐκτὸς τούτου, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, καὶ διὰ καταχωρίσεως τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου εἰς τι δημόσιον φύλλον. — Τὸ τοιχοκολλητὸν γραμματίον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆς κατάλογον τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Πολ. 968.

1) Γ. διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως 2) Γ. ἐφελέτου

895. Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ νέα δημοποίησις διακηρύξεως 4), κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν. — Ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει ἀναφέρονται ὅλαι αἱ 2) κατὰ τὰ ἀρθρα 893 καὶ 894 ἀνγκαιᾶ κοινοποιήσεις. Πολ. 973.

1) Γ. διὰ κηρύξεως 2) Γ. αὐταὶ αἱ

896. Αὐτὰ αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 893-985 1) ἀναφερόμενα κοινοποιήσεις καὶ προθεσίαι διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας· καὶ ἐὰν δὲν τηρηθῶσιν ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἐτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 56. 202, 2. 203. 970.

1) Γ. 893-895

897. Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἔγινε προσηκόντως ἡ κοινοποίησις, διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 970 ὠρισμένα. — Ἐὰν λείπῃ ἡ ἀπόδειξις αὕτη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, δὲν γίνεται οὗτος· καὶ, ἐὰν προῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 896 ὠρισμένας ποινάς. Πολ. 203.

γ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν.

898. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν πλειστηριάζονται δημοσίως παρχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου, προσδιοριστέας προθεσμίας, διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται πάντοτε κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, καὶ, ἐὰν τοῦτο, λόγῳ τοῦ χρόνου, ᾗναι δυνατόν, προσέτι καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως. Πολ. 930. 1040. 1056. 1094.

δ'. Κατακύρωσις.

899. Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλειονα, ἀλλὰ φυλαττομένων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 974 διατεταγμένων τόπων, καὶ μόνον πληρονομένων¹⁾ τῶν χρημάτων εἰςμετρητῶν, καὶ ἔχοντος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν περὶ τῆς τιμῆς τῆς κατακύρωσεως προσωπικὴν εὐθύνην, ἐὰν ᾗθελε δώσῃ πρὸ τῆς πληρωμῆς τὰ πλειστηριαζόμενα κινήτά. Ἐ. 206. Πολ. 975 ε.

1) Γ. εὐθύς

900. (Ἐτροποποιήθη α). Οἱ δανειзаὶ δύνανται νὰ συμπλειστηριάσωσι. — Μὴ προσφέροντός τινος τῶν πλειστηριαστῶν εὐλογον τιμὴν, κατακυροῦται εἰς τὸν δανειστὴν, κατ' αἵτησίν του, τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίαν (ἄρθρ. 887). Πολ. 978.

α) Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ καταξέσεως καὶ πλειστηριάσεως τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων.

1. Ἡ κατακύρωσις τῶν κινήτων, τὰ ὅσα, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδότησαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ εἴηαι μὲν
(Τόμ. Α')

901. Τὴν αὖτις, καὶ ἡ κρίσις νὰ πλειστηριασθῇ τὰ μετασημειωμένας, περιλαμβανομένης, ἐκτὸς τῶν.
— Ἄμα συνελθὼν ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποτίσεως καὶ τῶν

κρεττά τῆς δι' ἐπιμήσεως γενομένης. — Ἐξαιρεῖνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ κλάσματα μέταλλα, ὅταν ἡ πλειοψηφία αὐτῶν διὰ φθάνῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμήσεως τοῦ Ν. Νομισματοκοπείου, καὶ ἡ χρωστικὴ ἐκείτῃ τὴν εἰς τὸ κατὰ κράτος τοῦτο, ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποστολῇ των, προκαταβάλλων καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξοδα. — Εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ταύτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πραγμασιογραφῶν ἢ ἀλλοθὺ ἐσωτερικῇ ἀξίᾳ τῶν μετάλλων.

2. Ἐπὶ δικαστικῷ πλειστηριασμῷ ἀκινήτων, ἢ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκόλλου γραμματικῶν προσκλήντως γνωστοποιουμένη τιμὴ θέλει χρησιμεύει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' ἐσθενὸς ἐπεξηρμητιστοῦ, τὸ πλειστηριαζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμὴν. — Τοῦ λοιποῦ ἢ τε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γινομένη προσφορά, καὶ ἡ καταχώρισις τοῦ πλειστηριαζομένου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς δι' ἐπιμήσεως ἀξίαν.

3. Ὅλοι εἰ περὶ τούτου ὅρισμοι, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἀρθρὰ 900, 909 §. 4, καὶ 978 τῆς πολ. δικονομίας ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθ' ὅσον δὲν συνάδουσι μὴ τοῦς τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν ὅρισμούς.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ, ἐξαίρουμένης τῆς ἐν §. 2. τοῦ ἀρθρ. 1. διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησης τοῦ Νομισματοκοπείου *.
— Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατιμήσεως αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, θέλουν ἐπαρμεσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἰδαφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. — Οἱ καταναγκαστικῶν πλειστηριασμοὶ, εἰ ὅποιοι, κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐν ἀρθρῳ 969, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐφθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ γνωστοποιηθῶσι, θέλουν παραδεθῇ κατὰ τοὺς ἀχρι τοῦδε ἰσχύοντας τύπους.

* Ἐξεδόθη μετὰ τοῦ Δ. τῆς 7 Ἀπρ. 1843 ἐν ἀρ. 11 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1843.

ἑξόδων ἀναγκαία ποσότης, παύει ἡ περαιτέρω πλειστηρίασις.
Πολ. 978.

902. Περὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν καὶ τῆς κατακυρώσεως συντάσσει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔκθεσιν, καὶ τὴν ὑπογράφει μετὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τῶν τυχόν παρόντων διαδίκων, καὶ δύο μαρτύρων. — Μὴ δυνάμενος, ἢ μὴ θέλωντος τοῦ διαδίκου, ἢ τοῦ π λ ε ι σ τ η ρ ι ᾶ ζ ο ν τ ο ς 1) νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τοῦτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 979.

1) Γ. ὑπερθεματιστοῦ

, ε'. Ἀναπλειστηριασμὸς, μὴ πληρώσαντος τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

903. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν πληρώσῃ ἕκαστὸν ἀρθρον 899 εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς κατακυρώσεως, πλειστηριάζεται ἐκ νέου τὸ κατακυρωθὲν ἀντικείμενον δαπάναις αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 891-902 διαλαμβανομένους τύπους· καὶ, ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν τοῦτον προσενεχθῇ ὀλιγώτερον, τὸ ἑλλείπον τοῦτο εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, κατὰ τὸ ἀρθρον 878 ἀρ:θ. 1 καὶ 3 καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Πολ. 982. 983. 999, 12.

904. Ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς ἔχει, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγοράσεως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς καὶ ὁ ὀφειλέτης, κατὰ τὸ ἀρθρον 906 ἀρ:θ. 2, ἐὰν πληρόνῃ, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ ἑξόδα τῆς νέας ἐπιχειρήσεως. — Ἐπὶ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ δὲν ἔχει ὁ πρῶτος πλειστηριαστὴς κἀνὲν δικαίωμα· ἀλλὰ τοῦτο πληρόνεται, κατὰ τὸ ἀρθρον 905, εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ, ἀν οὗτοι ἐπληρώθησαν, εἰς τὸν ὀφειλέτην. Πολ. 983.

, ς'. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

905. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως πληρωθῇ προσηκόντως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πληρόνει πρῶτον τὰ ἑξόδα τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἔπειτα τοὺς καταγγελλαντας ἑαυτοὺς δάνειστάς· καὶ τοῦτο, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως· τὸ δὲ τυχόν κατὰλειπόμενον περίσσευμα ἀποδίδεται ἐν

τὸν ὀφειλέτην. Ταῦτα πάντα ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως. Πολ. 981. 908. 936.

ζ'. Ὅτι ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος διὰ τῆς κατακυρώσεως.

906. Ἡ πώλησις δὲν τελειοῦται εἰμὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως· ὅθεν μέχρις ἐκείνης δύναται, — 1. ὁ μὲν τὰ πλείονα προσφέρων νὰ ὀπισθοδρομήσῃ· — 2. ὁ δὲ ὀφειλέτης νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μεσεγγυημένα ἀντικείμενα, πληρόνων τὸ ὀφειλόμενον· πρὸς δὲ δύναται νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα καὶ δι' ἐνεχυριάσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Πολ. 979.

6. Διαδικασία γινομένη, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων.

907. Ἐὰν ὁ κλητὴρ εὕρῃ κεκλεισμένους θύρας ἢ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἀνοίγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὸ ἐκβιάσῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀγνόμου, ἢ τοῦ δημάρχου 1)· μέχρι δὲ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν, νὰ φυλάττῃ ἀπλῶς τὴν θύραν ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, πρὸς κώλυσιν ὑπεξαγωγῆς πραγμάτων. Πολ. 1044.

1) Γ. τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς

7. Ἀνακοπή.

α. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον.

908. Κατάσχεσις μεσεγγυημένων ἤδη κινητῶν πραγμάτων εἶναι ἀπαράδεκτος. Ὁ παραβάτης κλητὴρ, ἢ ἡ παραβάτις ἐπιτόπιος ἀρχὴ καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. — Οἱ μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταὶ, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν πλέον ἀκίνητα 1) μὴκέτι μεσεγγυηθέντα, ἀναγγέλλουσι μόνον ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Πολ. 203. 933 ε. 984.

1) Γ. κινητὰ πράγματα

909. Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον ἀναγγελτήριον ἔγγραφον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 236 καὶ 237 ὀρισμένα. — Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ὁ ἀναγγέλλων ἑαυτὸν

δανειστής δὲν κατοικῇ κατὰ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, διορίζεται αὐτόθι ἀντίκλητος, καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου γίνεται ἢ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ εἰς τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ τὸν αἰτούντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστήν. Πολ. 148 ἐ. 984.

6'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

910. Ἐὰν ὁ δανειστής 1) κάμῃ ἀντιβῆρσεις ἔνεκεν ἀταξίας τῆς διαδικασίας, ἔνεκα γενομένης ἤδη πληρωμῆς κτλ., γίνεται ἢ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 871 κ. ἐπ. ἐνδιαλαμβανομένη διαδικασία, ἐξακολουθεῖται ὅμως ἐν τοσούτῳ ἢ ἐκτέλεσις μέχρις οὗτου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 634, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἢ, κατ' ἄλλας περιπτώσεις, τὸ δικαστήριον παραχωρήσῃ ἀναβολήν. — Περὶ τῆς παραχωρηθείσης ἀναβολῆς εἰδοποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπιμελείας τῶν διαδικῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 985.

1) Γ. ὀφειλέτης

γ'. Τρίτοι διεκδικηταὶ 1).

911. Ὅτι διεγράφῃ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀθρῳ, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τρίτους, οἵτινες δι' ἀνακοπῆς διεκδικοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἰδίως ἀνήκοντα κίνητὰ ἐκ τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Τοιαύτη μετὰ διεκδικήσεως συνεχομένη ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τε τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, καὶ εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστήν, καὶ τὸν ὀφειλέτην· ἡ δὲ ἀγωγὴ διευθύνεται κατὰ τε τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὸν 2) τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 236, 237, 619 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 19, 4. 871. 985. Ἐ. 210.

1) Γ. πρὸς τρίτων διεκδικητῶν 2) Γ. αὐτὴν

912. Ἀν καὶ 1) ἡ τῆς διεκδικήσεως ἀγωγὴ εἶχεν ἀντικείμενον μέρος μόνον τῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐκτεθειμένων πραγμάτων, πλειστηριάζονται μ' ὅλον τοῦτο καὶ 2) τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς ἐὰν κατ' αἴτησιν τῶν διαδικῶν αὐτῶν ᾤθελε ἡ

τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 910 παρὰ τῷ δικαστῇ ἢ ἀναβολῇ τοῦ ὅλου πλειστηριασμοῦ, καὶ ἔθελε παρχωρῆσθαι παρ' αὐτοῦ. Πόλ. 985.

1) Γ. παρῶμαι δ κ α ι

8. Πρεμύπτοντα.

913. Ἐὰν διὰ τινος παρεμπίπτοντος ἀναβληθῇ κήρυξίσις τις, ἥ δ πλειστηριασμός αὐτός, προσδιορίζεται νέα ἡμέρα πρὸς πλειστηριασμόν, τῆς ὁποίας 1) πρέπει νὰ προηγηθῇ κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἡ ἐλλείπουσα ἔτι, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν, ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 895 δικαγεγραμμένη ε η μ ο σ ί ε υ σ ι ς 2) ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν. Πόλ. 985:

1) Γ. τοῦ ὁποίου 2) 1. δὲ ἀπερίεχτος

914. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τὸν πλειστηριασμόν προσδιορισμένην ἡμέραν δὲν κατορθωθῇ ὁ ὅτος δι' ὅποιονδήποτε λόγον, δύνανται ἕκαστος τῶν ἐχόντων ἐκτελεστὸν δικαίωμα γράφει δα- νειστῶν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμόν. Πόλ. 985.

6'. Κατάσχεσις καρπῶν ἀσυγκομίστων.

915. Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων εἰσέτι καρπῶν δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐντὸς ἐξ ἐβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὥριμάσεως τῶν καρπῶν. Πόλ. 885.

916. Ἡ περὶ κατασχέσεως ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν γηπέδων, καὶ τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν, καὶ ἐκτίμησιν γι- νομένην ἀνεξόδων. Πόλ. 886.

917. Ὡς φύλαξ τῶν καρπῶν διορίζεται συνήθως ὁ ἀγρο- φύλαξ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς παρὰ τοῦ δημάρχου προβαλλόμενος φύλαξ. — Ἐὰν τὰ γηπεδὰ κεῖνται εἰς διαφό- ρους δήμους, διορίζεται διὰ τοὺς ἐν ἐκάστῳ δήμῳ μεσεγγυη- μένους καρποὺς ἰδιαίτερος φύλαξ α). Πόλ. 888.

918. Ἀντίγραφον τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως κοινο-

α) ὅρα τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 317 Πόλ.

ποιεῖται εἰς τὸν δῆμαρχον. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 8 8 1, 914 ὡρισμένα.

1) Γ. ἰσως 885

γ'. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ εισοδημάτων εὐρισκομένων

παρὰ τρίτῳ τινί.

1. Κατάσχεσις.

α. Ἀνθρῶποι.

919. Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ 1) τὴν κατὰσχεσιν ὅλων τῶν παρὰ τρίτῳ τινὶ εὐρισκομένων χρημάτων τοῦ ὀφειλέτου του, ἢ τῶν εισοδημάτων, κεφαλαίων, τόκων, ἢ ἄλλων παντοίων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ διὰ τούτου τὸν τρίτον νὰ τὰ φυλάττῃ μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἁρμόδιον δικαστήριον, εἰς ποῖον πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἢ παραδοθῶσιν. Πολ. 873. 925. 1034. 4042.

1) Γ. ἐνεργήσῃ

, 6'. Πράγματα.

920. Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι — 1. τὰ πρὸς διατροφὴν δικαστικῶς ἐπιδικασθέντα. — 2. ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη ἡ ἐγγύησις. — 3. χρέη ἐκ συναλλαγματικῶν, μόνον 1) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. — 4. τρία τέταρτα τῶν συντάξεων τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν, καὶ τῶν διὰ τὰς γήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ χορηγιῶν. — 5. τρία τέταρτα τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν, καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν, καὶ ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν, καὶ ναυτῶν. Πολ. 885, 2. 3. 941, 8.

1) Γ. εἰμὴ μόνον

, γ'. Δικαιόγραφα.

921. Ἡ κατὰσχεσις δύναται νὰ γίνῃ δυνάμει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἰς δὲ κατεπειγούσας ὑποθέσεις, καὶ ἐπὶ ἀπλῇ βεβαιώσει. — Καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ἔχῃ κἀνὲν δικαίω-

τοῦ πρὸς συμβιβασμὸν δικαιώματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 κ. ἐπὶ Πολ. 986 ἐ. 4044. Ἐ. 212.

β'. Διαδικασία ἀπορῶσχ τὴν παρὰ τῶν δανειστῶν
προσαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

937. Δανεισταὶ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς πρέπει νὰ προσκληθῶσιν εἴτε ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, νὰ προβάλουν εἰς αὐτὸν ἥτοι ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, συντατασσομένης ἐκθέσεως, τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀξιώσεις τῶν, καὶ νὰ φέρουν τὰς ἀποδείξεις τῶν. — Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται, ὅταν μὲν κατὰ τὰ ἄρθρα 903, 918, καὶ 935 πρόκειται περὶ διανομῆς τοῦ ἀπὸ κινήτων πραγμάτων ἢ ἀπὸ καρπῶν ἐκπλειστηριάσματος, παραχρῆμα· ἐπὶ δὲ κατασχθέντων χρημάτων, ὀφείλει ὁ ἐπιμελούμενος διάδικος νὰ προσδιορίσῃ πρότερον κατὰ τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως συμβολαιογράφον τινὰ ἢ εἰρηνοδίκην, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περαιτέρω διαδικασία. Πολ. 809. 988 ἐ.

938. Τὸ βραδύτερον δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης προσκλήσεως, ὀφείλουν οἱ δανεισταὶ νὰ προσπαθῶσι τὰς ἀποδείξεις τῶν, καὶ νὰ αἰτήσων τὴν κατάταξιν. — Ἐντὺς ὅκτῳ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, ἔχουν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν προσχθέντων ἐγγράφων, καὶ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις τῶν. — Πᾶσα βραδύτερα προσαγωγὴ, ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος· ὅθεν καὶ ἀπορρίπτεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου.

γ'. Κατάταξις.

939. Δεκατέσσαρας τὸ βραδύτερον ἡμέρας μετὰ τὴν παράλυσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένης προθεσμίας, ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς κατάταξεως (ἄρθρ. 938) νὰ τελειώσῃ τὴν κατάταξιν· ἄλλως καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαγωγικὴν ποινήν. Πολ. 203. 945. 989.

940. Πρῶτον κατατάττονται ὅσοι τῶν δανειστῶν ἔχουν προνόμια ἐφ' ὅλῳ τῶν κινήτων πραγμάτων, προτιμωμένων τῶν προ-

νομίων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν· 1) — 1. τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἐν γένει τὰ δικαστικά ἐξοδα· 2) — 2. τὰ διὰ τὴν κηδείαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν τέκνων του ἀναγκαῖα ἐξοδα 2)· — 3. τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀσθένειαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων του εἰς ἰατροὺς, χειρουργοὺς, μαιάς, φύλακας, καὶ ἰατρικὰ δαπανηθέντα· 3) — 4. ὁ καθυστερήσας μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν, ἐργατῶν, ἡμερομισθίων ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ὑπηρετικὸν ἔτος καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐνεστῶς· 2) — 5. ἀπαιτήσεις ἕνεκα τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, τὰ ὅποια κατὰ τοὺς τελευταίους ἐξ μῆνας ἐδόθησαν εἰς τὸν ὀφειλῆτην, τὴν γυναικίαν του, ἢ τὰ τέκνα του, καὶ ἰδίως παρ' ἀρτοποιῶν, κρεωπώλῶν, ξενοδόχων, ἐμπόρων, καὶ τῶν τοιούτων· 2) — 6. συνεισφορὰ εἰς τὰ τῶν νομίων, ἐπαγγελματιῶν, καὶ τῶν δήμων θάρη τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν· 2) — 7. ἀπαιτήσεις τοῦ Κράτους ἕνεκα καθυστερησάντων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγούμενων· 3) — 8. τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔξοδα, ἐὰν ὁ ὀφειλῆτης κατεδικάσθῃ παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 877. 994.

1) Γ. πρῶτον 2) Γ. ἑπειτα 3) Γ. τέλος

941. Αἱ ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων τὸ περὶ προτιμήσεως δικαίωμα ἀνάγεται μόνον εἰς ῥητὰ κινητὰ, ἢ εἰς ῥητὰ χρήματα, κατατάσσονται πρῶτοι, ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ τοῦ ἐκπλειεσηριάσματος 1) τῶν κινητῶν, ἢ περὶ τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων τούτων, καὶ — 4. αἱ ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει εἰς χεῖράς του ὁ δανειστής ἐνέχυρον, ὡς πρὸς τὸ ἐνεχυριασθὲν πράγμα α) — 2. ἔξοδα γενόμενα πρὸς διατήρησιν πράγματός τινος, ὡς πρὸς τὸ δι' αὐτῶν διατηρούμενον πράγμα· — 3. προκαταβολαὶ σπόρων ἢ χρημάτων πρὸς προαγωγὴν καρπῶν, ἢ ἄλλα καλλιιεργείας καὶ θερισμοῦ ἔξοδα τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὡς πρὸς τοὺς καρποὺς αὐτοὺς, ἐὰν οὗτοι ὑπάρχουν εἰσέτι αὐτοῦσι· —

α) Ὡς Ν. ἐνεχύρου Τόμ. Β',

4. τὸ ἐνοίκιον κατοικιῶν καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν προσαχθέντα καὶ ἐν τῷ ἐνοικιασμένῳ τόπῳ εἰσέτι εὐρισκόμενα κινητὰ· — 5. τὸ μίσθωμα ἀγρῶν καὶ ἄλλων κερπὸν φερόντων πραγμάτων, ὡσπύτως τὸ δέκατον, δ' ἀπὸ τῶν ἀγρῶν **Ξ γ γ ε ι ο ς φ ό ρ ο ς** 2), τὸ μίσθωμα ἐργοστασίων, μύλων, καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας εἰσέτι καρποὺς, οἰκιακὰ σκευή, ἐμπορεύματα, καὶ τεχνουργήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰσέτι ὑπάρχοντα κτήνη καὶ τὸ προσαχθὲν ὑλικόν· — 6. ἀπαιτήσεις ξενοδόχων πρὸς ὁδοιπόρους διὰ τὰ κατναλωθέντα καὶ διὰ τὰς γενομένας εἰς αὐτοὺς πρόκαταβολὰς ὡς πρὸς τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰσέτι αὐτόθι· — 7. ἔξοδα καὶ ἀγῶγια παραγγελιοδόχου, ἀποσολέως, πλοιάρχου, ἡ ἀμαξηλάτου, ὡς πρὸς τὰ κατὰ παραγγελίαν εἰλημμένα, ἢ πρὸς μετακόμισιν διαπεπιστευμένα, καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσέτι εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα· — 8. ἀπαιτήσεις, δι' ἃς ἐδόθη ἐγγύησις, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην, ἰδίως δὲ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, προκύπτουσαι ἐκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματος ὑπαλλήλων· ὀφειλόντων νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἕνεκα τῆς θέσεώς των, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην. Πολ. 920. 994. 'Ε. 93. 490. 491.

1) Γ. τούτων 2) Γ. κινῶν

942. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προτιμήσεως δικαιώματα συμπέσουν μετὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, προτιμῶνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940. — Ἐὰν δὲ τὸ ὑπερέβαλλον δὲν ἀρχῇ, ὥστε νὰ εὐχαριστήσῃ ἐντελῶς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀναφερόμενα προνόμια, πρέπει, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερομένων προνομίων, νὰ συνεισφέρῃσι μόνον συμμετρως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 διαλαμβανόμενα κινητὰ πράγματα καὶ χρήματα, καὶ ἐπομένως τὸ ἀπολειπόμενον περίσσευμα νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 προνομίων.

943. Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀριθ. 1-7 διαλαμβανόμενα

προνόμια συμπέσωσι μετ' ἀλλήλων, προτιμῶνται πάντοτε 1) τὰ πρὸς διατήρησιν καὶ προαγωγὴν καρπῶν ἀναγκαῖα ἐξοδα, τὰ ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα.

1) Γ. δλων τῶν ἄλλων

944. Ὅταν, ἐκπληρωθέντων δλων τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 940 καὶ 941 ἀναφερομένων προνομίων, μένη εἰσέτι περίσσειμα, διανέμεται τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀναγγειλαντας ἑαυτοὺς δανεισὰς, συμμμέτρως, κατὰ λόγον δηλαδὴ τῶν ἀπαιτήσεων των.

δ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως καὶ πληρωμῇ τοῦ ἐκπλειστη-
ριάσματος.

945. Ὁ παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 939-944 σχεδιασθεὶς κατατάξεως πίναξ πέμπεται παρ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν. — Ὁ πρόεδρος, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 939 ἀναφερομένας ἐπιζημίους συνεπείας, ἐξετάζει ἐκ νέου, ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς, τὰς ἀξιώσεις τῶν δανειστῶν, καὶ ἀποφαίνεται ἐκτελεστὸν τὸν τῆς κατατάξεως πίνακα, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῳ 149 διαλαμβανόμενον τύπον, ἢ, ἐὰν τὸν θεωρῇ ἐσφαλμένον, τὸν μεταβρῦμιζει, ἢ σχεδιάζει νέον καὶ τὸν ὑπογράφει. Πολ. 66. 204. 856. 994.

946. Ὁ ἐκτελεστὸς κηρυχθεὶς ἢ μεταβρῦμισθεὶς κατατάξεως πίναξ ἐπιστρέφεται ἀνυπερθέτως ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Συγχρόνως προσκλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου οἱ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς δανεισται νὰ λάβουν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, γνῶσιν τοῦ τῆς κατατάξεως πίνακος. — Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δὲν δίδεται. Ἡ πρόσκλησις κοινοποιεῖται διὰ κλητῆρος εἰς τοὺς δανειστάς αὐτοὺς, ἐὰν κατοικοῦν ἐν τῷ τῆς ἐκτελέσεως τόπῳ, ἄλλως δέ, εἰς τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν. Πολ. 994. 909.

947. Ὅταν ἐντὸς τῶν εἰρημένων δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως, οἱ δανεισταὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πίνακος, ἢ λαβόντες δὲν ἔχαμον ἀνακοπὴν, οὗτος καθίσταται ἀμετ' ἀκλήτῃ.

τος 1). καὶ ἐπὶ τῷ 905, 935, καὶ 936 γίνεται ἑναρξίς τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἐκπλειστηρίου αὐτοῦ, ἡ τῶν κατασχθέντων χρημάτων, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως. Πολ. 952. 995.

1) Γ. τελισίδικας.

948. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὐρισκόμενα χρήματα κατεσχέθησαν 1), καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ, ἂν ᾖ ὑπάλληλος, ἐκτὸς τούτου, καὶ εἰς πειραρχικὴν ποινήν. Πολ. 204.

1) Γ. παρ' ᾧ κατεσχέθησαν τὰ χρήματα

949. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 946 ὁρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν λάβουν οἱ δανεισταὶ γνῶσιν τοῦ πίνακος, ὁρεῖται, ὅστις ἐξ αὐτῶν θέλει νὰ ἀνακόψῃ, νὰ κάμῃ τὴν ἀνακοπὴν διαρκούσης· εἰσέτι τῆς προθεσμίας ταύτης, παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τὴν κατάταξιν, ἢτοι ἐγγράφως, ἢ προσωρικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως βραδύτερον καὶ κατ' ἄλλον τύπον εἶναι ἀπαράδεκτος.

950. Ἡ γενομένη ἀνακοπὴ φέρεται ἄνευ περαιτέρω ἐγγράφου προδικασίας ἀπ' ἐθέτας εἰς τὸ ἀκροκτήριον, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται αὐτόθι ὡς συνοπτικὴ δίκη. — Ἐκτὸς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ κατάταξις πρόσβληθη, δὲν καλεῖται κανεὶς εἰς τὸ ἀκροκτήριον, καὶ ὅστις, ἐκτὸς αὐτοῦ, θέλει νὰ παρασταθῇ, παρίσταται ἰδίαις δαπάναις. Πολ. 588.

951. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 871 ὁρισμένῃ. — Καὶ εἰς τὴν περὶ ἐφέσεως δίκην ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐνεκα τῶν κλητεῦτων διαδίκων διατεταγμένα.

952. Ἄμα παρεμπίπτουσά τις ὑπόθεσις ἀποφασισθῇ τελισιδικῶς, πληρόνεται ἀνυπερθέτως τὰ χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 947, εἰς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς.

953. Ἐὰν τὰ διανεμητέα κεφάλαια, ἢ ἄλλα χρήματα φέ-

φρον τόκους, παύουν οὔτοι, ἀμα κατασταθῇ ἀμετάκλητος 1) ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ.

1) Γ. τἀλεισθίικος

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Α'. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ.

α. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

954. Ὃπας δανειστής, ὅστις διακατέχει ἐκτελεστὸν δικαιογράφον, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν ἔχει κανὲν ὑποθήκης δικαίωμα, ἀλλ' ᾔθελεν ἔχει ἐξ ἀρχῆς ἀπλοῦν ἰδιωτικὸν ἐγγραφοῦν, δύναται νὰ κατάσχει ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου τοῦ μετὰ τῶν παρεπομένων καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν, καὶ τὰ τοῖς ἀκινήτοις ἰσότημα, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους περιορισμούς. — 1. ἀκίνητα ἐνηλίκων, καὶ ἐὰν οὔτοι ἐχειραφετήθησαν, ἢ ἀπηγορευμένων, ἀλλὰ μετὰ τὴν δίκην 1) τῆς κινήτης περιουσίας των. — 2. ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανειστής πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνεται πρῶτον τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ τότε μόνον νὰ ἐπιβάλλῃ κατάσχεσιν εἰς τὰ λοιπὰ ἀκίνητα, ἐὰν ἐκεῖνα δὲν ἐξαρκῶσιν εἰς ἀποπληρωμὴν αὐτοῦ. — 3. τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα, κατ' αἵτησιν τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατάσχεσιν καὶ τὸν διὰ βίας πλειστηριασμὸν τῶν ἀκινήτων, ἐὰν δύναται νὰ ἀποδείξῃ δι' αὐθεντικοῦ ἐγγράφου, ὅτι τὸ ἐνιαῖσιον καθαρὸν εἰσόδημα 2) ἀρκεῖ εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ ἐὰν ὑπόσχεται νὰ παρχωρήσῃ τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς τοὺς δανειστάς του. ἀλλ' ὅσάκις παρίσταται κώλυμα περὶ τὴν πληρωμὴν, συγχωρεῖται ἐκάστοτε ἐκ νέου ἢ κατάσχεσις, καὶ ἡ διὰ βίας ἀπαλλοτρίωσις. Πολ. 878.

1) Γ. μόνον μετὰ τὴν δίκην 2) Γ. τῶν ἀκινήτων τοῦ

955. Ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 954 ἀριθ. 1 ἀναφερομένη δίκην δὲν ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ μάλιστα δύνανται τὰ ἀκίνητα ἀντὶ τῆς
(ΤΟΜ. Α'.)

τινος, ἢ ἀπηγορευμένου, νὰ κατασχεθῶσι παρατυχία, ἐὰν ᾗτοι ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ ἀπηγορευμένης διακατέλῃ τὰ ἀκίνητα μετὰ τινος ἐνὶ γλικος, καὶ ἐὰν συγγρόνως τὸ γρῆος ᾗται κοινὸν εἰς ἀμφοτέρους, ἢ ἡ κατὰ τοῦ ἐνὶ γλικος ἢ τοῦ ἀπηγορευμένου διαδικασία ἤρξατο πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως 1).

1) Γ. ἢ ἡ διαδικασία ἤρξατο κατὰ ἐνὶ γλικος, ἢ κατὰ τοῦ ἀπαγορευμένου πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως.

956. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ τῷ ὀφειλῆτῃ, ἐκτὸς — 1. ἐπὶ ὑποθηκῶν, καθ' ὅς αὕτη δύναται νὰ γίνη καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ διακατόχῳ τοῦ ἐνυποθήκου πράγματος — 2. ἐπὶ ἀνελίκων, ὑπὸνδρων γυναικῶν, ἀπηγορευμένων, καὶ ἄλλων ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελούντων, ἢ σωματείων, παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. Πολ. 1034. 1037.

957. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ κλητῆρος, φυλακτομένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862-866 ὀρισμένων. — Τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα καὶ τὰ ἰσότιμα αὐτοῖς δικαιώματα περιγράφονται ἀκριβῶς κατὰ τὴν θέσιν των, κατὰ τὰ συγκροτούμενα αὐτὰ μέρη, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπιφανείας των, κατὰ τὰ εἰς αὐτὰ ἐπιεικόμενα βάρη, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διὰ τὸν ἀγοραστὴν σημαντικὰς καὶ λόγου ἁξίας σχέσεις, καὶ ἐκτιμῶνται παραχρῆμα καὶ ἀνευ περαιτέρω ἐξόδων διὰ τοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου. Πολ. 1037. 1038.

958. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἑκθεσις, ἐν ᾗ προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἑκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος, τῶν παρόντων διαδίκων, καὶ τοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου, ἢ, ἐάνοῦτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 133. 886 ε.

959. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν εἰδοποιεῖται περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ κλητῆρος ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ ὀφειλῆτης, ἐὰν οἷτοι δὲν παρευρέθησαν εἰς αὐτήν. — Ἐὰν δὲ παρευρέθησαν, ἡ παρεύρεσις ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ κατασχέσεως εἰδοποιήσεως. Πολ. 963.

960. Ἡ κατάσχεσις μετὰ τῆς ἀκριβοῦς ἡμερολογίας καὶ χρονολογίας 1) αὐτῆς δηλοποιεῖται, ἀνευ ἀναβολῆς, παρὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν περὶ ὑποθήκης βιβλίων, καὶ ἐγγράφεται παρ' αὐτοῦ εἰς ἰδιαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον βιβλίον. — Ἐν παραλείψει ἢ ἀναβολῇ, εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἀμελής κλητῆρ, ἢ ὑποθηκοφύλαξ, περὶ πάσης ζημίας, καὶ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 66. 203.

1) Γ. σημειώσεως τοῦ χρόνου καὶ τόπου

6'. Μεσεγγυούχοι.

961. Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων μένει ὡς μεσεγγυούχος ὁ ὀφειλέτης· καὶ, ἐὰν ταῦτα ἐμισθώθησαν, ἢ ἐνοικισθῇσαν, ὁ μισθωτής, ἢ ὁ ἐνοικιαστής, ἐκτὸς ἐὰν, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἤθελε προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄλλος μεσεγγυούχος. Πολ. 888.

962. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσεγγυούχου καὶ τοῦ δήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 889 ὡρισμένα α). — Ὁ μεσεγγυούχος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τοὺς ὕστερον συλλεχθέντας καρποὺς, μισθώματα, καὶ ἐνοίκια, καὶ νὰ τὰ ἀποδίδῃ, κατ' αἰτήσιν, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πολ. 999, 5. 1039.

γ'. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ βλάβης.

963. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 959 ἀναφερομένης δηλοποιήσεως στερεῖται ὁ ὀφειλέτης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος. — Ὅλοι αἱ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπαλλοτριώσεις καὶ ὑποθήκαι εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυροὶ καὶ μὴ οὔσαι, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται νὰ ἀπαγγελθῇ ἡ ἀκυρότης παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 890. 979. 1039.

964. Πᾶσα ἐπιζήμιος διάθεσις ἢ βλάβη τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ἐπιφέρει τὴν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταβήκισιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ μεγαλητέρας ποι-

α) Ὅρα ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 317 Πολ.

νῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 τοῦ ποιν. νόμου ὠρισμένα. Πολ. 890. 999, 42.

δ'. Πλειστηριασμός.

965. Ὁ πλειστηριασμός τῶν κατασχθέντων ἀκινήτων, μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν, καὶ τῶν τοῖς ἀκινήτοις ἰσχυμένων δικαίων, γίνεται ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου τὰῦτα κεῖνται, καὶ ἡμέραν τινὰ πανηγύρεως ἢ κυριακὴν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας δημοσίως, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου, ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ — 1. ἐὰν πρόκηται περὶ ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅχι πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν κατάσχεσιν· — 2. ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ὅχι πρὸ ὀκτὼ ἐβδομάδων. Πολ. 894.

966. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἢ ὁ ἐπισπεύδων τὸν διὰ τίνας πλειστηριασμόν δανειστής νομίζῃ, ὅτι, πλειστηριαζομένων τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον δῆμον, ἤθελε κατορθωθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, γίνεται αὐτόθι ὁ πλειστηριασμός, ἐὰν ὁ δανειστής πληρόνῃ 1) τὰ διὰ νέας κοινοποιήσεις καὶ μετακομίσεις καρπῶν κτλ. ἀναγκαιᾶ τυγλὸν ἔξοδα, ἢ εἶδῃ δι' αὐτὰ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. — Δισταγμοὶ προκύπτοντες ἐνταῦθα ἀποφασίζονται ἄνευ περαιτέρω προδικασίας συνοπτικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 874 διατεταγμένα. Πολ. 892.

1) Γ. οὗτος προκαταβάλλῃ

967. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ, πρέπει νὰ κοινοποιηθῶν διὰ τοῦ κλητῆρος καὶ — 1. ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965 ἀριθ. 1, δι' ἐφάπαξ γενομένης κοινοποιήσεως, τρεῖς τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ· — 2. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965 ἀριθ. 2, διὰ διττῆς κοινοποιήσεως, ὣν ἡ μὲν πρώτη, ἐξ τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα, ἡμέρας ὀκτὼ μέδεκα πέντε πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 893.

38. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν ηρύξεως ἐν τῷ τοῦ πλειστηριασμοῦ δῆμῳ, καὶ διὰ τοιχο-
ήσεως εἰς τε τὴν κατοικίαν τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς τοῦ ὀποίου
περιφέρειαν κεῖνται τὰ ἀκίνητα, καὶ εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδί-
ῃς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ εἰς
κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 894.

39. Τὸ τοιχοκόλλητον γραμματίον πρέπει νὰ περιέχῃ —
ντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως (ἄρθρον 957
358). — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀρχ. ὠρισμένα. — 3. τὰς
1) 4) τοῦ ἐπιμελουμένου δανειστοῦ προσδιοριστέας περὶ
στηριασμοῦ συμφωνίας. — 4. τιμὴν προσδιοριστέαν ἐκ μέ-
του δανειστοῦ, ἣτις ὅμως δὲν πρέπει νὰ ᾔῃ κατωτέρα τῆς
τὸ ἄρθρον 937 δι' ἐκτιμῆσεως ὀριστέας τιμῆς, διὰ νὰ
πυεῦση ὡς πρώτη προσφορά α). Ἡ τιμή αὕτη 2) κα-
υρίζεται δις εἰς δημοσίῳν τι φύλλον ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ
ἀριθ. 1 καὶ 2 ὠρισμένων προθεσμιῶν. Πολ. 1077. 1093.

) Γ. παρὰ 2) Γ. τὸ τοιχοκόλλητον τοῦτο γραμματίον

70. Ὡς πρὸς τὴν μὴ τήρησιν τῶν κοινοποιήσεων καὶ προ-
μιῶν τούτων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀποδείξεως,
ρμύζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 896 καὶ 897 ὠρισμένα. —
διὰ δημοσίου φύλλου κοινοποιήσις ἀποδεικνύεται παρὰ τοῦ
μελουμένου δανειστοῦ διὰ προσαγωγῆς ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ
λου τούτου· ὁ δὲ χρόνος τῆς κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως,
βεβαιώσεως τοῦ κλητῆρος, ἐπισυναπτομένου καὶ τοιχοκολ-
ου γραμματίου.

71. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ὠρισμένην προθεσμίαν
ἢ ἐξ ἐβδομάδων, ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐν-
ίχους δανειστὰς ἀντίτυπον τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου,
καὶ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 140 λ. ἐπ. διαλαμβανόμενον τύπον,
ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας. Πολ. 202.

) Ἐντροποποιήθη τὸ β. τοῦτο. Ὁρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 900. Παρ.

972. Εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστάς, ὡς καὶ εἰς ὄλους τοὺς λοιποὺς δανειστάς, ἡ κοινοποιήσις χρησιμεύει, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 968 διατεταγμένα, ὡς εἰδοποιήσις διὰ νὰ προβάλουν τὰ δικαιώματά των κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐνῷ γίνεται ὁ πλειστηριασμός καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Πολ. 968. Ν. ἴπ. 49.

973. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 968 διατεταγμένων κοινοποιήσεων, θέλει γίνεσθαι προσέτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, προφορικὴ κοινοποιήσις διὰ κηρύξεως, κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν. — Τῆς τελευταίας ταύτης, καθὼς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν κοινοποιήσεων, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει. Πολ. 895.

974. Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα 1) τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος. Πολ. 899.

1 Γ μόνον

975. Ἐκαστος τῶν παρόντων, καθόσον προσφέρει τὴν ἀνγκαιάν ἀσφάλειαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πλειστηριάξῃ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον. — Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ· ὅθεν, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ ἐξ οἰκείας πείρας τὸν ὑπερθεματιστὴν, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητὴν. — Μόνον ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ οὔτε αὐτὸς, οὔτε δι' ἄλλων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πλειστηριαστικῆς πράξεως καὶ ἀποζημιώσεως. — Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις, ἐὰν κατασταλῇ παραβάτης, καταδιώκεται, ἐκτὸς τούτου, καὶ πειθαρχικῶς. Πολ. 202. 203.

976. Οἱ διὰ τρίτους πλειστηριάσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν εἰς ὑπογράφουν, νὰ ἀναγγελοῦν διὰ ποῖον ἐπλειστηρίασαν, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ δώσουν ἀσφάλειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διατεταγμένα.

977. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχη εἰς χειρὰς τοῦ ἔγγρα-
φον πληρεξουσιότητα τοῦ τρίτου, δι' ὃν ἐπλειστηρίασε, προσά-
γεται, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως,
ἢ ἐκ μέρους τοῦ τρίτου τούτου ἀποδοχή. — Ἡ τῆς ἀποδοχῆς
δήλωσις γίνεται παρὰ τοῦ τρίτου αὐτοῦ ἢ διὰ τινος πληρεξουσίου
του, συντάσσοντος ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Ἐὰν
ἡ δήλωσις αὕτη δὲν γίνη ἐντὸς τῆς διαγεγραμμένης προθεσμίας,
θεωρεῖται ὁ διὰ τὸν τρίτον πλειστηριάσας ὡς ἀπ' εὐθείας ὑπερ-
θεματιστὴς, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοῦτον κατηγορίαν.

978. Τὴν τᾶξιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται τὰ κα-
τασχθέντα ἀκίνητα, προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ᾖ παρὼν.
— Ὅταν συγκεφαλαιωθῇ ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ
τῶν ἐξόδων ποσότης, παύει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός. Ἐν
ἐλλείψει ὑπερθεματιστοῦ προσφέροντος ἀποδεκτέαν ποσότητα,
κατακυροῦται τὸ πλειστηριαζόμενον πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπιμελού-
μενον δανειστήν, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 969 προσδιωρισμένην
τιμὴν α). Πολ. 901.

979. Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς
ἐξαγοράσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 902 καὶ 906
ὀρισμένα. — Ἡ περὶ κατακυρώσεως ἔκθεσις πρέπει ὡσαύτως
νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντίγραφον τῶν τῆς πωλήσεως συμφω-
νιῶν. — Διὰ τῆς κατακυρώσεως δὲν λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστὴς
ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριασθέντος
πράγματος, παρ' ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης αὐτός. Πολ. 900. 902.

980. Περὶ λήψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως λαμβά-
νει ὁ ὑπερθεματιστὴς τότε μόνον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηρια-
σμοῦ, ὅταν ἐξεπλήρωσεν ἀποδεδειγμένως τὰς ἕως τότε ἐκπλη-
ρωτέας περὶ τῆς πωλήσεως συμφωνίας, καὶ ἰδίως ἐὰν ἐπλή-
ρωσε τὰ τῆς καταδιώξεως ἔξοδα. — Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδο-
σιν τῆς περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως, ὁ ὀφειλέτης παραιτεῖ
τὴν διακατοχὴν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος· ἄλλως ὑπο-

βάλλεται εἰς προσωπικὴν κράτησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 999 ἀριθ. 9 ἀκριβέστερον ὠρισμένα. Πολ. 830, 3.

981. Ἐὰν ἐγινε πλειστηριασμός ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ἀμέσως μετρητὰ, καὶ ἐπληρώθη παραχρῆμα ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως, ἐνεργοῦνται παραπτώματα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 905, 936, καὶ 984 ὠρισμένα. — Γενομένου πλειστηριασμοῦ ἐπὶ συμφωνίαις, δίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς δανειστάς, ἐὰν θύνανται νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι, γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριασθέντος, ἐπὶ θεβαιώσει γραφομένη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς κατακυρώσεως, καὶ διατάττει, ὅτι τὸ ὑπερβάλλον θέλει ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ὀφειλέτην, μετὰ τὴν ἐντελῆ πληρωμὴν τῶν δανειστῶν. — Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἶναι ἐκτελεσθὲν κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 996 καὶ 997 διατεταγμένα. Πολ. 856.

ε. Ἀναπλειστηριασμός.

982. Ἐὰν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀνέλαβε κατὰ τὰ ἄρθρα 979-984 δὲν ἐξετελέσθησαν, γίνεται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 965-980 διαλαμβανομένους τύπους, δαπάναις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἀναπλειστηριασμός τοῦ εἰς αὐτὸν κατακυρωθέντος πράγματος. Πολ. 908.

983. Ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα ἢ τὸ περίσσειμα, καὶ τὸ πρὸς ἐξαγόρασιν δικαίωμα τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 903 καὶ 904 ὠρισμένα. — Ἐὰν τὸ κτῆμα εὐρίσκετο ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, μένει καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς χεῖράς του· ἀλλὰ τότε ἔχει οὗτος τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ διὰ τῶν ἄρθρων 964, 962, 979, καὶ 980 διατεταγμένα. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης κοινοποιήσεως τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, στερεῖται ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς τοῦ κτήματος ἐλευθέρως διθυσέως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 963 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

ς'. Ἀναγγελία τῶν δανειστῶν, παρεμπίπτοντα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

984. Εἰς τὴν κατάσχεσιν κατασχεθέντων ἤδη ἀκινήτων παρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 908 καὶ 909 ὠρισμένα.—Μετὰ εἰς τὰ ἐμφανιζόμεναι δανεισταὶ ἀπλοῖ τε καὶ ἐνυπόθηκοι (ἄρθρα 971 καὶ 972) ἀναγγέλλονται ἀπλῶς διὰ τὰ ληφθῶσιν ὑπὲρ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

985. Εἰς τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια, τὰς περὶ διεκδικήσεως κατασχεθέντων ἀκινήτων ἀγωγὰς, ἢ τοὺς μὴ κατορθωέντας πλειστηρισμοὺς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 874, 874, 907, καὶ 940-944 ὠρισμένα.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων.

α. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις.

986. Καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων κτημάτων δὲν προσκαλοῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 974, οἱ δανεισταί, ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθηκῶν 4), τὰ ἀναγγεῖλωσιν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ λαμβάνονται ὑπὸ ὅψιν μόνον οἱ ἀναγγεῖλαντες ἑαυτοὺς (ἄρθρον 984). Πολ. 4077. 1086.

1) Γ. οἱ δανεισταὶ ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθηκῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 971

987. Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀρχῇ διὰ τὰ πληρωθῶν ὅλοι οἱ ἀναγγεῖλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 981 διαλαμβανόμενα· τουναντίον δὲ, γίνεται κατάταξις, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς δανειστὰς τοῦ δικαίωματος τὰ συμβιβάζονται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 καὶ 478.

988. Τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται, καὶ—1. ὅταν πρόκηται περὶ διανομῆς τῆς παρὰ πρῶτον διακατόχου τοῦ ὑποθέτου πράγματος χρεωστουμένης τιμῆς τῆς πωλήσεως (ἄρθρ. 956). —2. ὅταν τὰ ἀκίνητα, ὅχι ἐὰν βίας, ἀλλ' ἐκούσιως ἐπλειστηριάσθησαν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πολλοὶ δανεισταὶ ζητοῦν τὰ πληρωθῶσι. — Κατὰ διανομὴν

φοτέρας τὰς περιπτώσεις προσδιορίζεται ἐπὶ τῆς κατατάξεως, πρὸ τῆς περαιτέρω διαδικασίας, παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου δικαίου, καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, εἰρηνοδίκης τις ἢ συμβολαιογράφος κατὰ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου διακατόχου. Πολ. 4080. Ν. Ὑπ. 38.

6'. Προσαγωγή ἀποδείξεων παρὰ τῶν δανειστῶν.

989. Ἡ περὶ κατατάξεως διαδικασία ἄρχεται, προσκαλουμένων τῶν ἀναγγειλάντων ἐκτὸς δανειστῶν νὰ προσαγάγῃσι τὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν προσηγμένων. — Ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 937-939 ὠρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, — 1. αἱ αὐτοὶ προσδιωρισμένοι δεκαπενθήμεροι προθεσμίαι προσδιορίζονται διὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην εἰς τέσσαρας ἐβδομάδας· — 2. ἡ ἐπὶ προσαγωγῇ πρόσκλησις καταχωρίζεται ἀνυπερθέτως καὶ εἰς δημόσιόν τι φύλλον.

990. Περὶ κλεισθείσης τῆς ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταχωρίσεως εἰς τι δημόσιον φύλλον, ὃ ἐπιμελούμενος διάδικος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀποζημιώσεως· ὃ δὲ ἐπὶ τῆς κατατάξεως καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἔτι μείζονα. Πολ. 204.

γ'. Κατάταξις.

991. Ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὸν ἑφεξῆς τρόπον· — 1. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προνόμια· — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 942 καὶ 943 ἀκριβέστερον ὠρισμένα· — 3. τὰ ἐγγεγραμμένα προνόμια, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς των· — 4. αἱ ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν· — 5. τὰ μὴ ἐγγεγραμμένα προνόμια· — 6. αἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι α). — 7. ὅσοι τῶν ἐγχειρογράφων δανειστῶν ἀνήγγειλαν

α) Τὰ ἐν 3 καὶ 5 ἠνωθέντων τὰ δὲ 6 ἐκτροποποιήθη οὕτως·

β) πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ὑπάρχων ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος πρὸς τὸν Ν. Ὑπ. 49.

ἑαυτοὺς, καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ οἱ προνομιῶχοι καὶ ἐνυπόθηκοι δανεισται, ἔνεκεν ἐκείνων τῶν περαιτέρω ἀπαιτήσεων των, αἵτινες δὲν ἐξεπληρώθησαν ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν εἰς αὐτοὺς ἐνεχυριασμένων κινητῶν, ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑποθέτων ἀκινήτων. Ν. Ὑπ. 48, εἰ.

992. Περί παντὸς εἶδους ἀπαιτήσεων τῶν τε διὰ προνομίων καὶ τῶν ἐνυποθήκων, καὶ ἐγγειρογράφων, ἰσχύει τὸ ἀξίωμα, ὅτι, ἐὰν αἴται ᾗναι ἰσοβάθμιοι, καὶ δὲν ἔλαβον παρὰ τοῦ νόμου ἰδιαίτερον προτιμήσεως δικαίωμα, κατατάττονται μόνον συμμέτρως, κατὰ λόγον δηλ. τῶν ἀπαιτήσεων.

993. Ἀπαιτήσεις ἐξκτρώμεναι ἀπὸ τινος συμφωνίας, ἢ τυχαίας, κατατάττονται ὑπὸ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἢ τυχαίως· ὅθεν διατάσσει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς πληρωμῆς, προφυλακτικὰ μέτρα, μεταξύ δὲ ἄλλων, καὶ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ πληρωθοῦν μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει, ἢ νὰ μένουν εἰσέτι προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

δ'. Διαδικασία περὶ κατατάξεως.

994. Τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 994-993 παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς κατατάξεως σχεδιασθέντα κατατάξεως πίνακα ἀποφαίνεται ἐκτελεστὸν, κατὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 945 διατεταγμένα, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς. — Περί τῆς περαιτέρω διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 946-953 ὠρισμένα.

995. Ἐὰν ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ ἔγινε καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀ μ ε τ ἀ κ λ η τ ο ς 1), γίνεται ἀνυπερότως, κατὰ τὰ ἄρθρα 947, 948, καὶ 988 2) ἡ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς πληρωμὴ τῶν χρημάτων, ἢ δίδεται πρὸς αὐτοὺς τὸ τῆς πληρωμῆς γραμματίον.

1, Γ. τελειόδικος 2) Γ. ἔως 981

εἰ. Διαγραφή καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν.

996. Πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστής, ὅστις ἐπληρώσῃ ἐντελῶς παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, πρέπει νὰ συγκατατεθῇ συγγραμμάτως

ἐν τῷ ἐξοφλητικῷ, πρὸς διαγραφὴν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης. — Ἐπιδειχθέντος τοῦ ἐξοφλητικοῦ τούτου, καὶ τῆς προηγουμένης εἰς πληρωμὴν παραπομπῆς (ἄρθρ. 984 καὶ 995), ἐξαλείφεται παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὰ τῆς ὑποθήκης βιβλία ἡ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, μέχρι τῆς ἐξοφληθείσης ποσότητος, κατ' αἰτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

997. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐπλήρωσε τὴν ὅλην τῆς πωλήσεως ποσότητα εἰς τὸν δανειστήν 1), ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐπισεσημειωμένον 2) ἐχούσης ἐξοφλητικὸν, τὴν ἀπ' ὅλων τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ κτήματός του. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-644 διατεταγμένα. — Ἐπιδειχθείσης τῆς τελεσιδίκου περὶ ἐξαλείψεως ἀποφάσεως, ὁ τὰ τῆς ὑποθήκης διεξάγων βιβλία διαγράφει ὅλας τὰς ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας. Ν. Ὑπ. 77 ἐ.

1) Γ. τοῦ δανειστάς 2) Γ. ἐπισυντημένον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Προσωπικὴ κράτησις.

Α'. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

998. Διὰ συμφωνίας δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς προσωπικὴν κράτησιν, — 1. ὅπας δικαστικὸς ἐγγυητής· ὁ δὲ ἐξώδικος, μόνον ὅταν ὁ πρωτοφειλέτης ὑπόκῃται εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν (ἄρθρ. 847). — 2. ὁ μισθωτὴς κτήματός τινος 1) ἔνεκεν ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν τῆς μισθώσεως συμφωνιῶν, ἰδίῳ· δὲ ἔνεκα πληρωμῆς τοῦ μισθώματος. Πολ. 687. 878. 999. 1001 ἐ.

1) Γ. ἀγροτικοῦ

999. Προσωπικὴ κράτησις ἐπιβάλλεται 1) δυνάμει νόμου, — 1. εἰς ὅλας τὰς δίκας, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐμπορικήν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἄνευ διαφορᾶς προσώπων (ἄρθρ. 847). — 2. κατ' ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν, οἵτινες, κατὰ τὰ ἐν

ἰσδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Πολ. 4029. 'Ε. 2 ε.
Α. Ε. 4-7.

1) Γ. ἀπαγγέλλεται

Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀποφάσεως.

1004. Τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτης ἀποφάσεως πρέπει νὰ προη-
γῇται ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς, κατὰ τὰ ἄρθρα 863-866. — Ἡ ἐκ-
τέλεσις ἀναβάλλεται μόνον — 1. διὰ χρήσεως ἐνδίκου μέσου,
ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις διετάχθῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα
185-187. — 2. διὰ προπεμπτηρίου. Πολ. 506 ε. 733. 760.
4003. Πεν. 237.

1005. Προπεμπτήριον δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἐπὶ ἀναφορᾷ
δικαστηρίου 1) ἐνώπιον τοῦ δποίου ἐκλητεύθη
ὡς μάρτυς ὁ κταδικασθεὶς, καὶ μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει. — Ἐν τῇ
ἀποφάσει προσδιορίζεται ἀκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς ἐνεργείας αὐ-
τοῦ, καὶ ὅχι μόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου
ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπά-
νοδον τοῦ μάρτυρος πορείαν, καθὼς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυή-
σεως. — Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς
840 κ. ἐπ. ὁρισμένα. — Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀσφάλεια, ἡ ἂν δὲν
χορηγηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου προπεμπτήριον, γίνεται ἡ προ-
σχωγῇ τοῦ μάρτυρος ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν καὶ δι' ἐξόδων τῶν
διαδίκων. 'Ε. 466 ε.

1) Γ. παρὰ τοῦ δικαστηρίου,

Δ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς συλλήψεως.

1006. Ἡ σύλληψις δὲν πρέπει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ
γίνεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 870 ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου
κλητῆρος, — 1. ἐν νυκτὶ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν. — 2. διαρκού-
σης τῆς ἱερουργίας ἐν τινὶ πρὸς τοῦτο διωρισμένῳ οἰκοδομήμα-
τι. — 3. εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθ.
1, μὴ παρόντος τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δημάρχου, ἢ δημαρχικοῦ
παρέδρου. — 4. κατὰ δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, εἰς τὴν

πον πρὸς τὰς δικαστικὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένον. Ποιν. 223.

1007. Εἰς τὴν σύλληψιν πρέπει, ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος, νὰ παρωρισκῶνται καὶ δύο μάρτυρες, ἡ εἰς εἰρηνοδίκης, δήμαρχος, δημαρχικός πάρεδρος, ἡ συμβολαιογράφος. — Περὶ αὐτῆς γίνεται κατὰ τὰ ἀρθρα 875 καὶ 876 ἐκθεσις, ἐν ᾗ διορίζεται ἀντικλητος διὰ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστῆν κατὰ τὸν τόπον τῆς φυλακίσεως τοῦ δφειλέτου, ἐὰν ὁ δανειστής δὲν ᾔθελεν ἔχῃ ἐκεῖ τὴν κατοικίαν του. Περὶ τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 886 ὠρισμένα. Ποιν. 223. Πολ. 133. 448.

Ε'. Ἀντιβρῆσεις καὶ δισταγμοί.

1008. Ἐὰν ὁ δφειλέτης συλλαμβανόμενος ἐπιφέρει ἀντιβρῆσεις καὶ δισταγμοὺς, προσάγεται παραγρῆμα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. — Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἐπισημειοῦται εἰς τὴν περὶ συλλήψεως ἐκθεσιν, καὶ ἐκτελεῖται παραγρῆμα κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 638 ἀκριβέστερον ὠρισμένα. Πολ. 634. 4047.

ς'. Τόπος τῆς φυλακίσεως.

1009. Ἐὰν δὲν ἔγιναν παντάπασιν ἀντιβρῆσεις, ἡ ἀπεβρῆθησαν, ὁ δανειστής 1) ἄγεται εἰς τὴν διὰ τοὺς πολιτικῶς κρατουμένους προσδιωρισμένην φυλακίαν. — Τοιαύτη φυλακὴ πρέπει νὰ ἐγερθῇ κατὰ τὴν καθέδραν παντὸς δικαστηρίου πρωτοδικῶν. Ὅσοι στέλλουν τινὰ πολιτικῶς κρατημένον εἰς ἄλλον τόπον, τὸν παραδέχοντα, ἡ τὸν κρατοῦν ἐκεῖ, τιμωροῦνται ἕνεκεν αὐτοῦ τοῦ φυλακίσεως 2). — Μόνον ἐπὶ τῆς πορείας δύνανται ὁ πολιτικῶς κρατηθεὶς νὰ φυλαχθῇ εἰς συνήθη τινὰ φυλακίσεως οἶκον, ἡ καὶ εἰς πάντα οἶκον, ἐπισταμένης φυλακῆς πρὸς ἀσφάλειαν· συμβάσεως δὲ ἀσθνεύειας, νὰ φυλαχθῇ, ἰδίαις δαπάναις καὶ ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν, εἰς νοσοκομεῖον, ἡ καὶ εἰς ἰδιωτικόν τινα οἶκον α). Π. Ν. 322.

1) Γ. δφειλέτης 2) Γ. παρὰ νόμου κατακρατήσις

1) Ὁρα ἀρθ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ 317. Πολ.

Ζ'. Τὰ πρὸς διατροφὴν.

1010. Ὁ ἐπιστάτης τῆς τῶν ὀφειλετῶν φυλακῆς δὲν δύναται, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν αὐθιγα (ρετροφυλακίαν 1) ἐπιβαλλομένη ποινῇ, καὶ ἐπὶ τῇ περὶ ἀποζημιώσεως εὐθύνη, νὰ ἀποδεχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, εἰμὴ δταν τὸν ἐπιδειχθῇ ἡ προσωπικὴν κράτησιν καταφιρῖζουσα ἀπόφασις, καὶ προκαταβληθῶσι δι' ἓνα μῆνα τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα. II. N. 328.

1) Γ. πρᾶνμασ κατακράττειν

1011. Τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα εἶναι δεκαπέντε δραχμαὶ κατὰ μῆνα. — Προκαταβάλλονται δὲ τακτικῶς κατ' ἀρχὰς τοῦ μηνὸς διὰ τὸν ἀρχόμενον μῆνα. — Ἡ καταβολὴ γίνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἐπὶ ἐξορλητικῶ. Πολ. 4012. 4020 ε.

II'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως.

1012. Περὶ τῆς παραδοχῆς συντάσσεται κατὰ πάσαν ὀφειλετῶν φυλακὴν ἰδιαιτέρον βιβλίον. — Ἐν αὐτῷ σημειοῦται — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου 1), καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ. — 2. τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικλήτου τοῦ δανειστοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 4007. — 3. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ. — 4. ἡ ἡμερολογία καὶ ἡ χρονολογία τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4040 ἐπιδειχθείσης ἀποφάσεως. — 5. τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. — Τὸ ὅλον υπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ παραλαβῆς βεβαιώσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν φυλακισμένον, καὶ ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν. Πολ. 448. 4044 ε.

1) Γ. δανιστεῦ

Θ'. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως.

1013. Ὅστις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ κατά τινας τὴν προϋποθέσει (τόμ. Δ')

σωπικὴν κράτησιν, ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἀπειτῇ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ ἐν πολιτικῇ, ποινικῇ, ἢ ὑποδίκων φυλακῇ διάγοντος. — Συνέπεια τῆς τοιαύτης αἰτήσεως εἶναι, ὅτι ὁ φυλακισμένος κρατεῖται, καὶ ἐὰν ἡδύνατο νὰ ἀπολυθῇ, λόγῳ τῆς πρώτης φυλακίσεως. Ποιν. 447.

1014. Ὁ τύπος τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως εἶναι ὁ αὐτὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην κράτησιν, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ παρουσία μαρτύρων, εἰρηνοδίκου, δημάρχου, δημαρχικοῦ παρέδρου, ἢ συμβολαιογράφου, καὶ ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ παραλειφθῇ, ὅταν ταῦτα ἤθελαν εἶσθαι ἤδη καταβεβλημένα. Πολ. 400½ εἰ.

1015. Ὁ κατὰ πρῶτον ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν 1) δανειστῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν πρότασιν, ὥστε καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἐπίσχεσιν νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν ἴσου μέρους τῶν πρὸς διατροφὴν. Πρὶν δὲ ὁ δανειστής γνωστοποιήσῃ τὴν πρόβασιν τοῦ εἰς τὸν τὴν ἐπίσχεσιν αἰτοῦντα, καὶ λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. Πολ. 4020.

1) Γ. ἐκτελεσίων

Ι'. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως, ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

1016. Ἐάν τις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 400½-4015 διαλαμβανόμενων διατάξεων μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, ἢ φυλακιστής, ἢ ἡ περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα· ὁ φυλακισμένος δὲν πρέπει νὰ κρατῇται περαιτέρω ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, καὶ δὲν δύναται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος, εἰμὴ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐλεύθερος μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ δανειστής εἰμπορεῖ νὰ καταδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ φυλακισμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐκφυγεμένης τῆς τε πειθαρχικῆς ποινῆς, καὶ τῆς περαιτέρω νομίμου καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὑπηρεσιῶν. — Ἄλλ' ἡ ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως ἐπίσης

ἡ ἀκυρότης τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν συνεπάγεται ποτε τὴν υρότητα ἄλλης περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως. Πολ. 203. 17. 4024.

ΙΑ'. Παρεμπύπτοντα.

1017. Ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα κεφάλαια, καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνικαίαι αἱ μετὰ τοῦ φυλακισμένου, μετὰ τινος δανεισοῦ, ἢ μετὰ τῶν δανεισῶν, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἢ ἄλλου ἰδός, ὡς πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 4004 καὶ 4016 ἀναφερομένης ἀκυρότητας, ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν, ἢ τὴν ἀπόλυσιν, ὑπάρχουσι, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4008 διαλαμβανομένων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐνθα κριταὶ ὁ φυλακισμένος. Πολ. 19. 871 ἐ. 4024.

1018. Ἡ κλήσις γίνεται ἐραχυπροθέσμως, καὶ ἡ σύζήτησις ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 624 κ. ἐπ. [πρὸ τῆς ἀποφάσεως; ἀγορεύει πάντοτε ὁ εἰσαγγελεὺς. Πολ. 588.

1019. Περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων αἱ ἐφ' ἑσέων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συνοπτικῶν δίκων συνήκως ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν ρυθισμίας, ἥτις προσδιορίζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἀποῦ ἡ ἀπόφασις παραδοθῇ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 143 καὶ 144 πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατοικοῦντα εἰς τὸν τόπον ἧς ἐκτελέσεως. Πολ. 752. 871.

ΙΒ'. Ἀπόλυσις.

1020. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται, — 1. ἐὰν ὁ φυλακισμένος πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐκνευστήν ὅλα τὰ χρεῖα του, διὰ τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθη, ἢ ἐπεχέσθῃ περαιτέρω εἰς φυλακὴν, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων, καὶ τῶν ἐκκαθαρισμένων διαδικαστικῶν, φυλακιστικῶν, καὶ πρὸς διατροφὴν ἐξόδων, ἢ ἐὰν καταθέσῃ τὴν ποσότητα αὐτῶν ἀρχὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς α). — 2. ἐὰν οἱ φυλακίσαντες

α) Δ. 10 Μ:εμβρ. 1836 περὶ πτωχευτικῆς ἀδείας, χρημάτων διὰ τοὺς φυλακῆς κρατούμενους.

ἢ αἰτήσαντες τὴν ἐπίτρεσιν δανεισθαι δώσουν ἐγγράφους τὴν εἰς τὴν ἀπόλυσιν συγκατάθεσιν των· — 3. ἐὰν ἡ πρὸ ἐνὸς μηνὸς κατὰβολὴ τῶν πρὸς διατροπὴν παραλειφθῇ, ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1010 καὶ 1011 διατεταγμένων· — 4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συνεπλήρωσε τὸ ἐβδόμηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 5. ἐὰν ἡ διαδικασία ἐκηρύχθῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1016, ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα· — 6. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας του, καὶ τὸν ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι' ἀποφάσεως· — 7. ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε δύο χρόνους, καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν δὲν προσδιώρισεν ὁ νόμος συντομωτέρην προθεσίαν. Π. Ν. 32. Πολ. 687 ἔ. 1021 ἔ. 'Ε. 568.

1021. 'Εν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀρ.θ. 2, 5, καὶ 6, ὀφείλει ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, νὰ ἀπολύσῃ παρὰχρῆμα τὸν φυλακισμένον. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1017-1019. — 'Εὰν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημιώσεις, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, προσέτι καὶ ἔνεκεν αὐτοῦ αἰρέτου φυλακίσεως 4). Π. Ν. 327.

1) Γ. παρνόμου κατακρατήσεως

1022. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1020 ἀριθ. 1, 3, 4, καὶ 7, διατάσσεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 631 4) κ. ἐπ. ἡ ἀπόλυσις κατ' ἀναφορὰν προσηκόντως βεβαιωμένην, ἀνευ προηγούμενης κλητεύσεως τοῦ δανειστοῦ 2). Πολ. 634.

1) Γ. 638 2) Γ. καὶ τότε μόνον ἐκτελεῖται.

4. Ἡ ἐν περιπτώσει προσωπικῆς κρατήσεως, χάριν ἀπολύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1020 τοῦ ἀπὸ 2 (14) 'Απριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου, γενητέα παρὰ τοῦ ἐπιστάτη τῆς φυλακῆς παρακατάθεσις χρημάτων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

1023. Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδομένων βεβαιούται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ δὲ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν, πρὶν δοθῇ αὐτῇ, καταβληθῶσι προσηκόντως τὰ πρὸς διατροφὴν. Πολ. 4044. 4020, 3.

ΙΓ'. Ἀναφυλάκισι μετὰ γενομένην ἀπολυσιν.

1024. Ἐν φυλακισμένος ἀπελύθη ἕνεκα τῆς μὴ καταθέσεως τῶν πρὸς διατροφὴν, τότε μόνον ἔχει ὁ δανειστής τὸ δικαίωμα τῆς ἀναφυλάκισεως, ὅταν πληρώσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ὅλα τὰ ἕνεκα τῆς ἀπολύσεως γεγόμενα ἔξοδα καὶ ἀναλώματα, ἢ τὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ προκαταβάλῃ, ἐκτὸς τούτου, δι' ἑξ ᾗνας τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμους διδόμενα. Πολ. 4044. 4046.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Α'. Τίς δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ μέτρα ταῦτα ;

1025. Πᾶς δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα — 1. νὰ λάβῃ ἀπ' ἐξουσίας κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα εἶναι πρόσφορα καὶ συγχωρητὰ πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν ὅλων τῶν ἢ καὶ ἐκσυμφωνίας (1) ἐζηρητημένων καὶ μηκέτι ἀπειλημένων, ἀλλὰ μελλόντων μόνον δικαιωμάτων αὐτοῦ. — 2. νὰ ἐκτελῇ ἐν ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου του ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ κάμῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ὑποθηκῶν ἐγγραφὰς κ.τ.λ., καθόσον τοιαῦται πράξεις δύνανται νὰ συντελέσωσι πρὸς ἐξασφάλισιν, διατήρησιν, ἢ ἀπολαυσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων. Πολ. 67. 678. 4026. Ὁ. 402. Ν. Υ. 64 ε.

1) Γ. εἰ καὶ ἐξ ὧν τινὲς

B'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις ;

1026. Ἐπὶ ἀπλῶς μελλόντων, καὶ ἤτοι ἔκ τινος συμφωνίας 1) ἐξηρητημένων, ἢ μηκέτι ἀπειλημμένων δικαιωμάτων, δὲν πρέπει νὰ προσβάλλωνται διὰ τοιούτων συντηρητικῶν μέτρων τὰ δικαιώματα τρίτου, οὐδὲ λαμβάνωνται μέτρα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἰσήγησις ἀγωγῆς. Πολ. 925. 1042.

1) Γ. ἔρου

Γ'. Πότε καὶ πῶς ;

1027. Τοιαῦτα προφυλακτικὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ πάντα χρόνον, πρὸ τινος δίκης, ἢ διαρκούσης αὐτῆς, καὶ, ἐὰν παρέχουν ἀφορμὴν εἰς τина δικαστικὴν κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν συζήτησιν, προβάλλονται καὶ συζητοῦνται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ., ἢ κατὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ. — Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 626-628 ὁρισμένα. Πολ. 229. 1035. 1045.

Δ'. Ἀπόδειξις.

1028. Πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον προϋποθέτει ὑπάρχον εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον· εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις ἀρκεῖ καὶ ἀπλῇ βεβαίωσις, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, καὶ ὅδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 921 καὶ 922 διατεταγμένα. Πολ. 1035 ἔ. 1048.

Ε'. Εἰς τί συνίσταται ;

1029. Συντηρητικὰ μέτρα εἶναι· — 1. ἐγγυήσεις· — 2. κατασχέσεις· — 3. προσωπικαὶ κρατήσεις· — 4. ἀνακοπαὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἔ.—5. ἐπιθέσεις σφραγίδων· — 6. ἀπογραφαί· — 7. ἐγγράφαι προνομίων καὶ ὑποθηκῶν, διακοπαὶ παραγραφῶν, καὶ ἄλλαι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον κρινόμεναι πράξεις. Ν. Υ. 23 ἔ. Πολ. 1030 ἔ. 1044 ἔ. 1068 ἔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐγγυήσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1030. Ὅστις ζητεῖ συντηρητικὸν τι μέτρον, κατὰ τὴν περὶ

πτωσιν τῶν ἄρθρων 634 κ. ἐπ. παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ, κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ δὲν ἔχει ἀρκοῦσαν περιουσίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, συμβάσῃ τυχὸν ἡττης κατὰ τὴν κυρίαν δίκην, νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντιδίκον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἐξόδα, ὀφείλει, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀντιδίκου (2), ἢ διαταχθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ δώσῃ προτοῦ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. Πολ. 155. 170. 528. 648. 723. 1036. 1047. 1079.

1) Γ. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου

1031. Ἐὰν ἐλήφθῃ συντηρητικὸν μέτρον κατὰ τινος ἐμπορικοῦ πλοίου ἢ πλοιάρχου, πρέπει νὰ δοθῇ συγχρόνως ἐγγύησις ἔνεκα ποινῆς πεντακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζεται ὁ ἡττώμενος ἐνάγων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. Ἐ. 245.

1032. Καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁ δανειστής ζητεῖ ὑπὲρ ἐαυτοῦ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, εἰμποροῦν νὰ συνίστανται εἰς ἐγγύησιν (ἄρθρ. 627 ἀριθ. 4). — Ἢ ἐγγύησις αὕτη ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς. Πολ. 627. 1044.

Β'. Διαδικασία.

1033. Ἄν πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγύησις καὶ πόση, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 634, ἀπὸ τὴν τοῦ προέδρου. — Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δίδεται αὕτη, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 840 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 624. 723. 734. 1036. 1040.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις.

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις;

1034. Ὡς προσωρινὸν καὶ συντηρητικὸν μέτρον συγχωρεῖται ἡ πκράτε τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τρίτῳ τινὶ κατάσχεσις κινητῶν, ἀκινήτων, εἰσδημάτων, καὶ δανεισμένων κεφαλαίων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις: — Α. ἐπὶ διεκδικήσεω.

τοιούτων ἀντικειμένων. — 2. ὅταν 1) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 941 ἀριθ. 1, 4, 5, 6, καὶ 7 πρόκηται ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον εἰς ξένας χεῖρας τὰ εἰς αὐτὸν εἰδικῶς ἐνεχυρασμένα πράγματα, ἢ ὅταν μετέβησαν ἤδη πραγματικῶς τὰ τοιαῦτα εἰς ξένας χεῖρας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ δανειστὴς διέταξε 2) τὴν κατάσχεσιν, ἐντὸς ἐξ ἐξόδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀπομακρύνσεως τῶν πραγμάτων. — 3. ἐὰν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται 3) ἔχουν διαφόρους κατοικίας. — 4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ᾖ ἡμιδοκιμὸς, ὑποπτος φυγῆς, ἢ ἔφυγεν ἤδη πραγματικῶς. — 5. ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου ᾖ ἡλαττωμένη. — 6. δσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς. Πολ. 723. 919. 956. 1020. Ἐ. 172.

1) Γ. ἐὰν 2) Γ. ἐνήργησι 3) Γ. ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης

Β'. Ἄδεια τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

1035. Ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη κατάσχεσις. ἄλλως, καταδικάζεται ὁ ἐπιμελούμενος δανειστὴς καὶ ὁ κλητὴρ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἐξαίρουσιν μόνον λίαν κατεπείγουσαι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην. ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος οὗτος δὲ ἐπικυρόνει τότε ἢ αἶρει παρχυτικά τὴν κατάσχεσιν. Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπάντησις, θεωρεῖται ἡ σιωπὴ τοῦ προέδρου ὡς ἐπικύκωσις. Πολ. 723. 921. 1028.

1036. Ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ προέδρῳ χορηγητέα ἄδεια ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς βεβαιωμένης προσηκόντως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1028. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 1034 ἀριθ. 1 σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ διεκδικητέα πράγματα ἐν τῇ ἀναφορᾷ κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἀρθρου προσδιορίζει κατὰ τὰ ἄρθρα 921 καὶ 992 ὁ πρόεδρος τῶν πρωτα-

δικῶν τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνῃ κατάσχεσις. — Ἐκδομένης διατάξεως περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, προσδιορίζεται προσέτι, κατὰ τὰ ἄρθρα 4030 κ. ἐπ., ἂν, καὶ ποίαν ἐγγύησιν πρέπει νὰ δώσῃ ὁ ἀναφερόμενος. Πολ. 455. 470. 4030 εἰ.

Γ'. Κατάσχεσις.

1037. Ἡ περὶ τέρῳ διάταξις τῆς κατασχέσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 870, ἥτοι παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· ἡ δὲ κατάσχεσις αὕτη, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν πραγμάτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 886 κ. ἐπ. καὶ 908 κ. ἐπ., ἐπὶ δὲ κατασχέσεως γενομένης παρὰ τρίτῳ τινὶ, κατὰ τὰ ἄρθρα 923 κ. ἐπ. καὶ 933, καὶ ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 957 κ. ἐπ. καὶ 984.

1038. Τῆς κατασχέσεως δὲν προηγεῖται ἐπίδοσις οὐδενὸς ἐγγράφου, οὐδὲ πρόσκλησις ἢ προθεσμία· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀρκεῖ τὸ νὰ ἀναφέρεται ἡ ἀδεία τοῦ προέδρου ἐν τῇ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσει, δι' ἧς πρέπει νὰ διορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 863 ἀριθ. 2 καὶ ἀντίκλητος. Πολ. 448.

Δ'. Φύλαξ.

1039. Τὰ κατασχθέντα πράγματα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις τὰ διακατεῖχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἤθελε διατάξῃ ἄλλο τι. — Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς δικαστικὸς μεσεγγυοῦχος, κατὰ τὰ ἄρθρα 889, 927, 961, καὶ 962, προσέτι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ κρατήσει κατὰ τὸ ἄρθρον 999 ἀριθ. 5· ὁ δὲ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 890, 926, 963, καὶ 964 ἀκριβέστερον ὠρισμένα φ). Πολ. 455. 170. 837. 999. 1056.

α) Ὁ παρὰ τὸν Δ. ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 817 Πολ.

σωρινῆς ταύτης φυλακίσεως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1006-1024 ὠρισμένα. Πολ. 49, 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐπίθεσις σφραγίδων.

Α'. Ἐπίθεσις.

α. Περιπτώσεις.

1049. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος δι' ἐν ἣ διὰ πολλὰ πράγματα ἕνεκά τινος αἰτίας· ἰδίως δὲ, — 1. ἕνεκεν ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου διακατόχου, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος αὐτοῦ, ἢ ἄλλης ἐλλείψεως περὶ τὴν αὐτεξουσιότητα, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — 2. ἕνεκα κινδύνου ὑφαιρέσεως, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, ἐξελείψεως, ἢ ἄλλης ἀπωλείας τῶν πραγμάτων. — 3. ὡσάκις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, ἢ καὶ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἔννομον συμφέρον. Πολ. 1029. 1054. Ἐ. 449.

β'. Τίνες δύνανται νὰ τὴν ζητήσουν;

1050. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ παντὸς, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ νόμιμον συμφέρον, ἢ καὶ μόνον νὰ τὸ βεβαιώσῃ· ὅθεν ἰδιαιτέρως, — 1. παρ' ὅλων, ὅσοι ἔχουν νομίμους ἀξιώσεις ἐπὶ τινος κληρονομίας, γαμικῆς κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἐπ' ἄλλης οὐμάδος περιουσίας. — 2. παρὰ δανειστῶν ἐχόντων περὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκτελεστὸν ἔγγραφο, ἢ λαβόντων, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 924 ὠρισμένα, ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — 3. ἀπόντος τινὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, παρὰ τῶν συνοίκων, ἢ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ. — 4. ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἢ ἄλλης ὑπεξουσιότητος, παρὰ τοῦ ἀνηλικίου, ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Πολ. 1062.

1051. Κατὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ δημάρχου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιτίθενται

σφραγίδες, — 1. ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προσηγουμένου ἀρθρου 1030 ἀριθ. 3 καὶ 4, δὲν ἐζητήθη ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, ἡ δὲν ᾗτον παρὼν κἀνείς σύνδικος, ὑπηρέτης, ἀντιπρόσωπος, ἢ συγγενής· — 2. ἐὰν ὁ ἀπὼν ἢ ἀποθανὼν ἐφύλαττε περιουσίαν τοῦ Κράτους, ἔγγραφα, ἢ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, ἢ τὰ εἶχεν εἰς χεῖρας, καθὼς δημόσιος ὑπάλληλος· — 3. ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἢ πράγματα, ἢ ἡ δημόσιος περιουσία ᾗναι εἰς κίνδυνον. — Εἰς ἀμφοτέρως δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 3 ἀναφερομένας περιπτώσεις, πρέπει νὰ σφραγίζωνται μόνον τὰ εἰς φύλαξιν δεδομένα πράγματα. Πολ. 1052 ἐ. 'Ε. 450.

γ'. Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας ;

1052. Σφραγίδας ἐπιτίθουσιν ἀμελητῇ, ἐπὶ ἀποζημιώσεως καὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης, ἢ, κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ πάρεδρός του, ἅμα γίνῃ ἡ ζήτησις, ἢ ἅμα κατασταθῇ γνωστῇ ἡ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναγκαίαν καθιστῶσα περίπτωσις. — Ὁ εἰρηνοδίκης μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του σφραγίδα. Πολ. 492. 1054 ἐ. 1062 ἐ. II. Ν. 154 ἐ.

1053. Εἰς δῆμους ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ εἰρηνοδίκου, ὀφείλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 1050 καὶ 1054, ὁ δήμαρχος ἢ ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος νὰ ἐπιθέτῃ ἀνυπερθέτως, κατ' αἵτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὰς σφραγίδας, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του. — Ἡ ἐπίθεσις δὲ αὕτη εἶναι μόνον προσωρινή, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ εἰρηνοδίκου. — Ὅθεν ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρός του, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ εἰδοποιῇ ἀνυπερθέτως τὸν εἰρηνοδικὴν περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ περὶ πάσης περιπτώσεως, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἀρθρον 1054 γίνεται σφραγίσις ἐξ ἐπαγγέλματος.

δ'. Ἐκθεσις.

1054. Ἡ περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων συντακτικὴ ἐκθ.

θεσις πρέπει νὰ περιέχη, — 4. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν. — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως 1). 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων. — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 4050, τὸν διὰ τὸν ἐπιμελούμενον διάδικον διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, ἐὰν ὁ εἰρημένος διάδικος δὲν κατοικῇ αὐτόθι. — 5. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 4051, τὴν ἀπαιτοῦσαν ἀρχὴν, ἥ ὅτι ἡ σφράγις ἐγένεν ἐξ ἐπαγγέλματος. — 6. τὴν χρονολογίαν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4049 καὶ 4050 ἀναφερομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἐσθαιώσεως, ἡ ἀδείας τοῦ προέδρου. — 7. ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποδοχείων, ἐνθα ἐπετέθησιν αἱ σφραγίδες. — 8. συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον 4055 μὴ σφραγισθέντων ἀντικειμένων. — 9. τὸν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως παρ' ὅλων τῶν παρόντων καὶ τῶν προσκλητέων συνοίκων διδόμενον ὅρον, ὅτι, καθ' ὃ γινώσκουσιν, οὔτε αὐτοὶ οὔτοι, οὔτε ἄλλοι ὑφείλον ἢ ὑπεξήγαγόν τι. — 10. τὴν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδοτέαν διάταξιν, ἐνεκα φυλάξεως τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων. — 11. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ, ἐὰν οὔτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, τὴν περὶ τούτου μνησίαν. Πολ. 433. 448. 4056. 4059.

1) Γ. ἐνεργείας

1055. Ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ δίκῳ, ἢ τῶν ὁποίων ἡ σφράγις εἶναι ἀδύνατος, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιβλαβής, δὲν πρέπει νὰ σφραγίζωνται, ἀλλὰ νὰ περιγράφωνται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ 4054 ἀριθ. 8 ὡρισμένα. — Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εὐρίσκη παντάπασιν κινητὰ, παρατηρεῖ τούτο ἐν τῇ ἐκθέσει.

1056. Περὶ τῆς φυλάξεως τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 4039 καὶ 4054 ἀριθ. 10· περὶ δὲ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων, τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 898 καὶ 4040. Π. Ν. 155. Πολ. 4072.

ετι νὰ παρρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἡ ἰδίαις δαπάναις δι' ἀν-
 τ ρ ο σ ὄ π ο υ 1). Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελεῖα τῶν δια-
 ο ν, ἡ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κλη-
 ε ν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διά-
 ε καὶ ἀνακόπτοντες, ἤτοι αὐτοὶ οὗτοι, ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα
 1 2 ἀριθ. 4 καὶ 1064 διὰ τοῦ ἀ ν τ ι κ λ ή τ ο υ 2) αὐτῶν.
 . - 1067.

) 2) Γ. πληρεξουσίου

Ο 35. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται μολον-
 ο ο ἡ ἀποσφράγισις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμ-
 ε ται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς συμβολαιο-
 ίφος, ἡ δύο μάρτυρες. — Ἀνήλικες, καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους
 ἀγορεύεται ἡ δι' ἐαυτῶν διαχείρισις τῆς περιουσίας των, πα-
 στῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐὰν δὲν ἔχουν νομί-
 ας ἀντιπροσώπους, τότε μόνον δύναται νὰ γίνη ἡ ἀφαίρεσις
 ἢ σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις. Ο. 166.

1066. Ὅσακις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν
 αδίκων, ἡ διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται — 1. ὁ
 εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι,
 ρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἐνὸς συμβολαιογράφου,
 ρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἐνὸς ἡ δύο ἐκτιμητῶν,
 π ρ α γ μ α τ ο γ ν ὡ μ ὶ ν . — Ἐὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ
 εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἑκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρα-
 ηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἑκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν
 ρέδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος
 νὰ συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα, ἡ, κατὰ τὰς περιπτώσεις, δύο ἐκ-
 τ ι μ η τ ᾶ ς . — Ἔως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγι-
 δων. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι παρὰ τοῦ
 εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀρ-
 ίσουν τὴν ἐκτίμησιν. — 2. Νὰ μὴν ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς οἱ αἰ-
 ε σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς
 ἡ σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἐὰν ἡ
 ο γ ρ α φ ῆ διακοπῇ. Πολ. 288. 292. 624. 1070. Ο. 186.
 (ΤΟΜ. Α')

1061. Ἐάν τις δι' ὀσχυρίζεται, ὅτι ἔχει ὡς ἰδιοκτητή, δυνεστής, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων λόγων ἀξιώσεις εἰς τὰ ἐπηρεαζομένα ἔγγραφα, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ὀφείλει νὰ τὰς προβάλλῃ δι' ἀνακοπῆς. — Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ προσέτι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἐπ. ἀπαιτουμένων, ἐὰν δ' ἀνακόπτων δὲν κατοικῇ αὐτόθι, καὶ τὸν δι' αὐτὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. ὡς συνοπτικῇ δίκῃ. Πολ. 443 ἐ. 911. 4068.

Β'. Ἀποσφράγισις.

α. Πότε καὶ παρὰ τίνας;

1062. Ἐν ἡ αἰτία, δι' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 4049 ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, πύσση, ἀφαιροῦνται αὐταὶ ἄλλιν. — Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἔχόντων συμφέρον· ἰδίως δὲ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 4050, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀναφερομένων συνοίκων καὶ ὑπηρετῶν. — Γίνεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ. Πολ. 492. 4052. 4066 ἐ.

β'. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως.

1063. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς, ἢ ἐ γ γ ρ ἄ φ ω ς 1) γινομένης ἐκθέσεως, — 1. ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ᾔναι σύμφωνοι, καὶ δὲν διατελοῦν ὑπ' ὁποιαδήποτε ἐπιμέλειαν, ἢ ἐὰν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν μόνον ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀπογράφης, καὶ ᾗδῃ πρόκηται νὰ γίνῃ αὕτη. — 2. κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 492. 634. 4074.

1) Γ. πρεφορικῶς

1064. Ὁ εἰρηνοδίκης προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων. — Πᾶς ἔχων συμφέρον

δύνανται νὰ παρעυρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις δι' ἄν-
 τ ι π ρ ο σ ὄ π ο υ 1). Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελείᾳ τῶν δια-
 δίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κλη-
 θῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διά-
 δικοὶ καὶ ἀνακόπτοντες, ἦτοι αὐτοὶ οὗτοι, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα
 4054 ἀριθ. 4 καὶ 4064 διὰ τοῦ ἄντι κ λ ή τ ο υ 2) αὐτῶν.
 Πολ. 1067.

1) 2) Γ. πληρεξουσίου

1065. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται μολον-
 τοῦτο ἡ ἀποσφράγις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμ-
 βάνεται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς συμβολαιο-
 γράφος, ἢ δύο μάρτυρες. — Ἀνήλικες, καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους
 ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἑαυτῶν διχαίρισις τῆς περιουσίας των, πα-
 ριστῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐὰν δὲν ἔχουν νομί-
 μους ἀντιπροσώπους, τότε μόνον δύνανται νὰ γίνῃ ἡ ἀφαίρεσις
 τῶν σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις. Ὁ. 166.

1066. Ὅσακις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν
 διαδίκων, ἢ διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται — 1. ὁ
 εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι,
 πρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἑνὸς συμβολαιογράφου,
 πρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκτιμητῶν,
 ἢ πραγματογνομόνων. — Ἐὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ
 εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἑκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρα-
 τηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἑκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν
 πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος
 ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα, ἢ, κατὰ τὰς περιπτώσεις, δύο ἐκ-
 τιμητάς. — Ἔως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγι-
 δων. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι παρὰ τοῦ
 εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀρ-
 χίσουν τὴν ἐκτίμησιν. — 2. Νὰ μὴν ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι
 αἱ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς
 σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἐὰν ἡ
 ἀπογραφὴ διακοπῇ. Πολ. 288. 292. 624. 1070. Ὁ. 166.

(ΤΟΜ. Α')

γ'. Ἐξέταση.

1067. Ἡ περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν σφραγίδων συντακτικὴ ἐκθέσις πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. τὴν τρὶς τούτοις ἀποδείξιν, κατὰ τὸ ἀρθρον 1063· — 2. τὴν ἐνέργειαν καὶ ὅροι τῆς ἐνεργείας εἰς 1)· — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τῆσιν, τὴν κατακρίν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμπροσθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, κατὰ τὰ ἀρθρα 1064 καὶ 1065· — 4. τὴν διορισμὴν συμβολικωγράφου, ἐκτιμῶν, καὶ περιγραφικοῦ μόνου, κατὰ τὸ ἀρθρον 1066 ἀρθ. 4· — 5. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν μαρτύρων 2) κατὰ τὸ ἀρθρον 1064· — 6. τὴν ἀντικρίσιν τῶν σφραγίδων πρὸ τῆς παρὰ τὸν δεξιὸν ἀφαιρέσεως 3) αὐτῶν, ἐὰν ᾖναι ἀλώμεντοι· ἐὰν δὲ θελωμένται, τὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῶν σφραγίδων, μετὰ τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς· — 7. τὴν ὑπογραφήν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματικῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐμπροσθέντων διαδίκων, ἢ, ἐὰν οἱ τοὶ οὗτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράβουν, τὴν περὶ τούτου μνείαν. Πολ. 433. Π. Ν. 454-457.

1) Γ. ἐνεργείας 2) Γ. διαδίκων 3) Γ. παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως

δ'. Παραμπίπτοντα.

1068. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων εὐρίσκωνται 1) ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαδίκους, ἀλλ' εἰς τρίτους, πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐπὶ τούτου 2) ἀξιώσεις του, καὶ νὰ σημειοῦται τούτου ἐν τῇ παρὰ τοῦ προσηγουμένου ἀρθροῦ ἀναφερομένη ἐκθέσει. — Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, τὰ εὐρεθέντα πρέπει νὰ περιγράφωνται ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει. — Ἄλλοι κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1060 καὶ 1061 διατεταγμένα. Πολ. 4062.

1) Γ. εὐρεθέντων 2) Γ. τούτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Σύνταξις ἀπογραφῆς.

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

α'. Ἐξώδικος ἀπογραφή.

1069. Αἱ περιπτώσεις καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνη ἡ ἐξώδικος ἀπογραφὴ, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων. Πολ. 4029. Ἐ. 9.

β'. Δικαστικὴ ἀπογραφή.

1. Ἐν γένει.

1070. Δικαστικὴ ἀπογραφὴ εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, καὶ ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς διαλαμβανομένας διατυπώσεις. — Ἰδίως δὲ ἔχουν ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰ ἀρθρα 1050 καὶ 1062 δύνανται νὰ ζητοῦν τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητοῦν καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς.

2. Διατυπώσεις.

1071. Πᾶσα δικαστικὴ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ συντάσσεται παρὰ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν προσόντων ἐκάστου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, καὶ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις: — 1. τὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ἀφορμὴν. — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως, μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν διακοπῶν, τῶν ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ. — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. — 4. τὴν μνεῖαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων. — 5. τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν καὶπραγματογνομόνων. — 6. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ, ἐπὶ μὲν μετρητῶν χρημάτων, τὴν περιγραφὴν τοῦ εἶδους τῶν νομισμάτων. ἐπὶ δὲ μὴ σεσημασμένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὴν δῆλωσιν τῆς προσότητος καὶ τοῦ βάρους. ἐπὶ δὲ ἄλλων,

ἢ ἀπογράφῃς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀποβληθῇ δι' ἀναγραφῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τὴν λόγον τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθῆσόμενα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἀρθρα 611 κ. ἐπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀπογραφῇ σελητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκθεσιν δικαστῆς διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὁρίζει πραγματογνώμονά τινα, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Πολ. 288-292. 634. 640.

1077. Ἐν τῇ ἀπαλλοτριώσει διατάχθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινήτων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 891 κ. ἐπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἀρθρα 965 κ. ἐπ. — Εἰς τὴν διατετραμμένην δηλοποίησιν καταχωρίζεται ἀκριβῆς περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν ἐκτιμητέων 1) ἀντικειμένων. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 936 κ. ἐπ. καὶ 986 κ. ἐπ. ὁρισμένα. Πολ. 1086. Ὁ. 166.

1) Γ. ἐκποιτίων

1078. Δι' ἀπαλλοτριώσεως, γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1076 καὶ 1077 διλαμβανομένων διατυπώσεων, σταρεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἄπλοος κληρονόμος ἄνευ δικαιώματος ἀπογραφῆς. Πολ. 560.

1079. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 695 κ. ἐπ., 840 καὶ ἐπ., καὶ 1030 κ. ἐπ. ὁριμένα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις.

1080. Ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δὲ, ἐάν ᾖναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοῦλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπεύμενοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχη κανεὶς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτρίωσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πολ. 127.

1081. Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμός, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, — 1. νὰ διορίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς. — 2. νὰ προηγήται τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἔνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρέτην, καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 896, 967, καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων. Πολ. 202. 492. 988. Ὁ. 166.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1082. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐάν ᾖναι ἀνῆλιξ ἢ ἀπών, ἢ ἐάν οἱ παρόντες ᾖναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες ἔχουσιν ἀνακοπήν 1), ἐξαρθρῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἐκούσαι

ἀπαλλοτριώσεις ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὠρισμέναις διατυπώσεων.

1) ἴσως, κατὰσχισιν ἢ ἀνακοπῇ,

Β'. Δικαστικῇ συζήτησις.

1083. Ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν δι' ἀναφορᾶς, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 644-645. — Εἰς τὴν συζήτησιν προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ διάδικοι, ἰδίως δὲ οἱ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, οἱ κληρονόμοι, ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ κληρονομίας, κτλ.

1084. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν δικαστῆς, ἐὰν φρονῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀπαλλοτριώσιν, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἀρκίζει ἕνα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τρεῖς πραγματογνώμονας, καὶ ἐκτιμᾷ δι' αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. — Περὶ τῶν πραγματογνώμων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 294-299 ἐν γένει ὠρισμένα. Πολ. 292.

1085. Ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀνήλικός τις, ὀφείλει ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν, ἐπίσης πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, νὰ προκαλέσῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 650 κ. ἐπ., γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ προσφόρου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Τοιαύτη γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου εἶναι τότε μόνον περὶ τῇ, ὅταν τὰ ἀκίνητα ἀνήκουν κοινῶς εἰς ἐνῆλικας καὶ ἀνήλικας, καὶ οἱ ἐνῆλικες ζητοῦν τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Πολ. 650.

1086. Ἐὰν, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐπικύρωσιν τῆς τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου γνωμοδότησεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 656 καὶ 657, ἡ ἀπαλλοτριώσις συγχωρηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται ἐν τῇ

αὐτῇ ἀποφάσει πρὸς πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφος, ὅστις ὑφείλει νὰ πράττῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 1077. Ὁ. 466.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων.

Α'. Ἐξώδικος διανομὴ.

1087. Ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς διανομῆς κοινῆς περιουσίας, ὅλοι οἱ συγχληρονόμοι ἢ ἄλλοι συνιδιοκτῆται δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, καὶ ἰδίως ἐὰν ᾖναι οὗτοι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ ἀπόντες, τοῖς ἁπλοῦστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι, καὶ θέλουν νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῆς διανομῆς, εἰμποροῦν ἐλευθέρως νὰ ἀπέχωσιν ἐντελῶς τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ νὰ τὴν παραιτῶσιν, ἐὰν ἤδη τὴν ἐπεχείρησαν. Πολ. 127.

Β'. Δικαστικὴ διανομὴ.

α. Περιπτώσεις.

1088. Δικαστικὴ διανομὴ εἶναι τότε μόνον ἀναγκαία, ὅταν διὰ δίκους τις δὲν δύνανται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του. ἰδίως δὲ, ἐὰν ᾖναι ἀνήλιξ, ἀπηγορευμένος, ἀπὸν, ἢ δὲν ἀντιπροσωπῆται προσηκόντως, καὶ ἐὰν οἱ παρόντες ἐνήλικες διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς διανομῆς, ἢ ὑπάρχουν δανεισταὶ, οἵτινες κατέσχον τὴν περιουσίαν, ἢ ἔκαμαν ἀνακοπήν.

β'. Ἀγωγὴ περὶ διανομῆς.

1089. Ἡ δικαστικὴ διανομὴ ζητεῖται δι' ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν. — Ἐὰν μετὰ τῶν διαδίκων ὑπάρχουν πλείονες ἀνήλικες, ἔχοντες ἀντίθετα συμφέροντα, διορίζεται ἐπὶ τούτῳ δι' ἕναστος αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 διατεταγμένα, ἕνεκα τῆς διανομῆς ἰδιαίτερος ἐπίτροπος.

1090. Ἐὰν πολλοὶ συγχρόνως ἐπιμένουν περὶ τῆς διανομῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνάγων ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου τὸ τῆς ἀγωγῆς ἐν-

γραφον ἐθεωρήθη πρῶτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ ἡματέως. — Τοῦτο τὸ, ἐθελήθη, πρέπει νὰ περιέχῃ ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀπόφασις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀποφηναιμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς ρίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, προγνωστικαί, καὶ εἰς εἰσηγητῆς. — Οἱ πραγματογνώμονες πει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτ ἐγένεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν νησομένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτη τίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

4. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγχληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτοῦσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ὀφειλῶν. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν προγνωστικῶν, δὲν ᾖ δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδαιρέτων πραγμάτων, καὶ ρίξει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 166.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ κ. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 σμῆνη περιγραφῇ καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ γίνεται ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνηεῖα τῆς τάξεως καὶ τῆς κλίμακας τῶν συγχληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐκτιμῶνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὠρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ εὐχρινῶν ὄντων τῶν δικαιοματίων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱπραγματογνώμονες ἔκμαν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κληροὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν δικατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικασιόγραφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὥρισμαμένην περίπτωσιν (ἄρθρ. κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμονων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ομάδος τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφροντίσει περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ δίδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὥρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἰς πᾶν, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συνεισενεχθῇ

1098. Ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμαμένα,

ἀντικειμένων, ἀκριβῆ ἐκτίμησιν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν — 7. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὐρεθέντων ἐπισήμων 1) ἐγγράφων, οἰκονομικῶν 2) καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων, ἢ ἄλλων γραμματέων 3). Ὅλα ταῦτα πρέπει συγχρόνως νὰ συββά-
πτονται, σημειῶνται κατὰ σελίδα, καὶ μονογραφῶνται ἐφ' ἑκά-
στου φύλλου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου. — 8. τὴν μνείαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας παρεδόθησαν πρὸς φυλάξιν τὰ ἐγγράφα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα, κατὰ συμφωνίαν τῶν διαδίκων, ἢ, ἂν αὕτη δὲν κατωρθώθῃ, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — 9. τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ δώσῃ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς, πάντες οἱ παρόντες καὶ οἱ προσκεκλημένοι σύννοικοι, ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑφ' ἡρέθη, οὐδ' ὑπεξήχθη τι παρ' αὐτῶν, ἢ παρ' ἄλλων. — 10. ἐπὶ τέλους συγκρίσιν τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ δήλωσιν τῆς ἀληθοῦς χηταστάσεως τῆς περιουσίας. Ὁ. 166. 178. — Πολ. 888 ἐ. 934. 999.

1) Γ. παρέλκει τὸ ἐπισήμων 2) Γ. οἰκιακῶν 3) Γ. ἐγγράφων

3. Διαδικασία καὶ παρεμπίπτοντα.

1072. Περί τῆς κλήσεως, ἐμφανίσεως, καὶ ἀντιπροσωπείας τῶν διδίκων, ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρίσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1064-1066 ὠρισμένα, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ὁ συμβολαιογράφος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου. — Περί τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1071 ἀριθ. 8 ἀναφερομένης φυλάξεως, πράττονται καὶ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 888, 889, καὶ 999 ἀριθ. 5 διατεταγμένα. Πολ. 1056. Ὁ. 166.

1073. Αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς προκύπτουσαι διστάσεις καὶ δυσχέρειαι, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τῆς διαχειρίσεως κληρονομίας, κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἄλλης κτημάτων ὁμάδας, ἐκτίθενται παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐν τῇ ἀπογραφῇ, καὶ ὑποβάλλονται ἢτοι ἐν περιλήψει ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων, ἢ ἐν

πρωτοτύπῳ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν πρὸς ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. καὶ 1076 κ. ἐπ. — Ἀνακοπαὶ τρίτων συζητούνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 1061.

Β'. Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἐνδικοῦ ὠφέλεια.

α. Δήλωσις τῶν κληρονόμων, ἡ χρηρῶν.

1074. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα γήρα, διεξευγμένη ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 560 τὸ δικαίωμα νὰ διασχέπτεται ἐνέκεν ἀποδοχῆς, ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς κοινωνίας τῶν κτημάτων, καὶ νὰ συντάσῃ ἀπογραφὴν. — Ἡ δήλωσις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, συντάσσονται ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν. — Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης δηλώσεως κρίνονται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. — Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προκυπτούσας διστάσεις καὶ δυσχερείας, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1073 ὠρισμένα. Πολ. 634. Ὁ. 128.

6'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι.

1. Δικαιώματα.

1075. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχει τὴν διοίκησιν τῆς οὐκίας, παρίσταται ὑπὲρ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντιπροσωπεῖ αὐτὴν κατὰ τῶν δανειστῶν. — Ἐὰν δὲ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχῃ ἀξιώσεις κατὰ τῆς οὐκίας, προβάλονται αὗται κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων· καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἂν αἱ ἀγωγαὶ ἐγενίαν παρ' ὄλων τῶν κληρονόμων, κατὰ τινος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 646 κ. ἐπ. διοριστέων κηδεμόνων οὐκίας 1). Πολ. 74.

1) Γ. διοριστέου κηδεμόνος

2. Ὑποχρεώσεις.

1076. Ἐὰν εὕρισκονται ἐν τῇ κληρονομίᾳ πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, ἢ ἔαν ᾖναι ἀνγκυαία πρὸς πληρωμὴν τῶν ἰσχυρῶν, ἢ δι' ἄλλους λόγους, ἡ ἀπαλλοτριώσεις κινητῶν τινῶν,

ἢ ἀκινήτων, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθέμενα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 644 κ. ἐπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τῇ ἐκθεσιν δικαστῆς διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀρκίζει πραγματογνώμονά τινα, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Πολ. 288-292. 634. 640.

1077. Ἐάν ἡ ἀπαλλοτριώσις διατάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστορίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινήτων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 891 κ. ἐπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 965 κ. ἐπ. — Εἰς τὴν διαγεγραμμένην δηλοποίησιν καταχωρίζεται ἀκριβὴς περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν ἐκτιμητέων 1) ἀντικειμένων. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἐπ. καὶ 986 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 1086. Ὅ. 166.

1) Γ. ἐκποιητέων

1078. Δι' ἀπαλλοτριώσεως, γινόμενης ἄνευ τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 1076 καὶ 1077 διαλαμβανομένων διατυπώσεων, σπρεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἅπλοῦς κληρονόμος ἄνευ δικαίωματος ἀπογραφῆς. Πολ. 560.

1079. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ εἰδῇ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ἐσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 695 κ. ἐπ., 840 καὶ ἐπ., καὶ 1030 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις.

1080. Ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δὲ, ἐάν ᾖναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοῦλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπεύμενοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχη κανεὶς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτριώσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πολ. 127.

1081. Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ὥρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμός, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, — 1. νὰ διορίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς. — 2. νὰ προηγήται τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἐνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρετήν, καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἀρθρον 896, 967, καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων. Πολ. 202. 492. 1088. Ὁ. 166.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1082. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐάν ᾖναι ἀνῆλιξ ἢ ἄπων, ἢ αἱ παρόντες ᾖναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες μὲν ἀνακοπήν 1), ἐξαρτῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἐκουσίαι

γραφον έθωρσθήθῃ πρῶτον παρὰ τοῦ έρμοδίου δικαστικοῦ γματέως.—Τούτο τὸ, ε θ ε ω ρ ή θ η, πρέπει νὰ περιέχῃ ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾖναι υπογεγραμ. παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀπόφαισις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀποφνηαμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, ρίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματοποιώμενες, καὶ εἰς εἰσηγητῆς. — Οἱ πραγματοποιώμενες πει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτι ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκιν καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν νησθεμένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτ τατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

4. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτοῦσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματοποιώμενων, δὲν ᾖναι δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδικαιρέτων πραγμάτων, καὶ ρίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 166.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ x. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 x. ἐπ. διατεταγμένα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969. 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 σμένῃ περιγραφῇ καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει γίνεσθαι ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεία τῆς τάξεως καὶ τῆς κλίμακας τῶν συγκληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐξ μύζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὡρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ ὑποκινήτων ὄντων τῶν δικαιοματίων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες ἔκχυν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κληροῦς, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κληροὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν δικαιοχρῆσιν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικαιογράφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὥρισμένην περίπτωσιν (ἄρθρου κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ὁμάδος τινα, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφροντίσῃ περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὥρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομίῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγούμενως εἰς τιν, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιβρῆσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς ἀδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικῇ δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συνεισινεχθῇ

1098. Τὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὥρισμένα,

ἡ κατάστασις τῆς διανεμητέας ὁμάδος ἡσφαλίσθη διὰ τοῦ συμ-
βολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵ-
τινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κληῖροι διὰ
τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματοποιησάντων.
— Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματι-
σμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει
κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099. Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφαι-
σθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ
ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῇ
παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται
οἱ κληῖροι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διχγεγραμμένα, ἐγχειρί-
ζεται εἰς ἕκαστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος, καὶ συντά-
σσεται ἕκθεσις περὶ πάντων. Πολ. 641.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν
τῆς δημοσίευσώς. Ὅλοι αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι
ῥιμικαὶ δίκαι θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἐν
τῷ παρόντι νόμῳ ῥιμισμένα. — Ὅσα τῶν προνομοθετημένων,
προδιατεταγμένων, καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν πα-
ρόντα νόμον ἀκυροῦνται α).

1101. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ
ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑΟΥΡΕΡ. ΕΙΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Ν. Γ. ΘΕΟ-
ΧΑΡΗΣ. ΛΕΣΧΟΥΡΟΣ.

α) Ὡρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 312 Ὁ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27) Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν ἀληθινὴν Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας νόμου δὲν ἔχουσιν τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ πληρόν, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ δικαιοσύνης γραμματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς. — Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ γραμματεῖᾳ τῆς δικαιοσύνης γεγενη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συστηθείσης, ἐπεξεργασία, καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῇ ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει ρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἤδη προπαρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. — Περὶ τῆς οὐδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως ἑτέρος νόμος.

• Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κλήσεως τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου ἐμπορικοῦ νόμου.

• Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκδοθῇ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέτης δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ,

Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν — α'. πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγὰς· — β'. πᾶσαν μεταξὺ ὁποίωνδήποτε διαφορὰν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ τὴν μεταπωλῆσιν ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας, ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως, καὶ δημοσίων θεαμάτων· — ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς, καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας· — ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν· — ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις· — τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοῦδήποτε καὶ ᾗν ᾗναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικὰς, — πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς, καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν, ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυτιλίαν χρησίμων· — ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολὰς· — πᾶσαν ἀγορὰν, ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἑξαρτίων, καὶ ζωοτροφῶν· — πᾶσαν ναύλωσιν· — πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυικὴν ἐμπορίαν· — ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος

ρωνίας καὶ συμβάσεις· — ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμ-
κῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

• Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς
μένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων, ἢ ὑπη-
ῶν, ἔνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπορίου, ὑπὸ τὸν ὅποιον
ελοῦσι.

• Κρίνουν τελευταῖον, — α'. περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ
ρολογισμοῦ καὶ τῶν βιβλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων,
περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου θεβαιώσεως τῶν δανείων·
' . περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, τοῦ γε-
νου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν, ὅταν
πιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις,
ῤασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιό-
ε τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοι-
ε ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια· διὸ καὶ
α κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακο-
πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος,
ὡς εἶναι ἄχυρος· — γ'. περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως
μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενο-
ης συνθήκης· — δ'. περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος
μένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα
1, 691 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμπορο-
τα.

ι. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νό-
αὶ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀπλᾶ ὑποσχετι-
ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς
όρου ὑπογραφῆν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς,
λυδιστικὰς, τραπεζιτικὰς, ἢ μεσιτικὰς, τὸ ἐμποροδικεῖον
ὥστε νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστή-
ον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

7. Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται α), ἢ τὰ εἰς διαταγὴν

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1837 δημοσίωσιν
κ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ὁ
πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων
κατ' ἐμπορίων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς, ἢ περὶ
ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ
δμοῦς, τὰ παρ' ἐμπορίων ὑπογεγραμμένα, θεωροῦνται
τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία
ῤητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως α), —
τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβα
σὲν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν. — β'. περὶ πάση
τήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσί
αυτῶν, ὡς αἱ οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ
δικαιώματα, ἤθελαν δηλοποιήσῃ, ὅτι ἐπιθυμοῦν
δριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν
τῆς κυβερνήσεως λαμβάνει δὲ κύρος ἀπὸ τὴν ἡμι
μοσιεύσεώς του.

11. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

ἜΝ ΤΟΙΣΤΟΙΣΤΟΙΣ ΤΟΙΣΤΟΙΣ ΤΟΙΣΤΟΙΣ

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορῶν.

1. Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς κα-
ριον 1) ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν α). Πολ. 17, 4.
22, 7. 371. 718. 720 ε. 873.

1) Γαλλ. σύνθεσις

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράφρετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους,
ὡν ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ με-
ειρισθῇ τὸ ὅποιον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς
ὁν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς
ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς
ἐμπορίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορι-
αίας. — Α'. ἂν δὲν ἔλαβη προηγουμένως τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ
πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως, ἢ
ὡς πατρὸς, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς
τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει δια-
τάξεως ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου. —
ἂν περιττόν τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας δὲν ἐκαταστιχίωθῃ
ἐπιτοχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστήριον τοῦ τό-
που, ἐνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Ἐ.
6. 63. 114. Πολ. 650. 657. 999, 1. 1003, 1, 3. Α. 4 ε.

2) Ὁρα ἄρθρ. 40, 6'. τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας Ν.

(ΤΟΜ. Α').

γραφον έθελούγη πρῶτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως. — Τούτο τὸ, εἴθ' ἢ ἢ, πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾖναι υπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀποφάσεις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀπορηνχμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματογνώμονες, καὶ εἰς εἰσηγητῆς. — Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν γενησομένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτη κατατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

1. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγχληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτοῦσον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μέρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνώμων, δὲν ᾖναι δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδικιρέτων πραγμάτων, καὶ διορίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 466.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 891 κ. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 ἀριθ. 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως, καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 ὠρισμένη περιγραφή καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ γίνεται ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεῖα τῆς τάξεως καὶ τῆς κατοικίας τῶν συγχληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὠρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ ὑκρινῶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματοποιώμενες ἔκχμαν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κληροῦς, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη πεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ξάγονται οἱ κληροὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν διακατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα ἰκαίόγραφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὁρισμένην περίπτωσιν (ἄφου κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματοποιωμένων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς δυνάμεως τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφρόντισε περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἰς αὐτὸν, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιβρῆσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συνεισενεχθῇ

1098. Ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένα,

ἡ κατάστασις τῆς διανεμητέας δμάδος ἡσφαλίσθη διὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵτινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κληροὶ διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματοποιωμένων. — Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099. Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφασισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κληροὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διαγεγραμμένα, ἐγχειρίζεται εἰς ἑκάστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος, καὶ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ πάντων. Πολ. 641.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως. Ὅλαι αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι ὥριμι δίκαι θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὥρισμένα. — Ὅσα τῶν προνομηθετημένων, προδιατεταγμένων, καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται α).

1101. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 2 (14) Ἀπριλίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑΟΥΡΕΡ. ΕΙΔΕΚ. Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ. ΛΕΣΟΥΠΡΟΣ.

α) Ὡρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 312 Ὁ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παροτρύνσαντες ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27) Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν μεγάλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ βουλευτικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ γραμματείᾳ τῆς δικαιοσύνης γεγενημένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συστηθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων διδλίων τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῆ ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. — Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῆ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος νόμος.

2. Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμάτιος, ἀκούσcentes τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν νὰ δικτάζωμεν, καὶ δικτάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν — α'. πᾶσιν διαφορὰν ἀπορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγάς· — β'. πᾶσιν μεταξὺ ὁποιονδήποτε διαφορὰν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικάς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγοράς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ τὴν μετεπωλὴν ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας, ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως, καὶ δημοσίων θεαμάτων· — ὅλας τὰς κολλυβιστικάς, τραπεζιτικάς, καὶ μεσιτικάς ἐργασίας· — ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν· — ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις· — τὰς συναλλαγματικάς, καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολάς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ᾖναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικάς, — πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς, καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν, ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυτιλίαν χρησίμων· — ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς· — πᾶσαν ἀγορὰν, ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἐξαρτίων, καὶ ζωοτροφῶν· — πᾶσαν ναύλωσιν· — πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικήν ἐμπορίαν· — ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πτηνῶματος.

συμφωνίας καὶ συμβάσεις· — ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

4. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων, ἢ ὑπηρέτων, ἔνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπορίου, ὑπὸ τὸν ὅποιον διχτελοῦσι.

5. Κρίνουν τελευταῖον, — α'. περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ τε ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν βιβλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου θεβαιώσεως τῶν δανείων· — β'. περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζωνται εἰς πράξεις, ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια· διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακοπή πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος, ἄλλως εἶναι ἄκυρος· — γ'. περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενομένης συνθήκης· — δ'. περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα 690, 691 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

6. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἅπλᾳ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπορίου ὑπογραφὴν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς, κολλυβιστικάς, τραπεζιτικάς, ἢ μεσιτικάς, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

7. Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται α), ἢ τὰ εἰς διαταγὴν

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1837 δημοσίαν τῆς ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

512 ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔ. ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΔ.

γραμμάτια φέρουν ενταυτῷ υπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύνανται δημοὶ νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὲν δὲσάκις ἔθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζικῶν, ἢ μεσιτικῶν.

8. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικεῖων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων· οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς, ἢ πραγματευῶν, ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ γραμμάτια δημοὶ, τὰ παρ' ἐμπόρων υπογεγραμμένα, θεωροῦνται ὡς ἔνεκεν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γεγόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ βητικῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως α), — α. περὶ δὲ τῶν αἰτήσεων, δεσφα κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν. — β'. περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένων, δεσφα οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὁποῖα ἔχουν δικαιοώματα, ἤθελαν δηλοποιήσῃ, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν δριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κῦρος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του.

11. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

α) Ὁρα τὸ Δ. 1 Φεβρουαρίου 1838 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 490 Πολ.

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ. ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορῶν.

1. Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ ὑρίον 1) ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν α). Πολ. 17, 4. 19. 22, 7. 371. 718. 720 ε. 873.

1) Γαλλ. σύνθημα

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράρρετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὁποῖον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς, — Α'. ἂν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως, ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει διασκέμματος ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου. — Β'. ἂν περιπλέον τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας δὲν ἔκαταστιγῶθῃ καὶ ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικίων δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Ἐ. 3. 6. 63. 114. Πολ. 650. 657. 999, 1. 1003, 1, 3. Α. 4 ε.

α) Ὅρα ἀρθρ. 10, 6'. τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας Ν.
(Τόμ. Α').

12. Τὰ τεκτικῶς συνεπαιγμένα ἐμπορικὰ βιβλία δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπόρων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς. Πολ. 417 εἰ.

13. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρεωστῶν νὰ ἔχουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν δὲν ἐξυλάρχθησαν αἱ ἀνωτέρω δρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἠμποροῦν νὰ προσχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρῆξωσι πίστιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, μὴ ἀθετουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὁρισμένων. Ἐ. 587-594.

14. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν 1) τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰμὴ δσάκις πρόκειται περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, διαλύσεως 2) ἐταιρίας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως. Ἐ. 15. 18 εἰ. 437.

1) Γαλλ. τὴν ἀνακοίνωσιν 2) Γαλλ. διανομῇ.

15. Διαδικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων 1) τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων. Ἐ. 12. 14. 16. 409. Πολ. 472.

1) Γαλλ. διὰ νὰ ἐξαχθῶσι τὰ ἀφορῶντα . . . χωρία.

16. Ἐὰν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθη, ἐζητήθη, ἢ διετάχθη, εὐρίσκωνται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύναται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ νὰ διατάξουν ἕνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ νὰ κάμῃ ἔγγραφον ἔκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον. Ἐ. 45.

17. Ἐὰν ἐλείνως, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβάλλονται ὡς παρεκτικὰ πίσεως, δὲν θέλῃ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον. Πολ. 378 εἰ. 447, II. N. 266.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἑταιριῶν.

ΜΕΡΟΣ ΗΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν διαφόρων ἑταιριῶν, καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.

18. Τὸ ἑταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων. Ἐ. 14. 19 ἐ. 51 ἐ. 438. 458. 531. 586, 4.

19. Ὁ νόμος γνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν ἑταιριῶν· τὴν δμοῖρρυθμον, τὴν ἑτεροῖρρυθμον, καὶ τὴν ἀνώνυμον. Ἐ. 20 ἐ. 23-28. 29. 37.

20. Ὁμοῖρρυθμος εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ δύο, ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἔχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἑπωνυμίαν ἑταιρικὴν. Ἐ. 19. 21. 22-24. 39. 42. 43. 44. 438. 458.

21. Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἡμποροῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἑταιρικὴν ἑπωνυμίαν. Ἐ. 25. 29.

22. Οἱ δμοῖρρυθμοὶ συνεταῖροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἔγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένας παρ' ἑνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ὁμῶς ἑπωνυμίαν. Ἐ. 20. 39. 44 ἐ.

23. Ἐτεροῖρρυθμος ἑταιρία εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ ἐνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλλήληγγύως ὑπευθύνων 1), καὶ ἐνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι ὁνομαζόνται ἑτεροῖρρυθμοὶ, ἢ καθ' ἑτεροῖρρυθμίαν συνεταῖροι. — Ἡ ἑταιρία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἑπωνυμίαν, φέρουσαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἐνὸς, ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων. Ἐ. 17. 24. 28. 38. 39. 42. 43. 44.

1) Γαλλ. ἀλληλεγγύων καὶ ὑπευθύνων

24. Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλέγγυοι, καὶ ὁνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐγ-

γραφον, εἴτε ὅλοι διευθύνουν τὴν ἐταιρίαν, εἴτε εἷς, ἥτινες ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἐταιρεία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἑτερόρρυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδοτάς.

25. Τὸ ὄνομα ἑτερόρρυθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν. 'Ε. 21. 29.

26. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια κατέθεσεν, ἢ ὥφειλε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν. 'Ε. 33.

27. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ κάμμιαν πράξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρείας οὐδὲ κατ' ἐπιτροπὴν. 'Ε. 23. 28.

28. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος, ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγύως μὲ τοὺς ὁμόρρυθμους συνεταίρους εἰς ὅλα τὰ χρῆμα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας. 'Ε. 23. 26. 27.

29. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία δὲν λαμβάνει ἐταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός. 'Ε. 21. 25. 30.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς. 'Ε. 29.

31. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινούς ἐπιτρόπους, μετακλητοὺς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους. 'Ε. 32.

32. Οἱ διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δὲ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς κάμμιαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλεγγύον ἐνοχλὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας.

33. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἐταιρίαν μετοχῆς τῶν. 'Ε. 26.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας διαίρεται εἰς μερίδας, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότητος. 'Ε. 29. 35. 36. 38.

35. Τὰ μερίδια δύναται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνώνυμῶν ἀποδεικτικῶν. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ. 'Ε. 34. 36.

36. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις γίνεται μὲ δημοποίησιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία, καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα, ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του. 'Ε. 34. 35.

37. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ θρασυκαταστάσεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἐγκρίσις αὕτη πρέπει νὰ ᾖ κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων. 'Ε. 45.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἐτερορρύθμων ἐταιριῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἐταιριῶν. 'Ε. 23. 34.

39. Αἱ ὁμόρρυθμοι ἢ ἐτερόρρυθμοι ἐταιρίαι πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφων δημοσίων, ἢ ἰδιογράφων, φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου. Πολ. 410. 'Ε. 20. 23. 41-44.

40. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι δὲν δύναται νὰ συσταθοῦν, εἰμὴ διὰ δημοσίων ἐγγράφων. 'Ε. 29. 37. 45.

41. Κάμμία διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖ κατὰ τὴν ἐκείνην τὴν περίπτωσιν τῶν καταστατικῶν τῆς ἐταιρίας ἐγγράφων, ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὄρων παρὰ τοὺς εἰς τὰ ἐγγράφα ταῦτα διαλαμβανομένους, οὔτε περὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, ὡς λεχθέντων δῆθεν πρὶν γενῇ, ἐνῶ ἐγένετο, ἢ ἀφοῦ ἐγένετο τὸ ἐγγράφον, ἂν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, ᾖ κατωτέρα τῶν ἐκατὸν πεντήκοντα φράγκων. Πολ. 300. 303. 'Ε. 39. 40.

42. Ἡ περιληψὶς τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμό-

ρύθμων καὶ ἑτερορρυθμῶν ἑταιριῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἑταιρίας κατὰσῆμα, διὰ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ διδόν, καὶ τοιχοκολληθὲν νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Ἐὰν ἡ ἑταιρία ἔχῃ πολλὰ ἐμπορικὰ κατὰσῆματα εἰς διαφόρους νομούς, ἢ παραδόσεις, ἢ ἀντιγραφῇ, καὶ ἡ τοιχοκολλησις τῆς περιλήψεως θελουνγενῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς συνεταίρους· οὗτοι δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἑλλειψιν καμμιᾶς αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός. Ἐ. 43. 44. Ὁ. 126,5.

43. Ἡ περιλήψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρῶνυμα, τὴν ιδιότητα, καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὅχι ὅμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτερορρυθμῶν· τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρίας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὅποιοι διωρίσθησιν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν, καὶ νὰ υπογράφουν ἐπ' ὀνοματι τῆς ἑταιρίας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθισομένων χρημάτων κατὰ μερίδια ἢ καθ' ἑτερορρυθμίαν, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἄρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει. Ἐ. 39. 41. 44. 46.

44. Ἡ περιλήψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ᾖται δημόσια, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὅλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἐὰν ἡ ἑταιρία ᾖται ὁμόρρυθμος, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας συνεταίρων, ἂν ᾖται ἑτερόρρυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μὴ. Ἐ. 20. 23. 43.

45. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μετὰ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφον, καὶ νὰ μένῃ τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἐ. 37-42.

46. Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολουθήσις ἑταιρίας τινός πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων. — Ἡ δήλωσις αὕτη, καὶ ὅλα τὰ ἐγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἑταιρίας

πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτης διερμηνευτῆς καὶ ὁδηγὸς πλοίων. ὙΕ. 77.

82. Οἱ μεσίται τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ ἀπὸ νόμον καταστημένοι, ἔχουν μόνοι, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι ἰωρισμένοι, τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύνανται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκπληροῦν ἐνταυτῷ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁ δ ἡ γ ο ὕ 1) πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79, καὶ 80.

1) Γαλλ. ναυλωτοῦ

83. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν κολλυβισταὶ ἢ μεσίται, ἂν δὲν ἀπεκατεστάθηνσαν. ὙΕ. 89. 437. 604 εἰ.

84. Οἱ κολλυβισταὶ 1) χρῆστοι νὰ ἔχουν ἐν ἐπιβλίον, φέρων τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 ὁρίζει διατυπώσεις. — Ὁφείλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ ἐπιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρεισγραφάς, παραπομπάς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα, ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν. Πολ. 408, 3. 416 εἰ. ὙΕ. 8 εἰ.

1) Γαλλ. καὶ εἰ μεσίται

85. Κανεὶς κολλυβιστῆς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς καμμίαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν τῶν παραγγελῶν αὐτοῦ. ὙΕ. 73. 86 εἰ. 110 εἰ. Ἀ. 2. 3.

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητὴς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεωςπραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσοβαθεῖ. ὙΕ. 87.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἁρθρῶν ἐπιφέρει καθαιρέσιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τοῦ

πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένης διατυπώσεις· ἐν ἑλλείψει τούτου, οἱ δανεισταὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀνακρίσωσι πᾶσαν ἐκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ὁ. 126, 5. 202. Πολ. 235 ε. 677. 680.

67. Παντὸς γαμικοῦ συναλλάγματος μεταξὺ συζύγων, ὃ εἰς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὠρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ κινάκιον συμφώνως μὲ τὸ αὐτὸ ἀρθρον. Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει, ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησαν προῖκειον διοίκησιν. Ἐ. 68 ε. 126, 5. 292. Πολ. 677. 680.

68. Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἤθελε γενῇ τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, χρεωστῇ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγούμενου ἀρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται, καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράδολις ἐγένει κατὰ δολίαν συνεννόησιν. Ὁ. 202.

69. Πᾶς σύζυγος ὅστις, ἔχων χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένος ὢν ὑπὸ προῖκειον διοίκησιν, θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχεται τὴν ἐμπορίαν, χρεωστῇ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἐμπορίαν του· ἄλλως, ἂν συμβῇ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δόλιος χρεωκόπος. Ἐ. 437. 593.

70. Ἡ αὕτη κοινοποίησις θέλει γενῇ, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὧν τῶν συζύγων, ὅσοι, ἔχαντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένοι ὄντες ὑπὸ προῖκειον διοίκησιν, ἤθελοι μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἐμπορίου, καθ' ἣν στιγμὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος. Ἐ. 1. 67. 69.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων.

71. Χρηματιστήριον εἶναι ἡ κατ' ἀδειαν τοῦ Βασιλέως γινομένη συνάθροισις τῶν ἐμπόρων, πλοιάρχων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν. Ἐ. 72 ἐ. 585, 2. 607. 613.

72. Ἡ ἔκθεσις τῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον γινομένων διαπραγματεύσεων καὶ συναλλαγῶν προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς, τῶν πραγματειῶν, τῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ναυίων, τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀγωγίων, τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων, τὰ ὁποῖα ἤθελον εἶσθαι δεκτικὰ τιμῆσεως. Π. Ν. 407. 585.

73. Αἱ διάφοροι αὗται τιμαὶ ἀποδεικνύονται παρὰ τῶν κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὠρισμένους τύπους. Ἐ. 74 ἐ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

74. Ὁ νόμος γνωρίζει ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεσολαβοῦντας πράκτορας τοὺς κολλυβιστὰς καὶ τοὺς μεσίτας. Ἐ. 74 ἐ. 75 ἐ. Ἀ. 2. 3. Π. Ν. 231.

75. Κολλυβισταὶ καὶ μεσίται ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει χρηματιστήριον· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ἐ. 72.

76. Οἱ νομίμως καταστημένοι κολλυβισταὶ ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ μεσολαβοῦν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων δεκτικῶν τιμῆσεως· νὰ πραγματεύωνται διὰ λογαριασμὸν ἄλλου συναλλαγματικὰς ἢ γραμμάτια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορευτέον ἔγγραφον, καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των.—Οἱ κολλυβισταὶ δύνανται συνάμα μετὰ τῶν μεσιτῶν νὰ κάμνουν διαπραγματεύσεις καὶ μεσιτείας περὶ

πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς μεταλλικῶν ὑλῶν· ἔχουν δὲ μόνοι αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεικνύουν τὰς τιμὰς των. 'Ε. 73. 78. 81. 109. 181. 186.

77. Οἱ μεσίται διαιροῦνται εἰς — μεσίτας ἀσφαλειῶν, — μεσίτας πρχματειῶν, — μεσίτας διερμηνευτὰς καὶ ὁ δ ἡ γ ο ὁ ε
1) πλοίων, — μεσίτας μετακομίσεων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος. 'Ε. 73. 78. 79. 80. 96 ε. 332.

4) Γαλλ. ναυλωτὰς

78. Οἱ πρχματειῶν μεσίται, οἱ νομίμως καταστημένοι, ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ πρχματειῶν μεσιτείας, καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των· μετέρχονται δὲ συνάμα μετὰ τῶν κολλυβιστῶν τὴν περὶ μεταλλικῶν ὑλῶν μεσιτείαν. 'Ε. 76. 109.

79. Οἱ ἀσφαλειῶν μεσίται συνάμα μετὰ τῶν συμβολαιογράφων συντάσσουν τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συμβόλαια ἢ τὰ ἀσφαλιστικά, μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλίστρων δι' ὅλας τὰς διὰ θαλάσσης ἢ ποταμῶν πορείας. 'Ε. 72. 77. 81. 332 ε.

80. Οἱ διερμηνευταὶ καὶ ὁ δ ἡ γ ο ὁ 1) τῶν πλοίων μεσίται κάμνουν τὰς περὶ ναυλώσεως μεσιτείας· ἔχουν προσέτι μόνοι τὸ δικαίωμα, ὡσάκις συμπέσῃ διαφορά, καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, νὰ μεταφράζουν δηλοποιήσεις, ναυλωτικά, φορτωτικά, παντοδαπὰ συμβόλαια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορικὸν ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου ἢ μεταφράσις ἤθελεν εἶσθαι ἀνγκαίᾳ, καὶ τελευταῖον νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου. — Εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς, καὶ καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, θέλουν χρησιμεύει μόνοι ὡς διερμηνευταὶ εἰς ὅλους τοὺς ξένους, οἷον πλοιάρχους, ἐμπόρους, εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων, καὶ εἰς πάντα ἄλλον ναυτικόν. 'Ε. 490 ε.

1) Γαλλ. ναυλωταὶ

81. Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος δύναται, ἂν τὸ ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἐπιτρέπη, νὰ ᾖ καὶ συγχρόνως κολλυβιστὴς καὶ

πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτης διερμηνευτὴς καὶ δηγῆδός πλοίων. 'Ε. 77.

82. Οἱ μεσίται τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ κατὰ νόμον καταστημένοι, ἔχουν μόνοι, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι, τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύνανται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκκληροῦν ἐνταυτῷ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁ δ η γ ο ὕ 1) πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79, καὶ 80.

1) Γαλλ. ναυλωτεῦ

83. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν κολλυβισταὶ ἢ μεσίται, ἂν δὲν ἀπεκατεστάθηνσαν. 'Ε. 89. 437. 604 εἰ.

84. Οἱ κολλυβισταὶ 1) χρωστοῦν νὰ ἔχουν ἐν βιβλίον, φέρον τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 ὁρίζει διατυπώσεις. — Ὅφειλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρειαγραφάς, παραπομπάς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα, ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν. Πολ. 408, 3. 416 εἰ. 'Ε. 8 εἰ.

1) Γαλλ. καὶ εἰ μεσίται

85. Κάνεις κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζιτικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς κάμμειαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν τῶν παραγγελίων αὐτοῦ. 'Ε. 73. 86 εἰ. 110 εἰ. 'Α. 2. 3.

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητὴς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως πραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσολαβεῖ. 'Ε. 87.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἀρθρῶν ἐπιφέρει καθάρσεις καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸ

πλημμελειοδοκείον, καὶ μὴ ὑπερβήσουσιν τὰ τρισηλικά φράγ-
κα· τοῦτο δὲ δὲν ἀρτίζει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως εἰς
τοὺς ἔχοντας ἀγωγὴν. Ἐ. 89. Πον. 302 ἔ. Πολ. 849 ἔ.

88. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης, καθήρξιμένος δυνάμει τοῦ προη-
γουμένου άρθρου, δὲν δύναται νὰ ἀνταλλάξῃ πλέον τὸ ἔργον του.

89. Πᾶς κολλυβιστὴς ἢ μεσίτης πτωχεύσας, καταδύωκεται
ὡς χρεωκόπος. Ἐ. 83. 437. 584.

90. Δι' ἰδιαιτέρων διοικητικῶν διαταγμάτων θέλει κανονισθῇ
πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν διαπραγματεύσιν καὶ τὴν ἀρ' ἑνὸς εἰς
ἄλλου κυριότητα μεταβίβασιν τῶν ἐθνικῶν γραμματίων. Ἐ. 72.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόγων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόγων ἐν γένει.

91. Παραγγελιοδόχος εἶναι ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν του
ἢ ὑπὸ ἐταιρικὸν ὄνομα πρὸς λογαριασμὸν ἑνὸς τινος παραγγε-
λέως. Ἐ. 18. 92 ἔ. 96 ἔ. 403 ἔ. 285. 575. 576. Π. Ν.
391, 4. Πολ. 695 ἔ.

92. Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδό-
γου, ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινὸς, προσδιορί-
ζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΓ'.

93. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶ
πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πό-
λιν διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς λογαριασμὸν παραγγελέως τινὸς, ἔχει,
πρὸς ἀπολήψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων, καὶ ἐξόδων,
προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἂν εὐρίσκωνται
εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον
ἀποδοχεῖον, ἢ ἂν, πρὶν εἰσέτι φθάσῃσι, δύναται νὰ ἀποδεῖξῃ
διὰ φορτωτικοῦ ἢ ἀγωγιαστηρίου ἐγγράφου, τὴν πρὸς αὐτὸν
γενομένην ἀποστολὴν των. Πολ. 940. 941, 7. Ἐ. 94. 95.
100. 102. 106. 222. 308. 576.

94. Ἄν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησιν καὶ παραδοῦναι πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα, καὶ τοὺς τόκους, κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως. Ἐ. 93. Πολ. 940. 941.

95. Κάνει δάνειον, κάμμία προκαταβολή, ἡ πληρωμή, γενομένη ἕνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων, ἡ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου, διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον, ἡ θεματοφύλακα, ἂν δὲν συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, 616. Γ'. τίτλ. 12'. περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ α). Ἐ. 93. 94.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων διὰ γῆς
ἡ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

96. Ὁ παραγγελιοδόχος, ὅστις ἀναδέχεται τὴν διὰ γῆς ἡ δι' ὕδατος μετακόμισιν, χρεωστῇ νὰ καταγράψῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα 1) τῶν πραγματειῶν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἰτήσεις. Ἐ. 8 ε. Πολ. 408. 416 ε.

1) Γελλ. τὴν δόλωσιν τοῦ εἶδους καὶ τῆς ποσότητος

97. Εἶναι ἐγγυητής, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐντὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ὠρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ, ὅτι ἐμποδίσθη ἐξ ἀκαταμαχέτου δυνάμεως. Ἐ. 99. 101. 102. 104.

98. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἡ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πραγμάτων, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθῃ τὸ ἐναντίον, ἡ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμάχητος δύναμις. Ἐ. 97. 98. 101-103. 108.

α) Ὡρα Τόμ. Β'. τὸν περὶ ἐνεχύρου Ν.
(Τόμ. Α'.)

99. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὅποιον διευθύνει τὰς πραγματείας. Ἔ. 97-98.

100. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφοῦ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ, ἢ τοῦ ἀποστολέως, περιοδεύουν 1), ἂν δὲν συνερωνήθῃ τὸ ἐναντίον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαϊώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν. Ἔ. 97 ε. 101-103. 108.

1) Γαλλ. ὀδεύουν

101. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου, καὶ τοῦ ἀγωγιάτου. Ἔ. 102. 105.

102. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ ᾔται χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ ἐκφράζῃ — τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος, ἢ τὸ πρὸς τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων — τὴν προθεσίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδὴ. — Πρέπει νὰ φανερώσῃ — τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ 1) τοῦ ὁποίου ἡ μετακομιδὴ γίνεται, ἂν ὑπάρχῃ. — τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὅποιον αἱ πραγματεῖαι διευθύνονται. — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου. — τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου. — τὴν ἐνεκὰ ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν. — Ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀποστολέως, ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου. — Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς διβλίον ἀριθμημένον καὶ μονογραφεμένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα, καὶ κατὰ συνέχειαν. Πολ. 408. 416 ε. Ἔ. 8 ε. 96. 101. 105.

1) Γαλλ. διὰ μεσολαγήσεως

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

103. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν μετακομιζομένων 1) πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως. — Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀδαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως. Ἐ. 94 ἐ. 96 ἐ. 98. 326. Π. Ν. 385. 391. 640.

1) Γαλλ. μετακομιστέων

104. Ἄν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν προθεσμίαν, ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστῇ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς ἀργοπορίας. Ἐ. 97.

105. Ἢ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγίην. Ἐ. 101. 102. 108. 406.

106. Ἄν συμβῇ ἀποποίησις ἢ διαφορά ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἡ κατάστασις αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ θεβαιούται ὑπὸ δοκιμασίων, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κάτωθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς. — Ἐὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι, καὶ ἐπομένως νὰ μετακομισθῶσι εἰς ὀτμήσιον ἀποδοχέιον. — Δύναται καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἰσότημον τοῦ ἀγωγίου. Ἐ. 53 ἐ. Πολ. 291 ἐ. 891 ἐ.

107. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἁμαξίων. Π. Ν. 385. 391.

108. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή περὶ ἀπωλείας ἢ ἀδαρίας τῶν πραγματειῶν παραγράφεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γενομένων ἀποστολῶν, μετὰ ἐξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ, μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε

νὰ γενῇ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας. ἢ ἀπ' ἧς ἐγένον τ' παρά-
 δους ἀγῶνι, ἂν πρόκειται περὶ ἀδικίας· ἐξαιρουμένη αἱ περι-
 κτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε συμβῆν ἀπάτη, ἢ ἀπιστία. 'Ε. 64. 97.
 99. 103. 107. 155. 189. 430 ε.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.

109. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται — διὰ δημο-
 σίων ἐγγράφων, — δι' ἰδιογράφων, — διὰ σημειώσεως ἢ λογα-
 ρισμοῦ κολλυθιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, υπογεγραμμένου ἐν ταῖς
 παρὰ τῶν συναλλαττομένων, — διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου,
 — διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, — διὰ τῶν βιβλίων τῶν συναλλα-
 ττομένων, — διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνῃ
 δικτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν. Πολ. 398 ε. 407 ε. 408,
 3. 412. 416 ε. 'Ε. 8 ε.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων,
 καὶ περὶ παρχρησῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

§. 4. Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.

110. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται εἰς ἓνα τόπον διὰ νὰ ἐκ-
 λῇ εἰς ἄλλον. — Πρέπει νὰ ᾔναι χρονολογημένη, καὶ νὰ φανε-
 ρῶνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ
 πληρωσῇ, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ ἡ
 πληρωμὴ, τὸ εἰς χρήματα, εἰς παρχρηματίας, διὰ λογαριασμοῦ,
 ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· γίνε-
 ται δὲ εἰς διαταγὴν τρίτου τινός, ἢ τοῦ ἐκδότης αὐτοῦ. — Πρέ-
 πει νὰ διαλαμβάνῃ, ἂν ᾔναι πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ.
 α) 'Ε. 412. 118. 187. 189. 147 ε. 129 ε. 'Α. 2. 6. 7.

111. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πρὸς ἓνα τινὰ καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ ἐκδοθῇ κατὰ διαταγὴν καὶ εἰς λογαριασμὸν τρίτου τινός. Ἐ. 115.

112. Λογίζεται ἀπλῇ ὑπόσχεσις πᾶσα συναλλαγματικὴ, περιέχουσα ὑποβολὴν ὀνόματος, ιδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου, ὅθεν ἐξεδόθη, ἢ ἔνθα πρέπει νὰ πληρωθῇ. Ἐ. 187. 489. Ἀ. 6. II. N. 247.

113. Αἱ συναλλαγματικαὶ, αἱ ὑπογεγραμμέναι παρὰ γυναικῶν ὑπάνδρων ἢ ἀγάμων, μὴ ἐμπορευομένων δημοσίως, δὲν ἰσχύουν ὡς πρὸς αὐτὰς εἰμὴ ὡς ἀπλῇ ὑπόσχεσις. Ἀ. 6. Ἐ. 1. 4. 5. 7. Πολ. 4003, 4.

114. Αἱ παρ' ἀνηλίκων μὴ ἐμπόρων ὑπογεγραμμέναι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἄκυροι ὡς πρὸς αὐτοὺς, φυλαττομένοις τῶν δικαιωμάτων τῶν συναλλαττομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1312 τοῦ πολιτικοῦ κώδικος. Ἐ. 2. 3. 6. 63. Πολ. 4003, 3.

§. 2. Περὶ πρόβλεψως.

115. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότη, ἢ παρ' ἐκείνου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ θέλει ἐκδοθῇ· ὁ κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ὅμως ἐκδότης μένει πάντοτε προσωπικῶς ὑπεύθυνος μόνον πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους καὶ πρὸς τὸν κομιστήν. Ἐ. 444. 117.

446. Ὑπάρχει πρόβλεψις, ἐὰν, κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστῇ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοὔλάχιστον ἴσῃ μὲ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐ. 115. 479.

117. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν καὶ εἶναι ἀπόδειξις ταύτης ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους. — Εἴτε γενῇ ἀποδεκτὴ ἡ συναλλαγματικὴ, εἴτε μὴ, μόνος δ' ἐκδότης χρεωστεῖ γενομένης ἀρνήσεως, ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐκεῖνοι, πρὸς τοὺς ὁποίους

αὕτη ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς· εἰ δὲ μὴ, ὁρεῖται ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γενῇ μετὰ τὰς προσδωρισμέναις προθεσμίαις. 'Ε. 118 ἔ. 468. 470.

§. 3. Περὶ ἀποδογῆς.

448. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς τινος εἶναι ἀλληλεγγῶς ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδογῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς αὐτῆς. 'Ε. 421 ἔ. 428. 436 ἔ. 440. 443 ἔ.

449. Ἡ ἀνῃσις τῆς ἀποδογῆς ἀποδοικνύεται δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδογῇ. 'Ε. 420. 426. 436. 163 ἔ. 473 ἔ. 448.

450. Ἀποῦ γνωστοποιηθῇ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδογῇ διαμαρτυρικὸν, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωστοῦν ἀμοιβαίως νὰ ἀσφαλίσουν δι' ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν ὁμῶς μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. — Ὁ ἐγγυητής τοῦ ἐκδότου, ἡ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλέγγυος εἰμὴ μ' ἐκείνον μόνον, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη. 'Ε. 118. 177 ἔ.

451. Ὁ ἀποδεχόμενος τὴν συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀποδογὴν τοῦ I), οὐδ' ἂν ὁ ἐκδότης ἤθελε περιπέσῃ πρὸ τῆς ἀποδογῆς εἰς πτώχευσιν, χωρὶς αὐτοῦς νὰ τὸ ἡξέυρῃ. 'Ε. 136. 137. 138. 148. 163. 437.

I) Γαλλ. νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τῆς ἀποδογῆς ἀποκατάστασιν του,

452. Ἡ ἀποδογὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ᾔναι ὑπογεγραμμένη· δηλοῦται δὲ διὰ τῆς λέξεως *δ ε κ τ ῆ*. Πρέπει νὰ ᾔναι χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾔναι πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας, καὶ μετὰ μῆνα, ἢ μῆνης ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύ-

την περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ κατασταίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

123. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον παρ' ἐκεῖνον, ὅπου διατρίβει ὁ ἀποδέκτης, πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς. Ἐ. 143 ἔ. 173 ἔ.

124. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ ὑπὸ συνθήκας· δύναται ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς γρεωστεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

125. Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται, ἅμα ἐμφανιζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. — Ἄν μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη, ἢ ἀναπόδεκτος, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστήν. Πολ. 849 ἔ.

§. 4. Περί τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.

126. Γινομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύναται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη, ἢ ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ν' ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικὴν. — Ἡ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ υπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος. Ἐ. 118 ἔ. 158 ἔ. 173 ἔ. 187.

127. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ χωρὶς ἀναβολῆς τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει. Ἐ. 126.

128. Ἄν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθῃ ἡ συναλλαγματικὴ, δὲ τὴν δεχθῇ, ὁ κομιστὴς αὐτῆς διατηρεῖ πάντα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότη καὶ τῶν ὀπισθογράφων δικαιώματά του, ἂν καὶ ᾔθελον γενῇ ἄλλαι κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχαί. Ἐ. 118. 160 ἔ.

§. 5. Περί τῆς προθεσμίας.

129. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωτέαι ἐν ὅντι

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὀψέως
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνθηθείας
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς χρονολο-
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνθηθείας } γίας·
 εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν· — εἰς πανήγυριν. Ἐ. 122. 130.
 432. 433. 434. 144. 160.

130. Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ πληρόνεται ἅμα ἐμφανισύῃ. Ἐ. 129. 160 ε. .

434. Ἡ προθεσμία συναλλαγματικῆς τινος πληρωτέας μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὀψέως,
 μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνθηθείας }
 προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδογῆς, ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδογῇ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 118. 426. 474.

432. Ἡ συνθήκη εἶναι τριακονθήμερον χρόνου διάστημα, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς. — Οἱ μῆνες εἶναι ἀπαράλλακτοι, ὡς ἐρίζονται εἰς τὸ Γρηγοριανὸν μηνολόγιον. Ἐ. 444 ε.

433. Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει ἡ πανήγυρις, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη δὲν διαρκῇ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας. Ἐ. 129. 161. 162.

134. Ἄν ἡ προθεσμία ἡμέρα τῆς συναλλαγματικῆς ᾖ κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονὴν. Ἐ. 464. 462. Ὁ. 125, σγ'ολ. Πολ. 147.

135. Πᾶσα πρὸς γάρβιν, ἐξ εὐνοίας, καθ' ἑθός, ἢ κατὰ τοπικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματικῶν καταργεῖται. Ἐ. 457. 464 ε.

§. 6. Περὶ ὀπισθογραφήσεως.

136. Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ

ένα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως. 'E. 137 ε. 140. 159. 187. 284. 313. 583.

137. 'Η ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζη τὴν δοθείσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη. 'E. 140. 138.

138. 'Η ὀπισθογράφησις, ἂν δὲν ἔγινε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ. 'E. 583 ε.

139. Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ τὰς ὀπισθογραφήσεις. II. N. 256.

§. 7. Περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου.

140. Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, παραδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφῆσαντες συναλλαγματικὴν τινα, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστὴν. 'E. 110. 118. 121. 136. 142. 187.

§. 8. Περὶ τριτεγγυήσεως.

141. Ἐκτὸς τῆς ἀποδόχῃς καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρχει καὶ ἡ τριτεγγυήσις, ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. 'E. 118. 140. 142. 187.

142. 'Η ἀσφάλεια αὕτη δίδεται διὰ τρίτου τινὸς, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δι' ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγυήσιν ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις, καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιστὴν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτὸς ἂν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως πως. 'E. 140. 146 ε. 170. 171. 180.

§. 9. Περὶ τῆς πληρωμῆς.

143. Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρόνωνται μὲ νομίσματα τοιαῦτα, ὅποια εἶναι τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα. 'E. 144. 160. 173 ε. 187.

144. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς. 'E. 129 ε. 146. 161.

143. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καὶ χωρὶς τινος ἐνταπεινώσεως, θεωρεῖται νομίμως ἀπληρωμένος πάσης εἰδήσεως. Ἐ. 429. 144. 149.

146. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ εἰσαθῇ εἰς τὸ νὰ διεγῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν.

147. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης, ἢ τετάρτης κτλ. συναλλαγματικῆς ἰσχύει, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, κτλ. ἀναγέρῃ, ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀλυροῖ τὰς λοιπὰς. Ἐ. 440. 148.

148. Ὅστις πληρώσῃ δευτέραν, τρίτην, ἢ τετάρτην συναλλαγματικὴν, χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ἐκεῖνην, ἐπὶ τῆς ὑποείας ὑπάρχει ἡ ἀποδοχὴ του, δὲν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ 1, κομιστοῦ τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐ. 440. 121. 147.

1) Γαλλ. τρίτω

149. Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ ὅταν ὁ κομιστὴς πτωχέσῃ. Π.λ. 920, 3. Ἐ. 145. 150. 437.

150. Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὑποῖον αὕτη ἀνήκει, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κτλ.

151. Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ᾖ τὸν ἤδη ἀποδεδεγμένην, ἢ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης, κτλ. πληρωμῇ δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, καὶ ὑπὸ ἐγγύρεσιν. Ἐ. 152. 155.

152. Ἐὰν ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, ἀποδεδεγμένην, ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμψύχῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην, κτλ., ἢμπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, ἀπὸ ἀποδείξεως διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητά του, καὶ δώσῃ ἐγγυητὴν. Ἐ. 155.

153. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, ἐὰν, ἀπὸ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, δὲν εἰσκαουσθῇ, δύναται νὰ διατηρήσῃ ὅλα τὰ δικαιώματά του

δι' ἐγγράφου διαμαρτυρίας. — Ἡ διαμαρτυρία αὕτη πρέπει νὰ γενῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους, κατὰ τὰς κατωτέρω διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, τὰς περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 462 ἐ. 465 ἐ. 473 ἐ.

154. Ὁ κύριος τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀνγκαίαν συνδρομὴν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν τούτου ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀπὸ ὀπισθογράφου πρὸς ὀπισθογράφον μέχρι τοῦ ἐκδότη τῆς συναλλαγματικῆς· τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ κυρίου τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς.

155. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 454 καὶ 452 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβύνει μετὰ τρία ἔτη, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐγίνεν ἐπὶ δικαστηρίου κάμμία αἰτήσις ἢ καταδίωξις. Ἐ. 439.

156. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τοὺς ἐκδότης καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 458. 463 ἐ. 473 ἐ.

157. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ παρατείνουν δι' ἀναβολῆς τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. Πῶλ. 497. Ἐ. 435. 464.

§. 10. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.

158. Ἡ συναλλαγματικὴ, κατὰ τῆς ὁποίας ἐγινε διαμαρτυρία, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη ἢ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων· ἢ παρέμβασις καὶ ἢ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ὑπ' αὐτό. Ἐ. 426. 474.

159. Ὅστις ἐξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν,

ὀφειλόμενα εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, καὶ ὑπάρχει
εἰς τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀπαιτούμενων δικαιοσύσεων καθήκοντα.
— Ἄν ἡ κατὰ παρέμβατον πληρωμὴ ἔγινεν ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη,
δοκίμῃ ὁ ὑποσυνγράφων ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης· ἂν ἔγινεν
ὑπὲρ τινος τῶν ὑποσυνγράφων, ἀπαλλάσσονται ὁ μετ' αὐτοῦ ὑπο-
συνγράφων. — Ἄν ὑπάρχῃ συνδρομὴ πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ πα-
ρέμβατον πληρωμὴν συναλλαγματικῆς τινος, προτιμᾶται ὅπως
ἀπαλλάττει περιστενέρος. — Ἄν ἐκείνος, πρὸς τοῦ ὑποῦν εἴ-
γεν ἐκδοτῇ, εἴς ἀρχὴν ἢ συναλλαγματικῇ, καὶ κατὰ τοῦ ὑποῦν
ἔγινε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοτῇ δικαιοπρακτικόν, πρὸς αὐτὴν τὴν πλη-
ρωμὴν, προτιμᾶται πάσης ἀλλοῦ. Ε. 449. 460.

§. 41. Περί δικαιομάτων καὶ καθήκοντων τοῦ κομιστοῦ.

160. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, ἐκδεδομένος εἰς
τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης, καὶ πληρωτέας εἰς
τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, εἶπε ἐν ὄρει, εἶπε
μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μὲνας, ἢ τοσούτους ἀπὸ τῆς
ἡμέρας, δοθεῖν νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν ἐν-
τός ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς· ἄλλως, γίνεαι τὸ δι-
καίωμα τῆς ἀπαιτοῦσας κατὰ τοῦ ὑποσυνγράφων, καὶ κατὰ τοῦ
ἐκδότη αὐτοῦ, ἀιόστος εἶχε κἀμὴ πρόβλεψιν. — Ἡ προθεσμία
εἶναι δικαιοπρακτικὴ ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς διεδου-
μένους ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τὰ θόρεια πα-
ράλια τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλ-
λίας καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς νήσους τῆς
Εὐρώπης εἰς τὰ Γαλλικὰ καταστήματα, τὰ εἰς τοὺς λιμένας
τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ θόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρ-
χοντα. — Ἡ προθεσμία εἶναι ἐνισχύσις ὡς πρὸς τὰς συναλλαγ-
ματικὰς, τὰς προεργουμένας ἀπὸ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρι-
κῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ. — Εἶναι ὡσαύτως ἐνισχύσις ὡς πρὸς τὰς
συναλλαγματικὰς, τὰς σταλλομένας ἀπὸ τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς
νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας

τῆς Γαλλίης, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρον. καὶ τὰς νή-
 σους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλ-
 λίας, τὰ εἰς τὰ δυτικὰ περάλια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν
 ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. — Ἡ προθε-
 σμία εἶναι διετής διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας
 ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν
 εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Γαλλικὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀντιστρόφως
 ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρ-
 χίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς
 νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. — Ἐκτίπουν ὡσαύτως τοῦ
 δικαίουματος τῆς πληρωμῆς οἱ φέροντες συναλλαγματικὴν ἐν
 ὄψει, ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, μῆνας, ἢ συνθείας ἀπὸ
 τῆς ὄψεως, ἐκδεδομένην εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἐπαρχίας ἢ κατα-
 στήματα τῆς Γαλλίας, καὶ πληρωτέαν εἰς ξένους τόπους, ἂν
 δὲν ζητήσουν τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν
 προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνωτέρω ὁρίσθησαν δι' ἐκάστην ἀπό-
 στασιν. — Αἱ ἀνωτέρω ὀκταμηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι, καὶ διετεῖς προ-
 θεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καίρῳ θαλασσίου πολέμου. — Αἱ
 ἀνωτέρω διατάξεις δὲν βλάπτουν τὰς ἐναντίας συνομολογίας, αἱ
 ὁποῖαι ἤθελον γενῆ μετὰ τοῦ λήπτου, τοῦ ἐκδότου, καὶ αὐτῶν
 ἀκόμῃ τῶν ὀπισθογράφων. Πολ. 541. Ἐ, 118 ἐ. 125. 126.
 143. 166. 187.

161. Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ
 τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας. Ἐ. 429. 433.

162. Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ τὴν
 ἐπαύριον τῆς προθεσμίας δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται
 διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ. — Ἄν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ κατὰ
 νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν.
 Ἐ. 433 ἐ. 473 ἐ. 484 ἐ. Πολ. 147.

163. Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικόν, οὔτε ὁ θάνα-
 τος ἢ ἡ πτώχευσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ
 εἶναι ἐκδεδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κομιστὴν ἀπὸ
 τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

—¹ Ἄν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν πτωχεύσῃ, πρὸ τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του. ¹Ε. 419. 456. 473 ἔ. 448.

164. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγινε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται νὰ κινησῇ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφαλίσεως ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων, ἢ συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου. ¹Ε. 440 ἔ. 453. 465. 472.

165. Ἐὰν ὁ κομιστὴς κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του κατὰ μόνου τοῦ παραχωρητοῦ αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του ὁὐκ ἀπέχῃ πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων. — Ἄν ἡ κατοικία τοῦ παραχωρητοῦ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦτο προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα καθ' ἑκάστην ἀπόστασιν δύο ἡμισυ μυριαμέτρων. ¹Ε. 464 ἔ. 471 ἔ.

166. Ἐὰν κατὰ συναλλαγματικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ πληρωθῶν εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλικῆς ἡπείρου Εὐρώπην, γενῇ διαμαρτυρικόν, οἱ ἐκδότη καὶ οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Γαλλίαν, καταδιώκονται ἐντὸς τῶν ἑξῆς προθεσμιῶν. — ἐντὸς δύο μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Κόρσικαν, τὴν Ἑλβαν, τὴν Καπραιαν, τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὰς ὁμόρους μετὰ τὴν Γαλλίαν ἐπικρατείας. — ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης πληρωτέας. — ἐντὸς ἑξ μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς. — ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς

Δυτικὰς Ἰνδίας. — ἐντὸς δύο ἐτῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. — Αἱ προθεσμίαι αὗται θέλουν φυλάττεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας ἀγωγὰς κατὰ τῶν ἐκδοτῶν καὶ ὀπισθογράφων, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένας Γαλλικὰς ἐπαρχίας. Αἱ ἀνωτέρω ἐξχρηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι, καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου. Ἐ. 464. 467 ἔ. 471 ἔ.

167. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐνάγῃ συνάμα τοὺς τε ὀπισθογράφους καὶ τὸν ἐκδότην, ἔχει ὡς πρὸς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαληφθεῖσας προθεσμίας. — Ἐκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ μέρος ἢ συνάμα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν. — Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τοὺτούς ἄρχεται τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας, τὴν ὅποιαν φέρει ἢ πρὸς αὐτοὺς κλήσις τοῦ δικατηρίου. Ἐ. 465 ἔ. 468.

168. Ἀπεὺς παρέλθουσιν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει συναλλαγματικῆς, ἢ τῆς εἰς μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς χάνει πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων. Ἐ. 460 ἔ. 471.

169. Οἱ ὀπισθογράφοι δὲν δύνανται ὡσαύτως νὰ κινήσουν καμμίαν περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴν κατὰ τῶν παραχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. Ἐ. 460 ἔ. Πολ. 564.

170. Χάνουν ὡσαύτως ὁ, τε κομιστὴς καὶ οἱ ὀπισθογράφοι πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐκδότου, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ κομιστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνάξῃ εἰμὴ μόνον ἐκείνον, πρὸς τὸν ὅποιον ἡ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῇ. Ἐ. 445. 460 ἔ. 471.

171. Αἱ κατὰ τοῦ κομιστοῦ συνέπειαι τῆς εἰς τὰ προηγού-

μενα τρία ἄρθρα ἐριζομένης ἐκπτώσεως παύουν, ἂν ὁ ἐκδότης ἢ τις τῶν ὑποσθολογῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν περὶ τοῦ δικμαρτυρικοῦ, τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ δικμαρτυρικοῦ, ἢ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον κλήσεως ὠρισμένων προθεσμιῶν, ἔλατθε διὰ λογαριασμοῦ, συμψηφισμοῦ, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προσδιορισμένα χρήματα, ὃ δὲ κομιστὴς ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τῶν εἰρημένων δικαιώματά του. Ἐ. 468 ἔ.

172. Ἐκτὸς τῶν ὀρισθεισῶν διατυπώσεων περὶ τῆς πρὸς ἐγγυήσιν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε δικμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ μεσεγγυήσῃ λόγῳ ἐξασφαλίσεως τὰ κινήτὰ πράγματα τοῦ ἐκδότη, τῶν ἀποδεκτῶν, καὶ τῶν ὑποσθολογῶν. Πολ. 4034. 4035. Ἐ. 464 ἔ.

§. 42. Περὶ τοῦ δικμαρτυρικοῦ.

173. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ δικμαρτυρικὸν γίνεται παρὰ δύο συμβολαιογράφων, ἢ παρ' ἐνὸς συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, ἢ παρ' ἐνὸς κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων. — Τὸ δικμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνων, οἵτινες σημειοῦνται εἰς τὴν συναλλαγματικὴν διὰ νὰ πληρώσουν χρείας καλούσης, εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ἀνεδέχθη τὴν πληρωμὴν διὰ παρεμβάσεως· ὅλα δὲ ταῦτα δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου. — Ὅταν ἡ ὀφλυσίς τῆς κατοικίας ᾗναι πλαστή, γίνεται πρὸ τοῦ δικμαρτυρικοῦ ἐρευνητικὸν ἔγγραφο. Ἐ. 419. 462 ἔ. 475. 184. 187. 489. 448.

174. Τὸ δικμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγεγραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὑποσθολογήσεις, καὶ τὰς ἐκεῖ σημειωμένας συστάσεις, τὴν περὶ ρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κλήσιν· — καὶ νὰ φανερώσῃ,

— ἂν ᾖται παρὼν, ἢ ἀπὸν, ὁ ὀφειλὼν νὰ πληρώσῃ· — τὰ αἰ-
τια τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἡδύνατο, ἢ δὲν
ἠθέλησε νὰ υπογράψῃ τὴν ἀποδοχὴν.

175. Κἀνὲν ἄλλο ἔγγραφο τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγ-
ματικῆς δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ διαμαρ-
τυριοῦ, ἐκτὸς τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐφεξῆς ἀναφερομέ-
νης περιστάσεως ὡς πρὸς τὰς παραπεσούσας συναλλαγματικὰς.

176. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ κλητῆρες ὀφείλουσι νὰ δι-
δου ἀντίγραφον ἀκριβές τῶν διαμαρτυριῶν, καὶ νὰ τὰ κατα-
χωρίζουσι ὁλόκληρα καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν
εἰς ἐπὶ τούτου ἐββλίον, ἡριθμημένον, μονογραφημένον, καὶ
συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὠρισμένους περὶ τῶν εὐρετηρίων τύ-
πους· ἄλλως, καθαιροῦνται, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἐξό-
δων, ζημιῶν, καὶ τόκων τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Ὁ. 192.
193. 200. 203.

§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.

177. Ἡ ἐπισυναλλαγή ἐκτελεῖται δι' ἐπισυναλλαγματικῆς.
Ἐ. 180. 187.

178. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ,
δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ
παρ' ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματι-
κῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, τὰ ἐξοδά του, καὶ
τὴν ὁποίαν πληρὼνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς. Ἐ. 110.

179. Ἡ ἐπισυναλλαγή κανονίζεται, ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκ-
δότην ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα
ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πρὸς τὸν τόπον, ὅθεν
ἐξεδόθη· ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δὲ, ἐκ τῆς τιμῆς τῆς
συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπε-
στάλη, ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν, πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ
πληρωμὴ ἐκτελεῖται. Ἐ. 71 ἔ. 136 ἔ. 181.

180. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμὸν
ἐπιστροφῆς. Ἐ. 178. 181.

(ΤΟΜ. Α΄.)

181. Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, καθ' ἣς ἐγενεν ἡ διαμαρτυρία. — Τὰ ἐξόδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, καὶ ἄλλα νόμιμα ἐξόδα, ὅσον τὰ τραπεζητικά δικαιώματα, τὰ μεσιτικά, τὰ τῆς σημάνσεως, καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα. — Πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ 1) ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς. — Πρέπει νὰ ᾔνῃ ἐπικυρωμένος παρ' ἐνὸς κολλυβιστοῦ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει κολλυβιστής, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων. — Πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὸν ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικόν, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ. — Ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἀποτείνεται πρὸς τινα τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικόν, ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἦτον πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη. 'Ε. 72 ε.

1) Γαλλ. ἐπισυναλλαγματικὴ

182. Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς. — Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφου διαδοχικῶς, καὶ ἐξοφλεῖται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότου. 'Ε. 478. 482. 426.

183. Δὲν ἡμποροῦν νὰ συστρωρευθοῦν πολλοαὶ ἐπισυναλλαγματαί. Καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται, εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

184. Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἐγενε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ. 'Ε. 462. 473. 185. 187.

185. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς, καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων, δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἣς ἡμετέρας κινήθῃ ἡ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

186. Δὲν χρεωστεῖται πληρωμῇ ἐπισυναλλαγῆς, ἐὰν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμός δὲν συνοδεύεται μὲ τὰ εἰς τὰ άρθρα 184

διαλαμβανόμενα πιστοποιητικά κολλυβιστῶν, ἢ ἐμπόρων. ὙΕ.
484.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

187. Ὅλκι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι — τὴν προθεσμίαν, — τὴν ὀπισθογράφησιν, — τὸ ἀλληλέγγυον, — τὴν τριτεγγύησιν, — τὴν πληρωμὴν, — τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, — τὴν διαμαρτυρίαν, — τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, — τὴν ἐπισυναλλαγὴν, ἢ τοῦς τόκους, — ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, φυλαττομένων ἀκεραίων τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προβλέπουν τὰ ἄρθρα 636, 637, καὶ 638 ἀναφερομένων διατάξεων. ὙΕ. 410. 429. 436. 440 ε. 453. 160 ε. 473 ε. 484. 489. Ἀ. 6 ε.

188. Τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον πρέπει νὰ ᾖναι χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ φανερώη — τὴν πληρωτέαν ποσότητα, — τὸ νόμισμα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, — τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γενῇ, καὶ — τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαρισμοῦ, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ. Ἀ. 6 ε.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῆς.

189. Πᾶσα ἀγωγή, ἀφορῶσα συναλλαγματικὰς, ἢ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπόρους ἢ τραπεζίτας, ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσῃ δι' ἰδιαίτερου ἐγγράφου. — Μολατῶντα χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ ἐσθιάωσιν, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἵτησις, ἐνόρκως, ὅτι δένδφελον πλέον τίποτε, αἱ δὲ χῆραι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ ἑταῖροι

τες δικαίωμα α', δι' αὐτοὺς νομίζον, δι' δὲν χρεωστέται πλέον τίποτε. Έ. 420. 455. 487.

α, Γαλλοὶ εἰ δικαιοδότη

**ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.
ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ.
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.**

Περὶ πλοίων.

190. Τὰ πλοῖα εἶναι ἐκ τῶν κινητῶν· ὑπόκεινται ὁμοῦς εἰς τὰ χρεῖα τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκεῖνα, ὅσα κατὰ νόμον ἔχουν προνόμιον. Έ. 494. 497. 274. 280. 'Α. 3.

191. Ἔχουν δὲ προνόμιον, καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων κατὰ τὴν ὑπόπιν κατέχουν τάξιν τὰ ἐπόμενα χρεῖα· — α. τὰ δικαστικά ἐξόδα, καὶ ὅσα ἄλλα θέλον γενῆ διὰ τὰ ἐνεργηθῆ ἡ πώλησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων· — β'. τὰ ναυπηγικά, τὰ χωρητικότητος, ἐλλιμενίσεως, καὶ ἀγκυροβολίου τέλη· — γ'. ὁ μισθὸς τοῦ φύλακος, καὶ τὰ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου ἐξόδα, ἀπ' ἧς ἡμέρας εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ· — δ'. τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου ὑπάρχουν ἐνκαποτεθειμένα τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια· — ε. τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου διάπλου καὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα προσορμίσσεως τοῦ πλοίου, πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἁρμένων καὶ ἐξαρτίων τοῦ ἐξόδα· — ς'. οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλου πλοιάργου καὶ πληρώματος· — ζ'. τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλου δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου δοθέντα εἰς τὸν πλοίαργον δάνεια, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας θέλε πωλήσῃ ὁ πλοίαρχος δι' ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου α). — η. τὰ εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τοὺς προμηθευτάς καὶ τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου χρεωστούμενα χρήματα, ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἐξέπλευσεν εἰσέτι· καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δανειστάς διὰ προμήθειαν, ἔργασίαν, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευήν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ

α) Ὅρα τὸν Ν. 13 Νοεμβρ. 1851 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 234 Ε.

ἐξάρτισιν, ἀντὶ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἤδη· — θ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, καὶ τῶν ἐξαρτίων, δι' ἐπισκευήν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου γενομένηα ναυτικά δάνεια· — ι. τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ἐφοπλισματος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν χρεωστούμενα ἀσφάλιστρα· — ια. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς, ἕνεκα μὴ παραδόσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσθαισιν πραγματειῶν, διὰ τὰς ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος γενομένας ἐπὶ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἀβαρίας. — Οἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιεχόμενοι δανεισται θέλουν διανέμει μεταξὺ των τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα, χωρὶς τινος πρὸς ἀλλήλους προτιμήσεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν, ἂν δὲν ἐξακοῦν πρὸς τελείαν πληρωμήν. 'Ε. 192. 332. 577.

192. Τὸ προνόμιον, τὸ διδόμενον εἰς τὰ χρέη τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ σημειωθέντα, δὲν ἰσχύει, ἂν τὰ χρέη ταῦτα δὲν δικαιολογῶνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· — α. τὰ δικαστικά ἔξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· — β'. τὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα δικαιώματα, διὰ νομίμων ἐξοφλητικῶν τῶν εἰσπρακτόρων· — γ'. τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1, 3, 4, καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 191 σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου· — δ'. οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος, διὰ τοῦ ναυτολογίου, ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς γραφείου· — ε. τὰ γινόμενα δάνεια, καὶ ἡ ἔξις τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἤθελον πωληθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν ἐκδεδομένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ βεβαιωμένων ἀπὸ ἐγγράφους ἐκθέσεις, ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ ἀποδεικνύουσας τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων· — ς'. ἡ δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν πώλησις τοῦ πλοίου, καὶ αἱ πρὸς ἐφοπλισμὸν, ἐξάρτισιν, καὶ τροφάς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀπο-

δεικνύονται διὰ λογαριασµῶν, τιμολογίων, ἢ καταγραφῶν, θεωρηµένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐκδεδοµένων δὲ παρὰ τοῦ εφοπλιστοῦ, τῶν ὁποίων ἐν ἀντίγραφον θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡµερῶν μετὰ τὸν ἀπόπλου. — ζ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρµένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ὀπλισµατος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενοµενα ναυτικὰ δάνεια ἀποδεικνύονται διὰ συναλλαγµάτων συμβολαιογραφικῶν ἢ ἰδιογράφων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ τὰ ἀντίγραφα θέλουν παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἐντὸς δέκα ἡµερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας των. — η'. τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται εἴτε διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων, εἴτε δι' ἀποσπασµάτων ἐξηγηµένων ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἀσφαλείας μεσιτῶν. — θ'. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς ἀποδεικνύονται δι' ἀποδείξεων δικαστικῶν ἢ δικητικῶν. Ἐ. 191. 193.

193. Τὰ προνόµια τῶν δανειστῶν σθένυνται ὅχι µόνον διὰ τῶν γενικῶν περὶ διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν μέσων, ἀλλὰ καὶ διὰ δικαστικῆς πωλήσεως, γενοµένης κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἐποµένου τμήµατος· ἢ ἂν, μετὰ πώλησιν ἐκούσιον, τὸ πλοῖον τελειώσῃ ἕνα διάπλου ὑπὸ τὸνομα καὶ µὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ χωρὶς νὰ γενῇ καµμία ἀντίστασις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. Ἐ. 194. 196. 197 ε.

194. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελείωσεν ἕνα διάπλου, ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς δύο διαφόρους λιµένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου. — ὅταν, µὴ προσορµισθέντος τοῦ πλοίου εἰς ἄλλον λιµένα, ἤθελον παρέλθῃ ἐξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λιµένα κατάπλου, ἢ ὅταν τὸ πλοῖον, µακρόν τινα πλοῦν ἐπιχειρήσῃ, ἤθελε διαπλεύσῃ πλέον τῶν ἐξήκοντα ἡµερῶν, χωρὶς νὰ γενῇ καµμία ἀπαιτήσις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. Ἐ. 193.

195. Ἡ ἐκούσιος πώλησις τοῦ πλοίου πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως, εἴτε δι' ἐπισήµων, εἴτε δι' ἰδιογράφων συμβολαίων.

Γίνεται δὲ περὶ ὧν ἢ καὶ μέρους μόνον τοῦ πλοίου προσωρμισμένου ἢ διαπλέοντος. Ἐ. 496. 226, 3. Ἀ. 3.

196. Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἐκούσιος πώλησις πλοίου τινὸς δὲν βλάπτει τοὺς δανειζὰς τοῦ πωλητοῦ ἐπομένως, καὶ γενομένης τῆς πωλήσεως, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τμήμα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστάς, ὅστινες δύνανται, ἂν τὸ κρίνουν εὖλογον, καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν. Ἐ. 490. 493.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.

197. Πάντα τὰ πλοῖα δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ νὰ πωληθῶσι διὰ τοῦ δικαστηρίου· τὰ δὲ προνόμια τῶν δανειστῶν ἐξαλείφονται κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις. Ἐ. 191. 498. 215. Πολ. 885.

198. Δὲν δύνανται νὰ διαταχθῇ κατάσχεσις πλοίου εἰμὴ εἰς κοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους πρόσκλησιν. Πολ. 866. Ἐ. 199.

199. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ γίνεται πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅταν μέλλῃ νὰ κινηθῇ γενικῇ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή. — Ἡ πρόσκλησις δύνανται νὰ γενῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἂν τὸ δάνειον ᾖναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 194 ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἐ. 198. 204. 224.

200. Ὁ κλητὴρ σημειώνει εἰς τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν, — τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ δανειστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ — τὸ ἀποδεικτικόν, δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος κινεῖται — τὴν ζητούμενην ποσότητα — τὴν παρὰ τοῦ δανειστοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας ἐντὸς τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον — τὰ ὀνόματα τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου — τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου. — Σημεῖονεὶ προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἀγκύρια,

τὰ ἄρματα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄπλα, τὰ πολεμευόμενα, καὶ τὰ ζωοτροφία — διορίζει φύλακας. Πολ. 148. 'Ε. 204.

201. Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ κρατηθέντος πλοίου διαμένῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ὁ διώκων τὴν κατασχέσειν χρεωστῇ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀντίγραφον τῆς ἀφορώσης τὴν κατάσχεσιν ἐκθέσεως, καὶ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων. — Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πλοίου δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, αἱ κοινοποιήσεις καὶ αἱ κλήσεις διευθύνονται πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου, καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, διὰ τοῦ παριστῶντος τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ τὸν πλοίαρχον· εἰς δὲ τὴν τρίτημερον προθεσμίαν προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ λόγον δύο ἡμισυ μυριομέτρων (πέντε λευγῶν) χάριν τῆς μέχρι τῆς κατοικίας του ἀποστάσεως. Ἄν ᾖ ξένος καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, αἱ κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις δίδονται καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ 69 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πολ. 145.

202. Ἐὰν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον χωρῇ πλέον τῶν δέκα τόνων, γίνονται τρεῖς διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις περὶ τῶν πωλουμένων πραγμάτων. — Αἱ διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις γίνονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὴν κυριωτέραν πλατεῖαν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις καταχωρίζεται εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένεν ἡ κατάσχεσις, καὶ ἂν ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ, εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τοῦ νομοῦ. 'Ε. 204. 207.

203. Ἐντὸς τῶν δύο ἡμερῶν, τῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ γνωστοποίησιν, κολλῶνται προγράμματα, — εἰς τὸν μέγαν ἴσον τοῦ κατασχεθέντος πλοίου. — εἰς τὴν κυριωτέραν πύλιν τοῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή. — εἰς τὴν πλατεῖαν, καὶ τὸ παράλιον, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον. 'Ε. 202. 204. 207.

204. Αἱ διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις, καὶ τὰ προγράμματα πρέπει νὰ φανερόνουν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν διαμορφήν τοῦ ἐνάγοντος· — τὰ ἀποδεικτικά, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁσος ἐνάγει· — τὴν ὀφειλομένην ποσότητα· — τὴν κατ' ἐκλογὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον· — τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου τοῦ κατασχεθέντος πλοίου· — τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ, ἂν ᾖ ὠπλισμένον, ἢ ἐπλίζεται ἤδη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου· — τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· — τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται κείμενον, ἢ ἐπ' ἀγκύρας· — τὸ ὄνομα τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνάγοντος· — τὸν ὅρον τῆς ἐκτιμήσεως· — τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἶναι δεκταὶ αἱ πλειστηριάσεις.

205. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα γίνονται αἱ πλειστηριάσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα σημειωθείσαν ἡμέραν. — Ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς ἐξακολουθεῖ παραδεχόμενος τὰς πλειστηριάσεις μετὰ τὸ κήρυγμα ἀφ' ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, εἰς ἡμέραν ῥητὴν, προσδιωρισμένην διὰ διατάγματος αὐτοῦ.

206. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα τὸ πωλούμενον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπερθεματίσαντα καὶ τελευταῖον πλειστηριαστήν, ἕμᾳ σθεσθῶσι τὰ φῶτα, χωρὶς ἄλλην τινὰ διατύπωσιν. — Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατακύρωσιν ἅπαξ ἢ δις ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· αἱ ἀναβολαὶ αὗται δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται. Ἐ. 202. Πολ. 899.

207. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀκάτια, λέμβους, ἢ ἄλλα πλοῖα δέκα τόνων χωρητικότητος, ἢ ἐτι μικρότερα, ἡ κατακύρωσις τελειοῖται ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τούτου δηλοποίησις τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ παράλιον, καὶ κολληθῇ εἰς τὸν ἱστόν, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἱστοῦ, εἰς ἄλλο μέρος καταφανές τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ δικαστηρίου· πρέπει ὁμῶς πάντοτε νὰ κερῶνθουν ὁκτὼ καθαροὶ ἡμέραι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν πᾶσιν τῆς

πλοιορχίας· ὁ πλοίαρχος δὲ οὕτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρ' οὐτίνος ἀνήκει τὰς ἀποζημιώσεις του. 'Ε. 218. 221.

209. Οἱ διὰ κατὰ κυρώσεως ἀγοραστὰι πλοίων ὑπονομήσαντες μεγέθους χρεωστοῦν νὰ πληρώσων τὴν ὑποίαν ἐπρόσθετον τιμὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, ἢ νὰ τὴν παραδώσων ἀνερόδως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἄλλως, συλλαμβάνονται καὶ φυλακίζονται. — Μὴ γενομένης τῆς πληρωμῆς ἢ τῆς παραδόσεως, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς πώλησιν, καὶ μετὰ παρελθούσιν τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' οὗ γενῇ νέα γνωστοποιήσις καὶ μοναδικὸν πρόγραμμα, κατὰ κυρούται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης διὰ φυλάξεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος, τῶν ζημιῶν, τῶν τόκων, καὶ τῶν ἐξόδων. 'Ε. 205.

240. Αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ τινῶν πραγμάτων τοῦ πλοίου αἰτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται καὶ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατὰ κυρώσεως. — Ἄν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ αἰτήσεις ἔγειναν μετὰ τὴν κατὰ κυρώσιν, μεταβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς ἀνακοπὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως πραγμάτων. Πολ. 914.

211. Ὁ ἐνάρχων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ δικαιολογήματά του. — Ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἐπίσης τριήμερον προθεσμίαν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ· ἡ δὲ δικάσιμος τῆς ὑποθέσεως γνωστοποιεῖται δι' ἀπλῆς κλήσεως. 'Ε. 240. ε.

212. Αἱ ἀνακοπαὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως πραγμάτων εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὰς μετὰ τὴν κατακύρωσιν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι πλέον δεκταί. Πολ. 936.

243. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις τῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν κλήσιν, ἥτις ἤθελε γενῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐνάρχοντος δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ κυρίου τῶν καταβληθέντων πραγμάτων 1). τούτου δὲ μὴ γενομένης.

νου, ενεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμμεθεξουν.

1) Γαλλ τοῦ τρίτου, εἰς τοῦ ἐποίου τὰς χεῖρας ἐγείναι ἢ κατάχεισις.

214. Ἡ κατάταξις τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται μετὰ μὲν τῶν ἐχόντων προνόμιον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 194, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των. — Ἐκαστος τῶν καταταχθέντων δανειστῶν λογίζεται κατατεταγμένος ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόκους, καὶ τὰ ἔξοδα.

215. Τὸ ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ χρέους γενομένου χάριν τοῦ μελετωμένου διάπλου, καὶ εἰς ταύτην ὁμοίως τὴν περίπτωσιν ἡ περὶ τοῦ χρέους τούτου ἐγγύησις ἐμπροδίζει τὴν κατάσχεσιν. — Τὸ πλοῖον λογίζεται ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχη ἤδη ἀνὰ χεῖρας τὰ πρὸς τὸν διάπλουν ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Πολ. 4031. Ἐ. 197.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.

216. Πᾶς ἰδιοκτήτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ πλοίαρχου, καὶ ὅσον ἀφορῶσι τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολήν. — Ἡ εὐθύνη παύει μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. Ἐ. 194. 224 ε. 286 ε. 353. 405. 407.

217. Οἱ ἰδιοκτῆται πλοίων παρεσκευασμένων πρὸς πόλεμον δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἀδικημάτων καὶ διαρπαγῶν, τῶν πραττομένων ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν πολεμιστὰς, ἢ παρὰ τοῦ πληρώματος, εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς ποσότητος, περὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ᾖναι μέτοχοι, ἢ συναίτιοι τῶν τοιούτων. Ἐ. 223.

218. Ὁ ἰδιοκτήτης δύναται ν' ἀποβάλῃ τὸν πλοίαρχον. Δὲν χρεωστεῖ δὲ πρὸς αὐτὸν καμμίαν ἀποζημίωσιν, ἂν δὲν ὑπέσχηται περὶ τούτου ἔγγραφος συμφωνία.

219. Ἐὰν δ' ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ᾖ ναὶ συνιδιοκτῆτης τοῦ πλοίου, δύναται νὰ περαιτηθῇ τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰστίμου αὐτῆς κεφαλαίου. — Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται παρὰ δοκιμαστῶν, διωρισμένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἢ καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

220. Καθ' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ιδιοκτητῶν πλοίου τινὸς, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῶν πλειόνων· τὴν δὲ πλειονοψηφίαν ἀποτελεῖ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς υπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του. — Ἢ κατὰ πλειστηριασμὸν πώλησις τοῦ πλοίου δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ κατ' αἵτησιν τῶν ιδιοκτητῶν τῶν μετεχόντων ὁμοῦ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐγγράφος ἐναντία συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ πλοίαρχου.

221. Πᾶς πλοίαρχος, ἢ λέμβοαρχος, ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν πλέον ἐλαφρῶν. Ἐ. 216 ε. 230. 236 ε. 241. 293. 353. 405. 407. 435. Ἀ. 3.

222. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἀναδέχεται τὴν μετακομιδὴν, καὶ δίδει περὶ τούτων ἀπόδειξιν, ἥτις ὀνομάζεται φορτωτικόν. Ἐ. 226. 228. 236. 239. 281. 420.

223. Ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ συστήσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ μισθώσῃ τοὺς ναύτας, καὶ πάντας τοὺς τοῦ πληρώματος· μολοντοῦτο χρεωστεῖ νὰ πράττῃ ταῦτα ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς ιδιοκτῆτας, ὅταν εὕρεσκαται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἐ. 217. 250.

224. Ὁ πλοίαρχος ἔχει διδλὸν ἡριθμημένον καὶ μονογραφημένον παρ' ἑνὸς τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ ἑνὸς τῶν παρόντων του.

— Εἰς τὸ διδόνον τοῦτο σημειόνονται, — τὰ κατὰ τὸν διά-
πλουον ληφθέντα μέτρα — τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ
ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται
νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράδοσιν λογαριασμοῦ, ἢ εἰς ἀπαίτησιν
δοποιοῦν. Πολ. 408, 4. 416. Ἐ. 8 ε. 242. 397.

225. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, πρὶν φορτώσῃ, νὰ φροντί-
σῃ, ὥστε νὰ γείνῃ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του, κατὰ τὴν ἐν-
νοίαν καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν περὶ τούτου κανονισμῶν. —
Ἡ περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἔκθεσις παρακατατίθεται εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς δίδεται εἰς τὸν
πλοίαρχον. Π. Ν. 590. Ἐ. 226. 297. 430.

226. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου, —
τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, — τὸ τῆς ἐθνικότη-
τος, — τὸ ναυτολόγιον α), — τὰ φορτωτικά καὶ ναυλωτικά,

α) Ὁρ. Τόμ. Β'. λ. Ναυτιλία ἀρθρ. 37 τοῦ Δ. 15 Δεκ. 1836.

Δ. 6 Αὐγούστου 1834 περὶ τοῦ ναυτολογίου τῶν Ἑλληνικῶν ἐμ-
πορικῶν πλοίων.

1. Ἐκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστεῖ νὰ κρατῇ, κατὰ
τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουσιν σημειοῦσθαι εἰ
ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοί, ναῦται, ὀπηρίται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάσῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ
πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐκάστου λιμένος, ὅπου ᾔθελον
ἐλλιμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν. — Θέλει σημειῶναι ἀκριβῶς
εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν, αὐξησιν, ἢ ἰσότησιν τοῦ πλη-
ρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐάν, ἐξεταζομένου τοῦ ναυτολογίου ὡς πρὸς τὸ πλήρωμα τοῦ
πλοίου, ἀποδειχθῇ ἑλλείψεις τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυνάτῃ νὰ δι-
καιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος
χρεωστὴ ἀμείσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν
τὴν ἑλλειψιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ περὶ τούτου, καὶ
ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός της.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λι-
μένων, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει κληρόνεσθαι παρὰ τῶν κληνάρ-
χων, κατὰ τὴν χωρητικότητά των πλοίων, ἐν λιπὶν εἰς καθὲ τῆτον

— τὰς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθέσεις, — τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως. Ἔ. 193. 222. 225. 228. 250. 273. 284.

227. Ὁ πλοίαρχος ὑφιστάται νὰ εὐρίσκηται αὐτοπροσώπως ἐντὸς τοῦ πλοίου, ὅταν εἰσέρχεται εἰς λιμένας, κόλπους, ἢ ποταμούς, ἢ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τούτων. Ἔ. 234. 238. 241.

228. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω τέσσαρα ἀρθρα διαλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων, ὁ πλοίαρχος εἰ-

κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἡμῖς λειπὸν εἰς τὸν τόπον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Ἡ εἴπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, καὶ θέλει σημαγεῖσθαι εἰς τὰ εἰδικὰ των, ὅπου σημαγεῖνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ' αὐτῶν γενόμεναι εἰσπράξεις.

Ἀριθ.

ΠΛΟΙΟΝ

ΚΑΛΕΣΩΣ

Ναυτολ. τοῦ πλοίου

διὰ ταξίδι Ἀρ.

ὀνομαζομένου, τόνων Ἑλληνικῶν

ὁ πὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὠπλισμένου μὲ

ἀνήκοντος εἰς

καὶ προσδωρισμένου διὰ

Ἀριθ.	Βαθμὸς	Ὄνομα καὶ δια- μονή	Πατρίς	Ἑλικ.	ἀναστῆμα χρῶμα πρόσωπον ὀφθαλμοὶ	συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρ- χον.	Παρατη- ρεῖς.

Ὁ ὑποσημαινόμενος πλοίαρχος ὑποχρεῖται, ὑπὸ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους, νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς κένιν ἄτεμον ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δελοῦσθαι ὀπισθεν τοῦ παρόντος ναυτολογίου ἀπὸ τοῦς προξένους καὶ ἀντιπροξένους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν δυνάμεων, εὐρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γένει ἢ ἐξέρχου.

Ἐν

τῇ

185

Ἰσογραφὴ τοῦ πλοίαρχου

Ὁ Λιμενάρχης.

αι υπεύθυνος περὶ παντὸς συμβεβηκότος πρὸς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου. Ἐ. 221. 222. 229. 230. 257.

229. Ὁ πλοίαρχος εἶναι προσέτι υπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἥτις ἤθελε συμβῆναι εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθείσας πρᾶγματείας, χωρὶς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ. — Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐγγυπλοϊάν. Ἐ. 103 ε. 107. 222. 223. 230. 236.

230. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ἐυθύνης, εἰμὴ ἔταν ἀποδείξῃ ὅτι ἐβιάσθη ἐξ ἀκαταμάχητου δυνάμεως.

231. Ὁ πλοίαρχος, καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν λέμβων, διευθυνόμενοι πρὸς τὸ πλοῖον διὰ τὰ ἐκπλεύσασαι, δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν διὰ ποινικὰ χρέη, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ χρεῶν, γενομένων πρὸς ὃν μέλλοντα πλοῦν καὶ εἰς ταύτην ὁμῶς τὴν περίπτωσιν δὲν ὕναι νὰ κρατηθῶν, ἂν ὥσωσιν ἐγγύησιν. Ἐ. 215. Πολ. 140 ε. 999. 1030. 1045 ε.

232. Ὁ πλοίαρχος, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν εὐρισκόμενος, δὲν δύναται, ἵνευ βῆτῆς ἀδείας των, νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ τανία, σχοινία, καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸ πλοῖον, νὰ δανεισθῇ πρὸς τοῦτο χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον. Ἐ. 236. 321.

233. Ἐὰν, ἀφοῦ τὸ πλοῖον ναυλωθῇ συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν, τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ πρὸς ποστολήν τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα ἐξοδα, ὁ πλοίαρχος, εἰς ταύτην ἣν περίπτωσιν, μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφοῦ τοὺς κληεῦση νὰ προσφέρουν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἡμπορεῖ δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον διὰ λογαριασμόν των ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ πλοῖον μεριδίου αὐτῶν. Ἐ. 322.

234. Ἐὰν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, γενῇ χρεία ἐπισκευῆς, τροφίμων, ὁ πλοίαρχος, ἀφοῦ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρὰ τῶν ἐπισηματέρων τοῦ πληρώματος, δύναται, λαβὼν τὴν ἀδειαν ἐν μὲν τῇ Γαλ-

λία παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, νὰ δανεισθῇ ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου, νὰ ἐνεχυρίασῃ, ἢ νὰ πωλῇ ππραγματείας, ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ἐνεκα τῶν ἀποδεδεγμένων ἀνγκῶν τοῦ πλοίου ἀπαιτουμένην ποσότητα α). — Οἱ ἰδιο-

α) Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. τῆς 13 Νοεμβρίου 1851 περὶ δι-
θλίου ναυτεδανείων.

1. Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τόνων, ὀφείλει νὰ ᾔναι ἐφοδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι, ἐπιμελείᾳ τῶν δανεισμάτων, α) τὰ προνοούμενα ἀπὸ τὸν § 1^ο περίπτωσιν β' τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἢτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture), ἐργασίαν, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτησιν τοῦ πλοίου, καὶ β') κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανεισμάτων καὶ τοῦ πλειόαρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, συνομολογούμενα ναυτικὰ δάνεια· ἄλλως στεροῦνται ἀμφότεροι τῶν παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένων προνομίων.

2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτῆτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτεδανείζεσθαι, ἐπιστήμως συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὅσάκις ὁ πλοίαρχος εὐρίσκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν χαίρουσι προνόμιον, ἐν ἡ περι δανείου διαταττομένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ἑμοῦ μὲ τὸ συμβολαῖον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θέλει στηρίζεσθαι, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένην ἐκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν ππραματογνομόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς θεσπίσιν τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσού.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ γίνεται ῥητῶς μνεία τῆς τηρήσεως τῶν δια-
τυπώσεων τούτων.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 234 τοῦ ἐμ-

κτῆται, ἡ δὲ περιστῶν αὐτοὺς πλοίαρχος, ὀφείλου νὰ κρατή-
σουν λογαριασμόν τῶν πωληθεισῶν πραγματειῶν κατὰ τὴν

πορικοῦ νόμου ἐγερθεῖ, ἀντὶ ναυτοδανείου, ἡ πώλησις πραγματειῶν,
ὀφείλει τὴν χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρήσῃ εἰς
τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχ.
50—500.

δ. Τῶν ναυτικῶν δανείων ἢ τε κατὰτάξεις καὶ πληρωμὴ γίνεται
κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς
τῶν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ
πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνεμελογοούμενα ναυτοδάνεια
προτιμῶνται τῶν προγενεστέρων, πρὸς ἄλλα δὲ προτιμῶνται
τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλεῖον φθάσῃ εἰς τὸν
τόπον, πρὸς δὲ διευθύνεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα
νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀπεβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο προνόμιον, καὶ κα-
τατάσσονται κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐγγραφῆς τῶν.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲ θρον, ἡ δὲ δὲν προσδιω-
ρίσθῃ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος, τὰ τοιαῦτα δάνεια διατηροῦσι τὸ προνό-
μιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων δανείων, ἐξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγένετο
τὸ ἐνέκα ἀνάγκης ναυτοδάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξειδεύσῃ κατὰ τὴν
Μεσόγειον, τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην, καὶ τὸν Δα-
νούβιον, ἐννέα δὲ μῆνας, ὅπου ἄλλοι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουν προνόμιον, εἰμὴ ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν κατα-
χώρισιν τῶν δανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, ἐὰν εἰς τὸ συμβό-
λαιον δὲν ὀρίσθῃ ἑραχύτερα προθεσμία.

ε. Ἡ καταχώρισις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δα-
νείων, ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐν μὲν τῇ
Ἑλλάδι: ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐμπορδικῶν, ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲν
ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τῆς
Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προξενι-
κῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης: δυνάμει, προσλαμβανομένων ἐκεί-
στοι καὶ ὅτω γνωστῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ
δανειστοῦ, ἢ τοῦ νεμίμου πληρεξουσίου του, καὶ προσυπογραφομένων
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανειακοῦ συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ
(ΤΟΜ. Α΄.) 35.

σότητα τῶν ὁποίων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

πλοίου, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τουτέστιν, ἂν ἡ καταχώρισις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἱμποροδικείου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοίων ἔχον χωρητικότητα 31 ἕως 100 τόνων. αἱ σημειώσεις γίνονται εἰς τὸ εὐρετήριο τῆς Β'. τάξεως, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Α' ἢ τῆς τρίτης τάξεως· καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ πλοῖον ν' ἀφαιθῶσι σελίδας διακόσιαι, διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων, ἑκατὸν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα πλοίων, σελίδας τριακόσιαι, διὰ τὴν μερίδα ἐνδὲς ἐκάστου πλοίου· ἡ κατὰ σελίδας δὲ αὕτη διαίρεσις διακρίνεται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν βιβλίων καὶ ὑπὸ ἐνδὲς ἐντύπου νόμου, προταττομένου ἀνὰ 100, 200, καὶ 300 σελίδας, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων διηρέθησαν· δηλαδὴ εἰς ἑκατὸν σελίδας διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων πλοίων, εἰς 200 διὰ τὰ ἀπὸ 31 ἕως 100, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα εἰς σελίδας τριακοσίας.

Διὰ τὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀμέσως μὲ βιβλία τὰ ναυπηγούμενα πλοία, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ προκύπτωσιν ἐπιζήμια ἀναβολαὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὀφείλουσι οἱ κύριοι πρόεδροι νὰ ἐξαποστείλωσι τάχιστα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς λιμενάρχας ἀνάλογον βιβλίων ἁριθμὸν, τὸν ἐξῆς·

Πρὸς τὸν ἐν Ἰθρᾷ κεντρικὸν λιμενάρχην τοῦ Α'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ τοῦ Β'. τμήματος, βιβλία πεντηκοντα, ἀνὰ δέκα Α. καὶ Β'. καὶ τριάκοντα τῆς Γ'. τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σκιάθῳ τοῦ Γ'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως· καὶ

Πρὸς τὸν ἐν Μεσολογίῳ τοῦ Δ'. τμήματος λιμενάρχην, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα.

Ἡ πρὸς τοὺς κυρίους προέδρους ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀνάλογος διανομὴ ὧν ἐν γένει τῶν βιβλίων, περὶ ὧν πρόκειται, γίνεταί δι' ἄλλων ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐπὶ τέλος, πρὸς ἰδηγίαν τῶν κυρίων προξένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων ἐκείνων, ὅσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ταξιδεύοντα δὲν ᾔθελον εὐρεθῇ ἐντὶ τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐξαμηνίου προθεσμίας, ἣν ὁ νόμος

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῆναι χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφῶν, καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ἤθελεν ἐνεχυρίασθαι, ἢ πωλήσῃ πραγματείας, ἢ τροφάς, ἢ ὅστις ἤθελε προσθέσθαι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἀβαρίας καὶ ἔξοδα πλαστὰ, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ὀφλίσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν. Ἐ. 222. 228. 229. 234. 298.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ χωρὶς ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἐ. 241. 297. 369. 390 ἔ.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθείς περὶ τίνος πλοῦ, χρεωσθεῖ· νὰ τὸν τελειώσῃ· ἄλλως, πληρόνει πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ναυλωτάς πᾶν ἔξοδον, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐ. 241. 252 ἔ.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρους κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἀνὲν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδιαιτέρον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον· Ἐ. 240, 254.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρ. 1 θρον περιεχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιόν του λογαριασμὸν, δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἤμπορεῖ, ἐφ' οἷωδ' ὅποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώ-

ᾧρισε διὰ τὴν ἐφοδίαν τῶν βιβλίων, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλῆρα δὲν θέλουν μὲν παρεμποδισθῆναι ὑπὸ τῶν κυρίων προξένων ὡς ἀποπλιύσωσιν ἐκεῖ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἑλληνικοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ νόμου, καὶ ἐφοδιασθῶσι μὲν τὰ βιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1852.

χρεωστῇ νὰ πέμψῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίου αὐτῶν, λογαριασμὸν παρ' αὐτοῦ υπογεγραμ-

τὰς προξενικάς ἀρχάς, διὰ νὰ δημοσιευθῇ παρ' αὐτῶν ἀμέσως δι' ἐγγυρίων ἐφημερίδων.

12. Τὸ ἄρθρον 312 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν πρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐγκ. τῶν ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης,

Πρὸς τοὺς Κυρίους προέδρους τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τοὺς λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἤδη περὶ ναυτοδανείων νόμον, πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν ὀρεῖται εἰς τὸ ἐξῆς: νὰ ᾔναι ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δανείων.

Τὰ δάνεια ταῦτα, τὰ μεταξὺ τῶν θαναιστῶν καὶ τῶν πλοιοάρχων ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων συνυπολογούμενα, ἢ κατὰτάξεις καὶ πληρωμῇ αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των, καὶ ἐν γένει τὰ ὅποια χαίρουσι προνόμια, εὐκρινῶς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου προσδιορίζονται. Μὲ ὅλα ταῦτα, πρὸς ἀποσυρτὴν ἰνδεχόμενης ἀπορίας, ἢ ἰσφαλμένης ἐρμηνείας ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, τῶν κεκλημένων νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῶσιν ἄρθρα τινά.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν μονογραφεῖ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία, καὶ ἐξαποστέλλει αὐτὰ ἐσφραγισμένα πρὸς τὸν ἀρμόδιον κεντρικὸν λιμενάρχην· καὶ περὶ μὲν τοῦ τρόπου τῆς μονογραφῆσεως, ὡς παραδειδεδυμένου ἤδη καὶ γνωστοῦ, περιττὴ ἡ ἐξηγήσις. Παρατηροῦμεν δὲ μόνον, ὅτι αἱ τέσσαρες ἐντυποι σελίδες τοῦ νόμου, τοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου βιβλίου προσηρητημένου, δὲν μονογραφοῦνται, εὐδὲ λογιζονται ὡς σελίδες τοῦ βιβλίου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πρώτην λευκὴν σελίδα ἢ μονογράφησις ἀρχεται· περὶ δὲ τῆς σφραγίδος, αὕτη, συνδέουσα εἰς ἓν τὰ δύο ἅκρα τῆς κλωστῆς, τῆς διαπερώσεως ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά τὸ βιβλίον, ἐκτυποῦται κρημνιμένη εἰς τὰ ἅκρα ταῦτα, εὐχὶ δὲ εἰς τὸ βιβλίον προσκεκλημένη.

Ὁ κεντρικὸς λιμενάρχης, λαμβάνων τὰ οὕτως ἐσφραγισμένα καὶ μονογραφημένα βιβλία, ἐφοδιάζει μὲ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ὧλων τοὺς ὅπ' αὐτὸν ἀξιοματικῶς τῶν λιμένων· πᾶς δὲ ἀξιοματικὸς ὀφείλει, πρὶν ἢ παραδῶσθαι τὸ βιβλίον εἰς τὸν πλοιοάρχην ἢ τὸν κυβερ-

μένον, καὶ περιέχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν ἀξίαν τῶν πραγματειῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον, τὴν πο-

νήτην, νὰ ἐνεργῇ μετὰ μεγίστης ἀκριθείας τὰ ὑπὸ τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ νόμου διαγραφόμενα· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐντυπον σελίδα σημειοῖ αὐξοῦντα τοῦ ἐιθελίου ἀριθμὸν, ἀπὸ δὲ τὰ ἐντυπα καὶ κατὰ μέρη ἐφεξῆς ὀδικοῦμενος, σημειοῖ εἰς τὰ οἰκεία χωρία, τοῦ πλοίου τὸ ὄνομα, τοὺς τόνους, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ἢ τὰ ὀνόματα τῶν ιδιοκτητῶν· ἀμέσως δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἐιθελίου λευκὴν σελίδα ἀρχόμενος, καταχωροῖ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, καὶ τὰ λοιπὰ, καθ' ὃν τρόπον τὸ σημειωθὲν 7 ἄρθρον διαλαμβάνει· ἡ γραφὴ πρέπει νὰ ᾖ καθαρά καὶ εὐανάγνωστος, δὲν συγχωροῦνται δὲ ὀδίσματα ἢ ξύσματα.

Τὸ τέλος τοῦ ἐιθελίου, τὸ ὑπὸ τοῦ 8 ἄρθρου κανονισθὲν, πληροῦνται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς τοῦ ἀναγκαιῶς διπλοτύπου, ὅπως καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ναυτιλιακὰ ἐγγράφα γίνεται σήμερον.

Ὁ λιμεναρχὴς κρατεῖ πρὸς τοῦτοις σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν ἐιθελίων, ὅσα ἀποστέλλει ἐκάστοτε πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ τμήματός του· τὴν σημείωσιν ταύτην ὑποβάλλει κατὰ τριμηνίαν, διὰ τὸν ἐλεγχόν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἡμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις· τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν, δι' ὅσα οὗτοι ἐιθελία ἐχορήγησαν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἐιθελίων τούτων, ὑπάρχει καὶ ἄλλα ὡς εὐρετήρια χρησιμεύοντα, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐμποροδικίων διατηρούμενα. Εἰς τὰ ἐιθελία ταῦτα, ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικίων ἐφείλει, κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου, νὰ καταχωρῇ ἀμέσως τ' ἀντίγραφα τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μνημονευόμενα· εἰς τὸν τρόπον δὲ τῆς καταχωρίσεως· πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐξῆς·

Τὰ ἐιθελία τῶν ἐμποροδικίων ἐσχηματίσθησαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ τῶν τριῶν τάξεων, ἃς παρεδέχθη τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νόμου διὰ τὰ ἐιθελία τῶν ναυτοδανείων· αἱ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὄθεν ἐνεργούμεναι ἐκάστοτε καταχωρίσεις ἐγγράφων τῶν ναυτοδανείων, πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὸ τῆς ἀναλόγου τάξεως εὐρετήριον, καὶ εἰς τρόπον τοιούτον, ὥστε νὰ μένωσι διὰ τὰς εἰς τὸ μέλλον καταχωρίσεις ἐκάστου πλοίου ἰσάριθμοι εἰς τὸ εὐρετήριον σελίδες μὲ τὰς τοῦ ἐιθελίου τοῦ

σότητα τῶν ὁπείων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

πλοίου, κατὰ τὴν τάξιν του· τουτέστιν, ἂν ἡ καταχώρισις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἱμποροδικείου πράξειται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοίων ἔχον χωρητικότητα 31 ἕως 100 τόνων, αἱ σημειώσεις γίνονται εἰς τὸ εὐρετήριο τῆς Β'. τάξεως, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Α' ἢ τῆς τρίτης τάξεως· καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ πλοῖον ν' ἀφισώσῃ σελίδες διακρίσται, διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων, ἑκατὸν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα πλοίων, σελίδες τριακόσαι, διὰ τὴν μερίδα ἐνδὲς ἐκάστου πλοίου· ἡ κατὰ σελίδας δὲ αὕτη διαίρεσις διακρίνεται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν βιβλίων καὶ ὑπὸ ἐνδὲς ἐντύπου νόμου, προταγτομένου ἀνὰ 100, 200, καὶ 300 σελίδας, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων διηρέθησαν· δηλαδὴ εἰς ἑκατὸν σελίδας διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων πλοίων, εἰς 200 διὰ τὰ ἀπὸ 31 ἕως 100, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα εἰς σελίδας τριακοσίας.

Διὰ νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀμέσως μὲ βιβλία τὰ ναυπηγούμενα πλοῖα, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ προκύπτωσιν ἐπιζημίαι ἀναβολαὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὀφείλουσι οἱ κύριοι πρόεδροι νὰ ἐξαποστείλωσι τάχιστα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς λιμενάρχας ἀνάλογον βιβλίων ἁριθμὸν, τὸν ἐξῆς·

Πρὸς τὸν ἐν Ἰθρᾷ κεντρικὸν λιμενάρχην τοῦ Α'. τμήματος, βιβλία τριακοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ τοῦ Β'. τμήματος, βιβλία πεντηκοντα, ἀνὰ δέκα Α. καὶ Β. καὶ τριακοντα τῆς Γ'. τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σκιάθῳ τοῦ Γ'. τμήματος, βιβλία τριακοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως· καὶ

Πρὸς τὸν ἐν Μεσολογγίῳ τοῦ Δ'. τμήματος λιμενάρχην, βιβλία τριακοντα, ἀνὰ δέκα.

Ἡ πρὸς τοὺς κυρίους προέδρους ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀνάλογος διανομὴ ὧν ἐν γένει τῶν βιβλίων, περὶ ὧν πρόκειται, γίνεται δι' ἄλλων ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐπὶ τέλους, πρὸς ἰδηγίαν τῶν κυρίων προξένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων ἐκείνων, ὅσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ταξειδεύοντα δὲν ᾔθελον εὐρεθῇ ἐντὸς τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἐν τῷ νόμῳ

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῆναι χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφιῶν, καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ἤθελεν ἐνεχυριάσῃ, ἢ πωλήσῃ πραγματείας, ἢ τροφᾶς, ἢ ὅστις ἤθελε προσθέσῃ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἀβαρίας καὶ ἔξοδα πλαστὰ, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἐπλίσσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν. Ἐ. 222. 228. 229. 234. 298.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἡ χωρὶς ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδείχθῃ νομίμως, ὅτι ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἐ. 244. 297. 369. 390 ε.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθείς περὶ τίνος πλοῦ, χρεώσται· νὰ τὸν τελειώσῃ· ἄλλως, πληρόνει πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ναυλωτὰς πᾶν ἔξοδον, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐ. 244. 252 ε.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρους κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἄνεν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδιαιτέρον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον· Ἐ. 240. 254.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον περιεχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιόν του λογαριασμὸν, δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἤμπορεῖ, ἐφ' οἷωδήποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώ-

ᾧρισε διὰ τὴν ἐφοδιάσιν τῶν ἐπιβίων, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλῆτα δὲν θά-
λουν μὲν παρεμποδισθῇ ὑπὸ τῶν κυρίων προξένων ἢ ἀποπλυσάσων
ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἑλληνικοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐνερ-
γήθῳσι τὰ τοῦ νόμου, καὶ ἐφοδιασθῶσι μὴ τὰ ἐπιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1852.

μας και εις πάντη δι την περιποίησιν γρεωστέι να δια-
σώσῃ, μεθ' ἑαυτὸν τὰ χρήματα, καὶ ὅσα ἐκ τῆς περιουσίας
παραλαμβάνει τοῦ πλοίου τοῦ ἐπιβῆναι. ὁμοίως ἰσχύεται τοιοῦ-
ταὶ πάντα πάντα τοῦτοιο ὑπεύθυνος. — Ἐάν τὰ ὅσα συ-
θέντα ἐκ τῆς πλοῦνς χρήματα ἐκπαισθέντα ἐκ ταχέως συμ-
βῆληκός, ὁ πλοίαρχος ἀποβάλλεται αὐτοῖς ἐνδύας. Ε.
227. 237.

242. Ὁ πλοίαρχος γρεωστέι ἐνὶς ἐκποροδικεῖσιν ἐξῆν
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς του, να ὑπεύθυνος, το ὑπόλοιπον του εἰς θεωρεῖται,
καὶ να κάμῃ τὴν ἐκθεσί του. — Ἡ ἐκθεσί πρέπει να ὑπε-
ρίστη — τὴν πλοῦν καὶ τὴν γρήν του ἀπὸ πλοῦ, — τὴν δούλῃ,
τὴν ὑπόλοιπον ἡμετέρας, — τὰ κατὰ τὴν διαπλοῦν συμβάντα, —
τὰς συμβάσεις εἰς τὸ πλοῦν ἀπ᾽ ἑξῆς, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν
πλοῦν ἀξιοσημείωτα περιστατικά. Ε. 224. 243 ε.

243. Ἡ ἐκθεσί γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐμποροδικῶν
ἐνώπιον τοῦ προέδρου α. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον,
ἡ ἐκθεσί γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν ἐιρηνοδίκην. — Ὁ παρ-
αλαβὼν τὴν ἐκθεσί ἐιρηνοδίκης, γρεωστέι να τὴν διεσθῇ, ἀνευ
ἀνβολῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πληττεστέρου ἐμποροδικείου·
εἰς ἀμφοτέρως δὲ τὰς περιστάσεις αὕτη παρακατατίθεται εἰς
τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

244. Ἐάν ὁ πλοίαρχος καταπλέσῃ εἰς ξένον λιμένα, γρεω-
στέι να ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, να κάμῃ πρὸς
αὐτὸν ἐκθεσί, καὶ να λάβῃ παρ' αὐτοῦ πιστοποιητικὸν, ἀποδει-
κνὺν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ
τὴν κατάστασιν, καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

245. Ἐάν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος υπογρεωθῇ
να προσορμισθῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα, γρεωστέι να κοινοποιήσῃ
εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τῆς
ἐκεί προσορμίσσεώς του. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον,

α) Ὡρα Τόμ Β'. λ. Ναυτιλία, ἀρθρ. 57 τοῦ Δ. 15 Δεκ. 1836
περί αὐτοῦ. τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην. — Ἐὰν ὁ λιμὴν, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἐβιάσθη νὰ προσορμισθῇ, ᾗται ξένος, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, ἢ, ἐν ἑλλείψει τούτου, εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν α).

246. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ναυαγῆσας καὶ διασωθεὶς μόνος ἢ μετὰ μέρους τοῦ πληρώματος, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ἢ, ἐν ἑλλείψει δικαστοῦ, ἐνώπιον πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἀρχῆς, νὰ κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, νὰ τὴν βεβαιώσῃ δι' ἐκείνων ἐκ τοῦ πληρώματος, ἔσοι, διασωθέντες, ἠθελον εὐρεθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβῃ ἀπόγραφον αὐτῆς. Ἐ. 247. 258. 302. 327. 350. 369. 440 ε.

247. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοίαρχου, ὁ δικαστὴς ἐξετάζει τοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, καί, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας, χωρὶς θλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων. — Αἱ μὴ οὕτω βεβαιωμένα ἐκθέσεις οὐκ εἶναι δεκταὶ ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου, οὐδὲ παρέχουσι πίστιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς μόνον ὅταν ὁ ναυαγῆσας πλοίαρχος διεσώθῃ μόνος εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔκαμε τὴν ἔκθεσίν του. — Ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἀντιδίκους τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐ. 246.

248. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἀποβιάσῃ κάμειαν πραγματεῖαν, πρὶν κάμῃ τὴν ἔκθεσίν του, ἐπὶ ποινῇ ποινικῆς καταδιώξεως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος. Ἐ. 242.

249. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου ἐκλείπωσι διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, λαβὼν τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ υποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας κατ'ἰδίαν τρόφιμα νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ κοινόν, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν των. Ἐ. 224. 234. 320.

α) Ὁρᾶ Τόμ. Β'. ἀρθρ. 57 τοῦ Δ. 15 Δικεμεζίου 1836.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ὑπερχωρίσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ
τοῦ ὑπολόγου πλοῦτος.

250. Οὗ ὅρα τῆς ὑπερχωρίσεως τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ ἀνα-
γόμενος πέντης τῶν πλοῦτος ἐπὶ πέντε τῶν ναυτῶν,
ἢ δὲ ὑπερχωρίσει μετὰ τῶν ναυτῶν πέντε τῶν ναυτῶν α).
Ε. 191 ε. 192. 218. 221. 226. 238. 251 ε. 273 ε. 433.

251. Ὁ πλοῦτος καὶ ὁ τοῦ πλοῦτος ἐν δυνάμει,
ἐπὶ ὅλα μὲν προσέτι, καὶ προσέτι ἐπὶ τοῦ πλοῦτος δὲ ἰδιοκτητῶν
των ἰδιοκτητῶν καὶ μὲν πέντε τῶν ναυτῶν, γὰρ αἰτίας τῶν ἰδιο-
κτητῶν, καὶ γὰρ αἰτίας τῶν ναυτῶν, ἐκτὸς ἂν ἢ μετὰ
των συμφορῶν αἰτίας, εἰς αἰτίας τοῦ πλοῦτος δικαιοσύνη. Ε. 239 ε.

252. Ἐάν ὁ πλοῦτος διακοπῇ, ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν, τοῦ
πλοῦτος, ἢ τῶν ναυτῶν, πρὶν ἀποπλεῖσθαι τὸ πλοῦτος, οἱ κα-
τὰ πλοῦτος ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν τὸν μι-
σθὸν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἂς ἐργάσθησιν πρὸς ἐξάρτησιν τοῦ
πλοῦτος, καὶ κατὰ πρὸς ἀποζημίωσιν τὰς γενομένης πρὸς
αὐτοὺς προπληρωμίας. Ἐάν δὲ προπληρωμαὶ ὅθεν ἐδόθησιν,
λαμβάνουσιν πρὸς ἀποζημίωσιν ἐν μηνί τῶν συμφορῶν πέντε
μισθοῦ. — Ἐάν ἡ διακοπὴ συνέβη ἀρξάμενος τοῦ πλοῦτος, οἱ
κατὰ πλοῦτος μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὸν συμ-
φορῶν πέντε μισθόν. — Οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμ-
βάνουσιν τὸν συμφορῶν πέντε μισθόν των καὶ ὅσας ὑπερέστησιν
ἡμέρας, καὶ προσέτι, πρὸς ἀποζημίωσιν, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν,
τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβῃ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑποθετικῆς
διαρκείας τοῦ πλοῦτος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦσαν μισθωμένοι. — Οἱ
κατὰ πλοῦτος ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν προ-
σέτι τὰ ἐξ ὅρα τῆς μέχρι τοῦ τόπου, θέν ἀνεγώρησε τὸ πλοῖον,
ἐπιστροφῆς των, ἐκτὸς ἂν ὁ πλοῦτος, οἱ ἰδιοκτητῆται, οἱ ναυ-
λωταὶ, ἢ ὁ φροντιστῆς 1) τοὺς ἐπιβιβάσους εἰς ἄλλο πλοῖον,

α) Ὅρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἀριθρ. 226. Ε.

ἐπανεργόμενον εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς των.
 'E. 223. 253. 257 ε. 262. 265. 271. 304. 319. 349.

1) Γαλλ. ἡ ναυτικὴ ἐρχὴ τοῦ λιμένος.

253. 'Εάν ἡ μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν ἐμελλε νὰ κατα-
 πλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἐμπορία ᾗναι ἀπηγορευμένη, ἢ ἂν τὸ πλοῖον
 ἐμποδίσθῃ κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως πρὶν ἐκπλεύσῃ,
 δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας, εἰμὴ ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
 νων, καθ' ὅς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου. 'E. 254.
 261. 276 ε. 300. 350. 369. 387.

254. 'Εάν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις, ἢ ἡ ἐμπόδις τοῦ
 πλοίου συμβῇ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην πε-
 ρίπτωσιν οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπη-
 ρεσίας των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμέ-
 νοι λαμβάνουν ἡμιμισθιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατή-
 σεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν, δλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν
 των. 'E. 250. 253. 255.

255. 'Εάν ὁ πλοῦς παραταθῇ, ἡ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ
 πλοῦν μισθωμένων ναυτῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως.
 'E. 255. 256.

256. 'Εάν τὸ φορτίον ἀποβιβασθῇ ἐκουσίως εἰς τόπον πλη-
 σιέστερον παρὰ τὸν εἰς τὸ ναυλωτικὸν σημειωμένον, δὲν γίνε-
 ται ἐκ τούτου κάμμία πρὸς αὐτοὺς ἐλάττωσις. 'E. 255.

257. 'Εάν οἱ ναῦται ᾗναι μέτοχοι εἰς τὸν ναῦλον, ἢ εἰς τὸ
 ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, δὲν χρεωστεῖται πρὸς αὐτοὺς κάμμία
 ἀποζημίωσις, οὐδὲ μισθὸς διὰ τὴν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως
 προξενηθεῖσαν διακοπὴν, ἀναβολὴν, ἢ παράτασιν τοῦ πλοῦ.
 'Εάν ὅμως ἡ διακοπὴ, ἢ ἀναβολή, ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ
 αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἀπο-
 ζημιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ πλοίου, κατ'
 ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν ναῦλον μετοχῆς των. 'Εάν δὲ τοῦ ἐμ-
 ποδίου αἴτιος ᾗναι ὁ πλοίαρχος, ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, εἶναι οὗτοι
 ὑπεύθυνοι τῶν πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα ἀποζημιώ-
 σεων. 'E. 228. 252 ε. 286 ε.

258. Ἐν περιπόσει ἀλώσεως, διαβήξεως, ἢ ἢ νυκτῆς, ἂν τὸ πλοῖον καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματοῦνται ἀπολεσθῶσι παντελῶς, οἱ νῦνται δὲν ἔμπορῶν νὰ κάμουν κἀμμίαν περὶ μισθοῦ ἀπαίτησιν. Δὲν εἶναι ὅμως ὑπόχρεοι νὰ ἀποδώσιν τῆς λόγῃ μισθοῦ γενομένης πρὸς αὐτοὺς προσπληρωμῆς. Ἐ. 229. 246. 252. 298. 300. 304. 327. 369. 381. 433.

1) Γαλλ. καὶ

259. Ἐὰν διασωθῇ μέρος τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλῶν μισθωμένοι νῦνται λαμβάνουν τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς των ἐκ τῶν νυκτῶν, τὰ ὅποια διέσωσιν. — Ἐὰν τὰ νυκτῆα δὲν ἐξαρκῶν, ἢ ἂν δὲν διεσωθῇσιν εἰμὴ πραγματοῦνται μόνον, λαμβάνουν τοὺς μισθοὺς των συμπληρωματικῶς ἐκ τοῦ νυκτῶν. Ἐ. 490. 491, 6. 492, 4. 261. 286. 327. 428.

260. Οἱ εἰς τὸν ναῦλον μέτοχοι νῦνται πληρόνονται μόνον ἐκ τοῦ νυκτῶν, κατ' ἀναλογίαν ἐκείνου, τὸν ὅποιον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος. Ἐ. 250. 286.

261. Κατ' ὁποιοδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι μισθωμένοι οἱ νῦνται, πληρόνονται δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσι πρὸς διέσωσιν τῶν νυκτῶν καὶ τῶν νυκτῆσάντων πραγμάτων. Ἐ. 253. 258.

262. Ὁ νυκτῆς λαμβάνει τὸν μισθόν του, τροφοδοτεῖται, καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀσθενήσῃ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἂν πληγῶν ὑπηρετῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐ. 263 ἐ. 400, 6.

263. Ὁ νυκτῆς τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἐὰν πληγῶν μυχόμενος κατ' ἐχθρῶν ἢ κατὰ πειρατῶν. Ἐ. 262.

264. Ἐὰν ὁ νυκτῆς, ἀποβάς τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας, πληγῶν ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας του εἶναι εἰς βάρος του· ὁ δὲ πλοίαρχος δύναται καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ. Οἱ μισθοὶ του εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐ. 265. 266.

265. Ὅταν τις τῶν ναυτῶν ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλῶν, ἐκ

ἤτο μισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοὶ του λογίζονται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς του, καὶ ὀφείλονται εἰς τοὺς κληρονόμους του. — Ἐὰν ἤτο μισθωμένος κατὰ πλοῦν, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ πρὶν φθάσῃ, ἢ ἐνῷ εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα 1). λαμβάνουν δὲ τὸ ὅλον τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ ἐπανερχόμενος. — Ἐὰν δ' αὐτῆς ἦναι μέτοχος εἰς τὸν ναῦλον, ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, ἀποδίδεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὸν ἀπόπλου. — Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἤθελε φονευθῇ ἀμυνόμενος περὶ τοῦ πλοίου, ἀποδίδονται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸν πλοῦν, ἔάν τὸ πλοῖον εὐδοθῇ ἀσφαλῶς. Ἐ. 264. 266. 262. 263. 267.

1) Γαλλ. τοῦ ἀνω πλοῦ.

266. Ὁ ἐντὺς τοῦ πλοίου ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν, κάμειαν περὶ πληρωμῆς τῶν λύτρων ἀπαίτησιν· λαμβάνει δὲ τὸν μισθὸν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξωγρήθῃ καὶ ἡχμαλωτίσθῃ. Ἐ. 264. 266. 267. 269.

267. Ἐὰν ὁ ζωγρηθεὶς καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης εἶχεν ἀποσταλῇ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὸν μισθὸν του· ἂν δὲ τὸ πλοῖον εὐδοθῇ ἀσφαλῶς, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ καὶ ἀποζημίωσιν περὶ τῶν λύτρων του. Ἐ. 265. 268.

268. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου. — Ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἔάν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ 1) φορτίου.

1) Γαλλ. καὶ τοῦ

269. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως δρίζεται εἰς ἐξακόσια φράγκα. — Ἡ ἀπελευθέρωσις 1) καὶ ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων θέλουν γενῇ κατὰ τοὺς ὠρισμένους τύπους εἰς τοὺς περὶ ἐξαγορᾶς τῶν αἰχμαλώτων κανονισμοὺς τῆς κυβερνήσεως.

1) Γαλλ. ἡ εἰσπραξις

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.

281. Τὸ φορτωτικὸν πρέπει νὰ φανερώη τὸ γένος, τὴν ποσότητα, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων, καὶ νὰ περιέχῃ — τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ ἀποστολὴ γίνεται, — τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίης τοῦ πλοιάρχου, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου, — τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κητάπλου, — τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου. — Πρέπει προσέτι νὰ φέρῃ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ φορτωτικὸν δύναται νὰ ᾔναι εἰς διατμήν, πρὸς τὸν φέροντα, ἢ εἰς ὀρισμένων προσώπων. Ἐ. 93. 139. 188. 420. 222. 226. 282 ἔ. 286. 289. 344. 345. 518. 576.

282. Πᾶν φορτωτικὸν γίνεται τοῦλάχιστον τετραπλοῦν* — ἐν διὰ τὸν φορτωτὴν, — ἐν διὰ τὸν παρχλήπτειν τῶν πραγμάτων, — ἐν διὰ τὸν πλοίαρχον, — ἐν διὰ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου. — Τὰ τέσσαρα πρωτότυπα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ καὶ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν μετὰ τὴν φόρτωσιν τῶν πραγμάτων. — Ὁ φορτωτὴς χρεωστεῖ νὰ παρχώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰ ἀφορῶντα τὰς φορτωθείσας πραγματείας ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνείων. Ἐ. 226.

283. Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντεταγμένον φορτωτικὸν παρέχει πίστιν μεταξὺ τῶν μετόχων τοῦ φορτίου, καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν. Ἐ. 352 ἔ.

284. Ὅταν ὑπάρχῃ διαφορὰ μεταξὺ τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου φορτωτικῶν, τὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ πλοιάρχου παρέχει πίστιν, ἐὰν ᾔναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ· ἰσχύει δὲ τὸ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλλήπτου ἐμφανιζόμενον, ὅταν ᾔναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ πλοιάρχου.

285. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ἢ παραλήπτης, παραλαβὼν τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν ἢ φορτωτικὸν σημειωμένας πραγματείας, χρεωστέϊ νὰ δώσῃ ἀπόδειξιν εἰς τὸν ζητήσαντα αὐτὴν πλοίαρχον· ἄλλως, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν τῆς χρονοτριβῆς. Ἐ. 94 ἔ. 305.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τοῦ ναύλου.

286. Ἡ τιμὴ τῆς μισθώσεως παντὸς πλοίου ὀνομάζεται ναῦλος. Κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συναλλαττομένων. Ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ, ἢ τοῦ φορτωτικοῦ, καὶ συμφωνεῖται δι' ὅλον, ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ πλοῦν ὁλόκληρον, ἢ διὰ ῥητὸν χρόνον διάστημα, κατὰ τόνον, καθ' ἑκάτολλητρον, κατ' ἀποκοπὴν, ἢ συλλογάδην, σημειουμένης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. Ἐ. 222. 226. 259. 260. 273. 281. 287 ἔ. 347. 386. 433. 434. 576.

287. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν προσφέρῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλας πραγματείας χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ναυλωτοῦ. — Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν, τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου τοῦ παρ' αὐτοῦ ὁλοκληρώως ναυλωθέντος πλοίου. Ἐ. 288.

288. Ὁ ναυλωτὴς, ὁ μὴ φορτώσας ὅλας τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν διαλαμβανομένας πραγματείας, χρεωστέϊ νὰ πληρώσῃ ἀκέραιον τὸν ναῦλον δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον, περὶ τοῦ ὁποῦ συνεφώνησεν. Ἐὰν ὁμως φορτώσῃ περισσοτέρας, πληρῶνει διὰ τὸν 1) περιπλέον ναῦλον ἀναλόγως τοῦ εἰς τὸ ναυλωτικὸν συμφωνηθέντος. Ἐὰν ὁμως ὁ ναυλωτὴς, χωρὶς νὰ φορτώσῃ τίποτε, διαλύσῃ τὴν περὶ τοῦ πλοῦ συμφωνίαν, πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρῶνει λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ ἡμισυ τοῦ διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμφωνημένου ναύλου δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον. Ἐὰν τὸ πλοῖον, λαβὼν ἔξω
(Τάμ. Α')

εἰς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, καὶ ἀνγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὸ φορτίον, δὲν χρεωστεῖται εἰς τὸν πλοίαρχον εἰμὴ ἑτεροπλοῦς ναῦλος, ἂν καὶ ἡ ναύλωσις ᾗθελεν εἶσθαι ἀμφοτερόπλους. 'Ε. 253. 254. 276. 300. 350. 369. 387. 388.

300. Ἄν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ καθ' ὁδὸν κατὰ διαταγὴν δυνάμειός τινος, δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσσεως, ἐὰν τὸ πλοῖον ᾖ καὶ ναυλωμένον κατὰ μῆνα, οὐδὲ προστίθεται τι εἰς αὐτόν, ἂν ᾖ καὶ ναυλωμένον κατὰ πλοῖον. — Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσσεως τοῦ πλοίου τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος θεωροῦνται ὡς ἀβερία. 'Ε. 250. 397.

301. Περὶ τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ᾗθελεν ἐκβάλλῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἕνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας, λαμβάνει ναῦλον κατὰ συνεισφοράν 1). 'Ε. 400, 2. 410.

1) Γαλλ. ὑπὸ ἔρον συνεισφορᾶς.

302. Δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος περὶ τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἀπώλεσθησαν ἐκ ναυαγίας ἢ καθίσματος, διηρηγῆσαν ἀπὸ πειραστῶς, ἢ συνελήφθησαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. — Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα τυχερὸν εἰς αὐτὸν ναῦλον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. 'Ε. 246. 258. 303. 327.

303. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξαγορασθῶσι, ἢ ἂν 1) πραγματεῖαι διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ναυαγίας, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει τὸν μέχρι τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἢ τῆς ναυαγίας ναῦλον· λαμβάνει δὲ τὸν ναῦλον δλόκληρον, συνεισφέρον εἰς τὴν ἐξαγοράν, ὅταν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως τόπον. 'Ε. 302. 304.

1) Γαλλ. αἱ

304. Ἡ περὶ τῆς ἐξαγορᾶς συνεισφορὰ γίνεται ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πραγματειῶν τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως τῶν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. — Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν συνεισφοράν. 'Ε. 191, 6. 192, 4. 250. 258.

305. Ἐὰν ὁ πρὸς ἀλήπτης δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰς πραγματείας, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ πωλήσῃ διὰ τοῦ δικαστηρίου μέρος αὐτῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, καὶ νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρχοῦν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου, διαφυλάττει τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀναγωγὴν του. Ἐ. 93. 106. 194. 192. 285. 306. 307. 308.

306. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὰς πραγματείας ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του· δύναται δὲ, ἀποσιβάζων αὐτάς, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τρίτον χεῖρας παρακαταθήκην μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ναύλου του.

307. Ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου του πληρωμὴν τοῦ ναύλου μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἂν δὲν ἐπέρασαν εἰς τρίτον χεῖρας. Ἐ. 190. 286. 308. 433.

308. Ἐὰν οἱ φορτωταί, ἢ οἱ ἀπαιτηταὶ πτωχεύσωσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ πλοίαρχος προτιμᾶται ὅλων τῶν ἄλλων 1) δανειστῶν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένων ἀβαριῶν. Ἐ. 286. 305. 307. 346. 397. 437.

1) Γὰλλ. τὸ, ἄλλων περίκει.

309. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται ποτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ναύλου. Ἐ. 310.

310. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλίπη, ἐντὶ τοῦ ναύλου, πραγματείας ἐκπεπτωκυίας τῆς τιμῆς των, ἢ ἐλαμμένας ἤδη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος. — Ἄν ὅμως πίθοι, περιέχοντες οἶνον, ἔλαιον, μέλι, καὶ ἄλλα ὕγρα, ἔβρευσαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐξεκένωθησαν, ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενοί, οἱ πίθοι οὗτοι δύναται νὰ ἐγκαταλειφῶσι λόγῳ τοῦ ναύλου. Ἐ. 216. 309. 369 ε.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

311. Τὰ ναυτικά συμβόλαια γίνονται κατὰ συμβολαιο-

γράφειν ἢ καὶ ἰσογράφως φανερόν ἐστι δὲ — τὸ κεφάλαιον τοῦ
 δανείου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ναυτικοῦ τόκου, —
 τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέρβηα πράγματα, — τὰ ὀνόματα τοῦ πλοίου
 καὶ τοῦ πλοιάρχου, — τὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δανειζομένου,
 — ἐὰν τὸ δάνειον ἐδόθη δι' ἑνὶ μόνον πλοῦν, — διὰ ποῖον πλοῦν,
 καὶ διὰ πόσον χρόνον, — τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποδόσεως. 'Ε. 494,
 9. 492. 7. 234. 342 ε. 347. 422. 'Α. 3.

312. Οἱ ναυτικῶς δανειζόντες εἰς τὴν Γαλλίαν χρεωστοῦν
 νὰ ζητήσων τὴν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου καταχωρί-
 σιν τοῦ συμβολαίου των ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολο-
 γίας του ἁλλως, γράνουν τὸ προνόμιόν των· ἂν δὲ τὸ συμβό-
 λαιον ἐγείνηται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρ-
 θρου 234 ὁριζημένας διατυπώσεις α). 'Ε. 494, 9. 492, 7.

α) Ὁρμ Ν 13 Νοεμβρ. 1851 διὰ τὸ ἀρθρ. 234 Ε.

Ἐγχε τῶν ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης, πρὸς
 τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν.

Διαταφύζοντες τὴν ὅτιαν διὰ τοῦ ἀπάντωμένου ἐγγράφου σας
 ἐπεσάτε ἡμῖν ἀπορίαν περὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 10 τοῦ περὶ δι-
 ελιῶν ναυτοδανείων νόμου ἀπαιτουμένης εἰς τὸ διελῶν ἐκάστου
 πλοίου ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν δεκλυνόντων
 ναυτοδανείων, οἷς παρατηροῦμεν, Κ. πρόεδρε, ὅτι ἡ ἀπορία αὕτη
 λύεται ἐκ τῆς ἀναγκάσεως τῆς μεθ' ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργείου
 τῶν ναυτικῶν ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 819, 1819 — 6 — 4.
 καθ' ἣν, ἐπειδὴ ἕκαστος ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος ὀφείλει νὰ κατα-
 χωρίσῃ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου καὶ
 τὰ λοιπὰ εἰς τὴν πρώτην τοῦ διελίου σελίδα, ἔπεται, ὅτι ὁ μὲν
 πρόεδρος, ἐγγράφων τὰς παρ' αὐτῷ γινομένας περὶ τῶν ναυτοδα-
 νείων δηλώσεις, ἀπαιτεῖται νὰ ἀφίηται τὰς τέσσαρας πρώτας σελίδας
 τοῦ διελίου, διὰ νὰ γίνῃ ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ λιμε-
 νάρχου προσήκουσα καταχωρίσις, περὶ τῆς διαλαμβάνει τὸ 7 ἀρθρον
 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἡ δὲ λιμενικὴ ἀρχὴ, ἐνεργήσασα ἀκριβῶς τὰς
 καταχωρίσεις κατὰ τὸ μνησθὲν 7 ἀρθρον, καὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς
 ἐγκυκλίου § 4, ὀφείλει μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας νὰ ὑπο-
 πᾶτῃ τὴν ἀκολουθοῦν πρᾶξιν· α ἔγινοντο εἶναι αἱ ἀνωτέρω καταχωρί-

313. Πᾶν ναυτικὸν συμβόλαιον δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως, ἂν ᾖ εἰς διαταγήν. Εἰς ταύτην τὴν περί-

ρίσει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὃ δὲ πλεονάζων κενὸς τόπος τῶν σελίδων θεωρεῖται ἄχρηστος. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἂν τόπος κενὸς δὴν μείνῃ, ἢ ἀνωτέρω πράξι καθίσταται τότε περιττὴ, καὶ μόνῃ ἢ ὑπογραφῇ καὶ ἢ σφραγίδι τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς τίθεται ἀμέσως μετὰ τῆς καταχωρίσεως.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ καὶ τὴν ἐπελευσεμένην τυχὸν μεταβολὴν τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περὶ ἧς ὀρίζει τὸ τελευταῖον ἰδίῳ φροντισμῷ. 7 τοῦ εἰρημίου νόμου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σῶς παρατηρήσωμεν. Κ. πρόεδρε, ὅτι ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει κάτωθεν τοῦ ἀχρηστοῦ κενοῦ τῶν τεσσάρων πρώτων σελίδων τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου νὰ σημειοῖ τὴν σελίδα, ἐν ἣ κατεχωρίσθη ἡ τοιαύτη μεταβολή, ὑπὸ τῶν φράσεων (ὅρα σελ. . .) ἵνα δύνανται διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ εὐρίσκωσιν εὐχερῶς οἱ θανασταὶ καὶ τὴν παραπαιμπομένην σελίδα, καὶ τῆς γενομένης μεταβολῆς τῆς ἰδιοκτησίας νὰ λαμβάνωσιν ἐγχαίρων γυνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1852.

Τὰ ὑπουργεῖα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν.

Διεγερθείσης ἀμφιβολίας μεταξὺ ἐνὸς τῶν ΚΚ. προέδρων καὶ τῶν λιμεναρχῶν, τί πρέπει νὰ γείνη ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν, δηλωθέντων τῶν ναυτοδανείων πλοίου τινὸς εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπήγματο ὁ λιμὴν, ἐντὸς τοῦ νηολογίου τοῦ ὁποίου ἦτο καταχωρισμένος τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔλθοσιν τοῦ περὶ βιβλίων ναυτοδανείων νόμου, μετήλλαξεν ἀκολουθῶς τοῦτο τὸν λιμὴν, ὑπαχθὲν εἰς ἄλλον, ἂν δηλονότι τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγματο πρὶν ἢ μεταβάλλῃ τὸ πλοῖον λιμὴν, δηλωθέντα θάναται, πρέπη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸν δευτέρου προέδρον, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη τὸ πλοῖον, διὰ νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ καταχωρίζωνται καὶ τὰ μετὰ ταῦτα συνολογούμενα νευτοδανεία, σπαιόμενα διὰ ταῦτα νὰ εἶναι γνωστοποιήσωμεν ἐκ συμφώνου τὰ ἐξῆς, ἵνα ἐκπηγήθῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σας, τοιαύτης περιπτώσεως συμβαλλούσης.

πτωσιν ἡ δικηπραγμάτευσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, καὶ πράγῃ τὰς αὐτὰς περὶ ἐγγυήσεως ἀγω-

Α.) Καθόσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου νόμου ὑπάρχοντα, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐφεδρασθέντα μὲν τὰ προσήκοντα εἰςβλία, τὰ ναυτοδάνεια τούτων θέλουν δηλοῦσθαι παρὰ τῶν δανειστῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον, εἰς τὸν λιμένα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποῖου ὑπῆγοντο, ἅμα ἐδημοσιεύθῃ ὁ εἰρημένος νόμος, ἀδιάφορον δὲ, καὶ ἂν τὸ πλοῖον τοῦτο ἔλλαξε μετὰ ταῦτα τὸν εἰς ὃν ἀνήκει λιμένα, διότι χρησιμεύοντα τὰ παρὰ τῶν προέδρων κρατούμενα βιβλιάρια ὡς ἄλλα εἰςβλία βυθισθῶν, ἔτιθεν εἶσθαι καὶ δυσχερὲς καὶ ἀκατάλληλον νὰ μεταφέρονται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον πρόεδρον, καὶ μεγάλῃ ἐκτὸς τούτου ἤθιλε προεόφρη ἀταξία καὶ σύγχυσις, μὴ δυναμένων τῶν δανειστῶν νὰ ἔχωσι γινώσκιν εἰς τίνα πρόεδρον ὑπῆγονται τὰ ὅτ' αὐτῶν δανειζόμενα πλοῖα, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι παρ' αὐτῶν τὰς δελώσεις των.

Β.) Καθόσον προσίτι ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ ναυπηγούμενα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰρημένου νόμου, καὶ τούτων τὰ ναυτοδάνεια θέλουν δηλοῦσθαι παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν ἐμποροδικῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ὁ λιμὴν, εἰς οὗ τὸ νηϊολόγιον καταχωρήσθωσαν, καὶ ἂν μετὰ ταῦτα τὰ πλοῖα, μεταβαλόντα τὸν εἰρημένον λιμένα, ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλον.

Γ.) Γενόμενης τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις μεταβολῆς τοῦ λιμένος τῶν πλοίων, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχή, εἰς τὸ νηϊολόγιον τῆς ὁποίας καταχωρήσθῃ νεωστὶ τὸ πλοῖον, νὰ εἰδοποιήτῃ περὶ τούτου καὶ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ νηϊολόγιον τῆς ὁποίας ὑπάγεται πρὶν τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πρόεδρον, ἵνα ἡ μὲν λιμενικὴ ἀρχὴ, εἰς τὸ νηϊολόγιον τῆς ὁποίας ἐσχάτως ἐνεγράφη τὸ πλοῖον, σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ β.β.β.β. ὅπου κρατεῖ ὁ πλοίαρχος, ἐντὺς τοῦ λευκοῦ χάρτου τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τὰς τέσσαρας πρώτας ἐντύπου τοῦ νόμου σελίδας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κεφαλίδος τῆς πρώτης σελίδος, τὴν ἀνελουθον πρᾶξιν·

» Μετίθῃ εἰς τὸν λιμένα (δεῖνα), καὶ καταχωρήσῃ εἰς τὸ νηϊολόγιον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν (δεῖνα)·

Ἐν

τῇ

1852.

Ὁ λιμενάρχης ἢ ὑπολιμενάρχης κτλ. ».

Ὁ δὲ πρόεδρος σημειώσῃ εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρατούμενον βιβλιάριον

γὰρ, ὡς καὶ ὅλαι αἱ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν γραμματίων διαπραγματεύσεις. Ἐ. 136. 187.

τῶν δηλωθέντων ναυτοθανείων, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λευκοῦ χάρτου, τὴν γενομένην μεταβολὴν τοῦ λιμένος τοῦ πλοίου, εἰδοποιῶν συγχρότως καὶ τὸν πρόεδρον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὅποιου ὑπεβλήθη νεωστὶ τὸ πλοῖον, ὅτι, ἂν καὶ ἡλλαξὶ τοῦτο λιμένα, αἱ δηλώσεις μολοντοῦτο τῶν ναυτοθανείων αὐτοῦ γίνονται παρ' αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ προκειμένου μέτρου οὐ μόνον προλαμβάνεται πᾶσα θάλασση δυναμένη νὰ προκύψῃ ἄλλως τε εἰς τὰ συμφέροντα τῶν θανειστών τῶν πλοίων, ἀλλὰ καὶ ἀρκοῦσα προνοεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἀσφάλεια, πεποιθήμεν διὰ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν θέλει καταβάλλει ἰδιόζουσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοῦ λίαν σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται ἡ δημοσία πίστις, καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰουνίου 1852.

Πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Χαλκίδι ἐμποροδικῶν.

Ἄν καὶ ὁ λιμεναρχὴς δὲν ἦναι ἀρμόδιος νὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ τῶν ἐγγραπτῶν εἰς τὰ βιβλία ναυτοθανείων, διότι ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν ἔχει τὸ καθῆκον νὰ φροντίῃ περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν, μολοντοῦτο ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφύεται ἀμφιβολία τί μέλλει γενέσθαι ὡς πρὸς τὰ θάνεια ἐκείνα, εἰνα οἱ θανεισται, εἴτε ἐξ ἀνάγκης δὲν ἐδήλωσαν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ταττομένης ἐξαμήνου προθεσμίας, εἴτε διότι, γενομένα κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως, δὲν ἐπρόλαβον νὰ τὰ ἀποδώσωσι, τῆς δὲ ἀμφιβολίας ταύτης ἡ λύσις ζητεῖται καὶ παρ' ἡμῶν ἡδὴ, σὰς κοινεποιούμεν, Κύριε πρόεδρε, ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς φρονούμεν, ὅτι τὰ ναυτοθάνεια ταῦτα ἔκαυσαν μὲν τοῦ νὰ ᾧσι προνομιοῦχα καὶ μένουσιν ἀπλᾶ θάνεια, ἀλλ' οἱ πρόεδροι τῶν ἐμποροδικῶν δύνανται νὰ τὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ βιβλία μὲν τὴν ῥητὴν σημαίωσιν, ὅτι ἐπαρουσιάσθησαν ἐκπρεθέσμως, σημειοῦντες καὶ τὴν τῆς παρουσιάσεως ἡμερομηνίαν. Ἡ γνώμη μας ὅμως αὕτη δὲν εἶναι ποχρηστικὴ, καὶ ἐπομένως ἴαν οἱ Κ.Κ. πρόεδροι, δίδοντες ἄλλην εἰς τὸν νόμον ἑρμηνείαν, φρονοῦσιν, ὅτι εἶναι ἀρμόδιοι νὰ ἐγγράψωσιν, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, τὰ ἐκπρεθέσμως παρעוσιασθέντα ναυτοθάνεια. *ὡς τὰ βιβλία, μένει εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ*

ἐπὶ τοῦ ἐμπολισματός καὶ τῶν τυχόντων — ἐπὶ τοῦ φορέτου — ἐξ' ὧν δύνανται συνάγεαι τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἢ μέρους τινὸς αὐτῶν.

Ἐννοεῖται δι, καὶ διὰ εἰς τὸ εἰρητίζον θέλον καταχωρεῖσθαι, καὶ εἰς τὸ βιβλίον ἀντιγράφεται ὅτα νυκτοθάνειτο συμβόλαια πῶλον διαδιδασθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἥτις εἶναι ἀρκεῦσα διὰ νὰ ἐβλάσθουν εἰς τὴν πρὸς δὲν τ' ἀντίγραφον αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1852.

Πρὸς τοὺς πρέσβεις, τοὺς εἰσαγγελεῖς, καὶ τοὺς λιμενάρχας
τοῦ Κράτους.

Ἐρωτῶσαντές τινος τῶν ΚΚ. πρέσβων περὶ τοῦ πρακτέου, ὅταν, ἀπο-
λυσθέντες τοῦ βιβλίου πλοίου τινός, ἐξ' οὗ δὲν ἐγένετο θάνατον, ἡγε-
μένου, ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν, ἵνα ἐκ συμφώνου ἀπαντήσωμεν διὰ
τῆς παρούσης, ὅτι καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, παραπλεῖσιν σχεδὸν
ἐκατὸν, περὶ ἧς ἡ ὁπ' ἀριθ. 10009 καὶ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1852 ἐγ-
κυκλίος τῶν ὑπουργείων τούτων, θίλουσιν ἐφαρμοσθῇ τὰ ὑπὸ τῆς ἐγ-
κυκλίου ταύτης διατασσόμενα, ἥτοι ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κάμῃ
ἐγγράφον πρὸς τὸν ἀρμόδιον λιμενάρχην αἰτεῖσιν, ἐμείναν μετὰ τὴν
ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου διατασσόμενον, τὴν ἐπείαν οὗτος θέλει διαυθύνει
πρὸς τὸν πρέσβιν τῶν ἐμποροδικῶν, ὅστις, ἐὰν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ
τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, δὲν ἀναγγιλθῇ θάνατον ἐπὶ τοῦ πλοίου,
θελεὶ ἀποστείλει πρὸς τὸν λιμενάρχην τὸ αἰτούμενον βιβλίον, ση-
μειῶν ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος, ὅτι εἶναι δεύτερον, καὶ τὴν
αἰτίαν τῆς χορηγήσεως αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἀγγιλῇ τοιοῦτον, θέ-
λει καταχωρίσει αὐτὸ ἐντὸς τοῦ βιβλίου· ὁ αὐτὸς δὲ πρέσβιν θέλει
καταχωρίσει ἀμέσως ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ β. άρθρου τοῦ νόμου περὶ βλοπο-
μῆς εἰρητηρίῳ λαθεῖν, ὑπογεγραμμένον καὶ ὑπὸ τοῦ γραμμα-
τείως, δηλοῦσαν ὅτι τὴν χρονολογίαν δέῖνα ἐχορηγήθη βιβλίον δεύ-
τερον πρὸς τὸν Α. πλοίαρχον τοῦ πλοίου Β. (περιγραφόμενον τοῦτου
ἀριθμοῦ) καὶ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ὁ δὲ λιμενάρχης, πρὶν ἢ ἰσχυ-
ρίσθαι τὸ βιβλίον πρὸς τὸν πλοίαρχον, ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ καὶ
αὐτὸς ἐν γένει μετὰ τὸν νόμον.

Τὴν παρούσαν παρακαλοῦνται οἱ ΚΚ. πρέσβεις ν' ἀνακοινώσωσι
καὶ πρὸς τοὺς δεῖ εἰρηνοδίκας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Νοεμβρίου 1852.

σμένου ἐξ ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Ἐ. 494, 9. 492, 7. 280. 324.

316. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὑπερβαῖνον τὴν τιμὴν τῶν ὑπεγ-
γύων πραγμάτων, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἄκυρον, κατ' αἴτησιν
τοῦ δανειστοῦ, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ δανειστὴς 4) μετεχει-
ρίσθη ἀπάτην. Ἐ. 317. 329. 336.

1) Γαλλ. δανειζόμενος

317. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπάτη, τὸ συμβόλαιον ἰσχύει περιο-
ριζόμενον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων κατὰ τὴν
γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν αὐτῶν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον
τοῦ δανείου ἀποδίδεται μὲ τόκον λογιζόμενον κατὰ τὴν ἀγο-
ραίαν τιμὴν. Ἐ. 316. 318.

318. Πᾶν δάνειον γερόμενον ἐπὶ μέλλοντος ναύλου, ἢ κέρ-
δους ἐλπιζομένου ἐκ τῆς πωλήσεως πραγματειῶν, ἀπαγορεύε-
ται· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δανειστὴς δὲν δύναται ν' ἀπαί-
τησῃ εἰμὴ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου, ἄνευ τόκου. Ἐ. 314.
347.

319. Ναυτικὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸς ναύτας, ἢ
ἄλλους ναυτικούς ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ πλοῦ
κέρδους. Ἐ. 250.

320. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, καὶ τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα
καὶ αἱ ζωτροφίαι, καὶ ὁ ληφθεὶς ἡ δὴ 4) ναῦλος θεωροῦν-
ται κατὰ προνόμιον ὑπέγγυα εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους
τῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου γενομένων ναυτικῶν δανείων.
— Τὸ φορτίον εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς
τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ φορτίου ναυτικῶν δανείων. — Ἐὰν τὸ δά-
νειον ἔγεινεν ἐπὶ τινος τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορ-
τίον ἀντικειμένων, τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἀν-
τικείμενον τοῦτο, καὶ κατὰ μόνην τὴν ποσότητα, τὴν εἰς τὸ
ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυον. Ἐ. 494, 9. 492, 7. 311. 315.

4) Γαλλ. ἀποκτηθεὶς

321. Ναυτικὸν δάνειον, γερόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς
τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου, χωρὶς ἐπι-

σημον ἄδειαν αὐτῶν, ἢ χωρὶς τὴν εἰς τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον μεσολάβησίν των, δὲν παρέχει δικαίωμα ἀγωγῆς, οὐδὲ προνόμιον εἰμὴ μόνον κατὰ τὸ μέρος τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ 4) ναύλου, τὸ ἀνήκον εἰς τὸν πλοίαρχον. 'Ε. 232. 236.

1) Γαλλ. καὶ τοῦ

322. Εἶναι ὑπέγγυα εἰς τὰ 4) ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τῶν μετόχων, πρὸς ἐπισκευὴν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου ληφθέντα χρήματα, τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον συνεισφέρει τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κλητεύσεώς των. 'Ε. 233. Πολ. 193.

1) Γαλλ. καὶ

323. Τὰ διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενόμενα δάνεια προτιμῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὰ διὰ προλαβόντα πλοῦν γενόμενα, καὶ ἂν τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον διαλαμβάνῃ ῥητῶς, ὅτι ταῦτα διαμένουν ἢ ἀνανεοῦνται καὶ δι' ἄλλους μετὰ ταῦτα πλοῦς. — Τὰ ἐπὶ τοῦ διάπλου γενόμενα δάνεια προτιμῶνται τῶν πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενομένων· ἂν δὲ κατὰ τὸν διάπλου ἐγείναι πολ-
λὰ, τὸ τελευταῖον προτιμᾶται πάντοτε τοῦ πρὸ αὐτοῦ γενομένου α).

324. Ὁ ναυτικῶς δανείσας ἐπὶ πραγματειῶν, φορτωμένων εἰς πλοῖον σημειωμένον εἰς τὸ ναυτικὸν συμβόλαιον, δὲν ζημιούται ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἂν καὶ ἤθελον ἀπολεσθῇ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος, ἐὰν ἐφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐκτὸς ἂν ἀποδευχθῇ 1), ὅτι τοῦτο 2) ἐγένινεν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως. 'Ε. 241. 258. 277. 298. 310. 325 ε. 350.

1) Γαλλ. νομίμως 2) Γαλλ. ἡ φόρτωσις αὕτη

325. Ἐὰν τὰ πράγματα, τὰ εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυα, ἀπωλέσθησαν παντελῶς ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, καὶ

ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ τοῦ κινδύνου, δὲν δύναται νὰ γυνῇ καίμυία περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις. Ἐ. 324. 326 ε.

326. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις, καὶ ἡ ἀπώλεια, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐξ αἰτίας τοῦ δανεισθέντος, δὲν εἶναι εἰς ἑαυτοῦ τοῦ δανειστοῦ. Ἐ. 103. 324. 325. 327 ε.

327. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας, ἡ πληρωμὴ τῶν ναυτικῶν δανείων περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων ἐκ τῶν εἰς τὰ ναυτικὰ δάνεια ὑπεγγύων πραγμάτων, ἀφαιρουμένων τῶν σώστρον. Ἐ. 246. 247. 258. 302. 331. 350. 369. 386. 417.

328. Ἄν ὁ χρόνος τῶν κινδύνων δὲν προσδιωρίσθῃ εἰς τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον, ἄρχεται ὡς πρὸς τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα, καὶ τὰς τροφάς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀγκυρωθῇ, ἢ προσορμισθῇ εἰς τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὸν κατάπλου αὐτοῦ λιμένα, ἢ τόπον· ὡς πρὸς τὰς πραγματείας δὲ, ὁ χρόνος τῶν κινδύνων ἄρχεται ἀφ' ἣς ἡμέρας αὗται ἐφορτώθησαν εἰς τὸ πλοῖον, ἢ τὰς λέμβους, διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς αὐτὸ, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελον ἀποβιβάσθῃ εἰς τὴν ξηράν. Ἐ. 215. 344. 350.

329. Ὁ ἐπὶ πραγματειῶν λαμβάνων ναυτικὰ δάνεια δὲν ἀπαλλάττεται τοῦ χρέους διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι εἶχε διὰ λογαριασμόν του πράγματα ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ληφθέντος δανείου. Ἐ. 316. 325 ε.

330. Οἱ ναυτικῶς δανείζοντες συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν δανεισθέντων εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας. — Αἱ ἀπλαῖ ἀβαρίαι εἶναι ἐπίσης εἰς ἑαυτοῦ τῶν δανειστῶν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία. Ἐ. 397 ε.

331. Ἄν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ὑπάρχῃ συγχρόνως ναυτικὸν δάνειον καὶ ἀσφάλεια, ἡ τιμὴ τοῦ ἐκ τῆς ναυαγίας διασωθέντων πραγμάτων μοιράζεται με-

αὐταὶ δύνανται νὰ ἀσφαλισθῶν, χωρὶς νὰ σιμειωθῇ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν· τὸ ἀσφαλιστικὸν ὅμως συμβόλαιον πρέπει νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀντιστάλλονται, ἢ πρέπει νὰ περιλήθῃ αἱ πραγματεῖαι, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐντελὴς σημείωσις εἰς τὸ εἰρημένον συμβόλαιον. Ἐ. 332.

338. Ὅλα τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ συντηρηθῇ εἰς τὸ συμβόλαιον εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτιμῶνται εἰς Ἰταλικὰ νομίσματα ἀξίας ἀντιστοιχούσης μὲ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ συμφωνηθὲν ξένον νόμισμα, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφο. Ἐ. 72. 339.

339. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν δὲν ὁρίσθῃ εἰς τὸ συμβόλαιον, δύναται νὰ καθορισθῇ διὰ τῶν τιμολογίων ἢ διὰ τῶν ἐκδίδων· ἐν ἑλλείψει δὲ τούτων γίνεται, ἐκτίμησις κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχον ἀγοραῖαν τιμὴν, καθ' ὃν χρόνον καὶ τόπον ἔγινε τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωθέντων δικαιωμάτων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως. Ἐ. 106. 109. 333. 414.

340. Ἄν ἀσφαλιζῶνται πραγματεῖαι. ἐξερχόμεναι ἐκ τόπου τινός, ὅπου ἡ ἐμπορία γίνεται δι' ἀνταλλαγῆς, χωρὶς νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὸ ἀσφαλιστικόν, τότε ἡ ἐκτίμησις τῶν προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἀξίας ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως. Ἐ. 352.

341. Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν δὲν ὀρίξῃ παντελῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οἱ κίνδυνοι ἀρχονται καὶ παύουν καθ' ἃς ἐποχὰς ἐρίζει τὸ 328 ἀρθρον περὶ τῶν ναυτικῶν συμβολαίων. Ἐ. 332.

342. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλους τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα. — Δύνатаι π ρ ο σ ε τ ι ν ἂ ἀ σ φ α λ ί σ η καὶ τ ἂ ἀ σ φ ἄ λ ι σ τ ρ α 1)· τὰ δὲ τῆς ἀντασφαλείας ἀσφάλιστρα ἡμποροῦν νὰ ᾖναι μικρότερα ἢ μεγαλύτερα παρὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 334. 347. 357.

1) Γαλλ. ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὰ ἀσφάλιστρα.

343. Ἄν ἐν καιρῷ εἰρήνης ᾔθελε συμφωνηθῇ αὐξήσις τῶν ἐσφαλιστρῶν δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίσῃ.

ται εἰς τὰ ἀσφαλιστικά ἔγγραφα, τότε τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, τῶν περιστάσεων, καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐκάστου ἀσφαλιστικοῦ ἔγγραφου ὁρων.

344. Ἐὰν πραγματεῖται ἡσφαλισμένα, καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοιάρχου φορτωμένοι εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κυβερνώμενον πλοῖον, ἀπολεσθῶσιν, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, ἐμφανίζων περὶ τούτου φορτωτικὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 222. 246. 281.

345. Πάντες οἱ τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται, οἱ μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πραγματείας ἡσφαλισμένας εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστοῦν ν' ἀρήσουν εἰς τὸν τῆς φορτώσεως τόπον ἐν φορτωτικὸν παρὰ τῷ ἐκεῖ Γαλλικῷ προξένῳ, καὶ, ἐν ἑλλείψει τούτου, παρ' ἐνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων Γάλλων, ἢ παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ.

346. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστὴς περιπέσῃ εἰς πτώχευσιν, πρὶν παρῆλθῃ ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἔγγυησιν, ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου του. Ὁ ἀσφαλιστὴς ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος πτωχέωσῃ. Ἐ. 308. 394. 437. Πολ. 840.

347. Τὸ ἀσφαλιστικὸν εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχῃ ἀντικείμενον — τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πραγματεῶν, — τὸ ἐκ τῶν πραγματεῶν ἐλπιζόμενον κέρδος, — τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος, — τὰ λόγια ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα χρήματα α), — τοὺς τόκους τῶν ναυτικῶν δανείων. Ἐ. 334. 342. 365. 386.

348. Πᾶσα ἀποσιώπησις ἢ ψευδολογία τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καὶ τοῦ φορτωτικοῦ, σμικρύνουσιν τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἔννοιαν, ἢ μεταβάλλ-

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 41 τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως 1836 δημοσίευσιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὅτι ἰκινρατείας.

λῶσθαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου, ἀπορῶσι τὴν ἀποβίβει.
— Ἡ ἀσφάλεια ἀπορῶσθαι, καὶ ὅταν ἡ ἀποστέπηται, ἡ βλάβη
λογίκα, ἢ ἡ διακοπὴ δυνήθῃσι ἔργῳ κἀμῖται ἐπιβροῦν εἰς τὴν
βλάβην ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος. Ἐ.
316. 336. 347. 357. ε. 380.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ
ἀσφαλιζομένου.

349. Ἐὰν ὁ πλοῦς διακόπη πρὶν ἐκπλέσθαι τὸ πλοῖον, ἡ
ἀσφάλεια ἀπορῶσθαι, καὶ αἱ αἰτίαι τῆς διακοπῆς ἦθελον εἶσθαι
ὁ ἀσφαλιζόμενος· ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγον ἀποζημιώ-
σεως ἡμισυ τοῦς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ.
252. 257. 332. 350 ε. 435. 436.

350. Λογίζονται εἰς θάρος τῶν ἀσφαλιστῶν πᾶσα φόρα καὶ
βλάβη, προεργηθεῖσα εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐξ αἰτίας
τρικυμίας, νευαγίας, καθίσματος, τυρμίας συγκρούσεως, βιαίας
ἀλλοτρίης πορείας, πλοῦ, ἢ πλοίου, γύσεως, πυρός, ἀλώσεως,
διαρρηγῆς, ἐμποδίσσεως γενομένης κατὰ διαταγὴν δυνάμεως
τινος, διακηρύξεως πολέμου, ἀντεκδικήσεως, καὶ ἐν γένει ἐκ
παντὸς ἄλλου θάλασσιου συμβεβηκότος. Ἐ. 328. 341. 354 ε.
403. 407.

351. Ἡ ἀλλοτρίη πορεία, πλοῦ, ἢ πλοίου, καθὼς καὶ πᾶσα
φόρα καὶ βλάβη, προεργημένη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου,
δὲν λογίζονται εἰς θάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ· οὗτος μάλιστα κερ-
δαίνει τὰ ἀσφάλιστα, ἂν ἡ ἐπορχὴ τῶν κινδύνων ἤρχισεν. Ἐ.
349. 361. 364. 391 ε.

352. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις, καὶ ἡ φόρα, αἱ προεργόμεναι
ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πράγματος, καὶ αἱ ζημίαι αἱ προε-
νούμεναι ἐξ αἰτίας πράξεώς τινος ἢ ἑλλείψεως τῶν ἰδιοκτητῶν,
νευλωτῶν, ἢ φορτωτῶν, δὲν λογίζονται εἰς θάρος τῶν ἀσφαλιστῶν.

353. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι υπεύθυνος περὶ τῶν τοῦ πλοι-
άρχου καὶ τοῦ πληρώματος παραβάσεων καὶ ἑλλείψεων, τῶν

ἡνωρισμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα ναυταπάτης, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία α). Ὑ. 216. 221 ε.

354. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ναυαγωγίας καὶ ρυμουλκίας δικαιομάτων, οὐδ' εἰς κἀνεὸς ἄλλου εἶδους τέλη, ἀφορῶντα τὸ πλοῖον ἢ τὰς πραγματείας.

355. Εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον πρέπει νὰ σημειώνωνται αἱ πραγματεῖαι, αἱ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ὑποκείμεναι εἰς ἰδιαίτεραν φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν, π. χ. τὰ γεννήματα καὶ τὸ ἄλας, ἢ πραγματεῖται ἐπιδεκτικαὶ ρεύσεως· ἄλλως οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἐνδεχομένης θλάβης ἢ φθορᾶς τῶν προϊόντων τούτων, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἡγήσεται τὸ εἶδος τοῦ φορτίου, ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικόν. Ὑ. 332. 369.

356. Ἐὰν ἡ 1) ἀσφάλεια ᾖ ἀμφοτερόπλοια, τὸ δὲ πλοῖον, φθάσαν ἔνθα διευθύνετο, δὲν φορτωθῇ, ἢ φορτωθῇ ἑλλειπῶς κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δύο ἀνάλογα τρίτῃ τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίσεων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

1) Γὰρ τῶν πραγματειῶν

357. Ἀσφαλιστικὸν ἢ ἀντασφαλιστικὸν συμβόλαιον, γενόμενον περὶ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του. Ὑ. 336. 342. 358. 359. 380.

358. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε δόλος, οὔτε ἀπάτη, τὸ συνάλλαγμα ἰσχύει μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τῶν φορτωμένων πραγμάτων ἀξίας, κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν. — Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἕκαστος τῶν ἀσφαλιστῶν ᾗρεται νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῶν ποσοτήτων τῶν παρ' αὐτοῦ ἡσφαλισμένων. — Δὲν δύνανται δὲ νὰ λάβουν ἀσφάλιστρα διὰ τὸ περιπλέον τῆς τιμῆς εἰμὴ μόνον

α) Ὅρα τὸν περὶ ναυταπάτης κτλ. Ν. ὑπὸ τὸ ἀριθ. 363 Π. Ν.

Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅστις πλῆρως πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον προσέτιτα γρημάτων, ἴσθι μὲ τὸ ἀπλῶν τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίσεων. — Ἐκεῖνος δὲ τούτων, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐγενεὶν ἡ ἀπόδειξις, καταδικάζεται καὶ ἐπὶ πλημμελήματι. Π. Ν. 397.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἐγκαταλείψεως.

369. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γενῇ — ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυπηγίας, καθήσματος μετὰ διαβροχῆς, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλάσσιου συμβάντος, ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ ξένης δυνάμεως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη αὕτη ἀναδῇ τὸνλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τεταρτημορίων. Δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὸν ἀπόπλου. Ἐ. 216. 258. 276 ἔ. 310.

370. Ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου. Ἐ. 369. 350. 355. 370 ἔ. 387.

371. Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται, ὡς ἀδυσία, καὶ κινουμένη μετὰ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ λόγον τῆς μετοχῆς των. Ἐ. 191, 11. 330. 393. 397 ἔ. 401. 409. 435. 436.

372. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ συνθήκην· περιορίζεται δὲ εἰς μόνα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ κινδύνου. Ἐ. 332. 350.

373. Ἡ ἐγκατάλειψις πρέπει νὰ γενῇ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς ἐντὸς ἑξ̄ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, ἢ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῇ, ὅτι τὸ πλοῖον ἐφέρθῃ ἐκ τῶν λιμένων ἢ τῶν τόπων τῶν καμμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω

εἰρημένᾳ παράλι·α· — ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφ’ οὗ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ, ἢ ἄλωθὲν ἐφέρθῃ εἰς τὰς ἀποικίας τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ λοιπὰς νήσους, καὶ τὰ παράλια τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμερικῆς· — ἐντὸς δύο ἔτων, ἀφ’ οὗ ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ, ἢ ἄλωθὲν ἐφέρθῃ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, οἱ ἀσφαλιζόμενοι δὲν εἶναι δεκτοὶ πρὸς ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 374 ἐ. 431.

374. Καθ’ ἣν περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις, ἢ ἐν περιπτώσει παντὸς ἄλλου ὑπὸ κίνδυνον τῶν ἀσφαλιστῶν συμβεβηκότος, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας λαμβάνει εἰδήσεις· ἢ δὲ κοινοποιήσῃ αὕτῃ πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως. Ἐ. 378. 387. 390. Πολ. 193.

375. Ἐὰν, διὰ μὲν τοὺς συνθήκεις πλοῦς, μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἢ ἀφ’ ἧς ἡμέρας χρονολογοῦνται αἱ τελευταῖαι ἀγγελίαι, διὰ δὲ τοὺς μακροὺς πλοῦς, μετὰ πάροδον δύο ἔτων, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀναγγεῖλῃ, ὅτι δὲν ἔλαβε κάμμιναν περὶ τοῦ πλοίου του ἀγγελίαν, δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ν’ ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους, ἢ τῆς διετίας, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 373 ὁρισθείσας προθεσμίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 377.

376. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἔγινε διὰ χρόνον ῥητὸν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διὰ τοὺς συνθήκεις καὶ μακροὺς πλοῦς τεθειμένων ἐνταῦθα προθεσμιῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 332-373.

377. Εἶναι μακροὶ πλοῖοι οἱ γινόμενοι εἰς τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Δυτικὰς Ἰνδίας, εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν, εἰς Καναδά·

εἰς τὴν Νέαν Γῆν, εἰς τὴν Γροενλανδίαν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα παρὰ τὰς νήσους τῆς Μισημβρινῆς καὶ Βορείου Ἀμερικῆς, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν αἰγιαλοὺς καὶ τόπους, τοὺς πέραν τῶν πορθμῶν τῆς Γιβραλτέρας καὶ τοῦ Σαίνδου. Ἐ. 375.

378. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται, διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 374 διαληφθείσης κοινοποιήσεως, ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν παρηνύς, προσκαλῶν τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀσφαλισθεῖσαν ποσότητα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ προθεσμίας, ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

379. Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, κάμνων τὴν ἐγκατάλειψιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐυμέσως γενομένας, ἢ διατρεχθείσας ἀσφαλείας, καὶ τὰ ὅποια ἔλαβε ναυτικὰ δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἴτε ἐπὶ τῶν πραγματικῶν. Τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε κάμῃ τὴν εἰρημένην δηλοποίησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνεται ἡ ὀρισθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἕνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀγωγῇ. Ἐ. 359.

380. Ἄν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, σαρκεῖται τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλείας ὠφελειῶν, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰ ληφθέντα ναυτικὰ δάνεια, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπωλεσθῇ ἢ ἄλωθῃ. Ἐ. 336. 348. 357. ε.

381. Ἐν περιπτώσει ναυγίας, ἡ καθίσματος μετὰ διαβρήξεως, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγκαταλείψεως ἐν δέοντι τόπῳ καὶ χρόνῳ δικαιωμάτων του, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυγησάντων πραγμάτων ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ δὲ ἐνόρῳ βεβαιώσει, ἐπιδιχάζονται τὰ πρὸς διάσωσιν ἔξοδα μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων. Ἐ. 246. 258. 261. 369. 393.

α) Ἐγκ. τῶν ὑπουργείων τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ

382. Ἐάν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ συμβόλαιον, ὁ ἀσφαλθεὶς χρεώσται νὰ πληρώσῃ τὰ ἀσφαλι-

τῶν ναυτικῶν, πρὸς τοὺς εἰσπγγελαίς, νομάρχας, καὶ ἐπάρχους καὶ τὰς λιμενικὰς ἀρχάς τοῦ Κράτους τῆς 28 Μαΐου 1851.

Ἐγερθεῖσιν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῶν διακαστικῶν, διοικητικῶν, καὶ λιμενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστης αὐτῶν ἐπὶ τῆς διασώσεως καὶ διατηρήσεως ναυαγίων, ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλείου, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῶν ἀμφισβητήσεων τούτων δυσναμίων νὰ προαύψωσι δυσαρτίων συνεπειῶν, νομίζει καθήκον της νὰ διαγράψῃ διὰ τῆς παρούσης τῆς τὰς ἐξῆς ὁδηγίας, κανονικοῦσας προσωρινῶς τὴν τε ἀρμοδιότητα αὐτῶν ἐπὶ τῶν τοιούτου εἰδῶς ἀντικειμένων, καὶ ἐκασφαλίζουσας αὐτά· ἀπο ἐπικειμένην εὐθύνην διὰ πᾶσαν πρᾶξιν τῶν, μὴ προνοουμένην βετῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ταύτας δὲ, μέχρις οὗ ληφθῶσι διὰ νόμου ὁριστικὰ περὶ τῶν ναυαγιαρίσεων μέτρα.

Α'.) Πᾶσα λιμενικὴ ἀρχή, ἡ ἐποιαδήποτε ἄλλη, ἐκπληροῦσα τοιαῦτα καθήκοντα, ἅμα πληροφορηθεῖσα περὶ τινος ναυαγίου, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐλθεσιν, εἰς ἣν ν' ἀναφέρῃ παρὰ τίνος ἔλαβε τὴν πληροφορίαν ταύτην, καὶ ὅσας ἄλλας οὐσιώδεις, σχεῖσιν ἐχούσας μὲ τὸ ναυάγιον, καὶ νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν τόπον ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ συγχρόνως τὴν ἀνωτέραν διευθύνσιν τῶν λιμένων, τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς περιφέρειας, ἐνθα ἔλαβε χάωσαν τὸ ναυάγιον· ἐκ τῶν ὑποίων ἀρχῶν, ἡ μὲν πρῶτη ὀφείλει ἀμέσως νὰ δώσῃ δὲας τὰς σχετικὰς διαταγὰς πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου, καὶ προφύλαξιν ἀπὸ πάντων κατ'ἀχρησιν, ἡ δὲ δευτέρα νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτῆς· ὁ δὲ εἰρηνοδίκης ἐπίσης ὀφείλει νὰ μεταβῇ, ὅπως, εἰς ἐμοῦ καὶ κοινῇ συσκέψῃ, φροντίσωσι περὶ τῆς διασώσεως τοῦ πλοίου, καὶ ναυαγιαρίσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν σκευῶν, καὶ λήβωσι τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα.

Β'.) Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἔχει ἰδίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ ἕλα τὰ δυνατόν μέτρα πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου καὶ ἐκσφαλίσιν τῶν πραγμάτων μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν.

Γ'.) Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μόνη, ἢν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον πρὸ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, ἢ ὅμοῦ μὲ αὐτάς, λαμβάνουν ἕλα τὰ ἐγγράφα τοῦ πλοίου, καὶ τοῦ ἀποτελεσματος τῶν πληροφοριῶν, ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν

σθέντα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκυκλίου
 Ε. 373. Πολ. 493.

αἰτιῶν τοῦ ναυαγίου, ἢ τοῦ καθίσματος τοῦ πλείου, περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτωματος, τοῦ ὀνόματος τοῦ πλοίαρχου, τοῦ τόπου, τοῦ ἀπό-πλου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουν τὰς ἐξομολογήσεις τῶν παρόντων ναυτῶν, ἢ σημειοῦν τὴν παντελῆ ἀπουσίαν των, ἀντίγραφον δὲ τοῦ περὶ τούτων πρωτοκόλλου διαβιβάζουν ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην. Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ λιμενάρχης ἐνεργεῖ μόνος πρὶν τῆς ἐλευσίως τῶν ἄλλων ἀρχῶν, ὑποβάλλει κατὰ τὴν ἐλευσίαν των εἰς αὐτάς τὰς πράξεις του.

Δ'.) Τὰ διατεθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς αὐτῶν, κατατίθενται εἰς ἀποθήκην, ἔχουσαν δύο κλεῖδας, ἐξ ὧν μίαν θελεῖ κρατεῖ ἡ λιμενικὴ ἀρχή, καὶ τὴν ἑτέραν ἡ διοικητικὴ, ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ φύλακα, ἀλλὰ περὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνος.

Ε'.) Τὰ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειοτιμιάζονται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὸ δ' ἐκ πλειστηρίασμα παρκατατίθεται εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, συντασσομένης περὶ τούτων ἀπάντων ἐκτίσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὁ πλειστηριασμός, πρέπει καὶ αἱ τρεῖς ἀρχαὶ νὰ ᾔναι σύμφωνοι, καὶ νὰ αἰτιολογήσωσι τὴν περὶ τούτου πρᾶξίν των, ὁ δὲ πλειστηριασμός πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐξωθεν τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν τόπον καταστάσεως μιᾶς τῶν τριῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅμως καὶ τῶν τριῶν.

Σ'.) Ἐὰν παρεμισθῇ ἡ ἰδιοκτητὴς ἢ πλοίαρχος τοῦ πλείου, ἢ τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ πλείον, ἢ φορτίον ἀνήκῃ εἴτε εἰς ἀλλοδαπὸν, εἴτε εἰς ἡμεδαπὸν, αἱ μνησθῆναι ἀρχαὶ, ἀφ' οὗ ἐξετάσουν τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας καὶ κυριότητος, καὶ πεισθεὺς καὶ αἱ τρεῖς, ὁμῶς, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκτίσεως, περὶ τοῦ ὅσπου τῆς ἀπαιτήσεως, οὐδεὶς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ν' ἀπέχῃσι, χρεητεύσαι μόνον τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν, τῆς δι-σώσεως τοῦ πλείου, καὶ ναυαγιορρέσεως τῶν πραγματικῶν κτλ. εἰς τοὺς ἰδίους δὲ παραδίδονται καὶ ὅσαι τυχὸν πραγματεῖαι διεωλόσαν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσι τὰ καταβληθέντα ἔξοδα. Περὶ τῶν πράξεων των πρέπει νὰ ἀναφέρονται ἐκάστοτε εἰς τὸν νομάρχην διὰ πᾶσαν δὲ κατάχρησιν καὶ ἀμέλειαν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι.

383. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἔγγραφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ἀρχαιολόγον, ὅστις πρὸ τῆς κοι-

Ζ'.) Αἱ ἀποθήκαι, εἰς ἃς θέλουν φυλάττεσθαι αἱ πραγματεῖαι, δὲν πρέπει ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος, ἢ τὸν γραμματεῖα αὐτοῦ, εὔτε νὰ ᾖ παρρητήματα τῶν οἰκημάτων, εἰς ἃ αἱ ὑπάλληλοι εὗτοι ἐνοικεῦσιν ἐν τῇ περιπτώσει δι', καθ' ἣν συμβαίνει ναυάγιον εἰς ἀποκεντόν τι μέρος, εἰς δ' ὃν ὑπάρχουσιν ἀποθήκαι ἢ καταστήματα, τὰ διασωθέντα πράγματα θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Η') Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν παρούσασθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἐκ τοῦ ιδιοκτήτου τοῦ πλοίου, ἢ πραγμάτων ἀλλοδαποῦ, καὶ θέλει ν' ἀναμιχθῇ πρὸς τὴν ξένου δυνάμειν, αἱ πραγματεῖαι θέλουν ἐπίσης φυλάττεσθαι εἰς τὰς προδιωρισμένας ἀποθήκας, ἀλλὰ μίαν κλειδὰ αὐτῶν θέλει κρατεῖ καὶ ὁ πρὸς τὸν πλοῖον, πρὸς δὲν θέλουν παρῆξει καὶ πᾶσαν συνδρομὴν κατὰ τὰς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας συνθήκας, πρὸς δὲ θέλουν διδοῖν ἀντίγραφα τῶν ἐκθέσεων καὶ τῆς ἀπογραφῆς. Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῇ ναυικήτῃ ξένου πλοίου, θέλει εἰδοποιεῖσθαι καὶ ὁ ἀρμόδιος πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Θ'.) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν τῶν πραγματειῶν θέλουν φροντίζειν, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται ἀνεὺ ἀνάγκης τὰ ἐπὶ τῶν δεσμιδίων, καὶ λοιπῶν δεμάτων σημεῖα, καὶ νὰ μὴ ἀναμίγνυνται αἱ πραγματεῖαι, διὰ νὰ εὐκλύωνται εἰς τὴν ἀνέυρεσιν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων παρατηρεῖτε, Κύριοι, κατὰ πόσον αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ δύνανται ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, τὴν ναυαγιάρεσιν τῶν πραγματειῶν κτλ., καὶ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων, καὶ ἐπομένως καθίσταται περιττὴ ἡ ἐπέμβασις αὐτῶν εἰς τὸν διορισμὸν κηδεμόνων ἐπὶ τῶν τοιούτων διασωθέντων πραγμάτων, μὴ ὑπαρχούσης ἐν αὐτοῖς τῆς περιπτώσεως τοῦ διορισμοῦ κηδεμόνος, λαμβάνοντες χώραν ἐπὶ σχελευσῶν περυσίων, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐποίων δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι τὰ ναυάγια, ἀφοῦ περὶ τῆς διασώσεως καὶ φυλάξεως αὐτῶν εἶναι ὑπόχρεοι αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες ὀφείλουσι πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα (ἄρθρον 11 § 24 τοῦ ἀπὸ 4 Ιου-

α) Διορθώθη ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 5'. δύναται ἴγν. 17 Σημειώματα
1888

384. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι δεκτὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐναντιῶν ἀφ' ὅσα περιέχονται εἰς τὰ προειρημένα ἔγγραφα· ἡ ἀποδοχὴ δὲ τῶν ἀποδείξεων τούτων δὲν ἀναβάλλει τὴν εἰς τὴν προσωρινὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑποχρεομένου τοῦ ἀσφαλισθέντος νὰ δώσῃ ἐγγύησιν. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ παραγράφεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἂν δὲν ἔγινε καμμία καταδίκη. Ἐ. 340. 346. 383. Πολ. 251.

385. Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις γνωστοποιηθεῖσα γενῇ ἀποδεκτῇ, ἡ κριτὴ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως. — Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἔμπορεῖ, προβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου, ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 383.

386. Ὁ ναῦλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ᾔθελαν εἶσθαι προπληρωμένους, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, χωρὶς βλάβῃ τῶν δικαιωμάτων τῶν ναυτικῶς ὀφεισάντων, τῶν ναυτῶν

φάσκει μὲ τὸ ἀρθρ. 7 τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀναγνωρίζει τὴν ἰσχύν αὐτῆς, διὰ τῆς φράσεως, ὅτι αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πρόξενον τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας, μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ ἀνδέχεται τινες τῶν ὑπαλλήλων νὰ παρεξηγήσωσι καὶ παρερμηνεύσωσι τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ μνησθέντος § τῶν ὁδηγίων μας, δὲν νομίζομεν ἀσκοπον πρὸς περισσοτέραν διευκρίνισιν αὐτῶν, καὶ ἀποφύγῃν ἐναντίας ἐκ μέρους αὐτῶν ἐνεργείας τοῦ καθήκοντος των περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ν' ἀπευθύνωμεν εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὴν παροῦσαν, καὶ ἐπιστῶντες τὴν προσοχὴν σας εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 7 τῆς μνησθείσης συνθήκης, νὰ σᾶς προσακλέσωμεν εἰς τὴν κατὰ γράμμα μὲ τὴν διάταξιν αὐτῆς συμμόρφωσιν σας, ἐνεργούντες συμφώνως μὲ ταύτην, ὥς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπάρχουσαν συνθήκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1861.

διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν. καὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν ἐξόδων. Έ. 191. 192. 271. 286 ε. 320. 327.

387. Ἄν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ δικταγὴν ἐνθάδε πῶς, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρτίως τῆς ἀγγελίας τούτης. — Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὲν μετὰ ἑξῆς μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ὅν ἡ ἐμποδισις συνέβη εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας, ἢ εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ εἰς τὴν Βαλτικὴν· μετὰ δὲ ἐντός, εἰ ἡ ἐμποδισις συνέβη εἰς τόπον ἀπωτέρον. — Αἱ προέσμεναι ἄνται ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῆς ἐμποδισις κοινοποιήσεως. — Ἐὰν αἱ ἐμποδισθεῖσαι πραγματεῖαι ᾔναι εἰς φθῶν ὑποκείμεναι, αἱ ἀνωτέρω προέσμεναι περιορίζονται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν εἰς ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, εἰς τρεῖς μῆνας. Έ. 366. 373. 374. 390.

388. Ἐνθὺ δικακὸν αἰ εἰς τὸ προσηγούμενον ἄσθρον ὀρισμέναι προέσμεναι, οἱ ἀσφαλιζόμενοι χρεωστοῦν νὰ καταβάλουν πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, πρὸς ἐλευθέρωσιν τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων. Οἱ ἀσφαλισταὶ δύνανται, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων ἢ μόνον, νὰ κινηθῶσι παντοιοτρόπως πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος.

389. Ἡ δὲ ἀνικανότης τοῦ πλοῖου πρὸς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰάν τὸ καθίσαν πλοῖον δύναται νὰ ἀνακινηθῇ, νὰ ἐπισκευασθῇ, καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν, πρὸς τὸν ὅποιον εἶναι διωρισμένον. — Ἐκ τὴν περίπτωσιν τούτην ὁ ἀσφαλιζόμενος διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνέξῃ τοὺς ἀσφαλιστὰς διὰ τὰ ἐκ τοῦ καθίσματος ἐξοδα καὶ τὰς ἀβλαβείας. Έ. 237. 297. 369. 390 ε. 400.

390. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἡσφαλισμένος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας. Έ. 374. 387. 389.

391. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ εἰς τὴν τὴν περίπτωσιν νὰ

προσπαθήσει παντοίῳ τρόπῳ νὰ εὕρῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰςπραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τόπον. Ἔ. 221. 237. 238. 241. 296. 392.

392. Εἶναι εἰς θάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεισῶν πραγματειῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένην περίπτωσιν, μέχρι τῆς εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον ἀφίξεως καὶ ἐκφορτώσεώς των. Ἔ. 332. 350. 393.

393. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὑπόκειται προσέτι εἰς τὰς ἀβάριας, εἰς τὰ ἐξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀποθέσεως, ἀναφορτώσεως, καὶ εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἐξοδον πρὸς διάσωσιν τῶν πραγματειῶν γενόμενον, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἔ. 374. 381. 397.

394. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 προθεσμιῶν ὁ πλοίαρχος δὲν ἡδυνήθῃ νὰ εὕρῃ πλοῖον διὰ νὰ φορτώσῃ εἰς αὐτὸ τὰςπραγματείας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἔ. 369. 391.

395. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἂν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δυνηθῇ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράτῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου διαταγὴν τοῦ ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὸν παρ' αὐτοῦ γενόμενον περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἅμα δοθείσης εὐκαιρίας. Ἔ. 258. 369. 396. 400.

396. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς λογαριασμὸν τοῦ, ἢ ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν· χρεωστεῖ δὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμοῦ. — Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀναδέχεται τὸν συμβιβασμὸν εἰς λογαριασμὸν τοῦ, χρεωστεῖ νὰ συνεισφέρῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγορᾶς κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, καὶ ἀναλόγως τῆς μετοχῆς του. —

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ κίνδυνοι τοῦ ὑπολοίπου πλοῦ ἔα-

408. Αἴτησις περὶ ἀβαρίας δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐὰν ἡ ἀβαρία δὲν ὑπερβαίῃ, κοινὴ μὲν οὖσα, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, μερικὴ δὲ, τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας τοῦ βλαφθέντος πράγματος. Ἐ. 399. 400. 403.

409. Ἡ συνθήκη ἐλεύθερον ἀβαρίας ἀπαλλάττει τοὺς ἀσφαλιστάς πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδουν ἀφορμὴν εἰς ἐγκατάλειψιν· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ ἀσφαλιζόμενοι δύνανται κατ' ἐκλογὴν ἢ νὰ κάμουν τὴν ἐγκατάλειψιν, ἢ νὰ κινήσουν τὴν περὶ ἀβαρίας ἀγωγὴν. Ἐ. 332. 369. 371. 401.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.

410. Ἐὰν ἐκ τρικυμίας, ἢ ἐξ ἐχθρικῆς καταδιώξεως, ὁ πλοίαρχος κρίνῃ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου νὰ ἐκβάλῃ εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τοὺς ἱστοὺς, ἢ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἀγκύρας του, λαμβάνει προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων μετόχων τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, ἡ γνώμη τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ὑπερισχύει. Ἐ. 220. 241. 301. 400. 411 ε.

411. Τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα, καὶ τὰ ἐτελέστερα ρίπτονται πρῶτα, καὶ μετὰ ταῦτα αἱ πραγματεῖαι τοῦ πρώτου καταστρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου καὶ μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 241. 410. 412. 413. 426.

412. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὴν γενομένην διάσχεψιν, ἅμα λάβῃ καιρόν. — Τὸ διάσχεμμα φανερώνει τὰ αἰτία τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν χύσιν, τὰ ἐκβληθέντα, ἢ βλαβέντα πράγματα· περιέχει τὰς ὑπογραφὰς τῶν διασχεψαμένων, ἢ τὰς αἰτίας, δι' ἃς δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπογράψουν. Ἀντιγράφεται δὲ εἰς τὸ βιβλίον. Ἐ. 224. 242. 246 ε. 413.

413. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ᾔθελε προσκομισθῇ, ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὸν κατὰ-λόγον, νὰ θεβαιώσῃ ἐνόρκως νὰ περιεχόμενα εἰς τὸ ἐντοφθιδίῳ ἀντιγεγραμμένον διάσκεμμα. ὙΕ. 246. 412.

414. Ὁ λογαριασμός τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως κατ' αἵτησιν τοῦ πλοίαρχου καὶ διὰ δοκιμαστῶν. — Οἱ δικασταὶ 1) διορίζονται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γενῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς λιμένα ξέντης ἐπικρατείας. Οἱ δοκιμασταὶ ἐρκίζονται πρὶν ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των. ὙΕ. 106. 414. Πολ. 291 ε.

4) Γαλλ. δοκιμασταὶ

415. Αἱ ἐκβληθεῖσαιπραγματεῖαι ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως· ἀπόδειξις δὲ τῆς ποιότητός των εἶναι τὰ φορτωτικὰ καὶ τὰ τιμολόγια, ἂν ὑπάρχουν. ὙΕ. 109. 222. 281. 418. 420.

416. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγούμενου ἄρθρου διοριζόμενοι δοκιμασταὶ ἐρκίζουσι τὸ ἐκ τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἐπιβάλλον ἐκάστη· ἡ δὲ πρᾶξις των αὐτῇ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου καθίσταται ἐκτελεστή. Εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡ πρᾶξις αὕτη καθίσταται ἐκτελεστή, ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ ἑρμοδίου τοπικοῦ δικαστηρίου. ὙΕ. 414. Πολ. 856.

417. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τῶν ἐκβληθέντων καὶ ἐπὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν των. ὙΕ. 327. 331. 418 ε.

418. Ὅταν τὰ φορτωτικὰ δὲν φανερόνουν τὴν ἀληθῆ ποσότητα τῶν πραγματειῶν, ἂν αὗται ᾖναι μεγαλητέρας τιμῆς

ἄξια, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουν κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἀπολεσθεῖσαι δὲ, πληρόνονται κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα. *Ἄν δὲ αἱ εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαι πρᾶγματεῖαι ᾖναι ποιότητος κατωτέρας παρὰ τὴν εἰς τοῦτο διαλαμβανομένην, διασωθεῖσαι μὲν συνεισφέρουν κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα, ἐκβληθεῖσαι δὲ, ἢ ἐλαβεῖσαι, πληρόνονται κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἄξιαν. Ἐ. 281. 415. 420.

419. Αἱ ζωοτροφίαι, τὰ πολεμεφόδια, καὶ ὁ ἱματισμὸς τῶν αποτελούντων τὸ πλήρωμα δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν. Ὅσα δὲ τούτων ἦθελον ἐκβληθῆ, πληρόνονται διὰ συνεισφορᾶς ὧν τῶν ἄλλων πραγμάτων.

420. Τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν, ἢ ὁηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ἀπολεσθέντα 1) μὲν, δὲν πληρόνονται, διασωθέντα δὲ, συνεισφέρουν. Ἐ. 281. 292. 415. 418. 421.

1) Γαλλ ἐκβληθέντα

421. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωμένα πράγματα, ἂν μὲν διασωθῶσι, συνεισφέρουν· ἐὰν δὲ μὴ ἐκβληθῶσιν, ἢ ἐλαβῶσιν ἐκ τῆς χύσεως, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμιάν περὶ συνεισφορᾶς αἴτησιν· ἡμπορεῖ δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ μόνου τοῦ πλοιάρχου. Ἐ. 229. 420.

422. Δὲν γίνεται συνεισφορὰ διὰ ἐλάβην γενομένην εἰς τὸ πλοῖον, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ ἐλάβη ἔγινε διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ χύσις.

423. *Ἄν ἡ χύσις δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, κάμμιὰ κατὰ συνεισφορὰν πληρωμὴ δὲν γίνεται· αἱ δὲ διασωθεῖσαι πρᾶγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν, ἢ τὴν ἀποζημιώσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐξεβλήθησαν, ἢ ἐβλάφθησαν. Ἐ. 424. 427.

424. *Ἄν ἡ χύσις σώσῃ τὸ πλοῖον, τὸ δὲ πλοῖον ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον τοῦ ἀπολεσθῆ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν ὑπὲρ τῆς χύσεως ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται κατὰστασιν ἄξιας των, ἀφαιρουμένων τῶν σώσεων.

425. Τὰ ἐκβληθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουν ποτὶ εἰς

τὴν πληρωμὴν τῆς εἰς τὰς διασωθείσας πραγματούσας μετὰ τὴν χύσιν προξηνηθείσης βλάβης. Αἱ πραγματοποιεῖται δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου, ὅταν ἀπολεσθῇ, ἢ γενῇ ἀνίκων πρὸς πλοῦν. 'Ε. 246. 369. 389 ε.

426. 'Εὰν δυνάμει διασκέματος γενῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου διέξοδος πρὸς ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματοποιειῶν, αὐταὶ συνεισφέρουν πρὸς διόρθωσιν τῆς εἰς τὸ πλοῖον προξηνηθείσης βλάβης. 'Ε. 241. 410 ε.

427. 'Εὰν αἱ πραγματοποιεῖται, αἱ τεθεῖσαι εἰς πλοίαρῖα πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πλοίου, εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν εἰσπλέοντες, ἀπολεσθούν, ἢ περὶ συνεισφορᾶς ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου. 'Εὰν δὲ ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου του, αἱ ἐπὶ τῶν πλοιαρίων τεθεῖσαι πραγματοποιεῖται δὲν ὑπόκεινται εἰς κάμμίαν συνεισφορὰν, καίτοι εὐδοθεῖσαι. 'Ε. 423.

428. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματοποιειῶν, ἢ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς, διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς. 'Ε. 191. 192. 221. 250. 259. 271. 429.

429. Ἄν μετὰ τὴν συνεισφορὰν οἱ ἰδιοκτῆται διασώσουν τὰ ἐκβληθέντα, χρεωστοῦν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν συμμετόχων πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐκ τῆς χύσεως γενομένων ζημιῶν καὶ τῶν σώστων. 'Ε. 428.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῶν.

430. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ γενῇ κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς. 'Ε. 384. 431 ε.

431. Ἡ περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγή παραγράφεται ἐντὸς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρθροῦ 373 ὀριζομένων προθεσμιῶν. 'Ε. 369.

432. Πᾶσα ἀγωγή, πηγάζουσα ἐκ ναυτικού ἢ ἐξ ἐμπορίου,

ῥιτικοῦ συμβολαίου, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου. Ε. 311. 332.

433. Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθοῦ τῶν βξιωματικῶν, ναυτῶν, καὶ παντὸς ἄλλου τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, παραγράφεται, ἐν ἔτος μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ. — Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τροφίμων δοθέντων εἰς τοὺς ναύτας κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιαρχοῦ παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν παράδοσιν. — Αἱ ἀγωγαὶ αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν προμηθευθέντων ξύλων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ναυπηγίαν, ἐξάρτισιν, καὶ ἐφοδίαςιν τοῦ πλοίου, παραγράφονται ἐν ἔτος μετὰ τὰς προμηθείας. — Αἱ περὶ πληρωμῆς μισθοῦ ἐργατῶν, καὶ τῶν παρὰ τούτων γενομένων ἔργων, ἐν ἔτος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀπεργασθέντων πραγμάτων· πᾶσα δὲ περὶ παραδόσεως πραγματειῶν ἀπαίτησις, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου. Ε. 250. 272. 286.

434. Δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ παραγραφή, ὅταν παρεμπίσῃ ἔγγραφον χρεωστικὸν εἴτε ἰδιόγραφον εἴτε ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἐγκεκριμένος, ἢ κλῆσις δικαστικῇ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου.

435. εἶναι ἀπαραδέκτοι ὅλαι αἱ κατὰ τοῦ πλοιαρχοῦ καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἀγωγαὶ περὶ θλάβης προξενθείσης εἰς τὰς πραγματείας, ἂν αὗται παρελήφθησαν χωρὶς διαμαρτυρίας. — πᾶσα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ περὶ ἀβαρίας ἀγωγή, ἐὰν ὁ πλοιαρχὸς παρέδωκε τὰς πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλον χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ. — πᾶσα ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως διὰ θλάβην προξενθείσαν ἐκ συγκρούσεως, γενομένης εἰς τόπον, ὅπου ὁ πλοιαρχὸς, δυνάμενος νὰ κάμῃ ἀπαίτησιν, δὲν τὴν ἔκαμε. Ε. 221. 286. 305. 332. 397. 407. Η. Ν. 590.

436. Αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπαιτήσεις αὗται εἶναι ἀκυροὶ, ἂν δὲν ἔγιναν καὶ ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς εικοσθεσσάρων

ὥρων, καὶ ἂν μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας των δὲν ἐκινήθῃ ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

Γενικαὶ διατάξεις.

437. Πᾶς ἔμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμὰς του, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας. 'Ε. 1. 69. 438. 440 ε. 644.

438. Ὁ πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὐρεθῆ εἰς μίαν τῶν περιπτώσεων ἀσυγγνώστου ἐλλείψεως 1), τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀναφερομένων, εἶναι χρεωκόπος. 'Ε. 586 ε. 593 ε.

1) Γαλλ. ἡ δόλου

439. Ἡ χρεωκοπία εἶναι διττή, ἀπλῇ καὶ δολία· κρίνεται δὲ ἡ μὲν ἀπλῇ παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς, ἡ δὲ δολία παρὰ τοῖς κακουργιοδικαῖς. Η. Ν. 405. 406. 'Ε. 586. 592.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

440. Πᾶς ὁ πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' οὗ παύσῃ τὰς πληρωμὰς του, νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου. Ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας. — Ἄν ἡ πτωχεύσας συνέβῃ εἰς ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν, ἡ κοινοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. 'Ε. 452. 524. 587.

441. Τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως· ἡ δὲ ἐποχὴ αὐτῆς προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ χρεώστου, εἴτε ἀφ' ἧς κλείσῃ τὰς ἀποθήμας του.

ἴτε ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὁποιοδήποτε ἐγγράφου ἀποδεικνύον-
τος ἀρνησιν ἐκπληρώσεως ἢ πληρωμῆς ἐμπορικῶν ὑποχρεώ-
σεων· ἀμμία δὲ τῶν ἀνωτέρω πράξεων δὲν ἀποδεικνύει τὴν
ἐνῆρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἂν δὲν ἔγινε παῦσις πληρωμῶν, ἢ
ἡλωπορήσις παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος. 'Ε. 437. 448. 454.

442. Ὁ πτωχεύσας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του,
ἀπαλλοτριούται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγ-
μάτων του. 'Ε. 447. 494. 530.

443. Κάνεις δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ προνόμιον ἢ ὑποθή-
κην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ τὰς δέκα ἡ-
μέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454.

444. Ὅλοι αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἀκινήτων
ἐτεροβαρεῖς πράξεις, αἱ γενόμεναι παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος
κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως,
εἶναι ἄκυροι, καὶ δὲν φέρουν ἀμμίαν βλάβην εἰς 1) τὴν ὁμά-
δα τῶν δανειστῶν. Ὅλοι αἱ τοῦ αὐτοῦ μὲν εἶδους, ἀλλ' ἀμ-
φοτεροβαρεῖς πράξεις, ἡμποροῦν νὰ ἀκυρωθοῦν κατ' αἵτησιν τῶν
δανειστῶν, ἂν οἱ δικάσῃ νομίσουν, ὅτι αἱ πράξεις αὐτὰς φέρουν
χαρακτῆρα δόλου. 'Ε. 445. 447.

1) Γαλλ. ὡς πρὸς

445. Ὅλοι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ ὑποχρεώσεις, αἱ γε-
νόμεναι παρὰ τοῦ χρεώστου κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ
τῆς ἐνάρξεως τῆς χρεωκοπίας 1), θεωροῦνται δόλιοι ὡς πρὸς
τὸν πτωχεύσαντα· εἶναι δὲ ἄκυροι, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει
βόλος ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναλλαττομένων. 'Ε. 454.

1) Γαλλ. πτωχεύσει

446. Πᾶσα πληρωμὴ, γενομένη κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς
πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως διὰ χρέη ἐμπορικὰ μὴ ἐμ-
πρόθεσμα, ἀνακαλεῖται. 'Ε. 447.

447. Πᾶσα πρᾶξις ἢ πληρωμὴ, γενομένη δολίως πρὸς βλάβ-
ην τῶν δανειστῶν, εἶναι ἄκυρος.

448. Ἡ ἐνάρξις τῆς πτωχεύσεως κατασταίνει ἀπαιτητὰ τὰ

χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συμποχρεοί, οὗτοι δὲν χρεωστοῦν εἰμὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν τῇ προθεσμίᾳ πληρωμῆς, ἀν δὲν προκρίνουν νὰ πληρώσουν ἀμέσως. Ἐ. 441.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

449. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως, εἴτε ἐκ τῆς δηλοποιήσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἐξ ἀναφορᾶς τινος τῶν δανειστῶν, εἴτε ἐκ τῆς κοινῆς φήμης, διατάσσει τὴν ἐπιθέσιν τῶν σφραγίδων· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις διευθύνεται παρευθὺς εἰς τὸν εἰρηνοδίκην. Πολ. 1049 ε. Ἐ. 440. 441. 450. 453. 454. Π. Ν. 454 ε.

450. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας, ὅταν ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροφωρηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Πολ. 1051. Π. Ν. 454 ε. Ἐ. 453.

451. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χρητοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα, τὰ ἔγγραφα, τὰ κινητὰ, καὶ τὰ ἐπιπλὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Π. Ν. 451 ε.

452. Ἐὰν οἱ πτωχεύσαντες ᾔνχι μέτοχοι ὁμορρυθμοὶ ἐταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται ὅχι μόνον εἰς τὸ κύριον κατάστημα τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. Ἐ. 20. 440.

453. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον τὴν περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἐ. 449. 450.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσληγχοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.

454. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις διατάσσει τὴν ἐπιθέ-

ειν τῶν σφραγίδων, τὸ ἐμποροδικεῖον ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ νὰ διορίσῃ ἐν ἑκ τῶν μελῶν τοῦ εἰσηγητῆν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἓνα ἢ πλεονέτερος πράκτορας κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς πτωχεύσεως, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἀναθέτει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος.—

Ἐὰν τυγλὼν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροπορηθέντος περὶ τῆς πτωχεύσεως, τὸ δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Ἐ. 441. 449. 453. 461. 462. 481. 483. 485. 494. 525.

455. Τὸ ἐμποροδικεῖον θέλει διατάξῃ συγχρόνως νὰ ἐληθῇ ὁ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρῆνῃ φυλακὴν, ἢ νὰ φυλάττεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινος ὑπηρετοῦ, ἢ πρὸς τινος χωροφύλακος· ἐν τριούτῃ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις, οὐδ' αἰτήσις περὶ παρρησίας κρητέσεως δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐ. 463 ἔ.

456. Οἱ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διοριζόμενοι πράκτορες ἡμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶν μεταξὺ τῶν νομιζομένων δανειστῶν, ἢ καὶ ὁποιωνδήποτε ἄλλων, οἵτινες ἤθελον παρέχει περισσοτέρας ἐγγυήσεις πιστῆς διαχειρίσεως. — Κάνεις δὲν ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ πράκτωρ οἷς ἐντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκτὸς ἂν ᾖ δανειστής. Ἐ. 459. 462 ἔ.

457. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται, καὶ περιλήψεις αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή, πλην ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν, ἥτις δύναται νὰ γενῇ παρὰ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν, παρὰ δὲ τῶν παρόντων ἢ τῶν δι' ἐπιτρόπου παριστανόμενων δανειστῶν, καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς θεώλωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· παρὰ δὲ τῶν ὑπα-

467. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν προβάλλῃ τὴν ἔκδοσιν προπεμπτηρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει, ἀρῶν ἀκούσῃ τὸν εἰσηγητὴν. Ἔ. 490.

468. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ πράκτορες θέλουν τὸν καλέσει παρ' ἐκυτοῖς, διὰ νὰ κλείσουν τοὺς ἐν ταῖς βιβλίοις λογαρισμοὺς ἐπὶ παρουσίᾳ του· ἔὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται πρὸς ἐμφάνισιν· ἂν δὲ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἔβρας μετὰ τὴν κλήτευσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Δύναται μολταῦτα νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἔὰν τὰ προβαλλόμενα παρ' αὐτοῦ ἐμπόδια κριθῶσι παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ εὐλόγα. Ἔ. 463. 472. 493. 516. 587.

469. Ὁ πτωχεύσας, ὁ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου, χρεωστὴς νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου· ἄλλως ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Ἔ. 466. 472.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

470. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις, πρὶν δηλοποιήσῃ τὴν πτώχευσίν του, ἤβλεν ἔχει ἑτοιμον τὸν ἰσολογισμόν του, ἤτοι τὰ χρεῖα καὶ τὴν περιουσίαν του, καὶ τὸν φυλάττει παρ' ἐκυτῶ, χρεωστὴς νὰ τὸν παροχώσῃ εἰς τοὺς πράκτορας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφ' οὗ ἀναλαμβάνουν τὰς ἐργασίας των. Ἔ. 9. 449. 471. 528.

471. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαρίθμησην καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, καὶ κατάστασιν τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ τὸν τῆς δαπάνης. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ ᾔῃαι χρονολογημένος καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ χρεώστου, βεβαιούντος τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ. Ἔ. 489.

472. Ἐὰν, ὅταν οἱ πράκτορες ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των,

εύσας δὲν εἶχεν ἐτοιμάσῃ τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστῇ ἢ δι' ἐπιτρόπου, κατὰ τὰς ὀριζομένας εἰς τὰ άρθρα 468 9 περιστάσεις, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσο-
οῦ, παρουσίᾳ τῶν πρᾶκτόρων ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τοῦ-
κισθέντος· πρὸς τὸ τέλος τοῦτο πρέπει νὰ κοινοποιηθῶσιν
πτωχεύσαντα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῶν 1), χωρὶς
πτοπισθοῦν. 'Ε. 489.

ἄλλ. του

. Ὅσακις ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε συνταχθῇ παρὰ τοῦ
ύσαντος, παρ' ἐπιτρόπου ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου, οἱ πρά-
ατολῶνται αὐτοὶ εἰς τὴν σύνταξιν του, βοηθοῦμενοι
καὶ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ἀπὸ τὰς
ορίας καὶ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ἤθελον λάβῃ παρὰ
ζύγου τοῦ πτωχεύσαντος, παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, τῶν
ον, καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων του. 'Ε. 472. 474.

. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ'
ἑνὸς ἢ περισσοτέρων δανειστῶν, ἢ καὶ τοῦ πράκτορος
νὰ ἐξομολογήσῃ, ἐξαιρουμένης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν
τοῦ πτωχεύσαντος, τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ εἰ-
υς, καὶ ὅσα ἀφορῶσι τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, κα-
καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ περιστατικῶν τῆς πτωχεύσεως
ς. 473.

. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πτω-
ς, ἢ χρεὼς ἢ τὰ τέκνα του δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς
ρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀποθανόντος ὡς πρὸς τὴν σύν-
οῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώ-
ας εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐπιβαλλομένας παρὰ τοῦ πα-
νόμου· εἰδὲ μὴ, οἱ πράκτορες προχωροῦν εἰς τὰς ἐργα-
ν. 'Ε. 468. 470. 487. 493. 516.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

476. Ὁ εἰσηγητὴς, ἅμα παραλάβῃ παρὰ τῶν πρακτόρων τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πολλῶν, τὸν κατάλογον τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ δι' ἐπιστολῶν. καὶ διὰ προγραμμάτων τοιχοκολλημένων καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρισμένων α). 'Ε. 458. 477. 478. 502.

477. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὴν χρεῖαν νὰ συγκαλέσῃ τοὺς δανειστάς καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. 'Ε. 459. 476.

478. Οἱ εἰρημένοι δανεισταὶ συνέρχονται, παρόντος τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

479. Πᾶς, ὅστις ᾔθελεν ἐμφανισθῇ ὡς δανειστὴς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἔ γ γ ρ α φ α 1) ᾔθελον ἀποδειχθῇ μετὰ ταῦτα ὡς π λ α σ τ ο υ ρ γ η θ έ ν τ α 2) ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινάς, τὰς

α) Ἐγκ. γραμμ. Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίους τοῦ βασιλείου. Ἡ περιπτώσει ἐμπορικῆς πτωχεύσεως διατάχθη, ὥστε τὰ διὰ τὰς νομοποιήσεις τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων κτλ. τέλη χαρτοσήμου ἐπικαταβάλλονται ἀπὸ τοὺς δανειστάς τοῦ πτωχεύσαντος τοὺς ἀπέχοντες τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νὰ γίνῃται ἡ δαπάνη ἀπὸ τὸν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ σφραγιστὸν χάρτην, ἐπὶ προσωρινῇ πιστώσει, καὶ ν' ἀπολαμβάνεται μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος. Εἰς τὴν δευτέραν τὰς περιστάσεων, ἡ εἰσπράξις τῶν χρημάτων τοῦ σφραγιστοῦ χάρτη ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν ταμία, ἐπὶ σημειώσει, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν θέλει δυνάμει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγκρίσῃ.

ἑπιβαλλομένης εἰς τοὺς συναιτίους δολίας χρεωκοπίας. 'Ε. 597. II. N. 405. 406.

1) Γαλλ. δικαιογραφα 2) Γαλλ. ὑποτεθειμένα

480. Οἱ δανεισταὶ συνελθόντες παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἑκκαὶ πέντε πρὸς ἑκατὴ ῥωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συνδίκου 1), τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου.

1) Γαλλ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' αὐτοὺς διοριστέων προσωρινῶν συνδίκων

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, τῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν ἔργων των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρῆτος καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὧν τῶν πράξεών των, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454. 483. 488. 527. Πολ. 695 ε.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων, καὶ ἐπιτίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπανα ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται μετὰ τὴν δόσιν τοῦ λογαριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων. 'Ε. 481. 485.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ χάρακος τοῦ εἵδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέττονται διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

485. Ἐὰν οἱ πράκτορες ᾖναι δανεισταὶ, δὲν λαμβάνουν καμμίαν ἀντιμισθίαν. 'Ε. 483.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσωρεῶν συνάκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρεῶν συνάκων.

476. Ὁ εἰσηγητής, ἔκτε παραλὸν πρὸς τὸν πρὸς τὸν ἰσολογισμόν, χρειάζεται νὰ συντάξῃ, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πολλῶν, τὸν κατάλογον τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς ἐμπροσθοκείμεον, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ δι' ἐπιστολῶν καὶ προγραμμάτων τελεγραφικῶν καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἡμερησίως (1). Ε. 458. 477. 478. 502.

477. Ὁ εἰσηγητής δύναται κατὰ τὴν κρίσιν νὰ τινάξῃ τοὺς δανειστὰς καὶ πρὸ τῆς συνάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. 459. 476.

478. Οἱ εἰσηγμένοι δανειστὰὶ συνέρχονται, πικρύνοντες εἰσηγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον τόπον.

479. Πᾶς, ὅστις ἤθελεν ἐμπροσθεῖς ὡς δανειστής εἰς συνέλευσιν πρώτην, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἔγγραφα ἔχοντες ἀποδεχθῇ μετὰ τῶν ὡς πλυστουργηθέντων συμφωνούντων μετ' αὐτοῦ πτωχεύσαντων, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς

α) Ἐγκ. γραμμ. Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίους τοῦ βασιλείου περιπτώσει ἐμπορικῆς πτωχεύσεως διατάχθη, ὥστε τὰ διὰ τὰ νομοθεσίας τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων κτλ. τέλη χρεωστικῶν προκαταβάλλωνται ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τοῦ πτωχεύσαντος τοῦ τέσαντος τὴν κήρυξιν τῆς πτωχεύσεως. Ἄν δὲ δὴν ὑπάρχωσι, νὰ γίνεταί ἡ ἀπὸ τὸν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖον γιστὸν χάριτι, ἐπὶ προσωρινῇ πιστώσει, καὶ ν' ἀπολαμβάνεται ταῦτα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος. Εἰς τὴν δευτέραν τὴν περίστασιν, ἡ εἰσπραξις τῶν χρημάτων τοῦ σφραγιστοῦ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ μίαν, ἐπὶ σημειώσει, τὴν ὅποιαν εἰς αὐτὴν θέλει δικαίωμα ὁ ματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγκαίρως.

ἑλλομένας εἰς τοὺς συναιτίους δολίας χρεωκοπίας. 'Ε.
7. Π. Ν. 405. 406.

) Γαλλ. δικιόγραφα 2) Γαλλ. ὑποτεθειμένα

180. Οἱ δανεῖσται συναλθόντες παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγη-
τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἱκανῶν πρὸς
πλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συν-
κοῦ 1), τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου
του.

1) Γαλλ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' αὐτοὺς διοριστίων προσωρινῶν
δίκων

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, τῶν μετὰ τὸν διο-
ρισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν
ῶν των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρόντος καὶ τοῦ
ηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὧν τῶν πράξεών των, καὶ περὶ
καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454. 483. 488. 527.
ἀλ. 695 ἔ.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμ-
νουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων, καὶ
τίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπαντα ἡ διοίκησις τῆς πτω-
χεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται μετὰ τὴν ὁσίαν τοῦ
ριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν
σωρινῶν συνδίκων. 'Ε. 481. 485.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ
τοῦ εἵδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέ-
ν τεθῇ διὰ διοικητικῶν κανονισμῶν.

485. Ἐὰν οἱ πράκτορες ᾔναι δανεῖσται, δὲν λαμβάνουν καμ-
ἀντιμισθίαν. 'Ε. 483.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων, καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

486. Οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι, ἅμα διορισθῶσι, θέλουν ζητῆσαι τὴν λύσιν τῶν σφραγίδων, καὶ θέλουν ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος. Εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ παραλάβουν βοήθον ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ὅντινα κρίνουν εὐλογον. Συμφώνως δὲ μὲ τὸ ἄρθρον 937 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ ἀπογραφὴ γίνεται παρὰ τῶν συνδίκων, βαθυδὸν λυομένων τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις τὴν ὑπογράφει εἰς πᾶσαν διακοπὴν. Πολ. 4066. 4072. 'Ε. 489. 517.

487. Ὁ πτωχεύσας πρέπει νὰ παρευρίσκεται, ἢ νὰ καλῇται ἐν τάξει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν. 'Ε. 468. 475.

488. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ πράκτορες καὶ οἱ προσωρινοὶ καὶ δριστικοὶ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ παραδίδουν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα ὑπόμνημα ἢ συνοπτὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτηρῶν αὐτῆς. 'Ε. 484. Ποιν. 456.

489. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πτωχευσάντων, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, τῆς ἀπογραφῆς, καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, ἀφορώσης τὴν πτώχευσιν, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ πᾶσαν περὶ τούτου διασάφησιν, καὶ νὰ κάμῃ ἐπομένως τὰς ἀντικείμενὰς πράξεις ἢ καταδιώξεις· πάντα δὲ ταῦτα αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀνεξόδως. 'Ε. 471 ε. 486. 526. 595.

490. Ἐὰν ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλῇ ἢ δο-
λῇ, ἂν ἐξεδῶθῃ κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα προσαγωγῆς,
πυλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτων ἀνυπερθέτως
τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν
δύνανται οὔτε ὁ εἰσηγητὴς νὰ προβάλῃ, οὔτε τὸ δικαστήριον
νὰ ἐκδώσῃ προπεμπτήριον ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 466.
467.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν
πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

491. Τελειωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, αἱ πραγματεῖαι, τὰ
γρήματα, τὰ θανειστικά ἔγγραφα, τὰ κινητὰ, καὶ τὰ ἐπιπλο-
αῖα τοῦ χρεώστου παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἱ ὅποιοι θεβαι-
οῦσιν ὑποκάτω τῆς ἀπογραφῆς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν. Ἐ. 463.

492. Οἱ σύνδικοι δύνανται, δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ
ἀγροληθοῦν εἰς τὴν εἰσπράξιν τῶν θανείων τοῦ πτωχεύσαντος.
Δύνανται δὲ προσέτι νὰ πωλήσουν τὰ 1) πράγματα καὶ τὰς
πραγματείας του, εἴτε διὰ πλειστηριασμοῦ, εἴτε διὰ μεσιτῶν
ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, εἴτε καὶ συμβιβαστικῶς, κατ' ἰδίαν ἀν-
τῶν ἐκλογὴν. Ἐ. 463. 583.

1) Γαλλ. κινητὰ

493. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβῃ προπεμπτήριον, οἱ σύνδικοι
δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθῶν, διὰ νὰ εὐκολύνῃ καὶ βοηθήσῃ
τὴν διοίκησίν του· ὅλουν δὲ προσδιορίσει τὴν ἀμοιβὴν τῶν κό-
πων του. Ἐ. 468. 475.

494. Πᾶσα πολιτικὴ ἀγωγή κινηθεῖσα πρὸ τῆς πτωχεύσεως
κατὰ 1) τοῦ πτωχεύσαντος καὶ κατὰ τῶν κινητῶν αὐτοῦ, δὲν
δύνανται, ἀφοῦ οἱ πράκτορες καὶ οἱ σύνδικοι ἀναλάβουν τὰς ἐρ-
ασίας των, νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰμὴ κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ
τῶν συνδίκων. Ὡσαύτως δὲ ὅλαι αἱ μετὰ τὴν πτώχευσιν ἀγω-
αὶ κινεῖνται 2) κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων. Ἐ.
42. 454. 489. 499.

1) Γαλλ. τοῦ προσώπου 2) Γαλλ. μόνον

495. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ ἔχουν αἰτίαν παρὰ πόνων κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν, ἄλλως ἀναφέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Ἐ. 458.

496. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ τῶν εἰσπράξεων χρήματα, ἀφαιρουμένων ὧλων τῶν ἐξόδων, ἐναποτίθενται εἰς δίκλειθρον κιθώτιον· ἐκ δὲ τῶν δύο κλειδίων, τὸ μὲν παραδίδεται εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν πρακτόρων ἢ συνδίκων, τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἓνα τῶν δανειστῶν, ἐκλεγόμενον ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐ. 465. 527. 530.

497. Ἄνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα θέλει παραδίδεσθαι σημείωσις τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τῆς πτωχεύσεως εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις δύναται, κατ' αἰτησιν τῶν συνδίκων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν μέρους, ἢ ὧλων τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, ἢ εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπου τοῦ ταμείου τούτου, διὰ νὰ λογισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν οἱ τόκοι τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο παραδοθέντων χρημάτων.

498. Τὰ εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ἐναποτεθέντα χρήματα ἀποδίδονται, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.

499. Οἱ πράκτορες, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν, ὅτ' ἥς ἡμέρας ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. — Χρεωστοῦν προσέειν νὰ κάμουν αἰτησιν περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν οὗτος, ἔχων δικαιώματα ὑποθήκης, δὲν εἴχῃ κάμῃ τοιαύτην αἰτησιν. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὰ σημανόμενα

των περιληψιν τῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ των ἀποφάσεων. 'Ε. 442. 459. 482. 494.

500. Χρεωστοῦν νὰ χάμουν ἐπ' ὀνόματι τῆς δμάδος τῶν δανειστῶν ἐγγραφήν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν ὁποίων γνωρίζουν τὴν ὑπαρξιν. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ 1) δηλοποιούσῃ τὴν ὑπαρξιν τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἀναφερούσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀπορώσεως τὸν διορισμὸν των ἀποφάσεων.

1) Γαλλ. σημειώσει

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.

501. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γενῇ ἀνυπερθέτως, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἐφορᾷ ὥστε νὰ προοδεύσιν ἐπιμελῶς καὶ περὶ τούτου ἐργασίαι, καθ' ὅσον οἱ δανεισταὶ βαθμηδὸν ἐμφανίζονται. 'Ε. 504. 511.

502. Ὅλοι οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος θέλουν εἰδοποιηθῇ ἐξέπιττες διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τῶν συνδίκων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως νὰ δηλοποιήσωσιν ἐν τίνι δικαιώματι καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισταὶ, 1) ἢ νὰ καταθέσουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τὰ δανειστικά των ἐγγραφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς. 'Ε. 458. 476. 511 ε. 527.

1) Γαλλ. νὰ τοῖς παραδώσωσιν,

503. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γίνεται, ἀντικαρισταμένων τοῦ δανειστοῦ ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις κάμνει τὴν περὶ τούτου ἐγγραφὴν ἐκθεσιν. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κατὰ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, τὰς μετὰ τὴν προθεσμίαν τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὁρισθείσαν. 'Ε. 505. 511. 597.

504. Πᾶς δανειστής, τοῦ ὁποίου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἔδεικται δι' ὅρκου, δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐξέτασιν.

τῶν λοιπῶν δανείων, καὶ νὰ κάμῃ ἀντιζήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξετάσεις. 'Ε. 506 ἔ. 597.

505. 'Η ἀγορῶσα τὴν ἐξέτασιν ἐκθασίς θελεῖ ἀναφέρει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων, καὶ φανερόναι τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν· περιέχει σύντομον περιγραφήν τῶν ἐγγράφων τούτων, τὰ ὅποια θέλων συμπαραβλήθῃ μὲ τὰ κατάστιχα τοῦ πτωχεύσαντος· ἀναφέρει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ σβέσματα, καὶ τὰς παρειαγραφάς· φανερώνει, ὅτι ὁ φέρων τὸ δανειστικὸν ἐγγράφον εἶναι νόμιμος δανειστής τῶν γρημάτων, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ. — 'Ο εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστάς τὴν ἐμφάνισιν τῶν καταστίγων των ἢ ἀποσπάσματα αὐτῶν ἐξηγμένα διὰ προστάγματος τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου· δύναται προσέτι νὰ τοὺς παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὅποιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφοράν του, ἀποφασίζει. 'Ε. 506. 508 ἔ.

506. 'Εὰν τὸ δάνειον ᾔνῃ ἀναμεισθήτητον, οἱ σύνδικοι κάμουν εἰς ἕκαστον τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων τὴν ἐξῆς σημείωσιν, προσυπογραφόμενοι· »δεκτὸν εἰς τὰ γρῆν τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . διὰ ποσότητα . . . τῇ . . . — 'Ο εἰσηγητὴς γράφει τὸ, θεωρήθη, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν. 'Ε. 504. 508 ἔ. 514 ἔ.

507. Πᾶς δανειστής, ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τοῦ δανείου του ἐξέτασις, γρεωστεῖ νὰ θεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ εἰρημένον δάνειον εἶναι ἀδολεῦτον καὶ ἀληθινόν. 'Ε. 514. 513. 514. 597.

508. 'Εὰν τὸ δάνειον ἀμεισθῇται ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται, κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, νὰ διατάξῃ τὸν δανειστὴν νὰ προσφέρῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δανείου του ἐγγράφα, διὰ νὰ παρκατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπροθέκου· δύναται δὲ καὶ χωρὶς κλήσεως νὰ παραπέμψῃ τοὺς διακρουμένους θερχυπροθέκους εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὅποιον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφοράν του, διατάζει. 'Ε. 458.

509. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γε-
νῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις περὶ τῶν γεγονότων, καὶ νὰ
προσκληθῶσιν ἐξεπίτηδες ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ δυνάμενοι νὰ δώσουν
περὶ τούτου πληροφορίας. Πολ. 306. 307 ε.

510. Ἀφ' οὗ παρέλθουν αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων ὥρι-
σμένοι προθεσμίαι, οἱ σύνδικοι ὀφείλουν νὰ κάμουν ἐκθεσιν
περιέχουσαν τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐμφανισθέντων τυγλὸν δανει-
στῶν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη περαινομένη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦς
κατασταίνει ὑπερήμερους.

511. Τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ,
δίδει δι' ἀποφάσεως νέαν περὶ τῆς ἐξετάσεως προθεσμίαν. —

Ἡ προθεσμία αὕτη προσδιορίζεται ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῆς
διαμονῆς τοῦ ὑπερήμερου δανειστοῦ, λογιζομένης μιᾶς ἡμέρας
πρὸς τριῶν μυριάμετρων ἀπόστασιν· ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς
Γαλλίας δανειστὰς διατηροῦνται αἱ παρὰ τοῦ 73 ἄρθρου τῆς
πολιτικῆς δικονομίας ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι. Πολ. 541. Ἐ.
510.

512. Ἡ τὴν νέαν προθεσμίαν προσδιορίζουσα ἀπόφασις
κοινοποιεῖται εἰς τοὺς δανειστὰς, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ
ἄρθρου 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δια-
τυπώσεων τούτων ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινοποίησιν ὡς πρὸς τοὺς μὴ
ἐμφανισθέντας δανειστὰς· ἐν ἀναβολῇ δὲ ἐκ τούτου ὁ
ῥιζισμὸς τῶν ὁριστικῶν συνδίκων. Πολ. 894. Ἐ. 527 ε.

513. Ὅσοι δὲν ἐμφανισθῶσιν, καὶ δὲν κάμουν τὴν ἐνεργον
θεθαύωσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὠρισμένης προθε-
σμίας, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν· δύνανται ὅμως
νὰ κάμουν τὴν ἀνακόπην μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν
χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· πλὴν δὲν ἡμ-
ποροῦν, καὶ ἄγνωστοι δανεισταὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, νὰ ἀπαι-
τήσουν τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἤδη διανομῶν, αἱ ὁποῖαι λο-
γίζονται ἀμετάκλητοι ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἀποστερουμένους ὁλο-
τελῶς τοῦ μεριδίου, τὸ ὁποῖον ἐδύναντο νὰ ἀπαιτήσουν 1).

1) Γὰρ ἐξ αὐτῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῶν ὀριστικῶν συνδίκων, καὶ περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνελεύσεως τῶν δανειστῶν, τῶν ὑποίων τὰ δάνεια
ἐξετασθέντα ἐβεβαιώθησαν δι' ὄρκου.

514. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ παρέλθουν αἱ περὶ ὀκωμοσίας τῶν γνωστῶν δανειστῶν πρὸς θεβαίωσιν τῶν δανείων τῶν ὀρισμέναι προθεσμίαι, οἱ δανεισταὶ, τῶν ὑποίων τὰ δάνεια ἔγειναν δεκτὰ, θέλουν συγκαλεσθῇ παρὰ τῶν προσωρῶν συνδίκων. 'Ε. 502. 503. 506. 507. 541. 512. 527.

515. Κατὰ τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ εἰς τὸν διορισθέντα τόπον, θέλει γενῇ συνέλευσις, προεδρεύοντος αὐτοῦ· εἰς τὴν συνέλευσιν δὲ ταύτην δὲν εἶναι δεκτοί, εἰμὴ οἱ ἀγνωρισθέντες δανεισταὶ, ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. 'Ε. 517.

546. Ὁ πτωχεύσας θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην· χρεωστὴ δὲ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἂν ἔχῃ προπεμπτήριον. Ἡ διὰ πληρεξουσίου παρουσία τοῦ δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ διὰ αἰτίας εὐλόγους, ἐγκριθείας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. 'Ε. 466. 468. 475. 490.

517. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν κατ' ἐπιτροπὴν ἐμφανιζομένων· οἱ δὲ προσωρινοὶ σύνδικοι δίδουν κατὰ διαταγὴν τοῦ λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως 1), περὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατυπώσεων, καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐργασιῶν· ὁ δὲ πτωχεύσας λέγει τὰ δικαιολογήματά του. 'Ε. 475.

1) Γαλλ. ἐνώπιόν του,

518. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

519. Δὲν δύναται νὰ γενῇ κάμμία συνθήκη μεταξύ τῶν διασκεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Πρὸς σύστασιν δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται συνδρομὴ δανειστῶν πλειόνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παριστανόντων ἐν ταῦτῃ διὰ τῶν ἐξετασθέντων δανειστικῶν ἐγγράφων των τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ'. μέρους τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἐξετασθέντων καὶ καταστιχωθέντων δανείων ἄλλως, ἢ συνθήκη νομίζεται ἄκυρος. Ἐ. 521. 522.

520. Οἱ δανεισταί, οἱ ἔχοντες ὑποθήκης ἐγγράφας καὶ ἐνέχυρα, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις. Ἐ. 524. 535. 539.

521. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν πράξεων, τῶν βιβλίων, καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ πτωχεύσαντος παρέχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, δὲν δύναται νὰ γενῇ κάμμία μεταξύ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συνθήκη, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως. Ἐ. 490. 526. 586 ε.

522. Ὁ συμβιβασμὸς, ὑπαρχούσης συναιρέσεως, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ ὑπογραφῇ πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις 1). Ἐὰν οἱ πλείστοι τῶν δανειστῶν συμφωνῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, τὰ δὲ δάνειά των, λαμβανόμενα συνάμα, δὲν ἀναβαίνωσι μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων, ἢ διάσκειψις ἀναβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ ὀκτὼ μόνον ἡμέρας. Ἐ. 519.

1) Γαλλ. ἐπὶ συνεδριάσεως

523. Οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν συμβιβασμὸν δανεισταί χρεωστοῦν νὰ κοινοποιήσουν τὰς ἀνακοπὰς των εἰς τοὺς συνδίκους καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνπερβέτως. Ἐ. 524.

524. Ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυροῦται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ

τῆς περὶ τῶν ἀνακοπῶν ἀποφάσεως· ἡ δὲ ἐπικύρωση κατασταίνει τὸν συμβιβασμὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς, καὶ διατηρεῖ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τοῦτου ἕνεκα οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ ἐγγράψουν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, ἂν εἰς τὸν συμβιβασμὸν δὲν ὤρισθῇ τὸ ἐναντίον. Ἐ. 526. 539.

525. Κοινοποιηθείσης τῆς ἐπικυρώσεως εἰς τοὺς προσωρινούς συνδίκους, οὗτοι χρεωστοῦν νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὀριστικὸν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, παρουσίᾳ τοῦ εἰσγηγητοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θέλει συζητηθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει. Οἱ σύνδικοι παραδίδουν ἐπομένως εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ βιβλία του, τὰ ἔγγραφα του, καὶ τὰ ἐπιπλά του· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ὁ δὲ εἰσγηγὴς καὶ οἱ σύνδικοι παύουν τῶν ἔργων των, καὶ γίνονται περὶ τούτων ἀπάντων ἑκθέσεις παρὰ τοῦ εἰσγηγητοῦ. Ἐ. 481. 527. Πολ. 695.

526. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται διὰ κακὴν διαγωγὴν, ἢ διὰ δολιότητα, νὰ ἀποποιηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ· εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ ἀποποίησις παρέχει τεκμήριον χρεωκοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις δικαιοματικῶς παραπέμπεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα· οὗτος δὲ χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ αὐτεπαγγέλτως. — Ἐὰν τὸ δικαστήριον κάμῃ τὴν ἐπικύρωσιν, κηρύττει τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστὸν καὶ ἀποκαταστάσιμον, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς εἰς τὸ κατωτέρω περὶ ἀποκαταστάσεως τμήμα περιεχομένου. Ἐ. 531. 586 ἔ. 604. Ποιν. 157.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν.

527. Ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ συμβιβασμός, οἱ δανεισταὶ συνέρχονται καὶ συνιστᾷσι διὰ προσωπικῆς ἀπλῶς πλειονότητος

πῶν παρόντων δανειστῶν συνάλλαγμα ἐνώσεως, διορίζουν ἓνα, ἢ περισσοτέρους δριστικούς συνδίκους, καὶ ἓνα ταμίαν πρὸς παραλαβὴν τῶν ὀπωσδήποτε συναγομένων χρημάτων. Οἱ δριστικοὶ σύνδικοι λαμβάνουν παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων λογαριασμὸν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 481 περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πρακτόρων εἴρηται. Ἐ. 465. 496. 563.

528. Οἱ σύνδικοι φέρουν τὸ πρόσωπον τῆς δμάδος τῶν δανειστῶν· ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἐν ᾗ ἔστι ἀνάγκη· ἐπιχειροῦσι, δυνάμει τοῦ περὶ ἐνώσεως συναλλάγματος καὶ χωρὶς τινος ἄλλου ἐπισήμου ἐγγράφου, τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν πραγματειῶν, καὶ ὅλων τῶν κινήτων του, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους αὐτοῦ, τὰ πάντα ἐπιστατοῦντες τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πτωχεύσας. Ἐ. 470. 492. 564. 588. 600.

529. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀποδίδονται, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ εἰς τὴν οἰκογενεάν του τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἱμάτια, στρώματα, καὶ πιπλα. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη γίνεται κατὰ πρότασιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ κάμουν καταγραφὴν τῶν ἀποδιδόμενων πραγμάτων. Ἐ. 554.

530. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, ὁ πτωχεύσας ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, λόγῳ βοηθήματος, μέρος χρημάτων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων του. Οἱ σύνδικοι προβάλλουν περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ δὲ δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἵποφασίζει περὶ τούτου ἀνολόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς ἀδόλου τροαιρέσεώς του, καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ἔλουν ὑποφέρει οἱ δανεισταὶ του. Ἐ. 442. 465. 496.

531. Ὅσακις ὑπάρχῃ ἐνωσις δανειστῶν, ὁ εἰσηγητὴς κάλινει πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν περιστατικῶν. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἀποφασίζει, ὡς τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ παρόντος διδίου εἴρηται, ἀν' ὁ πτω-

χρόνος ἔχει τριημεστός καὶ ἀποκτιστάσιμος, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιπλέοντος ἐμπορεύσεως ἔχει ἀποκτιστὰς, παρὲν τεκμήριον χρεωστικῆς κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις περὶ τῆς δικαιοματικῆς εἰς τὸν εἰσηγητήν, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 526 εἴρηται. Έ. 586. 604. Πον. 157.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιοματικῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

532. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων, εἰσλθῆῃσα πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν δριστικῶν συνδικίων, οὗτοι μόνον δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὰ πρὸς πώλησιν χρεωστοῦν δὲ νὰ ἀσοληθῶσιν εἰς τοῦτο ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, κατὰ τὰς ἐξῆς 1) διατυπώσεις. Έ. 564 έ.

1) Γαλλ. κατωτέρω ἐκτεθησομένης

533. Οἱ σύνδικοι θέλουν παραδῶσει εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατὰλογον τῶν δανειστῶν, τῶν ἀντιποιοιμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινήτων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάζει νὰ πληρωθῶν οἱ δανεισταὶ οὗτοι ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον συναχθῆ. Ἐὰν ὑπάρχουν δανεισταὶ ἀμφισβητοῦντες τὸ προνόμιον, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει, τὰ δὲ ἔξοδα πληρόνονται παρὰ τῶν ἀποτυχόντων, καὶ δὲν λογίζονται εἰς θάρος τῆς δμάδος.

534. Ὁ δανειστής, ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἐν πτωχεύσει εὐρισκομένων, θέλει μεθεῖσι εἰς τὰς διανομὰς ὄλων τῶν δμάδων μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς του. Έ. 558 έ.

535. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἡσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων, δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν δμάδα τῶν δανειστῶν, εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως. Έ. 520. 536.

536. Οἱ σύνδικοι ἔχουν τὴν ἀδειαν γὰ παραλαβεῖν τὰ

έχυρα πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρόντες τὸ χρέος.
 ζ. 535.

537. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὰ ἐνέχυρον, πω-
 εῖται 1) παρὰ τῶν δανειστῶν, καί, ἂν ἡ τιμὴ τοῦ ὑπερ-
 ῖνη τὸ δάνειον, τὸ περίσσευμα παραλαμβάνεται παρὰ τῶν
 νδίκων· ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀποπληρωμὴν, ὁ ἔχων τὸ
 ἔχυρον δανειστῆς λαμβάνει εἰς τὴν διανομὴν
 ετοχὴν 2) περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 538.

1) Γαλλ. καὶ πωλητῇ 2) Γαλλ. πληρόνεται κατὰ συνδρομὴν

538. Οἱ δι' ἐγγυήσεως ἡσφαλισμένοι δανεισται θέλουν συμ-
 μερίσθῃ εἰς τὴν δμάδα, ἀφαιρουμένων τῶν χρημάτων, τὰ
 οἷα ἔλαβον τυχὸν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ 4). Ὁ ἐγ-
 ητής περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν δμάδα δι' ὅσα ἐπλήρω-
 ν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 558 ε.

4) Γαλλ. ἐγγητοῦ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

539. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τῆς τιμῆς
 ὧν κινήτων, ἡ καὶ συγχρόνως, μόνοι ἐκ τῶν ἐνυποθήκων δα-
 νειστῶν οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων
 νέρχονται, καθ' ὅσα μένουσιν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενα,
 εἰς τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν χρημά-
 των τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δμάδα τῶν τελευταίων τούτων. Ἐ.
 20. 524. 543. 558.

540. Ἐὰν τὰ κινήτᾶ, πωληθέντα πρὸ τῶν ἀκινήτων, δώ-
 νουν ἀφορμὴν εἰς μίαν, ἡ περισσοτέρας χρηματικὰς διανομὰς,
 ῖν διανεμηθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, οἱ ἐνυπόθηκοι δανει-
 ται συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὀλοκλη-
 ρου τοῦ δανείου των, ἐνεργουμένων χρεῖας καλούσης τῶν κα-
 οτέρω ἀφαιρέσεων. Ἐ. 558 ε.

541. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν περὶ τὰ-
 ως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπόφασιν, ὅσοι ἐκ τῶν δα-

νειστῶν τούτων τύχῳσιν ἐπωζελοῦς τάξεως, ὥστε νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων ὅλα τὰ δάνεια, δὲν θέλουν λάβῃ τὸ ὅλον τῶν ἐνυποθήκων δανείων τῶν 1) εἰμὴ ἡλαττωμένον κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὑποίκιν ἔλαβον ἤδη συνελθόντες μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν· τὰ δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως προερχόμενα χρήματα δὲν μένουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔκπτωσις αὕτη. 'Ε. 558 ε.

1) Γαλ. τὸ ποσὸν τῆς ὑποθηκικῆς κατατάξεώς των

542. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, οὔτινες ὡς ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων εἰμὴ μέρος· μόνον τῶν δανείων των, ἐνεργοῦνται τὰ ἐξῆς. — Τὰ ἐπὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των κανονίζονται ὀριστικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων των, τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατὰταξιν αὐτῶν. Ὅσα δὲ χρήματα ἤθελον λάβῃ ἐκ τῆς προγεγονυίας διανομῆς ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μετοχῆς των, καὶ μεταφέρονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν.

543. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν τύχῳσιν ἐπωζελοῦς τάξεως, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοὶ ἀνέγγυοι δανεισταί. 'Ε. 558 ε.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

544. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τὰ ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα καὶ αἱ ἀγοгаὶ τῶν γυναικῶν κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς. 'Ε. 65 ε. 547.

545. Αἱ ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμέναι γυναῖκες, αἱ ἔχουσι χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κοινὰ μὲν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐάλλωσιν ἀκόμη 1) εἰς τὴν κοινότητα τὰ ἀκίνητά των, ἀπολαμβάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα ἀκίνητα, καὶ ὅσα τὰ

χὸν μετὰ τὸν γάμον προσέλαβον ἐκ κληρονομίας, ἀπὸ δωρεάς μεταξὺ ζώντων ἢ δι' αἰτίαν θανάτου. 'Ε. 548.

1) Γαλλ παρέλκει τὸ, ἀκόμη

546. 'Απολαμβάνουν ὡσαύτως ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα ἀπέκτησαν ἀκίνητα, μὲ χρήματα προερχόμενα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν, δωρεῶν, καὶ κληροδοσιῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται βητικῶς εἰς τὸ τῆς κτήσεως ἔγγραφον ἢ χρησὶς τῶν χρημάτων τούτων, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐπιστήμου ἐγγράφου πόθεν ταῦτα ἐπῆγγασαν. 'Ε. 547. 550.

547. 'Υφ' ὁποιονδήποτε ὅρον καὶ ἂν ᾖναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐξαίρουμένης τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένης περιπτώσεως, τὸ κατὰ νόμον τεκμήριον εἶναι, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας του, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ διακαιώματος ὃ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον. 'Ε. 550.

548. 'Η γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 545 καὶ 546 πηγάζουσιν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρέη καὶ τὰς ὑποθήκας, εἴτε ἐκουσίως ὑπεχρεώθῃ εἰς τοῦτο, εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθῃ.

549. 'Η γυνὴ δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, νὰ κινήσῃ καμμίαν ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν εἰς τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα περιεχομένων πλεονεκτημάτων· καὶ ἀμοιβαίως, οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὤφελθῶσιν οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων. 'Ε. 553.

550. *Ἀν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἐπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον, ὅτι ἔλαμε τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἀνδρὸς της· ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κινή-

ση κάμψιν κατὰ τῆς πωλείσεως ἀγωγῆν, ἐκτὸς ἐν ἀποδείξῃ τὸ ἐγκρίειν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 547 εἰρηται.

551. Ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, δὲν ἔχει δικαίωμα ὑποθήκης περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων, ὅτι ἔφερεν εἰς προῖκα, περὶ τῆς ἀντικατάστασεως τῶν ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ γάμου ἀπαιλουμένων κτημάτων τῆς, καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐνεκα τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός τῆς συνομολογηθέντων χρεῶν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐνῆκον εἰς τὸν σύζυγόν τῆς. 'Ε. 553.

552. Ἐξομοιοῦται κατὰ τοῦτο μὲ τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου ἔμπορος, ἡ γυνή, ἥτις ἤθελε νυμφεῖσθαι υἱὸν ἐμπόρου, μὴ ἔχοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κἀνὲν ἔργον, ἡ ὠρισμένον ἐπάγγελμα, καὶ γενόμενον μετὰ ταῦτα ἔμπορον. 'Ε. 553.

553. Ἐξαίρεται τῆς διατάξεως τῶν ἀρθρῶν 549 καὶ 551, καὶ θέλει ἀπολύει θλῶν τῶν τῆς ὑποθήκης δικαιοματίων, τὰ ὁποῖα ὁ πολιτικός νόμος δίδει εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ γυνή τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ ἐμπόρου ὠρισμένον ἐπάγγελμα. Πλὴν ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ γαμηλίου ἔτους.

554. Ὅλα τὰ ἐπιπλά καὶ τὰ κινητὰ πράγματα, οἱ ἀδάμαντες, αἱ εἰκόνες, τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ σκεύη, καὶ ἄλλα πράγματα, πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς γυναίκης ὑπάρχοντα, ὁποιοσδήποτε καὶ ἀν ᾖναι ὁ ὅρος τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος, ἀνήκουσι εἰς τοὺς δανειστάς· ἡ δὲ γυνή δὲν ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλοτι παρὰ τὰ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν ἱμάτια καὶ θόβνια, τὰ ὁποῖα ἤθελον παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρῶ 529. — Δύναται ὁμοως ἡ γυνή νὰ λάβῃ τὰ τιμαλοπῆς τοὺς ἀδάμαντας, καὶ τὰ σκεύη, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀποδείξει διὰ καταλόγου γομίμως συντεταγμένου καὶ ἐπισυντημένου ἐκ ἐ-

τῶν α φ ο ν 1); ἢ δι' ἀδολιεύτων ἀπογραφῶν, ὅτι ἐδόθησαν πρὸς αὐτὴν λό γ ο ρ ο ι κ ὸ ς 2), ἢ ὅτι τὰ ἔλαβεν ἐκ κληρονομίας πατρὸς.

1) Γαλλ. τὰ ἔγγραφα 2) Γαλλ. διὰ τοῦ γαμικεῦ συμφώνου

555. Ἡ γυνή, ἥτις ἤθελεν ὑπεξαίρεσει, ὑπεξαγάγει, ἢ ἀποκρύψει τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαληφθέντων κινήτων πραγμάτων, πραγματείας, ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἢ χρήματα, καταδικάζεται νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν δμάδα, καὶ προσέτι καταδιώκεται ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας. Ἐ. 597. II. N. 372. 377. 405.

556. Δύνανται προσέτι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ καταδιωχθῇ ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας ἡ γυνή, ἥτις ἤθελε δανείσει τὸ ὄνομά της, ἢ ἤθελε μεσολαβήσῃ εἰς δολίας πράξεις, γενομένας παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κατὰ τῶν δανειστῶν του. Ἐ. 597. II. N. 405.

557. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτημένα. Ἐ. 544.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς, καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινήτων πραγμάτων.

558. Τὰ ἐκ τῶν κινήτων τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαρουμενῶν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον, θέλουσιν διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἐνόρκως βεβαιωμένων δανείων των. Ἐ. 534 ἐ. 539.

559. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, οἱ σύνδικοι θέλουσιν παραδίδειν κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει, ἂν κριθῇ εὐλογον, νὰ γενῇ

μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομή, τῆς ὑποίτης προσδιορίζει τὸ ποσόν. Ἐ. 560. 561.

560. Οἱ δανεισταὶ θέλουσιν εἰδοποιηθῆναι περὶ τῶν ἀπορᾶσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς. Ἐ. 559.

561. Κάμμία πληρωμὴ δὲν ἔνεται νὰ γενῇ, ἀν δὲν ἐμ-
φανισθῇ τὸ καταστατικὸν τοῦ δανείου ἐγγράφου. Ὁ ταμίης
σημειώνει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τὴν γενομένην πληρωμὴν,
ὃ δὲ δανειστής ἐξοφλεῖ τὸν περὶ τῆς διανομῆς κατάλογον, ὑπο-
γράφων τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ περιθώριον. Ἐ. 559. 560.

562. Ὅταν ἡ ἐκκαθάρισις τελεωσῇ, οἱ δανεισταὶ θέλουσιν
συγκροτήσῃ, κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων, συνἔλευσιν, προσδρά-
ντος τοῦ εἰσηγητοῦ. Οἱ σύνδικοι δίδουν τὸν λογαριασμόν των,
τὸ δὲ ὑπολειπόμενον θέλει ἀποτελέσῃ τὴν τελευταίαν διανομὴν.
Πολ. 695.

563. Ἡ ἔνωσις τῶν δανειστῶν δύναται, εἰς ὅποιανδήποτε
κατάστασιν καὶ ἂν εὕρσκεται ἡ ὑπόθεσις, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ
ἐμποροδικείου τὴν ἄδειαν, ὥ σ τ ε 1), καλεσθέντος ἐν τάξει
τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ διαπραγματευθῇ καὶ ἐκποιήσῃ κατ' ἀπο-
κοπὴν τὰ μὴπω ἀπειλημμένα δικαίωματα καὶ ἀγωγὰς εἰς
τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουσιν κάμει ὅλας τὰς ἀναγ-
καίους πράξεις. Ἐ. 517 ε.

1) Γ' ἄλλ. τὸ, ὅταν, θετέον μετὰ τὸ, τοῦ πτωχεύσαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ
πτωχεύσαντος.

564. Οἱ σύνδικοι τῆς ἐνώσεως, λαθόντες παρὰ τοῦ εἰση-
γητοῦ τὴν ἄδειαν, προβαίνουν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων,
κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ διατάξεις περὶ τῆς
πωλήσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων. Ἐ. 528. Πολ. 1077.
1085. 1086.

565. Ἐπὶ ὁκτὼ ἐφεξῆς ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν,
πᾶς δανειστής ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερθεματίσῃ, τὸ δὲ ὑπέρθεμα

μα δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ἑλαττον τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς κτηματικῆς παραχωρήσεως.

566. Ἡ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη κτηματικὴ παραχώρησις εἶναι ἐκούσιος, ἢ δικαστικὴ. Πολ. 694.

567. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκούσιου παραχωρήσεως προσδιορίζονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστών συμφωνίας.

568. Ἡ δικαστικὴ παραχώρησις δὲν σβύνει τὴν ἀγωγὴν τῶν δανειστών τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκτήσῃ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀπαλλάττει μόνον τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν φ υ λ ά κ ι σ ι ν 1).

1) Γαλλ. προσωπικὴν κράτησιν

569. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν παραχώρησιν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Ἡ αἴτησις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ (ἄρθρ. 683) εἴρηται. Πολ. 689. 691. Ἀ. 5, δ'.

570. Ἡ αἴτησις δὲν διακόπτει τ' ἀποτελέσματα τῆς καταδιώξεως· δύναται ὁμοῦς τὸ δικαστήριον, κληθέντων τῶν διαφορομένων, νὰ διπτάξῃ προσωρινῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς καταδιώξεως. Πολ. 690.

571. Ὁ πτωχεύσας, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ παραχωρήσεως αἴτησις ἤθελε γενῇ δεκτῇ, χρεωστεῖ, κεκλημένων τῶν δανειστών του, νὰ κάμῃ, ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν παραχώρησιν αὐτοπροσώπως καὶ ὅχι δι' ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας του, ἢ, ἐμποροδικείου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐν ἡμέρᾳ συνεδριάσεως. Ἡ δημοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος ἀποδεικνύεται, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, δι' ἐκθέσεως γενομένης παρὰ τοῦ κλητῆρος, καὶ ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ δημάρχου. Πολ. 691. Ἐ. 572.

572. Ἐὰν ὁ χρεώστης ᾖναι φυλακισμένος, ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησίν του ἀπόφασις θελεῖ διαλαμβάνει καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐξαγωγῆς του μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας καὶ συνειθισμένας προφυλάξεις, διὰ νὰ κάμῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλοποιήσιν. Ἐ. 571. Πολ. 691.

573. Τὸ ὄνομα, τὸ παρώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ χρεώστου θέλουν καταχωρίζεσθαι εἰς ἐπὶ τούτου πίνακας, ἐκτεθειμένους εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίας του, ἢ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐπέχοντος τόπον ἐμπορικοῦ, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων τοῦ δημαρχείου, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον. Ὁ. 426, 5. Ἐ. 71 ε.

574. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, τῆς παραδεχομένης τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησιν τοῦ χρεώστου, οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ χρεώστου, ἥτις ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ὁρισθείσας διατυπώσεις εἰς τὰς παρὰ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν γενομένας πωλήσεις. Πολ. 693.

575. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ περὶ παραχωρήσεως αἰτήσεις — α'. τῶν ἀντιβαδιστῶν, τῶν δολίων χρεωκόπων, τῶν ἐπὶ κλοπῇ, ἢ ἐπ' αἰσχροκροδείᾳ 1) καταδικασθέντων, καὶ τῶν ὑπολόγων — β'. τῶν ξένων, τῶν ἐπιτρόπων, τῶν διαχειριστῶν, καὶ τῶν θεματοφυλάκων. Πολ. 688. Π. Ν. 374 ε. 396 ε. 405. Ἐ. 596. 603.

1) Γαλλ. ἀπάτη

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διεκδικήσεως.

576. Ὁ πωλητὴς δύναται, πτωχεύσεως γενομένης, καὶ διεκδικῆσαι τὰς παρ' αὐτοῦ πωληθείσας 1) πραγματείας, καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν τιμὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς κατωτέρω ὁρισμένους. Ἐ. 77. 578.

1) Γαλλ. καὶ παραδοθείσας

577. Ἡ διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ ἐνόσω αἱ διὰ γῆς, ἢ δι' ὕδατος ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι εὐρίσκονται καθ' ὁδόν, καὶ πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν. Ἐ. 93. 578.

578. Δὲν δύναται προσέτι νὰ γενῇ διεκδίκησις πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι, πρὶν εἶτι φθάσωσιν, ἐπωλήθησαν ἀδῶλως ἐπὶ τῇ βιάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστικῶν.

579. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα οὗτος ἐπροπλήρωσε τυχὸν ἔνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας, ἢ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔνεκα τῶν τοιούτων ὀφειλόμενα, ἂν τυχὸν δὲν ἐξωφλήθησαν.

580. Διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ περὶ πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἀναγνώρισμένη ἡ ταυτότης, καὶ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ δεσμίδες, οἱ κάδοι, ἢ τὰ τυλίγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν αἱ πραγματεῖαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πωλήσεως, δὲν ἀνοίχθησαν· ὅτι τὰ σχοινία, ἢ τὰ σημεῖα δὲν ἀφηρέθησαν οὐδὲ ἡλλοιώθησαν, καὶ ὅτι δὲν ἐγενεῖν ὥς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν καμμία ἀλλοίωσις, ἢ νόθευσις.

581. Δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐνόσω ὑπάρχουν ἀναλλοίωτοι 1) ὅλαι, ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι παρεδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης, ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστελλαντος· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθῃ, ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ δοσοληψίας λογαριασμὸν. Ἐ. 593, 5.

1) Γάλλ. αὐτούσιαι

582. Ὅσακις πρόκειται περὶ διεκδικήσεως, ἐξαιρουμένων πᾶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ πραγματεῖαι εἶναι παρακατατε-

θειμένα, ἢ παραδεδομένα πρὸς πώλησιν, οἱ σύνδικοι τῶν δανειστῶν δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰς περὶ ὧν ἡ διεκδίκησις πραγματείας, πληρόντες εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνημένην τιμὴν.

583. Διὰ τὰ ἀποσταλέντα ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμματῖα μὴ ἐμπρόθεσμα, ἢ ἐμπρόθεσμα μὲν, μὴ πληρωμένα δέ, καὶ τὰ ὑποῖα ἤθελον εὐρεθῇ αὐτὰ τὰ ὕστα 1) εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἑξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ἦσαν προσδιωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποδεδεγμένων ἤδη συναλλαγματικῶν, ἢ ἄλλων γραμματίων, πληρωτέων εἰς τὴν δικμονὴν τοῦ πτωχεύσαντος.

1) Γαλλ. αὐτούσια

584. Δύνανται ὡσαύτως νὰ γενῇ διεκδίκησις περὶ γραμματίων σταλέντων χωρὶς τινα 1) περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν διαταγῇ, ἂν ταῦτα ἐπέρασαν εἰς λογαριασμὸν δοσοληψίας, ὅπου ὁ ἰδιοκτήμων δὲν εἶναι εἰμὴ μόνον δανειστής· δὲν δύναται ὅμως νὰ γενῇ, ἐὰν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγεινεν ἡ ἀποστολὴ, ἦτον χρεώστης ὑποιασδῆποτε ποσότητος.

1) Γαλλ. ἀποδοχὴν ἢ

585. Ὅσακις ὁ νόμος συγχωρῇ τὴν διεκδίκησιν, οἱ σύνδικοι ἐξετάζουν τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις· δύνανται νὰ τὰς ἀποδεχθῶν· μένει δὲ εἰς τὸν εἰσηγητὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀποδοχὴν ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν, ἀποφασίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ χρεωκοπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

586. Καταδιώκεται ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ δύναται νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, ὅστις τῶν πτωχεύόντων ἐμπόρων ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν, ἢ καὶ περισσότερας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· δηλαδή, — α'. ἐὰν αἱ οἰκιακαὶ τοῦ δαπάναι, τὰς ὑποίας χρεωστεῖ νὰ καταγράφη κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῇ ὑπερβολικαί· — β'. ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας χρημάτων εἰς παιγνίδια, ἢ εἰς ἐργασίαι, τῶν ὑποίων ἢ ἐκβασίς ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην· — γ'. ἐὰν ἐξάγεται ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν του, ὅτι, ἐνῶ ἡ περιουσία του ἦτον πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν κατωτέρω τοῦ χρέους του, ἐδανείσθη σημαντικὰς ποσότητας χρημάτων, καὶ ἂν ἐπώλησε πραγματείας ἐπὶ ζημίᾳ, ἢ κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς· — δ'. ἐὰν ἐξέδωκε πιστωτικὰ ἢ κυκλοφορικὰ γραμμάτια ποσότητός τινος τριπλασίας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περιουσίας του. Ἐ. 587.

587. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἤθελε κάμη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 440 ὀριζομένην δηλοποίησιν· — ὅστις φυγὼν δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς πράκτορας καὶ εἰς τοὺς συνδίκους κατὰ τὰς ὀρισμένους προθεσμίας, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος. — ὅστις ἐμφανισθὶς βιβλίο ἀτάκτως συντεταγμένα, μὴ ἐμφαίνοντα ὅμως, διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, δολιότητα, ἢ ὅτις δὲν τὰ ἐμφανισθὶς ὅλα· — ὅστις, μέτοχος ὢν ἐταιρίας τινός, δὲν ἤθελε πράξῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 440. Ἐ. 8 ἐ. 468. 516. Πολ. 416 ἐ. 594.

588. Περὶ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας κρίνουν οἱ πλημμελεῖς·

δικαι, κατ' αἵτησιν τῶν συνόλων, ἢ ἐνὰ τῶν θανειστῶν τῷ πτωχεύσαντι, ἢ ἀντεπληρώτως, καταδύωντος τοῦ εἰσπραγμένου. Π. Ν. 405. 406. 'Ε. 523. 524. 528. Ποιν. 457 ε.

589. Τὰ ἐν ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ δικαστικά ἐξόδα πληρόνονται παρὰ τῆς ομάδος, ἐὰν ἡ περὶ τῆς καταδύσεως αἵτησις ἐγένετο παρὰ τῶν συνόλων τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 528. Ποιν. 82.

590. 'Εὰν ἡ περὶ καταδύσεως αἵτησις ἐγένετο παρ' ἐνὸς τῶν θανειστῶν, τὰ ἐξόδα πληρόνονται παρὰ τοῦτου, ἂν ὁ κατηγορηθεὶς ἀπολυθῇ· ἐὰν δὲ κατὰ δικαστήν, τὰ ἐξόδα λογίζονται εἰς βάρος τῆς ομάδος. Ποιν. 82.

591. Οἱ εἰσπραγεῖς χρεωστῶν νὰ ἐκκαλῶσιν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁσάκις, ἀντικρινόμενης τῆς υποθέσεως, ἤθελον περὶ τῆς ὅτι τὸ περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας τεκμήριον εἶναι τοιοῦτον, ὥστε δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς τεκμήριον ὁλίας χρεωκοπίας. Π. Ν. 405. 406. 'Ε. 593 ε.

592. 'Όταν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κηρύττῃ ὅτι ὑπάρχει ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ, χρεωστῇ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον, καὶ δύο ἐτῶν τὸ πολὺ. Αἱ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ καταχωρίζονται εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. 'Ε. 643. Π. Ν. 29.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ὁλίας χρεωκοπίας.

593. Κηρύττεται ὁλίας χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· δηλαδή, — α'. ἐὰν παρεισθήγατο δαπάνας ἢ ζημίας πλαστάς, ἢ δὲν δικαιολογῇ τὴν χρῆσιν ὧν τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων εἰσπραξέων. — β'. ἐὰν ὑπεξαίρεσε ποσότητά τινα χρημάτων, δάνειον, πραγματείας, ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ ὅποιαδήποτε κινητὰ πράγματα. — γ'. ἐὰν ἔκαμε πωλήσεις, ἑκα-

πραγματεύσεις, ἢ δωρεὰς πλαστάς· — δ'. ἐὰν παρεισθήγαγε χρέη πλαστουργημένα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ δανειστῶν πλαστῶν, εἴτε δι' εἰκονικῶν ἐγγράφων, εἴτε γενόμενος χωρὶς τινος αἰτίας 1) χρεώσῃ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ δι' ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων· — ε. ἐὰν λαβὼν εἰδικὴν τινα ἐντολὴν, ἢ λαβὼν εἰς παρακαταθήκην χρήματα, ἐμπορικὰ γραμμάτια, προϊόντα τῆς γῆς, ἢ πραγματείας, μετεχειρίσθῃ πρὸς ζημίαν τῆς ἐντολῆς, ἢ τῆς παρακαταθήκης, καὶ εἰς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ χρήματα ἢ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης· — ς'. ἐὰν ἡγόρασε κινήτὰ ἢ ἀκίνητα κτήματα ὑπὸ ξένον ὄνομα· — ζ'. ἐὰν ἔκρυψε τὰ βιβλία του. 'Ε. 8 ἐ. 69. 95. 463. 584. 593. 597. 598. Πολ. 516 ἐ. Π. Ν. 405. 406.

1) Γαλλ. ἡ ἀξίας

594. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς δόλιος χρεωκόπος, καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, — ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἔχει βιβλία, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία δὲν ἐμφαίνουσι τὴν ἀληθὴ τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατάστασιν· — ὅστις τυχὼν προπεμπτηρίου δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. 'Ε. 8 ἐ. 466. 467. 468. 472. 516. 593. Πολ. 416.

595. 'Η δολία χρεωκοπία καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν καχοιουργοδικῶν αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων ἐπὶ τῇ κοινῇ φήμῃ, ἢ ἐπὶ καταμηνύσει τῶν συνδίκων, ἢ τινος ἄλλου τῶν δανειστῶν. Π. Ν. 405. 406. Ποιν. 457.

596. 'Εὰν ὁ κατηγορούμενος εὐρεθῇ καὶ κηρυχθῇ ἐνοχος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένων ἀδικημάτων, τιμωρεῖται μὲ τὰς περὶ δολίου χρεωκοπίας ὥρισμένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινάς. Π. Ν. 405. 406.

597. Κηρύττονται συναίτιοι δολίου χρεωκοπίας, καὶ καταδικάζονται εἰς τὰς αὐτάς μὲ τὸν κατηγορηθέντα ποινάς, ὅσοι ἤθελον ἀποδειχθῇ, ὅτι συνεννόησαν μὲ τὸν χρεωκόπον διὰ νὰ κρύψωσιν ἢ νὰ ἀφαιρέσωσιν ὅλα τὰ κινήτὰ ἢ ἀκίνητα πρὸς τὴν

διευθυθέντα, θέλουν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποιήσιμα διὰ τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου. Ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη γίνεται κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ἡμποροῦν νὰ λάβουν ἰδιωτικά ἀντίγραφα, ἢ νὰ ζητήσουν ἐπίσημα, τὰ ὅποια θέλουν δοθῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ γραμματέως. Ἐ. 14.

1) Γαλλ. τὰ δικαιοῖγραφα

603. Τὰ εἰρημένα ἔγγραφα, 1) καὶ βιβλία θέλουν ἀποδοθῇ μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες δίδουν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ἐξαιροῦνται μολαταῦτα ὅσα κατὰ ῥητὴν διάταξιν τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γαλλ. δικαιοῖγραφα

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

604. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἴτησις τοῦ πτωχεύσαντος διευθύνεται εἰς τοὺς ἐφέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἔχει οὗτος τὴν κατοικίαν του. Ἐ. 83. 526. 531. 612.

605. Ὁ ἀναφερόμενος χρεωστῇ νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὰ ἐξοφλητικά καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἐξώφλησεν ὀλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα.

606. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεύς, κοινοποιηθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, θέλει διευθύνει ἀντίγραφα 1) ἐπικυρωμένα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα, καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ὑπάρχοντος ἐμποροδικείου, ἢ 2), ἂν μετὰ τὴν πτώχευσιν μετώκησε, πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας ὀφειλὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἔκτεθειμένων.

1) Γαλλ. αὐτῆς 2) Γαλλ. ἀντὶ ἡ, γρ. καὶ,

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ

ΠΡΩΤῷ ΤΟΜῳ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.	Σελ:	5
Τὰ Ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.		24
Νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.		35

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Πολιτικὰ δικαστήρια.	43
ΚΕΦΑΛ. Β΄. Ποινικὰ δικαστήρια.	56

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Πρόεδροι.	72
ΚΕΦΑΛ. Β΄. Εἰσαγγελεῖς.	75
ΚΕΦΑΛ. Γ΄. Ἀνακριταί.	99
ΚΕΦΑΛ. Δ΄. Δικαστικοὶ γραμματεῖς.	101
ΚΕΦΑΛ. Ε΄. Δικηγόροι.	114
ΚΕΦΑΛ. ς΄. Κλητῆρες.	128
ΚΕΦΑΛ. Ζ΄. Συμβολαιογράφοι.	131

642. Είναι ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ αἰσχροκερδεΐα (α' 4) καταδικασθέντες, καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπίτροποι, διαχειρισταί, ἢ θεματοφύλακες; ὅσοι δὲν ἔδωκαν, ἢ δὲν ἐκκαθάρισαν τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἐ. 83. 575. 596. Π. Ν. 374. 396. 405. 406.

1 Γαλλ. ἀπάτη

643. Εἶναι πρόσδεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῦ ποινήν. Ἐ. 592.

644. Κάνεις τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἂν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως. Ἐ. 74 ε.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ

ΠΡΩΤῷ ΤΟΜῳ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.	Σελίδι 5
Τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.	24
Νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.	35

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Πολιτικὰ δικαστήρια.	σελ. 43
Α'. Ἐν γένει, ἀρθρα 1, 2.	
Β'. Περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας, 3, 4.	
Γ'. Εἰρηνοδικεῖα, 5.	
Δ'. Δικαστήρια Πρωτοδικῶν, 6.	
Ε'. Ἐμποροδικῶν, 7, 12.	
ς'. Ἐφετῶν, 8.	
Ζ'. Ἀρειος Πάγος, 9.	
Η'. Διορισμὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, 10-12.	
Θ'. Τίς ἀποκλείεται; 13.	
Ι'. Ἐκλογή καὶ διορισμὸς τῶν <u>ἐμποροδικῶν καὶ</u> <u>παρέδρων αὐτῶν</u> , 14-21.	

- ΙΑ'. Ποινή κατὰ τῶν μὴ ἐμφανιζομένων παρόδρων
καὶ ἐμποροδικῶν, ἀρθρ. 22-26.
ΙΒ'. Κώλυσις προέδρου, δικασοῦ, ἢ εἰσαγγελ. 27.
ΙΓ'. Ἀρμοδιότης, 28.
ΔΑΔ. Β'. Ποινικὰ δικαστήρια. σελ. 56
Α'. Ἐν γένει ἀρθρ. 29, 30.
Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια, 31.
Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια, 32, 33.
Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια,
α'. Συνέδρων δικαστήριον, 34-44.
β'. Ἐνόρκων δικαστήριον, 45-79.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κατὰ μέρος δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται.

- ΔΑΔ. Α'. Πρόεδροι. σελ. 72
Α'. Ἐπὶ διασκέψεων γενικῶν ἀντικειμένων, 81, 82.
Β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 83.
Γ'. Ἐπὶ ψηφοφορίας, 84-86.
Δ'. Λοιπὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 87-90.
ΦΑΔ. Β'. Εἰσαγγελεῖς. σελ. 75
Α'. Ἱεραρχικὴ ὑπάλληλία τῶν παρὰ τοῖς πρωτο-
δικαῖς, τοῖς ἐφέταις, καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ
εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, 94-94.
Β'. Καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των
α'. Τὸ ἀντιπροσωπεῖν τὸ κράτος, 95.
β'. Ἡ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ
ὑπηρετῶν ὑπερτάτη ἐποπτεία, 96-99.
γ'. Τὰ κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις καὶ
τὰς διασκέψεις, 100, 101.
δ'. Τὰ περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμο-
νίας, 102.
ε'. Διεύθυνσις τῆς ποινικῆς διαδικασίας
103, 104.

ς'. Βιβλία εισερχομένων καὶ ἐκτελέσεων,
105, 106.

ζ'. Κατὰ τριμηνίην ἐκθέσεις περὶ τῆς δια-
χειρίσεως τῆς ποικιλῆς δικαιοδοσίας,
107-110.

η'. Κατ' ἐνικυτὸν ἐκθέσεις περὶ τῆς διαχει-
ρίσεως τῆς πολ. δικαιοσύνης, 111-114.

θ'. Ἀλληλογραφία, 115.

Γ'. Ἐγκλίσεις κατὰ τῶν εἰσαγγελέων, 116.

Δ'. Γραφικὰ ἔξοδα, 117.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀνακριταί. σελ. 99

Α'. Διορισμὸς αὐτῶν, 118.

Β'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 119.

Γ'. Βιβλία, 120.

Δ'. Κατὰ τριμηνίην ἐκθέσεις, 121.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Δικαστικοὶ γραμματεῖς. σελ. 101

Α'. Ὑπογραμματεῖς, 122-124.

Β'. Ὁρμαὶ τοῦ γραφείου, 125.

Γ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 124, 126.

Δ'. Τέλος·

α'. Τέλη καὶ δικαιώματα, 127.

β'. Εὐρετήρια καὶ ἄλλα βιβλία, 128.

γ'. Ἐγγήσεις, 129, 130.

ΚΕΦΑΛ. Ε'. Δικηγόροι. σελ. 114

Α'. Εἰς μόνους τοὺς δικηγόρους συγχωρεῖται τὸ δι-
κηγορεῖν, 131-134.

Β'. Ἐκαστος δικηγόρος ἀγορεύει ἐπὶ μόνου τοῦ δι-
καστηρίου παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος, 135-138.

Γ'. Οἱ δικηγόροι ὀφείλουν νὰ ὑπερασπίζωσιν ἕκα-
στον διάδικον, 139, 140.

Δ'. Βραδύτης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας
ἢ ἀρνήσις αὐτῆς, 141.

Ε'. Δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις·

α'. Ἐν γένει, 142-152.

β'. Ἰδίως·

1. Τέλη καὶ δικαιώματα, 144, 145.

[Καθίσκοντα καὶ ποιναι. 146-149.]

2. Εὐρετήρια καὶ ἄλλα ἐθλία, 150.

3. Δικαίωμα τοῦ εἶδαι ἀντίγραφα, 151.

4. Ἐγγυήσεις, 152.

ΕΦΑΑ. ς'. Κλητῆρες. σελ. 128

Α'. Ἀριθμὸς καὶ διορισμὸς αὐτῶν, 153, 154.

Β'. Κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου 155, 156, 158, 160.

Γ'. Κατοικία αὐτῶν, 155, 157.

Δ'. Ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου ἐνεργουμένη καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶσα πράξις, 159.

Ε'. Ἀρνήσις τῆς ὑπηρεσίας, 161.

ς'. Πράξεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγόμεναι·

α'. Ἐν γένει, 162.

β'. Ἰδίως.

1. Αὐτοπροσώπως, 163.

2. Εὐρετήριον καὶ ἐθλίου ταμείου, 164.

3. Τέλη καὶ δικαιώματα, 165.

ΕΦΑΑ. Ζ'. Συμβολαιογράφοι. σελ. 131

Α'. Προσδιορισμὸς τῶν συμβολαιογράφων, 166.

Β'. Ἀριθμὸς καὶ διορισμὸς αὐτῶν, 167-170.

Γ'. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἐκτελοῦσιν ἔργα συμβολαιογράφου, 168, 203, 204, 206-209.

Δ'. Ὑποχρεώσεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ δικαιώματα·

α'. Μόνον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδίκου, 171·

β'. Δι' ἐκάστον τῶν συμβαλλομένων, καὶ ἐξ-
ησις τῆς ὑπηρεσίας, 172·

- γ'. Ὅσειλουν τὰ συμβουλευόντων τοὺς συμβαλλομένους 473.
 δ'. Περὶ κατὰ θέσεις τῆς ὑπογραφῆς, 174.
 ε'. Ἐγγύησις, 474-176.
 ς'. Οὐχὶ ὑπὲρ τῶν συγγενῶν, 177, 179.
 ζ'. Συμβολαιογράφοι καὶ μάρτυρες, 178, 180.
 η'. Ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, 484-494.
 θ'. Νὰ φυλάττουν τὰ ἔγγραφα, 492, 203.
 ι'. Δικαίωμα καὶ χρέος τοῦ εἰδεῖν ἀντίγραφα καὶ ἀπογράφα, 493-499.
 ια'. Νὰ συντάττουν εὐρετήρια, 200.
 ιβ'. Ὡς πρὸς τὰ τέλη καὶ δικαίωματα, 201.
 ιγ'. Νὰ κάμουν τοιχοκολλήσεις, 202.
 ιδ'. Πράξεις τῶν ἐγγράφων καὶ εὐρετηρίων, ὅσας τις συμβῇ στέρησις τῆς ὑπηρεσίας, θάνατος, ἀσθένεια, ἢ προσωπικὴ πύσις τοῦ συμβολαιογράφου, 203-240.
 ιε'. Ἐπισκέψεις γινόμεναι παρὰ τῶν εἰσαγγελέων 244.

Ε'. Προσωριναὶ διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, ἐκθμὸς, καὶ μισθός. σελ. 444

Α'. Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, 214-221.

Β'. Βαθμὸς, 222-232.

Γ'. Μισθός.

α'. Ἐν γένει, 233-236.

β'. Ἰδίως τῶν ὑπογραμματέων, 237.

Δ'. Γραφικὰ ἔξοδα, 226, 238.

Ε'. Ἀντιμισθία, 239.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν
δικαιωμάτων. Σελ. 456

Α΄. Δικαίωμα ἐπισχέσεως, ἀρθρ. 240.

Β΄. Δήλωσις ὅτι ἐκτελεστόν.

α΄. Ἀποτελέσματα, 241.

β΄. Ἀρμοδιότης, 242.

γ΄. Τύπος, 243.

ΚΕΦΑΛ. Β΄. Τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων
καὶ τῶν ἀπογράφων. σελ. 457

Α΄. Συμπαράβολη τοῦ ἀντιγράφου πρὸς τὸ πρω-
τότυπον, 244, 245.

Β΄. Ὑποχρέωσις τοῦ δίδειν ἀντίγραφα καὶ ἀπό-
γραφα, 246.

Γ΄. Εὐανάγνωστα ἀντίγραφα, 247, 248.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Ἐπὶ παντὸς εἶδους δικαστηρίων. σελ. 458

Α΄. Ἡμέραι συνεδριάσεων, 249, 250.

Β΄. Ὁραὶ συνεδριάσεων, 251-254.

Γ΄. Τόπος συνεδριάσεων, 255.

Δ΄. Ἑδραὶ, 256-258.

Ε΄. Ὅτι ἱστάμενοι ἀγορεύουσι πρὸς τὸ δικαστή-
ριον, 259.

ς΄. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ πρωτότυπα
τῶν ἀποφάσεων, 260, 261.

Ζ΄. Δικαστικοὶ κανονισμοί. 262.

ΚΕΦ.ΛΑ. Β'. Τάξις τῶν υποθέσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικαστηρίων. σελ. 462

Α'. Πινάκιον, ἀρθρ. 263.

Β'. Προσδιορισμὸς τῶν υποθέσεων, 264, 265.

Γ'. Δελτίον τοῦ κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου, 266.

Δ'. Ἐκφώνησις τῶν υποθέσεων, 267.

Ε'. Συζήτησις, 268, 269.

ς'. Ἐξάλειψις ἀπὸ τοῦ πινακίου, 269.

Ζ'. Ὑπογραφή τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων ἢ τῆς ἀποφάσεως, 270.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Σφραγίς τῆς ὑπηρεσίας. σελ. 464

Α'. Τίς ἔχει σφραγίδα ὑπηρεσίας, 274.

Β'. Ὅποια αὕτη, 272.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦ.ΛΑ. Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις. σελ. 164

Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις εἶναι·

α'. Συγγένεια καὶ κηδεστία μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, 273-275.

β'. Ἐνωσις πολλῶν ὑπουργημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, 276, 278.

γ'. Τὸ μετέρχασθαι ἐπιτήδευμά τι συγχρόνως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν, 277.

δ'. Ἀρνησις τῆς ὑπηρεσίας, ἢ βραδύτης περὶ τὴν ἐκτελεσιν αὐτῆς, 279.

ε'. Τὸ κατοικεῖν ἐκτὸς τῆς καθέδρας τῆς ὑπηρεσίας, 280.

ς'. Ἀμέλεια περὶ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ὑπηρεσίαν, 284.

ζ'. Ἀπομάκρυνσις ἀνευ ἀδείας, 282-290.

η'. Παράβασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐχεμύθιας, 291.

θ'. Ραθυμία, ὀκνηρία, κουφότης, καὶ κακοή-
θεια, ἀρθ. 292. Σελ.

ΑΑ. Β'. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία. 172

Α'. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ, 293.

Β'. Ἀποτελέσματα τῆς προσωρινῆς παύσεως,
294, 295.

Γ'. Ἀποζημιώσεις, 296.

Δ'. Ποῖα δικαστήρια ἀποφαίνονται περὶ ἀκυρότη-
των, καὶ περὶ ἀποζημιώσεως, 297.

Ε'. Πειθαρχικὴ ἐξουσία·

α'. Τοῦ προέδρου, 89, 298·

β'. Τοῦ εἰρηνοδίκου, 89, 298·

γ'. Τοῦ εἰσαγγελέως, 97, 298·

δ'. Τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐν γένει, 298.

1. Ἐπὶ ἀκροατηρίου, 299·

2. Ἐν τῷ συμβουλίῳ, 299, 300, 302·

ε'. Τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως,
298, 304, 302, 307, καὶ 309.

ΑΔ. Γ'. Διαδικασία ἐπὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων. σελ. 175

Α'. Ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶν ἐξουσιῶν περι-
βεβλημένων ἀρχῶν·

α'. Ἐν γένει, 298, 301.

β'. Ἐπὶ ἀναβολῆς ἢ ἐντελοῦς παραλείψεως
τῆς πειθαρχικῆς τιμωρήσεως, 302.

Β'. Διαδικασία ἐν τῷ συμβουλίῳ, 303.

Γ'. Ἐνδικοὰ μέσα, 304.

Δ'. Ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων εἰς
τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, 305, 307.

Ε'. Διαδικασία ἐπὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ
παρηγετῶν, ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελούντων ἐνεκα
συνήθων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων,
308, 309.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διακρίσεις καὶ τιμαί. Σελ. 477

A'. Παραίτησις μετὰ τεσσαρακονταετῇ ὀπηρεσίᾳ,
ἀρθρ. 340.

B'. Ἀνάρτησις εἰκόνων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 311

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια. σελ. 477

A'. Ἀρχὴ τῆς ἐνεργείας τοῦ νόμου. 312.

B'. Ἐκτέλεισις, 343.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Σελ. 179

Α'. Πολιτικὴ ἀγωγή·

α'. Ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις, ἄρθρον 1·

β'. Ἰδίως κατὰ τοῦ δημοσίου, 1, 2.

γ'. Μὴ διοικητικὰ ἀντικείμενα, 3.

Β'. Ἄρσις τῆς συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας·

α'. Πρὸς τίνος, 4.

β'. Πότε, 4, 5.

γ'. Πῶς, 6, 7·

δ'. Συνέπειαι τῆς ἀρθείσης συγκρούσεως, 8.

ε'. Τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀποφασίζει περὶ τούτου, 9.

Γ'. Σχέσεις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, 40-42.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν παραγινόμενων ἀνθρώπων.

ΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. σελ. 183

Α'. Ὅτι δύο μόνοι βᾶθμοι δικαιοδοσίας, 13, 59.

Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν φυσικῶν, αὐτοῦ δικαστῶν, 44·

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγέλαι, 45.

ΦΑΛ. Β'. Δικαιοδοσία. σελ. 184

Α'. Γενικὴ ἢ προσωπικὴ, 46-18.

Β'. Ἐξαιροῦνται αὐτῆς·

α'. Αἱ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγμاتيὰς ἀπορῶσαι δίκαι κατλ. ἀρθρ. 19.

β'. Πραγματικαὶ ἀγωγαί, 20.

γ'. Ὑνεκα συναρτίαις τῆς δίκης, 21.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος, 22.

Δ'. Προτέρησις, 23.

Ε'. Πράτασις, 24.

ς'. Βάσικος τῆς ἀρμοδιότητος, 24, 25.

Ζ'. Δικαιοδοσίαι τῶν ἀλλοδαπῶν.

α'. Τῶν περὶ τοὺς πρέσβεις, 26.

β'. Τῶν ἀλλοδαπῶν κατ' ἀλλοδαπῶν, 27.

γ'. Τῶν ἡμεδαπῶν κατ' ἀλλοδαπῶν, 28.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων. σελ. 190

Α'. Περιπτώσεις, 23, 29.

Β'. Διαδικασία, 30-35.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἐξαίρεσις δικαστῶν καθ' ἑκάστους. σελ. 192

Α'. Λόγοι ἐξαίρεσεως, 36.

Β'. Πρότασις αὐτῶν, 37-42.

Γ'. Κοινοποιήσις τῶν λόγων καὶ διαδικασίας, 43-45.

Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων, 46, 47.

Ε'. Συνέπεται τῆς ἀρνήσεως τῶν περὶ ἐξαίρεσεως λόγων, 48.

ΚΕΦΑΛ. Ε'. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον. σελ. 196

Παραπομπή·

1. Ὑνεκα ἐξαίρεσεως τοῦ ὅλου δικαστηρίου, 49, 51, 52.

2. Μὴ ἐξαρκοῦντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν, 49-51, 53, 55.

3. Ὑνεκα τῆς δημόσιου ἀσφαλείας, 49, 51, 54, 55.

ΚΕΦΑΛ. ς'. Ἀγωγαὶ κατὰ δικαστῶν ὑπαλλήλων. σελ. 199

- Α'. Περιπτώσεις, 56, 57, 66.
 Β'. Ἀρμόδια δικαστήρια, 58, 59.
 Γ'. Αἵτησις περὶ Θεραπείας, 60.
 Δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀγωγῆς κακοδικίου, 61-64.
 Ε'. Δὲν ἔχει ἐπιβρόχην εἰς τοὺς διαδίκους, 65.
 ς'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία καὶ ὅταν ὁ νόμος ἐπι-
 βάλῃ εὐθύνην, 66.
 ΙΑ. Ζ'. Ἀντίδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμ-
 φάνισις αὐτῶν. σελ. 205
 Α'. Τίς δύναται νὰ παρυσχηθῇ ἐπὶ δικαστηρίου, 67.
 Β'. Νομιμοποιήσις πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, 68.
 Γ'. Προσεπίκλησις, 69.
 Δ'. Ὑπόδικοι καὶ ἀναγγελία τῆς δίκης, 70-73.
 Ε'. Ἰκανότης τοῦ παράστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου,
 74, 75.
 ς'. Ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων, 76.
 Ζ'. Ὅτι κρείττων ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου, 77.
 Η'. Ἐγγύησις ἕνεκα ζημιῶν καὶ δικαστικῶν ἐξό-
 δων, 78-80.
 Θ'. Πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν, 81-88.
 Ι'. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτου τινός,
 89, 90.
 ΑΑ. Η'. Πληρεξούσιοι, πληρεξουσιότητες, καὶ δικηγό-
 ροι. σελ. 212
 Α'. Δικηγόροι·
 α'. Τίς δύναται νὰ ᾖναι πληρεξούσιος, 91·
 β'. Νομιμοποιήσις πρὸς τὸ δικάζεσθαι, 92.
 Β'. Πληρεξουσιότης·
 α'. Ἐγγραφος καὶ προφορικὴ, 93, 94·
 β'. Συνέπειαι τῆς πληρεξουσιότητος, 95·
 γ'. Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πληρεξουσιότης, 96, 97.
 δ'. Τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, 98·
 ε'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἐκάστου

πληρεξουσίου, 99, 101·

ς'. Πείσις τῆς πληρεξουσίουτης, 102, 103.

Γ'. Δικηγόροι, 99-104.

ΚΕΦΑΛ. Θ'. Δικιτηταί.

σελ. 217

Α'. Ἀπορασιζοντες δικιτηταί·

α'. Ἐν γένει, 105·

β'. Εἶδη·

1. Ἐκουσίως, 106, 107·

2. Κατ' ἀνάγκην, ἐπὶ ὑποθέσεων ἀνυπομένων εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συνάλλαγματικάς, 105, 108-110·

γ'. Σύγκρισις συνυποσχέσεως, 105-107, 111-113.

δ'. Διαδικασία, 114, 115, 117-119·

ε'. Ἐνδίκαι μέσση, 116, 117·

ς'. Ἀπόφασις καὶ ἐκτελέσις, 118-120·

ζ'. Τέλος τῆς συνυποσχέσεως, 121·

η'. Ἀκυρότης, 122, 123.

Β'. Συμβιβάζεται, 124, 125.

Γ'. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν δικιτητῶν, 126.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικδικασία ἐν πολιτικαῖς οἰκίαις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοι ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν δικαστηρίων. σελ. 223

ΚΕΦΑΛ. Α'. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. 223

Α'. Μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις. 127.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου·

α'. Ἐν γένει, 128·

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία, 129.

- γ'. Διαχείρησις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας,
ἀρθρ. 130, 131-
- δ'. Ὅτι ἐγγραφὸς ἡ διαδικασία, 132.
- Γ'. Ἐκθέσεις, 133-135.
- Δ'. Δικόγραφα, 136, 137.
- Ε'. Ἐπιδόσεις, 138-147.
- ς'. Ἀντίκλητοι, 148-153.
- Ζ'. Ὅτι ἐπιμελεία τῶν διαδίκων γίνεται ἡ προ-
δικασία, 154, 155.
- Η'. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, 156, 157.
- ΑΑ. Β'. Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζη-
τήσεως καὶ μετ' αὐτήν. Σελ. 239
- Α'. Παραδοχὴ νέων προτάσεων, καὶ νέων πρὸς
ἀπόδειξιν μέσων, 158-160.
- Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων, 161.
- Γ'. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται
δημοσίᾳ, 162, 163.
- Δ'. Διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως καὶ διατήρησις τῆς
ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας, 164-169.
- Ε'. Ὅτι συνήθως οὐκ ἐξ ἐπαγγέλματος, 170.
Ἐξαιρέσεις, 170-172.
- ς'. Ὅτι διὰ ζώσης ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικα-
σία, 173.
- Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν
γένει, 174.
- Η'. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, 175, 176.
- Θ'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν, 177-179.
- Ι'. Προδικαστικαὶ καὶ παρεμπύπτουσαι ἀποφάσεις·
α'. Ἀνάκλησις αὐτῶν, 180.
β'. Ἐφesis κατ' αὐτῶν, 181.
- ΙΑ'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως, 182-184.
- ΙΒ'. Ἐκτέλεις τῆς ἀποφάσεως·
α'. Ἐν γένει, 185.

- 3'. Προσωρινή ἐκτελέσεις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως, ἀρθρ. 486, 487.
- II'. Ὅτι τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησίαι τῶν δικολόγων, 188.
- IA'. Ὑποχρεώσεις τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως·
α'. Νὰ συρράπτῃ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀπορρίψεων, 189.
β'. Νὰ δίδῃ ἀντίγραφα, 490.
γ'. Νὰ ᾔσῃ ἐπύθυτος ἐνεκεν ἀμελειῶν, 491.
- IE'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων, 192.
- ΚΕΦΑΛ. Γ'. Προθεσμίαι. σελ. 249.
- Α'. Ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν, 193-196.
- Β'. Ἐπέκτασις τῶν προθεσμιῶν, 497, 198.
- Γ'. Παραμείλητις τῶν προθεσμιῶν, 499, 200.
- ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἀκυρότητες καὶ ποιναί. σελ. 251
- Α'. Ἀκυρότης·
α'. Περιπτώσεις, 201.
β'. Πρότασις ἀκυρότητος, 202.
γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς ἀποβολῆς, 203.
- Β'. Ποιναί·
α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπερετών, 204.
β'. Κατὰ διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, 205, 206.
γ'. Ἐν γένει, 207.
- ΚΕΦΑΛ. Ε'. Δικαστικὰ ἔξοδα. σελ. 253
- Α'. Προκαταβολὴ αὐτῶν, 208.
- Β'. Διάταξις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ δριστικῇ ἀποφάσει, 209, 210.
- Γ'. Καταδίκαισις·

- α'. Τῶν διαδίκων, ἄρθρ. 210, 212.
 β'. Πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ἐξόδων, 211.
 γ'. Τρίτων, 243, 244.
- Δ'. Ἐξοδα·
 α'. Ἀποδοτέα, 245.
 β'. Μὴ ἀποδοτέα, 246.
- Ε'. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων, 217, 218.
 ς'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατιμήσεως ὠρισμένα, 249.
- ΔΑΔ. ς'. Δικαιώματα τῶν πενήτων. σελ. 257.
 Α'. Εἰς τίνα· ταῦτα συγχωροῦνται, ἄρθ. 220.
 Β'. Ἐγγραφον δι' οὗ ταῦτα συγχωροῦνται, 221, 222.
 Γ'. Συνέπειαι τῆς συγχωρήσεως, 223, 224.
- ΔΑΔ. Ζ'. Παρεμπίπτουσαι δίκαι. σελ. 264.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι, 24, 89, 90, 225, 226.
 Β'. Διάφορα εἶδη·
 α'. Ἐν γένει, 227, 228.
 β'. Παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, 229, 230.
 γ'. Παρεμβάσεις, 231, 232.
 Γ'. Κοιναὶ ἀρχαὶ περὶ παντὸς εἶδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν, 233, 234.
- ΔΑΔ. Η'. Ἀνακοπαί. σελ. 266.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι, 235-237.
 Β'. Ἀνακοπὴ τρίτων τινῶν κατ' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης μεταξύ ἄλλων διαδίκων·
 α'. Παραδογὴ, 238.
 β'. Ἀρμόδια δικαστήρια, 239, 240.
 γ'. Διαδικασία, 241-243.
- ΔΑΔ. Θ'. Ἀπόδειξις. σελ. 269.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι·
 α'. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως, 244, 245.
 β'. Πασίδηλον, 246.

- γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ, ἀρθρ. 247.
 δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις, 248.
 ε'. Παρεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρότα-
 σις, 249.
 ς'. Προαπόδειξις, 250.
 ζ'. Ἀνταπόδειξις, 251.
 η'. Ἀποδεικτικὰ μέσα, 252.
 θ'. Ἐκλογή τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων 253.
 ι'. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ ἀποδεικτι-
 κὰ μέσα, 254.
 ια'. Βεβαιώσεις, 255.
 ιβ'. Νομικὴ περὶ ἀποδείξεως θεωρία, 256.
 ιγ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις, 257-260.
 ιδ'. Κλήτευσις τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων,
 261, 262.
 ιε'. Δισταγμοὶ καὶ διαφοραὶ κατὰ τὴν περὶ
 ἀποδείξεως διαδικασίαν, 263.
 Β'. Ἀπόδειξις δι' ἐξομολογήσεων.
 α'. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν ἐξομολογήσεων.
 1. Τῶν δικαστικῶν, 264.
 2. Τῶν ἐξωδίκων, 265-267.
 3. Ἐκείνων, ἐξ ὧν παράγει διάδικός τις τὸ
 δικαίωμά του, 268.
 β'. Ἀνάκλησις τῶν ὁμολογιῶν.
 1. Τῶν δικαστικῶν, 269.
 2. Τῶν ἐξωδίκων, 270.
 γ'. Συντηρητικαὶ ὁμολογίαι, 271.
 Γ'. Τεκμήρια.
 α'. Ἐν γένει, 272.
 β'. Νομικά, καθ' ἃ ἀνταπόδειξις.
 1. Δὲν εἶναι παραδεκτὴ, 273, 274.
 2. Εἶναι παραδεκτὴ, 275.
 γ'. Δικαστικά, 276.

- Δ'. Δικαστική αὐτοψία·
 α'. Ἐν γένει, ἀριθρ. 277, 278·
 β'. Κλήτευσίς τῶν διαδίκων καὶ τρίτων, 279-284·
 γ'. Συντηρητικὴ αὐτοψία, 282·
 δ'. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν, 283·
 ε'. Παρεμπιπτόντα περὶ αὐτοψίας πράξεις, 284·
 ς'. Ἐκθεσίς περὶ αὐτοψίας·
 1. Ἄνευ συμπαραλαβῆς πραγματογνωμόνων, 285·
 2. Συμπαραλαμβανομένων πραγματογνωμόνων, 286-288·
 3. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 289·
 ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν, 290·
 Ε'. Ἐμπειροτέχνη καὶ πραγματογνώμονες·
 α'. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς, 278, 291·
 β'. Διορισμὸς αὐτῶν, 292·
 γ'. Παρεμπιπτόντα περὶ ἀποδείξεως πράξεις, 293·
 δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν, 294·
 ε'. Ἐξαίρεσις αὐτῶν, 295, 296·
 ς'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν, 297·
 ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως, 298·
 η'. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν, 299·
 ς'. Μάρτυρες·
 α'. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως·
 1. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι ἀπαρά-
 δεχτος·

- , α'. Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπερβαινουσῶν τὰς πεντήκοντα δραχ. 300-302.
- , β'. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός· ἀρθρ. 303.
2. Ἠδιὰ μαρτύρων ἀποδείξεις εἶναι παραδεχτή·
- , α'. Ἐπὶ ποσοτήτων κατωτέρων τῶν πεντήκοντα δραχ. 300.
- , β'. Ἐπὶ δικτῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, 304 ἀριθ. 1.
- , γ'. Ἐὰν ᾗτον ἀδύνατον νὰ προσαχθῇ ἐγγράφος ἀπόδειξις, 304 ἀριθ. 2.
- , δ'. Ἐπὶ ἀρχῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως, 304 ἀριθ. 3 καὶ 305.
- , ε'. Ἐπὶ ἀπολεσθέντων ἢ ἀγνοήστων κατασταθέντων ἐγγράφων, 390.
- β'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.
1. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις. 306.
2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.
- , α'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 307, 308.
- , β'. Ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, 307, 308.
- , γ'. Μακρὰν ἐνδισκομένῳ μαρτύρων, 309.
3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων, 310, 311.
4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων, 312.
5. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν, 313.
6. Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας, 314-316.
7. Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, 317.
8. Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων, 318.
9. Ἐξέτασις Βασιλοπαίδων, 319.

10. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας κτλ. ἀριθρ. 320.
 11. Ἀνεπιτήδευτοι μάρτυρες, 321-323.
 42. Ἐξαιρετέοι μάρτυρες, καὶ διαδικασία περὶ ἐξαίρεσεως, 324-330.
 13. Ἀνωμότως ἐξεταστέοι μάρτυρες, 331.
 44. Ἀξιοπιστία τῶν μαρτύρων, 332.
 45. Συντηρητικαὶ μαρτυρίαι, 333.
 16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, 334-339.
 47. Μὴ ἐγκρατεῖς τῆς ἐγγυφίου γλώσσης μάρτυρες, 340, 343.
 18. Κωφοί, ἄλαλοι, καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες, 341-343.
 19. Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων, 344.
 20. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξία κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν, 345-347.
 21. Ἐνοχὴ ἔνεκα γενομένων ἀταξιῶν, 348.
- Z'. Ὁρκος·
- α'. Ἐν γένει·
 1. Ὁ ὅρκος θεωρούμενος ὡς ὑποδείξεις τοῦ συμβιβασμοῦ, 349.
 2. Ὡς μέσον ἀποδείξεως, 350.
 - 6'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος·
 1. Ὁρκου ἐπαγωγὴ, 351.
 2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγὴ, 352-354.
 3. Μὴ ὁμοσις τοῦ δεκτοῦ γενομένου ὅρκου, 355.
 4. Ἀνάκλησις τοῦ ὅρκου, 356.
 5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου ὅρκου, 357.
 6. Πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνέχαντο, 358-361.
 7. Ὁρκοδοσία·

- α'. Αὐτοπροσώπως, ἄρθρ. 362.
 β'. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, 363.
 γ'. Ἰδανικῶν προσώπων, 364, 367.
 δ'. Ὁμοδίκου τινός, 368.
 ε'. Τοῦ ἀλληλεγγύως ἔχοντος δικαίωμα, ἢ ὑποχρέωσιν, 369.
 ς'. Πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ, 370.
 ζ'. Τῶν μελῶν ἐταιρίας ἀφορώσης ἐμπορίαν, συναλλαγματικὰς, ἢ ἐργοστάσια, 371.
 η'. Τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων, 372.
 θ'. Ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, 373.
 8. Παρεμπόκτους περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις, 374.
 9. Συζήτησις περὶ τοῦ ὅρκου, 375, 376.
 10. Ὁρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἁρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὁρκοληψίαν δικαστηρίου, 377.
 γ'. Παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὅρκος·
 1. Περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ δικαστὴς δύναται νὰ τὸν ἐπιβάλῃ, 378.
 2. Ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς ὅρκος, 379, 380.
 3. Συνέπειαι, 381, 382.
 4. Ὁρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως, 383.
 II'. Ἀπόδειξις δι' ἐγγράφων·
 α'. Γενικαὶ διατάξεις·
 1. Ὁρισμός, 384.
 2. Ἀποδείκτικὴ δύναμις, 385.

3. Τύπος, ἄρθρ. 386.
4. Ἑλλειψις τῆς συβραχῆς, 387.
5. Σχισμένα, διατετμημένα, καὶ διαγε-
γραμμένα ἔγγραφα, 388.
6. Μεταβεβλημένα, 389.
7. Ἀπολωλότα καὶ ἄχρηστα, 390.
8. Πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται δλοκλή-
ρως, 391, 392.
9. Ἐγγραφον ἀναφέρον καὶ ἀναφερόμενον,
393, 394.
40. Παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων, 395.
41. Συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητος ἐγ-
γράφου τινός, 396.
42. Συντηρητικὰ ἔγγραφα, 397.
- 6'. Δημόσια ἔγγραφα.
1. Ὅρισμός, 398, 399.
2. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 400-402.
3. Πότε εἶναι ἐκτελεστέα, 403.
4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς, 404.
5. Ἐνστάσεις κατ' αὐτῶν, 405, 406.
- γ'. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.
1. Ὅρισμός, 407, 408.
2. Κῦρος αὐτῶν, 409-411.
3. Ἀποδεικτικὴ δύναμις.
- α'. Ἐν γένει, 412.
- 6'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους,
413, 414.
- γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος, 415.
4. Ἐμπορικὰ εἰδύλα, 408 ἀριθ. 1, 416-
418.
5. Εὑρετήρια καὶ ἡμερολόγια δικαστικῶν
γραμματέων, συμβολαιογράφων, δικα-
γώρων, κλητῶν, καλλυψιστῶν, ἱατρῶν.

- οικονομικῶν, μπιῶν, καὶ ξενολόγων,
408 ἀριθ. 2 κ. 3, καὶ 419·
6. Οἰκονομικὰ βιβλία, 420·
7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπὶς, 408 ἀριθ. 4, 421.
8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα, 408 ἀριθ. 5, 422.
- δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα·
1. Ὅρισμός·
 - α'. Πρωτότυπου, 423·
 - β'. Ἀντιγράφου, 424·
 2. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 425·
 3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα,
426, 427·
 4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων, 428.
- ε'. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων·
1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἀπόδοσιν, 429, 430·
 2. Διαδικασία, 431-434·
- ς'. Διαδικασία ἐπὶ διαφιλονεικουμένης γνησιότητος ἐγγράφου·
1. Ἐπὶ ὀημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων,
435, 436·
 2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων·
 - α'. Ἀναγνώρισις ἢ ἄρνησις, 437, 439·
 - β'. Ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος, 440-447·
 - γ'. Ἐὰν ἐπιτύχη ἢ ἀπόδειξις, 448·
 - δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ
ἀρχαίων μνημείων, 449·
 - ε'. Σχέσις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν·
450-452·
 - ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ·
 1. Ἴν γένει, 453·

2. Εισαγομένης ποινικῆς δίκης, ἀρθρ. 454, 455.
3. Εισαγομένης πολιτικῆς δίκης·
α'. Κυρίας τινὸς ἀγωγῆς, 456.
- 6'. Παραμπιπτούσης ἀγωγῆς, 456-459.
4. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως, 460.
5. Ἀποτυχία τῆς ἀποδείξεως, 461-462.

ΒΑΛ. Γ'. Διακοπή καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης. σελ. 327

Α'. Διακοπή·

α'. Ἐκουσία, 462.

β'. Κατ' ἀνάγκην·

1. Ἐν γένει, 463.

2. Ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις, 464-466.

γ'. Συνέπειαι τῆς διακοπῆς, 467, 475.

Β'. Ἐπανάληψις τῆς ἀγωγῆς·

α'. Ἐν γένει, 468, 469.

β'. Ἐκουσία, 468, 470.

γ'. Κατ' ἀνάγκην, 468, 471.

δ'. Διαδικασία, 472-474.

ΒΑΛ. ΙΑ'. Κατάργησις καὶ ἐντελὴς ἀποπεράτωσις τῆς
δίκης. σελ. 331

Α'. Ἐν γένει, ἀρθρ. 475, 476.

Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ, 477, 478.

Γ'. Δι' ἀνατροπῆς τῆς δίκης, 479, 484.

Δ'. Διὰ συναινέσεως, 485, 486.

Ε'. Δι' ἀποχῆς, 487, 488.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις·

ΒΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. σελ. 334

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, ἀρθρ. 489.

Β'. Ἀρμοδιότης·

α'. Εἰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις·

Ὡς δικασταί, 490.

3. Ἀνταπολογία καὶ ἐπανταπολογία, ἀρθρ. 581, 584.

4. Ἀπάντησις, 585.

γ'. Εἰσαγγελεὺς, 584, 586-589.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων, 590.

2. Τοῦ ἀνάγοντος, 591.

3. Τοῦ ἀναγομένου, 592-595.

ε'. Ἀνακοπή, 563-566, 573, 596-600.

ς'. Ἐφεις, 601.

ζ'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων.

1. Ὁμοδίκων, 602-603.

2. Ἐγγυητῶν, 604-607.

3. Τῶν κυρίως διακατόχων, 608.

4. Τῶν πρὸς νομιμοποιήσιν προσκεκλημένων, 609.

5. Ἀνακοπή, 610.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἐγγραφὸς διαδικασίας. σελ. 369

Α'. Πρέπει νὰ διαταχθῇ δι' ἀποφάσεως, 581, 611.

Β'. Διαδικασία.

α'. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, 612-615.

β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 616.

γ'. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν, 617.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Διαδικασία ἐνταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. σελ. 371

Α'. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν, 618.

Β'. Προδικασία, 619-623.

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου, 623-625.

Δ'. Προφυλακτικὰ μέτρα, 626-628.

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, 629-632.

Ϝ'. Ἀνταγωγή, 633.

ΕΦΑΑ. Ε'. Προδικασία ενώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. σελ. 375

Α'. Ἀρμοδιότης αὐτοῦ, 634, 635.

Β'. Προδικασία, 636, 637.

Γ'. Ἀποφασίς, 638.

Δ'. Ἐκτελέσεις, 639.

ΙΕΦΑΑ. ς'. Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ. σελ. 377

Α'. Ἐν γένει·

α'. Περιπτώσεις, 640.

β'. Διαδικασία, 641-645.

Β'. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος·

α'. Διορισμός, 646-648.

β'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν, 649.

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον καὶ διάσκεψις αὐτοῦ, 650-655.

Γ'. Ἐπὶ ἐπικυρώσεως βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, 656, 657.

Δ'. Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως·

α'. Περιπτώσεις, 658.

β'. Διαδικασία, 659-670.

γ'. Διορισμός·

1. Προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, 664-669.

2. Ἀντιλήπτορος διὰ φρενοβλαβεῖς, 665.

3. Κηδεμόνος δι' ἀπηγορευμένους, 667.

4. Κηδεμόνος δι' ἀσώτους, 671.

5. Κηδεμόνος διὰ νομίμως ἀπηγορευμένους, 672.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως 673, 674.

ς'. Ἐπὶ ἀδείας δεδομένης εἰς ὑπανδρον γυναῖκα πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν δικαιωμάτων της, 675.

Ζ'. Ἐπὶ χωρισμοῦ κτημάτων·

α'. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία, 676, 677.

- β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου, 678-680·
 γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν, 678-681.
 Η'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης·
 α'. Ἀπόπειρα πρὸς ἔνωσιν, 682·
 β'. Ὅταν αὕτη ἀποτύχη, 683, 684·
 γ'. Ἀγωγή, 685.
 Θ'. Ἐπὶ διαζεύξεων, 686.
 Ι'. Ἐπὶ παραχωρήσεως κτημάτων·
 α'. Περιπτώσεις, 687, 688·
 β'. Διαδικασία, 689-692·
 γ'. Συνέπειαι, 687, 693·
 δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων, 694.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Λογιστικὴ δίκη.

σελ. 391

Λογοδοσία·

α'. Ἐν γένει, ἀρθρ. 695, 696·

β'. Ἐκουσία, 697-700·

γ'. Βιζία·

1. Ἐν γένει, 704·

Ἰδίως·

2. Καταναγκαστικὰ μέσα, 695·

3. Πρώτη ἀπόφασις, 702, 703·

4. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, 704-710·

5. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου, 711-713·

6. Λάθη λογιστικῶν, 714·

7. Ὑπερήμερία τοῦ δεξιλόγου, 715·

δ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν, 716.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

σελ. 395

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, 717.

- Β'. Ἀρμοδιότης, ἀρθρ. 718.
 Γ'. Ἐφέται καὶ Ἀρειος Πάγος, 719.
 ΕΦΑΛ. Β'. Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. σελ. 396
 Α'. Προδικασία, ἀρθρ. 720-726.
 Β'. Πινάκιον, 727.
 Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀχροατηρίου, 728.
 Δ'. Ὑποθέσεις ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικὰς
 729, 733.
 Ε'. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα, 730.
 ς'. Λογιστικαὶ διαφοραὶ, 731.
 Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις, 732.
 Η'. Ἐκτέλεισις, 733.
 Θ'. Ἐγγύησις, 733, 734.
 Ι'. Ἐφeseis, 735.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

- Ἐνδικοι μέσα.
 ΕΦΑΛ. Α'. Ἐφeseis. σελ. 400
 Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, ἀρθ. 736.
 Β'. Ἀρμοδιότης 737-739.
 Γ'. Ἀνθρώποι·
 α'. Δυνάμενοι νὰ ἐκκαλέσουν, 740-743.
 β'. Καθ' ὧν δύναται νὰ γίνῃ ἔφeseis, 744.
 Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως, 745-747.
 Ε'. Ἀποφάσεις ἐφέσιμοι, 748-751.
 ς'. Προθεσμίαι πρὸς ἔφeseis, 752-757.
 Ζ'. Ἀντέφeseis, 758, 768, 779.
 Η'. Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφeseis, 759.
 Θ'. Δύναμις ἀνασταλτικὴ, 760, 761, 763.
 Ι'. Δύναμις μεταβιβαστικὴ, 762, 763.
 ΙΑ'. Προσωρινὴ ἐκτέλεισις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς,
 764-766.
 ΙΒ'. Προδικασία·

α'. Εἰς τακτικὰς δίκας, ἀρθρ. 767-769· 4

β'. Εἰς σποδικὰς δίκας, 770·

γ'. Ὅταν αἱ εἰσπραγεῖαι ᾖναι ἐκκληστῆσι,
771.

ΠΓ'. Κατάθεσις τοῦ προστίμου, 772, 773.

ΙΔ'. Δικδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου, 774, 775·

ΙΕ'. Ἀποράσεις, 776-779.

Ις'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποράσεως, 780-782.

ΙΖ'. Ποινὴ τῆς ἡττης, 783, 784.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἐπιλήψεις τῆς διαδικασίας. σελ. 412

Α'. Περιπτώσεις, ἀρθρ. 785.

Β'. Δικδικασία·

α'. Παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ, 785-787·

β'. Ὡκυρία καὶ παρεμπόρουσα ἀγωγή, 786·

γ'. Οἱ πρὸς τοῦτο ἔχοντες δικαίωμα, 788,
789·

δ'. Αἱ πρὸς τοῦτο πρόσφοροι ἀποράσεις, 785,
790·

ε'. Προθεσμία, 791-794·

ς'. Προδικασία, 795-797·

ζ'. Δικδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου·

1. Πρὸ τῆς παραδογῆς, 798, 799, 803·

2. Μετὰ τὴν παραδογὴν, 800-803·

3. Ἀκρόασις, τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις εἰ-
σπραγεῖως, 804.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀναίρεσις. σελ. 417

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, 805,

Β'. Ἀρμοδιότης, 806.

Γ'. Λόγοι ἀναίρεσεως, 807,-814.

Δ'. Παραδογὴ τῆς ἀναίρεσεως·

α'. Κατὰ ποίων ἀποράσεων, 812·

β'. Ὑπὲρ ποίων διαδίκων, 813-815·

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

687

- γ'. Ἐντὸς ποίας προθεσμίας, ἀρθρ. 816, 817.
Ε'. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλτικὴν,
848.
ς'. Προδικασία, 849-825.
Ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου·
α'. Πρὸ τῆς ἀναίρεσεως, 826-830, 769, 774·
β'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν, 831-836·
γ'. Γενικοὶ ὁρισμοί, 837-839.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεσις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφά-
σεων τινων.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐγγυοδοσίαι. σελ. 426

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἀποζημίωσις καὶ δικαστικὰ ἔξοδα. σελ. 428

Α'. Ἀποζημίωσις, ἀρθρ. 849-851.

Β'. Δικαστικὰ ἔξοδα, 849.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν. 852, 853. σελ. 429

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναγκαστικὴ διαδικασία.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί. σελ. 430

Α'. Ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τινὸς προϋποθέτει·

α'. Ὡρισμένην καὶ ἐκκαθαρισμένην ἀπαίτη-
σιν, 854, 855·

β'. Ἐκτελεστὸν δικαιοῡγραφον·

1. Ἐν γένει, 854, 856, 857·

2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων, 858-861·

3. Προεπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου μετ' ἐπιταγῆς
πρὸς πληρωμὴν, 862-869·

4. Παρέλευσιν προθεσμίας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν,
866,

Β'. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων,
ἄρθρ. 870.

Γ'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνοστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέ-
σεως δίκῃ, 871-874.

Δ'. Ἐκθεσίς·

α'. Περὶ πράξεως ἀφορώσης τινὰ ἐκτέλεσιν, 875·

β'. Περὶ ἀντιστάσεων καὶ ἐξυβρίσεων, 876.

Ε'. Ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως, 877.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἀναγκαστικὰ μέσα. σελ. 437

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν, ἄρθρ. 878, 879.

Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων, 880, 881.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων, 882.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων, 883, 884.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κατάσχεσις κινητῶν. σελ. 440

Α'. Καθ' ἕκαστα εἶδη·

α'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου·

1. Ἐπὶ τίνων κινητῶν, ἄρθρ. 885·

2. Μεσεγγυήσις, 886, 887·

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων,
888, 889·

4. Ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἀπαλλο-
τριώσῃ, 890·

5. Πλειστηριασμός·

α'. Χρόνος καὶ τόπος, 891, 892·

β'. Κοινοποιήσις, 887, 893-897·

γ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, 898·

δ'. Κατακύρωσις, 899-902·

ε'. Ἀναπλειστηριασμός μὴ πληρώσαντος τοῦ
ὑπερθεματιστοῦ, 903, 904·

ς'. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, 903, 905·

ζ'. Ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος, 906.

6. Διαδικασία κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων, ἀριθρ. 907.
7. Ἀνακοπή.
 - α'. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον, 908, 909.
 - β'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, 910.
 - γ'. Τρίτος διεκδικητής, 911, 912.
8. Παρεμπόπτοντα, 943, 944.
 - β'. Κατάσχεσις καρπῶν ἀσυγκομίστων, 945-948.
 - γ'. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ εἰσοδημάτων εἰς χεῖρας τρίτου.
 4. Κατάσχεσις.
 - α'. Οἱ αἰτοῦντες αὐτήν, 919.
 - β'. Πράγματα, 919, 920.
 - γ'. Δικαιόγραφα, 921, 922.
 - δ'. Τύπος, 923, 924.
 2. Διαδικασία ἕνεκα τῆς ἰσχύος τῆς κυρίας αἰτήσεως κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, 925, 926, 934, 935.
 3. Διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις.
 - α'. Γνωστοποίησις τῆς εἰσηγήσεως τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς, 919, 927.
 - β'. Δήλωσις τοῦ τρίτου, 928-933.
 - γ'. Κατάλογος καὶ ἐκτίμησις τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, 930.
 - δ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, 930.
 - ε'. Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τοῦ κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, 919, 934, 935.
- B'. Διανομή τοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων προκύπτοντος.
 - α'. Τίς καὶ πότε κατατάσσεται, 936.

ε'. Προστηγή των ἀποδείξεων ἐκ μέρους των δανειστών, ἄθρ. 937, 938.

γ'. Κατάταξις·

1. Ἐν γένει, 939.

2. Πῶς γίνεται ἡ κατάταξις ;

Κατὰ πρῶτον λόγον, 940, 942.

Κατὰ δεύτερον λόγον, 941, 943.

Κατὰ τρίτον λόγον, 944.

δ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως·

1. Ἐν γένει, 945, 946.

2. Ἐὰν δὲν ἔγνηεν ἀνάσκη, 947.

3. Ἐὰν γίνη ἀνάσκη, 949-952.

4. Πληρωμὴ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς, 952.

ε'. Ἀνβολὴ τῆς πληρωμῆς προελθοῦσα ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, 948.

ς'. Οἱ τόχοι πᾶσιν, 953.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων. σελ. 465

Α'. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ·

α'. Κατάσχεσις ἀκινήτων·

1. Τίς δύναται νὰ τὴν κάμῃ ; ἄθρ. 954.

2. Ἐπὶ τίνων κτημάτων ; 954, 955.

3. Παρὰ τίσι ; 956.

4. Τύπος τῆς κατασχέσεως, 957, 958.

5. Κοινοποιήσις αὐτῆς, 959.

6. Ἐγγραφὴ αὐτῆς, 960.

β'. Μεσεγγυοῦχοι, 961, 962.

γ'. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ βλάβης τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων, 963, 964.

δ'. Πλειστηριασμός·

1. Χρόνος καὶ τόπος, 965, 966.

2. Κοινοποιήσις, 967-970, 972, 973.

3. Εἰδοποιήσις τῶν ἐπὶ δημοτικῇ δανιστῶν, 971.

4. Κατακύρωσις, ἄρθρ. 974-980.
 5. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ γραμμά-
τιον πληρωμῆς, 981.
 - ε'. Ἀναπλειστηριασμός ἐπὶ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν
περὶ ἀγορᾶς συμφωνιῶν τοῦ ὑπερθεματιστοῦ,
982, 983.
 - ς'. Ἀναγγελία τῶν δανειστῶν, παρεμπύπτοντα,
ἀγωγὰ διεκδικήσεως κτλ. 984, 985.
 - Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων·
α'. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις ; 986-988.
 - β'. Προσαγωγή τῶν ἀποδείξεων ἐκ μέρους τῶν
δανειστῶν, 989, 990.
 - γ'. Κατάταξις, 991-993.
 - δ'. Διαδικασία περὶ κατατάξεως, 994, 995.
 - ε'. Διαγραφὴ καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν, 996,
997.
- ΕΦΑΑ. Ε'. Προσωπικὴ κράτησις. σελ. 476
- Α'. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κράτησεως, ἄρθρ.
998, 1001.
 - Β'. Πρέπει νὰ ᾖναι διατεταγμένη δι' ἀποφάσεως,
1002, 1003.
 - Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀποφάσεως, 1004.
Προπεμπτήρια, 1004, 1005.
 - Δ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς φυλακίσεως, 1006,
1007, 1010.
 - Ε'. Ἀντιρρήσεις, 1008, 1009.
 - ς'. Τόπος τῆς φυλακίσεως, 1009.
 - Ζ'. Τὰ πρὸς διατροφὴν, 1010, 1011.
 - Η'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως, 1012.
 - Θ'. Αἵτησις περὶ ἐπισχέσεως, 1013-1015.
 - Ι'. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς πρὸς ἐπί-
σχέσιν αἰτήσεως, 1016.

ΙΑ'. Διαδικασία ἐπὶ παρεμπιπτόντων, ἀρθρ. 4017-4019.

ΙΒ'. Ἀπόλυσις·

α'. Λόγοι, 1020·

β'. Διαδικασία, 4021-4023.

ΙΓ'. Ἀναφυλάκισις μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, 4016, 4024.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. σελ. 485

Α'. Τίς δύναται νὰ τὰ ζητήσῃ; ἀρθρ. 1025.

Β'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις; 4026.

Γ'. Πότε καὶ πῶς; 1027.

Δ'. Ἀπόδειξις, 1028.

Ε'. Εἰς τί συνίστανται; 1029.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἐγγυήσεις. σελ. 486

Α'. Περιπτώσεις·

α'. Ὁ αἰτῶν τὸ προσωρινὸν μέτρον, ἀρθρ. 4030·

β'. Ὁ ὀφειλέτης, καθ' οὗ ζητεῖται τὸ μέτρον τοῦτο, 1032·

γ'. Ἐπὶ πλοίων καὶ πλοιάρχων, 4031.

Β'. Διαδικασία, 1033.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κατάσχεσις. σελ. 487

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις, ἀρθρ. 1034.

Β'. Ἀδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἐιρηνοδίκου, 1035, 4036.

Γ'. Κατάσχεσις, 1036-1038.

Δ'. Φύλαξ, 1039.

Ε'. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθορὰν, 4040.

ς'. Παρεμπιπτόντα, 1041.

- Ζ'. Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ἀρθρ.**
1042-1044.
- Λ. Δ'.** Προσωπικὴ κρίτησις. σελ. 491
- Α'.** Περιπτώσεις, ἀρθρ. 1045, 1046.
- Β'.** Ἐγγυήσεις, 1047.
- Γ'.** Ἀποδείξεις καὶ λοιπὴ διαδικασία, 1048.
- Λ. Ε'.** Ἐπίθεσις σφραγίδων. σελ. 492
- Α'.** Ἐπίθεσις·
- α'.** Περιπτώσεις, ἀρθρ. 1049·
- β'.** Ἀνθρωποι·
- 1.** Δυνάμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, 1050, 1054·
- 2.** Δυνάμενοι νὰ τὴν κάμουν, 1052, 1053·
- γ'.** Ἐκθεσις, 1054, 1058·
- δ'.** Παρεμπύπτοντα, 1056, 1064.
- Β'.** Ἀποσφράγισις·
- α'.** Πότε καὶ πῶς ; 1062.
- β'.** Εἶδος καὶ τρόπος, 1063-1066.
- Ἐὰν συνέχεται μετ' αὐτῆς σύνταξις ἀπογραφῆς, 1063, 1066.
- γ'.** Ἐκθεσις, 1067·
- δ'.** Παρεμπύπτοντα διαρκούσης τῆς διαδικασίας, 1068.
- ΙΑ. ζ'.** Σύνταξις ἀπογραφῆς. σελ. 499
- Α'.** Γενικοὶ ὅρισμοί·
- α'.** Ἐξώδικος, ἀρθρ. 1069·
- β'.** Δικαστικὴ·
- 1.** Ἐν γένει, 1070.
- 2.** Διατυπώσεις, 1071·
- 3.** Διαδικασία καὶ παρεμπύπτοντα, 1072, 1073.
- Β'.** Ἐνδικος ὠφέλεια τῆς ἀπογραφῆς·
- α'.** Δήλωσις τοῦ κληρονόμου, τῆς συζύγου, καὶ τῆς χήρας, 1074·

6'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι·

1. Δικαιώματα, ἀρθρ. 1075, 1076·

2. Ὑποχρεώσεις, 1075, 1079.

3. Δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως·

, α'. Ἀδεία τοῦ δικαστηρίου, 1076, 1077·

, β'. Ἀνευ ἀδείας, 1078.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις. 1080, 1081. σελ. 503

ΚΕΦΑΛ. Β'. Δικαστική ἀπαλλοτριώσεις. σελ. 503

Α'. Περιπτώσεις, 1082.

Β'. Δικαστική ἀδεία, 1083, 1086.

Γ'. Δικαστική συζήτησις, 1083-1086.

Δ'. Ἀπαλλοτριώσεις, 1086.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων. σελ. 505

Α'. Ἐξώδικος διανομή, 1087.

Β'. Δικαστικὴ διανομή·

α'. Περιπτώσεις, 1088·

β'. Ἀγωγή περὶ διανομῆς, 1089, 1090·

γ'. Ἀπόφασις περὶ διανομῆς, 1094·

δ'. Διανομή·

1. Ἐν γένει, 1092·

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός, 1092-1094·

3. Πραγματικὴ διανομή ἐὰν ἡ περαιτέρω συζήτησις

, α'. ἦναι περιττή, 1095·

, β'. ἦναι ἀναγκαία, 1096-1099.

Ἀρθρ. ἀκροτελεύτια, 1100, 1101.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Σελίς

Περὶ τοῦ ἐμπορικῆς νόμου. 509

Νόμος περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων. . . 510

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορίας ἐν γένει.

ΤΜΗΜΑ Α΄. Περὶ ἐμπόρων.	Σελ. 513
ΤΜΗΜΑ Β΄. Περὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων.	515
ΤΜΗΜΑ Γ΄. Περὶ ἐταιριῶν.	517
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ τῶν διαφορῶν ἐταιριῶν, καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.	157
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ τῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων διαφορῶν, καὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.	521
ΤΜΗΜΑ Δ΄. Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων.	523
ΤΜΗΜΑ Ε΄. Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν.	522
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ χρηματιστηρίων.	525
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.	525
ΤΜΗΜΑ ς΄. Περὶ παραγγελιοδόχων.	527
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.	528
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.	529
ΜΕΡΟΣ Γ΄. Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.	531
ΤΜΗΜΑ Ζ΄. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλτέσεως.	532
ΤΜΗΜΑ Η΄. Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ παραγραφῆς.	532
ΜΕΡΟΣ Α΄ §. 1. Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.	532

§. 2. Περὶ πηλείδους.	533
§. 3. Περὶ ἐπιδόχης.	534
§. 4. Περὶ τῆς κατὰ παρέρχον ἐπιδόχης.	535
§. 5. Περὶ τῆς προέστιας.	535
§. 6. Περὶ ὑπερπληρώσεως.	536
§. 7. Περὶ τοῦ ἀλλοτρίου.	537
§. 8. Περὶ τριπληρώσεως.	537
§. 9. Περὶ τῆς πληρώσεως.	537
§. 10. Περὶ τῆς κατὰ παρέρχον πληρώσεως.	539
§. 11. Περὶ δικτυωμάτων καὶ κατόχοντων τῷ κομιστοῦ.	540
§. 12. Περὶ τοῦ δικυαρτυκτοῦ.	544
§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.	545
ΜΕΡΟΣ Β'. Περὶ τοῦ εἰς διαπληγὴν γραμματίου.	547
ΜΕΡΟΣ Γ'. Περὶ παρηγορητῆς.	547

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ναυτικῆς ἐμπορίας.

ΤΜΗΜΑ Α'. Περὶ πλοίων.	548
ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.	551
ΤΜΗΜΑ Γ'. Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.	553
ΤΜΗΜΑ Δ'. Περὶ πλοιάρχου.	556
ΤΜΗΜΑ Ε'. Περὶ τῆς υποχρεώσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος.	570
ΤΜΗΜΑ ς'. Περὶ τῶν ναυλωτικῶν καὶ τῶν ναυλώσεων.	574
ΤΜΗΜΑ Ζ'. Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.	576
ΤΜΗΜΑ Η'. Περὶ τοῦ ναύλου.	577
ΤΜΗΜΑ Θ'. Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.	584
ΤΜΗΜΑ Ι'. Περὶ ἀσφαλειῶν.	592
ΜΕΡΟΣ Α'. Περὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν.	592
ΜΕΡΟΣ Β'. Περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.	598

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ. 697

ΟΣ Γ'. Περὶ ἐγκαταλείψεως.	σελ.	600
ΜΑ ΙΑ'. Περὶ ἀδαριῶν.		610
ΜΑ ΙΒ'. Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.		613
ΜΑ ΙΓ'. Περὶ παραγραφῶν.		616
ΜΑ ΙΔ'. Περὶ τοῦ ἀπαρδέκτου.		617

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

ΜΑ Α'. Περὶ πτωχεύσεως.		618
ΑΛ. Α'. Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.		618
ΑΛ. Β'. Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.		620
ΑΛ. Γ'. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.		620
ΑΛ. Δ'. Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.		622
ΑΛ. Ε'. Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.		624
ΑΛ. ς'. Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		626
ΟΣ Α'. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		620
ΟΣ Β'. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.		627
ΟΣ Γ'. Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.		627
ΑΛ. Ζ'. Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		628
ΟΣ Α'. Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων, καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.		628
ΟΣ Β'. Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.		629
ΟΣ Γ'. Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.		630
ΟΣ Δ'. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.		631

ΚΕΦΑΛ. Η'.	Περὶ τῶν ἐπισκευῶν σκευῶν καὶ περὶ τῶν ἐργῶν αὐτῶν.	σελ. 631
ΜΕΡΟΣ Α'.	Περὶ συνολέως τῶν δανειστῶν, τῶν ὁπῶν τὰ δάνεια ἐξαιρούμενα ἐξεδιαιρέσονται ὡς ἐργῶν.	634
ΜΕΡΟΣ Β'.	Περὶ τοῦ συμβόλιου.	635
ΜΕΡΟΣ Γ'.	Περὶ τῆς ἐκώσεως τῶν δανειστῶν.	636
ΚΕΦΑΛ. Θ'.	Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωγείας.	638
ΜΕΡΟΣ Α'.	Γενικὰ διατάξεις.	638
ΜΕΡΟΣ Β'.	Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.	639
ΜΕΡΟΣ Γ'.	Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑποκαταστάσεων.	640
ΚΕΦΑΛ. Ι'.	Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν κινητῶν πραγμάτων.	643
ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.	Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωγέυτητος.	644
ΤΜΗΜΑ Β'.	Περὶ τῆς κτηματικῆς παρχωρήσεως.	645
ΤΜΗΜΑ Γ'.	Περὶ διεκδικήσεως.	646
ΤΜΗΜΑ Δ'.	Περὶ ὑπερωκοπιῶν.	649
ΚΕΦΑΛ. Α'.	Περὶ ἀπλῆς ὑπερωκοπίας.	649
ΚΕΦΑΛ. Β'.	Περὶ διπλῆς ὑπερωκοπίας.	650
ΚΕΦΑΛ. Γ'.	Περὶ διαικίσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει ὑπερωκοπίας.	652
ΤΜΗΜΑ Ε'.	Περὶ ἀποκαταστάσεως.	653

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τ Ω Ν

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

		Σώμ.
ΑΘΗΝΑΙ.	Ὁ δῆμος Περαιᾶς.	4
	Ὁ δῆμος Λαυρίου.	4
ουργεῖον τῶν Στρα-	Ὁ δῆμος Φυλῆς.	4
ικῶν. Σώμ. 20	Λορέντζος Γ. Ἀμοιραδάκης.	4
Οἰκονομίδης.	Λουδοβίκος Φ. Λιμπρίτης.	4
ωαννίδης.	Δημ. Γ. Βαρνακιώτης.	4
ντογόννης.	Ἰω. Γ. Διοβουνιώτης.	4
ερίδης.	Ἀπόστολος Ποταμιάνος.	4
ραγιαννόπουλος.	Θρασύβουλος Μ. Δρόσος.	4
λέων Θ. Πύργος.	Α. Α. Κατριβάνος.	4
Γ. Βαρνακιώτης.	Χριστόδουλος Βασιλειάδης.	3
ν Α. Ζορμπᾶς.	Τὸ γραφεῖον τῶν Ἐφετῶν.	4
Δόσκος,	Α. Μωραϊτίνης, πρόεδρος.	4
Τσιμπουράκης.	Τὸ γραφεῖον τῶν ἐν Ἀθή-	
Μάτσας.	ναῖς Ἡρωτοδικῶν.	4
ιώνης.	Νικόλαος Παντολέων.	4
νίδης.	Κ. Π. Πλατύς.	4
Χ. Μηλιάνης.	Χ. Α. Χρηστόπουλος.	4
ινώνδας Φραγγίστας.	Εὐστ. Γλυμινόπουλος.	4
Πολύχρονος.	Δ. Σαρδέλης.	4
πος Α. Στεργίου.	Δ. Γ. Ἀντωνόπουλος.	4
Κουτσογιάννης.	Κωνσταντῖνος Κυπριάδης.	4
Μελισσοουργός.	Γ. Δ. Ἀγγελόπουλος.	4
ιος Καραπάυλος.	Ἀρ. Ι. Κιάππε.	4
ν Γ. Λυκούρης.	Χ. Ζῶτος.	4
ας Π. Σπυρόπουλος.	Γ. Κ. Ἰσχύμαχος.	4
ιος Χ. Μάρκελλος.	Ι. Κ. Γεωργαντόπουλος.	4
Τσέτσικα.	Ἰω. Νικολαΐδης.	4
μος τῶν Ἀθηναίων.	Δ. Ν. Βασιλάκος.	4
ος Πειραιῶς.	Κ. Γεωργιάδης.	4

Θεμιστ. Β. Κορομάντζος.	4	Ὁ δῆμος Ἀκραιφνίου. Σώμ.	1
Ἀθανάς. Σ. Κασσανδρῆς.	4	Ὁ δῆμος Αὐλίδος.	1
Νικόλαος Σ. Σταθόπουλος.	4	Ὁ δῆμος Θίσσης.	1
Φώτιος Γ. Ἀνδρειάδης.	1	ΔΕΒΑΔΕΙΑΣ.	
Σ. Π. Βασιλικόπουλος.	1	Γ. Μελετόπουλος, ἐπαρχος.	4
Γρηγόριος Β. Ἀριστεύς.	1	Ὁ δῆμος Ῥαχώδης.	4
Π. Ι. Μακροτάσος.	1	Ὁ δῆμος Χαιρωνείας.	4
Δ. Βελόσης.	1	Σ. Θωματζίκος.	4
Δ. Κυρίκος.	4	Λεον. Λαπουσιάδης.	4
Κ. Ν. Παγανέλης.	1	Κωνστ. Ἡλιάδης.	4
Σ. Χ. Σιδέρης.	4	Νικόλαος Παπαμανώλης.	1
Δ. Γεωργιάδης, ἐκ Βώλου.	4	Νικόλαος Καραγιάννης.	4
Φ. Κινελλόπουλος.	1	Νικόλαος Παλαιολόγος.	4
Π. Ξαθόπουλος.	1	Περικλῆς Ὁθωναῖος.	4
Α. Ν. Καφοβράχης.	4	Ὁ δῆμος Ὀρχομενοῦ.	4
Κ. Α. Βωδός.	1	Ὁ δῆμος Πέτρας.	4
Α. Σ. Μοδινός.	1	ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ.	
Ὁθων Ν. Μοδινός.	1	Γεώργιος Μαλέας.	4
Ἐμμ. Ι. Στεφανίδης.	4	Ἰω. Α. Ἀλέξης.	1
Χ. Κόκκορης.	4	Θωμᾶς Ἰω. Θωμόπουλος.	4
Γ. Βιδάλης.	1	Β. Πυρπυρᾶς.	4
Φίλιππος Ν. Δοῦτσος.	4	ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.	
Δημ. Ζ. Σαβαλᾶς.	4	Γ. Νικολαΐδης, πρόεδρος.	1
Δ. Γ. Μωραΐτης.	4	Δ. Βαφειάδης, πρωτοδίκης.	1
Θεμισοκλῆς Μαλικόπουλος.	4	Σ. Ι. Κασσιμάτης.	1
Δ. Βιέννας.	1	Σ. Λογοθέτης.	1
ΘΗΒΩΝ.		Δ. Σχινᾶς.	1
Ἐπαμ. Α. Ζαχαρόπουλος.	4	Πρωτοδικεῖον Σύρου.	2
Ἦρ. Σεβαστιανός.	4	Ι. Βενιζέλος, δικηγόρος.	4
Γ. Μπουρσουκίδης ἐπαρχος.	4	Νικόλαος Θ. Παλαιολόγος.	1
Ἀναγνώστης Ἀγγελου.	4	Ἰωάννης Θ. Παλαιολόγος.	1
Ἰω. Κ. Λεώπας.	4	Α. Δ. Ἀλεξάνδρου.	1
Ἰω. Ῥοντόπουλος, ἐφορος.	4	Χ. Βουρδουμπάκης.	1
Θρασύδουλος Ι. Βελέντζας.	4	Γεώργιος Α. Μεταξᾶς.	1
Ἰω. Π. Σγουρόπουλος.	4	Σ. Γαλάτης.	1
Ἀπόστ. Σακελλαρόπουλος.	4	Σ. Α. Μαρδάκης.	1
Ὁ δῆμος Θεσπιῶν.	4	Ἀνδρέας Νάκης.	1

σιλόπουλος.	1	Παναγιώτης Πάγκαλος.	4
Ιτσιπιός.	4	Φραγκίσκος Α. Πραντούνας.	1
Νικολαΐδης.	4	Π. Γεωργιάδης.	1
ης Ἀθανάσιος.	4	Στυλιανός Ἀλεβιζάκης.	1
ης Ν. Βαλέτας.	4	Ἰωάννης Εὐσταθιάδης.	1
αρχία Ἑρμούπολεως.	2	ΤΡΑΓΑΙΑΣ.	
Ζέκος.	1	Σταμάτιος Βερώνης, Εἰρην.	1
ας Α. Μισχίνης.	4	Κωνσ. Β. Ναυπλιώτης.	1
ύππης.	1	Νικόλαος Σ. Βλυσίδης.	1
Ι. Νικολαΐδης.	4	Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτου.	1
Γρύλλος.	4	Νικόλαος Α. Ναυπλιώτης.	1
ος Ι. Βαφίας.	4	Ἰω. Μ. Βαλινδρής.	1
κρουνίτης, Εἰρηνოდ.	4	Δ. Κόκκος.	1
ίκος Προβελέγγιος.	4	Μ. Ζανεττής, δήμαρχος.	1
ΚΕΑΣ		Ἰω. Μ. Ναυπλιώτης.	1
άος, Εἰρηνοδίκης.	4	Δημ. Ἰω. Μπαρδάκης.	1
θρούδης, γραμματ.	4	Στυλιανός Σ. Ναυπλιώτης.	1
ιος Κέας.	2	Βασίλειος Ἰω. Πητιλάκης.	1
ατρισιάδης.	4	ΘΗΡΑΣ.	
Πετρινός.	4	Ἀνδ. Σγούτας, ἐπαρχος.	4
ης Ζάννης.	4	Πέτρος Α. Βιτάλης, ταμίας.	4
ιος Ν. Δεπάστας.	4	Ν. Β. Λουμπάρδος.	4
λ Μ. Πάγκαλος.	4	Ν. Α. Βαρβαρής, βουλευτής.	1
ΑΝΔΡΟΥ.		Ὁ δῆμος Καλλίστης.	1
ος Οἰκονομίδης.	1	Ὁ δῆμος Ἐμπορίου.	4
ΚΟΡΘΙΟΥ.		Ἀντώνιος Ν. Λαγκαδάς.	4
ιος Γ. Φωτρίερ.	1	Κωνσταντ. Χ. Γαρουφαλής.	1
ι. Ἀελαγραμμάτικας.	4	Π. Μακροκέφαλος.	1
ΓΑΥΡΙΟΥ.		Κ. Νέγκας, ὑποπλοίαρχος.	1
ν. Πρασσακάκης.	1	Ἰω. Α. Ἀλβης.	1
Καμπάνης.	4	Κ. Δ. Ἀγγελάκης.	4
ργιος.	4	Ἀντ. Π. Μουράτ, Πάροχος.	1
υδώνης.	1	Ι. Ν. Ἀμπατιέλος.	1
αράς.	4	Ἰωάννης Α. Δελέντας.	4
ιος Ἀγγελίδης.	4	Ἰωάννης Δαργέντας.	1
ΝΑΖΟΥ.		Μ. Γαβαλλᾶς.	1
Βαρότσης, Εἰρηνοδ.	4	Γεράσιμος Α. Βαλλιάνος.	1

Πατρ. Α. Βασιλειάδης. 1	Νικόλαος Β. Βασιλ. 1
Γεωργίου Ζ. Νομικός. 4	Εμμανουήλ Καλέρης. 1
Γεώργιος Βασιλειάδης. 1	ΜΥΘΟΛΟΓ.
ΑΜΟΥΡΟΥ.	Σόλων Ἀζωτιάς, ἐπὶ τῶν. 1
Ὁ δῆμος Ἀμοργίου. 1	Μιχὴλ Γ. Πετραλάς. 1
Γεώργιος Ἀντ. Κωδικός. 4	Ὁ δῆμος Μυκόνου. 4
Ἰω. Λορεντινάδης, δῆμαρχ. 4	Μιχὴλ Κομματόπουλος. 1
Ὁ δῆμος Οἴας. 1	Γ. Ἐλευθερίου, ὑποτάκτ. 1
Νικότα Βλαδικός. 1	ΤΗΝΟΥ.
Γ. Νομικός. 1	Πολύδωρος, Εἰρηνοδίκης. 4
ΦΟΛΕΓΑΝΑΡΟΥ.	Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης. 1
Γ. Β. Βασιλειάδης, δῆμαρχος. 1	Δῆμος Τηνίων. 4
Δ. Δανιήλ, γραμματεὺς. 4	Δῆμος Πικρίνου. 4
ΚΙΜΩΛΟΥ.	Μάρκος Τιβέριος. 4
Ν. Τανυράκης, Εἰρηνοδίκης. 1	Γεώργιος Τιβέριος. 4
Η. Ζωΐδας, γραμματεὺς. 4	ΠΑΝΟΡΜΟΥ.
Γ. Ν. Σ. Λογοθέτης, 1	Α. Α. Μπουμπάκης, Εἰρ. 4
ΣΕΡΙΦΟΥ.	Α. Τριτακούδης. 4
Ὁ δῆμος Σερύρου. 4	ΧΑΛΚΙΔΟΣ.
Γ. Πρωτοπαπῆς, δῆμαρχος. 1	Τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκίδος. 2
Αἰζαῖος Α. Κόντες. 1	Δ. Παπῆρος. 4
Μάρκος Ν. Λιβάνιος. 1	Δ. Νούλιας. 4
Κωνσταντῖνος Σγουραῖος. 1	Ν. Δ. Καρετζόγλους. 4
Παναγῆς Δ. Σαλωνιτιάδης. 1	Γ. Κ. Κοτζιάς. 1
Θ. Γ. Λιβάνιος. 1	Θεόδωρος Δ. Βῆκος. 4
Κωνσταντῖνος Λειμθαῖος. 1	Α. Ζαβοϊωάννης. 4
ΑΝΑΦΗΣ.	Α. Βαρατάσης. 1
Ζ. Λεοντιάδης, Εἰρηνοδίκης. 4	Θ. Μ. Ἐλευθεριάδης. 4
Γ. Γ. Χάλαρης, γραμματ. 1	Ἰω. Βουρτάκης. 1
Τζωρτζής Γαβαλλιάς. 4	Χρ. Μουσανθοπούσης. 1
Κωνσταντῖνος Ν. Χάλαρης. 4	Ἰωάν. Περδικάρης. 1
Γεώργιος Ν. Πελέκης. 1	Γ. Μ. Ἀγγελινίδης. 1
ΜΗΑΟΥ.	Γ. Γρυπάρης. 4
Φ. Γ. Δαλιέζιος, ἐπαρχος. 1	Γεώργιος Γ. Μαντᾶς. 4
Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Σίφνου. 1	Ἀπόστολος Γκορτζῆς. 1
Γεώργιος Προβελέγιος. 1	Τὸ γραφεῖον τῆς Ἀστυνομ. 4
Α. Α. Κολονέλλος. 4	Δ. Β. Δράκος. 1

Ζ. Π. Ρούσσο.	4	Ἀντ. Α. Τσαμαδός.	4
Δ. Ἀντωνιάδης, ἐκ Κύμης.	4	Κ. Κωστόπουλος, ἐφορος.	1
Γ. Λαχανᾶς.	4	Γεώργιος Σταματάκης.	4
Ι. Μ. Μαυρομαμάτης.	1	Νικόλαος Κριτζιμᾶς.	1
Νικόλαος Α. Σπανοῦ.	4	Ι. Α. Κατσίκας.	4
Εὐθ. Κωνσταντόπουλος.	4	Σύλβιος Ν. Φαλγιέρης.	4
Α. Χ. Νάννος.	4	Δημήτριος Δῆμος.	4
Στέφ. Κονδύλης, εἰρηνοδίκ.	1	Ἀργύρης Θεογάρης.	2
Λάμπρος Βασιλάς.	1	Ἐ. Ἀποστολίδης.	1
Γ. Σ. Ταμβακάς.	4	Γ. Ἰωαννίδης.	4
Ἐμ. Ρίσσης.	1	Ἀθανάσιος Δῆμος.	1
Ἀν. Γκορτσής.	4	ΔΙΔΥΜΩΝ.	
Θρασύβουλος Γεωργιάδης.	1	Ὁ δῆμος Αἰδιψίων.	1
Δ. Γ. Βουμβάκης.	4	Ἐμμανουήλ Ι. Ξανθός.	1
Δημήτριος Τ. Λέων.	1	ΔΙΓΑΙΩΝ.	
Ν. Καλήτζης.	4	Φραγκίσκος Γιούλης.	1
Β. Δρόσος.	4	Παναγ. Μανδαλόπουλος.	1
Δ. Γ. Κανίτης.	1	ΔΥΔΩΝΟΣ.	
Τηλέμαχος Κ. Τιόπουλος.	4	Ἰωάννης Σπυρόπουλος.	1
Στέφανος Χ. Ἀντωνίου.	4	Δημ. Ἐμμανολίδης.	1
Σ. Κ. Ταμίας.	4	Μιχαήλ Μπονοφᾶς.	1
Ὁ δῆμος Χαλκιδέων.	1	ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.	
Α. Μάτσας.	1	Ι. Α. Οἰκονομόπουλος.	4
Δημήτριος Ἀντωνιάδης.	4	Δημήτριος Λένωσης.	4
Νικόλαος Κολαρᾶς.	4	ΚΥΜΗΣ.	
Α. Γιαννακοῦ.	4	Γ. Ν. Βουλγαρίδης, εἰρην.	1
Κ. Ν. Τσεπρούδης.	1	Ἰωάννης Βουρτάκης.	4
Στέφανος Δούκας.	1	Εὐστράτιος Κωνσταντάκης.	4
Γ. Βελισσάριος.	4	Α. Π. Σουλιώτης.	2
Α. Φιλιππαῖος.	1	Δ. Ε. Ἀστέρης.	4
Δ. Ι. Κατσιλόγιαννης.	4	ΔΙΣΤΙΩΝ.	
ΞΗΡΟΣΚΗΡΙΟΥ.		Κωνστ. Μ. Καλλίας.	4
Ὁ δῆμος Ἰστιαιῶν.	1	Θεόδωρος Γ. Μικρός.	4
Ν. Ραχόπουλος δήμαρχος.	4	Σταμ. Κυριακίδης.	1
Ἰωάννης Καραγιαννούλης.	1	ΔΙΜΝΩΝ.	
Ἀναγνώστης Σ. Φτίκας.	4	Ν. Α. Χατζῆ.	4
Α. Οἰκονομίδης.	4	Κ. Τσαχόπουλος.	4
		Ἀγγ. Φλώκος.	4

ΣΚΟΠΕΑΟΥ.

Δ. Περδικάρης, ἑπαρχος. 1
 Σ. Μ. Ἐπιφανίδης, δήμαρχ. 4
 Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης. 1
 Νικόλαος Γάτζος, εἰρηνοδίκ. 4
 Νικόλαος Χ. Ἰωάννου. 4
 Κωνσ. Δ. Κωνσταντινίδης. 4
 Ν. Κωνσταντινίδης Γκοῦμας. 1
 Σπύρος Παπαδόπουλος. 1
 Γ. Δ. Φράγκος. 1
 Γεώργιος Βαλσαμάκης 1
 Κ. Γριμινέλης. 1
 Μοναχάκης Ι. Εὐαγγελينوῦ. 1

ΣΚΥΡΟΥ.

Α. Κατσελίδης, εἰρηνοδίκης. 1
 Ν. Θ. Γουναρόπουλος. 1
 Ν. Δημητριάδης. 1
 Συνέσιος Ἱερομόναχος. 4
 Δ. Ἀναγνωστου. 1
 Στάμος Παπαηλιού. 4
 Δ. Κομνηνίδης. 4
 Γ. Κωνσταντινίδης. 1
 Μ. Κωνσταντινίδης. 4
 Ἰω. Δ. Μαρουδῆς. 1
 Κ. Ἰωαννίδης. 1
 Κ. Ἀντωνιάδης. 4
 Γεώργιος Οἰκονομίδης. 4
 Ῥήγας Κ. Κολιόπουλος. 1
 Ι. Β. Βροήλης. 1
 Γ. Δ. Μαρουδῆς. 1
 Στέφανος Γεωργίου. 1
 Σ. Σακελλαριάδης. 1
 Π. Δελένδας. 4
 Νικόλαος Κοκκάδης. 1

ΣΚΙΑΘΟΥ.

Ἰ. Εμ. Καλοσιδῆς. 4
 Κυριακὸς Ι. Βασιλάς. 4

Α. Κ. Λογθέτης. 1

Ἰωάννης Θωμάς. 1

Ι. Α. Μακρυποκάμισος. 1

ΔΑΜΙΑΣ.

Τὸ γρᾶρειον τῶν ἐν Λαμίας 2

Πρωτοδικῶν. 2

Δ. Ν. Τζακανίκας. 2

Γεώργιος Πετμεζᾶς, πρόεδρος. 4

Ε. Βυδιλάκης. 1

Π. Χρυσανθοκόπουλος. 1

Ι. Κωνσταντινίδης. 1

Δ. Νικολαΐδης, εἰρηνοδίκης. 4

Γεώργιος Πετμεζᾶς. 4

Γ. Γκολφινόπουλος, γραμμ. 4

Λουκᾶς Σακελλαρίδης. 1

Κωνστ. Μαυρίκας. 1

Α. Κερκυροπούλος. 4

Παν. Κερίκας. 4

Γ. Κόκκαλης. 4

Γεώργιος Ι. Σπυρίδης. 4

Ἰωάννης Ζ. Κυρίμης. 1

Δ. Κ. Τσιριμῶκος. 1

Χρῆστος Ῥέντζος. 1

Δημ. Γουγουλόπουλος. 4

Ν. Α. Κατσιλάκης. 4

Θ. Διοβουνιώτης. 1

Ἰω. Γ. Σαπνιωτίδης. 4

Α. Γ. Μαρῖνος. 1

Κ. Γαββαθᾶς. 1

Εὐστ. Ῥιζόπουλος. 1

Γ. Νικολαΐδης. 4

Δημήτριος Τσιμίδης. 4

Κωνσταντῖνος Καρναβάς. 1

Ὁ δῆμος Λαμίας. 1

Α. Β. Πετραιβός. 4

Ἀθαν. Ι. Παπαδόπουλος. 1

Κομνᾶς Σ. Τράκας. 4

Δούκας, δήμαρχος. 4	Θεόδ. Α. Κατσιακπῆς. 1
ΥΠΑΤΗΣ.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος. 4
άδης, Εἰρηνοδίδης. 1	Ὁ δῆμος Κροκυλίων. 1
ς Βασιλείου. 1	Κωνστ. Δ. Κωνσταντινίδης. 1
ς Α. Λυμπούπουλος. 1	Χαρ. Τριανταφυλλίδης. 4
ς Παγουρόπουλος. 1	ΔΟΚΡΙΔΟΣ.
ντ. Ἀναγνώπουλος. 1	Ὁ δῆμος Ἀταλάντης. 1
Σακελλαρίδης. 1	Ὅθων Τζητζος. 1
ῖριος, δημ. πάρεδρ. 4	Ἰωάννης Κοτούλας. 4
νομόπουλος. 1	Ἥλιος Ἀναγνωστόπουλος. 4
κλιωτόπουλος. 1	Σπυρίδων Α. Καρούσης. 4
κχυριάζης, δημοδιδ. 1	Ἀνδρέας Δεδουσόπουλος. 4
ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ.	Ὁ δῆμος Ἐλατείας. 4
Π. Καμμένος, δημ. 1	Ν. Βουλπιώτης. 4
ος Β. Οἰκονομόπουλ. 1	Σπυρίδων Α. Μακρυναῖος. 4
ος Γ. Μητρόπουλος. 1	Ἀναγ. Κλουτόπουλος. 1
Οἰκονομόπουλος. 1	ΠΟΤΙΣΑΝΕΙΑΣ.
Μητρόπουλος. 1	Στέφανος Ταβανάκης, εἰρην. 4
ος Ι. Σάθας. 1	Ι. Δ. Παπαδόπουλος. 4
ῖης Χ. Πρίμας. 1	Χαράλαμπος Τασόπουλος. 1
Ι. Καραλίθνας. 1	Ἀντ. Παπαγιαννόπουλος. 1
ος Ι. Γκαθέρας. 1	ΓΡΑΒΙΑΣ.
ος Δ. Παπαδάκης. 1	Νικόλαος Δ. Σπένδος, εἰρην. 1
Β. Σκουταράκος. 1	Κωνστ. Κουτρομπουσίσης. 4
οσχολάς. 1	Κωνσταντῖνος Στοφόρος. 4
ος Μ. Κατζούλης. 1	ΦΑΛΑΡΩΝ.
Λουκέρης. 4	Γεώργ. Νικολαΐδης. 4
ΛΟΙΔΩΡΙΚΙΟΥ.	Σακελλάρι. Α. Δημόπουλος. 1
μυντίδης. 4	Δημ. Α. Μανσόλας διὰ τὸν
άκης. 1	δῆμον Φαλάρων. 4
Γαρδίκης. 4	Γ. Γεωργιάδης διὰ τὸν δῆ-
Εὐσταθίου. 1	μον Πτελεατῶν. 1
θεοδώρου. 1	Σακελλάριος Δημόπουλος. 4
σ. Γ. Καραχρήσου. 1	ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ.
ζόταρης. 1	Ι. Μ. Κοντογιάννης, δήμαρχ. 4
Καρανδρέας. 4	Ἀν. Παπαδόπουλος.
Ανδρίτζου, δήμαρχ. 1	Κ. Ν. Φτέρης.

'Αλ. Σ. Δούκας. 4
 ΠΑΙΔΕ 4
 Βασιλειάδης, Εἰς. 4
 Γεώργιος Βασιλειάδης. 4
 Γεώργιος Α. Λαζαρίδης. 4
 Χρήστος Παγουράκης. 1
 Κωνσταντ. Ἀνδρεάδης. 1
 Λουκάς Σακελλαρόπουλος. 1
 Ι. Καθάριος, ἐκ. 1
 Γ. Οἰκονομόπουλος. 1
 'Ιω. Λαλιωτόπουλος. 1
 Γ. Παπακυριαζής, ἐκ. 1
 ΓΑΛΑΞΙΔΗΣ. 1
 'Ηλίας Π. Καμνός. 1
 Σωτήριος Β. Οἰκονομόπουλος. 1
 Δημήτριος Γ. Μητροπολίτης. 1
 Κωνστ. Οἰκονομόπουλος. 1
 Μητρος Μητροπολίτης. 1
 Νικόλαος Ι. Σάββας. 1
 Μιλτιάδης Χ. Περίας. 1
 Λουκάς Ι. Καραβάνης. 1
 Νικόλαος Ι. Γκαβρίλης. 1
 Γεώργιος Δ. Παπαδόπουλος. 1
 'Επαμ. Β. Σκουταρίδης. 1
 Εὐθ. Μοσχολάς. 1
 Νικόλαος Μ. Κατσίουλκ. 1
 Ν. Α. Λουκέρης. 1
 ΛΟΙΔΩΡΙΚΙΟΥ. 1
 Α. Διαμαντίδης. 1
 Α. Κοτάκης. 1
 Γ. Α. Γαβρίλης. 1
 Ἀνδρ. Εὐσταθίου. 1
 Γ. Θεοδώρου. 1
 Ἀθανάσ. Γ. Καραχρήστος. 1
 Γ. Κόταρης. 1
 Α. Δ. Καρανδρέας. 1
 Γ. Ἀνδρέττου, δήμαρχ. 1

'Ελευθέρ. Παπαδημητρίου. 1
 Παναγιώτης Ι. Πετμεζής. 1
 ΚΑΤΟΧΗΣ. 1
 Σπυρ. Μυλωνάκης. 1
 ΔΕΥΚΑΔΟΣ. 1
 'Εμμ. Δ. Λαζαρέτης εἰσαγγ. 1
 Α. Καρούσος, Πρωτοδίκης. 1
 ΚΑΡΒΑΣΑΡΑ. 1
 'Αθανάσιος Μπαρλής. 1
 ΠΑΜΦΙΛΙΑΣ. 1
 Ιωάννης Κ. Σακαρέλος. 1
 Κωνσ. Ι. Στεργιαλόπουλος. 1
 Δημ. Θ. Μάμμαλης. 1
 Θλ. Ἀσημακόπουλος. 1
 ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. 1
 Παγγελία 'Εφετών. 1
 Α. Κασσιέρης, εἰσαγγελεύς. 1
 Α. Καλογερόπουλος. 1
 Φλογαίτης, πρόεδρος. 1
 Παπαδόπουλος. 1
 Σαριγιάννης. 1
 Ἀνδρ. Φωκᾶς. 1
 Τολιόπουλος. 1
 Α. Σαρλής. 1
 Βαλλής. 1
 Κ. Πετρούλιας. 1
 Γ. Πολυχρονιάδης. 1
 Ν. Νοταρᾶς. 1
 Μ. Μηδείας. 1
 Στερός. 1
 Κεϊρόπουλος. 1
 Α. Αγουρίδης. 1
 Στρατηγόπουλος. 1
 Κωνσταντόπουλος. 1
 Κωνσταντινίδης. 1
 Ταμπακόπουλος. 1
 Α. Σάκκιαννης. 1

ΧΡΥΣΟΥ.		Γ. Φλώρος.	1
Ευθύμιος Σχολικατζαρος.	4	Νικόλαος Αύγερινός.	1
Ἐρωτόκριτος Ἀθανασίου.	4	Στέργιος Βασιλείου.	1
ΔΕΛΦΩΝ.		Π. Ζέρβας.	1
Δημήτριος Μανολόπουλος.	1	Σταμ. Θ. Σώτου.	4
ΜΕΣΟΔΟΓΓΙΟΥ.		Γ. Β. Τερζής.	4
Τὸ πρωτοδικ. Μεσολογγίου.	4	Κ. Μ. Πουλῆς.	4
Γεώργιος Κ. Τοπαλόπουλος.	1	ΚΑΛΑΙΣΡΟΜΗΣ.	
Γεώργιος Ἰωάννου.	1	Γ. Τριανταφυλλόπουλος.	4
Γερ. Ζαβός.	4	Α. Μπλατζής πρωτοκολλιστής.	4
Εἰσαγγελία Μεσολογγίου.	4	Εἰρηνοδίκης, Εὐρυτανίας.	4
Σ. Γεωργόπουλος.	1	Α. Θ. Ι. Φαρμάκης.	1
Δ. Χαραλάμπης.	1	Δημήτριος Παναγιωτίδης.	1
Ἀντώνιος Σαουσόπουλος.	1	Ν. Γ. Στεργιάκης.	4
Σ. Δ. Βουλπιώτης.	1	Ν. Ἀθανασιάδης δημοδιδάσ.	4
Π. Σωτηρόπουλος.	4	Ἀθ. Ι. Καβδαδίας.	1
Εὐστάθιος Τζάκαλος.	1	Νικόλαος Γ. Ξεθάλης.	4
Ζ. Ι. Βάλβης.	1	Κωνστ. Α. Γουδέλης.	1
Ζ. Ι. Παπαζαφείρης.	4	Γ. Ι. Σαββῆς.	4
Ι. Ψωμάκης.	4	Αἰτωλικού.	
Σ. Κοκ. Γουδέλης.	4	Ιωάννης Σταματιάδης.	1
Σ. Γ. Μαυρογένης.	1	Σταῦρος Ν. Σταυρόπουλος.	1
Αθ. Χ. Ροντήρης.	4	ΚΟΤΡΗΤΙΔΟΣ.	
Σ. Μανολάτος.	4	Δ. Παππαδογιαννόπουλος.	4
Γ. Χ. Ἄρτης.	1	Λεωνίδας Χρ. Τσιάκας.	1
Ὁ δῆμος Μεσολογγίου.	4	ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ.	
ΒΑΛΤΟΥ.		Γ. Χ. Σχμαντᾶς.	4
Π. Κωζάκης, γραμματεὺς.	4	Γ. Παλιατσάρας.	4
Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βάλτου.	1	Κωνσταντῖνος Πρεβεδοῦρος.	1
Ὁ δῆμος Ἀμβρακίας.	4	Γ. Α. Γεωργόπουλος.	4
Λεωνίδας Γ. Πατασιώτης.	4	Δ. Κάντσος.	4
Σπ. Σταίικος.	4	Ι. Μανόπουλος.	1
Ι. Καραγιαννόπουλος.	1	ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ.	
Σπυρ. Γαλάνης.	4	Π. Δενδρινός, εἰρηνοδίκης.	4
Γεώργιος Μτέλλος.	4	Γ. Ν. Καραβίδας.	1
Βασίλειος Δημητρίου.	4	Υ. Τσικνίκας.	4
Εὐαγγελ. Μάνθης.	4		

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ.		Ἐλευθέρ. Παπαδημητρίου.	1
Δ. Χαραλαμπίδης.	4	Παναγιώτης Ι. Πετμέζης.	1
Ι. Δ. Χρυσικόπουλος.	4	ΚΑΤΟΧΗΣ.	
Κωνστ. Παναγιώτου.	4	Σπυρ. Μυλωνάκης.	1
Α. Βλαχογιαννόπουλος.	4	ΔΕΥΚΑΔΟΣ.	
Πανταλέων Βασιλείου.	1	Ἐμμ. Δ. Λαζαρέτης εἰσαγγ.	4
Ι. Σωτηρόπουλος.	1	Α. Καρούσος, Πρωτοδίκης.	1
Χρήστος Γ. Χρηστίδης.	1	ΚΑΡΒΑΣΑΡΑ.	
Ἐλ. Θεοχάρης.	4	Ἀθανάσιος Μπαρλῆς.	4
Ἀναγνώστης Τουκοσίτης.	4	ΠΑΜΦΙΛΣ.	
Α. Βλαχογιαννόπουλος.	4	Ιωάννης Κ. Σακαρέλος.	4
ΠΡΟΣΧΙΟΥ.		Κωνσ. Ι. Στεργιαλόπουλος.	1
Β. Παναγιωτόπουλος.	1	Δημ. Θ. Μάμμαλης.	4
Ὁ δῆμος Προσχίου.	4	Βλ. Ἀσημακόπουλος.	4
Γ. Χ. Ροντήρης, ἀγυνόμ.	1	ΝΑΥΠΛΙΟΥ.	
Μιχαήλ Γ. Πλατανιώτης.	4	Εἰσαγγελία Ἐφετῶν.	4
Ι. Μ. Πρωτοπαπᾶς.	1	Μ. Κασσιέρης, εἰσαγγελεύς.	4
ΒΟΝΙΤΖΗΣ.		Ν. Α. Καλογερόπουλος.	1
Θεοχάρης Βασιλειάδης.	1	Ν. Φλογαίτης, πρόεδρος.	4
Κωνσταντῖνος Μαλλιαρός.	4	Ἐμμ. Παππαδόπουλος.	1
Ἀθανάσιος Βώτσος.	4	Γ. Σαργιάννης.	1
Μιχ. Ν. Σισίνης.	1	Ἀλέξανδρος Φωκᾶς.	4
Δημήτριος Σᾶννος.	1	Δ. Γ. Τολιόπουλος.	4
Σ. Σωτηράκης.	4	Ν. Α. Σαρλῆς.	4
Ἡρακλῆς Νέμπαρης.	4	Ἀ. Βαλλῆς.	1
Ἀλκιβιάδης Μαυρογένης.	1	Σπῆλιος Κ. Πετρούλιας.	1
ΑΠΟΔΟΤΙΑΣ.		Δημ. Γ. Πολυχρονιάδης.	1
Νικόλ. Γ. Καλαντσόπουλος.	4	Κωνστ. Νοταρᾶς.	4
ΩΛΕΝΕΙΑΣ.		Ὁ δῆμος Μηδείας.	1
Τὸ δημαρχεῖον Ὁλενείας.	1	Ν. Καρτερός.	4
ΑΣΤΑΚΟΥ.		Α. Ζαφειρόπουλος.	4
Γεώργιος Χρ. Σαμαντᾶς.	1	Εὐστάθιος Ἀγουρίδης.	1
Ἀλέξανδρος Βιτσαρᾶς.	4	Νικόλαος Στρατηγόπουλος.	1
Γεώργιος Ν. Τσέλιος.	1	Γ. Σταυριανόπουλος.	1
ΚΑΤΟΥΝΗΣ.		Δημ. Κωνσταντινίδης.	1
Κωνσταντῖνος Βαλιανάκης.	1	Τρύφ. Ε. Ταμπακόπουλος.	1
		Ἀνδρέας Ι. Σκάμνιας.	4

Νικόλαος Γ. Ῥακέπουλος.	1	Κ. Α. Σαρτζάκος.	1
Δημ. Κωνσταντινίδης.	1	ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ.	
Χρ. Παπαηλίου.	4	Ὁ δῆμος Ἐπιδαυρίων.	4
Τὸ γρᾶφεῖον τῶν Ἐρετῶν.	1	Κ. Χαμβζίσος, εἰρηνοδίκης.	1
Κωνσταντῖνος Πετσάλης.	1	Κ. Γ. Ζέρβας, ὑπογραμ.	1
Ἰωάννης Καλούδης.	1	Φώτιος Παπχόπουλος.	4
Π. Α. Σταματιάδης.	1	Ἀντωνῶς. Χριστοδούλου.	1
Π. Κοπακάκης.	4	Ν. Θεοδωράκης, κτηματίας.	1
Φ. Κομνηνός.	1	ΚΟΡΙΘΘΙΑΣ.	
Ι. Κ. Μυρμύγκης.	1	Δημήτριος Σταματόπουλος.	1
Π. Λεκάτης.	4	Θεοφάνης Ῥέντης.	4
Ι. Γ. Δουζίνης.	1	Σπ. Μ. Οἰκονόμου.	1
Εἰσαγγελία Πρωτοδικῶν.	1	Σ. Καμπερόπουλος.	4
Β. Πάτερος.	4	Γ. Α. Οἰκονομόπουλος.	4
Δ. Ι. Βάλβης.	1	Νικόλαος Σ. Κατζαρός.	1
Ἐμμ. Βλαχάκης.	1	Ἄγγ. Θεοδοσιάδης.	1
Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος.	4	Λουκάς Κλησιέρης.	4
Γρ. Νικητάδης.	1	Θ. Καλπαντζῆς Σικυῶνος.	4
Γρᾶφεῖον τῶν Πρωτοδικῶν.	1	Γεώργιος Κίσσας.	1
Ι. Ν. Μανουσόπουλος.	4	Γ. Θεοδοσιάδης.	1
Γρηγ. Δημητριάδης.	1	Ι. Θ. Καλπαζῆς.	1
Κ. Φαρμακόπουλος.	4	ΥΔΡΑΣ.	
Β. Παπᾶ Σπηλιόπουλος.	1	Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.	1
Σεβ. Περδικίδης.	1	Γ. Μαρούδης, εἰρηνοδίκης.	1
Χ. Κ. Μαντζαγριωτάκης.	1	Ἑλ. Μ. Μάτσας. γραμ.	4
Μ. Παλλάδιος.	4	Μ. Α. Γιουρδῆς δῆμαρχος.	1
ΑΡΓΟΥΣ.		Κυρ. Κ. Γιουρδῆς, κλητῆρ.	1
Ἰω. Βλάσσης, δῆμαρχος.	1	ΠΟΡΟΥ.	
Ὁ δῆμος Μυκηνῶν.	1	Β. Γ. Κριεζῆς, δῆμ. Τροίς.	4
Ὁ δῆμος Λυρκείας.	1	ΣΠΕΤΖΩΝ.	
Ὁ δῆμος Ὑσιῶν.	1	Νικόλαος Δοντόπουλος.	1
Ὁ δῆμος Ἀλέας.	4	Ἡλίας Θερμισιώτης.	1
Ι. Γιαννιτζῆς.	1	Δημ. Π. Τραϊφόρος.	4
Θεοφάνης Κατσάμβας.	1	Δ. Νικολάου, δῆμαρχ.	1
Κ. Δ. Βαρδουνιώτης.	4	Α. Ν. Πανοῦτσος.	1
Ἀν. Π. Μανουσάκης.	4	ΤΡΙΚΚΛΑΔΩΣ.	
Σ. Γ. Ἀνυφιώτης.	4	Τιμολέων Σταυρόπουλος.	4

Ἀλέξιος Γ. Βελίνης.	1	Δημ. Ν. Βουγιούκας.	1
Κίμων Γ. Μελισσινός.	1	Π. Παπα Κωνσταντόπουλος.	1
Ι. Δ. Τουρνάκης.	1	Τ. Δ. Δημητρακόπουλος.	1
Ι. Ἀναγνωστόπουλος, εἰρην.	1	Β. Σταϊκόπουλος.	1
Ἀθ. Ι. Χρυσικόπουλος.	1	Ι. Χ. Κωνσταντινίδης.	1
Σπ. Δ. Στασινόπουλος.	1	Ἀθ. Μπολιαρίτης.	1
Εὐστάθιος Πετρίδης.	1	Χ. Ἀνδρίκου.	1
Κ. Α. Θεοχάρης.	1	Π. Παππαστεφάνου.	1
Ἰωάννης Παντολέων.	1	Δημ. Β. Ἀσημακόπουλος.	1
Γεώργιος Τσαγρῆς.	1	Α. Ἀλεξόπουλος, δήμαρχ.	1
ΝΕΜΣΑΣ.		Δ. Γκοτζόπουλος, δήμαρχ.	1
Φ. Παναγουλίδης, εἰρην.	1	Γ. Δ. Κωτσόπουλος.	1
Χ. Τριανταφυλλόπουλος.	1	Σταμ. Τζαλαμιδάς.	1
ΜΑΣΣΗΤΟΣ.		Ν. Μπουφίδης, οἰκ. ἔφορ.	1
Τὸ δημ. Κρηνειδίου.	1	ΔΙΓΙΟΥ.	
Ἀγγελ. Γουζούσσης, δήμαρχ.	1	Μ. Α. Μεσσηνέλης, εἰρην.	1
Α. Γαϊτάνος, εἰρην.	1	Ἰάκωβος Ῥαβέλης.	1
Ἀντ. Οἰκονόμος, γραμ.	1	Ἀργ. Ἀργυριάδης.	1
Εὐστάθιος Παχύγιαννης.	1	Ἰω. Ν. Χρυσικόπουλος.	1
Β. Χαρχικόπουλος.	1	Δημ. Γ. Ἀσημακόπουλος.	1
Φώτιος Εὐθ. Φωτόπουλος.	1	Μιχαήλ Χρυσανθακόπουλος.	1
Ἰω. Τετραμέλης.	1	Διομήδης Πολυχρονιάδης.	1
Ἀνδρέας Ζέρβας.	1	Π. Ἀναστασιάδης.	1
Ἀναγ. Π. Φασιλῆς.	1	Ἀ. Κρητικός.	1
Δημήτριος Οἰκονομίδης.	1	Ἀνδρ. Δ. Ζαροκανέλλος.	1
ΠΑΤΡΩΝ.		Νικόλαος Γ. Παπαδόπουλος.	1
4. Δ. Ἀντωνόπουλος.	1	Χρῆστος Κωνσταντινίδης.	1
Ν. Παπαδασυλόπουλος.	1	Θεόδ. Α. Ἀποστολόπουλος.	1
ΚΑΛΑΒΡΥΓΩΝ.		Σ. Βυζίκης, εἰρην.	1
Γ. Ν. Μοσχολάκης, εἰρην.	1	Γεώργιος Κιάφφας.	1
Γ. Παπαηλιού, γραμματ.	1	Β. Κανελλόπουλος.	1
Γ. Παπακωνσταντινόπουλος.	1	Θ. Σ. Γεωργίου.	1
Ἰωάννης Π. Νίρος.	1	Ἀριστείδης Στεφανίδης.	1
Ν. Γ. Παπαζαφειρόπουλος.	1	Χρῆστος Κογεβετόπουλος.	1
Νικόλαος Κωνσταντινίδης.	1	Βασίλειος Γεωργίου.	1
Ἀ. Ἀνδρουτζόπουλος.	1	Π. Ἀποστολόπουλος.	1

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

- Νεοκλῆς Ἰωάννου. 4
 Εὐστ. Δ. Χαρλαυτόπουλος. 1
 Α. Ἀναστασόπουλος. 4
 Κ. Ἀλεξανδρόπουλος. 4
 ΘΟΥΡΙΔΣ.
 Α. Στασιγόπουλος. 4
 Ἀθανάσιος Σπυρόπουλος. 1
 Παναγιώτ. Δ. Ξανθόπουλος. 4
 Σωτ. Στ. Οἰκονομόπουλος. 1
 Κώστας Κωστόπουλος. 4
 ΣΟΠΟΤΟΥ.
 Ε. Δ. Γιαννίπουλος, εἰρην. 4
 ΕΡΑΝΗΣ.
 Γ. Α. Σκίντζας, δήμαρχ. 4
 Κ. Α. Κουσουλίδης. 4
 Κανέλος Κόρακόπουλος. 4
 Νικόλαος Κωνταντίνιδης. 4
 Γεώργιος Φωτόπουλος. 1
 Κάλαιπότης Καλαποθάκης. 1
 Γεώργιος Π. Α. Κωτσάκης. 1
 Διονύσιος Ἀγγελόπουλος. 4
 Κ. Γ. Φωτόπουλος, εἰρην. 1
 ΚΑΡΔΑΜΥΔΗΣ.
 Παναγιώτης Τσαουσίδης. 1
 Δημήτριος Ν. Παυλακίας. 4
 Πέτρος Σκαπαλέζος. 1
 Μιχαήλ Ἀντωνιάδου. 1
 Χρήστος Μαρτσελίδης. 1
 Γρηγόριος Α. Μωράκης. 1
 Μιχαήλ Παλάκος. 4
 Π. Α. Τζωρτζάκος.
 ΚΑΛΑΜΩΝ.
 Τὸ γραφ. τῆς εἰσαγγελίας. 4
 Γ. Ἀργυρόπουλος. 1
 Α. Παρασκευόπουλος. 4
 Ἰ. Ἀθανασιάδης. 4
 Σ. Λουριώτης. 4
 Α. Α. Μεντῶρος. 4
 Γ. Φεγγαράς. 1
 Ἡ. Ι. Ἀλεξάκης. 1
 Ν. Ι. Ροδινός. 1
 Βασίλειος Σμυρνιάδης. 1
 Π. Ν. Κατσίρης. 1
 Ἡ. Β. Λεοντόπουλος. 1
 Ἀθανάσιος Πετρεάς. 1
 Ι. Κ. Κυριακός, δήμαρχ. 1
 Αθ. Π. Κροντηρᾶς, γραμ. 1
 Ξάνθος Πικουλάκης. 1
 Ἀντ. Π. Λυκουρέζος. 1
 Αθ. Ν. Βαλαδάκης. 1
 ΒΠΛΑΚΟΣ.
 Κ. Ν. Μοσχούλας, δήμ. 1
 Μῆτρος Σμερνιώτης. 1
 Ἀλέξ. Γ. Κορωναῖος. 1
 Νικόλαος Γ. Τζάμης. 4
 Κ. Γ. Φωτόπουλος. 4
 ΦΥΓΑΔΕΙΑΣ.
 Γεώργιος Δ. Κριτζέλος. 1
 Λυμπέρης Α. Καρανάσης. 1
 Κ. Παναγιωτόπουλος. 4
 ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ.
 Γ. Ἀλεξανδρόπουλος, εἰρην. 4
 Δ. Ν. Πονηρόπουλος. 1
 Κ. Τσερτόπουλος, γραμ. 4
 Ἰωάννης Παπαπαναγιώτου. 1
 Κ. Μπερτουτζής. 1
 Α. Βερτουτζής. 1
 Π. Φωτιάδης. 4
 Περ. Μανούσος. 4
 Χ. Τομαράς. 4
 Τασσός Παπατζώρης. 4
 Α. Ἀναγνώστης, ταμίας. 4
 Σ. Σιγίμανης. 4
 Γ. Μπόρσας, δήμαρχος. 4

7

